

**ВАЗОРАТИ САНОАТ ВА ТЕХНОЛОГИЯҲОИ НАВИ ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН
ДОНИШКАДАИ САӢӢӢ, СОҲИБКОРӢ ВА ХИЗМАТ**

МАВОДИ

**КОНФЕРЕНСИЯИ ИЛМӢ-АМАЛИИ ҶУМҲУРИЯВИИ «ВАЗӢИ
МУОСИР ВА ДУРНАМОИ РУШДИ БАӢСОБГИРИИ МУӢОСИБӢ,
ТАӢЛИЛ ВА АУДИТ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН»
(27 марти соли 2021)**

МАТЕРИАЛЫ

**РЕСПУБЛИКАНСКОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ КОНФЕРЕНЦИИ
«СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ
БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА, АНАЛИЗА И АУДИТА В РЕСПУБЛИКЕ
ТАДЖИКИСТАН»
(27 марта 2021 года)**

Душанбе-2021

Вазъи муосир ва дурнамои рушди баҳисобгирии муҳосибӣ, таҳлил ва аудит дар Ҷумҳурии Тоҷикистон / Маводи конференсияи илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ (27 март соли 2021, ш. Душанбе). – Душанбе: ДССХ, 2021. – 324 с.

Современное состояние и перспективы развития бухгалтерского учета, анализа и аудита в Республике Таджикистан / Материалы республиканской научно-практической конференции (27 марта 2021 года, г. Душанбе). – Душанбе: ИТПС, 2021. – 324 с.

**Ҳайати таҳририя:
Асрорзода У.С., Хоркашов И.С., Каримов Б.Ҳ.**

Мавқеи муаллифон ва ҳайати таҳририя метавонад бо ҳам мувофиқат накунад. Маводи нашршаванда аз ҷониби муаллифони мақолаҳо дар шакли таҳриршуда пешниҳод карда шудаанд. Аз ин хотир, барои дурустии ақидаҳои пешниҳодшуда ва воқеияти далелҳои овардашуда ҳуди муаллифони мақолаҳо масъулият мебаранд.

**Редакционная коллегия:
Асрорзода У.С., Хоркашов И.С., Каримов Б.Х.**

Позиции авторов и редакционной коллегии могут не совпадать. Публикуемые материалы представлены авторами статьей в отредактированном виде. Поэтому за правильность представленных взглядов и объективность приведенных фактов ответственность несут сами авторы.

БАҲШИ 1. ПРОБЛЕМАҲОИ МУОСИРИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ, ТАҲЛИЛ ВА АУДИТ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

“... масъалаҳои гузариши пурра ба стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ ва низоми маблағгузори электронӣ, аз ҷумла низоми хариди электронии давлатӣ то ҳанӯз ҳал нагардидаанд ва мо дар ин самт аз талаботи замона қафо монда истодаем. Бо мақсади танзими муносибатҳо дар самти пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҷалби сармояи мустақим ба вазоратҳои молия, саноат ва технологияҳои нав, Кумитаи давлатии сармоягузорӣ ва идораи амволи давлатӣ, Кумитаи андоз ва дигар мақомоти назоратӣ супориши дода мешавад, ки барои ҷорӣ намудани стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ ва аз аудити ҳарсолаи ҳатмӣ гузаштани субъектҳои дорой манфиати умум ва дигар субъектҳои хоҷагидорӣ чораҳои бетаъхир андешанд”

*Аз Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, 26 январи соли 2021*

*Асрорзода У.С. – н.и.и., дотсент
Каримӣён М.Б. – ассистент
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ХУСУСИЯТҲОИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБИИ ДОРОИҲОИ ДАРОЗМУҲЛАТ

Дороиҳои дарозмуҳлат – дороиҳое мебошанд, ки муҳлати истифодаи нафъовари аз як сол зиёд доранд, барои истифода дар фаъолияти корхона ба даст оварда мешаванд ва барои бозфурӯхтан таъин нашудаанд. Гарчанде муҳлати истифодаи нафъовари қатъии камтарин барои чун дороии дарозмуҳлат тасниф кардани дорой мавҷуд нест, маҳаки бештар истифодашаванда дар ин маврид – имкони истифодаи дорой камаш дар давоми як сол мебошад.

Дар китобҳои дарсӣ ва интишороти илмӣ ҷиҳати дороиҳои дарозмуҳлат ба кор бурдани мафҳуми “дороиҳои ғайригардон” маъмул гардидааст. Вале мафҳуми мазкур ба дороиҳои дарозмуҳлат мувофиқати дуруст надорад, чунки мутобиқи он дороиҳои мазкур дар гардиши хоҷагии воситаҳои корхона иштирок намекунанд. Воқеан, дороиҳои мазкур дар гардиши хоҷагӣ иштирок мекунанд, вале муҳлати чунин иштирок тӯлонӣ аст. Мафҳуми дороиҳои доимӣ низ дуруст нест, чунки вай абадӣ мондани ин дороиҳоро дар назар дорад [3, с. 274].

Агар ягон дастгоҳ ё чизи дигаре барои бозфурӯхтан ба харидорон таъин шуда бошад, пас новобаста аз муҳлати истифодаи нафъовари худ, вай бояд ба ашё (захираҳои молию моддӣ) мансуб доништа шавад, на ба дороиҳои дарозмуҳлат. Масалан, автомобили барои фурӯхтан таъингардидаро корхонаи истеҳсолкунанда чун сарватҳои молию моддӣ тасниф мекунад, ширкати нақлиётӣ ҳамин автомобилро барои дар рафти фаъолияти муқаррарии худ истифода бурдан харида, онро чун дороии дарозмуҳлат тасниф мекунад.

Асосан дороиҳои дарозмуҳлат ба чунин гурӯҳҳо ҷудо мешаванд:

- воситаҳои асосӣ (дороиҳои моддӣ): дороиҳои дарозмуҳлати шакли ҷисмонӣ дошта – биноҳо, иншоот, дастгоҳҳо, мошинаҳо ва таҷҳизот;
- дороиҳои ғайримоддӣ: дороиҳои дарозмуҳлате, ки шакли ҷисмонӣ надоранд, вале ҳуқуқ ва бартариҳоро дар бар мегиранд, ки корхона дар оянда аз онҳо нафъи иқтисодӣ мегирад – патентҳо, ҳуқуқҳои муаллифӣ, тамғаҳои молӣ, франшизаҳо, масрафҳои ташкилӣ;

• моликияти сармоягузорӣ: бино ё ҳиссаи бино, ки бо мақсади гирифтани иҷорапулӣ ё афзуншавии арзиши сармоя дар ихтиёри корхона қарор дорад, на барои истифода дар раванди истеҳсол ва таҳвили молҳо, иҷрои корҳо ва хизматрасониҳо, бо мақсадҳои маъмурӣ, инчунин на барои фурӯш дар рафти фаъолияти хоҷагидории муқаррарӣ (асосӣ).

Замин шакли ҷисмонӣ дорад, муҳлати истифодаи он маҳдуд нест, вале дар Ҷумҳурии Тоҷикистон вай чун дороии субъектҳои хоҷагидорӣ эътироф шуда наметавонад. Ин дар моддаи 13 Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинӣ карда шудааст. Мутобиқи муқаррароти моддаи мазкур замин, сарватҳои табиӣ, конҳои канданиҳои фойданок, дарёҳо, ҷангалҳо моликияти истисноии давлат мебошанд. Масрафҳои беҳдошти қитъаҳои замин дороии дарозмуҳлат мебошанд ва ба ҳайати воситаҳои асосии субъектҳои хоҷагидорӣ дохил карда мешаванд.

Дар қиёс бо дороиҳои гардон дороиҳои дарозмуҳлат бо он фарқ мекунанд, ки онҳо даври амалиёти корхонаро нигоҳ медоранд, на балки ҳиссаи он мебошанд. Ҳамчунин гирифтани нафъҳои иқтисодӣ аз дороиҳои дарозмуҳлат дар муддати вақти тӯлонӣ дар назар аст, аз дороиҳои гардон бошад – дар муддати кӯтоҳи вақт.

Ҳама дороиҳои дарозмуҳлати моддӣ бояд истеҳлок шаванд. Истеҳлок – мунтазам тақсим кардани (гузаронидани) арзиши дорой ба арзиши аслии маҳсулоти истеҳсолшаванда (корҳои иҷрошуда, хизматрасониҳо) мебошад.

Дороиҳои ғайримоддӣ ба намудҳои доройи муҳлати истифодаи нафъовари ниҳойӣ (муайян) ва муҳлати истифодаи нафъовари номуайян дошта чудо мешаванд. Дороиҳои ғайримоддӣ доройи муҳлати истифодаи нафъовари ниҳойӣ истеҳлок мешаванд, дороиҳои ғайримоддӣ муҳлати истифодаи нафъоварашон номуайян истеҳлок намешаванд.

Дар мафҳуми истеҳлок якҷанд нуктаҳои муҳим ҳастанд. Якум, ҳама воситаҳои асосӣ доройи муҳлати истифодаи нафъовари маҳдуд мебошанд. Бо сабаби маҳдуд будани муҳлати истифодаи нафъовар арзиши ин доройҳо бояд чун хароҷот ба даврахое, ки онҳо нафъ меоранд, тақсим карда шавад. Фарсудашавии ҷисмонӣ ва куҳнашавии маънавӣ сабабҳои асосии маҳдуд будани муҳлати истифодаи нафъовари воситаҳои асосӣ мебошанд. Фарсудашавии ҷисмонии воситаҳои асосӣ бо сабаби истифодаи онҳо ва ба онҳо таъсир расонидани омилҳои табиӣ ба амал меояд. Зарурати ҳисобузамкунии истеҳлок бо гузаронидани корҳои таъмирӣ бартараф карда намешавад. Раванди куҳнашавӣ – ин фарсудашавии ҷисмонӣ мебошад. Муҳосибон дар байни фарсудашавии ҷисмонӣ ва фарсудашавии маънавӣ тафовут намегузоранд, чунки барои онҳо давомнокии муҳлати истифодаи нафъовари доройи муҳим аст, на сабабҳои маҳдудкунандаи ин муҳлат.

Дуюм, мафҳуми истеҳлок, ки дар баҳисобгирии муҳосибӣ ба кор бурда мешавад, на чун фарсудашавии ҷисмонӣ ё маънавӣ фаҳмида мешавад, балки чун тақсим кардани арзиши воситаҳои асосӣ ба даврахое, ки истифодаи ин дорой ба корхона нафъ меоварад, фаҳмида мешавад. Мафҳуми “истеҳлок” барои ифода намудани мунтазам табдил ёфтани арзиши дорой ба хароҷот ба кор бурда мешавад.

Сеюм, ҳисобузамкунии истеҳлок – ин раванди тақсимкунии арзиш аст, на раванди баҳодихӣ. Навиштҳои муҳосибӣ одатан мутобиқи принсипи арзиши таърихӣ бурда мешаванд, бино бар ин, онҳо нишондиҳандаҳои тағйирёбии сатҳи нархҳо нестанд. Соқиткунии истеҳлок камшавии нархи бозории доройҳоро ифода намеkunанд. Аз ҷумла, дар давоми даврҳои таваррум арзиши бозории доройи истеҳлокшаванда метавонад ҳатто дар охири давра нисбат ба аввали давра баланд бошад. Имкон дорад, ки дар мавриди хариди бобарор ва шароити бозории муайян арзиши бозории бино баланд шавад. Бо вучуди ин, бояд ҳисобузамкунии истеҳлок давом дода шавад, чунки тавре зикр карда будем, вай раванди тақсимкунии арзиш мебошад, на раванди баҳодихӣ. Дар ниҳоят, бино новобаста аз пастубаландшавии дохилидавравии нархи бозории худ ё аз ҷиҳати ҷисмонӣ ё аз ҷиҳати маънавӣ фарсуда мешавад. Вале, дар ҳолатҳое, ки доройҳо азнавбаҳодихӣ карда мешаванд, арзиши азнавбаҳодихӣшуда асос барои муайян кардани хароҷоти истеҳлок мешавад.

Арзиши тавозунии соф низ арзиши бозории доройҳои истеҳлокшавандаро нишон намедихад. Соқит кардани истеҳлок ба хароҷот – ин мунтазам тақсим кардани арзиши аввалии

дорой ба даврахое мебошад, ки дорой ба корхона ғоида меорад. Аз ин бармеояд, ки арзиши тавозунии софи доройҳои дарозмуҳлат, ки дар тавозуни муҳосибӣ инъикос карда шудааст, танҳо он ҳиссаи арзиши аввалии доройҳоро нишон медиҳад, ки то ҳол дар раванди чунин тақсимкунии мунтазам ба хароҷот соқит карда нашудааст.

Маблағе, ки дар тавозуни муҳосибӣ чун истеҳлоки ҳисобузамшуда (ғуншуда) оварда шудааст, “ғун шудани” ягон хел ашёи моддиро ифода намекунад. Ин танҳо ҳиссаи арзиши аввалии доройҳои истеҳлоқшаванда мебошад, ки аллакай хароҷотро бо даромад ҳамбаста кардааст. Баъзан корхонаҳо маблағҳои пулиро барои мақсади муайян – харид кардани воситаҳои асосии нав як тараф мегузоранд, ки ин фонди истеҳлоқ ном дорад. Ин амалиёти маблағгузори аст ва вай тамоман ба амали муҳосибии ҳисобузамкунии истеҳлоқ – хароҷоти амалиётӣ ҳангоми истифодаи доройҳои дарозмуҳлат алоқамандӣ надорад.

Истеҳлоки доройҳои дарозмуҳлат, ки дар ҳар як давра ҳисобузам карда шудааст, бояд дар ҳаёти ғоида ё зарар эътироф карда шавад, ба истиснои ҳолатҳое, ки вай ба арзиши тавозунии доройи дигар зам карда мешавад.

Чор омили ба ҳисобкунии истеҳлоқ таъсиррасонанда мавҷуд аст: арзиши аввалӣ (арзиши асли), арзиши барҳамдиҳӣ, бузургии истеҳлоқшаванда ва муҳлати истифодаи нафъовар.

Арзиши аввалӣ (арзиши асли) – маблағи воситаҳои пулӣ ё муодилҳои пулии бар ивази дорой пардохтшуда, ё арзиши одилонаи подоши дигар мебошад, ки бо мақсади ба даст овардани дорой дар лаҳзаи харидан ё бунёд кардани дорой дода шудааст.

Арзиши барҳамдиҳӣ – маблағи ҳисобшавандае мебошад, ки корхона дар ҳамин лаҳза аз хориҷшавии дорой пас аз тарҳ кардани масрафҳои ҳисобшаванда барои хориҷшавӣ мегирифт, агар ҳолати доройи мазкур ва муҳлати хизматрасонии вай чуноне бошанд, ки дар анҷоми муҳлати истифодаи нафъовари он дар назар дошта шаванд. Ба ибораи дигар, арзиши барҳамдиҳӣ – арзиши софи пешбинишавандаи оҳанпора ё ашёи хоми дуҷумбораи аз дорой гирифташаванда дар санаи пешбинишудаи хориҷшавӣ мебошад.

Бузургии истеҳлоқшаванда – арзиши аввалии дорой ё дигар маблағи чун арзиши аввалӣ қабулшуда бо тарҳи арзиши барҳамдиҳии доройи мазкур мебошад. Дар амалия арзиши барҳамдиҳӣ бузургии начандон назаррасро ташкил медиҳад, аз ин хотир, ҳангоми ҳисобкунии бузургии истеҳлоқшавандаи дорой ба эътибор гирифта намешавад.

Муҳлати истифодаи нафъовар (муҳлати хизмат) – давраи вақте мебошад, ки дар давоми он, тавре пешбинӣ мешавад, дорой барои истифода дар корхона дастрас аст ё миқдори воҳидҳои маҳсулот (ҳаҷми корҳо, хизматрасониҳо)-е мебошад, ки корхона нияти аз истифодаи дорой гирифтани онро дорад. Ҳангоми ҳисобкунии муҳлати истифодаи нафъовари дорой муҳосиб бояд ҳама ахбори доштаи худ, аз ҷумла таҷрибаи пешини ихтиёрдорӣ ҳамин гуна доройҳо, ҳолати ҷорӣ дорой, сиёсати корхона ҷиҳати таъмир ва хизматрасонӣ, тамоюлҳои муносири рушди технология ва соҳа, инчунин шароити маҳаллӣ, ба мисли иқлимро баҳисоб гирад.

Доройи дарозмуҳлат дар тавозуни муҳосибӣ пас аз тарҳ кардани маблағҳои ғуншудаи истеҳлоқ ва зарарҳо аз коҳишҳои арзиш (нарх) нишон дода мешавад. Вале ба хотири нигоҳ доштани ахбор оид ба арзиши аввалӣ (арзиши асли)-е, ки бо он доройҳои дарозмуҳлат ба баҳисобгирӣ қабул шудаанд, дар тавозуни муҳосибӣ сатри алоҳида барои инъикос кардани арзиши аввалии доройҳои ғайримоддӣ пешбинӣ шудааст.

Зарар аз коҳишҳои арзиш – маблағе мебошад, ки бо он арзиши тавозунии дорой аз бузургии подошшавандаи вай зиёд аст.

Арзиши барҳамдиҳии дорой метавонад то маблағи баробар ба арзиши тавозунии он ё аз вай зиёд баланд шавад. Агар ин гуна баландшавии арзиши барҳамдиҳӣ ба амал ояд, пас маблағи истеҳлоқ барои ин дорой ба сифр баробар аст, танҳо агар ва то он вақте, ки арзиши барҳамдиҳии доройи мазкур минбаъд аз арзиши тавозунии вай паст нашавад.

Доройи дарозмуҳлат дар тавозун бо арзиши аз арзиши подошшавандаи худ баландтар инъикос карда мешавад, агар арзиши тавозунии он аз маблағе, ки метавонад тавассути истифода ё фурӯштани доройи мазкур ба даст ояд, зиёд бошад.

Арзиши (маблағи) подошшаванда – қимати калонтарин аз ин ду бузургӣ мебошад: арзиши одилонаи дорой бо тарҳи масрафҳои фурӯш ё арзиши истифодаи вай.

Арзиши одилона – нархе мебошад, ки дар рафти аҳди додугирифтӣ байни иштирокчиёни бозор дар санаи баҳодихӣ хангоми фурӯхтани дорой гирифта мешавад ё хангоми супоридани уҳдадорӣ пардохт карда мешавад.

Арзиши истифода – арзиши овардашудаи чараёнҳои пулии оянда, ки аз дорой гирифтани он дар назар аст.

Агар арзиши подошшавандаи дорой кам шудан гирад ва аз арзиши тавозунии вай паст шавад, ҳисобида мешавад, ки нархи дорой коҳиш ёфтааст ва корхона бояд зарар аз коҳишёбии нархи дороиро инъикос кунад. Фарқи пайдошуда дар ҳайати хароҷоти давраи чорӣ эътироф карда мешавад.

Ҳангоми баҳисобгирии дороиҳои дарозмуҳлат ба мисли баҳисобгирии масрафҳо ва хароҷоти моддии пешпардохтшуда (хароҷоти давраҳои оянда) қорбурди дурусти қоидаи муносиб доништан (мувофиқат) бо роҳи ҳал кардани ду масъалаи муҳим зарур аст. Якум, бояд муайян кард, ки кадоме аз ҳиссаҳои арзиши аслии умумии дороии дарозмуҳлат бояд дар давраи ҳисоботи чорӣ ба хароҷот гузаронида (тақсим карда) шавад. Масъалаи дуюм ин аст, ки чӣ қадар маблағи арзиши дорой бояд дар тавозун чун дороии дар давраҳои ҳисоботи оянда нафъоваранда монад. Барои ҳал кардани ин масъалаҳо ба чор савол бояд ҷавоб дод [2, с. 254-255]:

1. Арзиши аслии дороии дарозмуҳлат чӣ тавр муайян карда мешавад?

2. Арзиши аслии дорой дар давоми вақт мувофиқ ба даромадҳо чӣ тавр бояд тақсим карда шавад?

3. Тартиби баҳисобгирии масрафҳои минбаъда, чун масрафҳои таъмир, хизматрасонӣ ва навкунии дорой чӣ гуна бояд бошад?

4. Хориҷшавии дороии дарозмуҳлат чӣ гуна бояд инъикос карда шавад?

Бо сабаби тӯлонӣ будани муҳлати хизмати дороиҳои дарозмуҳлат ва мураккаб будани амалиёт бо онҳо роҳбарияти корхона бештар бо миқдори зиёди тариқаҳо барои интиҳоб ва ҳисобкунӣ дучор мешавад. Масалан, муайян кардани арзиши харидкунӣ метавонад аз сабаби бо нархи умумӣ харид кардани маҷмӯи объектҳои воситаҳои асосии бо ҳам алоқаманд, хангоми ивазкунӣ ё дар мавриди масрафҳои сохтмон душвор гардад. Илова бар ин, барои дуруст тақсим кардани арзиши аслии дорой ба давраҳои оянда роҳбарияти корхонаро зарур аст муайян кунад, ки дорой чӣ қадар тӯлонитар истифода мешавад ва дар анҷоми муҳлати истифодабарӣ вай чӣ қадар арзиш дорад. Хангоми ба ҷо овардани чунин баҳодихӣҳо хуб аст, ки дорой чун маҷмӯи хизматҳои дар раванди фаъолияти амалиётӣ дар давоми якҷанд солҳо истеъмолшаванда баррасӣ карда шавад. Масалан, мошинаи боркаш дар давоми муҳлати хизмати худ метавонад хизматрасониҳои оид ба кашонидани бор ба масофаи баробар ба 100000 километрро анҷом диҳад. Бо истифода аз дастгоҳ метавон 100000 дона маснуот истеҳсол кард. Бино ба таъмири асосӣ метавонад 50 сол хизмат кунад. Вақте ки корхона ҳама ин объектҳоро ба даст меорад, вай пешакӣ ҳаққи ҳамин 100000 километр, 100000 дона маснуот ё 50 соли хизматро пардохт мекунад. Яъне ҳар кадоме аз ин дороиҳо худ хароҷоти дарозмуҳлате мебошанд, ки пешакӣ пардохт карда шудаанд. Вазифаи баҳисобгирӣ тақсим кардани арзиши ин дороиҳо (хароҷот) ба муҳлати истифодаи нафъовари дороии мазкур мебошад. Бо мурури он ки, ин хизматҳо ба корхона дар давоми якҷанд солҳо нафъ меоранд, арзиши онҳо албатта хароҷот мешавад, на дорой.

Масрафҳои дороиҳои дарозмуҳлат ба намудҳои асосӣ ва амалиётӣ (чорӣ) чудо мешаванд. Масрафҳои асосӣ – хароҷоти харидкунӣ ё беҳгардонии вазъи дороиҳои дарозмуҳлат мебошанд. Онҳо дар ҳисобҳои баҳисобгирии дороиҳо баҳисоб гирифта мешаванд, чунки онҳо дар якҷанд давраҳои ҳисоботи оянда ба корхона нафъ меоранд. Масрафҳои амалиётӣ - хароҷоте мебошанд, ки ба хизматрасонӣ ва амалкунии дороии дарозмуҳлат мансуб мебошанд. Онҳо дар ҳисобҳои баҳисобгирии хароҷот баҳисоб гирифта мешаванд, чунки нафъҳои бо онҳо алоқаманд дар давраи ҳисоботи чорӣ гирифта мешаванд.

Ба хотири дуруст ба кор бурдани қоидаи муносиб доништан (мувофиқат) зарур аст, ки масрафҳои асосӣ ва амалиётӣ қатъиян фарқ карда шаванд. Масалан, агар амалиёт оид ба хариди автомобил бо иштибоҳ чун масрафҳои амалиётӣ баҳисоб гирифта шуда бошад, пас дар ҳисобот оид ба ғоида ё зарар хароҷоти давраи ҳисоботии ҷорӣ зиёд нишон дода мешаванд. Дар натиҷа ғоидаи софи давраи ҳисоботии ҷорӣ паст шуда, ғоидаи софи давраҳои оянда баланд мешавад. Аз ҷониби дигар, агар масрафҳои амалиётӣ, масалан, хароҷоти рангуборкунии бино дар ҳисоби дорой инъикос карда шаванд, пас хароҷоти давраи ҳисоботии ҷорӣ паст мешаванд. Ғоидаи давраи ҷорӣ баланд шуда, ба ҳамин маблағ ғоидаи давраҳои оянда паст мешавад.

Муайян кардани он ки, пардохтҳо хароҷот мебошанд ё дорой, бештар аз муҳокимарониҳои роҳбарияти корхона вобаста аст. Вале чунин озодии интиҳоб набояд ба таҳрифкунии натиҷаҳои молиявии корхона оварад.

Арзиши харидкунии воситаҳои асосӣ ҳамма масрафҳои асоснокшудаи барои расонидани объекти воситаҳои асосӣ ба макони истифода заруриро дар бар мегирад. Масалан, масрафҳои насб кардани таҷҳизот ва санҷиши қори муносиби он ҳиссаи арзиши аслии таҷҳизот мебошанд. Аммо агар таҷҳизот дар раванди насб кардан вайрон шуда бошад, пас масрафҳои таъмири он хароҷоти амалиётӣ мебошанд ва ба арзиши харидкунии таҷҳизот дохил карда намешаванд. Муайян кардани арзиши аслии осон аст, агар ҳисобикунӣ барои объекти харидашуда бо пул ба ҷо оварда шуда бошад. Дар ин маврид арзиши аслии дорой ба маблағи пули бар ивази он пардохтшуда бо замми хароҷоти кашонидан, ҳаққи суғурта дар роҳ ва насб кардан, инчунин ҳамма дигар хароҷоти дахлдор баробар аст. Агар воситаҳои асосӣ бо қарз харида шаванд, ғоизҳои пардохтшуда ба арзиши онҳо зам карда нашуда, хароҷоти амалиётӣ ҷорӣ ҳисобида мешаванд. Масрафҳои қарз истисно мебошанд. Масрафҳои қарз – ғоизҳо ва дигар хароҷоте мебошанд, ки корхонаҳо вобаста ба гирифтани воситаҳои қарзӣ пардохт менамоянд.

Масрафҳо, чун масрафҳои кашонидан, ҳаққи суғурта дар роҳ ва насб кардан ба арзиши аслии дорой зам карда мешаванд, чунки онҳо барои омодакунии дорой барои истифода зарур мебошанд. Мутобиқи қоидаи муносиб доништан, онҳо ба муҳлати истифодаи нафъовари дорой тақсим карда мешаванд, на чун хароҷот дар давраи ҷорӣ баҳисоб гирифта мешаванд.

Бисёр корхонаҳо дар сиёсати баҳисобгирии худ зикр менамоянд, ки кадоме аз масрафҳо ба хароҷот мансуб доништа мешаванд ва кадоме ба арзиши аслии дорой зам карда мешаванд. Масалан, масрафҳои начандон калони моддаҳое, ки одатан чун дорой эътироф мешуданд, метавонанд чун хароҷот баҳисоб гирифта шаванд, чунки маблағҳои дахлдор дар қиёс бо ғоидаи соф начандон калон мебошанд. Бино бар ин, масалан, сабади ахлот, ки гарчанде муҳлати хизматаш якчанд сол аст, чун хароҷоти идоравӣ баҳисоб гирифта шудааст, на чун доройи истехлокшаванда.

Вақте ки бинои аллақай дар истифода буда харида мешавад, арзиши вай нархи харидкунӣ бо замми ҳамма хароҷоти таъмир ва дигар қорҳои ба вазъи барои истифода муносиб оварандаи онро дар бар мегирад. Биноҳо муҳлати хизмати маҳдуд доранд, бино бар ин, бояд истехлок шаванд.

Арзиши аслии таҷҳизот ҳамма масрафҳои бо харид ва ба истифода омода кардани он алоқамандро дар бар мегирад, чун: нархи ҳисобнома-фактуравӣ бо тарҳи таҳфифҳо барои пардохти пешазмуҳлат; масрафҳои кашонидан, бо дарбаргирии ҳаққи суғурта; андозҳои ҷуброншаванда ва боҷҳо; хароҷоти бо харидкунӣ алоқаманд; хароҷоти насб кардан; масрафҳои бо бакордарории санҷиши таҷҳизот ҳангоми ба кор омадасозии он алоқаманд. Таҷҳизот бояд истехлок карда шавад.

АДАБИЁТ

1. Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон. – <http://mmk.tj>
2. Грэй С. Дж., Нидлз Б.Е. Финансовый учет: глобальный подход. – М: Волтерс Клувер, 2006. – 614 с.
3. Каримов Б.Ҳ., Каримиён М.Б., Каримиён, М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 444 с.

*Хушвахтзода Қ.Х. – д.и.и., профессор
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
Ҳафизов А.З. – ассистент
Донишкадаи омӯзгории Тоҷикистон дар ноҳияи Раиш*

ТАШКИЛИ БАҲИСОБГИРИИ ИДОРАКУНИИ СТРАТЕГӢ ДАР КОРХОНАҲОИ КИШОВАРЗӢ

Рақобати шадид дар бозори маҳсулоти кишоварзӣ, ноустувории молиявии умумии соҳаи кишоварзӣ роҳбарият ва менеҷменти субъектҳои хоҷагидорӣ кишоварзиро водор менамояд, ки барои амалкунии босамараи низоми идоракунӣ дар корхонаҳои худ ҷаҳд кунанд. Фаъолияти бобарори субъектҳои хоҷагидорӣ аз таъминоти иттилоотии низоми идоракунӣ, ки асоси онро баҳисобгирии муҳосибии идоракунӣ ташкил медиҳад, вобастагии мустақим дорад.

Мусаллам аст, ки дар шароити муосири иқтисодӣ бе ташкил ва амалкунии низоми босамараи баҳисобгирии идоракунӣ ягон корхона фаъолияти худро ба роҳ монда наметавонад. Баҳисобгирии идоракунӣ воситаи муҳими баҳодихии вазъи иқтисодии воқеии корхона буда, дар тафовут аз баҳисобгирии муҳосибии молиявӣ имкон медиҳад, ки вазъи ояндаи корхона муайян карда шавад, на ин ки танҳо вазъи иқтисодии гузашта ва ҳозира арзёбӣ карда шавад. Дар ин маврид вай ба бунёди мавқеъҳои мустақами рақибона ва таъмини вазъи молиявии устувори корхона дар бозор мусоидат менамояд.

Дар шароити муосири бозори маҳсулоти кишоварзӣ стратегияи хоҷагидорӣ дуруст таҳиягардида, нақшаи оқилона тартибдодашудаи рушди иқтисодӣ, ташкили муносиби низоми баҳисобгирии идоракунӣ дар маҷмуъ устувории молиявӣ ва ояндаи бобарори корхонаҳои кишоварзиро таъмин менамоянд. Истифодаи пурмаҳсули ҳама намудҳои сарватҳои истеҳсоли, кам кардани масрафҳо ва вусъати даромаднокии фаъолият, имрӯз вазифаҳои асосии стратегияи корхонаҳои кишоварзӣ ба ҳисоб мераванд. Дар ин маврид барои ба даст овардани ҳадафҳои стратегияи корхона диққати муҳим бояд ба ташкили яке аз самтҳои муҳимтарини баҳисобгирии идоракунӣ муосир – баҳисобгирии идоракунӣ стратегӣ равона карда шавад.

Ташкили низоми босамараи баҳисобгирии идоракунӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ муосир аз менеҷменти корхона, баҳусус аз мутахассисони соҳаи баҳисобгирӣ таҳия намудан ва дарк кардани муқаррароти методологӣ, ҷиҳатҳои ташкилӣ, методӣ ва техникаи баҳисобгирии идоракунӣ талаб менамояд. Бино бар ин, мутахассиси соҳаи баҳисобгирӣ бояд асосҳои баҳисобгирии идоракунӣ, принципҳои появӣ, талабот, вазифаҳои иҷрошаванда, объект ва предмети баҳисобгирии идоракунӣ хуб дарк кунад. Барои дарк кардани ҷиҳатҳои мазкур таҳқиқи заминаҳои ташаккул ва шароити рушди баҳисобгирии идоракунӣ стратегӣ дар корхонаҳои соҳаи кишоварзӣ зарур аст.

Омӯзиши адабиёти соҳа нишон дод, ки аксари муаллифон баҳисобгирии идоракунӣ стратегиро чун пешниҳод намудан ва таҳлил кардани иттилоот дар бораи бозорҳои маҳсулот, оид ба масрафҳо ва назораи стратегияи корхона ва стратегияҳои рақибон дар ин бозорҳо дар давоми якҷанд даврҳо, инчунин пешниҳод кардани иттилооти таъминкунандаи дастгирии қабули қарорҳои идоракунӣ дорои хосияти стратегӣ, муайян менамоянд. Баъзе муаллифон мафҳуми баҳисобгирии идоракунӣ стратегиро бо майлон танҳо ба муҳити берунии фаъолият алоқаманд менамоянд.

В.Б. Ивашкевич баҳисобгирии идоракунӣ стратегиро чун ҳамгироии вазифаҳои ояндабинӣ, банақшагирӣ ва баҳисобгирӣ-таҳлилӣ, арзёбии натиҷаҳои фаъолияти ҷорӣ ва оянда, вазъи молиявӣ ва иқтисодии истеҳсолии корхона, таҳияи якҷанд тарзҳои стратегияи рушди корхона ва интиҳоби беҳтарини онҳо, баҳисобгирии омилҳои вақт, сармоя, даромаднокӣ ва хавф маънидод менамояд [5].

Дар доираи баҳисобгирии идоракунӣ стратегӣ таҳлили амиқи муҳити тичоратии берунӣ (рақибон, таъминкунандагон, истеъмолкунандагон, шароити иқтисодии берунӣ, амалҳои давлат), ки дар он корхонаҳои кишоварзӣ фаъолияти худро ба роҳ менамоянд, ба ҷо оварда мешавад [8]. Тамаркузи диққат ба омилҳои берунии ба фаъолияти хоҷагидорӣ

корхона таъсиррасон – унсури асосие мебошад, ки баҳисобгирии идоракунии стратегиро аз баҳисобгирии идоракунии анъанавӣ фарқ мекунонад.

Муаллиф К. Друри чунин меҳисобад, ки баҳисобгирии идоракунии иттилоотро дар бораи пешомадҳои бозори маҳсулоти мавҷудбуда, оид ба даври зисти маҳсулот ва сандуқи маҳсулот таъмин менамояд [2]. Зимнан, вай таъкид менамояд, ки дар ин маврид набояд дар доираи ҳуди корхона маҳдуд шуд, балки бартарихи корхонаро нисбат ба рақибон бояд ошкор намуд. Муқоиса кардан бо корхонаҳои дигар дар шарҳдиҳии тағйирёбиҳои нисбии ҷорӣ ҳаҷми фурӯши маҳсулот, фоида ва ҷараёнҳои пулӣ ёрӣ медиҳад, инчунин метавонад барои қабули қарорҳои стратегӣ молиявӣ самараноктар дар доираи низоми баҳисобгирии масрафҳо мусоидат кунад.

Дар баҳисобгирии идоракунии стратегӣ корхонаҳои кишоварзӣ ва умуман дар низоми идоракунии стратегӣ онҳо мавзеи марказии кори муҳосибот ин низоми баҳисобгирии масрафҳо мебошад, чунки дар ин ҷо иттилоот дар бораи хароҷоти воқеӣ ҷамъоварӣ мешавад, яъне асосҳо барои ҳисобкунии фоидаи воқеӣ – нишондиҳандае, ки ба хотири ба даст овардани он корхона таъсис дода мешавад, бунёд мегарданд [11].

Ба ақидаи муҳаққиқ В.Э. Керимов, «пойгоҳи иттилоотии идоракунии стратегӣ баҳисобгирии стратегӣ мебошад, ки маълумоти барои қабули қарорҳои идоракунии стратегӣ ба менечменти субъекти хоҷагидорӣ заруриро ба қайд мегирад, ҷамъбаст ва пешниҳод мекунад» [6].

Маънидодкуниҳои дар боло овардашудаи мафҳуми баҳисобгирии идоракунии стратегиро ҷамъбаст намуда, метавон хулоса баровард, ки баҳисобгирии идоракунии стратегӣ низоми иттилоотӣ мебошад; ба раванди қабули қарорҳои идоракунии стратегӣ нигаронида шудааст; иттилоотро на танҳо оид ба муҳити дохилии корхона пешниҳод менамояд, ҳамчунин ба иттилоот дар бораи муҳити берунӣ диққати муҳим медиҳад.

Ҳамин тавр, баҳисобгирии идоракунии стратегиро метавон чун низоми маҷмӯии баҳисобгирӣ-таҳлилии таъминоти иттилоотии раванди идоракунии стратегӣ корхона муайян намуд, ки барои мусоидат кардан ба таҳия ва татбиқи стратегияи рушди ояндаи корхона нигаронида шудааст. Вобаста ба ин, мақсади асосии баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ таҳлил, маънидодкунӣ ва истифодабарии иттилооти иқтисодӣ барои ошкор намудани тамоюлҳои рушди фаъолият, интихоби тарзҳои гуногуни алтернативӣ ва қабули қарорҳои идоракунии мебошад.

Баҳисобгирии идоракунии стратегӣ бояд дар доираи низоми ягонаи баҳисобгирии муҳосибӣ дар асоси қоидаҳои бо сиёсати баҳисобгирии корхона муайяншаванда роҳандозӣ карда шавад. Вазифаи асосии сиёсати баҳисобгирӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ бунёд намудани дастаи амиқи дастурамалҳо, муқаррарот ва усулҳои мебошад, ки имкон медиҳанд мавзӯҳои асосии баҳисобгирӣ дар корхона ба тартиб дароварда шаванд, амалҳои баҳисобгирӣ ҳамсон, ҳамоҳангсозӣ ва танзим карда шаванд ва дар ин асос дар корхона низоми ягонаи иттилоотӣ барои дастгирии таҳия ва қабули қарорҳои идоракунии бунёд карда шавад.

Ташкил ва роҳандозӣ намудани баҳисобгирии идоракунии стратегӣ вазифаи идоракунии, самти воқеан зарурии фаъолияти идоракунии буда, дар шароити истифодабарии ҳамгироёнаи унсурҳо, усулҳо ва воситаҳои идоракунии – баҳисобгирӣ, таҳлил, назорат, арзёбӣ, бучетикунонӣ ифода меёбад.

Таҳлили амалияи пешбурди баҳисобгирии идоракунии дар аксар корхонаҳои кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон нишон дод, ки он ҷо на танҳо баҳисобгирии идоракунии стратегӣ, балки ҳуди низоми баҳисобгирии идоракунии умуман роҳандозӣ нашудааст.

Омӯзиши асосҳои назариявӣ ва методологии баҳисобгирии идоракунии дар асоси асарҳои илмӣ муҳаққиқони хоричӣ – Ж.М. Байсалова [1], А.Ф. Дятлова [3], И.Н. Ефремова [4], Г.Р. Концевой [7], Л.В. Шалаева [10], Б.А. Шогенов [11], К.В. Филиппов [9] ва дигарон як қатор камбудҳои методологӣ, ташкилӣ ва техникаӣ бо ташкили баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ алоқамандро ошкор намуд. Ҳамин тавр, метавон сатҳи нобасандаи коркарди илмӣ асосҳои назариявӣ, методологӣ ва ташкилӣ-амалии баҳисобгирии идоракуниро ҷиҳати соҳаи кишоварзӣ қайд намуд. Бе ҳали бонизоми масъалаҳои мазкур бунёд

намудани низоми боэтимоди баҳисобгирии идоракунии Ҷаврӣ ва стратегӣ дар корхонаҳои соҳаи кишоварзӣ ғайримкон аст. Бояд қайд кард, ки дар низоми баҳисобгирии идоракунии дар корхонаҳои кишоварзӣ аксаран ҷиҳатҳои методӣ ва техникаи пешбурди баҳисобгирӣ ва истифодабарии иттилооти вай дар идоракунии истеҳсолот вучуд надоранд. Ғайр аз ин, дар аксари корхонаҳои кишоварзии мамлакат низомҳои ба таври муносиб ташкилкардашудаи ҳуҷҷатнигорӣ ва феҳристҳои баҳисобгирӣ, нақшаи ҳуҷҷатгардиш, тарҳи тақсимкунии вазифаҳо дар байни кормандони баҳисобгирӣ ва пайдарпайии корҳои баҳисобгирии аз ҷониби онҳо иҷрошаванда, лоихаҳои ташкили ҳуди низоми баҳисобгирии идоракунии, дараҷаи марказонии он дида намешавад.

Таҷрибаи мамлакатҳои аз ҷиҳати иқтисодӣ пешрафта нишон медиҳад, ки баҳисобгирии идоракунии меҳвари низоми иттилоотии корхонаҳо буда, барои асосноккунии қарорҳои идоракунии ҳам кӯтоҳмуҳлат (ҷорӣ) ва ҳам дарозмуҳлат (стратегӣ) хизмат мекунад. Ба андешаи мо, дар корхонаҳои кишоварзӣ баҳисобгирии идоракунии бояд ҷунуне ташкил карда шавад, ки дар зинаҳои гуногуни масъулият ҳамон ҳиссаи масрафҳо инъикос карда шавад, ки аз рӯи он шахси масъули мушаххас воқеан ҷавобгар аст, ҳама дигар хароҷот ва даромадҳо дар марказҳои масъулияти дахлдор ба ҳисоб гирифта ва назорат карда мешаванд. Дар ин маврид баҳши таҳлили баҳисобгирии идоракунии барои ҳар як зинаи идоракунии алоҳида иҷро карда мешавад.

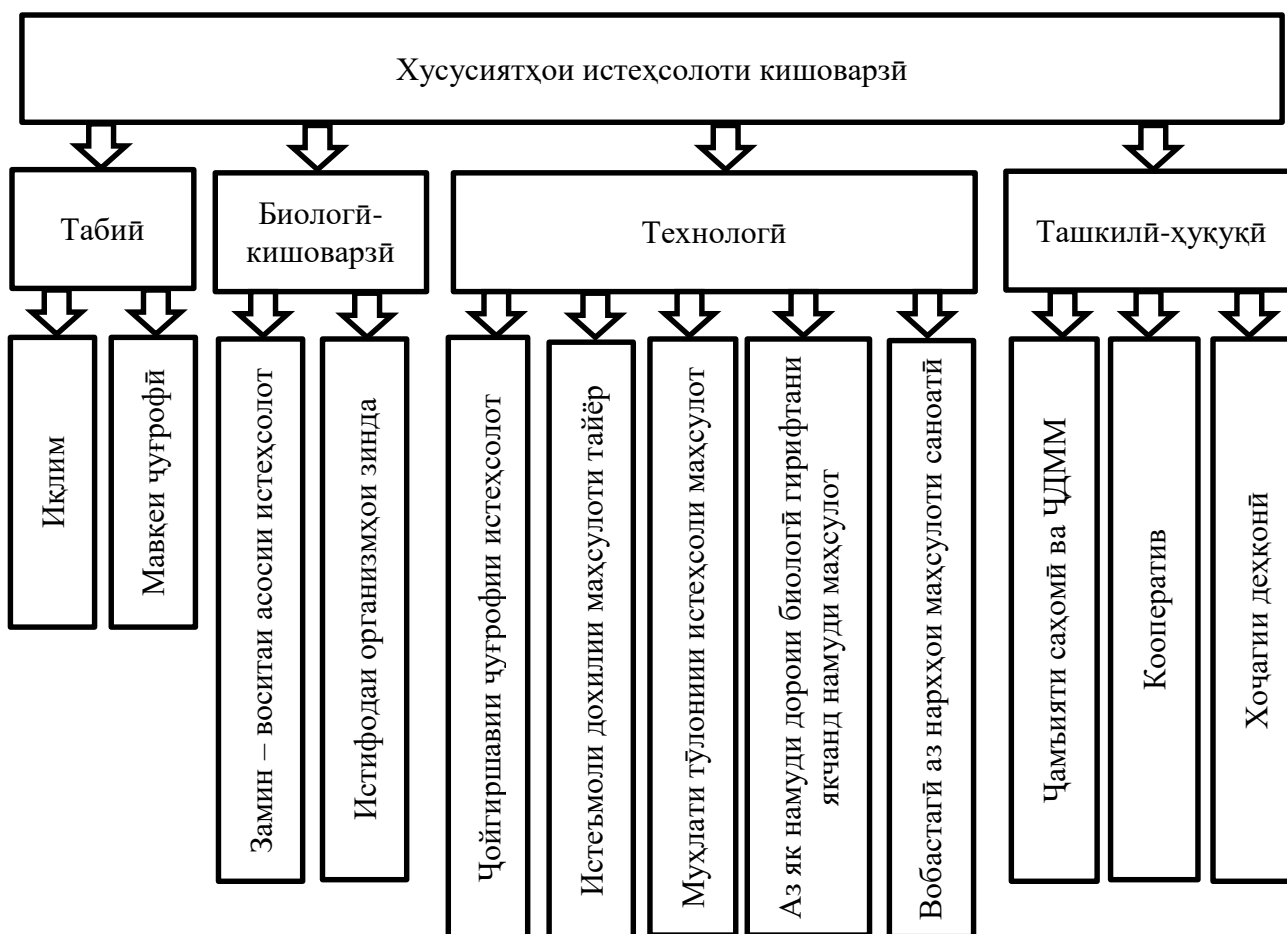
Ба раванди ташкил ва амалкунии низоми баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ як қатор хусусиятҳои соҳаи кишоварзӣ чун соҳаи истеҳсолоти моддӣ таъсир мерасонанд, ки бо таъсири омилҳои табиӣ ва иҷтимоӣ муайян мешаванд. Таъсири омилҳои иҷтимоӣ дар он зоҳир меёбад, ки дар соҳаи кишоварзии иқтисодиёти миллии корхонаҳои шаклҳои гуногуни моликият фаъолият мекунанд. Бино бар ин, ташкил ва пешбурди баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар субъектҳои хоҷагидорӣ давлатӣ, кооперативҳо, ҷамъиятҳои саҳомӣ, ҷамъиятҳои дорои масъулияти маҳдуд (ЧДММ), хоҷагиҳои деҳқонии инфиродӣ аз сабаби хусусиятҳои шаклҳои моликияти дахлдор яксон нест.

Умуман чунин хусусиятҳои ҳосии истеҳсолоти кишоварзӣ ҷудо карда мешаванд, ки масъалаҳои ҳалталабро дар ташкили баҳисобгирии идоракунии стратегӣ ба миён меоваранд (расми 1).

Дар соҳаи кишоварзӣ бо таъсири омилҳои табиӣ (иклим ва мавқеи ҷуғрофӣ ҷойгиршавии истеҳсолот) ҳосияти мавсимии истеҳсолот ба миён меояд. Ҳосияти мавсимӣ бештар дар растанипарварӣ зоҳир мегардад. Баҳисобгирии идоракунии бояд хусусияти мазкурро дар корҳои кишоварзӣ ва масрафҳои истеҳсоли инъикос намояд. Дар навбати худ, ин ба ҳуди раванди баҳисобгирӣ таъсир мерасонад, масалан, ҳаҷми корҳои баҳисобгирии масрафҳо дар давраи иҷроии корҳои асосии кишоварзӣ (тухмишинӣ ва коркарди зироат) ва ҳосилғундорӣ зиёд мешавад, дар давраҳои камшавии корҳои мавсимӣ – кам мешавад.

Воситаи асосии истеҳсолот дар соҳаи кишоварзӣ замин мебошад, ки ҷойи вайро дигар намудҳои воситаҳои истеҳсоли гирифта наметавонанд. Бино бар ин, масъалаи таъмини баҳисобгирии аниқии заминҳои қорам ва маблағгузориҳо барои беҳгардонии қитъаҳои замин ба миён меояд. Дар ин маврид, ҳаҷми қитъаҳои замин бо нишондиҳандаҳои табиӣ (гектар) ва маблағгузориҳои иловагӣ барои беҳгардонӣ ва иҷораи қитъаҳои замин - бо ифодаи пулӣ ба ҳисоб гирифта мешаванд. Раванди истеҳсолот дар соҳаи кишоварзӣ бо организмҳои зинда – дороиҳои биологӣ (растанӣ ва ҳайвонот) алоқаманд аст. Баҳисобгирии муҳосибӣ бояд баҳисобгирии саршумори ҳайвонот ва дигаргуниҳои дар онҳо рухдода (афзоиши вазни зинда, афзоиши насл), инчунин баҳисобгирии равандҳои истеҳсолии дар соҳаҳои растанипарварӣ ва ҷорвопарварӣ ҷоришавандаро таъмин намояд.

Истеҳсолоти кишоварзӣ дар фазаи густурда амал мекунад, ки ин ба хароҷоти зиёди нақлиётӣ боис шуда, арзиши аслии маҳсулотро зиёд мекунад, дар раванди ғуруши маҳсулот душвориҳо ба миён меорад, ба талаф шудани маҳсулоти ҷорвопарварӣ ва растанипарварӣ дар роҳ боис мешавад. Қардани оқибатҳои номатлуби омилҳои мазкур маблағгузориҳои муҳимро ба соҳаи кишоварзӣ, ташкили оқилона ва мукамалгардонии идоракунии раванди истеҳсолотро талаб менамояд. Дар фаза ба таври васеъ паҳн шудани раванди фаъолияти корхонаҳои кишоварзӣ имкониятҳои тамаркузи истеҳсолотро маҳдуд менамояд.

Расми 1. Хусусиятҳои асосии истеҳсолоти кишоварзӣ, ки ба ташкили баҳисобгирии идоракунии таъсир мерасонанд

Ҳиссаи маҳсулоти истеҳсолшуда метавонад дар дохили корхона истеъмоли шавад (гардиши дохилии маҳсулот): дар соҳаи растанипарварӣ – барои тухмӣ, хуроки чорво, коркард; дар соҳаи чорвопарварӣ – барои порӯ, хуроки чорво. Дар баҳисобгирӣ аниқ инъикос кардани ҳаракати маҳсулот дар ҳама марҳилаҳои гардиши дохилӣ зарур аст.

Аз боиси таъсири омилҳои табиӣ барои истеҳсоли маҳсулот дар корхонаҳои кишоварзӣ давомнокии тӯлонии раванди истеҳсолот хос мебошад. Равандҳои истеҳсоли аз доираи як соли ҳисоботӣ берун мебароянд. Масалан, равандҳои истеҳсоли гӯшти чорво ва парвариши дарахтони мева дар давоми якчанд солҳо тӯл мекашанд. Бино бар ин, дар баҳисобгирӣ ҷудокунии хароҷот бо давраҳои истеҳсоли бо соли тақвими ростнаоянда ба ҷо оварда мешавад: хароҷоти солҳои пешин барои ҳосили соли ҷорӣ, хароҷоти соли ҷорӣ – барои ҳосили солҳои оянда ва хароҷоти соли ҷорӣ – барои ҳосили ҳамин сол ба ҳисоб гирифта мешаванд.

Аксаран дар соҳаи кишоварзӣ аз як намуди дорони биологӣ (намудҳои зирват ё чорво) на як намуди маҳсулот, балки якчанд намуди маҳсулот гирифта мешавад. Дар ин маврид яке аз намуди маҳсулоти асосӣ ва намуди дигар – маҳсулоти иловагӣ (ҳамроҳ) ном дорад. Ин ба зарурати ҷудокунии масрафҳо дар баҳисобгирии идоракунии меоварад. Гирифтани маҳсулоти тайёр дар соҳаи кишоварзӣ аз муҳлатҳои пухта расидани растаниҳо ва парвариши ҳайвонот вобаста аст. Бино бар ин, дар соҳаи растанипарварӣ тайёр шудани маҳсулот ҳамзамон ба давраи ҳосилгундорӣ рост меояд. Ин дар навбати худ ба ташкили баҳисобгирии гирифтани маҳсулот талаботи қатъӣ пешниҳод менамояд.

Истеҳсолоти кишоварзӣ аз нархҳо дар бозори воситаҳои истеҳсолот, сӯзишворӣ, нӯриҳои минералӣ ва дигар маҳсулоти саноатӣ вобастагии қавӣ дорад. Ҳангоми якхела набудани суръатҳои баландшавии нархҳои маҳсулоти кишоварзӣ ва маҳсулоти саноатӣ, барқ ва хизматрасониҳо номуносибии якҷандкаратаи онҳо ба миён меояд. Корхонаҳои истеҳсолкунандаи воситаҳои истеҳсолот ва сӯзишворӣ нисбат ба корхонаҳои кишоварзӣ шароити инҳисории худро водор менамоянд, ки ин ба пастшавии сатҳи таъминоти моддӣ-техникӣ ва мучҷаҳазии техникаи

корхонаҳои кишоварзӣ оварда, устувориҳои онҳоро ба муқобили таъсири номатлуби муҳити беруни коҳиш медиҳад.

Илова бар хусусиятҳои зикргардидаи табиӣ, биологӣ-кишоварзӣ ва технологӣ ба ташкили баҳисобгирии идоракуни инчунин шаклҳои гуногуни моликият таъсир мерасонанд. Корхонаҳои кишоварзӣ метавонанд дар шаклҳои саҳомӣ, ҶДММ, кооперативҳо, хоҷагиҳои деҳқонӣ ва ассотсиатсияҳои онҳо таъсис дода шаванд, ки ҳар кадоме дорои хосагиҳои ташкили баҳисобгирии идоракунии худ мебошад.

АДАБИЁТ

1. Байсалова, Ж.М., Ибрагимов, Н.К. Особенности сельскохозяйственного производства и их влияние на формированию стратегического управленческого учета [Текст] / Ж.М. Байсалова, Н.К. Ибрагимов // Известия Исык-кульского Форума бухгалтеров и аудиторов стран Центральной Азии. -2014. - № 2-1 (5). – С. 55-59
2. Друри, К. Управленческий и производственный учет [Текст] / Учебный комплекс для студентов вузов: Пер. с англ. 6-е изд. / К. Друри. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2007. – 1423 с.
3. Дятлова, А.Ф. Методические особенности организации стратегического управленческого учета в аграрных формированиях [Текст] / А.Ф. Дятлова // Известия Санкт-Петербургского государственного аграрного университета. – 2014. – № 37. – С. 107-113
4. Ефремова, И.Н. Формирование стратегического управленческого учета и анализа затрат в сельскохозяйственных организациях [Текст] / И.Н. Ефремова // Дисс. на соиск. уч. степ. канд. экон. наук. – Орел, 2010. - 194 с.
5. Ивашкевич, В.Б. Бухгалтерский управленческий учет [Текст] / Учеб. для вузов / В.Б. Ивашкевич. – М.: Юристъ, 2003. – 618 с.
6. Керимов, В.Э. Стратегический учет [Текст]: учебн. пособие / В.Э. Керимов. – М.: Омега-Л, 2010. – 168 с.
7. Концевой, Г.Р., Злобина, О.О., Мухина И.А. Особенности организации управленческого учета сельскохозяйственного производства [Текст] / Г.Р. Концевой, О.О. Злобин, И.А. Мухина // Международный бухгалтерский учет. – 2015. - № 37. – С. 16-32
8. Николаева, О.Е. Стратегический управленческий учет [Текст] / О.Е. Николаева, О.В. Алексеева. – ЛКИ, 2008. – 304 с.
9. Филиппов, К.В. Стратегический учет на предприятиях агропромышленного комплекса [Текст] / К.В. Филиппов // Дисс. на соиск. уч. степ. канд. экон. наук. – Орел, 2009. - 172 с.
10. Шалаева, Л.В. Стратегический управленческий учет затрат в сельскохозяйственных организациях [Текст] / Монография / Л.В. Шалаева. – Пермь: ИПЦ «Прокрость», 2014. – 171 с.
11. Шогенов, Б.А., Жемухов, А.Х. Стратегический управленческий учет и анализ затрат на производство сельскохозяйственной продукции [Текст] / Б.А. Шогенов, А.Х. Жемухов // Экономический анализ: теория и практика. --2008. – № 10 (115). – С. 2-6

Хоркашов И.С. - н.и.и., дотсент

Музофирова Т.Б. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

ТАНЗИМКУНИИ ДАВЛАТИИ НОТАВОНИИ МОЛИЯВИИ КОРХОНАҲО

Нотавонии молиявӣ (муфлисшавӣ) оқибати номутаносибҳои механизми иқтисодии такрористеҳсолкунии сармои корхона, натиҷаи сиёсати нодуруст ва бесамарари амалиётӣ, инвеститсионӣ ва молиявии он мебошад. Муфлисшавии оммавии корхонаҳои тиҷоратӣ оқибатҳои ногувори иҷтимоӣ дошта метавонад, аз ин хотир, дар мамлакатҳои дорои иқтисодиёти бозорӣ механизми муайяни пешгирӣ намудан ва ҳимояи корхонаҳои тиҷоратӣ аз маҳвшавии пурра таҳия карда мешавад. Ба унсурҳои асосии ин механизм, ғайр аз тадбирҳои дастгирии молиявии давлати корхонаҳои пардохтнотавон, маблағгузориҳои чорабиниҳои азнавташкилкунӣ ва барҳамдиҳӣ, ҳимояи иқтисодии манфиатҳои ҳама иштирокдорони

раванди муфлисшавӣ, инчунин танзимкунии қонунии муфлисшавӣ ва таъминоти меъёрӣ-методиҳои қабули қарорҳо доир ба нотавонии молиявӣ (муфлисшавӣ)-и корхонаҳо мансуб мебошанд.

Иқтисоди бозорӣ дар худ механизмҳои гуногуни худназораткунӣ ва баландбардории самаранокии ҳуди корхонаҳоро дорад. Яке аз чунин механизмҳо расмиёти муфлисшавӣ мебошад, ки вазифаи муҳими ҷамъиятиро иҷро менамояд, чунки вай, пеш аз ҳама, иқтисодиёти мамлакатро аз субъектҳои хоҷагидории бедаромад ҳалос менамояд, идоракунандагони номуносибро хориҷ менамояд, иштирокчиёни ғаёли бозорро ҳавасманд намуда, бо ҳамин ба самаранокии иқтисодиёт ба таври ғайримустақимона таъсир мерасонад.

Дар давоми муддати тӯлонии ислоҳоти иқтисодӣ дар мамлакат, инчунин дар рафти амалияи ҷаҳонӣ маълум шудааст, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қонунгузори мукаммали танзимкунандаи раванди муфлисшавӣ муҳтоҷ аст, чунки муфлисшавӣ олоти муҳими рушди иқтисодиёт ва ташаббусҳои нав мебошад.

Дар айни замон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон санадҳои меъёриву ҳуқуқӣ ва қонунҳои амал мекунанд, ки раванди ташҳиси муфлисшавӣ, муфлисшавӣ ва оқибатҳои молиявӣ ҳуқуқии онро танзим мекунанд.

Мутобиқи Кодекси граждани Ҷумҳурии Тоҷикистон шахси ҳуқуқие, ки ба ғаёлияти тичоратӣ машғул мебошад, ба истиснои корхонаҳои махсуси (казонии) давлатӣ, агар қобилияти қонеъ гардонидани талаботи кредиторонро бо сабаби нокифоягии дороиҳои бозоргир надошта набошад, он гоҳ мумкин аст муфлис эътироф карда шавад. Шахси ҳуқуқӣ аз ҷониби суд муфлис эътироф карда мешавад [1].

Шахси ҳуқуқӣ инчунин метавонад яққоя бо кредиторон дар хусуси эълони муфлисшавӣ ва ихтиёран барҳам дода шуданаш қарор қабул намояд. Асосҳои аз ҷониби суд муфлис эътироф гардидани шахси ҳуқуқӣ ё дар хусуси муфлисшавии худ эълон кардани он, инчунин тартиби барҳамдиҳии чунин шахси ҳуқуқӣ тибқи қонун дар бораи муфлисшавӣ муқаррар карда мешавад. Талаби кредиторон аз рӯи навбати муқаррарнамудаи Кодекси граждани Ҷумҳурии Тоҷикистон қонеъ гардонидани мешавад. Ҳангоми барҳам додани шахси ҳуқуқӣ талаботи кредиторони он бо чунин навбат қонеъ гардонидани мешаванд:

1) талаби шаҳрвандоне бо роҳи ба сармоя табдил додани пардохтҳои дахлдори вақтбайъ қонеъ гардонидани мешавад, ки шахси ҳуқуқии барҳамдодашаванда дар назди онҳо барои расонидани зиён ба ҳаёт ва саломатиашон масъулият дорад;

2) дар мавриди пардохти кӯмакпулии аз қор рафтани ва музди қори ашхосе, ки тибқи шартномаи меҳнатӣ, аз ҷумла тибқи қарордод қор мекунанд ва дар мавриди додани мукофотпулӣ аз рӯи шартномаҳои муаллифӣ ҳисобу китоб карда мешавад;

3) талаби кредиторон аз рӯи уҳдадорӣ қонеъ гардонидани мешаванд, ки бо гавари молу мулк шахси ҳуқуқии барҳамдодашаванда таъмин гардидаанд;

4) қарз аз рӯи пардохтҳои ҳатмӣ ба бучет пардохта мешавад;

5) талаби кредиторони дигар тибқи қонун ҳисобу китоб карда мешавад.

Ҳангоми барҳам додани бонкҳо ё дигар ташкилотҳои кредитӣ, ки маблағҳои шаҳрвандонро ҷалб намудаанд, дар навбати аввал талаботи шаҳрвандоне, ки амонатгузори онҳо мебошанд, қонеъ гардонидани мешаванд.

Талаби ҳар навбат пас аз пурра қонеъ гардонидани талаби навбати пешина қонеъ гардонидани мешавад.

Дар мавриди нокифоя будани молу мулк шахси ҳуқуқии барҳамдодашаванда ин молу мулк дар байни кредиторон мувофиқи қонунҳои амалкунанда, тақсим карда мешавад.

Агар комиссияи барҳамдиҳӣ қонеъ гардонидани талаботи кредиторро рад кунад ё аз баррасии он саркашӣ намояд, кредитор ҳуқуқ дорад, ки то тасдиқ гардидани баланси барҳамдиҳии шахси ҳуқуқӣ нисбати амали комиссияи барҳамдиҳӣ ба суд даъво намояд. Бо қарори суд талаби кредитор мумкин аст аз ҳисоби молу мулк боқимондаи шахси ҳуқуқии барҳамдодашуда қонеъ гардонидани шавад. Талаби кредитор, ки пас аз гузаштани мӯҳлати барои пешниҳоди он муқаррарнамудаи комиссияи барҳамдиҳӣ пешниҳод гардидааст, аз ҳисоби молу мулк шахси қарздор, ки пас аз қонеъ гардонидани талаби сари вақт пешкашнамудаи

кредиторон боқӣ мондааст, қонеъ гардонида мешавад.

Талаби кредиторон, ки бо сабаби нокифоя будани молу мулки шахси ҳуқуқии барҳамдошаванда қонеъ гардонида нашудааст, пардохташуда дониста мешавад. Талаби кредитороне, ки комиссияи барҳамдиҳӣ онҳоро эътироф накардааст, агар кредитор ба суд бо даъво мурочиат накарда бошад, инчунин талабе, ки қонеъ гардонидани он бо қарори суд ба кредитор рад шудааст, ҳамчунин пардохташуда дониста мешаванд [1].

Аз ҷониби суд муфлис эътироф шудани шахси ҳуқуқӣ инчунин тибқи қарори муштарак бо кредиторон дар хусуси муфлисшавии худ эълон кардани шахси ҳуқуқӣ боиси барҳам додани ин шахси ҳуқуқӣ мегардад. Аз лаҳзаи муфлис дониста шудани шахси ҳуқуқӣ [1]:

- муҳлати пардохти тамоми ўҳдадориҳои қарзии ин шахси ҳуқуқӣ, агар он пештар фаро нарасида бошад, фарорасида ҳисоб меёбад;

- зам кардани ҷаримаи аҳдшиканӣ ва ғоизи тамоми қарзҳои ин шахси ҳуқуқӣ қатъ мегардад;

- тамоми маҳдудиятҳои дар қонун пешбинигардида дар мавриди рӯёнидани маблағ аз молу мулки шахси ҳуқуқӣ аз миён бардошта мешаванд;

- баҳсҳои молу мулкӣ бо иштироки ин шахси ҳуқуқӣ ба сифати ҷавобгар, ба истиснои баҳсҳои, ки аз рӯи онҳо қарорҳо эътибори қонунӣ пайдо кардаанд, қатъ мегарданд;

- ҳама талабҳои молу мулкӣ ба нисбати ин шахси ҳуқуқӣ танҳо дар ҷараёни барҳамдиҳӣ пешниҳод шуда метавонанд.

Ҳангоми тибқи қарори муштарак бо кредиторон дар хусуси муфлисшавии худ эълон кардани шахси ҳуқуқӣ, агар дар созишнома бо кредиторон тартиби дигаре пешбинӣ нагардида бошад, қоидаҳои қисми 2 ҳамин модда истифода мешаванд [1].

Агар пас аз барҳамдиҳии шахси ҳуқуқӣ исбот шавад, ки он бо мақсади халос хӯрдан аз масъулияти назди кредиторони худ ақаллан як қисми молу мулкашро ба шахси дигар додааст ё ба тариқи дигар қасдан пинҳон кардааст, кредитороне, ки талаботҳои ба ҷараёни барҳамдиҳӣ пурра қонеъ нагардидааст, ҳуқуқдоранд қисми пардохта нашудаи қарзашонро аз ҳисоби ин молу мулк рӯёнанд. Шахсе, ки ин молу мулкро гирифтааст, агар нияти шахси ҳуқуқиро дар мавриди аз кредиторон пинҳон кардани ин молу мулк медонист ё мебоист донанд, шахси бевидон дониста мешавад.

Мақсади асосии корбурди расмиёти муфлисшавӣ, тавре маълум аст, баландбардории самаранокии иқтисодӣ тавассути азнавташкилдихӣ ё барҳамдиҳии корхонаи нотавон ҳангоми ҳарчӣ бештар қонеъгардонии ҳам талаботи тамоми кредиторон ва ҳам манфиатҳои давлат мебошад. Аз ин хотир, вақте ки қонуни амалкунанда дар бораи муфлисшавӣ дар мамлакат қабул гардид (қонуни аввали соли 1992 қабул шуда буд) ва мақсади таҳиягарони ин қонун дар он буд, ки дар мамлакат низоми масъулият ба бораи соҳибмулкони ва менечменти корхонаҳои тичоратӣ бунёд карда шавад, ки дар натиҷа корхонаҳо тавонанд, ки қарзҳои худро баргардонанд ва андозҳоро ба бучет супоранд. Умуман, қабули қонуни нав ба он равона гардида буд, ки муносибатҳои молиявӣ дар иқтисодиёт ба шароитҳои бозор ва талаботи ҷамъиятӣ мутобиқ гарданд.

Муфлисшавӣ (нотавонии молиявӣ) яке аз мафҳумҳои қадимтарини иқтисодӣ ва ҳуқуқӣ буда, алақай дар низоми ҳуқуқии Рими Қадим маълум буд. Ин мақом ҳамеша ба сифати яке аз танзимкунандагони калидии равандҳои иқтисодии хоҷагидорӣ ва устувории гардиши хоҷагидорӣ баромад менамуд. Муҳимии иҷтимоӣ-иқтисодии мақоми муфлисшавӣ зарурати таҳия намудани қонунгузори махсусро боис гардид, ки тавонад танзимкунии ҳуқуқии муносиби маҷмӯи масъалаҳои бо муфлисшавӣ алоқамандро ба танзим дарорад. Дар айни замон соҳаҳои дахлдори қонунгузорӣ дар ҳама мамлакатҳои дорои иқтисоди бозорӣ мавҷуд мебошанд.

Танзимкунии ҳуқуқиву меъёрии муфлисшавӣ – мафҳуми нисбатан нав дар низоми ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳисоб меравад. Танҳо соли 1992 бо қабули Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи муфлисшавии корхонаҳо” мафҳуми “нотавонии молиявӣ (муфлисшавӣ) дар қонунгузорӣ мақоми худро пайдо намуд.

Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи муфлисшавӣ” (аз 8 декабри моли 2003, № 46) тартиб ва шароити бачоорӣ чорабиниҳоро оид ба пешгирикунӣ муфлисшавӣ, тартиби гузаронидани расмиёти муфлисшавиро танзим мекунад [2]:

- санатсияи тосудӣ - чораҳои барқарорсозии қобилияти пардохттавонии қарздор, ки аз ҷониби соҳибмулки корхона бо мақсади пешгирӣ қардани муфлисшавӣ дида мешаванд;

- мушоҳида – амалиёте, ки нисбат ба корхона аз лаҳзаи аз тарафи суд қабул қардани ариза дар бораи муфлис эътироф намудани вай бо мақсади таъмини ҳифзи амволи корхона ва гузаронидани таҳлили вазъи молиявии он ба ҷо оварда мешавад;

- идоракунии берунӣ (санатсияи судӣ) – амалиёти муфлисшавӣ, ки нисбат ба корхона бо мақсади барқарорсозии қобилияти пардохттавонии он бо вогузоштани ваколатҳои идоракунии амволи корхона ба мудирӣ беруна ба ҷо оварда мешавад;

- истехсолоти озмунӣ - амалиёти муфлисшавӣ, ки нисбат ба корхонаи муфлис эътирофгардида бо мақсади мутаносибан қонё намудани талабҳои қарздохон ба ҷо оварда мешавад;

- мудир (мудирӣ муваққатӣ, мудирӣ беруна, мудирӣ озмунӣ) – шахсе, ки барои гузаронидани амалиётҳои муфлисшавӣ аз ҷониби суд таъин карда мешавад;

- моратория – боздоштани амалҳои қарздор оид ба иҷрои ўҳдадориҳои пулӣ ва пардохтҳои ҳатмӣ;

- беҳдошти молиявӣ – амалиёти муфлисшавӣ, ки нисбат ба корхона бо мақсади барқарорсозии пардохттавонии он ва тибқи навбат баргардонидани қарзҳо ба ҷо оварда мешавад;

- созишномаи мусолиҳа – амалиёти муфлисшавӣ, ки дар ҳама давраҳои баррасии парвандаи муфлисшавӣ бо мақсади қатъкунии истехсолот оид ба муфлисшавӣ бо роҳи ноилгардии созишнома дар байни корхона ва кредиторони вай ба ҷо оварда мешавад.

Корхонаҳо барои қонё қардани талаботҳои кредиторон (қарздохон) оид ба ўҳдадориҳои пулӣ ва иҷрокунӣ пардохтҳои ҳатмӣ ба бучет аз ҳисоби амволи онҳо воридшаванда қодирнабуда ҳисобида мешаванд, агар чунин ўҳдадориҳо аз ҷониби корхона дар давоми се моҳ аз лаҳзаи эътибор пайдо қарданашон иҷро нашуда бошанд ва агар маблағи умумии ўҳдадориҳояшон аз арзиши амволи онҳо зиёд бошад [2].

Барои муайян намудани мавҷудияти аломатҳои муфлисшавии корхона ҳаҷми ўҳдадориҳои пулӣ, аз ҷумла ҳаҷми қарз барои молҳои таҳвилгардида, қарзҳо ва хизматрасониҳои иҷрошуда, маблағи қарзҳо бо назардошти фоизҳо, ки онҳоро корхона бояд пардохт намояд, ба истиснои ўҳдадориҳо дар назди шаҳрвандоне, ки қарздор барои расонидани зиён ба ҳаёт ва саломатиашон масъул аст, ўҳдадориҳо оид ба пардохти подоши муаллифӣ ва ҳамчунин ўҳдадориҳо дар назди муассисон (иштирокчиён) ки аз чунин иштирок бармеоянд, мавриди таваҷҷӯҳ қарор мегирад.

Ҳаҷми ўҳдадориҳои пулӣ аз рӯи талабҳои кредиторон дар он ҳолат муқарраршуда ҳисобида мешавад, ки агар он бо ҳалномаи суд ё ҳуҷҷатҳои шаҳодатдиҳандае, ки дар онҳо корхона ин талабҳоро эътироф намудааст, тасдиқ шуда бошад.

Корхона, кредитор, прокурор ва дар ҳолатҳои бо қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон муқарраршуда шахсони дигар ҳуқуқи бо ариза ба суд мурочиат намудан оид ба муфлис эътироф намудани корхона бо сабаби иҷро нақардани ўҳдадориҳои пулиро доранд.

Корхона, прокурор, мақомоти андоз, мақомот оид ба идоракунии амволи давлатӣ ва дигар мақомоти ваколатдор дар хусуси муфлисшавии корхона бо сабаби иҷро нақардани пардохтҳои ҳатмӣ ҳуқуқи бо ариза ба суд мурочиат намуданро доранд.

Парванда оид ба муфлисшавӣ дар асоси аризаи пешниҳодшуда дар бораи муфлис эътироф намудани корхона оғоз қарда мешавад.

Ҳалномаи суд дар бораи муфлис эътироф намудани корхона ва кушодани истехсолоти (парвандаи) озмунӣ дар ҳолатҳои муқаррар гардидани аломатҳои муфлисшавии корхона ва инчунин набудани асос барои қорӣ намудани идоракунии берунӣ қабул қарда мешавад. Истехсолоти озмунӣ – амалиёти муфлисшавист, ки нисбат ба корхонаи муфлис

эътирофгардида бо мақсади мутаносибан қонёъ намудани талабҳои кредиторон татбиқ карда мешавад.

Дар ҳалномаи суд оид ба муфлис эътироф намудани корхона бояд чунин нишондодҳо бошанд:

- дар бораи муфлис эътироф намудани корхона;
- дар бораи кушодани истехсолоти озмунӣ;
- дар бораи таъин намудани мудирӣ озмунӣ.

Ҳалномаи суд дар бораи муфлис эътироф намудани корхона ва кушодани истехсолоти озмунӣ бояд фавран иҷро гардад, агар суд тартиби дигареро муқаррар накарда бошад.

Хабари муфлис эътироф гардидани корхона аз тарафи суде, ки дар бораи муфлис эътироф намудани он ва оид ба кушодани истехсолоти озмунӣ ҳалнома қабул кардааст, дар воситаҳои ахбори умум аз ҳисоби корхона ва дар сурати набудани маблағҳои он аз ҳисоби даввогаре, ки бо ариза оид ба муфлис эътироф намудани корхона муроҷиат кардааст, нашр карда мешавад.

АДАБИЁТ

1. Кодекси граждании Ҷумҳури Тоҷикистон - <http://mmk.tj>
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи муфлисшавӣ” аз 8 декабри соли 2003. - <http://mmk.tj>
3. Теория и практика антикризисного управления. / Под ред. Беляева С.Г. и Кошкина В.И. — М.: Закон и право, ЮНИТИ, 2004. – 310 с.

*Ойев Н.А. – н.и.и., дотсент
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

ХУСУСИЯТҲОИ БАҲИСОБГИРИИ ИДОРАКУНИИ СТРАТЕГӢ ДАР КОРХОНАҲОИ КИШОВАРЗӢ

Ҷаҳонишавии иқтисодиёт, воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба созмони умумиҷаҳонии савдо, шиддатёбии зухуроти бухронӣ дар солҳои охир, пурзӯршавии рақобат дар бозори маҳсулоти кишоварзӣ зарурати бозбинии муносибатҳои иқтисодии байни субъектҳои соҳибкорӣ, низоми идоракунии хоҷагии кишоварзӣ ва беҳкунии сифати иҷроӣ вазифаҳои он, инчунин усулҳои менеҷменти дохилии корхонаҳои кишоварзиро тақозо менамояд. Рушди муносибатҳои нави иқтисодӣ бояд ба ташаккули сохторҳои дохилии муҳаррик дар корхонаҳои кишоварзӣ, муқаррар кардан ва тақмили муносибатҳои иқтисодии байниҳамдигарии онҳо, байни корхонаҳои кишоварзӣ ва давлат нигаронида шуда бошад. Аз ин бармеояд, ки бе бунёди низоми идоракунии муносиб ва корбурди фаъоли усулҳо ва фишангҳои иқтисодии он пешбурди босамараи фаъолияти истехсолӣ дар соҳаи кишоварзӣ, саривақт ошкоркунӣ ва сафарбаркунии захираҳои дохилии истехсолоти хоҷагии кишоварзӣ ғайриимкон аст.

Сафарбаркунии захираҳои дохилӣ масъалаи мубрамтарин барои ҳама гуна корхонаи кишоварзии муосир мебошад, чунки ҳаҷмҳои воридшавии сармояи берунӣ ва кӯмакҳои мусоидаткунандаи давлатӣ ба соҳаи кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон ниҳоят кам мебошанд. Бино бар ин, ҳамагуна қарорҳои идоракунии ва беҳкунии омилҳои истехсолӣ, аз ҷумла истифодаи оқилонаи иқтидори истехсолии корхона бояд ба ахбори муътамад, саривақтӣ ва пурраи баҳисобгирии идоракунии таъя намоянд.

Дар шароити муосири рақобат дар бозори маҳсулоти кишоварзӣ раванди идоракунии корхонаҳои соҳа, ки ҳам аз ҷиҳати хоҷагӣ ва ҳам аз ҷиҳати молиявӣ мустақил мебошанд, мураккаб гардидааст. Идоракунии босамараи фаъолияти истехсолии корхонаҳои кишоварзӣ рӯз аз рӯз бештар аз иттилоотнокӣ роҳбарони корхона ва воҳидҳои сохторӣ он вобастагӣ пайдо мекунад. Ахбори фаврии заруриро роҳбарияти корхона дар асоси маълумоти баҳисобгирии идоракунии ба даст оварда метавонад.

Самаранокии фаъолияти корхонаҳои кишоварзӣ бештар аз сатҳи масрафҳо ва арзиши аслии маҳсулоти истехсолшаванда вобаста мебошад. Ахбор оид ба масрафҳо ва арзиши аслии

маҳсулоти корхонаҳои кишоварзӣ дар низоми баҳисобгирии идоракунӣ бунёд гардида, мавриди таҳлил қарор мегирад, ки натиҷаҳои он асоси қабули қарорҳои идоракунӣ мебошанд.

Сифат, фавригӣ ва мубрамии ахбор оид ба масрафҳо ва арзиши аслии маҳсулот кафолати асоснокии қарорҳои идоракунӣ ва пастшавии хавфи хатоҳо дар идоракунии фаъолияти иқтисодии корхона мегардад. Зарурати чамъоварии ахбор оид ба масрафҳо тақозо менамояд, ки дар корхонаҳои кишоварзӣ низоми баҳисобгирии масрафҳо бо истифода аз ғояҳо, усулҳо ва методикаҳои гуногун бунёд карда шавад, то ки ахбори барои таҳлили вазъи масрафҳо ва қабули қарорҳои идоракунӣ зарурӣ ба талаботи ба он пешниҳодшаванда мувофиқ бошад.

Дар солҳои охир ахбори иқтисодӣ оид ба масрафҳои истеҳсоли маҳсулот чун асоси равандҳои омодакунӣ, қабул ва татбиқи қарорҳои идоракунӣ баррасӣ мешавад. Ин бо таъсири дар баҳисобгирии байналмилалӣ рушд намудан ва расидани баҳисобгирии масрафҳо (баҳисобгирии истеҳсолӣ) то ба доираҳои баҳисобгирии идоракунӣ ба вучуд омадааст. Дар низоми баҳисобгирии идоракунӣ вазифаҳои таҳлилий-беҳгардонӣ афзалиятнокиро хосаеро касб намуданд.

Мураккабшавии вазифаҳои дар назди низоми баҳисобгирии идоракунии корхонаҳои кишоварзӣ истода, ки бо баҳодихии фаъолияти соҳибкорӣ, интихоби навъҳои маҳсулоти истеҳсолшаванда, зарурати таҳлили фаъолияти воҳидҳои алоҳидаи корхона, муқаррар намудани нархҳо, қабули қарорҳо оид ба сармоягузориҳои дарозмуҳлат, сиёсати сармоягузорӣ ва инноватсионӣ алоқаманд мебошад ва дигар вазифаҳои идоракунии корхона – пояи муайянкунандаи вазифаҳои мушаххаси баҳисобгирии идоракунӣ гардиданд. Дар ин маврид унсури стратегияи баҳисобгирии муҳосибӣ ҷудо гардида, имкон медиҳад, то хусусиятҳои асосии баҳисобгирии идоракунии стратегӣ ва баҳисобгирии идоракунии ҷорӣ дар қиёс баррасӣ карда шаванд.

Баҳисобгирии идоракунии стратегӣ низоми баҳисобгирӣ-таҳлилий буда, барои таъмини эҳтиёҷоти иттилоотии менеҷмент, ки дар он иттилоот оид ба муҳити дохилӣ ва берунии корхона аҳамияти зиёд пайдо кардааст, нигаронида шудааст. Тамаркуз ба омилҳои берунии ба фаъолияти корхона таъсиррасон – унсури асосие мебошад, ки бо он баҳисобгирии идоракунии стратегӣ аз баҳисобгирии идоракунии анъанавӣ фарқ мекунад [8, с. 20].

Баҳисобгирии идоракунии стратегӣ ба масъалаҳои таҳлил, банақшагирӣ ва бучанигорӣ дахл намуда, онҳоро танҳо аз диди банақшагирии дарозмуҳлат ва баҳодихии вазъи ҳозира баррасӣ менамояд. Ба қавли дигар, агар баҳисобгирии идоракунии ҷорӣ (фаврӣ, тактикӣ) ба масъалаҳои ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулот ва бучанигорӣ машғул бошад, пас баҳисобгирии идоракунии стратегӣ масъалаҳои кам кардани масрафҳо, аниқтараш – беҳгардонии онҳоро дар давраи дарозмуҳлати стратегӣ ҳал менамояд.

Дар таҳлили стратегӣ, чун дар баҳисобгирии стратегӣ, метавон усулҳои нисбатан босамараи таҳлили масрафҳоро ҷудо намуд. Барои корхонаи кишоварзӣ марҳилаҳои таҳлили стратегияи баҳисобгирии масрафҳоро метавон бо чунин пайдарпайӣ ифода намуд: бунёд намудани занҷираи арзишҳои истеҳсолоти кишоварзӣ вобаста аз хусусиятҳои технологияи истеҳсолот; баҳисобгирӣ ва таҳлили масрафҳо аз рӯи марҳилаҳои даври технологияи истеҳсолоти кишоварзӣ ва коркарди маҳсулоти кишоварзӣ (дороиҳои биологӣ); ошкоркунӣ ва баҳодихии омилҳои масрафбунёдкунанда; таҳлили усулҳо ва тарзҳои ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулоти кишоварзӣ (дороиҳои биологӣ); таҳлили масрафҳо барои таъмини сифати маҳсулоти кишоварзӣ (дороиҳои биологӣ); таҳлили масрафҳо барои таъмини сифати коркарди маҳсулоти кишоварзӣ; таҳлили ҳаҷмҳои фурӯш, фоида ва даромаднокии намудҳои маҳсулоти кишоварзӣ ва маҳсулоти коркардшаванда; таҳияи стратегияи идоракунии масрафҳо; баҳодихии устувории бартариҳои стратегияи таҳияшудаи идоракунии масрафҳо. Пайдарпайии мазкур раванди мураккабро ифода менамояд, ки бо усули занҷираи бунёдкунии арзиши маҳсулоти ниҳойии кишоварзӣ таҳия карда шудааст. Дар ин маврид ҷобачокунии ҷузъҳои ин занҷира дар байни истеҳсолкунандагон (иштирокчиёни раванд) зарур мебошад. Таҳлили масрафҳо пай дар пай омӯхтани онҳоро аз рӯи ҳар як зинаи занҷира дар назар дорад. Рақобатпазирии корхонаи кишоварзӣ аз босамарии идоракунии занҷираи арзишҳои ба вай

тааллукдошта муайян мегардад. Таҳлили қиёсии занҷираи арзишҳо бо ахбори рақибон имкон медиҳад, ки бартариҳо, камбудии ва хавфҳои идоракунии масрафҳо ошкор ва омилҳои ба онҳо таъсиррасонанда муқаррар карда шаванд.

Ҳангоми бунёд намудани низоми баҳисобгирии масрафҳо дар шароити муосир якҷанд масъалаҳои назариявӣ ва амалие ба миён меоянд, ки дарк кардан ва ҳал намудани онҳо равишҳои илмӣ навро талаб менамояд. Низоми муосири баҳисобгирии масрафҳо дар корхонаҳои кишоварзӣ мавҷудияти ҳатмии ҷиҳатҳои ғоявӣ ва амалии худро талаб менамояд.

Ҷиҳати ғоявӣ, ё ба қавли дигар, унсури появии назариявии низоми баҳисобгирии масрафҳо ин аниқ муайян намудани масрафҳои истехсоли маҳсулоти кишоварзӣ мебошад, ки аз дигар мафҳумҳо (масалан, хароҷот, маблағгузориҳо, пардохтҳо) ҷудо карда шудааст ва имкон медиҳад, ки объекти баҳисобгирӣ ифодаи худро ёбад.

Ҷиҳати амалии низоми баҳисобгирӣ ин гурӯҳбандии масрафҳо буда, унсурҳои асосии он пояи гурӯҳбандӣ, инчунин ҳаҷмҳои имконии масрафҳои барои ҳамин поя ҷудогардида мебошанд, ки минбаъд бояд ба тақсимкунӣ, баҳисобгирӣ ва таҳлил гирифта шаванд. Маҳз дар асоси ҳамин гурӯҳбандӣ методикаи баҳисобгирии масрафҳо бунёд карда мешавад.

Яке аз масъалаҳои появӣ ҳангоми таҳия, татбиқ ва корбурди низоми баҳисобгирии масрафҳо дар корхонаҳои кишоварзӣ ин зарурати дар доираи як низоми ахборӣ бурдани якҷанд намудҳои баҳисобгирӣ – баҳисобгирии молиявӣ, баҳисобгирии идоракунӣ ва баҳисобгирии андоз мебошад. Мушкилӣ дар он ифода меёбад, ки намудҳои мухталифи баҳисобгирӣ ба ҳадафҳои гуногун нигаронида шудаанд, бо санадҳои меъёрии гуногун танзим карда мешаванд, пешбурди баҳисобгирӣ давраи вақтӣ ва самтнокии гуногун дорад. Мувофиқан, барои ноил гардидан ба ҳадафҳои ҳар яке аз намудҳои баҳисобгирӣ хусусиятҳои онҳоро ба инобат гирифта, бояд гурӯҳбандии мувофиқи масрафҳо ба кор бурда шавад ва бо интихоби олоту усулҳои дахлдор методикаи баҳисобгирии масрафҳо таҳия карда шавад.

Тавре муаллифони ватанӣ қайд мекунанд, баҳисобгирии молиявӣ омодакунӣ ва пешкашкунӣ ахборро дар бораи натиҷаҳои фаъолияти молиявӣ барои истифодабарандагонӣ берун ба ҷо меорад. Баҳисобгирии идоракунӣ ба эҳтиёҷоти менечерҳои худӣ корхона алоқаманд аст. Мақсади он – ёрдам додан ба менечерҳо ҳангоми баҳодихии натиҷаҳои фаъолият ва қабули қарорҳо дар асоси ахбори воқеӣ мебошад. Баҳисобгирии андоз – раванди аз ҷониби соҳибкор тибқи талаботи қонунгузори андоз бурдани ҳуҷжатҳои баҳисобгирӣ бо мақсадҳои ҷамъбасти ва мурағаб кардани маълумот дар бораи объектҳои андозбандӣ ва ё объектҳои ба андозбандӣ алоқаманд, инчунин ҳисоб кардани андозҳо ва тартиб додани ҳисоботи андоз мебошад [5, с. 13].

Дар баҳисобгирии идоракунӣ ахбори пешомадбинӣ ва банақшагирӣ бунёд мегардад, ки ба таҳлили фаъолияти хоҷагидорӣ корхона таъя мекунад. Дар ин маврид асоси низоми баҳисобгирии идоракунӣ баҳисобгирии хароҷот – ғункунӣ ва гурӯҳбандии хароҷот, тақсими хароҷот ба объектҳои баҳисобгирӣ (воҳидҳои маҳсулот, мақоми хароҷот) баҳисоб меравад [6, с. 8].

Ҳадафи баҳисобгирии муҳосибии масрафҳо бунёд намудани пойгоҳи ахборӣ-таҳлилии идоракунӣ фаъолияти молиявӣ-хоҷагидорӣ субъектҳои хоҷагидорӣ мебошад. Ин пойгоҳ ахбори барои ошкоркунии натиҷаҳои молиявӣ фаъолияти субъекти хоҷагидорӣ дар давраи ҳисоботӣ, қабулкунӣ қарорҳо оид ба танзимкунии масрафҳо, муайянкунии арзиши аслии маҳсулоти тайёр (корҳо, хизматрасониҳо) зарурӣ, маълумот барои баҳодихӣ ва таҳлили натиҷаҳои фаъолияти молиявӣ-хоҷагидорӣ ва ноилгарди ҳадафҳои дигари идоракунӣ субъекти хоҷагидориро дар бар мегирад. Баҳисобгирии муҳосибии масрафҳо бояд ҳама масрафҳои бо истехсол ва фуруши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) алоқамандро дар асоси далелҳо ба ҳисоб гирад [4, с. 397].

Методикаи барои ҳар як намуди баҳисобгирӣ қабулгардида қоидаҳо ва алгоритми баҳисобгирии ахбор оид ба масрафҳо ва ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулотро муайян менамояд. Дар ин маврид дар пойгоҳи ахборӣ ҳар як намуди баҳисобгирӣ метавонад нишондиҳандаи худии масрафҳои ҷамъона мавҷуд бошад, бино бар ин, арзиши аслии бо методикаи интихобгардида ҳисобкардашуда низ дорои хусусиятҳои худ мебошад.

Давраҳои вақтӣ (давраи ҳисоботи мушаххас) аз баҳисобгирии молиявӣ масрафҳо ҳисобкунии арзиши аслии пурраи маҳсулот ва истифодаи усули баҳисобгирии воқеӣ барои

ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулоти дар давраи ҳисоботӣ истехсолшуда, ҳисобкунии арзиши захираҳои истехсолӣ ва фоидаи дар давра гирифташударо талаб менамояд. Баҳисобгирии таҳлилий тибқи методикаи ҳисобкунии арзиши асли ба роҳ монда мешавад.

Ҳамин тавр, тибқи банди 8 НБМ 7/2001 “Харочоти корхонаҳо”, хангоми бунёдшавии харочот аз рӯи намудҳои муқаррарии фаъолият бояд гурӯҳбандии масрафҳо аз рӯи чунин ҷузъҳо таъмин карда шавад [3]:

- масрафҳои моддӣ;
- масрафҳои пардохти меҳнат;
- ҳиссачудокуниҳои иҷтимоӣ;
- истехлок;
- дигар масрафҳо.

Бо мақсадҳои идоракунии дар баҳисобгирии муҳосибӣ баҳисобгирии харочот аз рӯи моддаҳои масрафҳо ба роҳ монда мешавад. Номгӯи моддаҳои масрафҳоро корхонаи кишоварзӣ худ мустақилона муқаррар менамояд.

Дар низоми баҳисобгирии молиявӣ ахбор оид ба масрафҳои ифодакунандаи арзиши аслии муҳосибӣ дар асоси қоидаҳо ва талаботи қонунгузори муҳосибӣ ва стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ (СБҲМ) бунёд мегардад.

Баҳисобгирии андоз ҳадафҳои ҳисобкунии андозҳои дар давраи муайян пардохтшавандаро пайгирӣ менамояд. Дар ин маврид пешбурди баҳисобгирии андоз қатъиян танзим карда мешавад. Ҷиҳати баҳисобгирии масрафҳо танзимкунӣ тибқи муқаррароти боби 17 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷо оварда шуда, барои баҳисобгирии масрафҳои воқеӣ ва ҳисобкунии арзиши аслии пурраи маҳсулот номгӯи қатъиян муайянгардидаи моддаҳои масрафҳо муқаррар карда шудааст [1].

Номгӯи моддаҳои масрафҳоро, ки хангоми ҳисобкунии андоз аз фоида баҳисоб гирифта мешаванд, моддаҳои 111-124 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар менамояд. Яъне дар масъалаи ташкили баҳисобгирии таҳлилий дар корхона бояд муқаррароти меъёрҳои Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон қатъиян риоя шаванд. Ҳамин тавр, дар низоми баҳисобгирии андоз арзиши аслии андозӣ бунёд мешавад, ки ба методикаи баҳисобгирии масрафҳои тибқи талаботи қонунгузори андоз таҳиягардида асос меёбад.

Дар тафовут аз баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии андоз, баҳисобгирии идоракунии метавонад ҳадафҳои зиёдеро пайгирӣ намояд, ки дастаи онҳо аз талаботи ахбории менеҷменти корхона муайян мешавад. Ин гуна ҳадафҳо, масалан, инҳо мебошанд: идоракунии масрафҳо, таҳлили масрафҳо, назорати сатҳи масрафҳо, қабули қарорҳои идоракунии, ҳисобкунии арзиши аслии намудҳои алоҳидаи фаъолият. Бино бар ин, дар баҳисобгирии идоракунии оломи гуногун ба кор бурда мешаванд, чун усулҳои меъёрӣ ва воқеии баҳисобгирии масрафҳо, ҳисобкунии арзиши аслии нисбатан аниқтар дар асоси баҳисобгирии таҳлилии васеъ ва тақсимкунии сабабӣ-оқибатии масрафҳо, ҳисобкунии арзиши аслии пурра ва нопурра, муфассалкунии маконҳои истеъмоли сарватҳо, инчунин корбурди якҷанд методикаҳои якҷоя амалкунандаи баҳисобгирии масрафҳо, ки ба масъалаҳои гуногун нигаронида шудаанд. Вобаста ба ин метавон тасдиқ намуд, ки дар баҳисобгирии идоракунии намуди сеюми арзиши асли – арзиши аслии идоракунии бунёд мегардад.

Ҳоло санади меъёрии амалкунанда, ки тартиби бунёдшавии арзиши аслии маҳсулотро муайян мекунад, “Низомнома оид ба ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) дар корхонаҳо ва ташкилотҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон” [2] мебошад, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 12 майи соли 1999, № 210 тасдиқ шудааст. Аммо, санади меъёрии мазкур ба талаботи муосири пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва СБҲМ ҷавобгӯ нест. Бино бар ин, аз ҷониби Вазорати молияви Ҷумҳурии Тоҷикистон корҳо доир ба таҳиясозии лоиҳаи санади меъёрии нав – “Низомнома оид ба таркиби масрафҳои истехсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо), ки ба арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) зам карда мешаванд, ва тартиби бунёдшавии натиҷаҳои молиявии хангоми андозбандии фоида баҳисобгирифташаванда” бурда мешаванд.

Муайян кардани арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) асос барои баҳодихии натиҷаҳои молиявии фаъолияти корхона мебошад. Ҳуҷҷати таҳияшаванда бояд

пояҳои методологии ягонаи муайянкунии масрафҳои ба арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) замшаванда ва тартиби бунёдшавии натиҷаҳои молиявии субъектҳои хоҷагидоиро муқаррар намояд. Вай таснифи масрафҳои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо), номгӯи масрафҳои бо ҷаъолияти молиявӣ-хоҷагидорӣ корхонаҳо алоқаманд, номгӯи ва тартиби бунёдшавии натиҷаҳои молиявиро дар бар мегирад.

Корхонаҳои кишоварзӣ ҳамзамон баҳисобгирии муҳосибии молиявӣ, баҳисобгирии андоз ва баҳисобгирии идоракунии масрафҳои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо)-ро мебаранд. Баҳисобгирии молиявӣ дар асоси низомномаҳои миллии баҳисобгирии муҳосибӣ ё СБҲМ, баҳисобгирии андоз – дар асоси муқаррароти бобҳои 8 ва 17 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон бурда мешавад. Баҳисобгирии идоракунии дар Ҷумҳурии Тоҷикистон танзим карда намешавад, вай дар асоси қоида ва стандартҳои муқаррарнамудаи ҳуди корхонаҳо бурда мешавад.

Ҳангоми пешбурди баҳисобгирии молиявӣ корхонаҳои кишоварзӣ мувофиқи нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва нишондодҳои методӣ оид ба татбиқи нақшаи ҳисобҳо амал менамоянд. Онҳо барои ҳадафҳои пешбурди баҳисобгирии идоракунии метавонанд ҳисобҳои баҳисобгирии масрафҳои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот – ҳисобҳои арзишҳисобкунии кушоянд. Ҳамчунин онҳо метавонанд баҳисобгирии андозро мувофиқи санадҳои меъёрии Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба роҳ монанд.

Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон шаклҳои махсуси феҳристҳои таҳлилии баҳисобгирии андозро муқаррар накардааст. Аз ин хотир корхонаҳо метавонанд ин феҳристҳоро худ мустақилона таҳия намуда, шаклҳо ва тартиби бо маълумот пуркунии онҳоро дар замимаҳо бар сиеъати баҳисобгирии худ муқаррар намоянд [7, с. 15].

Бо баинобатгирии хусусиятҳои ҳайат ва баҳисобгирии масрафҳо дар соҳаи кишоварзӣ Вазорати кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мувофиқа бо Вазорати молия, Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон барои корхонаҳои кишоварзӣ дастурамали соҳавӣ оид ба баҳисобгирии масрафҳои истеҳсол ва ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулоти кишоварзиро таҳия менамояд. Дар асоси дастурамали мазкур корхонаҳои кишоварзӣ дар баҳисобгирии муҳосибии худ баҳисобгирии хароҷотро бо ҷузъҳои иқтисодӣ ва моддаҳои масрафҳо ба роҳ менамоянд, низомномаҳо, дастурамалҳо ва дигар ҳуҷҷатҳои ташкилӣ-амрдихандаи дохилии барои ташкили муносиби баҳисобгирии масрафҳои истеҳсол ва ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулот заруриро таҳия менамоянд. Қоидаҳои мушаххаси ҳисобкунии арзиши аслии воқеиро ҳар як корхонаи кишоварзӣ дар сиеъати баҳисобгирии худ нишон медиҳад.

АДАБИЁТ:

1. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон. - <http://andoz.tj>
2. Низомнома оид ба ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) дар корхонаҳо ва ташкилотҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон. - <http://minfin.tj>
3. Низомномаи баҳисобгирии муҳосибии “Хароҷоти корхонаҳо” НБМ 7/2001. - <http://minfin.tj>
4. Каримов Б.Ҳ., Каримиён М.Б., Каримиён М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ. / Б.Ҳ. Каримов, М.Б. Каримиён, М.Б. Каримиён. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 442 с.
5. Каримов Б.Ҳ., Ойев Н.А., Бобиев И.А., Шоймардонов С.Қ. Баҳисобгирии муҳосибии молиявӣ. Китоби дарсӣ. – Душанбе: Ирфон, 2016. – 550 с.
6. Қодирова Г.Т., Қаюмова Ф.А., Акрамова Ҳ.А. Баҳисобгирии идоракунии. Васоити таълимӣ. – Душанбе, ДСХ, 2017. - 252 с.
7. Ойев Н.А., Шоймардонов С.Қ., Каримов Б.Ҳ., Бухориев С.М. Баҳисобгирии андоз. Васоити таълимӣ. – Душанбе, ДСХ, 2016. – 316 с.
8. Сацук, Т.П., Журавлева, О.А. Логическая модель стратегического управленческого учета [Текст] / Т.П. Сацук, О.А. Журавлева // Международный бухгалтерский учет. - 2012. - № 27 (225). - С. 19-22

*Низомов С.Ф. – д.и.и., профессор
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
Каримӣён М.Б. – ассистент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ХУСУСИЯТҲОИ БАҲИСОБГИРИИ ВОРИДШАВИИ ВОСИТАҲОИ АСОСӢ ДАР ШАРОИТИ МУОСИР

Воситаҳои асосӣ чузъи муҳими ҳамагуна фаъолияти истеҳсолӣ ва хизматрасонӣ буда, арзиши онҳо дар тавозуни муҳосибии корхонаҳои муосир вазни қиёсии назаррас дорад. Бино бар ин, истифодаи оқилонаи онҳо дар раванди фаъолият ба натиҷаҳои молиявии корхона таъсир мерасонад. Ҳамчунин баҳисобгирии воситаҳои асосӣ яке аз бахшҳои мураккаби баҳисобгирии муҳосибӣ дар корхонаҳои муосир буда, мушкилоти зиёди амалиро чиҳати баҳисобгирии муҳосибӣ ва баҳисобгирии андоз ба миён меорад. Вобаста ба ин, масъалаи баҳисобгирии ба корхона воридшавии объектҳои воситаҳои асосӣ ҳамеша мубрам аст.

Вазифаи асосии баҳисобгирии воситаҳои асосӣ – инъикоси дурусти объектҳои воситаҳои асосӣ ҳангоми ба корхона воридшавӣ (эътирофкунии аввалӣ), назорати ҳифз ва мавҷудият дар макони истифодабарии онҳо, ҳуҷҷатнигории дуруст ва саривақтии ҳаракати минбаъдаи объектҳои воситаҳои асосӣ пас аз эътирофкунии аввалӣ мебошад. Ҳатто асосии ҳангоми баҳисобгирии воситаҳои асосӣ бештар содиршаванда ин таснифи нодурусти онҳо мебошад.

Корхона таснифи воситаҳои асосиро худ мустақилона бо баҳисобгирии умумияти намудҳо ва хосагии истифодаи онҳо ба ҷо меорад. Синфи воситаҳои асосӣ – гурӯҳи воситаҳои асосие мебошанд, ки аз диди моҳият ва хосияти истифода дар фаъолияти корхона ҳамсонанд. Мисолҳои синфҳои воситаҳои асосӣ инҳоянд: биноҳо, мошинаҳо ва таҷҳизот, киштиҳо, воситаҳои нақлиёти ҳавой (тайёраҳо), воситаҳои нақлиёти автомобилӣ, мебел ва лавозимоти он, таҷҳизоти идоравӣ, дороиҳои биологӣ.

Мутобиқи муқаррароти банди 5 НБМ 4/2002 “Баҳисобгирии воситаҳои асосӣ” ба ҳайати воситаҳои асосӣ инчунин гузоришҳои асосӣ барои беҳгардонии комили замин (хушкгардонӣ, обёрикунӣ ва дигар ҳамин гуна корҳо), гузоришҳои асосӣ ба объектҳои воситаҳои асосии иҷорагирфташуда низ дохил мешаванд.

Арзиши аввалии объекти воситаҳои асосӣ чун дорой танҳо дар ҳолате эътироф карда мешавад, ки агар:

- эҳтимолияте вучуд дорад, ки корхона нафъҳои иқтисодии ояндаи бо объекти мазкур алоқамандро мегирад;

- арзиши аввалии объекти мазкур метавонад боэҳтимодона баҳо дода шавад.

Дороиҳо, чун қисмҳои эҳтиётӣ, таҷҳизоти захиравӣ ва ёрирасон ба сифати объекти воситаҳои асосӣ эътироф карда мешаванд, агар онҳо ба мафҳуми воситаҳои асосӣ ҷавобгӯ бошанд. Дар акси ҳол ин гуна моддаҳо чун ашё (сарватҳои моддӣ) тасниф карда мешаванд.

Воҳиди баҳисобгирии муҳосибии воситаҳои асосӣ объекти инвентарӣ (афзорӣ) мебошад. Чун объекти инвентарии воситаҳои асосӣ объекти дорой ҳама асбоб ва лавозимот ё ашёи хосаи алоҳида бунёдгардида, ки барои иҷрокунии вазифаҳои мустақили муайян таъин гардидааст, ё маҷмӯи алоҳидаи якчанд ашёи якҷояшуда, ки чизи томеро ташкил медиҳанд ва барои иҷрокунии кори муайян таъин шудаанд, эътироф карда мешавад [3].

Барои ташкили баҳисобгирӣ ва назорати воситаҳои асосӣ ба ҳар як объекти инвентарии онҳо рақами инвентарӣ дода мешавад, ки он дар тамоми давраи дар корхона будани объекти воситаҳои асосӣ мемонад. Дар ҳама ҳуҷҷатҳои аввалӣ ва феҳристҳои баҳисобгирии ҳаракати воситаҳои асосӣ ин рақам гузошта мешавад.

Воситаҳои асосии ба корхона воридшавандаро комиссияи таъиннамудаи роҳбари корхона қабул мекунад. Барои нигоҳи қабул комиссия алоҳида барои ҳар як объект дар як нусха санади қабулу супоридани воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-1) тартиб медиҳад. Санади умумӣ барои гурӯҳи объектҳо дар мавриде тартиб дода мешавад, ки агар объектҳо ҳамсон бошанд, арзиши яхела дошта бошанд ва ҳамзамон дар таҳти масъулияти ҳамон як шахс қабул

шуда бошанд.

Дар санад номи объект, соли сохтан ё барориш, тавсифи мухтасари объект, арзиши аввалӣ, рақами инвентарии ба объект додашуда, макони истифодаи объект ва дигар маълумоти барои баҳисобгирии таҳлилии воситаҳои асосӣ зарурӣ нишон дода мешавад.

Санади қабулу супоридан якҷоя бо ҳуҷҷатҳои техникӣ ба объекти мазкур тааллуқдошта (шиноснома, тарҳҳо ва дигарҳо) ба муҳосибот супорида мешавад, сармуҳосиб ба вай имзо мегузорад ва роҳбари корхона вайро тасдиқ менамояд. Дар асоси ин ҳуҷҷатҳо муҳосибот навиштҳои дахлдорро дар карточкаҳои инвентарии баҳисобгирии воситаҳои асосӣ ба ҷо меорад ва пас ҳуҷҷатҳои техникӣ ба шӯбаи техникӣ ё дигар хадамоти дахлдори корхона дода мешаванд.

Таҷҳизоти барои насб кардан ба анбор воридшуда бо санади қабулу супоридани таҷҳизот ба насбкунӣ ниғориш карда мешавад. Дар санад номи таҷҳизот, намуд, навъ, миқдори воҳидҳо, арзиш, ноқисҳои ошкоршуда нишон дода мешаванд. Ба ҳайати комиссияи қабули таҷҳизот инчунин намояндаи ширкати паймонкори ваколатдор (васлкунанда) низ дохил карда мешавад. Санад дар ду нусха тартиб дода мешавад: нусхаи якум барои ниғориши воридшавии таҷҳизот ба анбор барои насб кардан хизмат мекунад, нусхаи дуюм ба ширкати паймонкори васлкунанда дода мешавад. Ҳангоми ғайриимкон будани қабули муносиби таҷҳизот санади қабулкунии таҷҳизот чун санади пешакӣ дар асоси назораи рӯякӣ тартиб дода мешавад.

Агар таҷҳизоти воридшударо корхона худ мустақилона насб кунад, қабулкунии вай бо санади қабулу супоридани таҷҳизот ба насбкунӣ ниғориш карда мешавад. Ин санад дар як нусха тартиб дода мешавад. Агар корҳои насбкуниро корхонаи паймонкор иҷро кунад, дар ин маврид санади алоҳида барои ба насбкунӣ супоридани объект тартиб дода намешавад. Паймонкор бевосита дар ҳуди ҳамон санад имзо гузошта, нусхаи онро гирифта, бо ҳамин вай ба нигоҳдории масъулоне худ гирифтани таҷҳизотро тасдиқ мекунад.

Минбаъд, дар раванди муоина, васлкунӣ ё санчиши кори таҷҳизот, ошкор шудани нуқсонҳо дар таҷҳизот зарурати ниғориши ҳуҷҷатии иловагиро бо роҳи тартиб додани санади нуқсонҳои ошкоршудаи таҷҳизот ба миён меорад. Дар санади мазкур барои ҳар як номгӯи таҷҳизот нуқсонҳои ошкоршуда ва чорабиниҳо ё корҳо барои бартараф кардани нуқсонҳои ошкоршуда нишон дода мешаванд. Ба санади мазкур намояндагони корхона ва паймонкори васлгар имзо мегузоранд.

Барои объектҳои молу мулки ғайриманқул санади қабулу супоридани бино (иншоот) тартиб дода мешавад. Ин гуна объектҳо танҳо он ғае ба баҳисобгирӣ қабул карда мешаванд, ки агар онҳо ба феҳристи ягонаи давлатии молу мулки ғайриманқул ва ҳуқуқҳо ба он ворид карда шуда бошанд [2]. Санад барои ҳар як объекти алоҳида, новобаста аз тарзи воридшавии он тартиб дода мешавад.

Чойивазкунии дохилии воситаҳои асосӣ аз як қисмати сохторӣ ба қисмати сохтории дигар, инчунин аз захира (анбор) ба истифода супоридани онҳо бо борхат барои чойивазкунии дохилии воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-2) ниғориш карда мешавад. Борхати мазкурро корманди қисмати сохтории супоранда дар ду нусха тартиб медиҳад. Нусхаи якум бо дастхати қабулкунанда ва супоранда ба муҳосибот дода мешавад, нусхаи дуюм – дар ҷониби супоранда мемонад.

Дар асоси ҳуҷҷатҳои номбаршуда ва дар мавриди хариди воситаи нақлиёт – шиносномаи техникӣ ва рақами давлатии аз Бозрасии давлатии автомобилӣ гирифташуда, дар муҳосибот карточкаи инвентарии баҳисобгирии воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-6) кушода мешавад. Барои объектҳои гурӯҳии воситаҳои асосӣ карточкаи инвентарии баҳисобгирии гурӯҳии объектҳои воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-9) кушода мешавад.

Дар тарафи рӯи карточкаҳои инвентарӣ ном ва рақами инвентарии объект, соли барориш (сохтан), сана ва рақами санади қабулкунӣ, макони чойгиршавӣ, арзиши аввалӣ, меъёри истехлокчудокуниҳо, рамзи масрафҳо (барои гузаронидани маблағҳои истехлок), маблағи истехлоки ҳисобузамшуда, чойивазкунии дохилӣ ва сабабҳои хоричшавӣ нишон дода мешавад.

Дар тарафи паси карточкаҳои инвентарӣ маълумот дар бораи сана ва масрафҳои

сохтмони иловагӣ, муҷаҳҳазгардони иловагӣ, азнавсозӣ ва навкунии объект, корҳои таъмирии иҷрошуда, инчунин тавсифи муҳтасари объект оварда мешавад.

Карточкаҳои инвентарии пуркардашуда дар рӯйхати карточкаҳои инвентарии баҳисобгирии воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-10) ба қайд гирифта мешаванд. Рӯйхати мазкур дар муҳосибот барои ҳар як гурӯҳи таснифии объектҳои воситаҳои асосӣ алоҳида бурда мешавад. Корхонаҳои хурд метавонанд воситаҳои асосиро дар китоби инвентарӣ баҳисоб гиранд ва рӯйхатҳоро набаранд.

Карточкаҳои инвентарӣ дар як нусха тартиб дода шуда, дар муҳосибот нигоҳ дошта мешаванд. Дар ҳолате, ки агар дар воситаҳои асосӣ тағйирот ворид карда шавад ва инъикос кардани онҳо дар карточкаи инвентарӣ ғайриимкон бошад, карточкаи инвентарии нав пур карда мешавад ва карточкаи пешин чун ҳуҷҷати маълумотдиҳанда нигоҳ дошта мешавад.

Дар маконҳои ҷойгиршавӣ (истифода)-и воситаҳои асосӣ барои назорати ҳифзи онҳо рӯйхати инвентарии воситаҳои асосӣ (шакли № ВА-13) бурда мешавад. Дар ин рӯйхатҳо рақам ва санаи карточкаи инвентарӣ, рақами инвентарии объект, номи пурраи он, арзиши аввалӣ ва маълумот оид ба хоричшавӣ (ҷойивазкунӣ) – сана ва рақами ҳуҷҷат ва сабаби хоричшавӣ навишта мешавад. Бурдани баҳисобгирии объектҳо дар маконҳои ҷойгиршавӣ дар карточкаҳои инвентарӣ иҷозат дода мешавад. Дар ин маврид карточкаҳои инвентарӣ дар ду нусха тартиб дода мешаванд ва нусхаи дуюм ба макони ҷойгиршавии объект дода мешавад. Баҳисобгирии объектҳои воситаҳои асосӣ дар маконҳои ҷойгиршавӣ аз ҷониби шахсони барои ҳифзи онҳо масъулбуда ба ҷо оварда мешавад.

Дар охири моҳ маълумоти карточкаҳои инвентарӣ ва варақаи ҳисобузамкунии истехлок барои тартиб додани карточкаи баҳисобгирии ҳаракати воситаҳои асосӣ асос мешаванд. Маълумоти карточкаи баҳисобгирии ҳаракати воситаҳои асосӣ дар охири сол барои тартиб додани варақаи гардишии ҳаракати воситаҳои асосӣ истифода мешаванд.

Баҳисобгирии таҳлилии воситаҳои асосӣ бо истифодаи шаклҳои ҳамсонкардашудаи ҳуҷҷатҳои аввалӣ, ки барои истифодаи воситаҳои техникаи компютерӣ мутобиқ карда шудаанд, асос меёбад.

Воситаҳои асосӣ ба корхона дар натиҷаи сохтмони объектҳо, тавассути саҳмгузорӣ ба сармояи оинномавии корхона, бо пул харид кардан, иваз кардан бо дигар дороиҳо, чун ҳадя (ройгон, бебозгашт), ёрдами давлатӣ (субсидия) ва бо дигар роҳҳо ворид мешаванд.

Корхонаҳо метавонанд сохтмони объектҳои воситаҳои асосиро бо тарзи паймонкорона ва бо қувваи худӣ (мустақилона) ба ҷо оранд. Ҳангоми бо тарзи паймонкорона иҷро намудани корҳо оид ба сохтани объектҳои воситаҳои асосӣ баҳисобгирии масрафҳо дар асоси арзиши шартномавии ҳисобномаҳои корхонаи паймонкор ба ҷо оварда мешавад. Дар асоси санадҳои қабули корҳо дар баҳисобгирӣ гузарониш бо дебети ҳисоби дахлдори гурӯҳи 11000 “Воситаҳои асосӣ” (11010 “Бино ва иншоот”, 11020 “Мошин ва таҷҳизот”, 11030 “Таҷҳизоти идоравӣ”, 11040 “Мебел ва лавозимот”, 11050 “Воситаҳои нақлиёт”, 11060 “Ободонии моликияти иҷоравӣ”, 11070 “Ободонии қитъаҳои замин”, 11080 “Дигар воситаҳои асосӣ”) ва кредити ҳисоби 22040 “Дигар ҳисобҳо барои пардохт” карда мешавад. Маблағи гузарониши мазкур андоз аз арзиши иловашударо низ дар бар мегирад.

Бояд қайд кард, ки дар гузарониши муҳосибии мазкур ҳисоби 10540 “Андозҳои подошшаванда” иштирок намекунад, чунки сарҳати 5 банди 5 моддаи 183 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон намегузорад, ки андоз аз арзиши иловашудаи дар мавриди хароҷоти харид, истехсол, сохтмон, васлкунӣ ва насбкунӣ, инчунин барқароркунӣ (таъмир)-и дороиҳои истехлокшаванда пардохтшуда ҷуброн карда (баҳисоб гирифта) шавад. Мутобиқи муқаррароти банди 5 моддаи 111 кодекси мазкур, андоз аз арзиши иловашудае, ки баҳисоб гирифтаниш (ҷуброн карданиш) мумкин нест, дар арзиши дороиҳо (молҳо, корҳо, хизматрасониҳо)-и харидашуда баҳисоб гирифта мешавад. Аз ин бармеояд, ки андоз аз арзиши иловашудаи ҳангоми бадастории объектҳои воситаҳои асосӣ пардохткардашуда ба арзиши аввалии онҳо зам карда шуда, тавассути истехлок ҷуброн карда мешавад.

Ҳангоми мустақилона иҷро намудани корҳои сохтани объектҳои воситаҳои асосӣ масрафҳои воқеӣ дар дебети ҳисоби 11090 “Сохтмони нотамо” дар гузарониш бо ҳисобҳои

воситаҳои пулӣ, сарватҳои молиқо моддӣ, ҳисобҳо барои пардохт, уҳдадорӣҳои ҳисобузамшудаи кӯтоҳмуҳлат ва дигар ҳисобҳо ғун карда мешаванд. Ҳангоми ба истифода супоридани объектҳои ҳисоби 11090 “Соҳтмони нотаом” дар робита бо ҳисоби дахлдори гурӯҳи 11000 “Воситаҳои асосӣ” кредит карда мешавад.

Дар ҳисоби 11090 “Соҳтмони нотаом” инчунин объектҳои воситаҳои асосии васлшаванда низ ба ҳисоб гирифта мешаванд. Дар анҷоми корҳои васлкунӣ ҳисоби 11090 “Соҳтмони нотаом” дар робита бо ҳисоби дахлдори гурӯҳи 11000 “Воситаҳои асосӣ” кредит карда мешавад.

Бо дебити ҳисоби 11090 “Соҳтмони нотаом” инчунин масрафҳои соҳтмон (азнавсозӣ)-и объектҳои соҳтмони нотаом, ки дар оянда истифодаи вай чун сармоягузори ба амволи ғайриманкул дар назар аст, инъикос карда мешаванд. Дар анҷоми соҳтмон (азнавсозӣ) ҳисоби 11090 “Соҳтмони нотаом” дар робита бо ҳисобҳои гурӯҳи 11500 “Сармоягузори ба амволи ғайриманкул” кредит карда мешавад.

Воридшавии объектҳои воситаҳои асосӣ чун саҳм ба сармояи оинномавии корхона бо баҳои пулии бо муассисон мувофиқшудаи дар шартномаи муассисӣ муқарраршуда инъикос карда мешавад. Ба шартнома метавонад ҳулосаи баҳодиханда ё аудитори ҳолис замима карда шавад. Дар ин маврид воридшавии объектҳо бо чунин гузаронишҳо инъикос карда мешавад:

- муайян кардани андозаи саҳмҳо ба сармояи оинномавӣ пас аз бақайдгирии давлатӣ:
10601 “Қарздорӣи муассисон, ки ҳангоми таъсиси шахси ҳуқуқӣ ба вучуд меояд”
33000 “Сармояи эълоншуда (оинномавӣ)”
- қабул кардан (ба истифода супоридан)-и воситаҳои асосии ба ҳисоби саҳмҳои худ ба сармояи оинномавӣ гузаштаи муассисон:
11010 “Бино ва иншоот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ
10601 “Қарздорӣи муассисон, ки ҳангоми таъсиси шахси ҳуқуқӣ ба вучуд меояд”

Маблағи барзиёдии арзиши воситаҳои асосии гузашташуда аз маблағи исми қарздорӣи муассисон бо чунин гузарониш соқит карда мешавад:

11010 “Бино ва иншоот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ

33030 “Сармояи барилова пардохтшуда”

Ҳароҷоти бо кашонидан ва насб кардани объектҳои воситаҳои асосии гирифташуда алоқаманд бо дебити ҳисобҳои баҳисобгирии воситаҳои асосӣ ва кредити ҳисобҳои баҳисобгирии хароҷоти дахлдор (асосан музди меҳнат ва андозаи иҷтимоӣ) ва 22040 “Дигар ҳисобҳо барои пардохт” инъикос карда мешаванд.

Бо пул харид кардани воситаҳои асосӣ аз таҳвилкунандагон бо чунин гузаронишҳо инъикос карда мешавад:

- ҳангоми пардохти ҳамзамон аз суратҳисоб:
11010 “Бино ва иншоот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ
10210 “Ҳисобҳо бо асъори миллий”
- ҳангоми харид бо мавқуфгузори пардохт:
11010 “Бино ва иншоот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ
22040 “Дигар ҳисобҳо барои пардохт”

Объектҳои воситаҳои асосӣ метавонанд бо роҳи ивазкунӣ (бартер) ба даст оварда шаванд. Ҳангоми дар баҳисобгирӣ инъикос кардани амалиёти ивазкунӣ ва дар дигар ҳолатҳо баъзе талаботи Кодекси андозаи Ҷумҳурии Тоҷикистонро ба назар гирифтани муҳим аст. Ҳамин тавр, банди 53 моддаи 17 кодекси мазкур муқаррар мекунад, ки таҳвили молҳо – супоридани ҳуқуқи молиқият ба молҳо, аз ҷумла фурӯхтан, иваз ё ҳадя кардан, бебозгашт (ройгон) додан ё додан бо пардохти қисман, дар шакли асли (бо молҳо) пардохт кардани музди меҳнат ва дигар пардохткунӣҳо дар шакли асли (молӣ), инчунин ба гаравгиранда додани ҳуқуқи молиқият ба молҳои ба гарав мондашуда мебошад. Мутобики муқаррароти банди 8 моддаи 23 ҳамин кодекс дар мавриди ҳама андозҳо амалиёти моливазкунӣ ва (ё) дигар амалиёт, аз ҷумла гирифтани даромадҳо ва баҷоори хароҷот дар шакли асли (молӣ)-ро мақомоти андоз чун фурӯши молҳо (натичаи корҳо, хизматрасониҳо) бо нархҳои бозорӣ баррасӣ менамоянд.

Мисол. Корхона дастгоҳи истеҳсолиро бар ивази маҳсулоти тайёр, ки арзиши аслиаш 22000 сомонӣ ва нархи фурӯши шартномавиаш 28000 сомонӣ мебошад, харид [4, с. 288].

1. Инъикос кардани хариди дастгоҳ:

11020 “Мошин ва тачҳизот”	28000	
22040 “Дигар ҳисобҳо барои пардохт”		28000
2. Инъикос кардани фурӯши маҳсулот:

10410 “Ҳисобҳо барои қабул”	28000	
44010 “Даромад аз фурӯш”	23729	
22320 “ААИ барои пардохт”	4271	
3. Соқит кардани арзиши аслии маҳсулоти тайёри фурӯхташуда:

55010 “Арзиши аслии фурӯш”	22000	
10740 “Маҳсулоти тайёр”	22000	
4. Баҳисоб гирифтани талаботи байниҳамдигарӣ:

22040 “Дигар ҳисобҳо барои пардохт”	28000	
10410 “Ҳисобҳо барои қабул”	28000	

Воситаҳои асосии ройгон (чун ҳадя, бебозгашт) гирифтаи корхона бо арзиши одилонашон дар санаи қабулкунӣ баҳо дода мешаванд. Қабул кардани ин гуна воситаҳои асосӣ бо чунин гузарониш инъикос карда мешавад:

11010 “Бино ва иншоот”		ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ
	33150	“Амволи арзишноки бебозгашт қабулшуда”

Тавре дар нишондодҳои методӣ оид ба истифодаи нақшаи ҳисобҳо пешбинӣ шудааст, минбаъд бо мурури ҳисобузамкунии истеҳлоки объекти воситаҳои асосии ройгон гирифташуда, бақияи ҳисоби 33150 “Амволи арзишноки бебозгашт қабулшуда” бояд бо роҳи соқит кардан ба кредити ҳисоби 66070 “Дигар даромадҳои ғайриамалиёӣ” ба маблағи истеҳлоки ҳисобузамшуда таҳрир карда шавад. Вале Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳисобузам кардани истеҳлокро барои воситаҳои асосии ройгон гирифташуда иҷозат намедихад [1].

Харочоти расонидан ва васлкунии объекти воситаҳои асосии бо шартномаи ҳадя ба корхона пешкашгардида аксаран аз ҳисоби ҷониби қабулкунанда ба ҷо оварда мешаванд. Онҳо дар баҳисобгирӣ бо чунин гузарониш инъикос карда мешаванд:

11020 “Мошин ва тачҳизот”		ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ
	22040	“Дигар ҳисобҳо барои пардохт”
	22210	“Музди меҳнати пардохтшаванда”
	22240	“Андози иҷтимоии пардохтшаванда”

Воситаҳои асосии чун ёрдам (субсидия) гирифташуда бо арзиши одилона баҳо дода мешаванд ва дар баҳисобгирӣ ё бо роҳи инъикос кардани ёрдам чун даромади мавқуфгузошташуда (даромади давраҳои оянда), ё бо роҳи тарҳ кардани он хангоми муайянкунии арзиши тавозунии объекти дороиҳои ғайримоддӣ инъикос карда мешаванд. Ҳар ду усул чун алтернативаҳои мақбул баррасӣ мешаванд, вале аз диди ташкили баҳисобгирии муҳосибӣ усули баҳисобгирии ёрдам чун даромадҳои давраҳои оянда муносибтар аст. Дар ин маврид арзиши одилонаи воситаҳои асосӣ дар гузарониш бо дебити ҳисобҳои гурӯҳи 11000 “Воситаҳои асосӣ” ва кредити ҳисоби 22710 “Даромадҳои мавқуфгузошта – грантҳо” инъикос карда мешавад. Минбаъд, ҳамзамон бо ҳисобузамкунии истеҳлоки воситаҳои асосӣ ба маблағи истеҳлоки ҳисобузамшуда гузарониш оид ба эътирофкунии даромад аз ёрдам тартиб дода мешавад:

22710 “Даромадҳои мавқуфгузошта – грантҳо”		
	66070	“Дигар даромадҳои ғайриамалиётӣ”

АДАБИЁТ

1. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 17 сентябри соли 2012. Бо илова ва тағйирот то 1 январи соли 2020. - <http://andoz.tj>
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи бақайдгирии давлатии молу мулки ғайриманқул ва ҳуқуқҳо ба он” аз 20 марти соли 2008, № 375. - <http://mmk.tj>

3. Низомномаи баҳисобгирии муҳосибии “Баҳисобгирии воситаҳои асосӣ” НБМ 4/2002. – <http://minfin.tj>
4. Каримов Б.Ҳ., Каримиён М.Б., Каримиён М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ. / Б.Ҳ. Каримов, М.Б. Каримиён, М.Б. Каримиён. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 444 с.

*Каримов Б.Ҳ. – н.и.и., дотсент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

*Мишаринов Э.К. – мудири кафедраи баҳисобгирии бухгалтерӣ ва менеҷмент
Донишқадаи омӯзгории Тоҷикистон дар ноҳияи Раиш*

БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ ДАР ШАРОИТИ ҶАҲОНИШАВӢ ВА РАҚАМИКУНОНИИ ИҚТИСОДИЁТ

Тамоюлотии имрӯзаи рушди иқтисодӣ бо равандҳои ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонии иқтисодиёт алоқаманд мебошанд. Ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонии иқтисодиёт масъалаҳои мебошанд, ки ба тамоми соҳаҳои фаъолияти иқтисодӣ дар тамоми мамлакатҳои ҷаҳон таъсир мерасонанд. Ҷумҳурии Тоҷикистон низ аз ин шумор берун нест.

Аз нигоҳи иқтисодӣ моҳияти ҷаҳонишавии иқтисодиёт дар ташаккули намуди нави низоми молиявӣ, ба миён омадани ширкатҳои фаромиллӣ, сермаҳсулгардонии савдои ҷаҳонӣ ва дигар рӯйдодҳои фоида меёбад [5, с. 110].

Дар шароити ҷаҳонишавӣ фаъолияти субъектҳои иқтисодӣ вусъат меёбад. Ҳамзамон фаъолияти муваффақи субъектҳои иқтисодӣ дар шароити муосир беш аз ҳама аз иттилоотнокӣ ва қобилияти истифодабарии самараноки иттилоот оид ба захираҳои дохилӣ ва берунии муҳити бозор вобаста аст [10]. Акнун иттилоот ба яке аз захираҳои муҳими рушди иқтисодӣ мубаддал гаштааст.

Мусаллам аст, ки имрӯз дар ҷаҳон низоми иқтисодии комилан нав бунёд гардидааст ва дар он мартабаи маҳз иттилоот муҳим аст. Дар ин маврид барои ҳалли масъалаҳои иқтисодӣ ва қабули қарорҳои идоракунии коркарди миқдори зиёди маълумоти ададӣ бо иҷрои амалҳои мураккаби арифметикӣ ва мантиқии муқоисакунӣ, таҳлил ва тафсир зарур аст. Иҷрои амалҳои маъмур танҳо бо истифодаи технологияҳои муосири рақамӣ ба даст меояд. Корбурди технологияҳои рақамӣ баландшавии рақобатпазирии субъектҳои иқтисодӣ, рушди иқтисоди миллӣ ва сатҳи баланди зиндагии аҳолиро таъмин намуда, дар ниҳоят соҳибхитиёрии мамлакат ва истиқлоли миллиро ҳифз менамояд.

Ҳамасола, тӯли чанд соли охир Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар паёмҳои худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба муҳимии масъалаҳои ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонии иқтисодиёт таъкид менамоянд. Ҳамин тавр, дар Паёми Президент зикр гардидааст: “Бо дарназардошти равандҳои муосир, мо бояд корро ҷиҳати татбиқи иқтисодиёти рақамӣ ва дар соҳаҳои иҷтимоиву иқтисодӣ қорӣ кардани технологияҳои рақамӣ вусъат бахшем” [1].

Бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабри соли 2019, № 642 Консепсияи иқтисоди рақамӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул гардид. Ҳадафҳои асосии консепсияи маъмур аз фароҳам овардани шароити мусоидаткунанда барои дигаргуншавии соҳаҳои фаъолияти инсон таҳти таъсири технологияҳои рақамӣ, аз ҷумла рушди ҷомеаи иттилоотӣ, гузариш ба расонидани хизматрасониҳои давлатии рақамӣ ва ҳукумати рақамӣ, ҳамҷониба қорӣ намудани технологияҳои рақамӣ дар иқтисодиёт ва соҳаи иҷтимоӣ ва дар натиҷа тезонидани суръати рушди иқтисодиёти ҷумҳурӣ иборат мебошанд [3].

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон 26 январи соли 2021 бори дигар таъкид намудаанд, ки “Дар шароити кунунӣ рушди технологияҳои рақамӣ шартӣ асосии рақобатнокӣ иқтисодӣ ба шумор меравад. Татбиқи барномаҳои қабулнамудаи мо барои гузаштан ба ин раванд қонҷунанда нестанд ва зарур аст, ки чораҳои ба ташаккули шароит барои тақвияти соҳаи

рақамикунонӣ мусоидаткунанда андешида шаванд” [2]. Ҳамин тавр, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон муваззаф гардид, ки доир ба таъсис додани Агентии инноватсия ва технологияҳои рақамии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон чораҷӯӣ намояд.

Ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонӣ ба тамоми соҳаҳои фаъолияти иқтисодӣ дахл намудаанд ва равандҳои баҳисобгирии муҳосибӣ низ аз ин роҳ дар қанор намондаанд. Ҳоло баъзе субъектҳои хоҷагидорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳисоботи молиявӣ худро дар асоси стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ (СБҲМ) тартиб дода, инчунин барои осон кардани пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва тартибдиҳии ҳисоботи молиявӣ аз дастаҳои программаҳои компютери муҳосибӣ истифода мебаранд. Дар бозори программаҳои компютери муҳосибӣ дар мамлакат танҳо маҳсулоти ширкати “1С” (Федератсияи Россия) – “1С: Бухгалтерия” ва “1С: Предприятие” маъмул аст. Маҳсулоти программавии дигар танҳо дар баъзе ташкилотҳои молиявӣ-қарзӣ ва корхонаҳои бузурги тичоратӣ-саноатӣ истифода мешаванд.

Омӯзиши ҳолати қорбурди СБҲМ ва дастаҳои программаҳои компютерӣ дар корхонаҳои нишон дод, ки имкониятҳои ҳам СБҲМ ва ҳам программаҳои компютерӣ ба таври пурра истифода намешаванд. СБҲМ-ро танҳо корхонаҳои бузург (чун ҚСҚ “Ширкати алюминийи тоҷик”) барои тартиб додани ҳисоботи молиявӣ худ истифода мебаранд. Дастаҳои программаҳои муҳосибӣ (асосан 1С: Бухгалтерия)-ро муҳосибони корхонаҳо чун як воситаи сода барои сабук кардани фаъолияти худ ба қор мебаранду ҳалос. Сабаби асосии чунин ҳолат пеш аз ҳама сатҳи пасти дониши муҳосибони аҳли амал дар соҳаи СБҲМ ва технологияҳои иттилоотӣ мебошад. Мутобиқ набудани программаҳо ба санадҳои меъёрӣ-қонунгузори танзимкунандаи фаъолияти иқтисодӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон низ ба пурра истифода набурдани имкониятҳои программаҳои компютери муҳосибии муосир боис мешавад.

Ҳолати мазкур сабаб шуд, ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон 26 январи соли 2021 махсусан таъкид намуданд: “... масъалаҳои гузариши пурра ба стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ ва низоми маблағгузориҳои электронӣ, аз ҷумла низоми хариди электронии давлатӣ то ҳанӯз ҳал нагардидаанд ва мо дар ин самт аз талаботи замона қафо монда истодаем. Бо мақсади танзими муносибатҳо дар самти пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҷалби сармояи мустақим ба вазоратҳои молия, саноат ва технологияҳои нав, Кумитаи давлатии сармоягузорӣ ва идораи амволи давлатӣ, Кумитаи андоз ва дигар мақомоти назоратӣ супориш дода мешавад, ки барои қорӣ намудани стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ ва аз аудити ҳарсолаи ҳатмӣ гузаштани субъектҳои дорои манфиати умум ва дигар субъектҳои хоҷагидорӣ чораҳои бетаъхир андешанд” [1].

Ҳоло масъалаҳои дарк намудани нақш ва мақоми баҳисобгирии муҳосибӣ дар шароити ҷаҳонишавӣ ва иқтисодиёти рақамӣ, таҳқиқи дигаргуниҳо дар муҳтаво, асосҳои методологӣ ва концептуалии баҳисобгирии муҳосибӣ бо таъсири равандҳои ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонии иқтисодиёт ниҳоят мубрам гардидаанд. Масъалаҳои рушди баҳисобгирии муҳосибӣ ва таъмини мувофиқати он ба талаботи иқтисодиёти нав дар солҳои охир мавзӯи муҳокимаи фаъоли олимони ва мутахассисон мебошад. Зимнан аксари олимони зарурати табдили муҳтаво, ҳосиятҳо ва шакли пешкашкунӣ ахбори ҳисоботӣ, рушди принципҳо, усулҳо ва концепсияҳо, ҳатто дигаршавии нигоҳи илмиро ба мафҳуми баҳисобгирии муҳосибӣ эътироф менамоянд [9, с. 123].

Мубрамии таҳқиқот дар соҳаи мазкур ҳамчунин аз сабабе тасдиқ мегардад, ки дар соҳаи охир пастшавии нафънокии ҳисоботи молиявӣ барои баъзе ҷонибҳои алоқаманд ба назар мерасад. Баъзе ихтисос дар адабиёти илмӣ соҳаи ҷиҳати дар ояндаи наздик маҳв шудани касби муҳосиб, бо вучуди баҳспазирии аксари далелҳо ва ҳулосаҳои овардашуда, воқунишҳои маҳсус ба миён овардаанд. Тасаввур намудани иқтисодиёти рақамӣ бе манбаи асосии иттилоотӣ амалкунанда мушкил аст. Маълумоти дар низоми баҳисобгирии муҳосибӣ бунёдшаванда аз ҷониби доираи доимо васеъшавандаи истифодабарандагон хусусӣ ва ҷамъиятӣ, дохилӣ ва берунӣ (саҳмиядорон, сармоягуздорон, танзимкунандагон, мақомоти андоз, гумрук, омор, зиддиинҳисорӣ ва дигарҳо) истифода мешаванд.

Арзёбии носутувори ҳастии ояндаи баҳисобгирии муҳосибӣ аллақай ба пастшавии эътибори касби муҳосибӣ мусоидат намуда, ворид шудани насли чавонро ба доираи касбӣ маҳдуд менамояд, ҳамчунин ба талабот дар бозори таҳсилоти муҳосибӣ таъсири манфӣ мерасонад. Барои бартараф кардани паёмадҳои номатлуби ҳолати зикршуда муайян намудани салоҳиятҳои калидии муҳосибӣ оянда, таҳқиқи таъсири равандҳои рақамикунонии муносибатҳои иқтисодӣ ба намои ояндаи касби муҳосибӣ муҳим аст.

Нигоҳи неқбиниона ҷиҳати ояндаи касби муҳосибӣ асосан аз ҷониби худи муҳосибони аҳли амал изҳор карда мешавад. Онҳо рақамикунонии иқтисодиётро чун омили рушди баҳисобгирии муҳосибӣ дарк мекунанд, на чун сабаби маҳв шудани он. Ба ақидаи онҳо, татбиқи технологияҳои иқтисодиёти рақамӣ ба тавсеаи имконоти муҳосибон мусоидат менамояд, вале дар ин маврид доираи салоҳиятҳои ба ин мутахассисон зарурӣ низ афзун мешавад.

Дар адабиёти илмии соҳа муҳокимаҳо оид ба ояндаи касби муҳосиб ва дигаргуниҳо дар раванди омодакунии муҳосибони касбӣ ба назар мерасанд, ки иштирокчиёни ҷаҳони онҳо муҳаққиқон О.Н. Волкова [4], Н.А. Каморджанова [6], В.В. Ковалев [7], Н.А. Миславская [8] ва дигарон мебошанд. Онҳо аз таърихи тӯлоии баҳисобгирии муҳосибӣ ёдовар шуда, тасдиқ менамоянд, ки ҳоло ба касби муҳосиб талабот пойдор буда, дар оянда низ талабот ба муҳосибони касбӣ меафзояд. Аз ҷумла, талаботи афзуншаванда ба салоҳияти муҳосибон дар соҳаҳои технологияҳои иттилоотӣ, роҳандозӣ намудани муошират, банақшагириӣ ва таҳлили ҷаҳонӣ қайд карда мешавад, ки ин дигаршавии муҳити таҳсилоти дахлдорро талаб менамояд.

Ягон ҳел компютер ҳоло наметавонад мутахассисони бо тартибдиҳии ҳисоботи молиявӣ ва ҳисоботи андоз, ҳуҷҷатҳои барои сармоягузoron, муассисаҳои қарзӣ ва роҳбарияти корхона машғулбударо иваз намояд. Чунки ин ҷо қабул намудани қарорҳои муҳим ва стратегӣ, ки умуман ба соҳибқарор таъсир мерасонанд, талаб карда мешавад. Ин гуна вазифаҳо ҳатто программаҳои мукаммали зеҳнӣ иҷро карда наметавонанд. Бино бар ин, ҳамеша талабот ба муҳосибони ба иҷрои қарорҳои таҳлилий (таҳлили молиявӣ ва идорақарорӣ) ва қарорди муҳокимарониҳои касбии муътабар қодирбуда мавҷуд аст.

Муҳосибӣ оянда бояд донишҳои соҳаи қонунгузорӣ, андозбандӣ, ояндабинӣ, банақшагириӣ, маркетинг, методологияи баҳисобгириӣ ва таҳлил дошта бошад. Вай бояд ба дигаршавии шароити иқтисодӣ мутобиқ шуда тавонад, сиёсати молиявӣ ва баҳисобгирии қарорҳои таҳия ва роҳандозӣ намояд, дурнамои рушди ҷаҳонӣ тижорати қарорҳои муайян кунад, муҳим аз ҳама, - принсипҳои стандартҳои байналмилалии ҳисоботи молиявиро донанд ва онҳоро дар ҷаҳонӣ қарорди амалӣ карда тавонад.

АДАБИЁТ

1. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон [Текст]: шаҳри Душанбе, 26 декабри соли 2018 // Ҷумҳурият. – 2018. – 26 декабр. - № 256
2. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон [Текст]: шаҳри Душанбе, 26 январи соли 2021 // Ҷумҳурият. – 2021. – 27 январ. - № 18
3. Консепсияи иқтисоди рақамӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон [Манбаи электронӣ] / Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабри соли 2019, № 642 / URL: <https://www.medt.tj/tj/strategiya-va-barnomaho/tsifrovaya-ekonomika> (санаи истифодабарӣ: 28.02.2021)
4. Волкова, О. Н. О будущем (бухгалтерского) учета - профессии и академической дисциплины [Текст] / О.Н. Волкова // Аудиторские ведомости. - 2017. - № 5-6. - С. 31–42
5. Высотская, А.Б. Влияние глобализации на национальные учетные системы развивающихся стран в условиях информационной экономики [Текст] / А.Б. Высотская // Terra Economicus. – 2014. – Т. 12. - № 2. – С. 109-116
6. Каморджанова, Н.А., Солоненко, А.А. Тенденции развития бухгалтерской профессии в мире нестабильной экономики [Текст] / Н.А. Каморджанова, А.А. Солоненко // Аудиторские ведомости. - 2017. - № 1–2. - С. 120–133

7. Ковалев, В.В. Является ли бухгалтерский учет наукой: ретроспектива взглядов и тенденции [Текст] / В.В. Ковалев // Вестник Санкт-Петербургского университета. Экономика. - 2013. - № 2. - С. 90-112
8. Миславская, Н.А. Реализм, номинализм и возможность исчезновения бухгалтерской профессии [Текст] / Н.А. Миславская // Учет. Анализ. Аудит. - 2018. - № 5 (5). - С. 85-90
9. Одинцова, Т.М., Рура, О.В. Развитие видов, объектов и методов бухгалтерского учета в условиях цифровой экономики и информационного общества [Текст] / Т.М. Одинцова, О.В. Рура // Научно-технические ведомости СПбГПУ. Экономические науки. - 2018. - Т. 11. - № 4. - С. 120-131
10. Сидорова, М.И. Совершенствование информационной базы для составления интегрированной отчетности коммерческих организаций [Электронный ресурс] / М.И. Сидорова // Управление экономическими системами: электронный научный журнал / URL: <http://uecs.ru/uecs56-562013/item/2291-2013-08-21-11-10-03> (дата обращения: 28.02.2021)

*Рахимов С. Х. – к.э.н., доцент
Институт туризма, предпринимательства и сервиса*

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ВНУТРЕННЕГО КОНТРОЛЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ТУРИСТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Деятельность предприятий туристической отрасли в нашей республике характеризуется высокой степенью нестабильности, отсутствием общей тенденции к прибыльности или убыточности, высокой степенью зависимости от внешней среды. Достаточно часто причиной возникновения кризисных явлений на предприятии является низкий уровень управления и внутреннего контроля за результативностью предпринимательской деятельности. Концепция управления предприятием или система внутреннего контроля за результативностью предпринимательской деятельности, прошла долгую и продолжительную историю развития, и на современном этапе выделяется один из важнейших элементов финансового менеджмента - контроллинга.

Изучением данной проблематики занимались многие зарубежные и отечественные ученые экономисты. Однако требуется дальнейшее исследование вопроса роли контроллера как универсального специалиста в управлении финансовыми ресурсами конкретной предпринимательской деятельности.

Целью статьи является исследование деятельности предприятий туристической отрасли и определение направлений и возможностей внедрения системы контроллинга.

Для того чтобы понять место контроллинга в системе управления предприятием, напомним, что последняя представляет собой формирование и организацию всего производственно-хозяйственного и финансово-экономического процесса, а также координацию и регулирование равных элементов системы. Суть системы управления любого предприятия заключается в определении политики предприятия на длительную перспективу, координации сфер деятельности предприятия, стратегической политики персонала, решении основных задач ведения бизнеса.

Отдельными функциями управления предприятием является планирование и контроль, структурирование организации и управления персоналом. Как задачи, пересекается, присоединяется еще и информационное обеспечение. Итак, система управления состоит из системы планирования и контроля, организационной системы, системы управления персоналом и информационной системы.

Как показывает практика, на крупных предприятиях, а также при возрастающей динамике развития окружающей среды менеджмент объединяет отдельные задачи управления предприятием в отдельные штабные органы управления. Таким образом, отделяется составная часть управления предприятием - специфическая, сервис - функция контроллинга.

С функциональной точки зрения контроллинг осуществляется каждым руководящим работником, а с институциональной - имеют в виду организационно ограниченную сферу задач. Контроллинг является компонентом управления, обеспечивает его информацией для координации, организации и регулирования объектов. Функции организации, координации и регулирования близкие по семантическим значениям и означают направленность действий субъекта управления на определенную цель использования объектов. Эта функция усиливается в зависимости от масштаба предприятия, рынка сбыта, ассортимента скорости изменений внешней и внутренней среды.

Информация бухгалтерского учета используется в системе управления для принятия решений. Эффективность управленческих решений зависит от качества учетной и других видов информации. Недостоверная, недостаточная информация приводит к некачественным, ошибочным решениям. Управленческий аппарат участвует в разработке планов, организации и регулировании деятельности, измерении результатов и оценке отклонений от запланированных данных в специфической форме - принятии решений по сбыту, производству, поставке и оценке показателей, характеризующих улучшение хозяйственной деятельности.

Контроллинг позволяет предприятию адаптироваться к постоянному изменению среды и успешно выживать в условиях конкуренции. Адаптация требует способности к развитию, трансформации элементов хозяйственной деятельности и системы управления в таком направлении, которое обеспечивает выживание предприятия.

Осложнения окружающей среды, в которой функционирует предприятие, требуют усложнения системы контроля за его деятельностью, то есть адаптации к новым условиям. Критерием способности адаптироваться для предприятия является получение положительного результата финансовой деятельности, а потому ориентация на прибыль показывает, что предприятие демонстрирует свою волю выстоять, преодолевая изменения, часто нежелательные в окружающей среде.

Те предприятия, которые ориентируются на длительное и упорное выживание, должны перейти от пассивной регистрации хозяйственной деятельности (финансовый учет) к системам учета, которые позволяют обеспечить данные для сознательного анализа и оценки своей позиции в меняющемся окружении (контроллинг).

Контроллинг служит подсистемой одного из блоков информационной системы управления, обслуживающего процесс принятия управленческих решений. При этом контроллинг рассматривается как концепция управления предприятием, которая ориентирована на его длительное и эффективное функционирование в хозяйственных условиях, постоянно меняются.

Контроллинг можно охарактеризовать как систему определения целей, прогнозирования и планирования механизмов и инструментов достижения этих целей, а также проверки того, насколько успешно выполнены поставленные цели. В случае отклонений факта от плана, контроллинг должен разработать рекомендации по применению корректирующих мероприятий. С этой точки зрения, контроллинг представляет собой систему наблюдения и изучения экономического механизма конкретного предприятия и разработки путей достижения цели, которую оно ставит перед собой: эта система является ориентированной на будущее развитие предприятия.

В процессе функционирования предприятия контроллинг формирует информационные каналы и осуществляет информационное обеспечение предприятия. Именно поэтому на предприятии должно уделяться значительное внимание повышению эффективности информационного менеджмента. Для этого нужно создавать банк технико-экономических данных, содержащий базу показателей производственного и финансового учета и информацию, которая будет поступать из внешней среды.

Одной из составляющих контроллинга мониторинг выполнения плановых параметров финансово-хозяйственной деятельности предприятия и соблюдения целевых значений. Мониторинг является новым инструментом развития хозяйственной деятельности. Спрос на

него растет из-за увеличения неопределенности хозяйствования, но сегодня нет обоснованной научно отечественной методики мониторинга хозяйственной деятельности в виде финансово-экономического контроля, а практика показывает только его элементы.

Система мониторинга представляет собой разработанный на предприятии механизм постоянного наблюдения за показателями финансовой деятельности, определения размеров отклонений фактических результатов от предусмотренных и выявления их причин.

Мониторинг финансовых потоков направлено на проверку соответствия реальных финансовых потоков предприятия запланированным в его бюджете денежным средствам, а также разработку адекватных результатов проверки управленческих решений по прямым и обратной связью. В качестве обеспечительных функций управления финансовыми потоками предприятия принимают бухгалтерский учет и финансовый анализ, который является диагнозом его финансового состояния, что делает определение недостатков и просчетов, выявления и мобилизации внутрихозяйственных резервов, увеличение доходов и прибыли. Результаты анализа используются в процессе финансового планирования и прогнозирования.

Функционирование предприятия сопровождается непрерывным круговоротом средств, который осуществляется в виде затрат ресурсов и получения доходов. При этом система мониторинга определяет источники средств, направления и формы финансирования, оптимизирует структуру капитала, проводит расчеты с поставщиками материально-технических ресурсов, покупателями продукции, государственными органами, персоналом.

Обеспеченность финансовыми ресурсами оценивают за финансовым состоянием предприятия, что свидетельствует о способности последнего наличными и быстро ликвидными средствами осуществить успешное выполнение планов по всем видам деятельности и своевременно выполнять при этом обязательства по платежам.

Мониторинг позволяет предприятию адаптироваться к постоянному изменению среды и успешно выживать в условиях конкуренции. Адаптация требует способности к развитию, трансформации элементов хозяйственной деятельности и системы управления в таком направлении, которое обеспечивает выживание предприятия. Критерием способности адаптироваться для предприятия является получение результата финансовой деятельности, а потому ориентация на прибыль показывает, что предприятие демонстрирует свою волю выстоять, преодолевая изменения, часто нежелательные в окружающей среде. Для мониторинга важно учитывать изменения внутренней и внешней среды. В отличие от финансового учета, который отслеживает, в основном, внутренние изменения в хозяйственной деятельности и управлении, учитывает изменения внутри системы наблюдения лишь в определенной степени по ее границам.

Сфера функциональной компетенции контроллинга охватывает также разработку стратегии деятельности предприятия - определение основных его долгосрочных целей и задач, выбор курса, необходимого для достижения поставленных целей. Реализация разработки стратегии деятельности предприятия осуществляется с помощью стратегического планирования, главные задачи которого сводятся к:

- определение стратегических направлений предприятия;
- формулирование стратегии развития;
- определение стратегических факторов успеха;
- определение стратегических горизонтов планирования.

Эффективность стратегии определяется тем, насколько большим может быть разрыв между стратегическим планом и реальными возможностями предприятия.

На основании стратегических целей и долгосрочных планов развития предприятия разрабатываются оперативные планы. Основной их формой является бюджетирование, поскольку оно характеризуется краткосрочностью, высоким уровнем конкретизации, внутренней направленности, тесной интеграцией с контролем и анализом отклонений. Плановые показатели по этому методу целесообразно вычислять на основании нового расчета всех норм и нормативов затрат, их состав и структуры.

Одной из важнейших функций управления является контроль эффективности выполнения плановых заданий. Контроль - это неотъемлемая составляющая и предпосылка планирования. Без синтеза планирования и контроля существует большая угроза неправильно оценить возможные финансовые риски, а следовательно, прибегнуть к ошибочным, запоздалым или несоординированным управленческим решениям и действиям. Взаимосвязь планирования и контроля составляет основное содержание контроллинга - систематическое сравнение фактических показателей деятельности предприятия с запланированными и последующий анализ отклонений. Стоит отметить, что контроллинг - это система, ориентированная на текущий и перспективный развитие предприятия, тогда как собственно контроль как функциональная составляющая контроллинга направлен на проверку операций, которые уже состоялись.

В сферу функциональных обязанностей контроллинга относятся также консалтинг и внутренний аудит. Функции консультирования контроллинга необходимы при разработке методического обеспечения отдельных подразделений предприятия, подготовки и заказа руководства выводов и рекомендаций по решению тех или иных проблем, с которыми сталкивается предприятие в целом или его структурные подразделения. Кроме того, консультационные услуги можно и уместно предоставлять при проведении внутреннего аудита, а также в случае выявления определенных недостатков или резервов.

Реализация функций осуществляется на основе определенных методов. Служба контроллинга в процессе выполнения своих функций может прибегать как к заглавнометодологичных и общеэкономических методов (наблюдение, сравнение, группировка, анализ, трендовый анализ, синтез, систематизация, прогнозирование), так и к специфическим. К специфическим методам контроллинга относятся:

- бенчмаркинг - непрерывный процесс сравнения товаров, производственных процессов, методов и других параметров исследуемого предприятия с аналогичными объектами других предприятий или структурных подразделений;

- стоимостный анализ - исследование функциональных характеристик выпускаемой продукции, с точки зрения эквивалентности их стоимости и полезности;

- анализ точки безубыточности - определение минимального объема реализации продукции, при котором предприятие может обеспечить безубыточную операционную деятельность в краткосрочном периоде;

- портфельный анализ - метод стратегического контроля, заключается в оптимизации и обосновании портфеля отдельных групп продукции, каждая из которых оценивается по доходности и рискованности производства.

- опрос (анкетирование) работников всех структурных подразделений и руководства предприятием с целью выявления сильных и слабых сторон, а также потенциальных резервов.

Опыт стран, где система контроллинга имеет историю развития (США, Германия) также свидетельствует о целесообразности ее выделения в отдельную структурную единицу.

В процессе изменения среды бизнеса контроллеру необходимо адаптироваться к существенно отличным требованиям, которые включают стратегическое планирование и партнерство. Сегодня американский контроллер должен иметь навыки, включающие помощь руководителю в формировании стратегии предприятия, предоставление консультационных услуг руководству в разработке целей.

Как показал проведенный нами анализ, эффективность внедрения методов контроллинга подтверждается не только высокоразвитыми странами, такими как США, Великобритания или Германия, но и странами постсоветского пространства.

Современное состояние контроллинга в нашей стране характеризуется явным уклоном в оперативный контроллинг, который в методическом и функциональном плане хорошо разработан. Наиболее распространенными составляющими оперативного контроллинга контроллинг затрат и результатов. Практически все современные программные средства информационной поддержки систем управления включают блоки «Контроллинг затрат», «Контроллинг финансов», «Контроллинг показателей эффективности». Но в условиях

жесткой рыночной конкуренции информационного века существенно большее значение имеет долгосрочное развитие, основными факторами которого являются:

- грамотное стратегическое управление;
- эффективность бизнес-процессов;
- капитал компании, воплощенный в знаниях и квалификации сотрудников;
- способность организации удерживать и привлекать новых клиентов;
- корпоративная культура, поощряющая инновации и организационные улучшения, инвестиции в информационные технологии.

Анализ практики использования методов контроллинга в системе управления финансами предприятий в нашей республике позволяет отметить, что нынешняя ситуация напоминает предпосылки формирования и широкого применения данной концепции, но существуют сдерживающие факторы. Во-первых, нестабильность политической среды имеет значительное стратегическое влияние на бизнес, во-вторых, продолжаются процессы перераспределения собственности. В то же время, все больше отечественных предприятий, перенимая опыт зарубежных специалистов и несмотря на сдерживающие факторы, начинают работу по изучению и внедрению в свою деятельность как отдельных элементов, так и всей системы контроллинга. Некоторые отечественные компании успешно внедрили систему контроллинга и реализуют гораздо более интересную и динамичную стратегию развития, чем большинство их зарубежных коллег.

К сожалению, в нашей стране отсутствуют какие-либо аналитические материалы о влиянии системы контроллинга на общие результаты деятельности всего предприятия в связи с ограниченностью горизонтов функционирования.

Итак, контроллинг представляет собой комплексную специальную саморегулирующуюся систему методов и инструментов, которая направлена на функциональную поддержку менеджмента предприятия и включает информационное обеспечение, планирование, координацию, контроль и внутренний консалтинг. Введение методов и способов контроллинга на предприятиях туристической отрасли позволяет более эффективно использовать имеющиеся ресурсы и оптимизировать формирование финансовых результатов от каждого вида деятельности, о чем свидетельствует и зарубежный опыт применения контроллинга. При этом будут использоваться как традиционные методы так специфические методы контроллинга, будет осуществляться различного рода планирование и контроль за его выполнением согласно разработанного дерева целей.

ЛИТЕРАТУРА

1. Вебер Ю. Введение в контроллинг / Ю. Вебер, Шеффер Утц. - Москва: ИЛ, 2016. - 416 с.
2. Джордан Джон Контроллинг затрат на продукт с помощью решений SAP / Джон Джордан. - Москва: СПб. [и др.] : Питер, 2015. - 608 с.
3. Ивашкевич, В.Б. Практикум по управленческому учету и контроллингу / В.Б. Ивашкевич. - Москва: РГГУ, 2015. - 192 с.
4. Шелудько, В.Н. Финансовый менеджмент: учебник / В.Н. Шелудько. - М.: Знание, 2006. - 439 с.

*Давлатзода М.Х. – к.э.н., доцент
Таджикский национальный университет
Каримийн М.Б. – бухгалтер-практик, аутсорсер*

УЧЕТ УДЕРЖАНИЯ ПОДОХОДНОГО НАЛОГА

Плательщиками подоходного налога являются физические лица - резиденты и нерезиденты, имеющие объекты налогообложения. Объектом налогообложения является налогооблагаемый доход, включая любой доход, полученный следующими налогоплательщиками, независимо от места и способа выплаты, определяемый за налоговый период как разница между валовым доходом и вычитаемыми расходами:

- физическими лицами, являющимися резидентами, из источников в Республике Таджикистан и за пределами Республики Таджикистан;
- физическими лицами, не являющимися резидентами, из источников в Республике Таджикистан.

Все виды доходов, вознаграждения и выгоды, выплачиваемые в пользу физического лица в денежной, натуральной и нематериальной форме, кроме доходов, освобожденных от подоходного налога, относятся к валовому доходу этого физического лица, в том числе:

- доходы, полученные в виде заработной платы;
- доходы от деятельности, не являющейся работой по найму;
- любые другие доходы.

Любые выплаты, выгоды или вознаграждения, в том числе в натуральной и нематериальной форме, полученные физическим лицом, независимо от формы и места выплаты, считаются доходом, полученным в виде заработной платы, в том числе:

- доходы от работы по найму;
- доходы от оказания услуг (выполнения работ) в соответствии с договорами гражданско-правового характера или без них, включая вознаграждения по авторским договорам, за исключением договоров, предметом которых является переход права собственности или передача имущественных прав;
- доходы от прежней работы по найму, получаемые в виде пенсии или в ином виде, или доходы от предстоящей работы по найму.

Доход, полученный налогоплательщиком в виде заработной платы, включает следующие формы натуральной оплаты:

- оплата труда в натуральной форме;
- стоимость имущества, полученного на безвозмездной основе. Стоимость безвозмездно выполненных работ, оказанных услуг определяется в размере расходов, понесенных в связи с таким выполнением работ, оказанием услуг;
- оплата работодателем стоимости товаров, выполненных работ, оказанных услуг, полученных работником от третьих лиц.

Пример 1. ООО «Бинокор» в октябре 2018 года начислило заработную плату своему главному бухгалтеру Самадзод Л.З. в размере 3600 сомони. В этом же месяце ООО «Бинокор» за свой счет безвозмездно осуществило ремонт квартиры, принадлежащей Самадзод Л.З. Ремонт квартиры для ООО «Бинокор» обошелся в 12000 сомони.

Стоимость безвозмездно полученного ремонта для Самадзод Л.З. в целях налогообложения считается его доходом в виде заработной платы. В связи с этим, доход (заработная плата) Самадзод Л.З. в целях исчисления подоходного налога за октябрь месяц 2018 года составит 15600 сомони (3600 + 12000), где 3600 сомони – начисленная заработная плата, 12000 сомони – доход в натуральной форме в виде безвозмездно полученного ремонта квартиры со стороны работодателя.

Пример 2. ООО «Закариё» за свой счет оплачивает обед своих сотрудников в столовой, расположенной неподалеку от своего офиса. Стоимость одного обеда составляет 12 сомони. В календарном месяце 22 рабочих дня. ООО «Закариё» начислило 2200 сомони заработную плату своему бухгалтеру Рахматзод Т.Б. за этот месяц.

В данном случае, доход (заработная плата) Рахматзод Т.Б. в целях исчисления подоходного налога составит 2464 сомони (2200 сомони + 22 × 12 сомони), где 2200 сомони – начисленная заработная плата, 264 сомони – доход в натуральной форме, в виде оплаченного обеда сотрудника работодателем (ООО «Закариё»).

Стоимость выгод налогоплательщика равняется следующей сумме за минусом любого платежа самого налогоплательщика за полученную выгоду:

- в случае получения ссуды по процентной ставке ниже рыночной ставки по ссудам такого типа - сумма, равная процентам, подлежащим уплате по рыночной ставке;

- в случае продажи или безвозмездной передачи товаров, работ или услуг - рыночная стоимость таких товаров, работ или услуг;
- в случае помощи в получении работником или его иждивенцами образования (исключая программы подготовки, непосредственно связанные с выполнением работником его обязанностей) - стоимость помощи, оказанной получателю;
- в случае возмещения работнику расходов, не связанных непосредственно с его работой по найму - сумма возмещения;
- в случае прощения долга или обязательства работника по отношению к работодателю - сумма прощенного долга или обязательства;
- в случае выплаты страховых премий по договорам страхования жизни и здоровья и других подобных сумм работодателем - стоимость для работодателя этих страховых премий или сумм;
- в других случаях - рыночная стоимость выгоды.

Пример. Рахматзода Т.Б. работает бухгалтером в ООО «Закариё». За ноябрь 2018 года Рахматзоде Т.Б. начислена заработная плата в размере 2200 сомони. Кроме того, 1 ноября 2018 года ООО «Закариё» выдало ему беспроцентный кредит на сумму 8000 сомони сроком на один месяц. За прошедший промежуток времени, то есть с 1 ноября по 30 ноября 2018 года, рыночная процентная ставка по таким займам составляла 30% годовых ($30 \div 12 = 2,5\%$ в месяц). То есть, если Рахматзода Т.Б. получил данный займ в банке, заплатил бы за него проценты по ставке 2,5%. 30 ноября 2018 года Рахматзода Т.Б. полностью погасил сумму займа.

В данном случае валовой доход Рахматзода Т.Б. в целях исчисления подоходного налога за ноябрь месяц 2018 года составляет 2400 сомони (2200 сомони + 8000 сомони \times 0,025), где 2200 сомони – начисленная заработная плата, 200 сомони – выгода от полученного беспроцентного займа.

Валовой доход работника не включает сумму возмещения работодателем командировочных расходов в соответствии с нормами, установленными в соответствующих нормативных правовых актах, а также сумму возмещения командировочных расходов международными организациями и их учреждениями, фондами, неправительственными организациями-нерезидентами за счет средств вышеуказанных лиц.

Валовой доход не включает выплаты на представительские и другие подобные расходы (на проведение торжеств, размещение гостей и другое), полученные физическим лицом.

Оплата в натуральной (или нематериальной) форме, стоимость выгод, выплаты и затрат работодателя в пользу физических лиц включают сумму акцизного налога, налога на добавленную стоимость и любого другого налога, подлежащего уплате работодателем в связи с оцениваемой сделкой.

Следующие доходы от непредпринимательской деятельности физического лица представляют собой доход физического лица от деятельности, не относящейся к работе по найму:

- процентный доход;
- дивиденды;
- доход от сдачи в аренду (наем) имущества, прирост стоимости от продажи имущества;
- роялти;
- сумма прощения долга налогоплательщика его кредитором.

К доходам физического лица от деятельности, не относящейся к работе по найму, также относится любая полученная им выгода и (или) другой доход, кроме дохода в виде заработной платы и (или) дохода от индивидуальной предпринимательской деятельности.

Налоговой базой подоходного налога является налогооблагаемый доход, полученный физическими лицами - резидентами и нерезидентами, определяемый за налоговый период как разница между валовым доходом и вычитаемыми расходами.

Физическое лицо-нерезидент, осуществляющее деятельность в Республике Таджикистан через постоянное учреждение, является плательщиком подоходного налога в отношении налогооблагаемого дохода, связанного с постоянным учреждением и определяемого как разница между валовым доходом из источников в Республике Таджикистан, связанным с постоянным учреждением, и суммой вычитаемых расходов (вычетов), связанных с полученным доходом. Валовой доход физического лица-нерезидента у источника в Республике Таджикистан, не связанного с деятельностью его постоянного учреждения, подлежит налогообложению у источника выплаты без осуществления вычетов.

Постоянное учреждение нерезидента (иностранного предприятия или нерезидентного физического лица) - постоянное место, через которое нерезидент полностью или частично осуществляет предпринимательскую деятельность, в том числе деятельность, выполняемую через уполномоченное лицо.

Физическое лицо-нерезидент, получающее из источника в Республике Таджикистан доход от продажи или передачи имущества (имущественных прав), не связанный с его постоянным учреждением в Республике Таджикистан, является плательщиком подоходного налога с валового дохода такого вида, уменьшаемого на сумму вычетов, относимых к такому доходу. Если соответствующий налог с дохода от продажи или передачи имущества (имущественных прав) указанным физическим лицом-нерезидентом не был уплачен, юридическое лицо, в котором данный нерезидент имел (имеет) имущественные права, либо его налоговый агент, выплачивающий доход нерезиденту, обязан без вычета расходов удержать и уплатить налог.

При обложении подоходным налогом, не допускается вычет работодателем из валового дохода физического лица – наемного работника расходов, связанных с работой по найму этого наемного работника.

По каждому виду доходов физического лица, в отношении которых установлены различные налоговые ставки, налоговая база определяется отдельно.

Из дохода физического лица – наемного работника в виде заработной платы осуществляется личный вычет в размере одного показателя для расчетов за каждый календарный месяц.

Из дохода в виде заработной платы следующих категорий физических лиц – наемных работников осуществляется личный вычет в размере 10 показателей для расчетов за каждый календарный месяц:

- героев Советского Союза, героев социалистического труда, героев Таджикистана, участников Великой Отечественной войны и лиц, приравненных к ним, участников других военных операций по защите Союза Советских Социалистических Республик из числа военнослужащих, проходивших службу в воинских частях, штабах и учреждениях, входивших в состав действующей армии, бывших партизан, воинов-интернационалистов, а также инвалидов с детства и инвалидов I и II групп;
- граждан, заболевших и перенесших лучевую болезнь, вызванную последствиями аварий на атомных объектах; принимавших участие в работах по ликвидации последствий таких аварий в пределах зоны отчуждения; занятых в период ликвидации последствий аварий на эксплуатации или других работах на атомных объектах.

Из дохода физического лица – наемного работника допускается один, наибольший по размеру, личный вычет, установленный на основе подтверждающих документов. В случае, если физическое лицо являлось наемным работником менее шестнадцати календарных дней в течение месяца, то при определении налогооблагаемого дохода работника личный вычет не производится. Личный вычет допускается по доходам, полученным только по одному (основному) месту работы работника. В случае физического лица, не являющегося наемным работником и индивидуальным предпринимателем, личный вычет допускается только по одному месту выплаты дохода, определяемому на основании поданного им заявления.

При исчислении налогооблагаемого дохода физического лица осуществляется вычет из его дохода суммы удержанного социального налога для застрахованных лиц (по ставке 1%).

Налогооблагаемый доход физического лица – наемного работника по основному месту работы подлежит обложению подоходным налогом по следующим ставкам:

- если размер налогооблагаемого дохода за налоговый период (месяц) не превышает размер личного вычета, то такой доход подоходным налогом не облагается;
- налогооблагаемый доход свыше размера личного вычета до 140 сомони – по ставке 8%;
- налогооблагаемый доход свыше 140 сомони – по ставке 13%.

Все остальные налогооблагаемые виды доходов физического лица облагаются подоходным налогом по ставке 13% без применения вычетов, за исключением вычета по уплаченному социальному налогу для застрахованного лица (1%).

Пример 1. Рахматов С.М., являющийся резидентом Республики Таджикистан, в рамках трудового договора работает в ООО «Закариё» кассиром. Работа в ООО «Закариё» для Рахматов С.М. является основным местом работы. За ноябрь 2019 года ему была начислена заработная плата в размере 1800 сомони. Налогообложение дохода Рахматов С.М. осуществляется работодателем (ООО «Закариё»), который считается налоговым агентом по отношению к его доходу.

Так как начисленная заработная плата Рахматов С.М. превышает 140 сомони, в целях исчисления подоходного налога применяется две ставки - 8% и 13%. Расчет социального и подоходного налогов производится в таком порядке:

$1800 \text{ сомони} \times 0,01 = 18 \text{ сомони}$ – социальный налог, удерживаемый с начисленной заработной платы;

$1800 \text{ сомони} - 18 \text{ сомони} = 1782 \text{ сомони}$ – вычет по удержанному социальному налогу;

$(140 - 55) \times 0,08 = 6,8 \text{ сомони}$ – подоходный налог со 140 сомони с вычетом одного показателя для расчетов (необлагаемого дохода) по ставке 8%;

$(1782 \text{ сомони} - 140 \text{ сомони}) \times 0,13 = 213,46 \text{ сомони}$ – подоходный налог с суммы превышающий 140 сомони по ставке 13%;

$6,8 \text{ сомони} + 213,46 \text{ сомони} = 220,26 \text{ сомони}$ – сумма подоходного налога, удерживаемого с начисленной заработной платы Рахматов С.М.;

$1800 \text{ сомони} - 18 \text{ сомони (социальный налог)} - 220,26 \text{ сомони (подоходный налог)} = 1561,74 \text{ сомони}$ – заработная плата Рахматов С.М. за вычетом социального и подоходного налогов.

Пример 2. Рахматов С.М. в рамках трудового договора работает по совместительству старшим преподавателем в Институте туризма, предпринимательства и сервиса. За ноябрь 2018 года ему была начислена заработная плата в размере 880 сомони. Налогообложение дохода Рахматов С.М. осуществляется работодателем – Институтом туризма, предпринимательства и сервиса как налогового агента.

Работодатель, не являющийся основным работодателем налогоплательщика, обязан удержать подоходный налог с заработной платы по ставке 13% без применения личного вычета, кроме вычета по социальному налогу. Расчет социального и подоходного налогов производится в таком порядке:

$880 \text{ сомони} \times 0,01 = 8,8 \text{ сомони}$ – социальный налог, удерживаемый с начисленной заработной платы;

$(880 \text{ сомони} - 8,8 \text{ сомони}) \times 0,13 = 113,26 \text{ сомони}$ – подоходный налог, удерживаемый с начисленной заработной платы;

$880 \text{ сомони} - 8,8 \text{ сомони (социальный налог)} - 113,26 \text{ сомони (подоходный налог)} = 757,94 \text{ сомони}$ – заработная плата Рахматов С.М. за вычетом налогов.

Пример 3. Физическое лицо, резидент Республики Таджикистан Акбар Т.Б. не являющимся индивидуальным предпринимателем, сдает в аренду жилое помещение,

принадлежащее ему на право собственности ООО «Шахрисабз». В соответствии с договором аренды ежемесячная арендная плата составляет 1800 сомони в месяц.

В данном случае, доход Акбара Т.Б. не считается доходом в виде заработной платы, и подлежит обложению подоходным налогом по ставке 13%:

$$1800 \text{ сомони} \times 0,13 = 234 \text{ сомони};$$

$1800 \text{ сомони} - 234 \text{ сомони} = 1566 \text{ сомони}$ – чистый доход Акбара Т.Б. обложенный подоходным налогом.

Так как арендные платежи в силу части 4 статьи 213 Налогового кодекса Республики Таджикистан не являются объектом обложения по социальному налогу, вычет социального налога (1%) не производится.

Налогооблагаемый доход в виде заработной платы физического лица-нерезидента облагается подоходным налогом по ставке 25% (без вычетов).

Пример. Гражданин Исламской Республики Афганистан Шараф В.Д. (нерезидент Республики Таджикистан) работает в ООО «Закариё» менеджером по продажам. За ноябрь 2018 года ему была начислена заработная плата в размере 2400 сомони.

Расчет удерживаемого подоходного налога производится следующим образом:

$2400 \text{ сомони} \times 0,25 = 600 \text{ сомони}$ – сумма подоходного налога, удерживаемого с заработной платы нерезидента;

$2400 \text{ сомони} - 600 \text{ сомони} = 1800 \text{ сомони}$ – заработная плата Шарафа В.Д. за вычетом подоходного налога.

Доход физического лица нерезидента из источника в Республике Таджикистан, не относящийся к постоянному учреждению этого нерезидента в Республике Таджикистан, подлежит обложению налогом у источника выплаты как валовой доход, без осуществления вычетов (за исключением вычета налога на добавленную стоимость в соответствии со статьей 177 Налогового Кодекса Республики Таджикистан), по нижеследующим ставкам:

- дивиденды и проценты – 12%;
- страховые взносы, выплачиваемые резидентом в соответствии с договорами страхования и перестрахования рисков – 6%;
- платежи, производимые резидентом за телекоммуникационные или транспортные услуги при осуществлении международной связи или международных перевозок между Республикой Таджикистан и другими государствами - 5%;
- платежи по морскому фрахту – 6%;
- доходы в виде заработной платы - 25%;
- иные доходы – 15%.

В соответствии со статьей 125 Налогового кодекса Республики Таджикистан, юридические лица, в том числе их обособленные подразделения, индивидуальные предприниматели и постоянные учреждения нерезидентов при выплате доходов физическим лицам в виде заработной платы, а также при выплате доходов физическим лицам, не зарегистрированным в качестве индивидуальных предпринимателей за оказанные услуги и выполненные работы, выступают как налоговый агент и обязаны удерживать социальный и подоходные налоги у источника выплаты. Лицо, выплачивающее доходы физическим лицам, несет ответственность за удержание и уплату социального и подоходного налогов в бюджет. Если суммы налогов своевременно не уплачены в бюджет, лицо, выплачивающее доход, обязано внести за свой счет в бюджет сумму неуплаченного и непорученного в бюджет налога, а также соответствующие штрафы и проценты.

Удерживающие (исчисляющие) налог у источника выплаты, в том числе лица, получающие средства на выплату заработной платы в кредитных организациях, обязаны перечислять удержанные (начисленные) налоги (социальный налог и подоходный налог) в бюджет одновременно с получением средств на выплату дохода в виде заработной платы, в других случаях - в течение 5 рабочих дней после окончания месяца, в котором были произведены выплаты (платежи). Кредитным организациям запрещается выдавать наличные

денежные средства на выплату доходов в виде заработной платы без предварительного перечисления в бюджет налогоплательщиками (налоговыми агентами) суммы социального и подоходного налогов, соответствующей вышеуказанной сумме наличных денежных средств.

ЛИТЕРАТУРА

1. Налоговый кодекс Республики Таджикистан от 17 сентября 2012 года. С дополнениями и изменениями до 1 января 2020 года. - <http://andoz.tj>
2. Инструкция по исчислению и уплате подоходного налога. Утверждено Распоряжением Налогового комитета при Правительстве Республики Таджикистан от 1 февраля 2013 года, № 5-Ф. - <http://andoz.tj>
3. Каримов Б.Х., Каримиён М.Б., Каримиён М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ / Б.Х. Каримов, М.Б. Каримиён, М.Б. Каримиён. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 444 с.

*Тоҳирова Р.С. – н.и.и., дотсент
Асоев К.Р. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

ТАШКИЛИ АУДИТИ САМАРАНОКӢ ДАР НИЗОМИ НАЗОРАТИ МОЛИЯВИИ ДАВЛАТӢ

Дар Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030, ки онро моҳи сентябри соли 2016 Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул намудааст, масъалаи тақвият бахшидан ба рушди ниҳодӣ дар самти таъмини назорати молиявии самаранок, шаффоф ва зиддикоррупсионӣ ба маркази диққат гузошта шудааст. Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 декабри соли 2018 муҳимии тақмили низоми идораи молияи давлатиро дар раванди амалисозии ҳадафҳои Стратегияи миллии рушд қайд намуда, Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистонро вазифадор намуданд, ки стратегияи идоракунии молияи давлатиро бо назардошти афзалиятҳои кишвар, иҷрои босифати қисми даромад ва хароҷоти буҷет, шаффофияти хароҷоти буҷет, инчунин, пешниҳоди нақшаҳои дурнамои ислоҳот дар ин самтҳо татбиқ намояд.

Вобаста ба афзалиятҳои зикршуда дар Стратегияи миллии рушд мушкилоти дар соҳаи идоракунии молияи давлатӣ мавҷудбуда муайян карда шудаанд, ки яке аз онҳо пешравии нокифоя дар самти гузариш аз принципи маблағгузори харҷномавӣ (сметавӣ)-и вазоратҳо ва идораҳо ба маблағгузори барномавӣ-ҳадафӣ ба натиҷа нигаронидашуда мебошад. Аз ин хотир, яке аз ҳадафҳои асосии ислоҳоти раванди буҷетӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ин ноил гардидан ба буҷети ба натиҷа нигаронидашуда мебошад.

Ислоҳоти раванди буҷетии ба натиҷа нигаронидашуда равиши навро дар бачоорӣ назорати молиявӣ тақозо менамояд, ки ба муайянкунии самаранокӣ харҷкунии воситаҳои давлатӣ ва истифодаи моликияти давлатӣ ҳангоми иҷрои вазифаҳо ва ҳалли масъалаҳои бо санадҳои қонунгузорӣ ва меъёрӣ муқарраргардида имкон диҳад. Ба қавли дигар, ҳангоми гузариш ба стандартҳои байналмилалӣ буҷетнигорӣ масъалаҳои равона намудани диққат аз қисми ревизионӣ анъанавӣ ба назорати самаранокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ ниҳоят мубрам мегардад [5, с. 124].

Барои расидан ба ҳадафҳои ислоҳоти низоми буҷетӣ ташкил намудани ҷунон низоми баҳисобгирӣ ва тартибдиҳии ҳисоботи буҷетӣ лозим аст, ки имкон диҳад, на танҳо дурустӣ ва мақсаднокӣ харҷкунии воситаҳои буҷетӣ, инчунин натиҷанокӣ истифодаи онҳо назора карда шуда, он барои баҳодихии воқеъбинонаи дороиҳо ва уҳдадорӣҳои мақомоти ҳокимияти давлатӣ маълумот пешниҳод намояд.

Дар солҳои охир дар истифодаи воситаҳои давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон камбудии зиёд ба назар мерасанд, ҳолатҳои истифодаи ғайрмақсадона, далелҳои камомад ва торочи маблағҳои буҷетӣ зиёд шудаанд. Камомадҳои буҷети давлатиро метавон дар дохили ҳуди буҷет ошкор намуд, инчунин метавон ҳолатҳои истифодаи ғайрмақсадонаи маблағҳои

бучетиرو пешгирӣ ва баргараф намуд, агар воситаҳои махсуси назорат ва таҳлили истифодаи воситаҳои давлатӣ ба қор бурда шаванд. Яке аз усулҳои нав ва воситаи муҳими баҳодихӣ ва назорати истифодаи воситаҳои давлатӣ (бучетӣ) ин аудити самаранокӣ мебошад.

Дар тафовут аз аудити молиявӣ, ки истифодаи қонуни ва мақсадноки воситаҳои бучетино месанҷад, аудити самаранокӣ ба масъалаҳои дахл мекунад, ки бо истифодаи самаранокӣ воситаҳои давлатӣ, ки метавонанд шаклҳои гуногун ва робитаҳои мураккаби сабабино натиҷавӣ дошта бошанд, алоқаманд мебошанд [9, с. 33].

Аудити самаранокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ зухуроти нав дар назария ва амалияи назорати молиявӣ давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Бино бар ин, ҳоло дар илми иқтисодии ватанӣ таҳқиқотҳои мукаммале вучуд надоранд, ки асосҳои назариявӣ ва методии ин самти назорати молиявӣ давлатиро кушода дода тавонанд. Баъзе интишороти илмӣ ҳастанд, ки дар онҳо масъалаҳои умумии рушди аудити давлатӣ ва аудити самаранокӣ чун яке аз самтҳои он ба таври умумӣ баррасӣ шудаанд [9; 10]. Вале дар адабиёти хориҷӣ ба омӯзиши ин масъала диққати муҳим дода шудааст. Таҳқиқоти зиёди бевосита ба масъалаҳои ташкил ва рушди аудити самаранокӣ бахшидашуда зиёданд [5; 6; 9; 10; 11].

Бояд қайд кард, ки нуктаҳои назари муаллифон дар мавриди маънидокунии мафҳуми аудити самаранокӣ мухталиф буда, онҳо барои аниқ дарк кардани асосҳои назариявӣ ва муайян намудани мақоми аудити самаранокӣ дар назорати молиявӣ давлатӣ имкон намедиханд. Дар адабиёт мухтавои аудити самаранокӣ ба таври умумӣ шарҳ дода шудааст ва ҷиҳатҳои хосаи он аз мадди назар берун мондаанд. Масалан, С.Н. Рябухин чунин меҳисобад, ки аудити самаранокӣ дар фаҳмиши васеъ аз ҷониби мақомоти назорати молиявӣ давлатии мамлакатҳои мутараққӣ чун маҷмӯи ҷорабиниҳо оид ба санҷиши мақомоти ҳокимияти давлатӣ бо мақсади баҳодихии самаранокӣ, сарфакорӣ ва даромаднокии фаъолияти идоракунии, таъсири ин фаъолият ба муносибатҳои гуногуни иҷтимоӣ-иқтисодӣ, инчунин тавсиядиҳӣ доир ба баландбардории минбаъдаи натиҷанокӣ кори ин мақомот гузаронида мешавад [10].

Ба ақидаи Е.Н. Синева аудити самаранокӣ воситаи муҳими назорати молиявӣ давлатӣ буда, ба баҳодихии самаранокӣ, сарфакорӣ ва даромаднокии фаъолияти идоракунии, инчунин таҳия намудани тавсияҳо барои баргарафсозии қоидавайронкуниҳо ва минбаъд баланд бардоштани натиҷанокӣ истифодаи воситаҳои бучетӣ нигаронида шудааст [11, с. 19].

М.П. Афанасев аудити самаранокиро чун зинаи нави рушди низоми назорати молиявӣ давлатӣ – санҷиши мустақил, ки аз ҷониби мақомоти давлатии назорати берунӣ бо мақсади баҳодихии натиҷанокӣ ва сарфанокӣ раванди харҷкунии воситаҳои бучетӣ ва идоракунии моликияти давлатӣ гузаронида мешавад, шарҳ додааст [6].

Дар луғатномаи мухтасари ислоҳоти соҳаи аудит, ҳисобдорӣ ва молия, ки аз ҷониби мақомоти олии назорати молиявӣ давлатӣ дар мамлакат - Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия шудааст, аудити самаранокӣ чун “омӯзиш ва таҳлили самаранокӣ барномаҳо ва лоиҳаҳои давлатӣ, самтҳои фаъолият ва фаъолияти мақомоти давлатӣ ва ташкилотҳои бучетӣ доир ба сарфанокӣ, маҳсулноки ва натиҷанокӣ” маънидод карда шудааст [2].

Ҳамин тавр, маънидокуниҳои зиёди мафҳум ва мухтавои аудити самаранокиро ҷамъбаст намуда, мо чунин мепиндорем, ки аудити самаранокӣ – аудити мустақили беруна буда, на ба ошкоркунии қоидавайронкуниҳои молиявӣ, балки ба таҳлил ва баҳодихии самаранокӣ фаъолияти корхонаҳо, ташкилотҳо, муассисаҳо ва мақомоти ҳокимияти давлатӣ оид ба истифодаи воситаҳои давлатӣ нигаронида шудааст.

Бо вучуди кам будани таҳқиқотҳои илмӣ оид ба масъалаҳои аудити самаранокӣ, дар амалияи назорати мақомоти давлатии пешбарандаи назорати молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аудити самаранокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ дар раванди ташаккул қарор дорад. Амалисозии аудити самаранокӣ дар фаъолияти назорати молиявӣ дар мамлакат аз муайян шудани принсипи самаранокӣ дар қонунгузории молиявӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон маншаъ мегирад. Дар моддаи 8 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” принсипи самаранокӣ истифодаи маблағҳои бучетӣ чун таҳия ва иҷрои бучет бо баҳисобири зарурати ноилгардӣ ба натиҷаҳои беҳтарин дар мавриди

истифодаи ҳаҷми тасдиқшудаи маблағҳои буҷетӣ (натичанокӣ) ё расидан ба натиҷаи муқарраршуда бо истифодаи ҳаҷми камтарини маблағҳои буҷетӣ (сарфанокӣ) шарҳ дода шудааст [1].

Таҷрибаи ҷаҳонии назорати молиявии давлатӣ гувоҳӣ медиҳад, ки аудити самаранокӣ ба сифати иҷроиши қарорҳои аз ҷониби мақомоти ҳокимияти иҷроия дар соҳаи идоракунии молияи давлатӣ қабулгардида таъсири ҷиддӣ расонида, инчунин ба баландшавии масъулият, шаффофӣ ва ҳисоботдихӣ дар фаъолияти онҳо мусоидат менамояд.

Ҳоло дар мамлакатҳои хориҷӣ аудити самаранокӣ яке аз намудҳои асосии назорати иҷроиши буҷети давлатӣ ба ҳисоб меравад, ки аз ҷониби мақомоти олии назорати молиявӣ ба ҷо оварда мешавад. Тавре дар моддаи 4 Эъломияи Лимагии принципҳои роҳбарикунандаи назорат (соли 1977 дар шаҳри Лимаи Ҷумҳурии Перу дар Анҷумани IX Ташкилоти байналмилалӣ мақомоти олии назоратӣ - International Organizations of Supreme Audit Institutions - INTOSAI қабул шудааст) қайд карда шудааст, “вай ба санҷиши он равона гардидааст, ки воситаҳои давлатӣ ба чи андоза самаранок ва сарфанок харҷ мешаванд. Ин гуна назорат на танҳо ҷиҳатҳои махсуси идоракунӣ, инчунин тамоми фаъолияти идоракунӣ, аз ҷумла низоми ташкилӣ ва маъмуриро дар бар мегирад” [4].

Тибқи стандартҳои INTOSAI мақоми назорати молиявии давлатӣ метавонад санҷиши самаранокиро дар тамоми соҳаҳои фаъолияти давлатӣ, ки бо харҷкунии маблағҳои буҷетӣ рабт доранд, гузаронад ва оид ба харҷкунии ғайрисамараноконаи воситаҳои буҷетӣ ҳулоса барорад, агар ҳуқуқро барои гузаронидани ин гуна санҷиш қонунгузорӣ барои вай муқаррар карда бошад. Ҳамин гуна ҳуқуқро қонунгузорӣ барои Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон бо моддаи 5 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон” зимни шарҳи мақсад ва вазифаҳои ин мақоми назорати молиявӣ муқаррар намудааст: баҳодихии самаранокӣ, сарфанокӣ ва мақсаднокии истифодаи маблағҳои буҷетӣ.

Солҳои охир нақши Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон чун мақоми олии назорати молиявӣ дар таъмини низоми ягонаи назорат ва гузаронидани аудити самаранокӣ истифодаи воситаҳои буҷетӣ ва моликияти давлатӣ назаррас аст. Дар соли 2017 аз ҷониби ин ниҳод ҷиҳати таъмини методологӣ, муайян кардани равиши методологӣ, роҳандозӣ намудани аудити самаранокӣ ва таҳкими пояҳои меъёрӣ-ҳуқуқии фаъолияти худ 5 адад стандарт дар соҳаи аудити давлатӣ мавриди амал қарор дода шудааст, ки ҳама онҳо дар асоси стандартҳои байналмилалӣ аудит таҳия шудаанд. Аз ҷумла, бо қарори ҳайати мушовараи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 4 декабри соли 2017, № 51.1 Дастурамал-стандарти Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон – СПҲ 105 “Оид ба гузаронидани аудити самаранокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ” тасдиқ шудааст, ки асоси методологии гузаронидани аудити самаранокӣ хароҷоти воситаҳои давлатӣ ба ҳисоб меравад.

Тибқи СПҲ 105 аудити самаранокӣ намуди мустақили назорати молиявӣ мебошад, ки тавассути чорабиниҳои назоратӣ бо мақсади муайян намудани самаранокӣ, маҳсулнокӣ ва натиҷанокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ аз ҷониби ташкилоту муассисаҳо барои расидан ба ҳадафҳо, ҳалли масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва иҷрои вазифаҳои дар наздашон гузошташуда ба ҷо оварда мешавад. Зимнан, воситаҳои давлатӣ - маблағҳои буҷети давлатӣ ва амволи давлатӣ мебошанд [3].

Дар рафти ба ҷо овардани аудити самаранокӣ аз ҷониби Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон чунин ҷиҳатҳо ба санҷиш фаро гирифта мешаванд:

- ташкили дуруст ва равандҳои истифодаи маблағҳои буҷетӣ ва дороиҳои давлатӣ;
- натиҷаҳои истифодаи маблағҳои буҷетӣ ва дороиҳои давлатӣ;
- фаъолияти корхона ва муассисаҳои санҷидашаванда ҷиҳати истифодаи маблағҳои буҷетӣ, дороиҳои давлатӣ ва натиҷанокӣ он.

Дар рафти гузаронидани аудити самаранокӣ ҳамчунин таҳлили фаъолияти идоракунӣ дар объекти санҷиш, санҷиши сарфанокӣ, натиҷанокӣ ва таъсирнокии истифодаи воситаҳои давлатӣ, санҷиши натиҷаҳои фаъолияти истехсолӣ, таҳлили вазъи назорати дохилӣ, усулҳо ва муҳлатҳои баргарафкунии камбудихо дар корхонаҳо ва муассисаҳои истифодабарандаи маблағҳои буҷетӣ ва моликияти давлатӣ ба ҷо оварда мешавад.

Ҳамин тавр, аудити самаранокӣ яке аз роҳҳои баланд бардоштани сифати назорати бучетӣ мебошад. Ҳамасола Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон санчишҳои зиёди самаранокӣ истифодаи воситаҳои бучетиро ба ҷо меорад, ки чун “аудити самаранокӣ” баррасӣ мешаванд. Ин гуна санчишҳо дар вазорату идораҳо, муассисаҳои бучетӣ, марказҳои татбиқи лоиҳаҳои сармоягузорӣ, ташкилотҳои молиявӣ-қарзӣ ва дигар корхонаҳои истифодабарандаи маблағҳои бучетӣ ва амволи давлатӣ гузаронида мешаванд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” [Сарчашмаи электронӣ]. URL: <http://mmk.tj/content>
2. Стандарти Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон (СПҲ-101) – Луғатномаи мухтасари истилоҳоти соҳаи аудит, ҳисобдорӣ ва молия, ки дар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва ғайри молияи аудиторӣ Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода мешаванд. [Сарчашмаи электронӣ]. URL: <https://www.sai.tj/index.php/tj/metododol>
3. Стандарти Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон – СПҲ-105 “Оид ба гузаронидани аудити самаранокӣ истифодаи воситаҳои давлатӣ” [Сарчашмаи электронӣ]. URL: <https://www.sai.tj/index.php/tj/metododol>
4. Лимская декларация руководящих принципов контроля. [Сарчашмаи электронӣ]. URL: <https://www.intosai.org/fileadmin/downloads/documents>
5. Аюбов Н.А. Аудит эффективности планирования и использования государственных средств // Учет и статистика. 2008. № 9. С. 124-131
6. Афанасьев М.П. Взаимосвязь аудита эффективности и финансового анализа // Финансовый контроль. 2003. № 10. [Электронный ресурс]. URL: <https://cyberleninka.ru/article/>
7. Давлатов Д.А. Основы развития аудита эффективности использования государственных средств в Республике Таджикистан // Российский экономический интернет-журнал. 2013. № 4. <https://elibrary.ru/contents>
8. Зокирова Ф.Дж. Организационно-методическое обеспечение развития государственного аудита в Республике Таджикистан: дисс. на соиск. уч. ст. канд. эк. наук. Душанбе, 2020. 170 с.
9. Карепина О.И. Аудит эффективности в системе государственного финансового контроля // Финансовые исследования. 2014. № 2 (43). С. 32-39
10. Рябухин С. Аудит эффективности использования бюджетных средств и государственной собственности // Вестник Института экономики РАН. 2007. № 1. [Электронный ресурс]. URL: <https://cyberleninka.ru/article/>
11. Синева Е.Н. Аудит эффективности как фактор повышения результативности деятельности Контрольно-счетных органов РФ // Финансы и кредит. 2004. № 17. С. 19-23

Абдурахимов А.А. - н.и.и., дотсент

Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Б. Фафуров

Алиев А.А. - муаллими калон

Донишкадаи иқтисод ва савдои Донишгоҳи давлатии тичорати Тоҷикистон

БАҲОДИҲИИ МАВҶЕИ ОМИЛҲОИ ТАЪСИРРАСОН БА СИФАТНОКИИ ИТТИЛООТИ БАҲИСОБГИРӢ

Дар шароити муосир ва рушди иқтисодиёти рақамӣ, ки аз сохтори мураккаб, ҷараён ва зухуротҳои зудтағйир ташаккул ёфтааст, зарурияти таҳия ва пешниҳоди иттилооти саривақтӣ, пурра ва дақиқро чи аз лиҳози муҳосибӣ, чи омории ва дигаронро боз ҳам муҳимтар мегардонад.

Дар навбати худ иттилооти дақиқ ва пурра ин иттилооте мебошад, ки дар асоси маълумоти дақиқи иттилоотии бухгалтерӣ таҳия ва ба даст оварда шудааст. Маҳз, иттилооти бухгалтерӣ иттилоотест, ки ба тамоми хусусият ва ё принципҳои таҳия ва пешниҳоди иттилооти босамар ва барои қабули қарорҳои идоракунӣ муфид, ҷавобгӯ мебошад.

Бинобар он, омӯзиш ва баҳодиҳии таъсири омилҳои ба сифатнокии иттилооти бухгалтерӣ таъсиррасон дар шароити муосир, ҳамчун роҳи таъмин ва баланд бардоштани самаранокии қарорҳои идоракунӣ ва дар ин замина интиҳоб ва муайянкунии самти тақомули он, муҳимиятнокии мавзӯро ташкил дода, раванди таҳлил ва баҳодиҳии мавқеи ҳар як омилҳои таъсиррасон ба иттилооти бухгалтерӣ ва интиҳоби самти баланд бардоштани дараҷаи сифатнокии он мақсади корро ташкил медиҳад.

Бо мақсади шарҳ ва тавсифи иттилооти баҳисобгирӣ, пеш аз ҳама мафҳум ва моҳияти худӣ вожаи иттилоотро чӣ аз нигоҳи математикӣ, чӣ аз нигоҳи иқтисодӣ ва ё баҳисобгирӣ дида баромада, хосиятҳои хоси онро ҳамчун вожаи мутлақ тавсиф дода муайян месозем. Ин амалро қабл аз ҳама, барои тавсифи мафҳум ва моҳияти иттилооти баҳисобгирӣ ва муайянкунии омилҳои таъсиррасон ба сифати он иҷро менамоем.

Иттилоот, худ вожа ё калимаест, ки (лот. information) мафҳумҳои «тавзеҳ, шарҳу эзоҳ, пешниҳод, фаҳмиш оид ба чизе»-ро ифода менамояд. Аз мавқеи илми риёзӣ вожаи иттилоот ҳамчун «маълумоти даркшаванда оиди олами атроф, ки ҳамчун объекти нигоҳдорӣ, азнавташкилӣ, интиқол ва истифодабарӣ мебошад» тавсиф меёбад.

Аз ин ҷо, бар меояд, ки иттилоот дорои хосиятҳои ба худ хос буда, дар ташаккулёбии сохтори он ҳамчун низоми муайян аз хосиятҳои гуногун, ба монанди: даркшавандагӣ, ченшавандагӣ, баҳодиҳӣ ва ғайра мебошад, ки дар намуди ҷадвал тавсифи ҳислатҳои онро (ҷадвали 1) метавон мушоҳида намуд.

Ҷадвали 1. Хосиятҳои асосии тавсифи иттилоот

№	Хосиятҳои асосии иттилоот	Тавсифи хусусиятҳои иттилоот
1	Объективӣ	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>объективӣ</i> мебошад, ки агар он аз ягон ақидае вобаста набошад.
2	Этимоднокӣ	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>этимоднок</i> мебошад, ки агар он ҳолати воқеии корро ифода намояд.
3	Пуррагӣ	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>пурра</i> ҳисобида мешавад, ки агар барои қабули қарор басанда бошад.
4	Муҳимнокӣ (саривактӣ)	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>муҳим</i> ҳисобида мешавад, ки агар он дар айни замон назаррас бошад.
5	Манфиатнокӣ	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>манфиатнок</i> ҳисобида мешавад, ки агар тавассути он вазифаҳои расидан ба мақсад иҷро карда шаванд.
6	Возеҳӣ (фаҳмо будан)	Иттилоот, дар ҳама ҳолат <i>возеҳ</i> мебошад, ки агар он дар забони барои истифодабарандаи он мувофиқ ифода ёфташуда бошад.

***Сарчашма:** таҳияи муаллифони дар асоси омӯзиши адабиёт

Аз маълумоти ҷадвал дида мешавад, ки иттилоот худ катигорияи ҳам математикӣ, ҳам иқтисодӣ ва ҳам муҳосибӣ буда, ҳодисот ва рӯйдодҳои атрофро вобаста аз мавқеъ, ҳолат ва раванди иҷроиши амалиётҳои махсус бо назардошти манфиатҳои муайян дар шаклҳои барои истифодабарандаи он мувофиқ ифода менамояд. Иттилооти бухгалтерӣ бошад, ин маълумоти дар асоси ҳуҷҷатҳои расмӣ муҳосибӣ ба даст овардашуда мебошад, ки бо назардошти коркард ва таҳлили муҳосибӣ ба истифодабарандаи он дар шакли пулӣ дар давраи муайян ва дар шакли хос пешниҳод карда мешавад [2, с. 43].

Ба ақидаи мо, бо назардошти хусусиятҳо ва фикру андешаи олимони соҳа дар ин самт зерин мафҳуми иттилооти баҳисобгирӣ – ин маълумотҳои дақиқ, возеҳу равшан ва дар асоси ҳуҷҷат ва воситаҳои муҳосибавӣ (счётҳо, баланс, ҳисобот)-и бо таври ба худ хос (принсип ва талаботҳои хос) коркард ва таҳияшуда барои истифодабарандагон дар давраҳои муайяни вақт (ҷорӣ, моҳона, солана) фаҳмида мешавад.

Доир ба омилҳои таъсиррасон ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ ақидаи С.Л. Безручукро ҷонибдорӣ менамоем, ки қайд менамояд «марҳилаи аввали ҳалли муаммои бо тавсифи сифати иттилоот алоқаманд, ин муайянкунии омилҳои таъсиррасони он, мебошад. Ҳамзамон, таҳти сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ ба иқидои Безручук С.Л. маҷмӯи хосиятҳои

объективии иттилоот, ки онро барои қонёгардонии эҳтиёҷоти истифодабарандагони ниҳой (дохилӣ ва берунӣ) коршоям (бамаврид) мегардонад, фаҳмида мешавад [1, с. 3].

Ба ақидаи Н.В. Голячук ва В.С. Рихлюк аз мавқеи баҳисобгирии бухгалтерӣ ҳислатҳои боз ҳам муҳими ташаккул ва баҳодихии дараҷаи сифатнокии иттилооти баҳисобгириро, ҳосиятҳои: мушаххаснокӣ, пуррагӣ, эътимоднокӣ, дастрасӣ, мувофиқатӣ ва муҳимияти (бамавриди)-и иттилоот ташкил медиҳанд [2].

Барои баҳодихии сифатии иттилооти баҳисобгирӣ ва дараҷаи таъсиррасони омилҳо ба он, гурӯҳхандии омилҳо зарур мебошад, ки ин амалро бо таври зер дида мебароем.

Ба тавсифоти сифатии иттилооти баҳисобгирӣ дохил мешаванд:

1) Тибқи Низомнома «Дар бораи пешбарии баҳисобгирии бухгалтерӣ ва ҳисоботи молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», иттилоот бояд дорои ҳосиятҳои: муҳимиятноки (бамавридӣ), манфиатнокӣ, возеҳӣ (ошқоро), эътимоднокӣ ва муқоисашавандагӣ бошад [3];

2) Тибқи Асосҳои концептуалии таҳия ва пешниҳоди ҳисоботи молиявӣ (Framework for the Preparation and Presentation of Financial Statements), иттилоот бояд бамаврид, муҳим, воқеӣ, муқоисашаванда, саривақт ва фаҳмо бошад.

Дар мувофиқат бо қоида ва тартиботҳои зикршуда иттилоот танҳо дар ҳамаҷониба ҳолат сифатнок ҳисобида мешавад, ки агар он ба қабули қарорҳои дурусти идоракунӣ мусоидат наояд. Маълум аст, ки тавсифдиҳандаи асосии иттилооти баҳисобгирӣ арзишнокии он ҳисобида мешавад, вале ин арзишро танҳо пас аз қабул ва истифодаи иттилоот дар раванди қабули қарорҳои истифодабарандагон метавон муайян намуд. Ба ақидаи мо, вазифаи аз ҳама муҳим ин роҳ надодан ба воридшавии иттилооти бесифат дар низоми баҳисобгирӣ мебошад.

Таҳлили манбаҳои илмӣ-методиӣ барои муаммои сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ бахшидашуда, ба мо имконият дод, ки то омилҳои таъсиррасонро ба сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ дар шакли зер (ҷадвали 2) гурӯҳбандӣ намоем.

Ҷадвали 2. Гурӯҳбандии омилҳои таъсиррасон ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ*

Гурӯҳи омилҳо	Ишора	Тавсифи омил
Танзимоти меъёрӣ-ҳуқуқии иттилоот	(x ₁) (x ₂) (x ₃) (x ₄) (x ₅) (x ₆)	➤ сатҳи танзимоти қонунгузорӣ; ➤ тарзу усули ташаккули иттилооти баҳисобгирӣ; ➤ принцип ва қоидаҳои таҳияи иттилоот; ➤ талаботҳои меъёрӣ барои иттилоот; ➤ тарз ва усулҳои татбиқи меъёрҳои қонунгузорӣ барои иттилоот; ➤ имконоти истифодаи мулоҳизоти касбӣ барои иттилоот.
Раванди таҳия ва пешниҳоди иттилоот	(x ₇) (x ₈) (x ₉)	➤ низоми ҷамъоварӣ, коркард ва таҳияи иттилоот; ➤ ташаккул ва барасмиятдарории ҳуҷҷатҳои аввала; ➤ тартиби таҳия ва пешниҳоди ҳисоботҳои муҳосибӣ.
Субъекти пешниҳоди иттилоот	(x ₁₀) (x ₁₁) (x ₁₂) (x ₁₃) (x ₁₄)	➤ ҳислатҳои шахсӣ ва касбии субъектҳо; ➤ дараҷаи соҳибии иттилоот оид ба корхонаҳо; ➤ аҳамиятнокии татбиқи қонунгузориҳо; ➤ қобилияти истифодаи меъёрҳои ҳуқуқии гуногун; ➤ идораи низоми иттилоотӣ ва донишҳои оиди ҳисобгирӣ.
Истифодабарандаи иттилоот	(x ₁₅) (x ₁₆)	➤ таъсири истифодабарандагон ба иттилооти бухгалтерӣ; ➤ таъсири шахсонӣ санҷишоти ба иттилооти таҳияшуда.

***Сарчашма:** таҳияи муаллиф, дар асоси дар асоси адабиётҳои илмӣ [2, 4]

Барои он, ки боз ҳам бо таври воқеӣ таъсиррасонии омилҳоро ба сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ баҳо диҳем, моро зарураст, ки ақидаи экспертнро барои ҳисоби дараҷа ва эҳтимолияти таъсиррасонии омилҳо истифода намуда, ҳолати онро тавассути усули мувофиқ ҳисоб намоем.

Ба сифати экспертҳо бухгалтерони касбии (таҷрибаи зиёда аз 5 соли корӣ дошта) корхонаҳо пурсиш гузаронида шудаанд.

Бояд қайд намуд, ки бо назардошти ақидаи пурсидашудагон, мо номгӯй ва усули баҳодихии таъсиррасонии омилҳоро ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ муайян намудем, ки он дар асоси низоми холгузорӣ (ҷадвали 3) муайян карда шудааст.

Ҷадвали 3. Баҳогузори рақамӣ ва ишоратии омилҳо*

Хол	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Баҳои тавсифӣ	<i>бетаъсир</i>	<i>Сусттаъсир</i>	<i>нисбатан суст</i>	<i>миёнатаъсир</i>	<i>зиёда аз миёна</i>	<i>нисбатан зиёд</i>	<i>нисбатан қавӣ</i>	<i>қавитар</i>	<i>хеле қавӣ</i>	<i>қавитарин</i>
Баҳои фосилавӣ	0-1	1-2	2-3	3-4	4-5	5-6	6-7	7-8	8-9	9-10
Ифодаи ҳуруфӣ	БТ	СТ	НС	МТ	ЗМ	НЗ	НҚ	Қ	ХҚ	ҚТ

***Сарчашма:** таҳияи муаллифон, дар асоси адабиётҳои илмӣ

Дар асоси низоми баҳогузори ҷадвали 3 раванди таъсири омилҳоро ба сифати иттилоот дар асоси натиҷаи холгузори експертони пурсидашуда, дида мебароем. Дар ин раванд бояд қайд намуд, ки номгӯй ва усули интихобшудаи баҳогузори тавассути холҳо барои баҳодихии таъсири омилҳо ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ дар асоси низоми холгузори експертӣ таҳия шудааст.

Бинобар он, барои инъикоси натиҷаҳои баҳодихӣ дар асоси холгузори експертон, ки тавассути гузаронидани пурсишҳои анкетавӣ дарҷ шудааст, ҷадвали навбатиро (ҷадвали 4) таҳлил менамоем.

Ҷадвали 4. Натиҷаи холгузори експертӣ аз рӯи гурӯҳи омилҳо*

Омилҳо (X)	Натиҷаи холгузори експертҳо (Э)					Чамъи холҳо	Холи миёна	Баҳои тавсифӣ
	Э ₁	Э ₂	Э ₃	Э ₄	Э ₅			
X ₁	8	7	8	7	8	38	7,6	Қ
X ₂	10	9	10	9	10	48	9,6	ҚТ
X ₃	7	6	7	8	7	35	7	НҚ
X ₄	9	10	9	9	10	47	9,4	ҚТ
X ₅	7	8	7	8	5	35	7	НҚ
X ₆	5	6	8	7	6	32	6,4	НЗ
X ₇	10	9	10	10	9	48	9,6	ҚТ
X ₈	9	8	9	8	10	44	8,8	ХҚ
X ₉	8	7	7	6	9	37	7,4	Қ
X ₁₀	5	6	4	5	6	26	5,2	НЗ
X ₁₁	7	8	8	7	5	35	7	НҚ
X ₁₂	9	10	10	9	8	46	9,2	ҚТ
X ₁₃	10	9	7	8	9	43	8,6	ХҚ
X ₁₄	8	10	9	9	8	44	8,8	ХҚ
X ₁₅	4	5	3	7	5	24	4,8	ЗМ
X ₁₆	6	7	5	8	9	35	7	НҚ
Ҷамағӣ	122	125	121	125	124	617	38,6	-

***Сарчашма:** ҳисоби муаллифон дар асоси барномаи MS Excel

Аз натиҷаи чамъбасти холгузори експертӣ дар ҷадвали болоӣ додашуда, мушоҳида мегардад, ки аз ҳама дараҷаи баланди холҳоро омилҳои зерин соҳиб гардидаанд:

X₂ – тарзу усули ташаккули иттилооти баҳисобгирӣ (ҚТ);

X₇ – низоми чамъоварӣ, коркард ва таҳияи иттилоот (ҚТ);

X₄ – талаботҳои меъёрӣ барои иттилоот (ҚТ);

X_{12} - аҳамиятнокии татбиқи қонунгузориҳо (ҚТ);

X_8 - ташаккул ва барасмиятдарории ҳуҷҷатҳои аввала (X_k) ва ғ.

Албатта, ин нишондиҳандаҳо таъсири омилҳо пурра ифода карда наметавонанд. Бинобар он, барои баҳодихии таъсири омилҳо аз усулҳои мавҷудаи илмӣ истифода намуда, натиҷаи онро дар ҷадвали навбатӣ (ҷадвали 5) бо тартиби муҳимнокии тасвир менамоем.

Вазни коэффитсиент ё худ бузургии омилҳои таъсиррасон ба сифати иттилооти баҳисобгириро метавон, дар асоси формулаи Фишборн (f_i) бо таври дар зер додашуда, ҳисоб намуд: $f_i = \left(2 \frac{(n-(i+1))}{n(n+1)}\right) \leq 1$, (1)

дар ин ҷо,

f_i – бузургии i - омил, $\sum_{i=1}^n f_i = 1$, $0 < f_i < 1$,

i – сатҳ (ранг)-и муҳимияти омил (ҳамгоми $f_1 \geq f_2 \dots \geq f_n$);

n – шумораи омилҳои гуруҳҳои омӯхташаванда.

Дар асоси натиҷаҳои бадастомада аз ҳисобкунии коэффитсиенти вазнии таъсири омилҳо ба сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ тавассути барномаи компютери MS Excel бо назардошти бузургии коэффитсиенти вазнии онҳо, дараҷаи таъсири омилҳоро бо тартиби ҷойгиршавии инкишофёбанда дар ҷадвали 5 тасвир менамоем.

Ҷадвали 5. Ҷойгиршавии омилҳо вобаста аз бузургии вазни қиёсӣ*

Омилҳои таъсиррасон (X)	Ҳоли миёна	Коэффитсиенти f_i	Мавқеи омил	Омилҳои таъсиррасон (X)	Ҳоли миёна	Коэффитсиенти f_i	Мавқеи омил
X_{10}	5,2	0,08	I	X_1	7,6	0,06	IX
X_3	7,0	0,08	II	X_5	7,0	0,06	X
X_{16}	7,0	0,08	III	X_6	6,4	0,06	XI
X_9	7,4	0,07	IV	X_7	9,6	0,06	XII
X_{14}	8,8	0,07	V	X_8	8,8	0,06	XIII
X_{12}	9,2	0,07	VI	X_{11}	7,0	0,04	XIV
X_4	9,4	0,07	VII	X_2	9,6	0,04	XV
X_{15}	4,8	0,06	VIII	X_{13}	8,6	0,04	XVI
Ҷамъ:	-	-	-	-	7,71	1,0	

***Сарчашма:** ҳисоби муаллифон

Натиҷаи ҳисоби коэффитсиентҳои вазнии қиёсии бузургии омилҳо тавассути усули Фишборна нишон медиҳад, ки таъсири зиёдро ба сифатнокии иттилооти баҳисобгирӣ омилҳои зерин мерасонанд: X_{10} – ҳислатҳои шахсӣ ва касбии субъектҳо; X_3 – принсип ва қоидаҳои таҳияи иттилоот; X_{16} – таъсири шахсони санҷишоти ба иттилооти таҳияшуда бо бузургии яхела (0,06) ё худ 6% таъсиррасонида мавқеҳои аввалро (1-3) ишғол намудаанд. Таъсири аз ҳама сустро омилҳои: X_{11} – дараҷаи соҳибии иттилоот оид ба корхонаҳо; X_2 – тарзу усули ташаккули иттилооти баҳисобгирӣ; X_{13} – қобилияти истифодаи меъёрҳои ҳуқуқии гуногун дошта, мавқеҳои поёни (14-16) -ро ишғол намудаанд.

Дар маҷмӯъ барои дарки он ки то, чӣ андоза гурӯҳи омилҳо ба сифатнокии иттилоот дар маҷмӯъ таъсир мерасонад ва қадом мавқеъро дар маҷмӯъ дар ташаккули иттилооти баҳисобгирӣ ва сифатнокии он ишғол менамояд, омилҳоро бо назардошти гурӯҳҳо дар ҷадвали навбатӣ (ҷадвали 6) тасвир менамоем.

Аз маълумоти дар ҷадвали 6 ҷамъбастаншуда дида мешавад, ки аз ҳама таъсири бештарро ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ омилҳои гурӯҳи 1-ум «*Танзимоти меъёрӣ-ҳуқуқии иттилоот*» бо нишондоди 37% ташкил дода, мавқеи минбаъдиро омилҳои гурӯҳҳои 3-юм «*Субъекти пешниҳоди иттилоот*» бо нишондоди 30%, гурӯҳи 2-юм «*Раванди таҳия ва пешниҳоди иттилоот*» бо нишондоди 19% ва гурӯҳи 4-ум «*Истифодабарандаи иттилоот*» бо нишондоди 14% ишғол намудаанд. Албатта, ин мавқеъгирӣ аз ҳисоби шумора ё худ ҳаҷми умумии омилҳо муайян карда шудааст. Агар, аз лиҳози вазни миёнаи таъсиррасони баҳодихем, он гоҳ таъсири бештарро омилҳои гурӯҳи 4 (0,07) ва 2 (0,063) доранд. Ин ҳолат, аз он гувоҳӣ

медихад, ки дар фаъолияти баҳисобгирӣ ва таҳияи иттилооти он, бояд бештар эътибор ба омилҳои аз ҷама зиёд таъсиррасон ё худ муҳим, ҷалб карда шавад.

Ҷадвали 6. Таъсири гурӯҳи омилҳо ба сифати иттилооти баҳисобгирӣ

Нишонди хандаҳо	Гурӯҳи омилҳои таъсиррасон (X)			
	Танзимои меъёрӣ-ҳуқуқии иттилоот	Раванди таҳия ва пешниҳоди иттилоот	Субъекти пешниҳоди иттилоот	Истифодабарандаи иттилоот
A	1	2	3	4
Коэффитс иенти f_i	$X_1 - 0,06$ $X_2 - 0,04$ $X_3 - 0,08$ $X_4 - 0,07$ $X_5 - 0,06$ $X_6 - 0,06$	$X_7 - 0,06$ $X_8 - 0,06$ $X_9 - 0,07$	$X_{10} - 0,08$ $X_{11} - 0,04$ $X_{12} - 0,07$ $X_{13} - 0,04$ $X_{14} - 0,07$	$X_{15} - 0,06$ $X_{16} - 0,08$
Ҷамъи f_i	0,37	0,19	0,30	0,14
Вазни миёна	0,062	0,063	0,062	0,07
Дар %	37	19	30	14

***Сарчашма:** ҳисоби муаллифон

Ҷамин тариқ, натиҷаҳои омӯзиш ва тадқиқоти мавзӯ аз он гувоҳи медиханд, ки ҳар як субъекти иттилоотиро зурураст, то бо назардошти мавқеъ ва бузургии таъсири омилҳо ҳар яки онро зерин назорати фаврӣ қарор дода, бо ин васила сифатнокии иттилооти баҳисобгириро дар давраҳои мутобиқ бо қабули қарорҳои идоракунии таъмин намояд.

АДАБИЁТ

1. Безручук С.Л. Факторы, влияющие на качество учетной информации // Житомирский государственный технологический университет, Украина–2014г. № 6 (300).
2. Голячук Н. В., Рихлюк В. С. Качественные характеристики учетно-аналитической информации [Электронный ресурс] // Экономические науки. Сер.: Учет и финансы. 2011. Вып. 8 (29). Ч.2. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/en_oif/2011_8_2/29.pdf.
3. Низомнома «Дар бораи пешбарии баҳисобгирии бухгалтерӣ ва ҳисоботи молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» аз 8.02.2003. №9

Шоймардонов С.Қ. – н.и.и., дотсент
Хонбоев А.З. – магистрант
Фатоҳов Д.Ҳ. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

БАҲИСОБГИРӢ ВА НАЗОРАТИ ИДӢРАКУНИИ ҲИСОБИКУНИҲӢИ АНДОЗИИ КОРҲОҢАИ ТИҶӢРАТИ

Шароити муосири ноустувории иқтисодиёт ва равишҳои татбиқи стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ дар доираи муҳосибони аҳли амал ва муҳаққиқони соҳаи баҳисобгирӣ ва назорат нигоҳи навро ба низоми баҳисобгирии муҳосибӣ талаб менамоянд. Акнун дар корхонаҳои тиҷоратӣ баҳисобгирии муҳосибӣ бо се самти алоҳида ва ҳамзамон дар алоқамандӣ ва ҳамгирой амалкунанда роҳандозӣ карда мешавад: баҳисобгирии молиявӣ, баҳисобгирии идоракунии ва баҳисобгирии андоз. Роҳбарият ва менечменти корхонаҳои тиҷоратӣ барои қабули қарорҳои идоракунии муносиб ва таъсирбахш танҳо бо маълумоти дар доираи баҳисобгирии муҳосибии молиявӣ бунёдшаванда қаноат намекунанд. Ба онҳо маълумоти фаврӣ ва муфассал лозим аст, то ки саривақт камбудҳои дар фаъолияти

хочагидорӣ мавҷудбударо ошкор ва бартараф кунанд, қарорҳои идоракунии қабулнамудаи худро таҳрир намоянд. Бино бар ин, масъалаи зарурати татбиқи низоми баҳисобгирӣ ва назорати идоракунии бо талаботи замон ва нарасидани иттилоот барои қабули қарорҳои идоракунии ғаврий ва стратегӣ ба миён омадааст ва ҳоло ниҳоят мубрам мебошад.

Яке аз масъалаҳои асосӣ дар назди роҳбарият ва менечменти корхонаҳои тичоратии муосир ин истифодаи захираҳои дар корхона мавҷудбуда ва дар раванди истехсолӣ аз онҳо гирифтани самараи иқтисодии ҳарчӣ бештар мебошад. Яъне зарурат барои ахбор оид ба мавҷудияти ин гуна захираҳо вазифаи афзалиятнок мебошад. Раванди ғаврии татбиқ ва рушди низоми ягонаи баҳисобгирӣ идоракунии ва ҳисобкуниҳо оид ба андозҳо дар корхонаи тичоратӣ имкон медиҳад, ки қарорҳои идоракунии саривақт дар доираи андозбандӣ дар ин асосҳо қабул карда шаванд [3, с. 104-106]:

- инъикоси беисти иттилоот оид ба ҳисобкунии, ҳисобузамкунии ва пардохткунии маблағҳои андозҳо;

- назораи тағйирёбии қонунгузории андоз;

- банақшагирии хароҷоти андоз;

- таҳлили тамоилот ва ошкоркунии омилҳо.

Ҳамин тавр, бо назардошти гуфтаҳои боло, роҳбарият ва менечменти корхонаи тичоратӣ қарорҳои идоракунии босамарро қабул менамояд, ки ба натиҷаҳои молиявии ғаврияти корхона таъсири мусбат мерасонанд.

Баррасии масъалаҳои методологии бо муайянкунии моҳияти иқтисодии низоми баҳисобгирӣ идоракунии чихати ҳисобкуниҳои андозӣ ҳоло ниҳоят мубрам ва рӯзмарра буда, тавассути вазифаҳо ва усулҳои асосии баҳисобгирӣ муҳосибӣ ҳалли худро пайдо менамояд.

Мубрамии масъалаи баррасишаванда ҳамчунин бо пурра равшан набудани он дар адабиёти иқтисодӣ, мавҷудияти як қатор душворихо ҳангоми татбиқи низоми баҳисобгирӣ идоракунии ҳисобкуниҳои андозӣ, набудани концепсияи ягонаи баҳисобгирӣ идоракунии ҳисобкунии ва ҳисобкунии андозҳо тасдиқ мешавад.

Азбаски андозҳо ҳоло яке аз чузъҳои муҳими хароҷоти корхона мебошанд, масъалаи дар баҳисобгирӣ идоракунии инъикос кардани онҳо барои дуруст нишон додани натиҷаҳои молиявии ғаврияти корхона аҳамияти муҳим дорад. Бино бар ин, мо ин ҷо дар бораи алоқамандии баҳисобгирӣ молиявӣ, баҳисобгирӣ идоракунии ва баҳисобгирӣ андоз каме ёдовар мешавем.

Ҳангоми пешбурди баҳисобгирӣ молиявӣ корхонаҳои тичоратӣ мувофиқи нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирӣ муҳосибии ғаврияти молиявӣ-хоҷагии субъектҳои хоҷагидорӣ ва нишондоди методӣ оид ба татбиқи нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирӣ муҳосибии ғаврияти молиявӣ-хоҷагии субъектҳои хоҷагидорӣ (бо Фармоиши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 майи соли 2011, № 41 тасдиқ шудааст) амал менамоянд.

Барои ҳадафҳои пешбурди баҳисобгирӣ идоракунии корхонаҳо метавонанд ҳисобҳои муҳосибӣ барои баҳисобгирӣ масрафҳои истехсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) – ҳисобҳои калкулятсионӣ кушоянд.

Тибқи моддаи 47 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳисобгирӣ андоз – раванди аз ҷониби андозсупоранда (соҳибкори инфиродӣ, шахси ҳуқуқӣ) пеш бурдани ҳуҷҷатҳои баҳисобгирӣ тибқи талаботи қонунгузории андоз бо мақсадҳои ҷамъбасти ва мурағаб кардани маълумот дар бораи объектҳои андозбандӣ ва объектҳои ба андозбандӣ алоқаманд, инчунин ҳисоб кардани андозҳо ва тартиб додани ҳисоботи андоз мебошад.

Мақсади баҳисобгирӣ андоз аз манфиатҳои истифодабарандагони ахбори он муайян мегардад. Истифодабарандагони ахбори дар низоми баҳисобгирӣ андоз бунёдшаванда ба ду гурӯҳи асосӣ ҷудо мешаванд: дохилӣ ва берунӣ. Истифодабарандагони дохилӣ кормандони маъмурияти корхона буда, истифодабарандагони берунӣ - ҳадамоти андоз ва мушовирон оид ба масъалаҳои андоз мебошанд. Кормандони мақомоти андоз дурустии бунёдшавии манбаи андоз ва ҳисобкунии андозро баҳо медиҳанд, мушовирон бошанд, - барои камкунии андозҳо тавсияҳо дода, самтҳои сиёсати андозиро муайян менамоянд.

Ҳамин тариқа, баҳисобгирии андоз бо мақсади бунёд намудани ахбори пурра ва боэътимод доир ба амалиёти хочагидории андозбандишаванда ва ба истифодабарандагони беруниву дохили пешкаш намудани ахбор ба хотири пешбурди назорати дурустии ҳисобкунӣ, пуррагӣ ва саривактии пардохткунии андозҳо ба бучет ба ҷо оварда мешавад.

Аз ин ҷост, ки мақсади баҳисобгирии андоз аз мақсадҳои дигар намудҳои баҳисобгирии муҳосибӣ (баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии идоракунӣ) тафовут дорад [1, с. 7].

Баҳисобгирии андозро корхонаҳои тичоратӣ мувофиқи санадҳои меъёрии Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон мебаранд. Баҳисобгирии андоз ба ахбори баҳисобгирии молиявӣ таъяс менамояд. Дар ин маврид корхонаҳо ба хотири ҳисобкунии манбаи андоз ва пуркунии эълomiaҳои андоз феҳристҳои баҳисобгирии андоз ва ҳисоботи андозро истифода мебаранд, ки шакл ва тартиби пуркунии онҳоро Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар менамояд.

Бо баинобатгирии хусусиятҳои таркиб ва баҳисобгирии хароҷот дар соҳаҳои алоҳидаи иқтисодиёт аз ҷониби вазоратҳо (идораҳо) ва иттиҳодияҳои хочагидорӣ (корпоратсияҳо, консернҳо, ассотсиатсияҳо)-и дахлдори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мувофиқа бо Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон барои ташкилотҳои соҳаҳои дахлдор дастурамалҳо (нишондодҳои методӣ)-и соҳавӣ оид ба баҳисобгирии масрафҳои истехсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) ва ҳисобкунии (калкулятсияи) арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) таҳия ва тасдиқ карда мешаванд. Дастурамалҳои мазкур барои ҳама ташкилотҳои соҳаҳои дахлдор новобаста аз табиоти идоравии онҳо ҳатмӣ мебошанд. Дар асоси онҳо корхонаҳои тичоратӣ дар баҳисобгирии муҳосибии худ баҳисобгирии хароҷотро бо ҷузъҳои иқтисодӣ ва бо моддаҳои масрафҳо роҳандозӣ мекунанд, низомномаҳо, дастурамалҳо ва дигар ҳуҷжатҳои ташкилӣ-амрдихандаи дохилии барои ташкили муносиби баҳисобгирии масрафҳои истехсол ва ҳисобкунии арзиши аслии маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) заруриро таҳия менамоянд. Қоидаҳои мушаххаси ҳисобкунии арзиши аслии воқеиро ҳар як ташкилот дар сиёсати баҳисобгирии худ зикр менамояд.

Ҳоло мафҳуми баҳисобгирии идоракунӣ чун низоми ҳамгирои баҳисобгирӣ, ҷамъоварӣ, батартибдарорӣ, назорат ва таҳлили иттилооти барои қабули қарорҳои идоракунии фаврӣ ва стратегӣ зарурӣ маънидод карда мешавад. Бояд қайд кард, ки мафҳуми мазкур барои ягона ва дуруст будан тасдиқ карда намешавад, инчунин ба таври расмӣ дар ягон санади қонунгузорӣ қабул нашудааст.

Ҷорӣ намудани низоми баҳисобгирии идоракунӣ кори дохилии ҳар як корхонаи тичоратӣ мебошад. Дар ин маврид ҳадафҳо ва вазифаҳои идоракунӣ дар мадди аввал меистанд. Дар тафовут аз ҳатмӣ набудани баҳисобгирии идоракунӣ дар низоми баҳисобгирии корхонаҳои тичоратӣ пешбурди баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии андоз ҳатмӣ буда, бо қонунгузории молиявӣ ва андозбандии Ҷумҳурии Тоҷикистон танзим карда мешавад.

Баҳисобгирии андоз бо баҳисобгирии молиявӣ алоқаи зич дорад, вале онҳо яқсон нестанд. Баҳисобгирӣ бо мақсадҳои андозбандӣ ба қоидаҳои ҳисобкунӣ, ҳисобузамкунӣ ва пардохткунии андозҳо асос меёбад, ки бо қонунгузории соҳаи андоз (Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон) муайян карда мешаванд.

Низоми баҳисобгирии идоракунӣ бояд дар муносибат бо ҳисобикуниҳои андозӣ баррасӣ ва самаранокии иқтисодии он муайян карда шавад. Дар аксар субъектҳои хочагидорӣ пардохтҳои андозӣ дар хароҷоти корхона вазни қиёсии намоёнро ташкил медиҳанд. Бино бар ин, ба масъалаҳои беҳгардонии андозбандӣ бояд диққати ҷиддӣ дода шавад, яъне кӯшиш бояд кард, ки маблағи ин гуна пардохтҳо бо истифода аз роҳҳо ва воситаҳои қонунӣ кам карда шавад. Танҳо зарур аст, ки воситаҳои мазкур дуруст ба кор бурда шаванд ва доир ба нишондихандаҳои барои ҳисобкунӣ ва пардохти андозҳо маълумоти ҳарчӣ пурра ва саривактӣ дастрас бошад. Ҳамин тавр, баҳисобгирии идоракунӣ барои ҳадафҳои андозбандӣ чун низоми ахборие ифода меёбад, ки ба раванди қабули қарорҳои идоракунӣ ҷиҳати андозбандӣ ва беҳгардонии хароҷоти андозҳо хизматрасонӣ мекунад.

Муҳаққиқ Д.В. Симонов чун ҳисобикуниҳои андоз (хароҷоти андоз) маҷмӯи ҳисобикунҳо аз рӯи пардохтҳои андозӣ ба бучет, инчунин хароҷоти ташкилоти тичоратиро, ки бо пайдошавӣ ва иҷрои уҳдадориҳо оид ба пардохти андозҳо ва дигар пардохтҳои ҳатмӣ ба бучет ба миён меоянд, маънидод мекунад [2]. Бинго бар ин, ҳама хароҷоти андозро корхонаи тичоратӣ бояд ба намудҳои мустақим ва ғайримустақим чудо кунад.

Хароҷоти мустақим гуфта, масрафҳои фаҳмида мешаванд, ки метавонанд бевосита ба арзиши аслии намуди мушаххаси маҳсулот, корҳо, хизматрасониҳо дохил карда шаванд. Инҳо масрафҳои ашёи хом, маводҳо, пардохти меҳнати коргарони истеҳсолии асосӣ ва ҳаминсонҳо мебошанд. Хароҷоти ғайримустақим масрафҳоианд, ки бевосита ба арзиши аслии намудҳои алоҳидаи маҳсулот, корҳо, хизматрасониҳо дохил кардани онҳо ғайриимкон аст. Ба масрафҳои ғайримустақим хароҷоти умумистеҳсолий ва умумихоҷагӣ мансуб мебошанд. Онҳо бо усулҳои махсус дар байни намудҳои маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) тақсим карда мешаванд. Ҳиссаи хароҷот оид ба хизматрасонӣ ва идоракунии истеҳсоли маҳсулот, анҷомдиҳии корҳо ва хизматрасониҳо метавонад бевосита бо намуди муайяни (мушаххаси) маҳсулот, корҳо, хизматрасониҳо мустақиман ва бевосита алоқаманд бошад.

Бо қарори корхонаи тичоратӣ хароҷоти ғайримустақими бо фурӯши маҳсулот, молҳо ва идоракунӣ алоқаманд метавонанд тақсим карда нашаванд ва дар анҷоми давраи ҳисоботӣ (моҳ) чун хароҷоти намудҳои муқаррарии фаъолият ба арзиши аслии маҳсулот ва молҳои фурӯхташуда, корҳо ва хизматрасониҳои анҷомдодашуда пурра соқит карда шаванд.

Ба хароҷоти мустақим чунин уҳдадориҳои андозӣ мансуб мебошанд:

- пардохтҳои ҷорӣ андоз аз ғоида, андоз аз арзиши иловашуда (ААИ), андозҳо аз молумулки ғайриманкул, андоз аз воситаҳои нақлиёт, андоз аз истифодабарандагони воситаҳои нақлиёт, андозҳо аз истифодабарандагони сарватҳои табиӣ;

- қарздорҳои андозӣ ва даъвоҳои андозӣ (ҷаримаҳо, пеняҳо).

Хароҷоти ғайримустақими андозиро метавон ба намудҳои дохилӣ ва берунӣ чудо намуд. Ба хароҷоти андозии дохилӣ инҳо мансуб мебошанд:

- хизматрасонии “даври зисти андозии” корхонаи тичоратӣ (баҳисобгирӣ, банақшагирӣ, баҳисобгирии андоз, омодакунии эълomiaҳои андоз, таҳлили андоз, баҳсҳои андозӣ ва дигарҳо);

- хароҷот барои идоракунии андоз;

- хароҷот барои автоматикунони баҳисобгирӣ.

- хароҷот барои истифодаи кори мушовири андоз, ки вазифаи он на танҳо таҳиясозӣ ва асосноккунии истифодаи низоми андозбандии босамара, сиёсати андоз ва бучети андоз, ҳамчунин баҷоорӣ банақшагирии андоз, ояндабинӣ ва бучетикунони андоз мебошад.

Ба хароҷоти андозии берунӣ масрафҳои қарз ва маблағгузори қарздорӣ, даъвоҳои андозии мақомоти андоз, инчунин хароҷот барои хизматрасониҳои аудитор оид ба масъалаҳои андозбандӣ мансуб доништа мешаванд.

Хароҷоти мустақими бунёдкунандаи гаронии андози корхонаи тичоратӣ дар маҷмӯи хароҷоти андозӣ вазни қиёсии бештарро доранд, бино бар ин, баҳисобгирӣ ва таҳлили онҳо барои арзёбии босамара ва қабули қарорҳои идоракунии фаврӣ аҳамияти муҳим дорад.

Бо вучуди он ки алоқаи иттилоотӣ байни баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии идоракунӣ бо қонунгузорӣ, санадҳои меъёрӣ ва стандартҳо танзим карда нашудааст, иттилооти баҳисобгирии идоракунии ҳисобикуниҳои андозӣ бояд бо ахбори баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии андоз мувофиқ ва қиёспазири бошад.

АДАБИЁТ

1. Ойев Н.А., Шоймардонов С.Қ., Каримов Б.Ҳ., Бухориев С.М. Баҳисобгирии андоз. Васоити таълимӣ. – Душанбе, ДСХ, 2016. – 316 с.
2. Симонов Д.В. Развитие системы управленческого учета и анализа налоговых затрат // Автореф. дисс. ... к-та экон. наук: 08.00.12. - Орел, 2013. – 24 с.
3. Шнайдер В.В. Управленческий учет: проблемы и решения налоговых расчетов // Вектор науки ТГУ. Серия: Экономика и управление. - 2014. - № 1 (16) – С. 104-106

ОРГАНИЗАЦИЯ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА В УСЛОВИЯХ АУТСОРСИНГА

В современных условиях успешная хозяйственная деятельность экономических субъектов зависит от правильно налаженной системы управления активами, в том числе путем максимальной концентрации ресурсов на основной деятельности предприятия. Однако в структуре управления современных коммерческих предприятий выделяются также и службы, выполняющие не менее важные функции, отличные от функций по реализации главной деятельности. Существование таких служб на предприятии обеспечивает более полное достижение поставленных перед ним хозяйственных задач. К таким службам относится и бухгалтерия.

Как известно, бухгалтерский учет осуществляет задачи по регистрации и обобщении информации о хозяйственной деятельности, контролирует хозяйственные процессы, подготавливает и представляет информацию в составе финансовой отчетности для принятия управленческих решений руководством и собственникам предприятия. Однако можно передать функции бухгалтерского учета на договорной основе другим организациям и лицам, специализирующимся в области ведения бухгалтерского учета и обладающими соответствующими знаниями, опытом, навыками и техническими средствами. Такая передача функций бухгалтерского учета другим специалистам называется аутсорсингом бухгалтерских услуг или бухгалтерским аутсорсингом.

Аутсорсинг – это форма хозяйственных взаимоотношений между заказчиком и исполнителем, согласно которым заказчик сосредотачивается на основных видах деятельности, перекладывает менее значимые, но функционально-необходимые бизнес-процессы и ответственность за их осуществление специализированному аутсорсеру (исполнителю) на контрактной долгосрочной основе с целью снижения издержек, уменьшения времени выполнения процессов, повышения качества и достижения конкурентных преимуществ [5, с. 16].

Смысл аутсорсинга сводится к тому, чтобы сосредоточить все ресурсы на том виде деятельности, который является основным для предприятия, а остальные поддерживающие или сопутствующие функции передать специалисту. Стратегия бизнеса, ориентированная на усиление основной деятельности, делает предприятие менее уязвимым от внешних и внутренних рисков, поскольку позволяет грамотно управлять затратами ресурсов и, соответственно, укреплять стратегическую конкурентоспособность предприятия.

По своей экономической сути аутсорсинг представляет собой инструмент, который позволяет эффективно распределять внутренние и внешние ресурсы, а также средств компании для успешного разрешения целей и задач, стоящих перед современным бизнесом в условиях неопределенности.

Бухгалтерский аутсорсинг - это передача ведения бухгалтерского учета предприятия сторонним специалистам с целью оптимизации бизнес-процессов. Бухгалтерский аутсорсинг позволяет сконцентрироваться на собственном бизнесе, снизить финансовые риски, минимизировать управленческие и финансовые затраты.

Организацию бухгалтерского учета в условиях аутсорсинга можно представить так: в зависимости от условий деятельности предприятия функции бухгалтерского учета по составлению первичной учетной документации могут осуществляться непосредственно на предприятии, под руководством аутсорсера. Затем первичные документы передаются аутсорсеру для обработки и формирования финансовой отчетности предприятия. Финансовая отчетность вместе с комплектом оформленных документов и первичной документацией, аутсорсер возвращает на предприятие для проведения необходимых аналитических работ и принятия управленческих решений [7, с. 37].

Таким образом, переход на аутсорсинг бухгалтерского учета, касаясь всех аспектов управления организацией, выступает стратегическим решением. В этом заключается главное отличие аутсорсинга бухгалтерского учета от бухгалтерских услуг, носящих моментальный характер.

Принятие стратегического решения по введению аутсорсинга бухгалтерского учета должно исходить из множества управленческих принципов, главным из которых является принцип системности, предполагающий взаимодействие элементов внутри системы (предприятия), а также их взаимосвязи с другими системами из внешнего окружения. Иными словами, принцип системности обеспечивает возможность рассматривать предприятие и внешнюю среду как единое целое. Отсюда, аутсорсинг бухгалтерского учета направлен на стратегическое управление финансами, что позволяет точнее спрогнозировать возможности предприятия в будущем.

Понятие «аутсорсинг» в национальном законодательстве отсутствует. Анализ финансового законодательства Республики Таджикистан показал, что близкое к аутсорсингу понятие в нем освещено достаточно широко. Так, пункт 2 статьи 9 Закона Республики Таджикистан «О бухгалтерском учете и финансовой отчетности» устанавливает, что руководители организаций обязаны в зависимости от объема учетной работы передать на договорной основе ведение бухгалтерского учета и составление финансовой отчетности централизованной бухгалтерии, бухгалтерской организации или профессиональному бухгалтеру [3]. Из данного положения вытекает, что законодательно разрешено предприятиям вести бухгалтерский учет с привлечением аутсорсинга.

Таким образом, аутсорсинг бухгалтерского учета позволяет предприятиям различных форм собственности поручить ведение бухгалтерского учета бухгалтеру, занимающемуся частной практикой, либо сторонней организации и направить основные ресурсы на достижение главной цели компании.

К функциям бухгалтерского учета на предприятии, передаваемым на аутсорсинг, относятся: управленческая (обеспечение сохранности имущества, информационной безопасности); операционная (управление финансовым процессом); контрольная (контроль расхода и дохода средств); информационная (обеспечение необходимой информацией); регистрирующая (регулирование финансовой деятельности). Помимо этого, направление ресурсов на основные виды деятельности позволяет постоянные затраты в персонал, аренду и организацию рабочих мест перевести в переменные затраты на потребляемые услуги, что создает условия для усиления контроля за рациональным использованием потребляемых ресурсов [5, с. 17].

В соответствии со статьей 453 Гражданского кодекса Республики Таджикистан, которая предоставляет свободу заключения договора, стороны могут заключать договор, как предусмотренный, так и не предусмотренный законом или иными правовыми актами. Стороны могут заключить договор, в котором содержатся элементы различных договоров (смешанный договор). В большинстве случаев оформление отношений между организациями, относительно передачи функций на аутсорсинг осуществляется на основе договора возмездного оказания услуг и регламентируется статьей 455 Гражданского кодекса Республики Таджикистан [1].

Стоимость услуг по ведению бухгалтерского учета фирмой-аутсорсером зависит от видов деятельности, объема первичных документов, хозяйственных операций предприятия-заказчика. В соответствии со статьей 456 Гражданского кодекса Республики Таджикистан исполнение договора оплачивается по цене, установленной соглашением сторон. В предусмотренных законом случаях могут применяться цены (тарифы), устанавливаемые или регулируемые уполномоченными на то государственными органами.

Аутсорсинговые компании предлагают своим клиентам различные тарифы, ориентированные на индивидуальные потребности заказчика. Средняя стоимость таких услуг равна заработной плате главного бухгалтера средней квалификации. Однако ведение бухгалтерского учета у предприятия-заказчика будет осуществляться

высококвалифицированным специалистом, что снизит для заказчика риск искажения отчетности, а как следствие - и риск неверного исчисления налоговых платежей.

В соответствии со статьей 458 Гражданского кодекса Республики Таджикистан договор аутсорсинга может иметь публичный характер. Публичным договором признается договор, заключенный коммерческой организацией и устанавливающий ее обязанности по продаже товаров, выполнении работ или оказанию услуг, которые такая организация по характеру своей деятельности должна осуществлять в отношении каждого, кто к ней обратится. Отказ коммерческой организации от заключения публичного договора при наличии возможности предоставить потребителю соответствующие товары, услуги, выполнить для него соответствующие работы не допускается.

Следует отметить, что отсутствие специального правового регулирования института аутсорсинга подразумевает необходимость детальной проработки договора со всех точек зрения, включая гражданско-правовую, административную и налоговую. В противном случае предприятие рискует столкнуться с рядом негативных последствий, которые могут оказать влияние на его жизненно важные функции.

Типовой договор аутсорсинга, как правило, содержит следующие разделы: предмет договора, права и обязанности аутсорсера, права и обязанности заказчика, порядок исполнения и срок действия договора, порядок оплаты, ответственность сторон, порядок рассмотрения споров и иные условия, а также юридические адреса и реквизиты сторон.

Грамотно составленный договор поможет оградить от штрафных санкций в случае ошибки аутсорсером. В рамках договора об аутсорсинге компания-аутсорсер принимает на себя финансовые риски за предъявленные налоговыми органами штрафы по результатам проверок, а также за качество и своевременность выполненных работ по ведению бухгалтерского и налогового учета [6].

Кроме того, предприятию-заказчику не потребуется оснащать рабочее место и предоставлять программное обеспечение для бухгалтерской службы.

Расходы по оплате услуг компании-аутсорсеру предприятие-заказчик учитывает в составе расходов организации (пункт 1 статья 111 Налогового кодекса Республики Таджикистан), услуги должны быть обоснованы и подтверждены документами, оформленными в соответствии с требованиями статьи 12 Закона Республики Таджикистан «О бухгалтерском учете и финансовой отчетности» [2].

В соответствии с пунктом 43 статьи 17 Налогового кодекса Республики Таджикистан услуги понимаются как любая деятельность за вознаграждение, включая финансовые услуги. Сейчас на рынке финансовых услуг особое место занимают бухгалтерские услуги и бухгалтерское сопровождение бизнес-процессов. Под бухгалтерским сопровождением понимают оказание услуг по ведению налогового и бухгалтерского учета компаниям, находящимся как на обычной системе налогообложения, так и на упрощенной.

Бухгалтерское сопровождение включает в себя широкий спектр услуг, прямо или косвенно связанных с ведением учета и составлением отчетности у заказчика. Так, в соответствии с законом Республики Таджикистан «Об аудиторской деятельности», аудиторские организации наряду со своей основной деятельностью (аудитом) имеют право оказывать услуги, сопутствующие аудиту, в состав которых входят и бухгалтерские услуги. Перечень сопутствующих услуг установлен статьей 6 данного закона. Это организация, восстановление и ведение бухгалтерского учета, составление финансовой отчетности, бухгалтерское консультирование; предоставление услуги внутреннего аудитора; налоговое консультирование, организация, восстановление и ведение налогового учета, составление налоговых взаиморасчетов и деклараций; анализ финансовой отчетности; обучение ведению бухгалтерского учета и составлению финансовой отчетности, налогообложению, аудиту и анализу финансово-хозяйственной деятельности и финансового планирования; автоматизация бухгалтерского учета и внедрение информационных технологий и др. [4].

Кроме того, существуют бухгалтерские услуги, оказывая которые клиенту, фирма может выполнять и аудит у данного клиента (например, постановка бухгалтерского учета,

анализ финансовой деятельности, компьютеризация бухгалтерского учета и др.). Но существуют также и бухгалтерские услуги, оказывая которые заказчику, аудиторская фирма не имеет право проводить аудит у данного заказчика (например, ведение бухгалтерского учета, составление налоговых деклараций с бухгалтерской отчетностью).

В случае применения упрощенной системы налогообложения в состав бухгалтерских услуг входит формирование книги доходов и расходов. Также подразумевается оказание попутных бухгалтерских услуг, таких как подготовка кассы для проверки по требованию банка, бухгалтерские услуги в области трудового законодательства и т.д.

Предприниматель или организация заключают с бухгалтерской компанией договор об оказании бухгалтерских услуг, в котором оговаривается конкретный перечень услуг и порядок их оказания.

Реализацией услуги признается документально подтвержденный факт признания заказчиком ее оказания. Отражение в бухгалтерском учете выручки от реализации осуществляется на основании акта сдачи-приемки услуг, в котором указывается перечень услуг, оказанных заказчику. Вместе с актом заказчику выдается счет-фактура. В общем виде передача результата работ от исполнителя заказчику в бухгалтерском учете отражается соответствующими учетными записями.

Доходы и расходы, возникающие в связи с оказанием аутсорсинговой организацией услуг, подлежат отражению в составе финансовой отчетности в отчете о прибылях и убытках с разбивкой по видам доходов и расходов.

Не следует ожидать, что аутсорсинг бухгалтерского учета избавит от всех проблем. Необходимо иметь стратегию развития предприятия, которая поможет, оптимизируя затраты, выстроить четкий план следования к намеченной цели, учитывая сложившуюся экономическую обстановку.

ЛИТЕРАТУРА

1. Гражданский кодекс Республики Таджикистан. Часть 1 от 30 июня 1999 года, № 803. - – <http://mmk.tj>
2. Налоговый кодекс Республики Таджикистан от 17 сентября 2012 года, № 901. - – <http://mmk.tj>
3. Закон Республики Таджикистан «О бухгалтерском учете и финансовой отчетности» от 25 марта 2011 года, № 702. - – <http://mmk.tj>
4. Закон Республики Таджикистан «Об аудиторской деятельности» от 22 июля 2013 года, № 993. – <http://mmk.tj>
5. Быстрова. Е.С. Аутсорсинг бухгалтерских услуг и его роль в стратегическом управлении / Е.С. Быстрова // Молодой ученый. – 2014. - № 4.2 (63.2). – С. 16-19
6. Клименко, Т. Договоры бухгалтерского и налогового аутсорсинга / Т. Клименко // Финансовая газета. – 2008. - № 13
7. Панков, В.В., Наумова, С.А. Аутсорсинг в бухгалтерском учете / В.В. Панков, С.А. Наумова // Аудит и финансовый анализ. - 2009. - № 1. – С. 37-58

Фуломова З.З. - ассистент

Қараев А.Б. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

УНСУРҲОИ ҲИСОБОТИ МОЛИЯВӢ ВА ТАРЗҲОИ БАҲОДИҲИИ ОНҲО ТИБҚИ СБҲМ

Ахбори дар ҳисоботи молиявӣ пешкашшаванда мувофиқи аломатҳои асосии иқтисодӣ ба гурӯҳҳои умумие муттаҳид мешавад, ки унсурҳои ҳисоботи молиявӣ ном доранд.

Унсурҳои ҳисоботи молиявӣ (component of financial statements) – моддаҳои ҳисоботанд, ки вазъи молиявӣ ва натиҷаҳои молиявии фаъолияти корхонаро васф мекунанд. Бунёдгардии ҳисоботи молиявӣ дар ниҳояти қор ба ошкоркунӣ ва дар он инъикоскунӣ унсурҳои мувофиқ

меоварад. Барои пешкашкунӣ дар ҳисоботи молиявӣ унсурҳо вобаста ба ҳислат ва вазифаҳояшон дар фаъолияти корхона ба зергурӯҳҳо тасниф мешаванд.

Унсурҳои ҳисоботи молиявӣ дар баҳши “Ғояҳо”-и маҷмӯаи СБҲМ муайян гардидаанд.

Тибқи “Ғояҳо” унсурҳои васфкунандаи вазъи молиявии корхона дороиҳо, уҳдадориҳо ва сармоя (сармояи худӣ) мебошанд, ки дар ҳисобот оид ба вазъи молиявӣ (тавозуни муҳосибӣ) инъикос карда мешаванд.

Унсурҳои васфкунандаи натиҷаҳои молиявии фаъолияти корхона даромад ва хароҷот мебошанд, ки дар ҳисобот оид ба фоида ё зарар ва дигар даромади ҷомеъ (ҳисобот оид ба фоида ё зарар) инъикос карда мешаванд.

Мувофиқи таснифоти дар СБҲМ қабулгардида амсилаи асосии тавозунӣ чунин аст:

ДРОИҲО – УҲДАДОРИҲО = САРМОЯИ ХУДӢ

Амсилаи тавозунӣ се баҳши таркибии тавозуни муҳосибиро муттаҳид намуда, асоси муайянкунии сармоя чун фарқи байни дороиҳо ва уҳдадориҳо баҳисоб меравад. Ба содагӣ ва яқинии худ нигоҳ накарда, амсилаи асосии муҳосибӣ имконият медиҳад, ки воситаҳо, амалиёт ва натиҷаҳои фаъолияти корхона дар шакли нисбатан умумӣ ифода ва дар тавозуни муҳосибӣ инъикос карда шаванд.

Дороиҳо (assets) – сарватҳоеанд, ки ширкат онҳоро назорат мекунад, дар натиҷаи рӯйдодҳои давраҳои пешин пайдо шудаанд ва дар оянда ширкат аз онҳо нафъҳои иқтисодиро интизор аст.

Нафъҳои иқтисодии ояндаи дар дороиҳо таҷассумёфта ба корхона бо роҳҳои гуногун ворид шуда метавонанд. Масалан, дорой метавонад:

✓ алоҳида ё дар ҳамҷоягӣ бо дигар дороиҳо дар истеҳсоли маҳсулот, иҷрои қор ва хизматҳо истифода шавад;

✓ бо дигар дороиҳо иваз карда шавад;

✓ барои адокунии уҳдадориҳо истифода шавад;

✓ дар байни соҳибмулкони ширкат тақсим карда шавад.

Дар байни хароҷоти рӯйдода ва дороиҳои барпогашта алоқаи зич мавҷуд аст, вале онҳо на ҳама вақт ба ҳам рост меоянд. Масалан, вақте ширкат хароҷот мекунад, ин метавонад гувоҳӣ аз он диҳад, ки ширкат ҳадафи дар оянда ба даст овардани фоидаро пайгирӣ кардааст, вале ин исботи басанда нест оид ба он ки объекти ҷавобгӯ ба мафҳуми дорой ба миён омадааст. Яқинан ҳаминсон, набудани хароҷоти мувофиқ монеъа намешавад, то модда ба мафҳуми дорой мувофиқат кунад ва барои дар тавозун эътироф шудан иддао кунад.

Уҳдадориҳо (liabilities) – қарздорӣ чорӣ ширкат мебошанд, ки дар натиҷаи рӯйдодҳои давраҳои пешин пайдо шудаанд. Танзимкунии қарздорӣ ба хориҷ шудани сарватҳои дарбаргирандаи нафъҳои иқтисодӣ аз ширкат меорад.

Мебояд байни уҳдадориҳои чорӣ ва уҳдадориҳои оянда фарқиятро муқаррар намуд.

Қарори роҳбарияти ширкат оид ба дар оянда ба даст овардани дороиҳо худ аз худ ба пайдо шудани уҳдадорӣ намеорад. Одатан уҳдадорӣ ҳангоме ба миён меояд, ки дорой расонида шудааст ё ширкат барои хариди он шартномаи бекорнашаванда бастааст. Танзимкунии уҳдадориҳои чорӣ ба даст кашидани ширкат аз сарватҳои дарбаргирандаи нафъӣ иқтисодӣ барои адокунии қарз меоварад.

Танзимкунии уҳдадориҳои чорӣ бо чунин тарзҳо сурат гирифта метавонад:

✓ пардохти воситаҳои пулӣ;

✓ додани дигар дороиҳо;

✓ пешкашкунии хизматҳо;

✓ ивазкунии як уҳдадорӣ бо уҳдадориҳои дигар;

✓ гузаронидани уҳдадорӣ ба сармоя.

Уҳдадорӣ инчунин метавонад бо дигар воситаҳо адо карда шавад:

✓ дасткашӣ;

✓ ҳуқуқҳои худро гум кардани қарзедх.

Сармояи худӣ (equity) чун фарқи байни дороиҳо ва уҳдадориҳо муайян карда мешавад. Сармояи худӣ ҳиссаи боқимондаи дороиҳои ширкат пас аз тарҳ кардани ҳама уҳдадориҳои он мебошад.

Сармояи худӣ дар тавозун метавонад ба зергурӯҳҳо чудо гардад. Масалан, дар шароитҳои ҷамъияти саҳҳомӣ чунин моддаҳои сармоя метавонанд алоҳида нишон дода шаванд: воситаҳои гузоштаи саҳҳомон, Ҷоиди тақсимнашуда, захираҳои ифодакунандаи таҳриркуниҳо барои таъмини нигоҳдории сармоя. Чунин таснифкунии сармоя метавонад барои қонеъгардонии талаботҳои истифодабарандагони ҳисоботи молиявӣ ҳангоми қабули қарорҳо оид ба муайянкунии маҳдудиятҳои ҳуқуқии тақсимкунӣ ва истифодабарии сармоя бамаврид бошад. Ин таснифот метавонад далелеро низ инъикос кунад, ки ҷонибҳои дар сармояи ширкат ҳисса дошта нисбат ба гирифтани дивидендҳо ва ё баргардонидани сармоя ҳуқуқҳои гуногун доранд. Бузургии сармояи дар тавозун нишондодашаванда аз баҳодиҳии дороиҳо ва уҳдадориҳо вобаста мебошад.

Одатан андозаи умумии сармояи худӣ ба арзиши умумии бозории саҳмияҳои ширкат ё маблағе, ки метавонад аз қисм ба қисм фурӯштани дороиҳои соф ё фурӯши тамоми ширкат ба даст ояд, мувофиқат намекунад. Тамоюли гузариш ба баҳодиҳии дороиҳо ва уҳдадориҳои ширкатҳо бо арзиши одилона ба наздикшавии арзиши тавозунӣ ва бозории ширкатҳо мусоидат мекунад.

Даромад (income) – афзоиши нафъҳои иқтисодӣ дар муддати давраи ҳисоботӣ мебошад, ки дар шакли воридшавии дороиҳо ё камшавии уҳдадориҳо ба миён омада, ба афзуншавии сармояи бо гузоришҳои соҳибмулкони алоқаманд набуда меоварад.

Тибқи СБҲМ мафҳуми даромад даромад аз фурӯш ва дигар даромадҳои амалиётиро дар бар мегирад.

Даромад аз фурӯш (revenue, proceeds from sales), ё даромади фурӯш, ё маблағи фурӯш – ин воридшавии умумии нафъҳои иқтисодӣ дар рафти Ҷаъолияти муқаррарии ширкат дар давра мебошад, ки ба афзоиши сармояи бо гузоришҳои соҳибмулкони алоқаманд набуда меоварад.

Дигар даромадҳои амалиётӣ (other operating income) – моддаҳои ба мафҳуми даромад ҷавобгӯеанд, ки аз даромади фурӯш фарқ мекунанд. Онҳо метавонанд дар Ҷаъолияти муқаррарии ширкат ё пайдо шаванд, ё пайдо нашаванд. Масалан, воридшавии маблағ аз фурӯши воситаҳои асосӣ, даромади ғайрифурӯши дар натиҷаи азнавбаҳодиҳии дороиҳо пайдошуда. Дигар даромадҳо (даромадҳои ғайрифурӯшӣ) дар ҳисобот оид ба Ҷоида ё зарар ва дигар даромади ҷомеъ алоҳида инъикос карда мешаванд, чунки ахбор оид ба онҳо барои қабули қарорҳои иқтисодӣ муфид аст.

Хароҷот (expenses) – камшавии нафъҳои иқтисодӣ дар давоми давраи ҳисоботӣ мебошад, ки дар шакли хориҷшавии дороиҳо ё зиёдшавии уҳдадориҳо ба миён омада, ба камшавии сармояи ба тақсимот дар байни соҳибмулкони алоқаманд набуда меоварад.

Мувофиқи СБҲМ мафҳуми хароҷот масрафҳои (costs) дар раванди Ҷаъолияти муқаррарии ширкат пайдошуда (чун арзиши аслии фурӯш, подоши меҳнат, истехлок), инчунин зарарҳоро дар бар мегирад.

Зарарҳо (losses) – дигар моддаҳои мебошанд, ки ба мафҳуми хароҷот рост омада, дар раванди Ҷаъолияти муқаррарии ширкат метавонанд пайдо шаванд, ё пайдо нашаванд. Ба зарар мансубанд, масалан, зарарҳои дар натиҷаи офатҳои табиӣ, фурӯши воситаҳои асосӣ, тағйирёбии қурбҳои асёр пайдошуда. Зарарҳо дар ҳисобот оид ба Ҷоида ё зарар ва дигар даромади ҷомеъ алоҳида нишон дода мешаванд, чунки ахбор оид ба онҳо барои қабули қарорҳои иқтисодӣ муфид аст. Зарарҳо дар ҳисобот аксаран бо тарҳи даромади ростоянда нишон дода мешаванд.

Лозим ба ёдоварист, ки дар системаи стандартҳои байналмилалии ҳисоботи молиявӣ стандарте оид ба хароҷот то имрӯз нест. Яке аз сабабҳои ин норасоӣ мумкин ба он хотир бошад, ки дар “Ҷоҳо” масъалаҳои тасниф ва эътирофкунии хароҷот ба таври басанда баррасӣ шудаанд.

Ҳар як унсури ҳисоботи молиявӣ бояд *эътироф карда шавад* (recognised), яъне ба ҳисоботи молиявӣ дохил карда шавад, агар:

- эҳтимолияте вучуд дошта бошад, ки ҳамагуна нафъи иқтисодии ояндаи ба ҳамин объекти баҳисобгирӣ муносибат дошта ба ширкат мебарояд ва ё аз он мебарояд;
- ҳамин объекти баҳисобгирӣ арзиш ё қимате дорад, ки боэътимодона чен карда (баҳо дода) мешавад.

Унсурҳои ҳисоботи молиявӣ бояд мутақобилан эътироф карда шаванд. Эътирофкунии даромад ҳамзамон бо эътирофкунии афзоиши дороиҳо ё камшавии уҳдадориҳо (ё дар ҳамчоягии ҳар ду рӯйдод) ба ҷо оварда мешавад. Эътирофкунии хароҷот бошад ҳамзамон бо эътирофкунии зиёдшавии уҳдадориҳо ё камшавии дороиҳо (ё дар ҳамчоягии ҳар ду рӯйдод) сурат мегирад.

Эътирофкунии унсури ҳисоботи молиявӣ баҳодихии онро талаб менамояд. Баҳодихии дороиҳо, уҳдадориҳо, сармоя, даромад ва хароҷот дар баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ бо ифодаи пулӣ ба ҷо оварда мешавад. Унсури арзиш надошта ва ба ченкунӣ итоат нақунанда наметавонад миқдоран баҳо дода шавад, аз ин рӯ дар баҳисобгирии муҳосибӣ инъикос карда ва дар ҳисоботи молиявӣ нишон дода намешавад.

Баҳодихӣ тарзи муайянкунии маблағи пулест, ки бо он амалиёти хоҷагидорӣ, далелҳо ва рӯйдодҳо ба феҳристҳои (регистрҳои) баҳисобгирии муҳосибӣ дароварда ва дар ҳисоботи молиявӣ ҷамъбаст карда мешаванд. Барои ин мебояд воҳиди пулӣ ва усули баҳодихии миқдории объектҳои баҳисобгирӣ интихоб карда шавад. Ҳангоми тартибдиҳии ҳисоботи молиявӣ тибқи СБҲМ ҳамагуна асъоре истифода шуда метавонад, ки дар маҳалҳои пешкашкунӣ ин гуна ҳисобот қабул гардида бошад.

Дар “Ғояҳо” оварда шудааст, ки дар ҳисоботи молиявӣ бо дараҷаҳо ва ҳамомадҳои гуногун метавонанд чунин усулҳои баҳодихии арзиш истифода шаванд: арзиши таърихӣ, арзиши ҷорӣ барқароркунӣ, арзиши одилона, нархи имкони фӯрӯш, арзиши дисконтшуда.

Арзиши таърихӣ (historical cost) – маблағи пардохтшудаи воситаҳои пулӣ ё муродифҳои онҳо ва ё арзиши одилонаи барои бадастории дорой додашудаи дигар подош дар лаҳзаи бадастории ё бунёдкунӣ ҳамин дорой мебошад. Уҳдадориҳо бо маблағе баҳисоб гирифта мешаванд, ки бар ивази уҳдадории қарзӣ гирифта шудааст, ё дар баъзе мавридҳо (масалан, андоз аз ғоида) бо маблағи воситаҳои пулӣ ё муродифҳое, ки пардохти онҳо дар мавриди рафти муътадили корҳо даринтизор аст. Дар адабиётҳои иқтисодӣ арзиши таърихӣ чун арзиши аввалӣ, нархи харид ё арзиши асли (original cost) низ номбар мешавад.

Арзиши ҷорӣ барқароркунӣ (current replacement cost) – ин баҳодихӣ пас аз эътирофкунии аввалии дорой бо арзиши одилона дар санаи азнавбаҳодихӣ бо тарҳи истехлок ва зарарҳои аз коҳишёбии арзиш ғуншуда мебошад. Дороиҳо бо маблағи он воситаҳои пулӣ ё муродифҳое инъикос карда мешаванд, ки мебоист барои бадастории ҳаминсон дорой ё муродифи он дар айни замон пардохт мешуд. Уҳдадориҳо бо арзиши дисконтнашудаи маблағи воситаҳои пулӣ ё муродифҳое инъикос карда мешаванд, ки мебоист барои адокунии уҳдадорӣ дар айни замон талаб карда мешуд.

Дар мафҳуми мазкур омили вақтии “айни замон” ҷудо мегардад. Моҳиятан ин нархи бозорӣ (market value)-и дар айни замон муқарраргардида мебошад.

Арзиши одилона (fair value) – маблағест, ки ҳангоми додугирифтӣ байни ҷонибҳои бодараки хоҳиши гузаронидани чунин амалиётро дошта дороиро бо он метавон иваз намуд.

Арзиши одилона тарзи появии баҳодихии унсурҳои ҳисоботи молиявӣ нест, чунки ин тарзи баҳодихӣ аз мафҳуми арзиши воқеӣ чун арзиши одилонаи подоши дигари барои бадастории дорой додашуда бармеояд. Мафҳуми подош додан ҳаминро мефаҳмонад, ки дар мавриди набудани баҳои объект онро метавон бо арзиши бозории ҳаминсон объектҳо баҳо дод, яъне ба ҷои арзиши объект арзиши объекти дигари ҳамсон қабул карда мешавад. Лозим ба ёдоварист, ки истифодаи арзиши одилона яке аз ғояҳои асосии СБҲМ аст, аз ин рӯ ана ба ҳамин тарзи баҳодихӣ диққати муҳим дода мешавад.

Нархи имкони фӯрӯш (пӯшонидан) (realisable (settlement) value) – баҳодихии дороиҳо бо маблағи воситаҳои пулӣ ё муродифҳои пул, ки дар айни замон метавонад аз фӯрӯши онҳо

дар шароитҳои мӯътадил гирифта шавад. Уҳдадорӣ бо арзиши адокуниашон, яъне бо маблағи дисконтнашудаи воситаҳои пулӣ ва муродифҳои пул, ки мебоист барои адокунии уҳдадорӣ дар шароитҳои мӯътадили кор масраф мешуданд, инъикос карда мешаванд.

Ҳангоми муайянкунии нархи имконии фурӯш на фақат ба омили вақтии “айни замон”, балки ба мавҷудияти бозор дар шароитҳои мӯътадил низ диққат дода мешавад. Моҳиятан нархи имконии фурӯш ин арзише мебошад, ки айни замон дар бозор муқаррар гардидааст.

Арзиши овардашуда (present value) – баҳодихии дороиҳо бо арзиши ҳозираи маблағи софи дар оянда воридшавандаи воситаҳои пулие мебошад, ки ҳамин дорой дар шароитҳои мӯътадил онҳоро ба миён меорад. Уҳдадорӣ бо арзиши овардашудаи хоричшавии софи ояндаи воситаҳои пулие инъикос карда мешаванд, ки барои адокунии уҳдадорӣ дар шароитҳои мӯътадил талаб карда мешавад.

Дигар тарзҳои баҳодихии дар СБҲМ барои баҳодихии унсурҳои ҳисобот истифодашаванда, ба монанди арзиши тавозунӣ, арзиши истехлокшаванда, арзиши барҳамдихӣ ва маблағи подошшаванда тарзҳои ҳосилавӣ мебошанд, ки панҷ намуди муоинашудаи арзишҳо таъя менамоянд.

АДАБИЁТ

1. Каримов Б.Ҳ., Бобиев И.А., Қаюмова Ф.А., Набиев Б.А. Стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе, Ирфон, 2014. – 449 с.
2. Бархатов А.П. Международные стандарты учета и финансовой отчетности. Учебник. – М.: Дашков и К°, 2012. – 484 с.
3. Вахрушина М.А. Международные стандарты финансовой отчетности. Учебник. – М.: Рид Групп, 2011. – 656 с.

Расулов Т.М. – н.и.и., дотсент

Расулӣ Ф.Т. – магистрант

Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

Маҳмаризоева М. – муаллими калон

Донишкадаи омӯзгорӣи Тоҷикистон дар шаҳри Панҷакент

ЗАРУРИЯТИ НАЗОРАТИ МОЛИЯВӢ БАРОИ ТАЪМИНИ МАНФИАТҲОИ ҲУҚУҚИИ ДАВЛАТ

Мақоми махсуси назорати молиявӣ дар системаи умумии назорат ҳамчун ҷузъе дар системаи идоракуни аз махсусияти он, ки дар функсияи назоратии ҳуди молия ифода меёбад, бармеояд. Қобилияти ба таври объективӣ ба молия ҳоси ифоданамоии тарафи махсуси фаъолияти истехсоли-ҳочати дар ҳама соҳаҳо, назорати молиявиро хеле фарогиранда месозад. Агар функсияи назоратаи молия ҳосияти ҳуди молия бошад, онгоҳ назорати молияви фаъолияти мақомоти мувофиқи онро баамалбароранда аст. Зоҳиран объекти назорати молияви нишондеҳандаҳои молияви фаъолият аст, аммо, азбаски онҳо ё чараёни бунёдшави, тақсимот, азнавтасимномаи ва истифодабарии захираҳои молиявиро танзим менамояд ё натиҷанокии гирдгардиши онҳоро инъикос менамояд, объекти ҳақиқии назорати молияви ҳамаи чараёни фаъолияти истехсоли - ҳочаи мегардад. Бо ин нақши муҳиму бузурги назорати молияви дар системаи идоракуни муайян карда мешавад [8, с.75].

Шарти зарурии самаранокии назорати молияви системаи баҳисобгирии бухталтери, ки боэътимоди ва инъикоси пурраи ҳаракати нишондеҳандаҳои арзишии фаъолияти ашҳоси ҳуқуқи ё ҳисмонии ҳисоботдеҳро таъмин менамояд, мебошад. Танҳо дар ин шароит натиҷаҳои назорати молияви имкониятро барон таҳлил ва баҳодехии объективӣ динамикаи нишондеҳандаҳои молияви ва та- сҳеҳи рафти баамалбарории сиёсати молияви дар давраи муайяни инкишоф медиҳад.

Дар мамолики иқтисоди бозоргони соҳаи назорати молияви давлати баамалбарории сиёсати молияви давлатро таъмин менамояд. Назорати молияви давлати танҳо ба звеноҳои системаи молияви давлати дахл дошта, қисми ҷамъиятикардашудаи маҳсулоти умумии миллиро фаро мегирад. Ин пеш аз ҳама тартибдеҳи ва иҷронамоии бучети давлати, фондҳои

гаирибучетии ҳукумати, молияи маҳалли ва молияи корхонаҳои давлатиро ифода менамояд [6, с.94].

Фаъолияти соҳибқорӣ хусусӣ ва монополияҳо танҳо дар қисмати риояи интизоми молияви хангоми иҷроиши супоришоти давлати, хангоми ба онҳо пешниҳод гаштани қарз ва субсидияҳои давлати, хангоми тартибдеҳи и декларатсияҳои андоз аз тарафи онҳо объекти назорати молиявии давлати метардад [8, с.79].

Дар назорати молиявии давлати диққати асоси ба саривақти ва пуррагии мобилизатсияи захираҳои давлати, қонуни будани харочотҳо ва даррмадҳои ҳамаи звеноҳои системаи молияи давлати, риояи қоидаҳои баҳисобгири ва ҳисобот дода мешавад. Назорати молиявии давлати на танҳо чараёни бунёдшави ва иҷроиши бучети ҷумҳурияви, балки бучетҳои маҳаллиро низ дарбар мегирад, зеро аз тарафи ҳукумати маркази назорат - хангоми ба бучети маҳалли додани субсидияҳо ва қарзҳо аз бучети ҷумҳурияви барои молиягузори ва назорати ҷорию капиталии онҳо, бақайдгирии барориши заёмҳои маҳаллии аз тарафи давлат кафолатдошаванда, амалигардонии барномаҳои. ҳукумати низ ба амал бароварда мешавад.

Ба соҳаи назорати давлатии молияви назорати дар соҳаи фаъолияти монополияҳо ва соҳибқорӣ хусуси аз тарафи ҳуди соҳибони капитали молияви ё амалишаванда низ дохил мешавад. Дар ин ҳола, назорати молияви хеле қатъи амали мегардад, зеро аз доимият ва қатъияти он бевосита натиҷанокии молиявии фаъолияти ҳуди соҳибони сармоя вобастаги дорад. Мақсади ниҳии фаъолияти соҳибқорӣ чун қоида бойшави, яъне афзудани сармояи ибтидоист. Дар ин сатҳ дар сохтори ташкили назорати молияви хангоми иқтисоди бозоргони шабоҳат бо назорати дохилиидоравии молиявие, ки хангоми мавҷудияти системаи маъмури - фармондеҳи ба шакли умумихалқии давлатии моликият амал мекард, баръало зоҳир мегардад. Аммо, агар ба самаранокии назорати дохилиидорави бештар давлат манфиатдор бошад, дар шароити иқтисоди бозори ба самаранокии назорати молиявии дохили - хусуси бевосита ҳуди соҳибони сармоя шавқманданд [2, с.194].

Назорати молияви - хоҷаги ҷузъи таркибии назорати давлати аст. Ин системаи назоратие, ки мақомоти давлати, чамъияти ва идорави аз болои фаъолияти хоҷаги - молиявии корхонаҳо ва ташкилотҳо бо мақсади баҳодехии объективии самаранокии иқтисодии ин фаъолият, муқаррарнамоеи қонуни будан, боэтимоди ва мақсаднокии амалиётҳои молиявию хоҷаги, ҳифзи моликият ва дарёфти захираҳои дохилихоҷагии афзоиши самаранокии истеҳсолот ба амал мебароранд.

Яъне, назорати молияви ҳамчун шакли назорати давлати дар чараёни бунёдшави ва истифодабарии фондҳои васоитаи пули дар ҳамаи звеноҳои системаи молияви амали мегардад. Таъиноти асосии онҳо - таъмини ҳифзи ҳамаи намудҳои моликият, истифодаи ратсионалии воситаҳои пули, барои бадастории самаранокии баландтарини истеҳсолот мебошад. Яке аз вазифаҳои муҳимтарини назорати молияви - санҷиши риояи дурусти қонунгузори аз рӯи масъалаҳои молияви, саривақтии иҷроиши уҳдадориҳои молияви дар назди бучетти давлати, бонкҳо инчунин уҳдадориҳои тарафайни корхонаву ташкилотҳо аз рӯи ҳисоббаро- барқуниҳо ва пардохтҳо мебошад. Назорати молияви мақомоти олии ҳокимияти давлати ва идорақуни, вазорати молия ва мақомоти маҳаллии молияви ба амал мебароранд.

Дар шароити муносибатҳои бозори масъулияти ҳадамоти молияви барои мобилизатсияи пурраи воситаҳои азониҳуди, ҳолати молиявии корхона, самаранокии амалиётҳои гузаронидашуда, натиҷаҳои ниҳии кор хеле меафзояд. Зеро аз он аз бисёр ҷиҳат қобилияти ба рақобаттоварии корхона вобастаги дорад. Хангоми тартибдеҳи вазифаҳои нақшави, пешгӯиҳо, дар ҳамаи самтҳои оптимали ва андозаи харочотҳо, асоснокии дохилшавиҳои пулии нақшави назорат карда мешавад. Назорат бояд ҳамаи қарорҳои қабулмешударо аз нуқтаи назари қонуни будан, мувофиқи мақсад будан ва ғоиданоки фаро мегирад. Шакли муҳими назорат - таҳлили нишондеҳандаҳои асосии кор, муайянамоеи омилҳои мусбат ва манфии ба даромади корхона, ғоида таъсиррасонанда мебошад [5, с.85].

Назорати молияви - назорати мақомоти ҳукумати қонунгузори ва иҷроияи ҳама сатҳҳо, инчунин муассисаҳои махсус бунёдшуда аз болои фаъолияти молиявии ҳамаи субъектҳои иқтисоди (давлат, корхонаҳо, муассисаҳо, ташкилотҳо) бо истифодабарии усулҳои

махсус мебошад. Вай назоратро аз болои риояи қонунгузории молияви - хоҷаги дар ҷараёни бунёдшави ва истифодаи фондҳои васоити пули, баҳодеҳи самаранокии иқтисодии амалиётҳои молияви - хоҷаги ва мувофиқи мақсад будани хароҷоти ба амал овардари дарбар мегирад.

Назорати молияви аз болои фаъолияти корхона инчунин назоратро аз ҷониби муассисаҳои қарзи, саҳҳомон ва назорати дохили; санҷиши самаранокии мақсаднокии истифодаи захираҳои пулии азониҳуди, қарзи ва ҷалбшуда; таҳлил ва муқоисаи натиҷаҳои ҳақиқии молияви бо пешбинишуда; баҳои молиявии натиҷаҳои лоиҳаҳои инвестициони; дурусти'ва боэътимоди ҳисоботи молияви; вазъи молияви ва бозоргириро дарбар метирад.

Назорати молияви - хоҷаги ҳамчун функсияи мустақили идоракунии иқтисодӣ ва соҳаи донишҳои иқтисоди ягона ва тақсим- нашлаванда аст. Мавҷудияти иамудҳои гуногуни он ба мураккаби ва бисёрҷониба будани функсияи он дар сатҳҳои гуногуни идоракунии вобаста аст. Хамаи намудҳои назорати молияви - хоҷагири ягонагии мазмуни иқтисоди, предмет ва метод муттаҳид менамояд [8, с.65]. Аммо, ҳар як қисмати он соҳаи истифода ва махсусияти хешро дорост. Аз ин рӯ, вобаста аз субъектҳои назорати намудҳои назорати давлати, идораи ва дохилиидоравиро фарқ мекунанд, ки мавқеи онҳоро мо дар боло дида гузаштем.

АДАБИЁТ

1. Международные стандарты финансовой отчетности, том 1 с МСФО (IAS) 1 по МСФО (IAS) 27 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 . – 185 с.
2. Международные стандарты финансовой отчетности, том 2 с МСФО (IAS) 28 по МСФО (IAS) 41, МСФО (IFRS) 1 по (IFRS) 7 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 . – 323 с.
3. Методические рекомендации по применению международных стандартов финансовой отчетности, том 1 с МСФО (IAS) 1 по МСФО (IAS) 28 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 . – 232 с.
4. Басовский Л.Е. Теория экономического анализа: Учеб. Пособие. – М.: ИНФРА-М, 2001.
5. Ковалев В.В., Волкова О.Н. Анализ хозяйственной деятельности предприятия М.: Проспект, 2000.
6. Ковалев В.В. Как читать баланс – М.: Финансы и статистика, 1998.
7. Расулов Т.М. Махмаризоева М. Расулов Ф. Баҳисобгирӣ ва ҳисобот дар ҳазинадорӣ Душанбе “Аржанг” – 2019
8. Расулов Т.М. Махмаризоева М. Расулов Ф. Назорат ва тафтиш. Душанбе “Аржанг” – 2019

*Рустамов Р.У. - муаллими калон
Абдукаримзода А.Х. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

НАТИҶАҲОИ МОЛИЯВИИ ФАЪОЛИЯТИ ШИРКАТҲОИ САВДО ҲАМЧУН ОБЪЕКТИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ

Бояд қайд намуд, ки савдо (тиҷорат) – ин намуди фаъолияти соҳибкорӣ буда бо хариду фурӯши молҳо расонидани хизматрасониҳо ба харидорон мебошад. Мақсади фаъолияти савдо дар он аст, ки барои харидани мол ва аз нав фурӯхтани он ва ба даст овардани нафъи иқтисодӣ мебошад.

Аз ин лиҳоз соҳибкорӣ дар соҳаи савдо хароҷоти камтарро аз соҳибкор талаб намуда, дар шароитҳои муносири иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таваккалҳои бештар гирифта аст. Бо вучуди ин бештари соҳибкорони инфиродӣ ва шахсони ҳуқуқӣ ба ин намуди фаъолияти соҳибкорӣ рӯ меоранд.

Фаъолияти савдо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аксаран ба хариду фурӯши молҳои воридотшаванда сарукор дорад. Соҳибкорони инфиродии фаъолияти соҳибкории худро дар асоси патент ва шаҳодатнома баргузоркунанда, инчунин шахсони ҳуқуқӣ бо ташкил намудани бозорҳо, фурӯшгоҳҳо ва дуконҳо (мағозаҳо) ба амалиётҳои тиҷоратӣ шуғл меварзанд.

Баҳисобгирии муҳосибӣ дар ташкилотҳои савдо аз баҳисобгирии муҳосибии ширкатҳои истеҳсолӣ ба қадри назаррас фарқ мекунад. Ба хотири рӯшани андохтан ба ин ин ҷо мо раванди баҳисобгирии муҳосибиро шарҳ медиҳем.

Фаъолияти соҳибкорӣ дар шароити бозор ва ҷаҳонишавии иқтисодиёт доираи корбурди баҳисобгирии муҳосибиро васеъ намуд. Объектҳои нави баҳисобгирии муҳосибӣ пайдо шудаву истифодабарандагони нави ахбори муҳосибӣ ба миён омадаанд. Баҳисобгирии муҳосибии муосир таъминкунандаи асосии ахбор барои идоракунии фаъолияти соҳибкорӣ мебошад.

Ислоҳоти низоми баҳисобгирии муҳосибӣ ва татбиқи стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ нигоҳи навро ба ташкил ва пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ дар соҳибкорӣ тақозо менамоянд. Донистани асосҳои пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ барои кормандони идоракунанда ва роҳбарони корхонаҳои муосир, донишҷӯёни касбҳои иқтисодӣ ва ҷама қасони нияти соҳибкор шуданро дошта зарур аст [1, с. 3].

Мақсади ниҳойии ташкилотҳои савдо ба даст овардани фоида мебошад. Фоида унсури таркибии муносибатҳои бозорӣ буда, мавқеи намоёнро дар таъсиси бозори воситаҳои истеҳсолот, молҳои ниёзи мардум, қоғазҳои қиматнок ишғол менамояд. Вай нақши муҳимро дар барҳамдиҳии касри бучет, муътадилгардонии хоҷагидорӣ ва бартаарафсозии зухуроти бӯхронӣ мебозад.

Яке аз принципҳои муҳимтарини иқтисоди бозорӣ ин фойданокии фаъолияти корхона мебошад. Фоида самаранокии фаъолияти хоҷагидорӣ корхонаро васф намуда, манбаи асосии маблағгузорию рушди минбаъдаи он мебошад. Ҳиссаи муқарраргардидаи фойдари корхона чун андоз аз фойда ба бучети давлат гузаронида, ҳиссаи дигарашро барои рушди фаъолияти худ сафарбар менамояд.

Натиҷаи молиявии ниҳойии фаъолияти ташкилоти тичоратӣ – ин фойдаи соф ё зарар мебошад. Натиҷаи молиявии ниҳойии ташкилоти савдо чун дигар корхонаҳои соҳибкорӣ аз ин унсурҳо бунёд мегардад:

- фойда ё зарар аз фурӯш;
- бақияи даромад ва хароҷот аз фаъолияти амалиётӣ;
- бақияи даромад ва хароҷот аз фаъолияти ғайриамалиётӣ;
- даромад ва хароҷоти фавқуллода.

Натиҷаи молиявии ниҳойӣ – фойда ё зарар аз фаъолияти хоҷагидорӣ чун фарқи байни даромадҳои гирифташуда ва хароҷоти ба онҳо ростояндаи ташкилоти савдо ҳисоб карда мешавад. Барзиёдии даромадҳо аз хароҷот – фойда ва барзиёдии хароҷот аз даромад – зарарро ифода менамояд. Натиҷаи молиявии дар давари ҳисоботӣ (сол) бадастовардаи ташкилоти савдо мувофиқан ба зиёдшавӣ ё камшавии сармои ташкилот меоварад [2, с. 88].

Бо мақсадҳои баҳисобгирии муҳосибӣ мафҳумҳои даромад ва хароҷот ва таснифи онҳо бо санадҳои меъёрии махсус – низомномаҳои баҳисобгирии муҳосибӣ (НБМ) 6/2001 “Даромадҳои корхона” [3] ва 7/2001 “Хароҷоти корхона” [4] муайян карда шудаанд.

Тибқи нишондоди ин санадҳои меъёрӣ даромадҳои дар натиҷаи пешбурди фаъолияти молиявӣ-хоҷагидорӣ худ мегирифтаи ташкилот дар ҳисобот оид ба фойда ё зарарҳо бо чунин бахшҳои асосӣ инъикос карда мешаванд:

1. Даромади соф аз фурӯш.

Даромади соф аз фурӯш чун маблағ аз фурӯши маҳсулот (молҳо, корҳо, хизматрасониҳо), бе баҳисобгирии маблағи андоз аз арзиши иловашуда, андози аксизӣ ва дигар андозҳои ҷуброншаванда, ки дар таркиби нархи маҳсулот (молҳо, корҳо, хизматрасониҳо) баҳисоб гирифта мешаванд, муайян карда мешавад. Молҳои бозпасгардонидашуда ва тахфифҳои ба харидорон пешкашкардашуда ба даромади соф дохил намешаванд.

Даромад аз фурӯши маҳсулот (молҳо, корҳо, хизматрасониҳо) мувофиқи қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии баҳисобгирии муҳосибӣ муайян карда мешавад.

2. Дигар даромадҳои амалиётӣ (дигар даромадҳо аз фаъолияти асосӣ):

- даромад аз иҷораи амалиётӣ (муқаррарӣ);

- даромад аз пардохтҳои литсензиявӣ;
- чаримаҳо, чаримаҳои фоизӣ, ноустувораҳои вобаста ба фаъолияти амалиёти худ гирифтаи ташкилот;
- баргардонидани қарзҳои пештар бе истифодабарии ҳисоби захираи баҳододашаванда чун қарзҳои безътимод соқиткардашуда;
- дигар даромадҳо аз амалиёти бевосита ба истеҳсол ва фурӯши маҳсулот (корҳо, хизматрасониҳо) алоқаманд набуда.

Моддаҳои номуҳими дигар даромадҳо дар ҳисобот оид ба фоида ё зарарҳо метавонанд бо тарҳи хароҷоти дахлдор аз ҳаминсон амалиёт ва рӯйдодҳо нишон дода шаванд.

3. Даромадҳои ғайриамалиётӣ (даромадҳо аз фаъолияти молиявӣ ва сармоягузорӣ);

- даромадҳои фоизӣ;
- даромадҳо аз сармоягузориҳо;
- даромадҳо аз дивидендҳо;
- даромадҳо аз фарқҳои қурбӣ;
- даромадҳо аз ивазкунии асъор;
- даромадҳо аз хоричшавии дорониҳои дарозмуҳлат;
- даромадҳо аз соқиткунии қарздорӣ аз амалиёти лағвкардашуда;
- дигар даромадҳои ғайриамалиётӣ.

Даромадҳои фавқуллода – даромадҳои мебошанд, ки ҳосияти ғайриоддигӣ дошта, дар натиҷаи рӯйдодҳо ва амалиёти берун аз фаъолияти муқаррарии ташкилот пайдо мешаванд ва гирифтанишон пешбинӣ намешавад.

Таснифи масрафҳо, ки дар санадҳои дар боло қайдкардашуда оварда шудааст пеш аз ҳама ба инъикоскунии дуруст ва пурраи масрафҳо дар баҳисобгирии муҳосибӣ, муайянкунии натиҷаҳои молиявӣ (фоида ё зарар) аз фаъолияти ташкилот барои тартибдиҳии ҳисоботи молиявии вай ва андозбандии фоида нигаронида шудааст.

Натиҷаҳои молиявии фаъолияти ташкилоти савдо бо чунин нишондиҳандаҳои фоида тавсиф дода мешаванд [5, с. 214]:

- фоидаи умумӣ аз фурӯш (ФУ), ки чун фарқи байни даромади соф аз фурӯш (ДСФ) ва арзиши аслии истеҳсолии маҳсулоти фурӯхташуда (АИ) муайян карда мешавад:

$$\text{ФУ} = \text{ДСФ} - \text{АИ};$$

- фоида аз фаъолияти амалиётӣ (ФА), ки чун фарқи байни фоидаи умумӣ аз фурӯш (ФУ) ва хароҷоти фурӯш (ХФ), хароҷоти маъмурӣ (ХМ), дигар хароҷот ва зарарҳои амалиётӣ (ДХА) бо замми дигар даромадҳои амалиётӣ (ДДА) муайян карда мешавад:

$$\text{ФА} = \text{ФУ} - \text{ХФ} - \text{ХМ} - \text{ДХА} + \text{ДДА};$$

- фоида (ё зарар) аз фаъолияти умумихоҷагидорӣ (ФФУ), ки чун ҳосили ҷамъи фоида аз фаъолияти амалиётӣ (ФА) ва даромадҳои ғайриамалиётӣ (ДФА) бо тарҳи хароҷоти ғайриамалиётӣ (ХҒА) ҳисоб карда мешавад:

$$\text{ФФУ} = \text{ФА} + \text{ДФА} - \text{ХҒА};$$

- фоида то пардохткунии андоз (ФТА), ки чун ҳосили ҷамъи фоида аз фаъолияти умумихоҷагидорӣ (ФФУ) ва даромадҳои фавқуллода (ДФ) бо тарҳи зарарҳои фавқуллода (ЗФ) муайян карда мешавад:

$$\text{ФТА} = \text{ФФУ} + \text{ДФ} - \text{ЗФ};$$

- фоидаи софи сол (ФС), ки пас аз пардохт кардани андоз аз фоида дар ихтиёри ташкилот монда, чун фарқи байни фоида то пардохткунии андоз (ФТА) ва маблағи андоз аз фоида (АФ) ҳисоб карда мешавад:

$$\text{ФС} = \text{ФТА} - \text{АФ}.$$

Гардиши молҳо дар ширкатҳои савдо ҳамарӯза ба миён меояд: харидкунӣ, кашонидан то ҷойи фурӯш, қабулкунӣ, ҷудокунии, боркунӣ ва фурувардан, нигоҳдорӣ, фурӯш ва расонидан ба харидор ва дигар амалиётҳо – амалиётҳои асосии ширкатҳои савдо мебошанд.

Ҳамин тавр бояд қайд наммуд, ки раванди харидкунӣ ва фурӯштани молҳо бевосита ба гардиши воситаҳои пулӣ ҳамрадиф буда ва ҳама инҳо амалиётҳои хоҷагидорӣ ширкатҳои савдо баҳисоб мераванд.

АДАБИЁТ

1. Каримов Б.Ҳ. Асосҳои баҳисобгирии муҳосибӣ. – Душанбе, ДСХ, 2016. – 220 с.
2. Лукин Е.Е., Сперанский А.А. Оптовая и розничная торговля: бухгалтерский учет и налогообложения. – М.: Приор, 2009. – 224 с.
3. Фармоиши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 13.08.2001, № 118.
4. Фармоиши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 9.08.2001, № 116.
5. Экономика предприятия (фирмы): Учебник /Под ред. проф. О.И. Волкова и доц. О.В. Девяткина. — 4-е изд., перераб. и доп. — М.: ИНФРА-М, 2009. — 601 с.

Саидов Р.Н.

Буриев С.А.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

АСОСҲОИ МЕТОДОЛОГИИ ТАКМИЛИ АУДИТИ ДАВЛАТӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Воқеан баланд бардоштани самаранокии идоракунии захираҳои миллӣ яке аз вазифаҳои мураккаб ва муосири ҳар як давлат ба ҳисоб меравад. Қисми асосии захираҳои молиявӣ дар дохили давлат ташаккул меёбанд, аз ин рӯ ташаккули захираҳои молиявии он бештар аз миқёс ва самаранокии рушди иқтисодии кишвар вобаста аст. Аз нигоҳи мо аудити давлатӣ на танҳо санҷиши ҳисоботи муҳосибӣ (молиявӣ)-и мақомоти давлатӣ мебошад, балки барои баҳодихии ҳолатҳои зерин бояд ҷавоб дода тавонад: арзёбии истифодаи захираҳои молиявӣ тибқи ҳадафҳои гузошташуда; баҳодихии сатҳи самаранок истифодабарии захираҳои молиявӣ ва ба ҳадафҳои рушди иҷтимоию иқтисодии давлат мувофиқ будани онҳо.

Яке аз заминаҳои устувори ташаккули методологии аудити давлатӣ ин қабули Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон "Дар бораи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон" буд, ки соли 2011 эътибори қонунӣ пайдо кард. Қонуни мазкур афзалиятҳои назаррас дорад ва дурнамои рушди аудити давлатиро дар мамлакат комилан нишон медиҳад. Тибқи қонуни мазкур, ба Палатаи ҳисоб мақоми олии аудити берунаи давлатӣ дода шудааст. Қабули қонун дар бораи фаъолияти мақомоти олии назорати давлатии молиявӣ мафҳуми «аудити мустақили берунии давлатӣ»-ро дар ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун такмилдиҳии заминаи меъёрӣ-ҳуқуқӣ қабул намуд.

Бояд қайд намуд, ки фаъолияти аудитории Палатаи ҳисоб дурнамои рушди аудити давлатиро таъмин карда метавонад, зеро он бо стандартҳои байналмилалӣ мақомоти олии назорати давлатӣ асос ёфтааст. Асосан стандартҳои истифоданамудаи Палатаи ҳисоб ҳуҷҷатҳои меъёрие мебошанд, ки хусусиятҳо, қоидаҳо, тартиби банақшагирӣ ва ташкили намудҳои гуногуни фаъолияти Палатаи ҳисобро дар сатҳи қаноатбахш муайян мекунанд. Дар марҳилаи ҳозира Палатаи ҳисоб дар таҳияи стандартҳо дар сатҳи байналмилалӣ фаъолона ширкат меварзад.

Омӯзиши масъала нишон дод, ки мувофиқи стандартҳои INTOSAI се намуди аудит вучуд дорад: а) аудити молиявӣ; в) аудити амалиётӣ; в) аудити мутобикат [7, с.103]. Мақомоти аудити давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамаи ин се намуди аудити тавсиянамударо дар рафти фаъолияти аудиторӣ худ истифода мекунанд.

Аз нигоҳи мо, намудҳои аудити зикршуда дар ҳамон ҳолат метавонанд таъсирнокии аудити давлатиро таъмин кунанд, ки агар онҳо ба самтҳои зерин нигаронида шуда бошанд:

а) чорабиниҳои санҷиши аудити молиявӣ бо мақсади ошкор кардани таҳрифоти назарраси маълумоти молиявӣ бо сабаби бартарарф намудани қаллобӣ ё хатогиҳо татбиқ карда шавад;

б) мақсади асосии аудити самаранокӣ аз арзёбии фаъолияти муассиса, самаранокӣ ва самарабахшии кори он иборат бошад;

в) аудити мувофиқат ба арзёбии воқеонаи мутобикати ҳама самтҳои фаъолияти муассиса ба талаботи муқаррароти амалкунанда равона карда шуда бошад.

Намудҳои аудит, ки дар боло гуфта шуд, вобаста ба як қатор меъёрҳо аз якдигар фарқ менамоянд, хусусан вобаста ба мақсад, сарчашмаҳои иттилоотии дар рафти санҷиш истифодашаванда, самтҳои санҷидашаванда ва натиҷаҳои санҷиш. Вобаста ба ин, дар ҷадвали якум тавсифи муқоисавии намудҳои аудитро пешниҳод менамоем.

Аз нигоҳи мо, аудити самаранокӣ дар ҳама ҳолат метавонад барои ҳалли мушкилоти дар объекти санҷидашаванда ҷойдоша мусоидат намояд, ки агар он ба принципҳои даромадноки; самаранокӣ ва иҷроқунӣ таъяс намояд.

Мо чунин мешуморем, ки дар шароити қунунӣ ҳангоми санҷиш ба қонуният ва пуррагии харочоти буҷет бояд таваҷҷуҳи махсус дода шавад. Хусусан мақомоти назорати давлатии молиявӣ ба аҳамияти иҷтимоӣ-иқтисодии воситаҳои давлатӣ бояд эътибори ҷиддӣ диҳад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ҷорабиниҳои назорати давлатии молиявӣ танҳо баҳодиҳии маблағи харочоти давлатиро дар бар мегирад, бинобар ин, аудити самаранокӣ таъсири иҷтимоӣ иқтисодии тадбирҳои андешидашударо то андозае мадди назар мекунад. Бо назардошти такмили методологияи аудити баҳши давлатӣ, ки имконияти санҷиши истифодабарии маблағҳои давлатиро аз ҷиҳати моҳияти иҷтимоӣ-иқтисодии онҳо дорад, рушди фаъолияти аудиторӣ яке аз вазифаҳои афзалиятноки мақомоти назоратӣ мебошад.

Дар муассисаҳои буҷетӣ интихоби мавзӯи аудити иҷроӣ ҳамчун як ҷузъи раванди банақшагирии стратегӣ бояд ба стратегияи рушди иҷтимоӣ иқтисодии кишвар асос ёбад. Ҳангоми санҷиши муассисаҳои баҳши давлатию буҷетӣ мувофиқати нишондиҳандаҳои фаъолияти онҳо бояд бо нишондиҳандаҳои, ки дар Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 ва Стратегияи рушди иҷтимоӣ иқтисодии шаҳру ноҳияҳои мамлакат инъикос шудаанд, санҷида шаванд.

Ҷадвали 1. Тавсифи муқоисавии намудҳои аудити давлатӣ, ки мутобиқ бо стандартҳои байналмилалӣ INTOSAI муайян шудаанд

Меъёр	Аудити молиявӣ	Аудити самаранокӣ	Аудити мувофиқат
Мақсад	Муайян кардани дурустии пешбурди баҳисобгирӣ ва ҳисоботдиҳӣ, қонунӣ ва истифодаи мақсадноки маблағҳои давлатӣ.	Муайян кардани самаранокии иқтисодӣ, маҳсулноки ва самаранокии истифодаи захираҳои давлатӣ.	Арзёбии мувофиқати фаъолияти муассисаҳои баҳши давлатӣ бо талаботи мақомоти танзимкунандаи фаъолияти ин муассисаҳо.
Заминаи таҳлилии таҳқиқот	Ҳуҷҷатҳои молиявӣ ва ҳисоботҳое, ки сатҳи қонунии истифодаи маблағҳои давлатиро инъикос мекунанд.	Ҳуҷҷатҳои инъикоскунандаи натиҷаҳои фаъолият оид ба ташаққул ва истифодаи фондҳои давлатӣ.	Маълумот оиди сатҳи мувофиқати фаъолияти муассиса ба меъёрҳои муқарраршуда.
Мухтавои қор	Санҷиши ҳуҷҷатӣ ва воқеии амалиётҳое, ки бо маблағҳои давлатӣ анҷом дода мешаванд, инчунин инъикоси онҳо дар баҳисобгирӣ ва ҳисобот.	Таҳлили ташкили қор, таҳлили муқоисавӣ, таҳияи меъёрҳои дахлдори баҳодиҳӣ, гузаронидани пурсишҳо, мусоҳибаҳо, ва омода кардани саволномаҳо.	Тафтиши қонуният ё дурустӣ (риояи принципҳои умумии идорақунӣ молияи давлатӣ ва қоидаҳои рафтори хизматчиёни давлатӣ).
Натиҷаи Санҷиш	Дар шакли ҳисоботи стандартӣ, ҳулосаҳо дар асоси ҳуҷҷатҳои молиявӣ ва тавсифи қонунвайронкуниҳои ошкоршуда ва ҷораҳои рафъи онҳо.	Дар шакли ҳисобот дар бораи натиҷаҳо, ҳулосаҳо дар асоси далелҳои гуногун ва пешниҳодҳои барои объектҳо.	Дар шакли ҳисоботи аудитор ва тавсифи қонунвайронкуниҳои ошкоршуда ва ҷораҳои рафъи онҳо.

Сарчашма: Аз ҷониби муаллифон дар асоси адабиёти 2,3,6 тартиб дода шудааст.

Азбаски Стратегияҳои зикршуда маълумотро аз даврони гузашта ва нишондиҳандаҳои дарозмуддат ба инобат мегиранд, аз ин рӯ, қарор оид ба интиҳоби мавзӯ ва ё масъалагузориҳои барномаи аудити давлатӣ бояд бо эҳтиёт қабул карда шаванд.

Раванди банақшагирии стратегӣ одатан тартиб додани нақшаи кории аудиторро дар тӯли як сол ё барои давраи дарозтар дар бар мегирад [1, с.152]. Бо назардошти ҳолати ҷойдошта, аз нигоҳи мо нақшаи кории аудит вобаста ба тағйирёбӣ дар баҳши давлатӣ ва афзалиятҳои тағйирёбандаи сиёсати иқтисодӣ-иҷтимоӣ таҷдиди назар карда шавад.

Ҷадвали 2. Нуқтаи назари олимони иқтисодчиён оиди мафҳуми «аудити самаранокӣ»

Муаллиф	Нуқтаи назар
Э. Смирнов	Аудити самаранокӣ - ин як намуди нави назорат аст, ки барои муайян намудани самаранокии хароҷоти гуногуни буҷет ва таъсири он ба вазъи иҷтимоӣ иқтисодии кишвар ва минтақаҳои алоҳида таъйин шудааст.
А.Н. Саунин	Аудити самарабахши хароҷоти давлатӣ як намуди назорати молиявӣ маблағҳои давлатӣ мебошад, ки бо роҳи санҷиши фаъолияти мақомоти ҳокимияти давлатӣ, дигар роҳбарон ва гирандагони маблағҳои давлатӣ бо мақсади муайян кардани самаранокии истифодаи онҳо аз ҳисоби маблағҳои давлатӣ, ки барои иҷрои уҳдадориҳо ва вазифаҳои гузашташуда гирифта мешаванд, гузаронида мешавад.
С.Н. Рябухин	Дар доираи аудити самаранокии хароҷоти давлатӣ ба аудити мунтазам, мутамаккил, мутамаккилона ва объективӣ фаъолияти мақомоти давлатӣ аз ҷиҳати харчи маблағҳо ва ҳифзи амволи давлатӣ, инчунин яке аз самтҳои фаъолияти ташкилоти давлатӣ ё самтҳои ба истифодабарӣ сафарбаркунии маблағҳои буҷетӣ мансуб аст, фаъолияти як қатор идораҳо ва ташкилотҳоро фаро гирифта мешаванд.
А. Зуева	Аудити самаранокии хароҷоти давлатӣ як шакли муносири назорати молиявӣ мебошад, ки дар сохтори ҳисобдорӣ ва низоми назорати давлатӣ нақши муҳим дорад ва ба арзёбии самтҳо, кафолати кори самарабахш ва истифодаи сарфакоронаи захираҳои давлатӣ нигаронида шудааст.
Э.Н. Кабудин	Аудити самаранокӣ воситаи муҳими назорати давлатии молиявӣ мебошад, ки ба самти баҳодихии самарабахш ва даромаднокии фаъолияти идоракунӣ, инчунин таҳияи тавсияҳо оиди бартараф кардани қонунвайронкунӣ, инчунин баланд бардоштани самаранокии истифодаи маблағҳои буҷетӣ нигаронида шудааст.
М.П. Афанасев	Аудити самаранокӣ марҳилаи нав дар рушди низоми назорати давлатии молиявӣ мебошад, ки аудити мустакли мақомоти давлатии назорати берунаро бо мақсади баҳодихии самаранокии чараёни хароҷоти маблағҳои буҷетӣ ва идоракунӣ амволи давлатӣ мегузаронад.
Ф.В. Голубев	Аудити самаранокӣ - санҷиши ғайрибарорӣ, маҳсулноки ва самарабахш мебошад, ки барои ошкор ва ба истифодабарӣ сафарбар намудани захираҳои мавҷуда мусоидат менамояд.
Н.Н. Парасотская	Аудити самаранокӣ воситаи арзёбӣ ва мониторинги истифодаи воситаҳои давлатӣ дар робита бо ҳадафҳои гузашташуда ва тарзи ба даст овардани барқарор намудани онҳо дар гузашта, ҳозира ва оянда мебошад.
Мавқеи Муаллиф	Аудити самаранокӣ – ин санҷиши самаранок истифодабарии воситаҳои давлатӣ дар муассисаҳои низоми буҷетӣ мебошад, ки бо роҳи баҳодихӣ ба сатҳи маҳсулнокии натиҷанокии истифодабарии онҳо бо татбиқи ҷараёнҳои санҷишӣ-баҳодихӣ ва таҳлили ташхисӣ амалӣ карда мешавад.

Сарчашма: Муаллифон дар асоси адабиёти 1,4,5,7 тартиб додаанд.

Сарчашмаҳои илмӣ-назариявӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ гувоҳи он аст, ки дар кишварҳои иттиҳоди давлатҳои мустақил аудити самаранокӣ босуръат рушд мекунад, аммо то ба ҳол дар рушди он баъзе аз камбудихо вучуд дорад. Хусусан характери машваратӣ доштани стандартҳои INTOSAI боиси он гаштааст, ки то ҳанӯз пойгоҳи методологияи аудити самаранокӣ вучуд надорад, ки то андозае барои рушди амалияи аудити давлатӣ монеа эҷод менамояд.

Бо назардошти мавҷудияти мушкилоти ҷойдошта аз нигоҳи мо, барои фаҳмидани моҳияти аудити самаранокӣ хароҷоти давлатӣ муҳим аст, ки онро аз нуқтаи назари назариявӣ баррасӣ кунем. Чунки эътимоднокии методологияи амалияи аудити самаранокӣ аз устувории заминаҳои назариявии он вобаста мебошад.

Аз таҳлили адабиёти ватанӣ ва хориҷӣ ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки дар муайянкунӣ ва дарки аудити самаранокӣ муносибати тафриқавӣ мавҷуд аст. Масъалаҳои аудити самаранокӣ дар қорҳои олимони хориҷӣ ба монанди Е.Э. Смирнов, Э.Н. Синева, А.Н. Саунин, С.Н. Рябухин, И.А. Зуева, М.Р. Афанасев, Н.Н. [1, с.154] дида мешавад. Баррасии адабиёти илмӣ фарқиятҳоро дар муайянкунӣ ва дарки моҳияти аудити самаранокӣ нишон медиҳад, ки дар қадвали 2. ба тартиб дароварда шудааст.

Ҳамин тавр, аз таҳлилу омӯзиши сарчашмаҳои бадастовардашуда оид ба аудити давлатӣ ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки аудити бахши давлатӣ дар марҳилаи нави рушд қарор дорад. Тамоюли пешрафт ва рушди минбаъдаи методологияи он то андозае аз таҷрибаи байналмилалӣ вобаста мебошад. Баҳри вусъат бахшидан ба ҷараёни рушди ояндаи аудити бахши давлатӣ, хусусан дар самти такмили методологияи он ба инобат гирифтани нуқтаҳои зеринро муҳим мешуморем:

– дар баробари рушди мунтазами соҳаҳои иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва дар ин замина афзоиши буҷети давлатӣ зарурати такмили пайвасти методологияи аудити бахши давлатӣ;

– ҳамоҳанг намудани ҷорабиниҳои аудити давлатӣ ба ҳадафҳои рушди иҷтимоӣ-иқтисодии давлат;

– ташкил ва гузаронидани аудити бахши давлатӣ бо назардошти аҳамияти иҷтимоӣ-иқтисодии воситаҳои давлатӣ;

– қабул ва истифодаи васеи иттилооти муқоисашаванда бо истифода аз усулҳои, ки барои гузаронидани аудити воқӣ имконият медиҳанд;

– пайваста аз такмили ихтисос гузаронидани аудиторон бо мақсади дар сатҳи баланди касбӣ истифода намудани методикаи навини аудити бахши давлатӣ;

– бунёди методологияи навини аудити бахши давлатӣ дар заминаи иҷрои қорҳои илмӣ-таҳқиқотии олимони ватанӣ;

– истифодаи васеи ҷорабиниҳои санҷишӣ-назоратие, ки барои муайян ва ошкоркунии маҳсулнокию натиҷанокии востаҳои давлатӣ мусоидаткунанда мебошанд.

АДАБИЁТ

1. Зырянова Т.В. Финансовый контроль: аспекты теории и практики: научная монография / Т.В. Зырянова, Н.И. Даниленко, О.Е. Терехова; под общ. и науч. ред. д.э.н., проф. Т.В. Зыряновой. – Екатеринбург, 2007. – 172 с.

2. Ҷумҳурии Тоҷикистон. Қонун. Дар бораи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 28 июни соли 2011, № 749. [Захираҳои электронӣ].– Меъёри дастрасӣ: <http://mmk.tj> (санаи мурочиат: 5.11.2020)

3. Международная организация высших органов аудита. [Электронный ресурс]: офиц. сайт. – М., 2006, - Режим доступа: <http://www.intosai.org/> (дата обращения: 4.11.2020)

4. Мельник М.В. Организация системы внутреннего аудита и контроля в крупных организациях / М.В. Мельник // Аудиторские ведомости. – 2012. - №1-2. – С.118-134.

5. Слабинскова И.А. Учет, анализ и аудит: перспективы развития: монография / И.А. Слабинскова. – Белгород: Изд-во БГТУ, 2014.– 245 с.

6. Стандарти Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон (СПҲ – 105) оид ба гузаронидани аудити самаранокӣ истифодабарии воситаҳои давлатӣ (Бо қарори Ҳайати мушовараи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон аз «04» декабри соли 2017, № 51.1 тасдиқ карда шудааст.).

[Захираҳои электронӣ]. – Меъёри дастрасӣ: <http://sai.tj/index.php/tj/onunguzori-dar-borai-palatai-isob> (санаи мурочиат: 5.11.2020)

7. Суйц, В.П. Аудит эффективности бизнес-процессов как инструмент контроля / В.П. Суйц, Д.А. Волошин // Проблемы теории и практики управления.– 2014.– №6. – С.100-107.

*Бахронов Ш.Ю. – ассистент
Муҳаммадиев Х.Х. – магистрант
Абдукаримзода А.Х. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ТАШАККУЛИ СИЁСАТИ БАҲИСОБГИРӢ ДАР КОРХОНАҲОИ АГРОСАНОАТӢ

Дар замони муосир, вобаста ба масъалаҳои баҳисобгирӣ, омезиши оқилонаи танзими давлатӣ ва мустақилияти корхонаҳо амалӣ мешавад. Моҳияти равишҳои нав дар он аст, ки дар асоси қоидаҳои умумии муайян намудаи давлат, корхонаҳо мустақилона сиёсати баҳисобгирӣ барои ҳалли вазифаҳои дар назди баҳисобгирии муҳосибӣ истодаро таҳия мекунад. Бояд қайд кард, ки таҳияи сиёсати баҳисобгирӣ, ки ба хусусиятҳои фаъолияти ҳар як корхонаи мушаххас пурра мувофиқат мекунад, як раванди нисбатан мураккаб ва ҷиддиест, ки аз сармуҳосиб на танҳо дар ташкили баҳисобгирӣ, донишҳои васеъ, инчунин баъзе масъалаҳои марбут ба раванди истеҳсолотро низ талаб мекунад.

Зарурати муносибати ҳамаҷониба ба таҳияи сиёсати баҳисобгирӣ аз он вобаста аст, ки сиёсати ҳисобдорӣ интиҳобкардаи корхона ба нишондиҳандаҳои хароҷот, фоида, андоз ва инчунин нишондиҳандаҳои вазъи молиявии корхона таъсир мерасонад. Концепсияи сиёсати баҳисобгирии корхонаро Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон "Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ", инчунин Стандарти байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ "Сиёсати баҳисобгирӣ, тағйирот дар баҳодиҳӣ ва ҳатогиҳо" муайян мекунад.

Мутобиқи ин санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ, сиёсати баҳисобгирӣ маҷмӯи усулҳои ташкил ва пешбурди баҳисобгирӣ мебошад, ки аз ҷониби корхона қабул карда шудааст. Ҳамзамон, дар Қонун инчунин муқаррар карда шудааст, ки корхона сиёсати баҳисобгирии худро мустақилона таҳия мекунад ва онро дар низомнома оиди сиёсати баҳисобгирӣ муқаррар менамояд, ки онро сармуҳосиб имзо ва роҳбари корхона тасдиқ мекунад. Ҳангоми таҳияи сиёсати баҳисобгирии корхона дар самти мушаххаси пешбурд ва ташкили баҳисобгирӣ, аз якҷанд усуле, ки қонунгузори баҳисобгирӣ ва СБҲМ пешбинӣ намудаанд, интиҳоб карда мешавад. Агар оид ба масъалаи мушаххас усулҳои баҳисобгирӣ дар санадҳои меъёрию ҳуқуқӣ муқаррар карда нашуда бошанд, пас ҳангоми ташаккули сиёсати баҳисобгирӣ, корхона усули мувофиқеро таҳия мекунад. Усулҳои баҳисобгирии аз ҷониби корхона интиҳобшуда ҳангоми таҳияи сиёсати ҳисобдорӣ аз 1 январи соли баъд аз соли тасдиқи санади дахлдори ташкилию маъмурӣ татбиқ карда мешаванд.

Сиёсати баҳисобгирӣ намудҳои баҳисобгирии муҳосибиро, ки корхона истифода мебарад, нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии фаъолияти корхона, шакли ҳуҷҷатҳои ибтидоии баҳисобгирӣ, шакли баҳисобгирӣ, тартиби баҳисобгирӣ ва баҳодиҳии дороиҳо ва ӯҳдадорӣҳои корхона, инчунин дигар усулҳои ташкил ва пешбурди баҳисобгирӣ дарбар мегирад. Бидуни истисно, ҳамаи нишондодҳои таркибии сиёсати баҳисобгирии дар боло овардашудаи ҳисобдорӣ қатъиян зарур аст, зеро ҳар кадоми онҳо татбиқи баҳисобгирии оқилонаро таъмин менамояд. Ҳамзамон, ба андешаи мо, ҳангоми таҳияи сиёсати баҳисобгирӣ дар корхонаҳои агросаноатӣ бояд ба нақшаи кории ҳисобҳо, шаклҳои ҳуҷҷатҳои ибтидоии баҳисобгирӣ ва регистрҳои баҳисобгирии аз ҷониби корхона таҳияшуда тасдиқ карда шавад. Ин мавқеъ чунин асос дорад:

1. Дар айни замон, барои баҳисобгирии амалиётҳои хоҷагидорӣ корхонаҳо Нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибии фаъолияти молиявӣ-хоҷагии субъектҳои хоҷагидорӣ истифода мешавад, ки бо Фармониши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 майи соли

2011, № 42 тасдиқ шудааст. Ҳамзамон, дар асоси нақшаи ҳисобҳои корхонаҳои кишоварзӣ нақшаҳои кории ҳисобҳоро таҳия нашудаанд, ки рӯйхати пурраи ҳисобҳои таркибӣ ва таҳлилий, ҳисобҳои ғайритавозуниро, ки барои баҳисобгирӣ заруранд, дарбар мегирад. Зарурати муносибати бодикқат ба таҳияи нақшаи кории ҳисобҳо, ба андешаи мо, пеш аз ҳама бо хусусиятҳои истеҳсолоти кишоварзӣ, ки иборат аз истифодаи миқдори зиёди воситаҳои гуногуни истеҳсолот, мавҷудияти якҷанд намудҳои истеҳсолот ва мувофиқан намудҳои гуногуни маҳсулоти тайёр мебошад, алоқаманд аст. Ҳамаи ин омӯхтан, таҳия, коркард ва кушодани ҳисобҳои асосӣ ва иловагиро талаб мекунад, ки хусусиятҳои фаъолияти истеҳсолии корхонаҳои кишоварзиро ба инобат гиранд.

2. Ҳангоми иҷрои фаъолияти иқтисодӣ корхонаҳои кишоварзӣ Шаклҳои ҳуччатҳои аввалияи баҳисобгирии муҳосибӣ ва регистрҳои баҳисобгирии муҳосибӣ дар муассисаҳои бучетӣ ва субъектҳои хоҷагидорӣи Ҷумҳурии Тоҷикистонро, ки Бо Фармоиши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, № 102 аз 25.12.2010 сол тасдиқ карда шудааст истифода мебаранд. Бояд қайд кард, ки дар ҳолати зарурӣ, корхона инчунин ҳуқуқ дорад мустақилона таҳия ва татбиқи шакли ҳуччатҳои ибтидоии баҳисобгириро тасдиқ кунад. Аммо, агар корхона аз ин ҳуқуқ истифода карда бошад, бояд шаклҳои варақаҳои таҳияшуда дар албоми варақаҳои ҳуччатӣ дар якҷоягӣ бо дастур оид ба пур кардани онҳо ҷойгир карда шаванд ва худ албом бояд ҳамчун замима ба сиёсати баҳисобгирии корхона дохил карда шавад. Бо вучуди ин талабот, бисёр корхонаҳои кишоварзӣ онро нодида мегиранд, ки ин дар навбати худ ба хатогиҳои зиёд дар таҳияи ҳуччатҳо оварда мерасонад.

3. Мутобиқи Қонун "Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ маълумоти баҳисобгирии дар ҳуччатҳои ибтидоии баҳисобгирӣ мавҷудбуда бояд сари вақт дар регистрҳои баҳисобгирӣ ба қайд гирифта шавад. Қонун инчунин қайд мекунад, ки регистрҳои баҳисобгирӣ тибқи шакли баҳисобгирии истифодашавандаи корхона тартиб дода мешаванд. Аммо, то имрӯз шаклҳои сабти номҳои илмӣ, ки бояд дар корхонаҳо истифода шаванд, ба таври қонунӣ сабт нашудаанд, танҳо рӯйхати иттилооте, ки бояд дар феҳристҳои мавҷуд бошанд, муайян карда шудааст.

Дар ин робита, ба андешаи мо, сарфи назар аз шакли баҳисобгирии истифодашаванда, корхонаҳои кишоварзӣ бояд ҳангоми таҳияи сиёсати баҳисобгирӣ шакли регистрҳои истифодашавандаро бо ҷойгиркунии ҳатмии онҳо дар албоми корӣ нишон диҳанд. Чуни тадбир имкон медиҳад, ки пешбурди баҳисобгирии таркибӣ ва таҳлилий дар корхона ба таври возеҳ ташкил карда шавад. Сиёсати баҳисобгирии корхонаро дар ҳолатҳои зерин тағйир додан мумкин аст: тағйирот дар қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон ё санадҳои меъёрии баҳисобгирӣ; тағйироти назаррас дар доираи фаъолият, азнавташкилдихӣ, якҷояшавӣ, тақсимшавӣ, ҳамроҳшавии корхона (иваз шудани соҳибмулк); таҳияи усулҳои нави баҳисобгирӣ.

Корхона мустақилона шаклҳои ташкилии ҳадамоти муҳосибиро интиҳоб мекунад. Ташаккули сиёсати баҳисобгирӣ на танҳо интиҳоби шаклҳо, усулҳо, намудҳои баҳисобгирӣ, балки муайян кардани тарзи ба роҳ мондани онро дар корхона низ дар бар мегирад.

Ҳамин тариқ, дар асоси ҳамаи гуфтаҳои боло, мо метавонем ба хулоса оем, ки ташаккули сиёсати баҳисобгирӣ дар корхонаи кишоварзӣ як раванди хеле заҳматталабест, ки ба назар гирифтани омилҳои зиёдро талаб мекунад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ», аз 25 март соли 2011, № 702
2. Нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибии фаъолияти молиявӣ – хоҷагии субъектҳои хоҷагидорӣ. Фармоиши Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 майи 2011с. № 41
3. Волчек А.В. Формирование учетной политики организации / А.В. Волчек. – Минск: Регистр, 2018. – 176 с.
4. Дмитриева И.М. Учетная политика предприятий в соответствии с МСФО для малого и среднего бизнеса / И.М. Дмитриева // Аудитор. – 2017. – № 12 (12).

ХУСУСИЯТҲОИ ЭЪТИРОФКУНИ ВА БАҲОДИҲИИ ВОСИТАҲОИ АСОСӢ

Тартиби дар баҳисобгирӣ ва ҳисоботи молиявӣ инъикос кардани воситаҳои асосӣ бо СБҲМ (IAS) 16 “Воситаҳои асосӣ”, СБҲМ (IFRS) 16 “Иҷора”, НБМ 4/2002 “Баҳисобгирии воситаҳои асосӣ”, Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон танзим карда мешавад.

Дар СБҲМ (IAS) 16 “Воситаҳои асосӣ” воситаҳои асосӣ чун дороиҳои моддӣ фаҳмида мешаванд, ки барои истифода дар раванди истеҳсоли маҳсулот ё таҳвили молҳо ва хизматрасониҳо, ҳангоми ба иҷора додан ё бо мақсадҳои маъмури таъин шудаанд ва истифодаи онҳо дар давоми зиёда аз як давраи ҳисоботӣ (сол) дар назар аст.

СБҲМ (IAS) 16 “Воситаҳои асосӣ” воҳиди ченакero барои мақсадҳои эътирофкунӣ, яъне маҳз чӣ объекти воситаҳои асосӣ мебошад, муайян намекунад. Ҳамин тавр, ҳангоми корбурди маҳакҳои эътирофкунӣ ҷиҳати ҳолати мушаххасе, ки корхона дар он қарор дорад, муҳокимаронии касбии муҳосибӣ лозим аст. Дар баъзе ҳолатҳо мақбул аст, ки объектҳои начандон муҳим, масалан қолабҳо, олот ва сиккаҳо муттаҳид карда шаванд ва маҳакҳои эътирофкунӣ нисбат ба арзиши муттаҳидаи онҳо ба кор бурда шаванд.

Корхона ҳама масрафҳои ба воситаҳои асосӣ тааллуқдоштаи худро бояд дар таъя ба қоидаи эътирофкунӣ бо мурури пайдо шуданашон баҳо диҳад. Ин гуна масрафҳо масрафҳои дар аввал вобаста ба харидкунӣ ё сохтмони объекти воситаҳои асосӣ бачоовардашуда, инчунин масрафҳои минбаъд вобаста ба иловасозӣ, қисман ивазкунӣ ё хизматрасонии ин объект бачоовардашударо дар бар мегиранд.

Объектҳои воситаҳои асосӣ метавонанд бо мақсадҳои таъмин намудани бехатарӣ ё ҳифзи муҳити атроф ба даст оварда шаванд. Гарчанде харид кардани ин гуна объектҳо бевосита ба зиёдшавии нафъҳои иқтисодии оянда аз истифодаи объекти мушаххаси воситаҳои асосӣ наоварад ҳам, вай метавонад барои гирифтани нафъҳои иқтисодии оянда аз истифодаи дигар дороиҳои ба корхона тааллуқдошта лозим бошад. Ин гуна объектҳои воситаҳои асосӣ метавонанд чун дорой эътироф карда шаванд, чунки онҳо ба корхона воридшавии нафъҳои иқтисодии ояндаро аз истифодаи дороиҳои вобаста таъмин мекунанд ва ин нафъҳои иқтисодӣ аз нафъҳои иқтисодие, ки ҳангоми хариди нашудани чунин объектҳои воситаҳои асосӣ гирифта мешуданд, зиёдтар мебошанд. Масалан, корхонаи соҳаи саноати кимиё метавонад технологияҳои нави кор бо моддаҳои кимиёвиро татбиқ кунад, ки риоя намудани талабот оид ба ҳифзи муҳити атрофро ҳангоми истеҳсол ва нигоҳдории моддаҳои кимиёвии хатарнок таъмин менамоянд. Навкунии биноҳои истеҳсолий вобаста ба татбиқи технологияи нав чун дорой эътироф карда мешавад, чунки бе он корхона маҳсулоти кимиёвиро истеҳсол карда ва фурӯхта наметавонад.

Мутобиқи қоидаи эътирофкунӣ корхона масрафҳои хизматрасониҳои техникий ҳамарӯзаи объектро ба арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ дохил намекунад. Ин масрафҳо бо мурури пайдо шуданашон дар ҳаёти ғоида ё зарар эътироф карда мешаванд. Масрафҳои хизматрасониҳои техникий ҳамарӯза асосан аз масрафҳои пардохти меҳнат ва арзиши маводи харҷшаванда иборат буда, инчунин метавонанд арзиши қисмҳои бутункунандаи майдаро низ дар бар гиранд. Таъиноти ин гуна масрафҳо аксаран чун “таъмир ва хизматрасонии ҷорӣ”-и объекти воситаҳои асосӣ шарҳ дода мешавад.

Чузъҳои баъзе объектҳои воситаҳои асосӣ метавонанд ивазкунии мунтазамро талаб намоянд. Масалан, бухорӣ пас аз гузашти микдори муқарраршудаи соатҳои истифода иваз кардани бўтабандиро талаб менамояд. Объектҳои воситаҳои асосӣ инчунин метавонанд барои мақсадҳои ивазкунии давравии бо мунтазамии камтар бачоовардашаванда харид карда шаванд, масалан, барои иваз кардани девораҳои дохилии бино, ё барои иваз кардани якқарата. Мутобиқи қоидаи эътирофкунӣ, корхона масрафҳои оид ба қисман ивазкунии чунин объектро дар лаҳзаи пайдо шуданашон ба арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ зам мекунад, агар маҳакҳои эътирофкунӣ қонё шаванд.

Объекти воситаҳои асосӣ, ки ба маҳакҳои эътирофкунӣ чун дорой ҷавобгӯ аст, бо арзиши аввали баҳо дода мешавад.

Арзиши аввалии объекти воситаҳои асосӣ инҳоро дар бар мегирад:

- нархи хариди вай, аз ҷумла бочҳои воридотӣ ва андозҳои ҷуброннашаванда барои харид, бо тарҳи тахфифҳо ва гузаштҳои тичоратӣ;
- ҳама масрафҳои бевосита ба расонидани дорой ба макони пешбинишуда ва овардани вай ба ҳолати барои истифода муносиб тааллуқдошта;
- баҳои ҳисобшавандаи аввалии масрафҳои кандан ва бартараф кардани объекти воситаҳои асосӣ ва барқарор кардани қитъаи замини ишғолкардаи вай, ки нисбат ба онҳо корхона ё ҳангоми харид кардани ин объект, ё дар паёмади истифодаи он дар давоми давраи муайян барои мақсадҳои аз истеҳсоли маҳсулот фарқкунанда дар ин давра уҳдадорӣ қабул мекунад.

Мисоли масрафҳои бевосита ба расонидани дорой ба ҳолати муносиб тааллуқдошта инҳоянд:

- масрафҳои подоши меҳнати кормандон, ки бевосита дар паёмади сохтмон ё харидкунии объекти воситаҳои асосӣ пайдо мешаванд;
- масрафҳои омодагии макони насбкунии объекти воситаҳои асосӣ;
- масрафҳои аввалии расонидан ба макони насбкунӣ ва гузаронидани корҳои боркунӣ-фаровардан;
- масрафҳои насбкунӣ ва васлкунӣ;
- масрафҳои санҷиши амалкунии муносиби дорой, ки пас аз тарҳ кардани воридшавиҳои соф аз фурӯши маҳсулоти дар раванди расонидани дорой ба макони таъиншуда ва овардани вай ба ҳолати зарурӣ истеҳсолшуда (масалан, маҳсулоти ҳангоми аз санҷиш гузаронидани таҷҳизот гирифташуда) боқӣ мондаанд;
- маблағҳои подоши хизматрасониҳои касбӣ.

Корхонаҳо СБХМ (IAS) 2 “Аш”-ро нисбат ба масрафҳои бо иҷрои уҳдадориҳо оид ба кандан, бартарафкунии объект ва барқароркунии қитъаи замини ишғолкардаи вай, ки дар давоми давраи муайян дар паёмади барои истеҳсоли маҳсулот истифодаи объекти мазкур дар давоми ҳамин давра пайдо мешаванд, ба кор мебаранд. Уҳдадориҳо нисбат ба масрафҳои мутобиқи СБХМ (IAS) 2 “Аш” ё СБХМ (IAS) 16 “Воситаҳои асосӣ” баҳисобгирифташуда мутобиқи СБХМ (IAS) 37 “Уҳдадориҳои баҳододашаванда, уҳдадориҳои шартӣ ва дороиҳои шартӣ” эътироф карда ва баҳо дода мешаванд.

Мисолҳои масрафҳои ба ҳайати арзиши аввалии объекти воситаҳои асосӣ замнашаванда инҳо мебошанд:

- масрафҳои кушодани маҷмӯи истеҳсолии нав;
- масрафҳои бо ба бозор ҳаволадиҳии намудҳои нави маҳсулот ва хизматрасониҳо алоқаманд (аз ҷумла масрафҳои таблиғ ва гузаронидани чорабиниҳои ба бозор ҳаволадиҳии онҳо);
- масрафҳои бо пешбурди фаъолияти тичоратӣ дар макони нав ё бо гурӯҳи нави мизочон алоқаманд (аз ҷумла масрафҳои омӯзонидани кормандон);
- харочоти маъмурӣ ва дигар харочоти бологузошташудаи умумӣ.

Эътирофкунии масрафҳо дар ҳайати арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ он гаҳе қатъ мегардад, ки дорой ба макон ва ҳолати барои истифодаи вай мутобиқи ниятҳои роҳбарияти корхона муносиб оварда шавад. Ҳамин тавр, масрафҳои дар раванди истифода ё ҷойивазкунони объект баҷоовардашуда ба арзиши тавозунии ин объект зам карда намешаванд. Масалан, чунин масрафҳо ба арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ зам карда намешаванд:

- масрафҳои дар он вақте баҷоовардашуда, ки объекти барои истифода мутобиқи ниятҳои роҳбарият муносиббуда ҳоло ба истифода дода нашудааст ё бо боркунии нопурра кор мекунад;
- зарарҳои амалиётии аввали, чун зарарҳои амалиётии дар раванди ташаккул ёфтани

талабот ба маҳсулоти бо ёрии ҳамин объект истехсолшаванда пайдошуда;

- масрафҳои чойивазкунии қисман ё пурраи корхона, ё азнавташкилдихии фаъолияти корхона.

Баъзе амалиёт вобаста ба сохтмон ё рушди объекти воситаҳои асосӣ ба ҷо оварда мешаванд, вале барои расонидани ин объект ба макони гузоштан ва овардани он ба ҳолати муносиби истифода мутобиқи ниятҳои роҳбарият зарур нестанд. Ин амалиёти ҳамроҳ метавонанд то оғоз ё дар вақти иҷрои корҳо оид ба сохтмон ва рушддихӣ ба ҷо оварда шаванд. Масалан, то оғози корҳои сохтмонӣ майдони сохтмон метавонад чун таваққуфгоҳи автомобилҳо истифода шавад ва аз ин ҳисоб корхона даромад гирад. Азбаски амалиёти ҳамроҳ барои расонидани объект ба макони чойгиршавӣ ва овардани он ба ҳолати муносиби истифода мутобиқи ниятҳои роҳбарият зарур нестанд, даромадҳо ва хароҷоти ба онҳо дахлдодта аз чунин амалиёт дар ҳайати ғоида ё зарар эътироф карда мешаванд ва бо моддаҳои дахлдори даромадҳо ва хароҷот тавсиф карда мешаванд.

Арзиши аввалии дороии мустақилона истехсолнамудаи корхона дар асоси ҳамон қоидаҳои муайян карда мешавад, ки арзиши аввалии дороии харидкардашуда муайян карда мешавад. Агар корхона ҳамин гуна дороиҳоро барои фурӯш дар рафти фаъолияти муқаррарии худ истехсол кунад, пас арзиши аввалии чунин дорой одатан ба арзиши истехсоли дорой барои фурӯш мувофиқ меояд. Ҳамин тавр, ҳангоми муайян кардани масрафҳои дахлдор ғоидаи дохилӣ ихтисор карда мешавад. Ҳамчунин ба арзиши аввалии дорой талафоти зиёдаазмеъёрии мавод, масрафҳои пардохти меҳнат ва дигар сарватҳои ҳангоми бо қувваи худӣ сохтани дорой баҷоовардашуда зам карда намешаванд. СБҲМ (IAS) 23 “Масрафҳои қарз” маҳақҳои эътирофкунии ғоизҳоро чун унсури арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосии мустақилона истехсолшуда муқаррар менамояд.

Маҳсулоти кишоварзӣ бо ҳамон тартибе баҳисоб гирифта мешаванд, ки объектҳои воситаҳои асосии бо қувваи худӣ сохташуда то фарорасии лаҳзаи ба макони чойгиршавӣ ва вазъи барои истифода муносиб оварданашон баҳисоб гирифта мешаванд. Ҳамин тавр, мафҳуми “сохтмон” чун фаъолияти фарогирандаи фаъолияти барои парвариши маҳсулоти кишоварзӣ то лаҳзаи овардани онҳо ба макони чойгиршавӣ ва ҳолати барои истифодаи онҳо мутобиқи ниятҳои роҳбарияти корхона муносиб зарурӣ баррасӣ карда мешавад.

Арзиши аввалии объекти воситаҳои асосӣ муродифи нарх бо шартӣ пардохти ҳамзамон бо воситаҳои пулӣ дар санаи фурӯш мебошад. Ҳангоми мавқуф гузоштани пардохт ба муҳлати аз доираи муҳлатҳои муқаррарии қарздиҳӣ бароянда, фарқи байни муродифи нарх бо шартӣ пардохти ҳамзамон бо пул ва маблағи умумии пардохт чун ғоизҳо дар давоми давраи мавқуфгузори пардохт эътироф карда мешавад, ба истиснои ҳолатҳое, ки ин гуна ғоизҳо мутобиқи СБҲМ (IAS) 23 “Масрафҳои қарз” сармоякунӣ мешаванд.

Як ё зиёда объектҳои воситаҳои асосӣ метавонанд дар натиҷаи ивазкунии бо як ё якчанд дороиҳои ғайрипулӣ, ё дар ивазкунии бо якҷоягии дороиҳои пулӣ ва ғайрипулӣ ба даст оварда шаванд.

Дороиҳои пулӣ – воситаҳои пулӣ ё дороиҳои мавҷудбудае мебошанд, ки дар намуди маблағҳои пулии муқарраршуда ё муайяншаванда гирифта мешаванд. Ҳама дигар дороиҳо – дороиҳои ғайрипулӣ мебошанд.

Арзиши аввалии объекти воситаҳои асосии бо ивазкунии бадастовардашуда бо арзиши одилона баҳо дода мешавад, ба истиснои ҳолатҳое, ки амалиёти ивазкунии муҳтавои тичоратӣ надорад ё бозътимодона баҳо додани на арзиши одилонаи дороии гирифташуда ва на арзиши одилонаи дороии додашуда ғайриимкон бошад. Ин гуна тартиби баҳодихии объекти бадастовардашуда ҳатто дар он ҳолате низ ба кор бурда мешавад, ки агар корхона натавонад дарҳол эътирофкунии дороии додашударо қатъ намояд. Агар объекти бадастовардашуда бо арзиши одилона баҳо дода нашавад, пас арзиши аввалии вай бо арзиши тавозунии дороии додашуда баҳо дода мешавад.

Арзиши воситаҳои асосӣ, ки бо он воситаҳои асосӣ дар аввал баҳо дода шуда буданд, набояд тағйир дода шавад, ғайр аз ҳолатҳое, ки қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар кардааст. Тағйир додани арзиши аввалии воситаҳои асосӣ, ки онҳо бо он ба баҳисобгирӣ қабул

шудаанд, дар ҳолатҳои илова сохтан, мучаҳҳазкунӣ, азнавсозӣ, қисман барҳамдиҳӣ ё азнавбаҳодихии объектҳои воситаҳои асосӣ иҷозат дода мешавад.

Бояд қайд кард, ки моддаи 153 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат намедиҳад, ки маблағи зиёдшавии арзиши доройҳо, ки дар натиҷаи азнавбаҳодихии ин доройҳо ба миён омадааст, ба арзиши доройҳо зам карда шавад. Мутобиқи муқаррароти банди 6 моддаи 118 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳангоми муайян кардани арзиши доройҳои истехлокшаванда бо мақсади аз манбаи андозбандии андоз аз ғоида тарҳ кардани маблағи истехлок, зиёдшавии арзиши доройҳои истехлокшаванда дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ аз бузургии истехлокшавандаи дорой ихтисор карда мешавад.

Бо мақсадҳои баҳодихии воситаҳои асосӣ пас аз эътирофкунӣ ба сифати сиёсати баҳисобгирӣ корхона бояд амсилаи баҳисобгирӣ бо арзиши аввалин ё амсилаи баҳисобгирӣ бо арзиши азнавбаҳододашударо интихоб кунад ва сиёсати қабулшударо нисбат ба ҳама объектҳои синфи воситаҳои асосӣ истифода барад.

Ҳангоми истифодаи амсилаи баҳисобгирӣ бо арзиши аввалин пас аз чун дорой эътироф кардани объекти воситаҳои асосӣ, вай бояд бо арзиши аввалин худ бо тарҳи маблағҳои ғуншудаи истехлок ва зарарҳо аз коҳишҳои нарх баҳисоб гирифта шавад.

Ҳангоми истифодаи амсилаи баҳисобгирӣ бо арзиши азнавбаҳододашуда пас аз чун дорой эътироф кардани объекти воситаҳои асосӣ, ки арзиши одилонаи он метавонад бозътимодона баҳо дода шавад, бо арзиши азнавбаҳододашуда баҳисоб гирифта мешавад, ки арзиши одилонаи онро дар санаи азнавбаҳодихӣ бо тарҳи маблағҳои минбаъд ғуншудаи истехлок ва зарарҳо аз коҳишҳои нарх ифода мекунад. Азнавбаҳодихӣ бояд бо мунтазамии басанда гузаронида шавад, то ки ба пайдо шудани фарқи муҳими арзиши тавозунӣ аз он арзише, ки бо истифодаи арзиши одилона дар вазъи санаи анҷоми давраи ҳисоботӣ муайян карда шуда буд, роҳ дода нашавад.

Зудии гузаронидани азнавбаҳодихӣ аз тағйирёбии арзиши одилонаи объектҳои воситаҳои асосии азнавбаҳодихишаванда вобаста аст. Агар арзиши одилонаи доройи азнавбаҳодихишуда аз арзиши тавозунии он ба қадри муҳим фарқ кунад, азнавбаҳодихии иловагӣ талаб карда мешавад. Арзиши одилонаи баъзе объектҳои воситаҳои асосӣ тез-тез ва ба қадри муҳим тағйир меёбад, ки ин зарурати ҳамасола гузаронидани азнавбаҳодихиро ба миён меорад. Гузаронидани ин гуна азнавбаҳодихиҳои зуд-зуд барои объектҳои воситаҳои асосие, ки арзиши одилонаи онҳо танҳо ба қадри номухим тағйир меёбад, талаб карда намешавад. Дар ин гуна мавридҳо зарурати азнавбаҳодихӣ танҳо дар ҳар як 3-5 сол ба миён омада метавонад.

Баъди азнавбаҳодихии объекти воситаҳои асосӣ арзиши тавозунии ин гуна дорой то арзиши азнавбаҳододашудаи вай таҳрир карда мешавад. Дар санаи азнавбаҳодихӣ дорой бо яке аз ду тарзҳо баҳисоб гирифта мешавад.

Дар мавриди тарзи яқум арзиши тавозунии умумӣ мутобиқи натиҷаи азнавбаҳодихии арзиши тавозунии дорой таҳрир карда мешавад. Масалан, арзиши тавозунии умумӣ метавонад дар асоси маълумоти бозории муоинашаванда бозҳисоб карда шавад, ё ин ки мутаносибан бо тағйирёбии арзиши тавозунӣ бозҳисоб карда шавад. Маблағи ғуншудаи истехлок дар санаи азнавбаҳодихӣ чунон таҳрир карда мешавад, ки вай ба фарқи байни арзиши тавозунии умумӣ ва арзиши тавозунии дорой пас аз баҳисобгирии зарарҳо аз коҳишҳои нарх баробар бошад.

Мисол. Дастгоҳи ба корхона тааллуқдошта дорой арзиши тавозунии аввалин 70000 сомонӣ мебошад, маблағи ғуншудаи истехлоки он – 40000 сомонӣ. Азнавбаҳодихӣ нишон дод, ки арзиши бозории дастгоҳ 75000 сомониро ташкил медиҳад.

Индекси тағйирёбии арзиши тавозунии дастгоҳ то тарҳкунии истехлок:
 $75000 \text{ сомонӣ} \div 70000 \text{ сомонӣ} = 1,0714.$

Маблағи азнавбаҳодихишудаи истехлок ин тавр ҳисоб карда мешавад:
 $40000 \times 1,0714 = 42856 \text{ сомонӣ}.$

Ба маблағи зиёдшавии арзиши тавозунии дастгоҳ – 5000 сомонӣ (75000 – 70000) чунон гузарониш карда мешавад:

11020 “Мошин ва таҷҳизот”

5000

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ” 5000

Ба маблағи зиёдшавии истехлоки ғуншудаи дастгоҳ – 2856 сомонӣ (42856 – 40000)
чунин гузарониш карда мешавад:

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ” 2856

11120 “Фарсудашавии чамъшуда – мошин ва таҷҳизот” 2856

Дар мавриди тарзи дуҷум истехлоки ғуншуда аз арзиши тавозунии умумии дорой тарх карда мешавад.

Мисол. Бинои ба корхона тааллуқдошта дорой арзиши тавозунии аввалии 180000 сомонӣ мебошад, маблағи истехлоки ғуншудаи он – 28000 сомонӣ. Азнавбаҳодихӣ нишон дод, ки арзиши бозории бино 190000 сомони ро ташкил медиҳад.

Ба маблағи зиёдшавии арзиши тавозунии бино – 10000 сомонӣ (190000 – 180000)
чунин гузарониш карда мешавад:

11010 “Бино ва иншоот” 10000

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ” 10000

Маблағи истехлоки ғуншуда бо чунин гузарониш инъикос карда мешавад:

11110 “Фарсудашавии ғуншуда – бино ва иншоот” 28000

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ” 28000

Агар ягон объекти воситаҳои асосӣ азнавбаҳодихӣ карда шавад, пас ҳама доройҳои ба ҳамон синфи воситаҳои асосӣ тааллуқдошта, ки объекти мазкур тааллуқ дошт, азнавбаҳодихӣ карда мешаванд.

Азнавбаҳодихии объектҳои ба ҳамон як синфи воситаҳои асосӣ тааллуқдошта ҳамзамон гузаронида мешавад, то ки ба азнавбаҳодихии интихобии доройҳо ва дар ҳисоботи молиявӣ инъикос кардани маблағҳои якҷоягии омехтаи масрафҳо ва арзишҳои дар вазъи санаҳои гуногун муайяншуда роҳ дода нашавад. Ба ҳар ҳол доройҳои ягон синф метавонанд бо навбатнокии муайян азнавбаҳодихӣ карда шаванд, ба шарте ки азнавбаҳодихии ин синфи доройҳо дар доираи фосолаи кӯтоҳи вақт ба ҷо оварда шавад ва натиҷаҳои азнавбаҳодихӣ нав карда шаванд.

Бузургии таҳриркунии истехлоки ғуншудаи воситаҳои асосӣ ҳиссаи маблағи умумии зиёдшавӣ ё камшавии арзиши тавозунии онҳоро ташкил медиҳад.

Агар дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ зиёд шавад, пас маблағи зиёдшавии мазкур дар ҳайати дигар даромади ҷомеъ эътироф карда шуда, бо чамъбасти ғуншаванда дар ҳайати сармояи худӣ бо сарлавҳаи “афзоиши арзиш дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ” инъикос карда мешавад. Вале маблағи чунин зиёдшавӣ бояд дар ҳайати фоида ё зарар ба он ҳадде эътироф карда шавад, ки вай маблағи камшавии арзиши ҳамон доройро, ки пештар дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ дар ҳайати фоида ё зарар эътироф шуда буд, барқарор мекунад.

Зиёдшавии арзиши тавозунии воситаҳои асосӣ дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ бо чунин гузаронишҳо инъикос карда мешавад:

1) 11020 “Мошин ва таҷҳизот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ”

2) 33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ”

66070 “Дигар даромадҳои ғайриамалиётӣ”

Агар дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ кам шавад, пас маблағи камшавии мазкур дар ҳайати фоида ё зарар эътироф карда мешавад. Вале маблағи чунин камшавӣ бояд дар ҳайати дигар даромади ҷомеъ ба андозаи бақияи кредитии моддаи “афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳодихӣ”, ки нисбат ба доройи мазкур мавҷуд аст, эътироф карда шавад. Маблағи камшавии дар ҳайати дигар даромади ҷомеъ эътирофшуда маблағи дар ҳайати сармояи худӣ дар моддаи “афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳодихӣ” ғуншударо кам мекунад.

Камшавии арзиши тавозунии воситаҳои асосӣ дар натиҷаи азнавбаҳодихӣ дар ҳисобҳо ин тавр инъикос карда мешавад:

1) 33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳодихии воситаҳои асосӣ”

11020 “Мошин ва таҷҳизот” ё дигар ҳисоби баҳисобгирии воситаҳои асосӣ

2) 66170 “Дигар хароҷоти ғайриамалиётӣ”

33120 “Тасҳеҳот аз рӯи азнавбаҳоидиҳии воситаҳои асосӣ”

Маблағи афзоиши арзиши объекти воситаҳои асосӣ аз натиҷаи азнавбаҳоидиҳии вай, ки дар ҳайати сармояи худӣ зам карда шудааст, метавонад дар лаҳзаи қатъгардии эътирофкунии дороии дахлдор бевосита ба ҳайати фоидаи тақсимнашуда гузаронида шавад. Ин метавонад боиси ба ҳайати фоидаи тақсимнашуда гузаронидани ҳама маблағи афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳоидиҳӣ дар лаҳзаи қатъгардии истифодаи дороии мазкур ё хориҷшавии вай шавад. Инчунин ҳиссаи маблағи афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳоидиҳӣ метавонад бо мурури дар корхона истифодашавии дорой ба ҳайати фоидаи тақсимнашуда гузаронида шавад. Дар ин гуна ҳолат маблағи гузаронидашавандаи афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳоидиҳӣ фарқи байни бузургии истехлоки дар асоси арзиши тавозунии азнавбаҳоидиҳишудаи дорой ҳисобкардашуда ва бузургии истехлоки дар асоси арзиши аввалии дорой ҳисобкардашударо ифода мекунад. Гузаронидани маблағ аз ҳисоби афзоиши арзиш аз натиҷаи азнавбаҳоидиҳӣ ба ҳисоби фоидаи тақсимнашуда наметавонад тавассути фоида ё зарар ба ҷо оварда шавад.

Эътирофи арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ ҳангоми хориҷшавии ин объект, ё вақте ки аз истифода ё хориҷшавии ин объект ягон хел нафъҳои иқтисодии оянда дар интизор нест, қатъ карда мешавад.

Фоида ё зарари дар натиҷаи қатъгардии эътирофи объекти воситаҳои асосӣ бамиёномада дар лаҳзаи қатъгардии эътирофи объекти мазкур ба ҳайати фоида ё зарар зам карда мешаванд (агар танҳо СБҲМ (IFRS) 16 “Иҷора” талаботи дигареро чиҳати фурӯш бо иҷораи баръакс дар бар нагирад). Ин гуна фоида набояд чун маблағи фурӯш тасниф карда шавад. Вале, агар корхона дар рафти фаъолияти муқаррарии худ объектҳои воситаҳои асосии ба дигар тарафҳо ба иҷора додашро мунтазам фурӯшад, вақте ки ба иҷора додани онҳо қатъ мегардад ва дороии барои фурӯш таъингардида мешаванд, корхона бояд чунин доройҳоро бо арзиши тавозуниашон ба ҳайати ашё (доройҳои гардон) гузаронад. Воридшавиҳо аз фурӯши чунин доройҳо чун маблағи фурӯш эътироф карда мешавад.

Хориҷшавии объекти воситаҳои асосӣ бо тарзҳои гуногун ба амал омада метавонад (масалан, бо роҳи фурӯхтан, бастани шартномаи иҷораи молиявӣ ё тухфа кардан). Санаи хориҷшавии объекти воситаҳои асосӣ он санае мебошад, ки дар он қабулқунанда мутобиқи талаботи СБҲМ (IFRS) 15 “Маблағи фурӯш аз шартномаҳо бо харидорон” оид ба муайянкунии лаҳзаи иҷрои уҳдадорӣ барои иҷро, назорати чунин объектро ба даст меорад. СБҲМ (IFRS) 16 “Иҷора” дар ҳолатҳое ба қор бурда мешавад, ки хориҷшавии объекти воситаҳои асосӣ дар натиҷаи амалиёти фурӯш бо иҷораи баръакс ба амал ояд (амалиёти фурӯш бо иҷораи баръакс фурӯхтани дорой ва боз ба иҷора гирифтани онро дар назар дорад).

Агар, мутобиқи қоидаи эътирофкунӣ, корхона дар арзиши тавозунии объекти воситаҳои асосӣ масрафҳои ивазкунии қисми ин объектро эътироф кунад, пас вай эътирофкунии арзиши тавозунии қисми ивазшударо новобаста аз он ки ин қисм алоҳида истехлок шудааст ё не, қатъ менамояд. Агар барои корхона муайян кардани арзиши тавозунии қисми бо чунин тарз ивазшуда воқеан ғайриимкон бошад, пас корхона метавонад бузургии масрафҳои ивазкуниро дар лаҳзае, ки қисми ивазқунанда харида шудааст ё сохта шудааст, чун нишондиҳандаи арзиши қисми ивазшуда қабул кунад.

Фоида ё зарари дар натиҷаи қатъгардии эътирофи объекти воситаҳои асосӣ бамиёномада чун фарқи байни воридшавиҳои соф аз хориҷшавӣ (агар бошанд) ва арзиши тавозунии объекти мазкур муайян карда мешавад.

Маблағи подоши ба ҳайати фоида ё зарар замшаванда, ки ҳангоми қатъгардии эътирофи объекти воситаҳои асосӣ ба миён меояд, мутобиқи талабот оид ба муайянкунии нархи аҳд, ки дар СБҲМ (IFRS) 15 “Маблағи фурӯш аз шартномаҳо бо харидорон” оварда шудаанд, муайян карда мешавад. Тағйирёбиҳои минбаъдаи маблағи ҳисобшавандаи подоши ба ҳайати фоида ё зарар замшуда мутобиқи талабот барои баҳисобгирии тағйирёбиҳои нархи аҳд, ки дар СБҲМ (IFRS) 15 “Маблағи фурӯш аз шартномаҳо бо харидорон” оварда шудаанд, баҳисоб гирифта мешаванд.

АДАБИЁТ

1. Низомномаи баҳисобгирии муҳосибии “Баҳисобгирии воситаҳои асосӣ” НБМ 4/2002. – <http://minfin.tj>
2. Каримов Б.Ҳ., Бобиев И.А., Қаюмова Ф.А., Набиев Б.А. Стандартҳои байналмилалии ҳисоботи молиявӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе: Ирфон, 2014. – 440 с.
3. Каримов Б.Ҳ., Каримиён М.Б., Каримиён М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ. / Б.Ҳ. Каримов, М.Б. Каримиён, М.Б. Каримиён. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 444 с.

*Шоймардонов Ҳ.Қ. – муаллими калон
Фирузи Ш. – магистрант
Хонбоев А.З. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

НАҚШИ ТАҲЛИЛИ МОЛИЯВӢ ДАР АУДИТ

Таҳлил – яке аз усулҳои дарккунии воқеияти муҳити хоҷагидорӣ мебошад. Таҳлили молиявӣ бошад, усули дарккунии механизми молиявии фаъолияти субъекти хоҷагидорӣ, равандҳои ташаккул ва истифодабарии захираҳои молиявӣ барои фаъолияти ҷорӣ ва сармоягузориҳои корхона мебошад. Натиҷаи таҳлили молиявӣ баҳодихии вазъи молиявӣ ва неқӯаҳволии иқтисодии корхона, вазъи дороиҳо, уҳдадорӣҳо ва сармояи худӣ дар тавозун, суръатҳои гардиши сармоя ва унсурҳои таркибии он, даромаднокии воситаҳои истифодашавандаи корхона мебошад.

Аз мафҳуми таҳлили молиявӣ бармеояд, ки вай бо фаъолияти аудиторӣ – гузаронидани санҷиши аудиторӣ ҳисоботи молиявии субъекти хоҷагидорӣ алоқамандии зич дорад. Яъне таҳлили молиявӣ мададгори хуби аудитор дар мавриди гузаронидани аудити ҳисоботи молиявӣ мебошад.

Масъалаи алоқамандии таҳлили молиявӣ бо фаъолияти аудиторӣ дар асарҳои олимони ва муҳаққиқони ватанӣ ва хориҷӣ матраҳ шудааст. Масалан, муаллиф Р.С. Тоҳирова вобаста ба ин масъала чунин қайд кардааст: “Қоидаҳои умумиилмие, ки ҳангоми гузаронидани санҷиши аудиторӣ истифода мешаванд ин усулҳои тадқиқотро дар бар мегиранд: таҳлил ва синтез, индуксия ва дедуксия, шабоҳат ва амсиласозӣ, истисно ва мушаххаскунӣ, таҳлили системавӣ, мушоҳида, озмоиш, ченкунӣ” [4, с. 149].

Тавре дарк мекунем, таҳлил чун яке аз қоидаҳои умумиилмӣ ҳангоми гузаронидани санҷиши аудиторӣ ба қор бурда мешавад. Вай ҳаммаъноӣ калимаи юнонии analysis – ҷудокунӣ буда, маъноӣ ба ҷузъҳои таркибӣ ҷудо карда омӯхтани ҷузъҳо, зухуроту равандҳоро дорад. Таҳлил имконият медиҳад, ки моҳияти ботинии ҷузъ (зухурот, раванд)-и омӯхташаванда дарк карда шавад, мавқеъ ва саҳми ҳар як ҷузъи таркибии он муайян карда шавад. Аз натиҷаҳои таҳлил оид ба моҳият ва сохтори ҷузъ (зухурот, раванд)-и омӯхташаванда ва тарзҳои беҳтарини муомила бо он ё истифодабарии он ҳулоса бароварда мешавад.

Муаллиф Қ.Х. Барфиев (Қ.Х. Хушвахтзода) дар таркиби намудҳои таҳлил аз ҷумла таҳлили молиявӣ-иқтисодӣ ва таҳлили аудиториро ҷудо менамояд [2, с. 14]. Вай қайд менамояд, ки таҳлили молиявӣ-иқтисодӣ аз ҷониби хадамоти молиявии корхона гузаронида шуда, диққати асосиро ба натиҷаҳои молиявии фаъолияти корхона, иҷрои нақшаи молиявӣ, истифодабарии самараноки сармояи худӣ ва ҷалбгардида, беҳтаркунии вазъи молиявӣ ва пардохттавонии корхона равона мекунад. Таҳлили аудиторӣ (муҳосибӣ) - ин санҷиши ташхисии вазъи молиявии корхона мебошад. Ин гуна таҳлил аз ҷониби аудиторҳо ё ширкатҳои аудиторӣ бо мақсади баҳодихӣ ва пешбинӣ кардани вазъи молиявӣ ва устувории молиявии субъектҳои хоҷагидорӣ ба ҷо оварда мешавад.

Фаъолияти аудиторӣ ғайр аз гузаронидани аудит инчунин бачоорӣ хизматрасониҳои гуногуни аудиторӣ, яъне хизматрасониҳои ҳамроҳикунандаи аудитор низ дар бар мегирад. Ин хизматрасониҳо дар доираи фаъолияти соҳибқорӣ аудиторҳои инфиродӣ ва ташкилотҳои аудиторӣ анҷом дода шуда, ба соҳаи фаъолияти касбии аудиторҳо мансубанд.

Дар замони муосир дар фаъолияти аудиторӣ намудҳои хизматрасониҳои машваратӣ ва таҳлилий нуфузи бештаре аз ҳуди аудит пайдо намудаанд. Тибқи нишондоди моддаи 3 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти аудиторӣ” аудиторҳои инфиродӣ ва ташкилотҳои аудиторӣ дар фаъолияти худ аз ҷумла метавонанд таҳлили ҳисоботи молиявии корхонаро ба ҷо оранд [1].

Ҳангоми гузаронидани санчиши аудиторӣ мақсади таҳлили молиявӣ чунин ифода меёбад:

- аз ҷониби аудитор муайян гардидани моҳият ва муҳтавои фаълнокии тичоратии мизоч;
- баҳодихии пешомадҳои молиявӣ-ҳочагидории амалкунии корхонаи мизоч дар оянда;
- ошкоркунии мавзӯҳои хатоҳои имконии барқасдона ва ғайрибарқасдона дар ҳисоботи молиявии корхонаи мизоч.

Манбаи ахбории асосии таҳлили молиявӣ – ҳисоботи молиявӣ мебошад, чунки таҳлили молиявӣ ин худ таҳлили маълумотҳои ҳисоботи молиявӣ аст. Аз ин хотир таҳлили молиявӣ чун таҳлили ҳисоботи молиявӣ номбар мешавад.

Таҳлили ҳисоботи молиявӣ метавонад барои ошкоркунии камбудии идоракунии фаъолияти тичоратии корхона, баҳодихии фаъолияти роҳбарияти корхона, барои интиҳоби самтҳои гузоштани сармоя истифода шавад, ё дар ниҳоят чун олоқи пешомадбинии фаъолияти молиявии корхона баромад намояд. Аҳамияти таҳлили молиявӣ барои корхона ниҳоят бузург аст, чунки дар асоси он стратегияи рушди корхона таҳия карда мешавад [3, с. 14].

Шинос шудани аудитор бо тавозуни муҳосибии корхонаи мизоч марҳилаи ҳатмӣ дар кори аудитор ҳам дар мавриди бастанӣ шартнома барои гузаронидани аудит ва ҳам дар рафти ҳуди санчиши аудиторӣ мебошад. Арзёбиҳои молиявии ҳисоботи муҳосибӣ дар шакли мухтасар ва тамаркузона ба аудитор чун маҳакҳо, чун нишондиҳандаҳои самтмуайянқунанда зарур мебошанд.

Зарурати таҳлили ҳисоботи молиявӣ (муҳосибӣ) дар шароитҳои ислоҳоти муносибатҳои бозорӣ аз талаботи соҳибкорӣ бар баҳодихии фаъолият ва ёрдам дар ҷустуҷӯи посух бар саволе бармеояд, ки фаъолияти ҳочагидорӣ чӣ гуна мебояд бурда шавад, то самарани беш ба даст ояд. Нишондиҳандаҳои чун масъулият ва салоҳияти роҳбарият, ҳисоботҳои босифатона тартибдошуда, тавоноии саривақт ҳисобӣ намудан бо қарзҳои гирифта вазъи молиявии корхонаро тавсиф медиҳанд.

Ҳисоботи молиявӣ ба аудитор имконият медиҳад, ки ақидаи худро оид ба самаранокии истифодабарии сарватҳои молиявӣ, таносуби онҳо (худӣ, қарзӣ), вазъи ҳисобикуниҳо бо шарикони кории корхонаи аудитшаванда бунёд намоянд.

Ахбор оид ба фаъолияти корхона, обурӯ ва мартабаи он дар бозор дар беҳгардонии вазъи молиявии вай нақши муҳим мебозад. Ҳар як субъекти ҳочагидорӣ ба пешрафти бомуваффақияти корҳои худ ҳавасмандбуда водор аст, ки натиҷаҳои таҳлили молиявии гузаронидаи худро ҳангоми тарҳкашии фаъолияти ҳочагидорӣ худ ба кор барад. Дар ин маврид бозғимодии ҳулосаҳо аз натиҷаҳои таҳлил аз сифати ҳисоботи чун манбаи ахбории таҳлил истифодашаванда вобаста аст. Бо вучуди ин таҳлили молиявии баҷоовардашуда наметавонад, ки дар ҳама ҳолатҳои ҳочагидорӣ барои беҳгардонии вазъият дастури ягонае диҳад, вале ба ҳар ҳол имконият медиҳад, то ба саволи гузошташуда посух дарёфт карда шавад.

Ҳисоботи корхона ин системаи муайяни нишондиҳандаҳои боҳамалоқаманде мебошад, ки натиҷаҳои фаъолияти корхона ё унсурҳои тартибдиҳандаи онро дар лаҳза ё давраи муайян тавсиф медиҳад. Ҳисоботи дар доираи корхона бунёдгардида ҷиҳатҳои муҳталифи амалкунии корхонаро шарҳ дода, бо намудҳои боҳамалоқаманди баҳисобгирии ҳочагидорӣ асос меёбад [3, с. 4-5].

Ахбори дар ҳисоботи муҳосибии дохилӣ пешкашшаванда унсури муҳими системаи баҳисобгирии муҳосибии корхона ба шумор меравад. Вазъи ин унсури баҳисобгирӣ аз дараҷаи ташкилии вай вобаста буда, менечменти корхона вайро муайян менамояд. Ҳама гуна ҳисоботҳои дохилӣ, гузоришҳо, маълумотномаҳои таҳлилий ва маълумотҳои ҷамъбасти пеш аз

ҳама хоса барои ҳалли масъалаҳои идоракунии ва қабули қарорҳои идоракунии лозиманд. Чунин ҳуҷҷатҳо бахши ҷудонашавандаи фаъолияти муҳосиботи корхона мебошанд.

Дар ҳисоботи дохилии нишондиҳандаҳои алоҳидаи дар ҳисоботи молиявӣ овардашуда кушода (шарҳ) дода мешаванд. Муқоисакунии маълумотҳои ҳисоботи дохилии ва берунӣ (молиявӣ) баъзан метавонад маводи ниҳоят ҷолибро оид ба рушди воқеии фурӯш ва хароҷот пешкаш намояд, ки на ҳама вақт дар шаклҳои оммавии ҳисоботи молиявӣ оварда мешавад.

Пушида нест, ки баъзан корхонаҳо бо мақсади гирифтани қарзи бонкӣ, бурд намудани тендер ва дар дигар ҳолатҳо қасдан маълумотҳои ҳисоботи молиявиро иваз менамоянд (маблағи гардиш, арзиши дороиҳо ва ҳатто ғоидаро нодуруст нишон медиҳанд). Дар ин мавридҳо барои маълумоти саҳеҳтар пайдо намудан истифодабаранда (таҳлилчӣ, аудитор) ба ахбори ҳисоботи муҳосибии дохилии мурочиат намуда, аз он ҷо акси бутуни ҳаёти молиявиро иқтисодӣ ва сӯрати асли вазъи иқтисодии корхонаи таҳлилшавандаро ба даст меорад.

Аудитор пас аз ба ҷо овардани таҳлили унсурҳои асосии ҳисоботи молиявии корхонаи мизоч самтҳои минбаъдаи гузаронидани санҷиши аудиториро муайян менамояд.

Таҳлили иқтисодии фаъолияти молиявӣ-ҳочагидорӣ шахси санҷидашаванда то оғози аудит шурӯъ карда мешавад. Таҳлили иқтисодии пешакӣ имконият медиҳад, ки нақшаи санҷиши аудиторӣ мувофиқи мақсад тартиб дода шуда, пеш аз гузаронидани аудит усулҳо ва қоидаҳои гузаронидани санҷиш муайян карда шаванд. Дар рафти санҷиши аудиторӣ таҳлили иқтисодии нисбатан ҷуқуртар гузаронида мешавад. Дар ин маврид маълумоти таҳлили иқтисодӣ бо муқоисакунии маълумоти муҳосибӣ ва омӯри, омӯзиши далелҳо ва дигар ахбори барои баҳодиҳии фаъолияти шахси санҷидашаванда зарурӣ, натиҷаҳои санҷишҳои ҳуҷҷатҳои аввалӣ, феҳристҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва дигар ахбори иқтисодӣ тақвият дода мешаванд [4, с. 152].

Баҳодиҳии вазъи молиявӣ ва тағйирёбиҳои он дар давраи ҳисоботӣ дар асоси тавозуни таҳлилии қиёсӣ, инчунин таҳлили нишондиҳандаҳои устувории молиявӣ лаҳзаи аввалие мебошад, ки бахши хотимагии таҳлили вазъи молиявии корхона бояд аз он рушди мантиқии худро дарёбад. Таҳлили бозоргирии тавозун бояд пардохттавонии ҷориро баҳо диҳад ва оид ба имконоти нигоҳдории баробарвазнии дороиҳо ва уҳдадориҳои корхона ва пардохттавонии вай дар оянда ҳулоса диҳад. Тавозуни таҳлилии қиёсӣ ва нишондиҳандаҳои устувории молиявӣ моҳияти вазъи молиявиро инъикос мекунад. Бозоргирии тавозун зоҳирёбиҳои берунии вазъи молиявиро, ки аз моҳияти он бармеоянд, васф мекунад. Амикгардии таҳлил дар асоси маълумоти баҳисобгирӣ ба ҳалли масъалаҳои меорад, ки ба таҳлили дохилии мансубанд.

Ҳангоми гузаронидани таҳлили молиявӣ барои аудитор донишмандони нозуқиҳои баҳисобгирии муҳосибӣ, молия ва қарз, назарияи иқтисодӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ зарур аст. Аудиторе, ки таҳлили молиявиро мегузаронад, дар асоси донишҳо аз фанҳои зикргардида тарҳи фаъолияти объекти таҳлилро дар асоси маълумоти аввалӣ таҳия менамояд, яъне қори муҳосибро такрор мекунад, вале бо тартиби баръакс – аз ҷамъбастанӣ ва таснифи маълумоти аввалӣ дар шакли ҳисоботи молиявӣ то дарк кардани моҳияти ин ё он амалиёти ҳочагидорӣ, то ки таҳрифи баҳисобгирии муҳосибиро истисно кунад. Дар ин маврид аз ҷиҳати таҳлилии хондан ва дарк намудани маълумоти аввалӣ вобаста ба ҳадафҳои менеҷмент ва вазифаҳои таҳлил зарур мебошад.

Таҳлили молиявӣ дар фаъолияти аудиторӣ ба амалҳои аудиторӣ гуногун асос меёбад. Амалҳои санҷиши аудиторӣ – қорҳои таъсиррасонӣ ба субъектҳо ва объектҳои фаъолияти ҳочагидорӣ мебошанд, ки аудиторҳо ҳангоми иҷрои вазифаҳои худ барои гирифтани шаҳодатҳои аудиторӣ ба ҷо меоранд. Ба сифати субъекти (ба латинӣ - *subjectum*) фаъолияти ҳочагидорӣ соҳибкорон (шахсонӣ ҳуқуқӣ – қорхонаҳо, ташкилотҳо, муассисаҳо ва шахсонӣ воқеӣ – соҳибқорони инфиродӣ) ва қормандони онҳо баромад менамоянд, объекти ҳочагидорӣ - чизҳо (зӯҳурот, равандҳо)-е мебошанд, ки фаъолияти ҳочагидорӣ ба онҳо равона шудааст. Фаъолияти ҳочагидориро субъектҳои ҳочагидорӣ мутобики қонунҳо ва санадҳои меъёрии ҳуқуқии аз ҷониби давлат муқарраргардида мебаранд ва роҳбарӣ мекунад. Ҳамин тариқ, амалҳои санҷиши аудиторӣ – қорҳои мебошанд, ки истифодабарии қоидаҳои методии аудитро мушаххас қардонидани, гирифтани шаҳодатҳои аудиторӣ ва ошқоркунии ҳолатҳои

ихтилофиро бо мақсади саривақт бартараф кардани онҳо таъмин менамоянд.

Чуноне болотар қайд намудем, чке аз амалҳои санчишии муҳим дар фаъолияти аудиторӣ ин таҳлили молиявӣ мебошад. Хусусиятҳои методи таҳлил ҳангоми гузаронидани санчиши аудиторӣ инҳоанд:

- истифодабарии низоми нишондиҳандаҳо ҳангоми омӯзиши падидаҳо ва равандҳои хоҷагидорӣ. Низоми нишондиҳандаҳои иқтисодӣ дар рафти банақшагири бунёд мешавад, вале дар рафти таҳлил низ нишондиҳандаҳои нав пайдо мешаванд. Масалан, истифодабарии меҳнат бо ёрии нишондиҳандаҳои таҳлилии шумораи кормандон, ҳосилнокии меҳнат, музди кор ва дигар нишондиҳандаҳои васфкунандаи харчи меҳнат омӯхта мешавад;

- омӯзиши сабабҳои ба тағйирёбии ин ё он нишондиҳандаҳои иқтисодӣ боисшуда. Ошкор кардан ва омӯхтани амали мутлақо ҳамаи сабабҳо душвор ва на ҳамеша мақбул аст. Аз ин хотир, сабабҳои асосӣ ва нисбатан муҳимтар ошкор карда шуда, ба омӯзиш фаро гирифта мешаванд. Таъсири миқдории нишондиҳандаҳои омилӣ (сабабӣ) ба баландшавии самаранокии фаъолият муайян карда мешавад;

- ошкоркунӣ ва ченкунии алоқамандии байниҳамдигарии нишондиҳандаҳо;

- омӯзиши объект бо баинобатгирии тамоми алоқаҳои дохилӣ ва берунӣ вай чун бахши зинаи нисбатан болотар, масалан, баррасии қитъаи корӣ чун бахши коргоҳи истеҳсолӣ, коргоҳ – чун бахши корхона. Дар мавриди ин тарзи муомила мебояд фаъолияти объекти таҳлилшаванда на танҳо аз диди ноилгардии ҳадафҳои ҷузъӣ баҳодихӣ карда шавад, балки инчунин муайян карда шавад, ки ин ҳадафҳо ба чӣ андоза бо ҳадафҳои низоми нисбатан болотар мувофиқат менамоянд;

- чамбасткунии натиҷаҳои таҳлил – хулосаҳо доир ба баҳодихии фаъолият, маълумот дар бораи захираҳои истифоданашуда ва тавсияҳо доир ба истифодабарии онҳо.

Ҳамин тавр, таҳлили молиявӣ дар фаъолияти аудиторӣ нақши бузургро мебозад. Вай кодир аст, ки ба рушди минбаъдаи субъекти хоҷагидорӣ, мавқеи он дар бозор таъсири муҳим расонад.

Таҳлили молиявии босифат – асоси тамоми раванди санчиши аудиторӣ мебошад, ба ин хотир, ба вай ҳам аз ҷониби ташкилоти аудиторӣ, аудитори инфиродӣ ва ҳам аз ҷониби шахси санчидашаванда, ки бевосита ба натиҷаҳои таҳлили молиявӣ ва санчиши аудиторӣ манфиатдор мебошанд, диққати ниҳоят муҳим ҷудо карда мешавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти аудиторӣ” – <http://mmk.tj>
2. Барфиев Қ.Х. Китоби дарсӣ. – Душанбе: Ирфон, 2019. – 400 с.
3. Ойев Н.А., Бобиев И.А., Алиев О.М., Каримов Б.Ҷ. Таҳлили ҳисоботи молиявӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе, Ирфон, 2015. – 218 с.
4. Тоҳирова Р.С. Аудит. Китоби дарсӣ. – Душанбе: Ирфон, 2018. – 582 с.

*Курбанова С.М. – муаллими калон
Ҳикматов Ш.М. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ҶАНБАҲОИ МУҲИМИ ТАҲЛИЛИ КОМПЛЕКСИИ КОРХОНА

Дар шароити муносири иқтисодӣ баҳодихии комплексии фаъолияти корхона хеле муҳим буда, имконият медиҳад, ки самаранокии идоракунии кулли дорониҳои корхона муайян карда шавад. Баҳодихии комплексӣ - воситаи баҳисобгири, банақшагири ва таҳлил буда, индикатори ченкунандаи ҳолати субъекти иқтисодӣ дар маҷмуаи нишондиҳандаҳо мебошад. Хусусияти системавии баҳодихии комплексӣ ба мо имкон медиҳад, ки фаъолияти истеҳсолӣ ва хоҷагидорӣ корхонаро ҳамчун як системаи мураккаби муносибатҳои иқтисодӣ, ҳуқуқӣ, иҷтимоӣ ва дигар муносибатҳо, ки аз ҳамкориҳои корхона бо муҳити берунӣ ва дохилӣ бармеоянд, баррасӣ кунем. Аз ин сабаб, ҳангоми баҳодихии фаъолияти ҳар як субъекти

иктисодӣ таъсири омилҳои мухталифе, ки ба бозор ва муҳити иҷтимоии корхона таъсир мерасонанд, ба назар гирифта мешаванд.

Таҳлили фаъолияти истеҳсоли ва иқтисодӣ бояд хусусиятҳои соҳаҳоро, ки объектҳои таҳқиқот ба онҳо тааллуқ доранд, инъикос кунанд. Омилҳои асосии муайянкунандаи самаранокии фаъолияти истеҳсоли ва хоҷагии корхона инҳоянд: самаранокии фаъолияти истеҳсоли ва хоҷагидорӣ корхона, пеш аз ҳама, ба чунин омилҳо вобаста аст, ба монанди мавҷудияти иқтидорҳои истеҳсоли, вазъи истеҳсолот ва пойгоҳи техникӣ, сатҳи техникӣ ва ташкилии он, ба талаботи муносири бозор ҷавобгӯ будани дараҷаи ташкили истеҳсолот ва меҳнат. Фаъолияти самарабахши корхонаҳо идоракунии аз ҷиҳати иқтисодӣ босалоҳият ба фаъолияти онҳоро тақозо мекунад, ки бештар бо қобилияти таҳлил ва ояндабинии онҳо муайян карда мешавад.

Бо ёрии таҳлили комплексӣ, тамоюлҳои рушд таҳқиқ карда мешаванд, омилҳои, ки ба натиҷаҳои фаъолият таъсир мерасонанд, қарорҳои идоракунии, нақшаҳои бизнес асоснок карда мешаванд, захираҳои баланд бардоштани самаранокии истеҳсолот муайян карда мешаванд, натиҷаҳои фаъолияти корхона баҳо дода ва стратегияи иқтисодии рушди он таҳия карда мешаванд. Таҳлили фаъолияти истеҳсоли ва хоҷагии корхона омӯзиши сатҳи техникӣ истеҳсолот, сифат ва рақобатпазирии маҳсулот, таъмини захираҳои меҳнатӣ, моддӣ, молиявӣ ва самаранокии истифодаи онҳоро дар бар мегирад. Онҳо ба муносибати муназзам, баррасии комплекси омилҳои гуногун, интиҳоби босифати иттилооти боэътимод асос ёфтаанд ва вазиҳои муҳими идоракунии мебошанд.

Таҳлили фаъолияти истеҳсоли ва хоҷагидорӣ корхона ин ҷамъоварӣ, тағйир додан ва истифодаи иттилооте мебошад, ки мавҷудият, ҷойгиршавӣ ва истифодаи захираҳои молиявӣ корхонаро инъикос мекунад. Баҳодихии ҳамаҷонибаи фаъолияти корхона таҳлили фаъолияти истеҳсоли ва хоҷагидорӣ онро дарбар гирифта, таҳлили иқтисодӣ қисми асосии баҳодихии комплексӣ мебошад. Таҳлили иқтисодӣ ин омӯзиши амиқи аз ҷиҳати илмӣ асосноки фаъолияти корхонаи тичоратӣ бо мақсади баланд бардоштани самаранокии фаъолияти он мебошад.

Натиҷаҳои таҳлили иқтисодӣ дар давраи гузашта барои таҳияи бизнес-нақшаҳо барои давраи оянда заминаро ташкил медиҳанд. Сипас маълумоти онҳо ҳамчун манбаи иттилоот барои таҳлили иқтисодӣ истифода мешаванд.

Кори бомуваффақияти таҳлилий аз сатҳи ташкили он вобаста аст. Кори дохилии таҳлилий дар ширкат бояд ҳамчун як системаи муттаҳид ва хуб таҳияшуда ташкил карда шавад.

Таҳлили иқтисодиро бо роҳҳои гуногун ташкил кардан мумкин аст:

- дар ширкатҳои бузург - бахшҳои маҳсусгардонидашуда;
- дар назди директори молиявӣ - гурӯҳҳо (шӯъбаҳо ё озмоишгоҳҳо);
- дар ширкатҳои миёна - гурӯҳ ё ҳадди аққал як мутахассиси молия (менечери молиявӣ ё муовини директор оид ба корҳои молиявӣ);
- дар ширкатҳои хурд - сармуҳосиб.

Таҳлили иқтисодӣ - миқдоран ва сифатан баҳо додани тағйироти ҷорӣ дар объекти идорашавандаро таъмин мекунад. Он имкон медиҳад, ки тамоюлҳои рушди ҳам падидаҳои номатлуб ва ҳам прогрессивиро дар вақташ муайян намоем. Дар асоси натиҷаҳои таҳлил, қарорҳои таҳия карда мешаванд, ки ба кам шудани равандҳои манфӣ ва фароҳам овардани шароити мусоид барои рушди тамоюлҳои пешрафта мусоидат мекунанд.

Таҳлил захираҳои дохилии истифоданашудаи корхонаҳои тичоратӣ ва инчунин захираҳои ошкор мекунад, ки метавонанд ҳангоми қабули қарорҳои нави идоракунии ба вучуд оянд. Татбиқи захираҳои дохилӣ имкон медиҳад, ки рушди объекти идорашаванда суръат ёбад ва ё ба речаи самарабахши кор гузаронида шавад. Таҳлили иқтисодӣ асоси таҳияи қарорҳои оптималии идоракунии мебошад, ки имконоти он тавассути омӯзиши амиқи тағйиротҳо дар объекти идорашаванда таҳия карда мешаванд.

Таҳлили комплекси молиявӣ иқтисодии фаъолияти корхона аз омӯзиши ҳамзамон ва ҳамоҳангшудаи маҷмӯи нишондиҳандаҳо иборат аст, ки ҳамаи (ё бисёр) ҷанбаҳои фаъолияти

молиявию иқтисодиро инъикос мекунанд. Ҳангоми таҳлили ҳамаҷонибаи фаъолияти иқтисодӣ қадамҳои зерин иҷро карда мешаванд.

Дар марҳилаи аввал объектҳо, мақсад ва вазифаи таҳлил муайян карда шуда, нақшаи корҳои таҳлилий тартиб дода мешавад. Дар марҳилаи дуюм низоми нишондиҳандаҳои таркибӣ ва таҳлилий таҳия карда мешавад, ки бо ёрии он объекти таҳлил тавсиф карда мешавад. Дар марҳилаи сеюм маълумоти зарурӣ ҷамъоварӣ ва барои таҳлил омода карда мешавад. Дар марҳилаи чорум, натиҷаҳои воқеии идоракунии бо нишондиҳандаҳои нақшаи соли ҳисоботӣ, маълумоти воқеии солҳои гузашта, бо дастовардҳои корхонаҳои пешрафта, дар маҷмӯъ саноат ва ғайра муқоиса карда мешаванд. Дар марҳилаи панҷум таҳлили омилҳои гузаронида мешавад: омилҳои муайян карда мешаванд ва таъсири онҳо ба натиҷа муайян карда мешавад. Дар марҳилаи шашум, захираҳои истифоданашуда ва баланд бардоштани самаранокии истеҳсолот муайян карда мешаванд. Дар марҳилаи ҳафтум, натиҷаҳои менеҷмент бо назардошти амали далелҳои гуногун ва захираҳои ошкоршудаи истифоданашуда баҳогузорӣ карда мешаванд, ки барои истифодаи онҳо чораҳои таҳия карда мешаванд. Ин пайдарпаии таҳқиқоти таҳлилий аз нуқтаи назария ва амалия мувофиқтарин аст.

Мувофиқи ҳадафи баҳодиҳии комплекси фаъолияти корхона, таҳлили фаъолияти истеҳсолӣ ва хоҷагидорӣ зарур аст, аз ҷумла:

1. Таҳлили истеҳсол ва фурӯши маҳсулот;
2. Таҳлили истифодаи захираҳои меҳнатии корхона ва музди меҳнат;
3. Таҳлили истифодаи воситаҳои асосӣ;
4. Таҳлили истифодаи воситаҳои гардишӣ;
5. Таҳлили хароҷот;
6. Таҳлили натиҷаҳои молиявии корхона.

Ҳамин тариқ, дида мешавад, ки баҳодиҳии самаранокии фаъолияти истеҳсолӣ ва хоҷагидорӣ корхона то чӣ андоза муҳим аст ва ин мушкилот дар давраи иқтисоди бозаргонӣ боз ҳам муҳимтар мегардад.

АДАБИЁТ

1. Абдукаримов, И.Т. Финансово-экономический анализ хозяйственной деятельности коммерческих организаций (анализ деловой активности): Учебное пособие / И.Т. Абдукаримов. - М.: НИЦ ИНФРА-М, 2013. -196 с.
2. Артеменко, В.Г. Анализ финансовой отчетности: учебное пособие / В.Г. Артеменко, В.В. Остапова– М.: Омега-Л, 2012. – 436 с.
3. Бариленко, В.И. Комплексный анализ хозяйственной деятельности предприятия: учеб. пособие / В.И.Бариленко. - М.: ФОРУМ, 2012. – 74 с.
4. Бреусова, Е. А., Яценко, Д.Е. Актуальные аспекты комплексной оценки деятельности организации // Научно-методический электронный журнал «Концепт». – 2016. – Т. 17. – С. 178–186.
5. Варганов, А.С. Экономическая диагностика деятельности предприятия: организация и методология: Учеб. пособие / А. С. Варганов. – М.: Финансы и статистика, 2014. – 423 с.

*Маҳмадова М.Ш. – ассистент,
Мирзозода М.И. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ИСТИФОДАБАРИИ ТЕХНОЛОГИЯҲОИ ИТТИЛООТӢ-ИРТИБОТӢ ДАР МАВРИДИ ОМУЗИШИ ФАНҲОИ ТАХАССУСИИ МУҲОСИБӢ

Истифодабарии технологияҳои компютерӣ ва барномаҳои муосири коркарди иттилоот, барои баҳисобгирии муҳосибӣ ва баҳисобгирии андоз ҷузъи зарурии фаъолияти кории муҳосибӣ касбӣ маҳсуб мешавад. Корфармоёни имрӯза ҳангоми ба қор қабул кардани мутахассисон ба қобилияти фаъолони истифода бурда тавонишани технологияҳои иттилоотӣ

таваччӯҳ зоҳир мекунад, бинобар ин зарур аст, ки истифодаи маҳсулоти барномавии муосир дар раванди таълим ва усулҳои таълим самаранок истифода бурда шаванд.

Дар айни замон, технологияҳои маъмултарин ва умедбахши ташаккул додани малакаҳои касбии муҳосибон технологияҳои зерини идоравӣ мебошанд: низомҳои иттилоотӣ-чустучӯии "Консултант +", "Гарант", технологияҳои иттилоотӣ барои ташаккули салоҳияти касбии "1С: Корхона", "Парус" ва ғ.

Донишчӯён дар раванди таълим бо низомҳои дафтари корӣ ва чустучӯӣ бо омӯзиши фанҳои информатика, технологияҳои иттилоотӣ дар фаъолияти касбӣ, барномаҳои 1С: Бухгалтерия бояд шинос шаванд.

Дар оянда низоми иттилоотӣ-чустучӯии аз ҷониби донишчӯён барои чустучӯӣ иттилоот барои дарсҳои амалӣ, иҷрои супоришҳо барои фанҳои гуногун, навиштани маърузаҳо, паёмҳо, иншоҳо, тестҳо, маърузаҳои амалӣ, инчунин корҳои курсӣ, ҳисоботи таҷрибаомӯзӣ ва корҳои дипломӣ истифода бурда мешаванд.

Барномаи пешрафтаи касбӣ барои муҳосибон "1С: Корхона" ва конфигуратсияҳои он: "Муҳосиботи корхона 8", "Музди меҳнат ва идоракунии кормандон 8", "Идоракунии савдо 8", "Идоракунии корхонаҳои истеҳсолӣ 8" мебошанд.

Ин барнома имкониятҳои васеъ барои ташкили омӯзиш бо модулҳои касбӣ, гузаронидани дарсҳои амалӣ, ташкили кори мустақилонаи донишчӯён ва таҷрибаомӯзии таълимӣ фароҳам меорад.

Ҳамзамон, супоришҳои амалӣ барои таҷрибаомӯзии таълимӣ модули касбии 01 "Ҳуччатгузори амалиёти хоҷагидорӣ ва пешбурди баҳисобгирии амволи ташкилот" тавре тарҳрезӣ шудаанд, ки бояд аввал донишчӯ амалиётро дастӣ сабт кунад, сипас бо истифода аз конфигуратсияи "1С: Бухгалтерия 8".

Дар раванди иҷроиши супоришҳо, донишчӯён:

- мустақилона пойгоҳи нави иттилоотӣ таъсис диҳанд;
- маълумотномаҳои заруриро пур кунанд;
- маълумоти ибтидоии баҳисобгириро ворид кунанд;
- малакаҳои касбии худро дар чараёни ҳалли вазифаи ниҳой ва ташкили кор бо ҳуччатҳо, аз ҷумла баҳисобгирии пули нақд дар ҳазина, дар ҳисобҳои бонкӣ, баҳисобгирии воситаҳои асосӣ, доройҳои ғайримоддӣ, сармоягузориҳои дарозмуддат, сармоягузориҳои молиявӣ, захираҳо, баҳисобгирии хароҷоти истеҳсолӣ ва ҳисоб кардани арзиши асли, маҳсулоти тайёр, баҳисобгирии қарзҳои дебиторӣ ва кредиторӣ, баҳисобгирии музди меҳнат истифода баранд.

Барои ташкили самарабахши корҳои беруназсинфии донишчӯён, маводҳои методӣ барои иҷроиши вазифаҳои фарогир оиди баҳисобгирии амалиётҳои хоҷагидорӣ дар барномаи 1С: Баҳисобгирии корхона 8 таҳия шудааст.

Чунин муносибати ҳамаҷониба ба ташкили раванди таълим имкон медиҳад, ки сифати таълим ва шавқи донишчӯ дар пайваста такмил додани дониши онҳо беҳтар карда шавад.

Истифодабарии технологияҳои иттилоотӣ дар раванди таълим барои таълими касби муҳосибон:

- омӯзиширо фаъол, мустақил месозад;
- ба донишчӯён имкон медиҳад, ки миқдори зиёди маводро барои дарси таълимӣ омӯзад;
- барои мутахассисони оянда барои иҷрои ҳисоботи таҳлилий, ҳуччатгузорӣ имкониятҳои иловагӣ фароҳам меорад;
- сифати тайёр кардани мутахассисонро аз рӯи ихтисоси «Иқтисодиёт ва баҳисобгирӣ (аз рӯи соҳаҳо)» баланд мебардорад;
- имкон медиҳад, ки сифати таълим ва самти амалии он баланд бардошта шавад;
- корҳои мустақилонаи донишчӯён ва таҷрибаомӯзии таълимӣ бо модулҳои касбӣ дуруст ташкил карда шавад;
- ба донишчӯён имконият медиҳад, ки худро дар фаъолияти таълимию касбии оянда, дар асоси хусусиятҳо ва қобилиятҳои инфиродӣ амалӣ кунанд;

- ба шумо имкон медиҳад, ки усулҳои гуногуни таълимро ба кор баред;
- ҳавасмандии баландро барои донишҷӯён дар раванди таълим, алахусус дар соҳаи баҳисобгирии муҳосибӣ таъмин менамояд;
- ба шумо имкон медиҳад, ки усулҳои таълими фанҳои таҳассусии баҳисобгириро такмил диҳед.

АДАБИЁТ

1. Гартвич А.В. 1С: Бухгалтерия 8 как на ладони. М.: ООО «1С-Публишинг, 2008.
2. Пьянкова Л.М. Использование компьютерных технологий в изучении дисциплины «Бухгалтерский учет», 2007.
3. www.yandex.ru (статьи по вопросам автоматизации бухгалтерского, управленческого, финансового и налогового учета на предприятии).

*Одинаев Б.Х. – ассистент
Чумъаев Ч.О. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

АУДИТ ҲАМЧУН ОМИЛИ САМАРАНОКИИ ТИҶОРАТ

Дар замони муосир, рушди соҳибкорӣ бо афзоиши нақши иттилооти баҳисобгирӣ дар соҳаҳои идоракунии, назорат ва таҳлили фаъолияти соҳибкорӣ ҳамбастагӣ дорад. Аз ин рӯ, зарурияти гузаронидани ногузир аст. Зери мафҳуми аудит санчиши мустақил ва изҳори ақида оиди ҳисоботи молиявии фаҳмида мешавад.

Гузаронидани санчиши аудиторӣ, ҳатто дар мавридҳои ҳатмӣ набудани он, бешубҳа муҳим аст. Дар шароити бозор, корхонаҳо, ташкилотҳои қарзӣ ва дигар субъектҳои соҳибкорӣ ба муносибатҳои шартномавӣ оиди истифодабарии молу мулк, воситаҳои пулӣ, гузаронидани амалиётҳои тиҷоратӣ ва сармоягузорӣ дохил мешаванд. Эътимоднокии ин муносибатҳо бояд ба қобилияти қабул ва истифодабарии иттилооти молиявӣ аз ҷониби ҳамаи иштирокчиёни амалиёт мустақкам қарда шавад. Дурустии маълумотро аудитор мустақил тасдиқ мекунад.

Соҳибмулкони, ва пеш аз ҳама, моликони коллективӣ – шахмдорон, инчунин кредиторон наметавонанд мустақилона тасдиқ кунанд, ки тамоми амалиёти сершумор ва аксар вақт хеле мураккаби корхона қонунӣ ва дуруст гузаронида мешаванд, зеро онҳо одатан ба навиштаҷотҳои муҳосибӣ дастрасӣ ва таҷрибаи дахлдор надоранд ва аз ин рӯ ба ҳадамоти аудиторон ниёз доранд.

Санчишҳои аудиторӣ инчунин барои мақомоти давлатӣ, судяҳо, прокурорҳо ва муфаттишон барои тасдиқи эътимоднокии ҳисоботи молиявии ба онҳо ҷолиб низ заруранд.

Мафҳуми аудит нисбат ба тафтишот ё шаклҳои дигари назорат хеле васеътар аст, зеро он на танҳо санчиши эътимоднокии нишондиҳандаҳои молиявиро дарбар мегирад, балки таҳияи пешниҳодҳоро оид ба беҳтар намудани фаъолияти молиявиро хоҷагидорӣ корхонаҳоро дар бар мегирад.

Аз нуқтаи назари иқтисодӣ, аудит шакли назорат махсус аст, ки яке аз вазифаҳои идоракуниро ташкил медиҳад. Моҳияти иқтисодии фаъолияти аудиторӣ тавассути функцияҳои баҳисобгирӣ ва назоратии он ифода қарда мешавад ва ҳамчун тасдиқи далели эътимоднокии ҳисоботҳо дар бораи натиҷаҳои аудити фаъолияти иқтисодӣ ва молиявии шахси санчидашаванда, машваратдиҳӣ оид ба масъалаҳои идоракунии, бо мақсади баланд бардоштани самаранокии системаи идоракунии субъекти хоҷагидорӣ ифода меёбад.

Фаъолияти аудиторӣ ду гурӯҳи амалҳои ҳуқуқӣ ва воқеиро дар бар мегирад: ҳадамоти марбут ба аудит ва аудит. Агар мо санчиши аудиториро ҳамчун категорияи ҳуқуқӣ аз нуқтаи назари ҳуқуқӣ дида бароем, пас аудит маҷмӯи меъёрҳои ҳуқуқие мебошад, ки муносибатҳои ҷамъиятиро дар соҳаи фаъолияти аудиторӣ ба танзим мебарорад.

Агар мафҳуми «аудит» сарфи назар аз мафҳуми фаъолияти аудиторӣ дида баромада шавад, он дар илми ҳуқуқшиносии муосир номуайян баҳо дода шудааст. Истилоҳи "аудит" аксар вақт ҳамчун «санчиши мустақили ҳисоботи молиявии корхонае, ки аз ҷониби

мутахассисони соҳибхисос (аудиторон) гузаронида мешавад” фаҳмида мешавад. Мувофиқи луғати истилоҳоти байналмилалии назорат "аудит" - ин шарҳи фаъолият ва амалиёти ташкилот барои боварӣ ҳосил кардан, ки онҳоро пайравӣ мекунад; аз ҳадафҳо, буҷа, қоидаҳо ва стандартҳои тасдиқшуда мебошад. Зарурати чунин бознигарӣ давра ба давра муайян кардани он ихтилофоте аст, ки дар раванди рушди аудит амали ислоҳиро талаб мекунад.

Масалан, олимони англис, аз ҷумла Р.Адамс, аудиторро чунин муайян мекунад: "Баррасии мустақилонаи аз ҷониби аудиторони махсус таъиншуда оиди ҳисоботи молиявии корхона ва изҳори ақида дар бораи онҳо ҳангоми риояи қоидаҳои муқаррарнамудаи қонун».

Бо назардошти гуфтаҳои боло, мо метавонем тавачҷӯхро ба он ҷалб кунем, ки ки истилоҳи аудит нисбат ба мафҳумҳое, ба аудит монанд назорат ва тафтиш хеле васеътар аст. Хусусияти аудит ҳамчун шакли назорат он аст, ки аудит на танҳо санҷиши таъмин мекунад, балки эътимоднокии нишондиҳандаҳои молиявӣ ва бо назардошти талаботи муштариӣ имрӯза, барои ӯ пешниҳодҳо, ба монанди оптимизатсияи фаъолияти иқтисодӣ таҳия мекунад, ки имкон медиҳад маблағҳо сарфа шаванд ва дар ниҳоят бояд ба афзоиши фоида оварда расонад.

Инчунин бояд қайд кард, ки аудит метавонад ҳамчун як намуди экспертизаи тичорӣ барои муайян кардани камбудихо ва таъин кардани тавсияҳо барои бартараф кардани онҳо истифода шавад.

Мақсади асосии аудит муайян кардани эътимоднокии ҳисоботи молиявии субъектҳои хоҷагидорӣ ва мутобиқати амалиётҳои молиявӣю иқтисодии онҳо ба қонунҳои амалкунанда мебошад.

Фарқи байни аудит ва фаъолияти аудиторӣ дар он аст, ки охири инчунин ҳадамоти гуногуни аудиторӣ пешниҳод менамояд. Вақтҳои охир, диққати асосӣ ба беҳтар шудани самаранокии системаи идоракунии корхона ва пеш аз ҳама системаҳои назорати дохилӣ равона карда шудааст. Равиши муназзам ба рушди ҳадамоти аудити босифат замина гузошт, яъне сохторҳои аудиторӣ нисбат ба аудити мустақим бештар ба фаъолияти машваратӣ сар карданд.

Корҳо ва хидматҳои марбут ба аудит аз инҳо иборатанд:

1) таъсис, барқарорсозӣ ва пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ, таҳияи ҳисоботи муҳосибӣ (молиявӣ), машваратдиҳии баҳисобгирӣ;

2) машварат оид ба андозбандӣ, таҳия, барқарорсозӣ ва баҳисобгирии андоз, омода кардани ҳисоботи андоз ва эъломияҳо;

3) таҳлили фаъолияти молиявӣю хоҷагидорӣ ташкилотҳо ва соҳибкорони инфиродӣ, машваратдиҳии иқтисодӣ ва молиявӣ;

4) машварати идоракунӣ, аз ҷумла марбут азнавташкिल्диҳии ташкилотҳо ё хусусигардонии онҳо;

5) ёрии ҳуқуқӣ дар соҳаҳои марбут ба фаъолияти аудиторӣ, аз ҷумла маслиҳатҳо оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ, ҳифзи манфиатҳои мизочон дар муҳофизати шаҳрвандӣ ва маъмурӣ, муносибатҳои ҳуқуқии андоз ва гумрук, дар мақомоти давлатӣ ва мақомоти ҳукумати маҳаллӣ;

6) автоматикунони баҳисобгирӣ ва татбиқи технологияҳои иттилоотӣ;

7) фаъолияти баҳодихӣ;

8) таҳия ва таҳлили лоиҳаҳои сармоягузорӣ, таҳияи бизнес-нақшаҳо;

9) гузаронидани корҳо ва таҳқиқотҳои илмӣ-таҷрибавӣ дар соҳаҳои марбут ба аудит ва паҳн намудани натиҷаҳои онҳо, аз ҷумла ба воситаи коғаз ва васоити электронӣ;

10) омӯзиш дар соҳаҳои марбут ба фаъолияти аудиторӣ.

Ҳадафҳо ва вазифаҳои фаъолияти аудиторӣ хеле гуногунанд. Ҳамин тавр, ҳадафҳои асосии фаъолияти аудиторӣ инҳоянд:

- санҷиши қонунӣ муомилоти молиявӣю хоҷагидорӣ;

- санҷиши ҳолати баҳисобгирӣ ва ҳисоботдиҳӣ;

- санҷиши эътимоднокии нишондиҳандаҳои муҳимтарини ҳисоботӣ, аз ҷумла тавозун, ҳисоботи натиҷаҳои молиявӣ ва ғайра;

- таҳқиқи фаъолияти иқтисодӣ бо мақсади муайян кардани захираҳои дохилии истеҳсолӣ;

- санҷиши ҳолат ва самаранокии истифодаи захираҳо (меҳнатӣ, молиявӣ, моддӣ).

Асоси аудиторро қонунҳои шаҳрвандӣ, ҳуқуқи маъмурӣ-тиҷоратӣ, баҳисобгирии муҳосибӣ ташкил медиҳад. Мақсади ниҳоии аудит ин таҳлили вазъи молиявии ташкилот, суботи молиявӣ ва қобилияти қарзадокунии он иборат аст.

Ҳамин тариқ, бо рушди иқтисодиёти бозорӣ, зиёд шудани рақобат ва васеъ шудани робитаҳои иқтисодии ташкилот, дар маҷмӯъ онҳо барои гузаронидани санҷишҳои ҳатмӣ ва ташаббусӣ бештар манфиатдор хоҳанд буд.

Баланд бардоштани самаранокии хадамоти аудиторӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба тақмили минбаъдаи заминаи қонунгузорӣ ва меъёри фаъолияти аудиторӣ, инчунин тайёр кардани кормандони баландиқтисоси аудиторӣ касбӣ мусоидат мекунад.

Айни замон шумораи аудиторон ва ташкилотҳои аудиторӣ ба миқдоре расидаанд, ки метавонад байни аудиторон рақобатро ба вуҷуд оваранд ва субъектҳои хоҷагидорӣ имкондоранд шарикони таҳассуснокро интихоб намоянд. Ҳамаи ин барои баланд бардоштани самаранокии фаъолияти субъектҳои хоҷагидорӣ соҳибкорӣ, инчунин дар маҷмӯъ истеҳсолоти ҷамъиятии кишвар мусоидат менамояд.

АДАБИЁТ

1. Адамс, Р. Основы аудита / Р. Адамс; пер. с англ. под ред. Я. В. Соколова. – М. : Аудит, ЮНИТИД, 2010. – 204 с.
2. Аренс, Э. А. Аудит / Э. А. Аренс, Д. К. Лоббек; пер. с англ. – М.: Финансы и статистика, 2011. – 96 с.
3. Додж, Р. Краткое руководство по стандартам и нормам аудита / Р. Додж. – М. : Финансы и статистика, ЮНИТИД, 2012. – 194 с.
4. Кармайкл, Д. Р. Стандарты и нормы аудита / Д. Р. Кармайкл, М. Бе-нис; пер. с англ. – М. : Аудит, ЮНИТИД, 2012. – 162 с.
5. Маренков, Н. Л. Международные стандарты бухгалтерского учета, аудита и учетная политика российских фирм / Н. Л. Маренков, Т. И. Кравцова и др. – М. : Эудиториал УРССД, 2011. – 208 с.
6. Рапопорт, М. М. Международные нормативы аудита / М. М. Рапо-порт. – М. : Аудиттренинг, 2012. – 182 с.
7. Голощапов, Н. А. Справочник-словарь аудитора / Н. А. Голощапов; под ред. В. И. Осипова. – М.: Экзамен, 2010. – 384 с.

*Оқилов Ф.М. – ассистент
Муҳаммадиев Х.Х. – магистрант
Абдукаримзода А.Х. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

НАҚШИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ ДАР КОМПЛЕКСИ АГРОСАНОАТӢ

Соҳаи кишоварзӣ самти муҳими фаъолияти иқтисодӣ мебошад. Барои баланд бардоштани самаранокии захираҳои истеҳсолӣ, ҳадафҳои баҳисобгирии муҳосибиро дуруст гузоштан лозим аст. Хусусияти баҳисобгирӣ дар соҳаи кишоварзӣ хусусиятҳои баҳисобгирии муҳосибии корхонаҳои кишоварзӣ ва дар маҷмӯъ комплекси агросаноатиро муайян мекунад.

Рушди иқтисодиёти муосири Ҷумҳурии Тоҷикистон бидуни баланд бардоштани самаранокии соҳаи кишоварзӣ, ки ҷузъи муҳими комплекси агросаноатӣ мебошад, ғайриимкон аст. Кишоварзӣ як соҳаи муҳими фаъолияти иқтисодист, ки дар иқтисодиёти миллӣ нақши стратегиро бо мақсади таъмини ашёи хом барои саноат ба миқдори зарурӣ барои таъмини амнияти озуқаворӣ кишвар мебозад.

Баланд бардоштани самаранокии истифодаи замин, истеҳсоли мол, мавод, захираҳои молиявӣ ва меҳнатӣ; татбиқи чораҳои пурзӯр кардани баҳисобгирии харочот, кам кардани

харочот, баланд бардоштани даромаднокии истехсолоти кишоварзӣ ва беҳтар намудани вазъи молиявию иқтисодии аҳоли танҳо дар сурате имконпазир аст, ки ҳадафи баҳисобгирӣ фавран қабул ва коркарди иттилооти воридшаванда бошад.

Манбаи асосии иттилоот дар бораи фаъолияти иқтисодии корхонаҳои кишоварзӣ маълумоти дар ҳисоботи молиявӣ мавҷудбуда мебошад.

Баҳисобгирии муҳосибӣ дар кишоварзӣ барои пешниҳоди иттилооти зарурӣ дар бораи раванди истехсолот, ки ба ҳифзи моликият, баланд бардоштани даромадноки, баланд бардоштани самаранокӣ ва сифати кор мусоидат мекунад, пешбинӣ шудааст. Ҳамаи дар боло овардашударо ба ду вазифаи асосии баҳисобгирии муҳосибӣ чудо кардан мумкин аст: иттилоот дар бораи ҳолати корҳо ва назорат.

Ҳадафи асосии баҳисобгирии муҳосибӣ ин тафрикаи харочот барои давраҳои истехсолӣ мебошад, ки ба соли тақвимӣ рост намеояд ва ҳамчун объектҳои махсуси баҳисобгирии харочоти солҳои гузашта барои ҳосили соли чорӣ ё харочоти соли чорӣ барои ҳосили солҳои оянда тақсим мешавад. Ҳаҷми нобаробарии корҳои кишоварзӣ ба ҳисобдорӣ таъсир мерасонад. Дар давраи корҳои асосии кишоварзӣ, шиддатнокии меҳнати баҳисобгирӣ меафзояд ва дар давраи камшавии мавсимии ҳаҷми кор, он кам мешавад. Бо назардошти хусусиятҳои биологии растаниҳо ва ҳайвонот, аз як намуди зироат ё ҳайвонот якҷанд намуди маҳсулот ба даст оварда мешавад (ғалладона, партовҳои ғалладона ва коҳ хангоми парвариши зироатҳои ғалладона, шир ва насли ҳайвонот хангоми парвариши чорво ва ғ.). Ҳамин тариқ, барои ҳисоб кардани арзиши аслии фарқияти харочоти истехсолӣ байни намудҳои маҳсулот, истифодаи усулҳои аз ҷиҳати иқтисодӣ асосноки тақсимооти онҳо ба миён меояд.

Кишоварзӣ ҳамчун як соҳаи иқтисод бо якҷанд ҷиҳатҳо тавсиф карда мешавад, ки онҳо асосан бо таъсири омилҳои табиӣ муайян карда мешаванд.

Хусусияти баҳисобгирии кишоварзӣ дар он аст, ки раванди истехсолот бо табиат, замин ва организмҳои зинда - ҳайвонот ва наботот, ки ҳамчун ашёи меҳнат истифода мешаванд, алоқаманд аст. Қисми муҳими сикли истехсолӣ таъсири мақсаднок ба организмҳои зинда - ба даст овардани ҳосиятҳо ва сифатҳои барои инсон зарурӣ мебошад. Бо сабаби тағйир ёфтани шароити иқлим, давраи истехсолот дар соҳаи кишоварзӣ нисбат ба дигар соҳаҳо хеле дарозтар аст. Ҳамин тариқ, истехсоли гӯшти гов якҷанд сол, парвариши дарахтони мевадиханда - солҳои зиёд, истехсоли маҳсулоти зироатӣ як солро дар бар мегирад.

Ҳамин тавр, хусусиятҳои соҳа асосҳои баҳисобгирии муҳосибиро дар корхонаҳои кишоварзӣ муайян мекунанд, ки чунинанд:

1. Таъмини баҳисобгирии дақиқи замин ва сармоягузорӣ, зеро замин воситаи асосӣ ва ивазнашавандаи истехсолот мебошад.

2. Баҳисобгирии муҳосибӣ дар соҳаи кишоварзӣ бояд кафолат диҳад, ки шумораи ҳайвонот ва тағйирёбии он (афзоиши вазни зинда, насл ва ғ.), инчунин равандҳои истехсолӣ, ки дар истехсоли зироат ва чорводорӣ рух медиҳанд, бо тамоми ҳосият ва такрорнашавандагии худ бояд сабт карда шавад.

Истифодаи низомҳои аз ҷиҳати илмӣ асосноки хоҷагидорӣ имкон медиҳад, ки на танҳо пастшавии ҳосилхезии замин пешгирӣ карда шавад, балки баръакс, хеле баланд бардошта шавад. Хусусияти замин дар он аст, ки ҳарду субъект (дар марҳилаҳои аввали раванди истехсолот) ва воситаҳои меҳнат мебошанд. Бо назардошти нақши бузурги замин ҳамчун воситаи истехсолот, баҳисобгирии харочоти коркард, нуриҳои минералӣ, обёрӣ ва дигар чорабиниҳо оид ба зиёд кардани ҳосил, таъсир, пешгирии эрозия ва дигар намудҳои номатлуб ба даст оварда шавад, падидаҳо, идома додани ҷустуҷӯи роҳҳои баланд бардоштани самаранокии истехсолот ва меҳнат ба роҳ монда шавад.

3. Истехсоли маҳсулоти кишоварзӣ ба таври фазой пароканда аст. Дар ин ҷо техникаи кишоварзӣ истифода мешавад. Ин хусусият ба ташкили воҳидҳои истехсолӣ таъсир мерасонад ва баҳисобгирии харочот ва даромадро на танҳо барои зироатҳо ва намудҳои ҳайвонот, балки барои воҳидҳои мустақили баҳисобгирӣ (шӯъбаҳо, фермаҳо, сеҳҳо, бригадаҳо ва ғ.) талаб мекунад.

Ташкили баҳисобгирӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ ҳамон тавре, ки дар саноат, сохтмон, савдо ба роҳ монда шудааст ва бояд ба низоми баҳисобгирии дар Ҷумҳурии Тоҷикистон амалкунанда мувофиқат кунад.

Дар шароити бӯҳрон нақши иттилооти бозътимоди иқтисодӣ чанд маротиба меафзояд. Қисми зиёди он бо роҳи баҳисобгирии муҳосибӣ чамъоварӣ карда мешавад.

Ин фарқиятҳо то андозае хусусиятҳои баҳисобгирии муҳосибиро дар кишоварзӣ, фарқияти онро аз баҳисобгирии соҳаҳои дигари хоҷагии халқ муайян мекунад. Аммо, бо тамоми асолати худ баҳисобгирии муҳосибӣ дар соҳаи кишоварзӣ, он дорои хусусиятҳои умумие мебошад, ки барои ҳар як соҳаи хоҷагии халқ хос мебошанд: он тибқи Нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибии субъектҳои хоҷагидорӣ ба роҳ монда мешавад, аз шакли усулҳои ташкили кори баҳисобгирии муҳосибии муқарраршуда истифода мекунад. Ҳамаи ин асос мебошад, ки баҳисобгирии муҳосибӣ дар соҳаи кишоварзӣ ҳамчун ҷузъи ҷудонашавандаи баҳисобгирии ягона дар соҳаҳои хоҷагии халқ баррасӣ карда шавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон "Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ", аз 25 март соли 2011, № 702.
2. Хоружий Л.И. Управленческий учет в сельском хозяйстве: Учебник / Л.И.Хоружий, О.И.Костина. - М.: НИЦ ИНФРА-М, 2013
3. Минаков И.А. Экономика сельского хозяйства: Учебник / И.А. Минаков. - 3-е изд., перераб. и доп. - М.: НИЦ ИНФРА-М, 2014.
4. Проняева Л.И., Федотенкова О.А.: Статья // Особенности организации бухгалтерского учета в крестьянских (фермерских) хозяйствах - "Международный бухгалтерский учет", 2015, № 3
5. Кондраков Н. П. Бухгалтерский учет (финансовый и управленческий): Учебник/Кондраков Н. П., 5-е изд., перераб. и доп. - М.: НИЦ ИНФРА-М, 2016. - 584 с.

*Шоймардонов С.Қ. – н.и.и., дотсент
Фатоҳов Д.Ҳ. – магистрант
Фирузи Ш. - магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

БАҲИСОБГИРИИ ИДОРАКУНИИ ФАЪОЛИЯТИ САРМОЯГУЗОРӢ

Таъмини рушди устувор ва самаранокии фаъолияти корхонаҳо бештар аз сатҳи фаъолнокии сармоягузори онҳо вобаста мебошанд. Фаъолияти сармоягузорӣ ба рушди иқтисодии устувори корхона мусоидат намуда, шартҳои зарурии навкунии иқтисодии техникӣ ва татбиқи технологияҳои нави истеҳсоли дар корхона мебошад. Барои қабули қарорҳои идоракунии асоснок дар соҳаи фаъолияти сармоягузорӣ роҳбарият ва менеҷменти корхонаи муосир бояд иттилооти саривақтӣ, саҳеҳ ва босифат дошта бошад, ки мавҷудияти онро низоми муносиби баҳисобгирии идоракунии таъмин менамояд.

Дар замони муосир корхонаҳои тичоратӣ ба ғайр аз фаъолияти асосии худ инчунин метавонанд ба фаъолияти ғайриамалиётӣ, яъне фаъолияти молиявӣ (молиявӣ ва сармоягузорӣ) машғул шаванд. Масрафҳои фаъолияти ғайриамалиётӣ ба хароҷоти ғайриамалиётӣ мансуб доништа мешаванд.

Дар рушди баҳисобгирии хароҷоти сармоягузорӣ як қатор проблемаҳои ҳосияти методологӣ дошта мавҷуд мебошанд. Ғайр аз ин, тартиби баҳисобгирии хароҷоти навкунии, азнавсозӣ ва мучҷаҳазкунии техникҳои объектҳои воситаҳои асосии амалкунанда дар санадҳои меъёрӣ пурра баррасӣ нашудааст. Бино бар ин, зарурати гузориш ва рушди методологияи баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ мубрами махсусро касб менамояд.

Фаъолияти сармоягузорӣ на танҳо чун воситаи асосии иешгирӣ намудани зухуроти бӯҳронӣ дар истеҳсолот аз ҳисоби таъмини натиҷаҳои босамараи худ баромад мекунад, ҳамчунин вай шакли татбиқи стратегияи иқтисодии корхона мебошад, ки ба ҳалли бобарори масъалаҳои дар назди корхона гузошташуда мусоидат менамояд [8, с. 53-58].

Амалисозии фаъолияти сармоягузорӣ дар раванди сармоягузорӣ ифода меёбад. Раванди сармоягузорӣ асосан ба гузориши босамараи воситаҳои пулӣ, дигар дороиҳо, амвол ва ҳуқуқҳои амволӣ, объектҳои моликияти ғайриманкул, дастгоҳҳо, таҷҳизот, олооти молиявӣ ва воситаҳои ғайримолиявӣ нигаронида шуда, имкон медиҳад, ки ғайридаи муносиб гирифта шавад ва самари нафъноки иҷтимоӣ ва ё экологӣ ба даст ояд [1].

Акнун шароити иқтисодии муосир, ки корхонаҳои тичоратӣ дар он фаъолият мекунанд, талаб менамоянд, ки тамоми соҳаҳои фаъолияти корхона, аз ҷумла фаъолияти сармоягузорӣ бо баҳисобгирии идоракунии фаро гирифта шаванд.

Низоми баҳисобгирии идоракунии ҷун маҷмӯи ҳамгироии ҳама ҷузъҳо (зернизомҳо)-и ба намуди мазкури баҳисобгирӣ хосбуда фаҳмида мешавад, ки раванди ҷамъоварӣ ва коркарди иттилооти баҳисобгирӣ-таҳлили бо мақсади оморасозии қарорҳои идоракунии фаврӣ (тактикӣ) ва ояндабинӣ (стратегӣ)-и ба менеҷменти корхона барои иҷрои вазифаҳои худ лозимбударо таъмин менамояд. Гуногуншаклии маънидоқуниҳои дар адабиёти иқтисодӣ овардашудаи мафҳуми баҳисобгирии идоракунии аз набудани ақидаи ягона ҷиҳати моҳият, предмет ва нақши он дар низоми баҳисобгирии корхона, тартиби ҳамгирокунии ҷузъҳои баҳисобгирии идоракунии дар низоми мазкур гувоҳӣ медиҳад.

Баҳисобгирии идоракунии самти мустақили баҳисобгирии муҳосибии корхона буда, дастгирии ахбории низоми идоракунии фаъолияти соҳибкорию таъмин менамояд. Ин раванд ошкоркунии, ҷенкунии, бақайдгирӣ, ғункунии, нигоҳдорӣ, ҳифз, таҳлил, омодакунии, тафсир ва додугирифтӣ ахбори ба дастгоҳи идоракунии барои иҷрои вазифаҳои он лозимию дар бар мегирад. Баҳисобгирии идоракунии унсурҳои муҳими низоми идоракунии корхона буда, ҳамзамон якҷоя бо низоми баҳисобгирии молиявӣ фаъолият менамояд [3, с. 16].

Баҳисобгирии идоракунии барои идоракунии дохилӣ нигаронида шудааст, ҷунки ҳам аз ҷиҳати ҳудудӣ ва ҳам аз ҷиҳати вақтӣ ба объектҳои идоракунии наздик аст. Рисолати ин намуди баҳисобгирӣ маҳз идоракунии буда, баҳисобгирӣ ҷун олоти идоракунии баромад менамояд. Ана аз ҳамин ҷиҳат тафовути назарраси баҳисобгирии идоракунии аз баҳисобгирии молиявӣ ва баҳисобгирии андоз ба миён меояд. Низоми баҳисобгирии идоракунии – ҳалли ҷамъонаи масъалаҳои идоракунии ҷараёнҳои пулӣ, даромадҳо, хароҷот, натиҷаҳои молиявӣ ва вазъи молиявӣ, воситаҳои гардон, сармоягузориҳо ва дигар унсурҳои хоҷагидорӣ мебошад [5, с. 12]. Моҳияти баҳисобгирии идоракунии - таъмин намудани идоракунии фаврӣ, ҷорӣ, идоракунии иқтисодии стратегӣ ва сармоягузорӣ, инчунин шахсони қабулқунандаи қарорҳои идоракунии бо ахбор мебошад. Ахбор барои мақсадҳои идоракунии бояд ҳамеша саривақтӣ, пурра, саҳеҳ (боэътимод) ва очилӣ бошад, танҳо дар ҳамин маврид вай имконият медиҳад, ки қарорҳои идоракунии самаранок қабул карда шаванд.

Моҳияти баҳисобгирии идоракунии бо масъалаҳои асосии дар доираи он ҳалшаванда нисбатан равшантар мегардад, ки яке аз онҳо - баҳодихӣ ва таҳлили қори самараноки корхона дар мавриди тариқаҳои гуногуни фаъолияти сармоягузорӣ аз диди сарфакунии сарватҳои моддӣ, камкунии меҳнатфарогирии қорҳо, баландбардории даромаднокии истеҳсолот мебошад.

Ҳангоми таҳия намудани низоми баҳисобгирии идоракунии ҷун ҷузъи бунёдӣ алоқаи ногусастани он бо ҳар як намудҳои дигари фаъолияти корхона эътироф карда мешавад. Рабиши мазкур ҷудо намудани баҳисобгирии идоракунии ҳар як намуди фаъолияти субъекти иқтисодиро пешбинӣ менамояд. Дар ин маврид дар адабиёти маҳсус ҷиҳати мазкур нисбат ба фаъолияти таъминотӣ, истеҳсолӣ ва фаъолияти фурӯш баррасӣ мешавад. Баҳисобгирии идоракунии фаъолияти корхона, ҷун фаъолияти сармоягузорӣ дар адабиёт мавриди баррасии ҷиддӣ қарор нагирифтааст.

Дар шароити муосир зарурати рушди фаъолияти сармоягузорию корхонаҳои тичоратии ватанӣ аз боиси навкунии ниҳодӣ ва технологияи пояҳои истеҳсолии онҳо ба миён омадааст. Умуман, фаъолияти сармоягузорию субъектҳои иқтисодӣ гуфта, фаъолияти фаҳмида мешавад, ки дар замони муосир бо мақсади дар оянда гирифтани даромад новобаста аз шакли моликият ба захираҳои гузошташаванда роҳандозӣ карда мешавад. Дар адабиёти маҳсуси соҳаи

баҳисобгирӣ, назарияи иқтисодӣ, иқтисодиёт, ташкил ва маблағгузори сармоягузориҳо дар қатори мафҳуми “фаъолияти сармоягузорӣ” мафҳуми “сармоягузорӣ” ба қор бурда мешавад.

Муаллифон Б.Ҳ. Каримов, Н.А. Ойев, И.А. Бобиев, С.Қ. Шоймардонов мафҳуми сармоягузорӣ ва фаъолияти сармоягузориро чунин шарҳ медиҳанд: “Сармоягузорӣ – ба объектҳои соҳибқорӣ сафарбар намудани (гузоштани) воситаҳои пулӣ ва дигар амволи қорхона барои гирифтани фоида ё дигар баҳра мебошад. Фаъолияти бо гузориши сармоя алоқаманд фаъолияти сармоягузорӣ ном дорад” [4, с. 216].

Мафҳуми сармоягузорӣ асосан чун фаъолияти бо гузориши воситаҳо ба дороиҳои қорхона баррасӣ мешавад, ки асос медиҳад, то мафҳумҳои ҳаммаъноӣ “сармоягузорӣ” ва “фаъолияти сармоягузорӣ” эътироф карда шаванд. Дар ин маврид чунин аломатҳои асосии раванди сармоягузорӣ ҷудо карда мешаванд: дарозмуҳлат будан, дорои хавф будан ва иқтисодӣ дар оянда даромад овардан.

Барои зинаҳои макроиқтисод ва микроиқтисод фаъолияти сармоягузори асосӣ ин фаъолияти сармоягузори бо сохтмон ва азнавсозӣ (навқунӣ, муччаҳазқунии техникӣ)-и объектҳои воситаҳои асосии амалқунанда алоқаманд ҳисобида мешавад. Раванди фаъолияти сармоягузорӣ дар ин маврид бо мафҳуми “сохтмони асосӣ” ифода карда мешавад. Дар доираи мақолаи мазкур раванди сохтмони асосие баррасӣ карда мешавад, ки аз қониби ташкилотҳои ғайрисохтмонӣ бо тарзи хоҷагӣ, бо истифодаи қувваи худӣ барои истеъмоли худии субъекти хоҷагидорӣ ба ҷо оварда мешавад, чунки дар шароити муосир субъектҳои хоҷагидорӣ мазкур на ҳамеша мустақилона ба азнавсозии қоргоҳҳо, анборҳо ва биноҳои маъмурии худ машғул мешаванд ва қорҳои оид ба навқунӣ ва муччаҳазқунии техникӣ ва сохтмони объектҳои нави воситаҳои асосиро мустақилона иҷро меқунанд.

Раванди сармоягузорӣ дар қорхонаҳои тичоратӣ – ин пайдарпайии марҳилаҳо, қорҳо ва амалиёти технологӣ оид ба иҷрои он мебошад. Дар раванди сармоягузорӣ чунин марҳилаҳо ҷудо карда мешаванд: пешазсармоягузорӣ, иҷрои сармоягузориҳо, истифодабарӣ ва барҳамдиҳӣ. Марҳилаҳои амалисозии лоиҳаҳои сармоягузорӣ, ки аксаран бо сармоягузориҳои мураккаби технологӣ, гаронарзиш ва қалонҳаҷм ба ҷо оварда мешаванд, низ ҳамин хел мебошанд.

Ҳоло на танҳо дар амалияи баҳисобгирӣ муҳосибии ватанӣ, инчунин дар таҷрибаи хориҷии баҳисобгирӣ низоми бутуни баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузорӣ (ҳоса дар шакли навқунӣ, азнавсозӣ ва муччаҳазқунии техникӣ объектҳои воситаҳои асосӣ татбиқшаванд) ташаккул наёфтааст. Асарҳои илмӣ ба ин масъалаҳо бахшидашуда низ кам мебошанд. Олимон ва муҳаққиқони соҳаи баҳисобгирӣ идорақунӣ баъзе ҷиҳатҳои қабули қарорҳо оид ба сохтмони асосӣ, таҳлили хавфҳои амалисозии лоиҳаҳои сармоягузориро таҳқиқ ва баррасӣ кардаанд. Ҷиҳати ташкилотҳои сохтмонӣ дар асарҳои илмӣ олимони ватанӣ моҳияти баҳисобгирӣ фаврӣ ва истеҳсолӣ чун асосҳои баҳисобгирӣ идорақунии намуди асосии фаъолияти ташкилотҳои сохтмонӣ равишҳо ба бучетикунонӣ, ҷудоқунии марказҳои масъулияти молиявӣ, ташаккули ҳисоботи дохилӣ пешниҳод шудаанд [6; 7].

Аксар муҳаққиқон ифода намудани тарзҳои ташкил ва пешбурди баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузори дар стандарти дохилии қорхонаи сармоягузор – сиёсати баҳисобгирӣ пешниҳод менамоянд. Ҷузъҳои асосии сиёсати баҳисобгирӣ ҷиҳати баҳисобгирӣ идорақунии раванди сармоягузорӣ чунин мебошанд [2, с. 41-51]:

Дар баҳши ташкилӣ-техникӣ сиёсати баҳисобгирӣ:

- таркиб ва алоқамандии субъектҳои баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузорӣ;
- таъминоти меъёрии баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузорӣ;
- ҷудо намудани марказҳои масъулияти молиявӣ;
- бучетикунонӣ;
- алоқамандии баҳисобгирӣ молиявӣ ва баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузорӣ;
- таъминоти иттилоотӣ баҳисобгирӣ идорақунии фаъолияти сармоягузорӣ;

- муҳтаво, тарзҳои сохтан ва пешбурди таснифоти баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ;

- технологияи коркарди иттилооти баҳисобгирӣ;
- шаклҳо ва тартиби пешниҳодкунии ҳисоботи дохилӣ;
- стандартҳои ҳуҷҷатгардиш;
- дигар ҷузъҳо.

Дар баҳши методи сиёсати баҳисобгирӣ:

- объектҳои баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ;
- таснифи харочоти фаъолияти сармоягузорӣ;
- тарзи тақсимкунии харочоти ғайримустақим дар байни объектҳои сармоягузорӣ;
- интихоби усулҳои баҳисобгирии масрафҳо барои иҷрои корҳои раванди сармоягузорӣ ва ҳисобкунии арзиши аслии ин корҳо;
- номгӯй ва методикаи ҳисобкунии нишондиҳандаҳо (маҳакҳо)-и арзёбии самаранокии фаъолияти марказҳои масъулияти молиявӣ;
- дигар ҷузъҳо.

Ба объектҳои баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ дар намуди раванди сохтмони асосӣ инҳо мансуб мебошанд: марҳилаҳои фаъолияти сармоягузорӣ; корҳо ва амалиёти технологияи раванди фаъолияти сармоягузорӣ; харочоти сарватҳои ҳангоми иҷрои корҳои сохтмонӣ харҷшуда; натиҷаҳои корҳои иҷрошуда дар марҳилаҳои фаъолияти сармоягузорӣ.

Объектҳои баҳисобгирии равандҳои фаъолияти сармоягузорӣ новобаста аз намуди сармоягузориҳои амалишуда бояд аз объектҳои баҳисобгирии раванди истехсолоти асосии субъекти иқтисодӣ ҷудо бошанд. Мо, муаллифони мақола чун объекти баҳисобгирии идоракунии сармоягузорӣ дар соҳаи фаъолияти сармоягузорӣ харочоти раванди сохтмони асосиро баррасӣ мекунем. Ҷудокунӣ хароҷот чун объекти калидии баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ бо он асоснок карда мешавад, ки раванди фаъолияти сармоягузориҳои субъектҳои иқтисодӣ чун пайдарпаии корҳо ва амалиёти технологӣ истеъмоли сарватҳои пулӣ, амволӣ, зехнӣ, меҳнатӣ ва дигар намуди захираҳоро дар назар дорад. Дар ин маврид, хароҷоти сарватҳо бояд ба арзиши аслии объекти сохтмони асосӣ, ки то лаҳзаи ба истифода супоридан чун объекти гузоришҳои асосии сохтмони нотамои ҳисобида мешаванд ва ба сифати хароҷоти давраи ҷорӣ дар ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ дар ин давра ташакулёфта эътироф карда нашудааст, гузаронида шаванд.

Бо мақсади таҳия намудани низоми баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ бояд таркиби субъектҳои он, алоқамандии ба онҳо хосбуда, инчунин тартиби ташақкул ва аз ҷониби кормандони марказҳои масъулияти молиявӣ истифодабарии иттилооти баҳисобгирӣ ва ҳисоботӣ муайян карда шавад. Субъектҳои баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ инҳо буда метавонанд:

- шӯъбаи сохтмони асосӣ ва воҳидҳои сохтории алоҳида дар дохили вай – коргоҳҳо, шӯъбаҳо, қитъаҳо, бригадаҳо, хоҷагиҳо;
- раёсати сохтмони асосӣ;
- менечерҳои лоиҳаҳои сармоягузорӣ, раёсати сармоягузориҳо;
- хадамоти муҳосибии корхона ва воҳидҳои сохтории он.

Ҷавмъоварии иттилооти аввалии баҳисобгирӣ шӯъбаи сохтмони асосӣ ва воҳидҳои сохтории он, ки корҳо ва амалиёти технологияи раванди сармоягузориҳо иҷро мекунанд, ба ҷо меоранд. Ҳуҷҷатҳои аввалӣ ва ҷамъбастии дар раванди фаъолияти сармоягузорӣ бунёднамудаи онҳо барои ворид намудан ба пойғаи ягонаи низоми ҳамгирои баҳисобгирӣ ба муҳосиботи корхона ё хадамоти коркарди маълумот супорида мешаванд.

АДАБИЁТ

1. Аскинадзи В.М., Максимова В.Ф. Инвестиции. - М.: Издательство Юрайт, 2014. – 422 с.
2. Варпаева И.А., Треушников Р.В. Разработка системы управленческого учета инвестиционной деятельности // Международный бухгалтерский учет. – 2014. – № 24 (318). – С. 41-51

3. Вахрушина М.А. Бухгалтерский управленческий учет. Учебник для студентов вузов. М.: Издательство «Омега-Л», 2010. – 570 с.
4. Каримов Б.Ҳ., Ойев Н.А., Бобиев И.А., Шоймардонов С.Қ. Баҳисобгирии муҳосибии молиявӣ. Китоби дарсӣ. – Душанбе: Ирфон, 2016. – 550 с.
5. Қодирова Г.Т., Қаюмова Ф.А., Акрамова Ҳ.А. Баҳисобгирии идоракунии Васоити таълимӣ. – Душанбе, ДСХ, 2017. – 252 с.
6. Низомов С.Ф. Низомов, С.Ф. Развитие методологии и организации управленческого учета в строительном комплексе (на примере Республики Таджикистан) [Текст] / Дисс. на соис. уч. степ. докт. экон. наук. - Москва, 2011. - 360 с.
7. Низомов С.Ф. Производственный учет в строительстве: вопросы теории и практики. Монография [Текст] / С.Ф. Низомов. - Душанбе: Ирфон, 2003. - 184 с.
8. Сидорова Е.Е., Живолуп Д.И. Теория и практика анализа эффективности инвестиционной деятельности промышленного предприятия // Известия Волгоградского государственного технического университета: меж- вуз. сб. науч. ст. № 5 (108) / ВолгГТУ. – Волгоград, 2013

*Акрамова Ҳ.А. – н.и.и., дотсент
Қодиров О.А. – магистрант
Амонқулов Ф.А. - магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

ТАШКИЛИ БАҲИСОБГИРИИ МУЗДИ МЕҲНАТ ВА ИНЪИКОСИ НАТИҶАҲОИ ОН ДАР ҲИСОБОТИ МОЛИЯВӢ

Дар моддаи 2-юми Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон манбаъҳои танзимкунандаи муносибатҳои меҳнатӣ ва муносибатҳои ба онҳо вобаста муайян карда шудааст. Тибқи ин модда манбаҳои танзимкунандаи муносибатҳои меҳнатӣ ва муносибатҳои ба онҳо вобаста дар Ҷумҳурии Тоҷикистон инҳо мебошанд [1]:

- 1) Конституция (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- 2) Кодекси меҳнати ҚТ, №778 аз 26.12.2011с.,
- 3) қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- 4) Санадҳои меъёрии ҳуқуқии Маҷлиси миллий ва Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ;
- 5) Санадҳо – созишномаҳо: созишномаҳои генералӣ, соҳавӣ (тарифӣ), минтақавӣ (вилоятӣ, ноҳиявӣ шаҳрӣ);
- 6) шартномаҳои коллективӣ ва дигар санадҳои меъёрии дохилӣ (локалӣ) оид ба меҳнат (қоидаҳои дохилии меҳнат, қадвали рӯхсатиҳо, инчунин фармонҳо, амриҳо, нишондодҳо ва дигар санадҳои, ки роҳбари ташкилот дар доираи салоҳияти худ мебарорад);
- 7) Санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф кардааст.

Барои дуруст баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат дуруст тартиб додан ва ба танзим даровардани вақти корӣ нақши асосиро ишғол мекунад. Ҳангоми омӯзиши дақиқи вақти корӣ бошад, мо бо баъзе мафҳумҳои шинос мешавем, ки онҳо барои дуруст дарк кардани моҳияти вақти корӣ ба мо кӯмак мерасонад.

Вақти корӣ – ин вақтест, ки дар давоми он корманд тибқи қоидаҳои тартиботи дохилии меҳнатӣ ва шартҳои шартномаи меҳнатӣ, бояд ӯҳдадорӣҳои меҳнатӣ, инчунин дигар давраҳои вақт, дигар қонунҳои давлатӣ ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқии ҚТ, ки ба вақти корӣ дохил мешаванд, иҷро кунанд. Дар моддаи 60 Кодекси меҳнати ҚТ Мафҳуми вақти кор ва давомнокии он чунин муайян карда шудааст: вақти кор вақте ба ҳисоб меравад, ки дар давоми он корманд тибқи тартибот ё нақшаи кор ё шартҳои шартномаи (қарордоди) меҳнатӣ бояд вазифаҳои меҳнатии худро иҷро намояд. Давомнокии мӯтдили вақти кор дар ташкилотҳо дар як ҳафта набояд аз 40 соат зиёд бошад [1].

Чунин давомнокӣ тақрибан ҳама вақт истифода бурда мешавад ва на ба он вобаста аст, ки чӣ гуна ҳафтаи корӣ ба корманд муқаррар шудааст – панҷрӯза бо ду рӯзҳои истироҳатӣ, шашрӯза бо як рӯзи истироҳатӣ, ё ин ки ҳафтаи корӣ бо пешниҳоди рӯзҳои истироҳат бо чадвали ивазшаванда.

Аз рӯи давомнокӣ, вақти корӣ ба муқаррарӣ, кӯтоҳкардашуда ва нопурра чудо мешавад. Ҳафтаи корӣ ҳамчунин метавонад панҷрӯза ё шашрӯза бошад. Давомнокии муқаррарии вақти корӣ дар як ҳафта набояд аз 40 соат зиёд бошад.

Дар моддаи 67 Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба давомнокии вақти кор чунин муқаррарот пешбинӣ гардидааст [1]:

Давомнокии кори ҳаррӯза (баст) набояд аз ин зиёд бошад:

- дар сурати ҳафтаи панҷрӯзаи кор давомнокии кори ҳаррӯза (баст)-ро қоидаҳои тартиботи дохилии меҳнатӣ ё чадвали баст, ки онро корфармо баъди маслиҳати пешакӣ бо мақоми дахлдори намоёндагии кормандон бо назардошти хусусияти кор ва риояи давомнокии ҳафтаи корӣ муқарраргардида тасдиқ намудааст, муайян менамоянд.

- барои кормандони синни аз 15 то 16-сола – 5 соат, аз 16 то 18-сола – 7 соат;

- барои хонандагони муассисаҳои маълумоти умумӣ (мактабҳо), муассисаҳои таълими ибтидоӣ ва миёнаи касбӣ, ки дар давоми соли хониш таҳсилу кор мекунанд – синни аз 14 то 16-сола – 2,5 соат, синни аз 16 то 18-сола – 3,5 соат;

- барои маъҷубон – 6 соат;

- ба кормандоне, ки дар ду (якчанд) ҷой кор мекунанд – нисфи давомнокии мӯътадили вақти корие, ки дар моддаҳои 60 – 67 ҳамин Кодекс муайян шудаанд.

Ҳангоми ҳафтаи шашрӯзаи кор агар меъёри якҳафтаина 40 соат бошад, давомнокии кори ҳаррӯза аз 7 соат, агар меъёри якҳафтаина 35 соат бошад, аз 6 соат, агар меъёри ҳафтаина 24 соат бошад, аз 4 соат зиёд буда наметавонад.

Дар моддаи 61 Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон давомнокии вақти кӯтоҳи кор чунин муқаррар карда шудааст [1]:

Барои гурӯҳи алоҳидаи кормандон бо назардошти синну сол, вазъи саломатӣ, шароити меҳнат, хусусияти вазифаи меҳнати онҳо ва дигар ҳолатҳо санади қонунгузорӣ ва дигар санади меъёрии ҳуқуқии оид ба меҳнат, инчунин шартҳои шартномаи (қарордоди) меҳнатӣ давомнокии кӯтоҳи вақти кор бидуни кам кардани музди меҳнат муқаррар карда мешавад.

Давомнокии кӯтоҳи вақти кор ба инҳо муқаррар карда мешавад:

1) ба кормандоне, ки ба синни ҳаждаҳ нарасидаанд (моддаи 17 КМ ҚТ) [1];

2) ба кормандони маъҷуб (моддаи 152 Кодекси меҳнати ҚТ) [1];

3) ба кормандоне, ки бо қорҳои шароити меҳнаташ номусоид (моддаи 62 КМ ҚТ) машғуланд ё хусусияти махсуси кор доранд (моддаи 63 КМ ҚТ).

Давомнокии кӯтоҳи вақти кор на зиёда аз 35 соат дар як ҳафта барои кормандоне муқаррар карда мешавад, ки дар ҷараёни меҳнат ба таъсири барои саломатӣ зарарноки омилҳои физикӣ, химиявӣ, биологӣ ва дигар омилҳои истехсолӣ дучор мешаванд (моддаи 62) [1]. Рӯйхати истехсолот, ҷеҳҳо ва вазифаҳоеро, ки кор дар онҳо барои давомнокии кӯтоҳи вақти кор ҳуқуқ медиҳад, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ мекунад.

Меъёрҳои тарифӣ истифода карда мешавад, ҳангоми муайян намудани андозаи вақти коркардашудаи кормандон, ки пардохтро аз рӯи вақти корӣ мегиранд ва ҳамчунин аз рӯи нархгузориҳои ҳаҷми кор, ки дар асоси меҳнати коргарони аз рӯи ҳаҷми кор иҷрокунанда пардохт мешаванд, ба амал бароварда мешавад.

Намудҳои тарифии системаи пардохти музди меҳнат вақтбайъ ва қорбайъи низоми пардохти меҳнат, ки бо тарзи баҳисобгирии ҳарҷоти меҳнат фарқ мекунанд, мебошанд:

• ҳангоми вақтбайъ системаи пардохти меҳнат — баҳисобгирии қоркардаи вақт;

• ҳангоми қорбайъ системаи пардохти меҳнат — баҳисобгирии миқдори истехсоли корманд, маҳсулоти зарурии сифат ё иҷрои амалиёти онҳо;

Яке аз масъалаҳои муҳим дар низоми баҳисобгирии муҳосибии қорхона ин дуруст ҳисобкунии вақти корӣ, ҳаҷми кори иҷрокардаи қоргар, музди меҳнат ва дар ҳисоботи молиявӣ инъикос кардани уҳдадорӣҳои қорхона дар назди қоргарон мебошад.

Баҳисобгирии таркибии ҳисоббаробаркуниҳо бо коркунон аз рӯи музди меҳнат, ҷубронпулиҳо, мукофотпулиҳо, нафақа, пардохти даромад барои коғазҳои қимматнок ва ғайра дар ҳисоби пасивии 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда» амалӣ карда мешавад.

Чун қоида бо кредити ҳисоби 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда» ҳисобкунии музди меҳнати кормандон ва дигар даромадҳои онҳо ва дар дебити он пардохти музди меҳнати ҳисобкардашуда ва ҳаргуна маблағдориҳо аз музди меҳнат ба ҳисоб гирифта мешавад [2].

Баҳисобгирии музди меҳнати коркунон вобаста аз он, ки коргар чӣ вазифаро иҷро мекунад, бо чунин навиштҳои муҳосибӣ нишон дода мешавад [4]:

Дт 10730 «Истеҳсолоти нотамо» – коргари истеҳсолоти асосӣ

Дт 55200 «Хароҷоти музди меҳнат» – коргари шӯъбаи фуруш

Дт 55310 «Хароҷоти музди меҳнат» – коргари маъмури ё идоракуни

Кт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Музди меҳнати коргароне, ки барои тайёркуни ва харидани масолах, воситаҳои асосӣ, сармоягузори дарозмуддат машғуланд, чунин баҳисоб гирифта мешавад:

Дт 10700 «ЗММ»

Дт 11500 «Сармоягузори ба амволи ғайриманкул»

Кт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Ба ҳисоб гирифтани музди меҳнати коргар ҳангоми рухсатии меҳнати чунин навишта мешавад.

Дт 22410 «Захираҳои барои пардохти рухсатии меҳнати»

Кт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Ба ҳисоб гирифтани даромади коркунон аз рӯи коғазҳои қимматнок ва дигар гузоришоти молиявӣ чунин инъикос карда мешавад.

Дт 33200 «Ҷоидаи тақсимошуда»

Кт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Ҳангоми додани маблағи рухсатӣ чунин мукотибот тартиб дода мешавад (агар фонд вучуд надошта бошад):

Дт 55310 «Хароҷоти музди меҳнат»

Кт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Дар корхона ҳангоми ба коргар додани ёрии пулӣ чунин мукотибот тартиб дода мешавад:

Дт 55330 «Хароҷот бо мақсади хайрия»

Кт 10110 «Воситаҳои пулӣ бо асъори миллӣ».

Аз музди меҳнат боздошткунии андозҳо бо чунин гузарониш инъикос карда мешавад:

Дт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Кт 22230 «Андоз аз даромади шахсони воқеии пардохтшаванда»

Кт 22240 «Андози иҷтимоии пардохтшаванда».

Аз музди меҳнат боздошт кардани қарздори кормандон аз рӯи маблағҳои тахтиҳисобӣ бо чунин гузарониш инъикос карда мешавад:

Дт 22210 «Музди меҳнати пардохтшаванда»

Кт 10521 «Қарздорӣ аз рӯи маблағҳои тахтиҳисобӣ».

Дигар масъалае, ки дар доираи баҳисобгириимкҳосибӣ муҳим арзёбӣ мегардад, инъикос кардани уҳдадориҳо дар назди коргарон дар ҳисоботи тавозунӣ ва инъикос кардани хароҷот оид ба музди меҳнат дар ҳисобот оид ба ҷоида ва зарар мебошад.

Дар ҷадвали 1 он моддаҳои тавозунӣ, ки метавонанд барои инъикоси уҳдадориҳо дар назди коргарон, ё ин ки дигар масрафот марбут ба музди меҳнатро дар худ таҷассум намоянд, пешниҳод карда мешавад (ҷадвали 1).

Дар ҷадвали 1 моддаҳои дороиҳо ва уҳдадориҳо, ки барои инъикоси амалиётҳо марбут ба ҳисобкунии музди меҳнати коргарон метавонанд, истифода шаванд, пешниҳод карда шудааст. Дар арзиши захираҳои молию моддӣ (сатри 070 ва зербахшҳои он) ва дигар хароҷоти пешпардохтшуда (сатри 080) метавонад арзиши масрафот барои меҳнат дар корхона инъикос карда шавад. Дар баҳши уҳдадориҳои кӯтоҳмуддати ҳисобкардашуда (сатри 220 ва зерсатрҳои

он) уҳдадорихо сабт карда мешавад, ки дар натиҷаи амалиётҳо вобаста ба ҳисобкунии музди меҳнати коргарон ва дигар даромадҳои онҳо ба амал омадааст.

Дар ҷадвали 2 иқтибос аз шакли дуҷуми ҳисоботи молиявӣ – ҳисобот оид ба фоида ва зарар оварда шудааст. Дар он номгӯи моддаҳои пешниҳод гардидааст, ки дар ҳаёти онҳо мо метавонем хароҷот оид ба музди меҳнати коргаронро дарҷ намоем.

Ҷадвали 1. Иқтибос аз тавозуни муҳосибӣ марбут ба ҳисоби музди меҳнат ва уҳдадорихо аз рӯи он [3]

Номгӯи моддаҳо	рамз	Соли 2	Соли 1
Дороиҳо			
Захираҳои моддию молӣ (10700)	070		
аз он ҷумла:			
Молҳо (10710-10719)	071		
Ашёи хом ва масолеҳ (10720)	072		
Истеҳсолоти нотамои (10730)	073		
Маҳсулоти тайёр (10740)	074		
Масолеҳи кишоварзӣ аз дороиҳои биологӣ (10750)	075		
Хароҷоти пешпардохтшуда (10800)	080		
Хизматҳои пешпардохтшуда (10810)	081		
Дигар пешпардохтҳо (10830)	083		
Қарздорӣ дебиторӣ кормандон (10520)	052		
Уҳдадорихо			
Уҳдадорихои кӯтоҳмуддати ҳисобкардашуда (22200)	220		
аз он ҷумла:			
Музди меҳнат барои пардохт (22100)	221		
Андози нафақавӣ барои пардохт Андоз аз даромади шахсони воқеӣ барои пардохт (22220,22230)	222		
Андози иҷтимоӣ барои пардохт (22240)	223		
Ҳаққусаҳм ва фоизҳо барои пардохт (22250,22260)	224		
Дигар хароҷоти ҳисобкардашуда (22270)	225		
Захираҳо барои хароҷот ва пардохтҳои руҳсатӣ (22400)	240		

Ҷадвали 2.

Иқтибос аз ҳисобот оид ба фоида ва зарар [3]

Нишондиҳандаҳо	рамз	Соли 2	Соли 1
Арзиши аслии фурӯш	020		
Хароҷоти фурӯш	040		
Хароҷоти умумӣ ва маъмурӣ	050		
Дигар хароҷот (даромадҳои) амалиётӣ	160		

Бояд қайд намуд, ки унсурҳои дар ҷадвалҳои 1 ва 2 пешниҳод кардашуда танҳо ба мо маълумоти умумиро пешниҳод менамоянд. Барои таҳлил намудани бузургии хароҷоти музди меҳнат ва уҳдадорихо аз рӯи он дар таркиби унсурҳои зикршуда ба мо маълумоти ҷузъӣ лозим аст, ки онро аз рӯи баҳисобгирии таҳлилий дар корхона пайдо намудан мумкин аст. Чун ҳисоботи молиявӣ аз рӯи маълумоти баҳисобгирии таркибӣ тартиб дода мешавад, кофист ки танҳо маълумоти умумикардашуда оид ба музди меҳнат дар ҳисобот пешкаши истифодабарандагон карда шуванд. Яъне ин ҷо ҳатман принсипи махфияти иттилооти баҳисобгирӣ бояд риоя карда шавад.

АДАБИЁТ

1. Кодекси меҳнати ҚТ, №778 аз 26.12.2011
2. Нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии бухгалтерии фаъолияти молиявӣ ҳоҷагии субъектҳои ҳоҷагидорӣ ва Дастури методии истифодабарии он. Фармоиши Вазорати молияи ҚТ аз 27 майи с. 2011, №41

3. Дастурамал оиди низоми пур кардани шаклҳои ҳисоботи молиявие, ки тибқи талаботи Стандартҳои миллӣ ва байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ тартиб дода шудааст. Фармоиши Вазорати молияи ҚТ, №42 аз 27.05.2011

4. Баҳисобгирии молиявӣ. Китоби дарсӣ // Каримов Б.Х. ва диг./ Душанбе: Ирфон, – 2015. – 550 с.

Сафаров Х.А. – ассистент
Ғафуров С.Х. – ассистент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

ТАҲЛИЛИ УСТУВОРИИ МОЛИЯВИИ БУЌЕТИ МАҲАЛЛӢ (ДАР МИСОЛИ НОҲИЯИ ТОҶИКОБОД)

Айни замон мушкилотҳои бо ташкил ва иҷроиши буҷети маҳаллӣ алоқаманд ҳеле муҳимияти баланд пайдо кардаанд, аз баски таъмини рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ноҳия ва баланд бардоштани сифати хизматрасонии давлатӣ ба аҳоли дар мадди аввал аз таъминоти молиявии буҷети ноҳия вобастагии калон дорад.

Мушкилие асосие, ки айни ҳол мушоҳида мегардад аз он иборат аст, ки шумораи бештари ноҳияҳо аз ҳисоби худ самтҳои асосии хароҷотҳои буҷети ноҳияро маблағгузорӣ карда наметавонанд ва барои иҷрои уҳдадорихоӣ молиявии ҳадди ақал аз буҷети ҷумҳуриявӣ кӯмакпулӣ мегиранд. Садафсус ингуна ноҳияҳои дотатсионӣ дар ҷумҳурӣ ҳеле зиёданд. Ва ингуна ҳолат тақозо менамояд, ки мақомотҳои маҳаллии ҳокимияти давлатӣ бояд мунтазам сифати идораи раванди буҷети маҳаллиро гузаронанд.

Тадқиқоти мазкур ҳамчунин ба ҳалли мушкилоти таъмини устувории молиявии буҷетҳои маҳаллии Ҷумҳурии Тоҷикистон (дар мисоли ноҳияи Тоҷикобод) равона гардидасст.

Мақсади тадқиқот: дар асоси баҳодиҳии коэффисиентҳо таҳлили сатҳи устувории буҷети маҳаллӣ, муайянкунии мушкилотҳои асосӣ ва таҳияи тавсияҳо баҳри баланд бардоштани таъминоти молиявии он мебошад.

Ҷадвали 1

Сатҳи устувории молиявии буҷети маҳаллии ноҳияи Тоҷикобод дар соли 2018

Р/ Т	Нишондиҳандаҳо / Сол	2018
1.	Ҳаҷми хароҷоти буҷети маҳаллӣ (Хх), сомонӣ	25693754
2.	Ҳаҷми даромадҳои худии буҷет (Дх), сомонӣ	1713597,8
3.	Ҳаҷми даромадҳои танзимшавандаи буҷет (Дт), сомонӣ	4086401,2
4.	Сарчашмаҳои илловагие, ки барои маблағгузорӣ ҷалб мешаванд (Си), сомонӣ	19255877
5.	Ҳаҷми даромадҳои умумии буҷет бо назардошти сарчашмаҳои илловагӣ (Дх+Дт+Си), сомонӣ	25055876
	Таносубияти ташкилшуда	Хх>Дх+Дт+Си
	Ҳолати устувории буҷети маҳаллӣ	“Бӯҳронӣ”

Сарчашма: [Маълумоти раёсати молияи ноҳияи Тоҷикобод]

Барои ноил гардидан ба ин мақсад таҷрибаи пешқадами баҳодиҳии молиявии сатҳи устувории буҷетҳои давлатӣ ва маҳаллӣ, ки аз ҷониби олимони машхури давлатҳои ҳамсоя таҳия гардидааст, истифода бурда шуд.

Бо мақсади таҳлили сатҳи устувории молиявии буҷети маҳаллии ноҳияи Тоҷикобод аз усули коэффисиентҳои буҷетӣ истифода мебарем. Барои ин нишондиҳандаҳои мутлақ ва нисбии даромад ва хароҷоти буҷети маҳаллиро таҳлил менамоем (нигаред ба ҷадвали 1).

Аз ҷадвал бар меояд, ки сатҳи устувории буҷети маҳаллии ноҳияи Тоҷикобод дар сатҳи “бӯҳронӣ” қарор дорад, ки ниҳоят ташвишвар аст. Тибқи таҳлил, маҷмӯи даромади худӣ, даромади танзимшаванда ва сарчашмаҳои ҷалбшуда маҷмӯи хароҷотҳои буҷети ноҳияро таъмин карда наметавонад, ва дар навбати худ душвории шадидро дар низоми идораи молияи

маҳаллӣ ба вучуд меорад. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки низоми бучети маҳаллӣ дар ҳолати таваккалӣ қарор дорад ва метавонад ба рушди иҷтимоию иқтисодии ноҳия таъсири манфӣ расонад.

Илова бар ин бояд ба инобат гирифт, ки ноҳияи Тоҷикобод дотатсионӣ мебошад, субвенсияҳо ва дигар трансфертҳои байнибучетӣ ба устувории молиявии бучети ноҳия таъсири калон мерасонанд. Бо мақсади муайян кардани иқтидори аслии ноҳия бидуни таъсири кӯмакпулии ҷумҳуриявӣ мо кӯшиш мекунем, ки сатҳи устувории молиявино дар асоси коэффисиентҳои бучетии зерин таҳлил карда бароем (нигаред ба ҷадвали 2).

Ҷадвали 2

**Нишондиҳандаҳои нисбии устувории молиявии
бучети ноҳияи Тоҷикобод дар соли 2018**

Коэффисиентҳои устувории молиявии бучет	Дх / Д	Дт / Д	Қ / Х
Шарт:			
<i>Устувории мутлақ</i>	60-70%	30-40%	10-15%
<i>Муътадил</i>	40-50%	50-60%	20-25%
<i>Ноустувор</i>	20-30%	70-80%	30-35%
<i>Бӯҳрон</i>	5-10%	90-95%	40-45%
Ҳисоб:			
2018	6,8%	93,1%	¹
Ҳолати устуворӣ:	Бӯҳрон	Бӯҳрон	-

Сарчашма: [Дар асоси маълумоти раёсати молияи ноҳияи Тоҷикобод ҳисоб ҷада шудааст]

¹ Маълумот дастрас нест

Таҳлили коэффисиентҳои устувории молиявии бучети маҳаллӣ нишон медиҳад, ки бучети ноҳияи Тоҷикобод дар соли 2018 аз рӯи ду нишондиҳандаи асосӣ – ҳаҷми даромади худӣ ва ҳаҷми даромади танзимшаванда дар ҳолати ноустувории шадид “бӯҳрон”, қарор дорад. Ҳиссаи даромади худӣ дар бучети маҳаллӣ ниҳоят кам аст ва дар соли таҳлилӣ ҳамагӣ 6,8%-ро ташкил кард. Бучети маҳаллӣ бештар аз даромадҳои танзимшаванда вобастагии калон дорад, ки ҳиссаи он ба 93,1% расид. Ба ҳамагон маълум аст, ки даромадҳои танзимшаванда аз ҳиссаҷудокунии маблағ аз андоз ва даромади умумидавлатӣ, ки ҳамасола дар Қонуни ҚТ дар бораи Бучети давлатӣ дарҷ мегардад вобастаанд, ки бодарназардошти конъюраи бозори дохилӣ ва беруна, ташкили даромади умумии бучети давлатӣ метавонад тағйир ёбад. Аз ин сабаб мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ набояд аз даромадҳои танзимшаванда ва кӯмаки молиявии ҷумҳуриявӣ умедвор бошад балки бештар бояд ба ҷалби сарчашмаҳои илловагии даромади маҳаллӣ аҳамияти бештар зоҳир намояд. Ва ҷаваб, ки таҳлил нишон медиҳад ингуна имкониятҳо дар ноҳия мавҷуданд.

Масъалан, тибқи маълумоти раёсати молиявии ноҳия дар соли 2018 ҳаҷми воридоти андозҳо нисбати нақшаи тасдиқгардида аз ҳисоби андозҳои маҳаллӣ (даромадҳои худӣ), аз ҷумла андоз аз молу мулкӣ ғайриманқул-шахсонӣ ҳуқуқӣ 3,2 маротиба ё 15 974 сомонӣ, андози замин аз шахсонӣ ҳуқуқӣ 62,8 фоиз ё 17 414 сомонӣ, андози замин аз шахсонӣ воқеӣ 11,8 фоиз ё 29 678 сомонӣ зиёд иҷро гардид. Дар воқеъ ҳангоме, ки ҷамъовариҳои андозҳо аз 3 маротиба зиёд, ё дар баъзе ҳолатҳо аз 60% зиёд мушоҳида мегардад, онҳо гуфтан мумкин аст, ки дар ноҳия низоми банақшагирии бучет, аз ҷумла пешгӯикунии ҳаҷми даромади бучети маҳаллӣ ё нодуруст ба роҳ монда шудааст, ё ноҳия дорои имкониятҳои васеи ташкили сарчашмаҳои даромади маҳаллӣ мебошад, ки то ҳол ба пуррагӣ ошкор нашудааст. Ва дар ин ҷода мақомоти иҷроияи маҳаллӣ фаъолияти худро бояд ҷоннок намояд.

Инак дар асоси гурӯҳи сеюми нишондиҳандаҳо сатҳи устувории бучетӣ маҳаллӣ ва дараҷаи мухторияи онро дар асоси коэффисиентҳо арзёбӣ менамоем. Нишондиҳандаҳо барои баҳодиҳии коэффисиентӣ дар ҷадвали 3 оварда шудаанд.

Инак ба баҳодиҳии коэффисиентҳо мегузарем:

1) Коэффициенти таносубияти даромадҳои танзимшаванда ба даромадҳои худии буҷети маҳаллии ноҳияи Тоҷикобод баробар аст:
 $Km/x (2018) = (4086401,2 / 1713597,8) * 100 = 238,4\%$.

Чадвали 3

**Нишондиҳандаҳои иҷроии буҷети маҳаллии
ноҳияи Тоҷикобод дар соли 2018¹**

Р/т	Нишондиҳандаҳо / Сол	2018
1.	Хароҷоти буҷет (Х), сомонӣ	25693754
2.	Маҷмӯи даромади буҷет (Д), сомонӣ	25055876
3.	Даромадҳои танзимшавандаи буҷет (Дт), сомонӣ	4086401,2
4.	Даромадҳои худии буҷет (Дх), сомонӣ	1713597,8
5.	Даромадҳои андозии буҷет (Да), сомонӣ	4546086,6
6.	Даромадҳои ғайриандозии буҷет (Дғ), сомонӣ	1253912,7
7.	Даромади буҷет, ки дар шакли трансфертҳо (маблағгузориҳои бебозғашт, кӯмакпулиҳо) ташкил шудааст (Дтр.), сомонӣ	19255877
8.	Касри буҷет (Кб), сомонӣ	637878
9.	Ҳаҷми умумии даромадҳои андозӣ ва ғайриандозии буҷет (Да.ғ.), сомонӣ	5799999
10.	Шумораи миёнаи солонаи аҳолии ноҳия (Ша), ҳазор нафар	44,4

Сарчашма: [Дар асоси маълумоти раёсати молияи ноҳияи Тоҷикобод ҳисоб карда шудааст]

¹ Дар асоси маълумоти раёсати молияи ноҳияи Тоҷикобод ҳисоб карда шуд

2) Коэффициенти муҳтории буҷет:

$$Km (2018) = (1713597,8 / 25055876) * 100 = 6,8 (\%)$$

3) Коэффициенти вобастагӣ аз буҷети ҷумҳуриявӣ:

$$Kв.б (2018) = (4086401,2 + 19255877) / 25055876 * 100 = 93,1 (\%)$$

4) Коэффициенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби даромадҳои худӣ:

$$Km.x (2018) = 4086401,2 / 25693754 * 100 = 15,9 (\%)$$

5) Коэффициенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби маҷмӯи даромад:

$$Kn.x (2018) = 25055876 / 25693754 * 100 = 97,5 (\%)$$

6) Коэффициенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби даромадҳои андозӣ:

$$Kn.a (2018) = 4546086,6 / 25693754 * 100 = 17,7 (\%)$$

7) Коэффициенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби даромадҳои ғайриандозӣ:

$$Kn.ғ.a (2018) = 1253912,7 / 25693754 * 100 = 4,8 (\%)$$

8) Коэффициенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби трансфертҳо:

$$Kn.т (2018) = 19255877 / 25693754 * 100 = 75,0 (\%)$$

9) Коэффициенти касри буҷетӣ:

$$Kк (2018) = 637878 / 25693754 * 100 = 2,5 (\%)$$

10) Коэффициенти қарздорӣ буҷетӣ:

$$Kқ.б (2018) = 25693754 / 25055876 * 100 = 102,5 (\%)$$

11) Пардохтҳои андозию ғайриандозӣ ба сари аҳоли:

$$Па.ғ./с.a (2018) = 5799999 / 44400 = 130,6 (\text{сомонӣ})$$

12) Хароҷоти буҷетӣ ба сари аҳоли:

$$Хс.a (2018) = 25693754 / 44400 = 578,6 (\text{сомонӣ})$$

Дар коэффисиенти аввалин фарқият байни ҳиссаи даромадҳои худии буҷет ва даромадҳои танзимшаванда нишон дода шудааст. Тибқи ҳисобҳо дар қисми даромади буҷети маҳаллӣ ҳиссаи даромадҳои танзимшаванда хеле калон буда (зиёда аз 238%) ба сатҳи пасти устувории буҷети маҳаллӣ оварда расонид. Буҷети маҳаллӣ бевосита аз танзими даромади миллӣ ва ҳиссаҷудокуниҳои ҳарсола вобастагии калон дошта айна ҳол дар ҳолати хатарнок қарор дорад.

Ҳиссаи пасти даромадҳои худӣ ҳамчунон ба заифии мухтори буҷет таъсир расонид, ки коэффисиенти он ҳамагӣ 6,8% ташкил дод. Сатҳи пасти мухтори буҷет маҷбур месозад, ки буҷет танҳо ба иҷрои хароҷоти ҳадди ақали ноҳия равона гардад ва танқисии маблағгузори соҳаҳои рушдро ба миён меорад. Таъсири манфии омили зерин аз он иборат аст, ки хароҷоти буҷети маҳаллӣ аз ҳисоби даромадҳои худӣ танҳо ба ҳиссаи 15,9% пӯшонидани мешаванд, ва қисми бештараф - 93,1% аз ҳисоби андозҳои танзимшаванда, аз ҷумла 70% аз ҳисоби трансфертҳо ва кӯмакпулиҳои ҷумҳуриявӣ мебошанд, ки хеле нишондиҳандаи ташвишвар аст.

Дар асоси коэффисиенти пӯшонидани хароҷоти буҷет аз ҳисоби даромадҳои андозӣ оид ба сатҳи фаъолияти иқтисодии ноҳия ҳулоса баровардан мумкин аст. Тибқи коэффисиенти мазкур аз ҳисоби даромадҳои андозӣ ҳамагӣ 17,7% хароҷоти буҷет пӯшонидани шудааст, ки нисбат ба дигар шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ хеле нишондиҳандаи паст аст. Аз маълумотҳои, ки раёсати молияи ноҳия пешниҳод кардааст, ҳулоса баровардан мумкин аст, ки сиёсати фискалии мақомоти ҳокимияти давлатии ноҳия бо душвориҳои гуногун дучор шудааст. Масъалан дар соли 2018 иҷроиши нақшаи даромади буҷети ноҳия маблағи 25 055876 сомонро ташкил кард, ки нисбат ба нақшаи тасдиқгардида -2,5 фоиз кам мебошад. Камшавии даромадҳои мазкур асосан аз ҳисоби камшавии андоз аз молу мулки ғайриманкул-шахсонӣ воқеӣ дар ҳаҷми -19,0 фоиз (ё -45 858 сомонӣ), низоми андозбандии шахсонӣ воқеӣ, ки фаъолияти соҳибкорӣ тибқи патент ё шаҳодатнома амалӣ менамоянд дар ҳаҷми - 47,7 фоиз (ё -114 719 сомонӣ), хизматрасониҳо -7,0 фоиз (ё -54 464 сомонӣ), андоз аз воситаҳои нақлиёт - 11,7 фоиз (ё -66 800 сомонӣ) ва воридотҳои дигари ғайриандозӣ -3,9 фоиз (ё -12 536 сомонӣ) мебошад. Аз маълумоти мазкур бар меояд, ки дар соли 2018 тақрибан аз 1/5 ҳиссаи аҳолии ноҳия андоз аз молу мулки ғайриманкулро насупоридаанд ва тақрибан нисфи соҳибкдорони воқеӣ ноҳия бо сабабҳои гуногун андозҳоро пардохт накардаанд. Аз ҳаҷми ҳисоб дар соли 2018 касри буҷет ва коэффисиенти қарздорӣ буҷет дар ҳаҷми 2,5% ташкил шуд. Аз гуфтаҳо бар меояд, ки мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатии ноҳия баҳри ташкили шароити мусоид ва дастгирии ҳамачонибаи фаъолияти соҳибкорӣ дар ноҳия бояд чораҳои зарурӣ андешад.

Коэффисиенти пардохтҳои андозӣ ғайриандозӣ ба сари аҳоли ва коэффисиенти хароҷоти буҷетӣ ба сари аҳоли бо ҳамдигар алоқаманданд, аз баски аз шумораи аҳолии ноҳия вобаста мебошанд. Коэффисиенти яқум нишон медиҳад, ки дар соли 2018 тақрибан ҳар як шаҳрванди ноҳия дар ҳаҷми 130,6 сомонӣ ба буҷет андоз ва пардохтҳои ғайриандозӣ супоридааст, ҳолон ки хароҷоти буҷет ба сари аҳоли 578,6 сомонӣро ташкил намуд. Ин маънои онро дорад, ки шаҳрвандон камтар ба буҷет андоз месупоранд ва тақрибан 4,5 маротиба зиёдтар аз ҳисоби буҷет молу хизмат истеъмол мекунанд. Чунин дисбаланс байни даромад ва хароҷоти буҷет ба сари аҳоли аз фаъолнокии пасти иқтисодии шаҳрвандони ноҳия гувоҳӣ медиҳад.

Дар охир бояд қайд кард, ки дар асоси таҳлили гузаронидашуда вазъи воқеӣ устувории молиявии буҷети ноҳияи Тоҷикободро ҳамчун “ҳолати ноустувор ва ҳолати бӯҳронӣ” шарҳ додан мумкин аст. Маҷмӯи нишондиҳандаҳои молиявии буҷет дар ҳолати дисбаланси хатарнок қарор доранд, ки метавонад дар оянда ба хатари шадиди молиявии ташкил ва иҷроиши буҷети маҳаллӣ оварда расонад. Аз ҳаҷми сабаб зарурат ба миён меояд, ки дар сатҳи маҳал механизмҳои идораи устувории молиявӣ татбиқ карда шавад, то ки имкониятҳои инкишофи сарчашмаҳои даромади буҷетҳои маҳал рушди карда шаванд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2009-2014».
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон», Душанбе-2011.
3. Комилов С.Ҷ. , Давлатзод У. «Иқтисоди корхона» Душанбе -2012
4. Улуғхоҷаева Х.Р., Обидов Ф.С., Раҳимов З.А «Молия» Душанбе 2012
5. Ақобиров Ҳ.Н. Одинаев Д.Н. «Молия» Душанбе 2012
6. «Кодекси андози ҶТ» Душанбе 2019

7. Чабборов А., Шарипов Н. «Суғурта» Душанбе 2011

8. Раҳимов З.А., Раҳимов Ф.С., Хоркашов И.С. «Молияи корхона ва технологияи нави иттилоотӣ» Душанбе

Каримов Н.С. - ассистент
Оқилов Ф.М. – ассистент
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат
Мирзораҳимзода Ч.А. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

ТАШКИЛИ НИЗОМИ НАЗОРАТИ ИДОРАКУНИИ МАРКАЗОНӢ ВА ҒАЙРИМАРКАЗОНӢ

Дар ибтидои асри ХХ дар кишварҳои Ғарб як шакли муайяни ташкили истеҳсолот ва идоракунӣ ба миён омад. Моҳияти асосии ин шакл дар он буд, ки ҳамаи функсияҳои идоракунӣ мутамарказонидашуда буданд ва тарзи корбари маъмурӣ- фармонӣ буд. Истеҳсолот ва идоракунӣ дар як ҳудуди муайян ба таври фабрикавӣ ба роҳ монда шуда роҳбари он доро буд, ки ҳамаи чараёнҳои истеҳсолиро назорат кунад ва фаъолияти зердастонашро роҳбарӣ карда тавонад. Пас аз ҷанги дуҷоми чаҳон дар кишварҳои Ғарб аз марказонидани истеҳсолот ва идоракунӣ он даст кашиданд. Дар шароити рақобати фаъоли бозор, инқилоб дар идоракунӣ дохилифирмавӣ ба вуқӯ пайваст, ки натиҷааш ғайримарказонии истеҳсолот ва идоракунӣ он мебошад. Натиҷаи чунин шакли идоракунӣ ин пеш аз ҳама тақсимкунии масъулият оид ба қабули қарорҳо байни сатҳҳои гуногуни идоракунӣ мебошад. Чун қоида менечер дар корхонаҳои ғайримарказонидашуда ҳуқуқ дорад, ки бемувофиқакунӣ бо роҳбарияти болои қарорҳои фавриро дар доираи ваколатҳое, ки ба ӯ пешбинӣ шудааст, қабул намояд.

Бартарии асосии ғайримарказонии идоракунӣ аз инҳо иборат аст:

1. ба менечери зерсохтор иттилоотӣ зиёд оид ба шароити қори фароҳам овардан, дастрас гардонад;
2. фаъолияти менечерони зерсохторҳо маҳсулноқ мегардад вобаста аз он ки ҳуди менечерон ҷавобгаранд ва иқдомкоранд;
3. гузоштани масъулият бар дӯши менечерон имконият медиҳад, ки санъати идоракунӣ онҳо инкишоф ёбад;
4. зерсохторҳои на он қадар қалон ҳангоми баррасии масъалаҳои алоҳида ҳамчун коллективи ҳамфикр баромад мекунад;
5. идоракунандагони сатҳи болоӣ ки аз ҳалли масъалаҳои ҷузъии ҳамарӯза озод шудаанд қувва, малака ва иқтидорӣ худро барои ҳалли масъалаҳои стратегии корхона равона месозанд;
6. қабули қарори фаврӣ дар сатҳи дахлдори (мувофиқи) идоракунӣ;
7. қарор аз тарафи менечероне қабул карда мешавад, ки хубтар моҳияти проблемаро медонанд;
8. менечерон таҷрибаи кофӣ ба даст меоранд, ки ба онҳо имконият медиҳад дар оянда мансабҳои мувофиқро ишғол намоянд ва ғ.

Ба ғайр аз бартарии дар боло овардашуда ғайримутамарказонии идоракунӣ камбудии зеринро дорост:

1. додани бартарӣ дар қабули қарори идоракунӣ аз тарафи менечерони зерсохтор бар зарари корхона;
2. такроршавии баъзе функсияҳо, аз он ҷумла ҳадамотҳои идоракунӣ ;
3. бепарвои нисбат ба корхона аз тарафи менечероне, ки масъулияти зерсохтор бар душаш воғузур карда шудааст;
4. мураккаб гардидани мутобиқкунии (мувофиқкуни) фаъолият;
5. имконияти ба миён омадани рақобати носолими дохиликорхонавӣ;
6. набудани самти стратегӣ дар қабули қарори идоракунӣ;

7. афзоиш ёфтани ҳарочот барои нигоҳдории коргарони ёрирасон (хизматрасон) ва ғ.

Барои пешгирӣ намудани хавфи аз даст додани назорат, роҳбарияти сатҳи болои бояд қарори менечерони сатҳи поёниро чиддӣ назорат намояд, вале бе иваз намудани функцияи онҳо оид ба қабули қарор. Ба даст овардани мустакилона қабул намудани қарор аз тарафи менечерон дар баробари ин масъулият (ҷавобгарӣ) онҳоро аз натиҷааш дар назар дорад.

Сохтори ташкилии идоракунӣ – яке аз мафҳумҳои калидии менечмент маҳсуб ёфта, бо мақсадҳо, вазифаҳо, раванди идоракунӣ, кори менечерҳо ва тақсими ваколатҳо дар байни онҳо алоқамандии зич дорад.

Дар ҷаҳорҷӯбаи ин сохтор тамоми раванди идоракунӣ (ҳаракати анбуҳи иттилоотӣ ва қабули қарорҳои идоракунӣ) мегузарад, ки дар он менечерҳои ҳамаи сатҳҳо, гуруҳҳо ва касбҳои махсус ширкат мекунанд.

Таҳти *сохтори идоракунӣ* маҷмӯи муназзами ҷузъҳои боҳамдигар алоқаи устувордошта, ки фаъолият ва рушди корхонаро ҳамчун як воҳиди бутун таъмин менамояд, фаҳмида мешавад. Сохтори идоракунӣ инчунин ба ҳайси шакли тақсимот ва кооператсияи фаъолияти идоракунӣ баромад мекунад, ки дар доираи он раванди идоракунӣ ҷиҳати иҷрои вазифаҳои марбута ва расидан ба ҳадафҳои ниҳойи сурат мегирад.

Самтҳои асосии тақмили сохтори ташкилии идоракунӣ инҳоянд:

- ғайримарказонии амалиётҳои истеҳсоли ва фурӯшӣ;
- навоариҳои сарфачӯёна, ҷустуҷӯи бозорҳои нав, диверсификатсияи амалиётҳо;
- мунтазам баланд бардоштани сатҳи боздеҳи эҷодӣ ва истеҳсолии ҳайати кормандон;
- гузариш аз таҳассуси маҳдуд ба ҳамгирии мазмун ва хусусиятҳои худӣ фаъолияти идоракунӣ ва тарзи идоракунӣ;
- табдил додани сохтори ташкилии идоракуниҳои аҳромӣ ба сохтори ташкилии идоракуниҳои мусаттаҳ бо теъдоди камтарини сатҳҳои байни роҳбарияти олий ва иҷрокунандагонӣ бевосита;
- даст кашидан аз истифодаи воситаҳои маъмурии ҳамоҳангсозӣ ва назорат.

Мафҳумҳои калидии сохтори идоракунӣ ҷузъҳо, робитаҳо (муносибатҳо), сатҳҳо ва ваколатҳо маҳсуб меёбанд. Ҷузъҳои сохтори идоракунӣ метавонанд ҳам кормандони алоҳида (роҳбарон, мутахассисон, хизматчиён) ва ҳам ҳадамотҳо ё мақомоти дастгоҳи идоракунӣ бошанд, ки дар онҳо теъдоди муайяни мутахассисон машғули кор буда, вазифаҳои муайянро иҷро мекунанд. Мақсади асосии ғайримарказонии идоракунӣ ин пеш аз ҳама тақсимкунии масъулият (ҷавобгарӣ) байни шахсони алоҳида мебошад.

Омили асосӣ, ки тарҳрезӣ ва муайянкунандаи андозаҳои сохтори идоракунӣ маҳсуб доништа мешавад, худӣ корхона мебошад. Маълум аст, ки корхонаҳо аз ҳамдигар аз рӯи нишондиҳандаҳои зиёд фарқ мекунанд. Гуногунии корхонаҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон зимни муқаррар намудани сохтори идоракунӣ муносибатҳои гуногунро талаб менамояд. Ин муносибатҳо дар корхонаҳои тичоратӣ ва ғайритичоратӣ, калон, миёна ва хурд, ки дар сатҳҳои гуногуни рушд қарор дошта, дорои сатҳҳои гуногуни тақсимот ва махсусгардонии меҳнат, кооператсиякунонӣ ва автоматиконии он, тарзи гуногуни идоракунӣ мебошанд, гуногун мебошанд. Яқинан, сохтори идоракунии корхонаҳои азим дар муқоиса бо фирмаи начандон калон, ки дар он тамоми вазифаҳои менечмент дар аксари маврид дар дасти як-ду аъзои корхона (одатан роҳбар ва муҳосиб) буда, зарурати тарҳрезии худудҳои расмӣ идоракунӣ вучуд надорад, хеле мураккаб аст.

Дар назарияи муосири менечмент ду намуди идоракунии корхона маъмул аст: табақотӣ ва органический. Онҳо дар заминаҳои комилан аз ҳам фарқкунанда таъсис меёбанд ва дорои хусусиятҳои махсусе мебошанд, ки имконияти муайян намудани доираи истифодабарии оқилона ва дурнамои рушди минбаъдаи корхонаро медиҳанд.

Сохтори ташкилии корхона одатан дар шакли сохторҳои марказонидашуда (функционалӣ-хаттӣ, хаттӣ-функционалӣ) ва ғайримарказонидашуда (дивизионалӣ, маҳсулотӣ, ҷараёнӣ, матритсагӣ, шабакавӣ, чандирӣ (адаптивӣ) татбиқ қарда мешавад. Асоси сохтори ғайримарказонидашударо тақсимкунии салоҳият ва ваколатҳо ба кормандони идоракунандаи

сатҳи поёнии идоракунӣ як қисми масъулият (ҷавобгарӣ) ташкил медиҳад. Зарурати объективии ғайримарказонидани низоми идоракунии корхона таҳти таъсири ду омил ташаккул меёбад:

- мутамарказонидани миқёси (масштабӣ) фаъолияти корхона ва чун натиҷа, мурракабшавии технологии истеҳсолот, босуръат тағйирёбии бозори фурӯш, ассортименти маҳсулоти истеҳсолшаванда ва ғ.;

- афзоишёбии ҳаҷм ва мураккабшавии характери иттилооти муҳосибӣ, ки имкон намедиҳад идораи марказии идоракунӣ самаранок онро барои қабули қарор истифода барад.

Шакли маъмули сохтори идоракунӣ функционалӣ мебошад. Шакли дигараш бошад хаттӣ-истеҳсолӣ (хаттӣ- маҳсулотӣ) мебошад, ки дар атрофи худ ҳадамотҳои функционалиро гирд меоварад. Шакли хаттӣ – маҳсулоти идоракунӣ дар идоракунии дохили корхонавӣ, аз он ҷумла дар баҳисобгирии идоракунӣ мафҳуми “сегменти бизнес”-ро ба миён овард.

Сегменти бизнес – ин сохтори корхона ё як қисм, ки ба харидорони беруна равона гаштааст ё сохторест, ки зерсохтори мустақили корхона ҳисоб карда мешавад. Вобаста ба чунин шакли зерсохтор аз тарафи корхона дороиҳо ҷудо карда мешавад.

Мафҳуме, ки ҳамаи инро ифода мекунад ин *марказҳои масъулият мебошад*. Низоми баҳисобгирӣ, ки дар доираи чунин сохтор бақайдгирӣ, ҷамъоварӣ, таҳлил ва пешниҳоди иттилоотро оид ба хароҷот ва натиҷаҳо таъмин менамояд, ҳамчунин имконият медиҳад, ки натиҷаи фаъолияти ин зерсохторҳои воҳидӣ ва менечерони алоҳида баҳогузорӣ ва назорат карда шаванд, *баҳисобгирӣ аз рӯи масъулият номида* мешавад.

Марказонидани идоракунӣ сохтори ташкилии намуди функционалӣ таъмин менамояд. Ғайримарказонидани идоракунӣ дар асоси сохтори ташкилии мураккаб – он дивизионалӣ, маҳсулотӣ ва ғ. ба даст меояд. Ваколатдиҳии масъулият ҳам дар сохторҳои идоракунӣ марказонидашуда (функционалӣ) ва ғайримарказонидашуда метавонад амалӣ шавад. Гуруҳбандии масъулият (ҷавобгарӣ) дар сохторҳои идоракунӣ мутамарказонидашуда (функционалӣ) ва ғайримутамарказонидашуда дар расмҳои 1. ва 2. оварда шудааст.

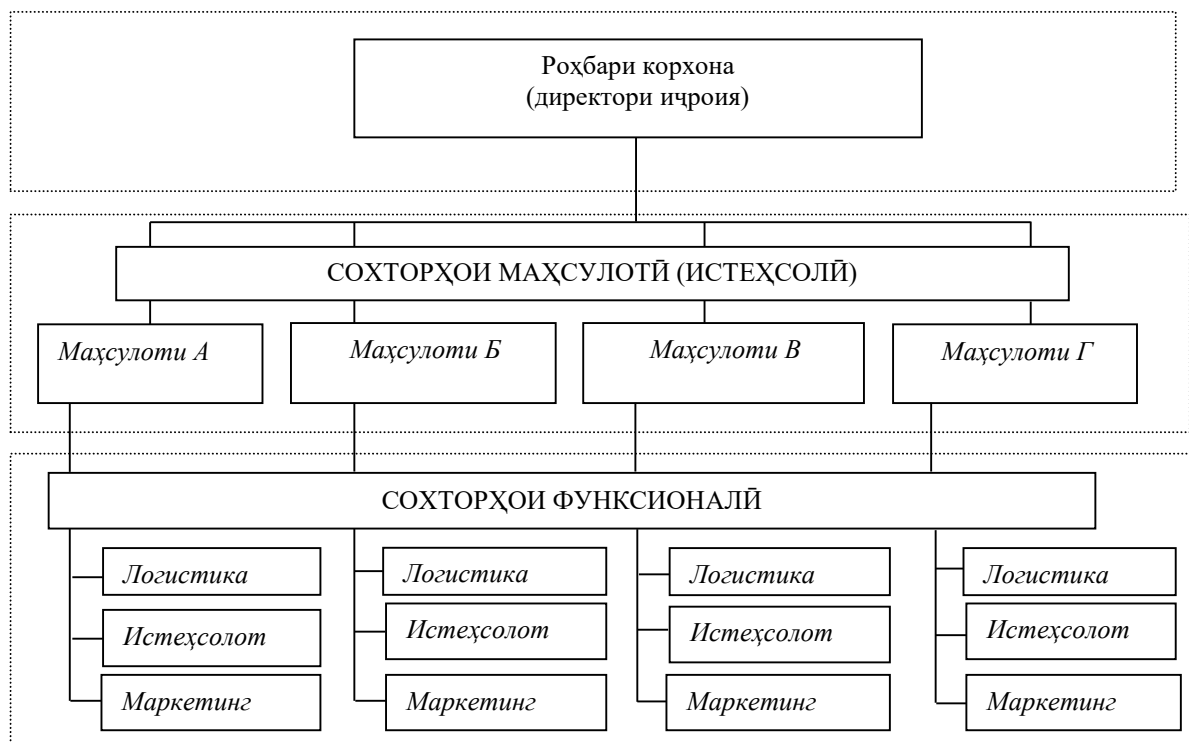

Расми 1. Сохтори идоракунӣ функционалӣ (мутамарказонидашуда)

Муносибат дар байни ҷузъҳои сохтори идоракунӣ тавассути алоқаҳои уфуқӣ ва амудӣ нигоҳ дошта мешавад. Аввалӣ хусусияти машваратӣ дошта, яқсатҳӣ мебошанд. Барои дуввумӣ муносибатҳои тобеиятӣ хос аст. Зарурат ба муносибатҳои тобеиятӣ дар мавриди бунёди табақотии низоми идоракунӣ, яъне мавҷуд будани сатҳҳои гуногуни идоракунӣ, ки ҳар кадоме аз онҳо мақсадҳои худро дорад, ба миён меояд.

Дар сохтори дусатҳӣ ҳалқаҳои (қисми) болоии идоракунӣ (роҳбарияти корхона дар маҷмӯъ) ва зинаҳои поёнии идоракунӣ (менечерҳо, иҷрокунандаи роҳбарии корҳо) таъсис дода мешаванд. Дар мавриди мавҷудияти сохтори сесатҳӣ ё аз он бештар табақаи миёна ташаккул меёбад, ки он дар навбати худ аз якҷанд сатҳ иборат мегардад.

Дар сохтори идоракунӣ алоқаҳои ҳудудӣ ва вазифавӣ аз ҳам фарқ карда меистанд. Моҳияти алоқамандии ҳудудӣ дар он мебошад, ки раванди қабул ва татбиқи қарорҳои идоракунӣ ва ҳаракати иттилоот дар байни роҳбарони ҳудудӣ, яъне байни ашхосе, ки пурра барои фаъолияти корхона ва ҷузъҳои он ҷавобгар мебошанд, сурат мегирад.

Расми 2. Сохтори идоракунӣ ғайримутамарказонида

Дар байни тамоми ҳалқаҳои идоравии сохтори ташкилии идоракунӣ муносибатҳои мураккаби вобастагии мутақобила вучуд дорад: тағйирот дар ҳар кадоме аз онҳо (теъдоди ҷузъҳо ва сатҳҳо, миқдор ва хусусияти алоқаҳо ва ваколатҳои кормандон) зарурати бозбинӣ намудани ҳамаи боқимондаҳо ба миён мегузорад. Масалан, агар роҳбарияти корхона роҷеъ ба таъсис додани мақоми нав - шӯъбаи маркетинг, ки вазифаҳои онро аз ин пеш ягон кас иҷро намекард, дар сохтори сохтори ташкилии идоракунӣ қарор қабул намояд, ноғузир яқубора посух додан ба саволҳои зайл ба миён меояд: шӯъбаи нав кадом масъалаҳоро ҳал мекунад, ба тобеияти кӣ он дохил мешавад, кадом мақомот ва ҷузъҳои корхона ба он иттилооти заруриро пешниҳод менамоянд, дар кадом сатҳи табақабандии идоракунӣ он ҷойгир мешавад, кормандони он дорои кадом ваколатҳо мегарданд, кадом шаклҳои алоқа дар байни шӯъбаи нав ва дигар шӯъбаҳо ба роҳ монда мешаванд.

Афзоиши теъдоди ҷузъҳо ва сатҳҳо дар сохтори ташкилии идоракунӣ ноғузир ба зиёдшавии чандинқаратаи миқдор ва мураккабии алоқаи дар ҷараёни қабули қарори идоракунӣ бавучудода мегардад. Дар натиҷа раванди идоракунӣ суст мегардад, ки дар шароити ҳозира он ба ҳолати бадшавии сифати фаъолияти менеҷменти корхона ҳаммаъно мебошад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ”, аз 25 март соли 2011, № 702. – <http://mmk.tj>.
2. Вахрушина М.А. Бухгалтерский управленческий учет. Учебник. – М.: Изд-во «Омега-Л», 2010. – 570 с.
3. Керимов В.А. Управленческий учет. Учебник. – М.: ИКЦ «Маркетинг», 2001. – 267 с.
4. Управленческий учет. Учебник. / А.Д. Шеремет, О.Е. Николаева, С.И. Полякова и др. Под ред. А.Д. Шеремета. 4-е изд. – М.: ИНФРА-М, 2009. – 429 с.
5. Шоймардонов С.Қ., Орзуев П.Қ., Барфиев Қ.Х., Бобиев И.А. Баҳисобгирии идоракунӣ. Васоити таълимӣ барои мактабҳои олий. – Душанбе, Ирфон, 2017. – 468 с.

б. Ҳабибов С. Ҳ., Фақеров Ҳ. Н., Мирзоалиев А. А., Шарропов Ф. Р. Менечмент. Васоити таълимӣ барои мактабҳои олий.- Душанбе, Ҳумо. 2003- 217 с.

*Фуломова З.З. - ассистент
Фуломалиева С.Г. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ТАНЗИМКУНИИ МЕЪЁРИИ АУДИТИ ДОХИЛӢ ДАР БАХШИ ДАВЛАТӢ

Пойдоршавии аудити дохилӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бо як қатор заминаҳои иқтисодӣ ифода мегардад. Яқум, дигаргуниҳои муҳими сохтори дар солҳои охир дар иқтисодиёти мамлакат рӯҳдода, самтивазкунии рушди иқтисодӣ, ташаккули низоми нави муносибатҳо ва идоракунии, ихтисори шакли пештар амалкунандаи назорати дохилидоравӣ, ки зарурати бунёди зинаҳои нарасандаи амалкунии муътадили онро тақозо менамояд. Яке аз чунин зинаҳо аудити дохилӣ мебошад, ки дар аксари мамлакатҳои ҷаҳон алақай мавқеи худро устувор намудааст.

Дуҷум, пайдошавии субъектҳои нави моликият (саҳомон, сармоягузoron, соҳибкорон ва ғ.), ки манфиати мустақими онҳоро барои баҷоории назорати дохилии таъсирбахши самаранокии истифодабарии сарватҳои моддӣ, молиявӣ ва меҳнати корхонаро боис гардидааст. Дар ин маврид чунин вазифаҳои аудити дохилӣ дар корхонаҳо ба миён меоянд:

- назорати сифати кори бахшҳои алоҳидаи корхона (филиалҳо), ки бояд на танҳо минбаъда (чун ҳангоми ревизия), балки инчунин пешина ва ҷорӣ бошад;
- баҷоории назорати доимии ҳифзи дороиҳо, самаранокии истифодабарии онҳо, ошкоркунии ва роҳ надодан ба сӯйиистеъмолкуниҳо;
- омодакунии ахбори асоснок барои гузаронидаи санҷишҳои аудитории берунӣ дар асоси аудити дохилии пешакӣ гузаронидашуда;
- баландбардории самаранокии назорати дохилӣ дар низоми идоракунии бо мақсади кам кардани эҳтимолияти хатогиҳо ва қоидавайронкуниҳо.

Аудити дохилӣ яке аз бахшҳои таркибии назорати дохилӣ, яке аз воситаҳои нисбатан самаранок, вале пурқимати назорати дохилӣ мебошад [2, с. 108].

Аудити дохилӣ метавонад шаклҳои ташкилии гуногунро гирад: вай метавонад дар корхонаҳои бузург ва миёна чун воҳиди сохтори мустақили бевосита ба роҳбари корхона тобеъбуда ташкил карда шавад ва ҳам метавонад чун воҳиди сохтори мустақили корхонаи асосии баҷоорандаи назорат аз болои корхонаҳои фаръӣ ва вобастаи корхонаи асосӣ ташкил карда шавад.

Мустақилияти ақидаи аудитори дохилӣ дар озодии он аз воҳидҳои сохтори санҷидашаванда, вале на аз роҳбарияти корхона ифода меёбад. Аудити берунӣ давра ба давра (як маротиба, ду маротиба дар як сол) гузаронида мешавад, аудити дохилӣ бошад, - ниҳоят зуд-зуд гузаронида мешавад, ки бо ин самаранокии фаъолияти воҳидҳои сохтори корхонаро баланд мебардорад. Ҷиҳати мусбати бешубҳаи аудити дохилӣ инчунин масрафҳои ниҳоят камтар нисбат ба аудити берунӣ ва амиқии донишҳои аудитори дохилӣ, идоракунии, маданият ва сиёсати корхона мебошанд [2, с. 108].

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон заминаҳои қонунии ташкил ва пешбурди аудити дохилӣ алақай пойдор гардидаанд. Вале мебошад ба татбиқи амалии ин заминаҳо диққати муҳим дод.

Низоми танзимкунии меъёрии аудити дохилӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон се зинаро дар бар мегирад:

1. Зинаи олий - Қонунҳо, Фармонҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон.

2. Зинаи меъёрӣ – санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, нишондодҳо ва тавсияҳои методи Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Нақшаи ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибии фаъолияти молиявӣ-хоҷагидории субъектҳои хоҷагидории Ҷумҳурии Тоҷикистон, стандартҳои миллӣ ва байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ ва аудит.

3. Зинаи идоракунӣ (хуччатҳои ғайримеъёрӣ) – нишондодҳои соҳавӣ, хуччатҳои фармоишии субъекти хоҷагидорӣ (корхона).

Яке аз қонунҳои бо аудити дохилӣ дар баҳши давлатӣ алоқаманд - Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи аудити дохилӣ дар баҳши давлатӣ” мебошад, ки санаи 21 июли соли 2010 таҳти № 631 қабул гардидааст. Тибқи қонуни мазкур аудити дохилӣ чун фаъолияти мустақил ва объективӣ оид ба гузаронидани санчиш, баҳодихӣ ва машваратдиҳии низомҳои идоракунӣ ва дигар низомҳо, ки бо мақсади мусоидат намудан ба фаъолияти қонунӣ, самаранок ва натиҷабахши ташкилотҳои баҳши давлатӣ анҷом дода мешавад, фаҳмида мешавад.

Қонуни мазкур амали аудити дохилиро дар баҳши давлатӣ ва ташкилотҳоеро, ки аз ҳисоби бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон маблағгузорӣ мешаванд (ташкилотҳои баҳши давлатӣ), муқаррар менамояд. Мақсадҳои Қонуни мазкур инҳо мебошанд:

- муайян намудани принципҳои аудити дохилӣ дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ;
- муқаррар намудани механизми татбиқи аудити дохилӣ дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ.

Аудити дохилӣ ба тақсимкунандаҳои асосӣ, тақсимкунандаҳо ва маблағгирандагони давлатӣ дар иҷрои самаранок ва натиҷабахши вазифаҳои худ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон бо чунин роҳҳо мусоидат мекунад:

- 1) Ошкор намудан ва баҳодихии таваккал дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ;
- 2) Баҳодихии мувофиқат ва самаранокии низоми идоракунии молия ва назорат аз нуқтаи назари:

- ҳаммонандкунӣ, баҳодихӣ ва идоракунии таваккал аз ҷониби роҳбарияти ташкилотҳои баҳши давлатӣ;

- риоя намудани қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, иҷрои уҳдадорихои шартномавӣ ва ғайришартномавӣ;

- боэътимод ва ҳаматарафа будани иттилооти дорои аҳамияти иҷтимоӣ;

- судмандӣ, самаранокӣ ва сарфакорӣ;

- таъмини амнияти дороиҳо ва хуччатҳо;

- иҷрои вазифаҳо ва ноил шудан ба мақсадҳо.

- 3) Таҳияи намудани тавсияҳо оид ба тақмили фаъолияти ташкилотҳои баҳши давлатӣ, инчунин анҷом додани мушоҳидаи иҷрои мувофиқ.

Тибқи қонун ба вазифаи аудитори дохилӣ дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки дорои таҳсилоти олиӣ иқтисодӣ ё ҳуқуқшиносӣ, на камтар аз се сол аз рӯи ихтисосаш собиқаи корӣ дошта, инчунин ҷавобгӯи дигар талаботи таҳассусии муқаррарнамудаи санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, таъин карда мешавад.

Аудитори дохилии ташкилотҳои баҳши давлатӣ чунин ҳуқуқҳо дорад:

- гирифтани ва санҷидани ҳамаи хуччатҳои зарурӣ ва иттилоот, инчунин аз шахсони мансабдори тақсимкунандагони асосӣ, тақсимкунандаҳо ва маблағгирандагони давлатӣ талаб кардани тавзеҳоти барои гузаронидани аудити дохилӣ зарур;

- гузаронидани санчиши сохтор ва тарафҳои бо ташкилоти баҳши давлатӣ алоқаҳои берунадошта, ки маблағҳои давлатиро истифода ё ихтиёрдорӣ мекунад;

- изҳори мулоҳизаи мустақил оид ба фаъолият ва самаранокии идоракунии молиявӣ ва низоми назорати дохилӣ;

- дар ҳолати пешниҳод накардани хуччатҳои зарурӣ ва дигар иттилооти муҳиме, ки ба ташаккули мавқеи воқеии аудитор таъсир мерасонад, аз гузаронидани санчиш ва ё изҳори мулоҳизаи худ дар гузориш худдорӣ намояд.

Ҳангоми гузаронидани аудит, аудитори дохилии ташкилоти баҳши давлатӣ уҳдадор аст, ки муқаррароти қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, меъёрҳои эътирофшудаи аудити дохилӣ ва талаботи Кодекси одоби касбии аудиторҳоро риоя намояд.

Аз ҷониби аудитори дохилӣ истифода гардидани ҳуқуқи худ бо мақсади расонидани зарар ба шахси дигар, инчунин суиистифода аз ин ҳуқуқҳо дар фаъолияти аудиторӣ манъ аст.

Дар амалҳои худ аудитори дохилӣ бояд мустақил, беғараз, босалоҳият ва бовиҷдон бошад. Аудиторҳои дохилӣ вазифадоранд аз паҳннамоии иттилооти дар раванди фаъолияти касбӣ ба онҳо дастрасшуда, ба истиснои ҳолатҳои, ки қонун иҷозат медиҳад, худдорӣ намоянд.

Мақомоти ваколатдори давлатӣ дар баҳши аудити дохилӣ Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Бо мақсади дар сатҳи зарурии касбӣ амалӣ намудани аудити дохилӣ Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон салоҳиятҳои зеринро дорад:

- сиёсати назорати молиявии дохилӣ ва аудити дохилиро дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ дар асоси меъёрҳои эътирофшудаи байнамилалии аудити дохилӣ ва қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия ва татбиқ менамояд;

- барои гузаронидани аудит, мушоҳидаи идоракунии молиявӣ ва назорат фармон интишор мекунад, ки иҷрои он аз ҷониби ҳамаи ташкилотҳои баҳши давлатӣ ҳатмӣ мебошад;

- ҳар сол таҳқиқоти таҳлилии фаъолияти ҳамаи воҳидҳои сохтори аудити дохилии ташкилотҳои баҳши давлатиро анҷом медиҳад;

- ёри машваратиро барои ҳамаи воҳидҳои сохтори аудити дохилии ташкилотҳои баҳши давлатӣ, вобаста ба дархосташон таъмин менамояд;

- ҳамоҳангсозии фаъолиятро оид ба омӯзонидан, додани сертификат, такмили ихтисос ва бозомӯзии аудиторҳои дохилӣ дар ташкилотҳои баҳши давлатӣ анҷом медиҳад;

- тартиб ва усулҳои ташкили санҷиши таҳассусӣ оид ба гирифтани сертификати «Аудитори дохилӣ дар баҳши давлатӣ»-ро муқаррар менамояд;

- маҳзани маълумоти воҳидҳои сохтори аудити дохилии ташкилотҳои баҳши давлатӣ ва феҳристи аудиторонро, ки бомуваффақият аз санҷиши таҳассусии аудиторҳои дохилӣ дар баҳши давлатӣ гузаштаанд, пеш мебарад.

Роҳбарони ташкилотҳои баҳши давлатӣ уҳдадоранд, ки дастрасии аудиторони дохилии Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистонро ба ҳамаи ҳуҷҷатҳо ва иттилооте, ки барои гузаронидани аудит, мушоҳидаи идоракунии молиявӣ ва назорат заруранд, таъмин намоянд.

Риоякунии Стандартҳои байнамилалии амалии касбии аудити дохилӣ заминаи муҳимтарини иҷроиши уҳдадориҳо аз ҷониби ҳадамоти аудити дохилӣ ва аудиторҳои дохилӣ ба ҳисоб меравад.

Агар қонунгузорӣ нагузорад, ки аудиторҳои дохилӣ муқаррароти алоҳидаи стандартҳоро риоя намоянд, аудиторҳои дохилӣ бояд ҳама муқаррароти боқимондаи стандартҳоро риоя намуда, ахбори мувофиқро кӯшода диҳанд.

Агар аудиторҳои дохилӣ стандартҳои аз ҷониби дигар ташкилотҳои обрӯманд баровардашударо истифода баранд, ва агар ин қобили қабул бошад, дар ин бора бояд дар ҳисоботҳои худ ахборро дарҷ намоянд.

Стандартҳои аудити дохилӣ бояд чунин сохтор дошта бошанд:

- муқаррароти муайяншуда ва ишораҳо ба стандартҳои миллӣ ва байнамлалӣ;
- муқаррароти умумӣ – зарурати стандарт, мафҳумҳо ва таърифҳо, соҳаи қорбурд ва объект оварда мешаванд;

- мақсад ва вазифаҳои стандарт;

- алоқамандӣ бо дигар стандартҳои аудити дохилӣ;

- принсипҳо ва технологияҳои асосӣ – проблемаҳо ва методҳои ҳалкунии онҳо шарҳ дода мешаванд;

- ниғориш – ҳуҷҷатҳои номбар карда мешаванд, ки тибқи стандарти мазкур тартиб дода мешаванд;

- замимаҳои амалӣ.

Талаботҳои ба стандартҳои аудити дохилӣ пешкашшаванда инҳоанд: мақсаднокӣ, тазод надоштан, сохтори мантиқӣ, пуррагии муфассалгардонӣ, ягонагии пояи мафҳумҳо.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи аудити дохилӣ дар баҳши давлатӣ”

2. Богатая И.Н., Лабынцев Н.Т., Хахонова Н.Н. Внутренний контроль и аудит: Учебное пособие - М.: ОАО «Московские учебники» - Ростов н/Д: Феникс, 2008. - 475 с.

МОҲИЯТ ВА ВАЗИФАҲОИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ ДАР ШИРКАТҲОИ САЙӚҲӢ

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳисобгирии муҳосибиро тамоми корхонаҳо, ташкилоту муассисаҳо новобаста аз шаклҳои ташкиливу ҳуқуқиашон ҳатман мебаранд. Инчунин ташкилотҳои хориҷие, ки дар қаламрави мамлакат фаъолият мекунанд баҳисобгирии муҳосибиро мебаранд, агар санадҳои ҳуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Ҷумҳурии Тоҷикистон дигар талабот нагузошта бошанд. Соҳибкорони инфиродие, ки фаъолияти худро бе ташкил намудани шахси ҳуқуқӣ ба роҳ мондаанд баҳисобгирии даромаду хароҷоти худро бо тартиби муқаррарнамудаи Кодекси андозии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебаранд.

Вазифаи асосии баҳисобгирии муҳосибӣ тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ» (аз 25 марти соли 2011, № 702) ба шахсони манфиатдор пешкаш намудани ахбори пурра ва бозътимод оид ба вазъи молиявӣ ва натиҷаҳои фаъолияти корхона, тағирёбиҳо дар вазъи молиявии вай мебошад [1].

Дар асоси маълумоти баҳисобгирии муҳосибӣ таҳлили фаъолияти хоҷагидорӣ корхона ба ҷо оварда шуда, қарорҳои идоракунии зарурӣ қабул карда мешаванд.

Дар ширкатҳои сайёҳӣ баҳисобгирии муҳосибӣ тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ», Қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи ҷаъияти дорои масъулияти маҳдуд», «Дар бораи ҷамъиятҳои саҳомӣ», «Дар бораи сайёҳӣ», «Дар бораи иҷозатномадиҳӣ ба баъзе намудҳои фаъолият», Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон «Оид ба тасдиқи Низомнома дар бораи хусусиятҳои иҷозатномадиҳии намудҳои алоҳидаи фаъолият», Кодекси андозии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар санадҳои меъёриву қонуғузори Ҷумҳурии Тоҷикистон ташкил ва пеш бурда мешавад.

Ширкатҳои сайёҳӣ барои пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ сиёсати баҳисобгирии худро таҳия менамоянд. Сиёсати баҳисобгирии ширкати сайёҳӣ – маҷмӯи тарзҳои пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ мебошад, ки ширкати сайёҳӣ онҳоро барои баҷоорӣ назораи аввалӣ, ҷенкунии арзишӣ, гуруҳбандии ҷорӣ ва ҷамъбастикунии натиҷавии далелҳои фаъолияти хоҷагидорӣ худ интиҳоб кардааст.

Ба тарзҳои пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ инҳо мансубанд: тарзҳои гуруҳбандӣ ва баҳодиҳии далелҳои фаъолияти хоҷагидорӣ, подош кардани арзиши дороиҳо, ташкили ҳуҷҷатгардиш, барӯйхатгирӣ, тарзҳои корбурди ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибӣ, низоми феҳристҳои баҳисобгирии муҳосибӣ, коркарди ахбор ва дигар тарзу қоидаҳои дахлдор [2].

Сиёсати баҳисобгирӣ сармуҳосибии ширкати сайёҳӣ таҳия намуда, роҳбари ширкат онро бо фармони худ тасдиқ менамояд. Дар ин маврид чунин унсурҳои сиёсати баҳисобгирии корхона тасдиқ карда мешаванд:

- нақшаи кории ҳисобҳои баҳисобгирии муҳосибӣ, ки ҳисобҳои таркибӣ ва таҳлилии барои пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ дар ширкати сайёҳӣ заруриро дар бар мегирад;

- шаклҳои ҳуҷҷатҳои аввалии нигориши амалиёти хоҷагидорие, ки барои онҳо шаклҳои ҳуҷҷатҳои аввалӣ дар назар дошта нашудаанд, инчунин шаклҳои ҳуҷҷатҳо барои ҳисоботи дохилии муҳосибии ширкати сайёҳӣ;

- тартиби гузаронидани барӯйхатгирии дороиҳо ва уҳдадориҳои ширкати сайёҳӣ;

- усулҳои баҳодиҳии дороиҳо ва уҳдадориҳо дар ширкати сайёҳӣ;

- тартиби ҳуҷҷатгардиш ва технологияи коркарди ахбори баҳисобгирӣ дар ширкати сайёҳӣ;

- тартиби назорат аз болои амалиёти хоҷагидорӣ ширкати сайёҳӣ;

- дигар қарорҳои барои ташкили баҳисобгирии муҳосибии ширкати сайёҳӣ зарурбуда.

Сиёсати баҳисобгирии ширкати сайёҳӣ то оғози соли ҳисоботӣ тасдиқ шуда, аз 1 январи соли ҳисоботӣ амалӣ карда мешавад. Ширкатҳои сайёҳии навташкил сиёсати баҳисобгирии

интихобкардаи худро то аввалин маротиба пешкашкунии ҳисоботи молиявӣ, вале на дер аз 90 рӯзи пас аз санаи чун шахси ҳуқуқӣ бақайдгирии худ ба расмият медароранд.

Сиёсати баҳисобгирии ширкати сайёҳӣ бояд ин чихатҳоро таъмин намояд:

- пуррагии дар баҳисобгирии муҳосибӣ инъикоскунии ҳама далелҳои фаъолияти хоҷагидории ширкати сайёҳӣ (пуррагӣ);

- саривақт инъикос намудани далелҳои фаъолияти хоҷагидории ширкати сайёҳӣ дар баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ (саривақтӣ);

- омодагии муҳим барои дар баҳисобгирии муҳосибӣ эътироф кардани хароҷот ва уҳдадорихои ширкати сайёҳӣ нисбат ба эҳтимолияти даромадҳо ва дороиҳо, роҳ надодан ба пайдо шудани захираҳои ниҳонӣ (эҳтиёткорӣ);

- инъикос намудани далелҳои фаъолияти хоҷагидории ширкати сайёҳӣ дар баҳисобгирии муҳосибӣ вобаста аз муҳтавои иқтисодӣ ва шароитҳои хоҷагидорӣ, на бо дарназардошти шакли ҳуқуқии онҳо (баргариати муҳтаво аз шакл);

- мувофиқати маълумоти баҳисобгирии таҳлилӣ ба гардишҳо ва бақияҳои ҳисобҳои таркибӣ ба санаи охири ҳар моҳ (набудани тазодҳо);

- ба таври оқилона бурдани баҳисобгирии муҳосибӣ, вобаста аз шароитҳои фаъолияти хоҷагидории ширкати сайёҳӣ ва бузургии он (оқилонагӣ).

Ҳангоми таҳиясозии сиёсати баҳисобгирии ширкати сайёҳӣ барои самти мушаххаси пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ яке аз тарзҳо (усулҳо) аз маҷмӯи равдонистаи қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии баҳисобгирии муҳосибӣ интихоб карда мешавад. Агар барои масъалаи мушаххасе дар санадҳои меъёрий тарз ё усули пешбурди баҳисобгирӣ муқаррар нашуда бошад, пас ҳангоми бунёдкунии сиёсати баҳисобгирӣ ширкати сайёҳӣ тарз (усул)-и худро бо баназардошти принципҳои асосии баҳисобгирии муҳосибӣ ва фаҳмишҳои касбии (донишу таҷриба, таҳассуси) муҳосибон таҳия мекунад.

Сиёсати баҳисобгирӣ дар ширкати сайёҳӣ ба таври муттасил ҳамасола қабул ва истифода мешавад. Тағирдиҳии сиёсати баҳисобгирӣ фақат дар ҳолатҳои тағирёбии қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ё санадҳои меъёрии танзимкунандаи баҳисобгирии муҳосибӣ, аз тарафи ширкати сайёҳӣ таҳия шудани тарзҳои нави пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва тағирёбии арзандаи шароитҳои фаъолияти ширкат раво дониста мешавад.

Оқибатҳои тағирдиҳии сиёсати баҳисобгирӣ, ки ба вазъи молиявии ширкати сайёҳӣ таъсири арзанда расонидаанд бо шакли арзишӣ баҳо дода мешаванд ва маълумоти ҳисоботи молиявии давраи дахлдор ба андозаи онҳо таҳрир карда мешаванд. Тамоми тағиротҳои сиёсати баҳисобгирӣ ҳатман дар замима ба ҳисоботи молиявии ширкати сайёҳӣ шарҳ дода мешаванд.

Ширкатҳои сайёҳӣ дорои хусусиятҳои хоси пешбурди фаъолияти соҳибкорӣ мебошанд. Бинобар ин дар пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ низ хусусиятҳо зоҳир мегарданд. Ин хусусиятҳо асосан аз шакли гирифтани даромад ва хароҷотҳои ширкатҳои сайёҳӣ вобаста мебошанд.

Хароҷоти ширкатҳои сайёҳӣ ба ду намуд ҷудо мешаванд: истеҳсолий ва тичоратӣ. Хароҷоти истеҳсолий бо истеҳсоли маҳсулоти сайёҳӣ вобаста буда, хароҷоти тичоратӣ – масрафҳои пешниҳодкунӣ ва фурӯши маҳсулоти сайёҳӣ мебошанд, масалан, хароҷоти таблиғи маҳсулот ва хизматрасониҳои ширкати сайёҳӣ [4].

Ғайр аз ин, ширкати сайёҳӣ – туроператор бо мақсадҳои андозбандӣ ба хароҷоти мустақими худ он масрафҳоеро мансуб медонанд, ки бевосита дар ҳисоби 10730 “Истеҳсолоти нотаом” инъикос карда мешаванд.

Азбаски ширкатҳои сайёҳӣ ба ширкатҳои соҳаи хизматрасонӣ мансуб мебошанд, онҳо ҳама хароҷоти бевосита ба бачоорӣ ва пешкашкунии хизматрасониҳо вобастаро дар ҳисоби 10730 “Истеҳсолоти нотаом” инъикос менамоянд. Бақияи ҳисоби 10730 “Истеҳсолоти нотаом” арзиши хароҷот оид ба қор ва хизматрасониҳоеро ифода мекунад, ки ширкати сайёҳӣ то санаи ҳисоботӣ даромади ба онҳо ростояндаро нагирифтааст. Ҳангоми пардохт кардани хизматрасониҳои ба сайёҳон пешкашгардида ҳисоби 44010 “Даромад аз фурӯши маҳсулот” дебетонӣ карда мешавад ва ҳисоби 10730 “Истеҳсолоти нотаом” – кредитонӣ карда мешавад.

Ширкати сайёҳӣ номгӯии хароҷоти мустақими худро бояд дар сиёсати баҳисобгирии худ дарҷ намояд, чунки андозбандии фаъолияти ширкатҳои сайёҳӣ аз намуди хароҷотҳои

ширкат вобастагӣ дорад. Харочоти бологузошташуда (накладные расходы) ба сифати харочоти ғайримустақим пурра ба харочоти давраи ҳисоботи ширкати сайёҳӣ мансуб доништа мешаванд.

Тамоми харочоти ширкати сайёҳӣ дар маблағи роҳхати сайёҳӣ дарҷ меёбанд. Роҳхати сайёҳӣ ҳамзамон бо бастанӣ шартнома бо сайёҳ ва дар асоси он пардохт карда мешавад. Барои баҳисобгирии аввалии харочоти ширкати сайёҳӣ рӯҳат чун ҳуҷҷати аввали хизмат менамояд. Бе бастанӣ шартнома ва мавҷудияти роҳхат арзиши хизматрасониҳои ширкати сайёҳӣ асоснок нестанд. Ин талабот ҳангоми андозбандии ғайрифаъолияти ширкати сайёҳӣ ҳатмӣ мебошад [4].

Дар роҳхате, ки ба сайёҳ дода мешавад, шароитҳои мушаххсаи сайёҳат ва нархи чаканаи роҳхат нишон дода мешаванд. Тартиб додани роҳхатро бевосита ширкати сайёҳӣ – туроператор ба ҷо меорад. Барои барасмиятдорӣ ва нигоҳи роҳхати сайёҳӣ оператор бо ташкилотҳо ва соҳибкории инфиродии баҷоорандаи ин ё он намуди хизматрасониҳои сайёҳӣ шартнома менамояд. Туроператоре, ки роҳхати сайёҳиро мефурӯшад, бо истифодаи дастгоҳи ҳазинавии дорои хотираи фискалӣ ба роҳхат чеки пардохтро замима менамояд. Шақли роҳхати сайёҳиро ширкати сайёҳӣ – туроператор метавонад худ мустақилона таҳия намояд, вале дар ин маврид вай бояд ҳама нишондиҳандаҳои заруриро, ки аз Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ” бармеоянд, дар бар гирад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ”, аз 25 март соли 2011, № 702. – <http://mmk.tj>
2. Низомномаи баҳисобгирии муҳосибии НБМ 1/99 “Сиёсати баҳисобгирии корхона”
3. Каримов Б.Х. Назарияи баҳисобгирии муҳосибӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе: Ирфон, 2013. – 213 с.
4. Курбангалеева О. Туризм по правилам бухучета // Расчет, 2006, №7

*Набиев Б.А., – муаллими калон
Набиев С.А. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

ТАШКИЛИ БАҲИСОБГИРИИ САРМОЯИ ХУДӢ ДАР БОНКИ ТИҶОРАТӢ

Дар амалиёти ҳаррӯза ва таъмини ғайрифаъолияти дарозмуддати бонк, сармояи он мавқеи намоён дорад. Он барои ташкил ва ғайрифаъолияти бонк дар марҳилаи аввали рушд зарур буда, ҳамчун омил асосии муҳофизат аз муфлисшавӣ ва ҷуброни зарари ҷорӣ дар оянда хизмат мерасонад. Сармоя ҳамчунин ба қарзгирандагон эътимод мебахшад, ки бонк қодир аст талаботи қарзии онҳоро дар ҳама гуна вазъият қонеъ гардонад, ҳатто агар, вазъи иқтисодӣ низ дар ҳолати руқуд қарор дошта бошад. Сармояи бонк барои дастгирӣ ва муҳофизат аз хавфҳои марбут ба пешниҳоди хизматҳои нав ва сохтмони иншооти нав лозим аст.

Дар марҳилаи аввали ташкилҳои бонки тиҷоратӣ, ҳиссаи саҳомон ба ҳисоби ғункунии филиали БМТ дохил мешавад. Маблағҳо аз шахсони ҳуқуқӣ ва воқеӣ дар шақли нақдӣ ва ғайринақдӣ дохил мешаванд.

Бояд қайд намуд, ки барои баҳисобгирии сармояи бонк, баҳисобгирии ҳамагуна амалиёт марбут ба афзоиш ва камшавии сармоя дар ҳисобҳои зерини муҳосибӣ, ки бо Қарори Раёсати Бонки миллии Тоҷикистон аз 8 ноябри соли 2017, №149 □□□ тасдиқ шудааст, пеш бурда мешавад:

- 30000 Сармоя
- 30300 Сармояи саҳомӣ
- 30301 Сармояи пардохтшудаи саҳомӣ - саҳмияҳои имтиёздор
- 30305 Фоидаи тақсимашуда/зарари солҳои гузашта
- 30307 Фоида/зарари соли гузашта
- 30309 Захира барои амалиёти ояндаи ташкилот
- 30311 Захира барои суғурта

30313 Захира барои ҳолатҳои ғайриҷашмдошт
30315 Захираи умумӣ аз фоида
30317 Захираи умумӣ аз хароҷот
30319 Захираи умумӣ барои дорониҳои фаъол
30321 Захираи махсус барои дорониҳои ғайрифавол

30600 Сармояи изофа

30601 Сармояи изофа
31500 Захираи азнавбаҳодиҳӣ
31503 Захираи азнавбаҳодиҳии воситаҳои асосӣ
31505 Захираи азнавбаҳодии коғазҳои қиматнок
31507 Дигар захираҳои сармоя

31700 Фоида/зарари соли чорӣ

31701 Фоида/зарари соли чорӣ

31900 Қарзҳои субординари муайяншуда (тахассусӣ)

31901 Қарзҳои субординари муайяншуда (тахассусӣ)

Бонки навташқил дар ҳолати дохилшавии маблағҳо аз ҳисоби муассисон ҳамчун дорониҳои бозоргир дар муҳосибот ҳисоби 10301 «Суратҳисоби муросилотӣ дар БМТ – пули миллий» кушода чунин навишти муҳосибӣ сабт менамояд:

Дт сч 10301 «Суратҳисоби муросилотӣ дар БМТ – пули миллий»

Кт 30303 «Сармояи пардохтшудаи саҳомӣ - саҳмияҳои оддӣ»

Ба маблағи андозаи ибтидоии сармояи саҳҳомии бонки тижоратӣ, ки БМТ тасдиқ кардааст саҳмия бароварда мешавад. Оиди арзиши исмӣ ва ҳаҷми саҳмияҳои баровардашаванда дар шартномаи таъсисёбӣ маълумот дода мешавад. Барои ҳар як муассис сертификат бо нишон додани ҳиссаи вай дар сармояи саҳҳомии бонки тижоратӣ ва миқдори саҳмияҳои ба ӯ тааллуқдошта дода мешавад.

Зиёдшавии сармояи саҳҳомии бонки тижоратӣ дар оянда бо роҳи барориши саҳмияҳои иловагӣ амалӣ мешавад, ки онро эмиссияи саҳмияҳо меноманд. Дар ҳолати барориши саҳмияҳои иловагӣ, арзиши исмии он аз арзиши фурӯш пасттар муқаррар карда мешавад.

Дар натиҷаи амалиёти барориши саҳмияҳо барзиёд аз арзиши исмӣ, бонк даромади иловагӣ мегирад, ки дар ҳисобگیری онро ҳамчун даромади эмиссионӣ нишон дода сармояи иловагии бонк ба шумор меравад.

Ҳисобگیری ташқили сармояи саҳҳомии бонки тижоратӣ дар ҳисобگیری муҳосибӣ дар ду давра амалӣ мешавад:

давраи байни бақайдگیری барориши саҳмияҳо то дохилшавии маблағ аз фурӯши саҳмияҳо;

давраи байни дохилшавии маблағ аз фурӯши саҳмияҳо ва ба саҳҳомон додани саҳмияҳо.

Нигоҳдории саҳмияҳо ва сертификатҳо дар хазина ҳамчун коғазҳои қиматнок ба монанди пулҳои коғазӣ сурат мегирад. Дар ҳисобҳои ғайритавозунӣ варақи ин коғазҳои қиматнок чунин навишта мешавад:

Дт сч 93101 «Маблағҳои пулӣ ва амволи зерӣ идораи ташқилот»

Дар як вақт хароҷот оид ба тайёркунии варақи саҳмияҳо ва сертификатҳо ба хароҷоти бонк ҳамроҳ карда мешавад:

Дт сч 57595 «Дигар хароҷот»

Кт 17517 «Хароҷоти қаблан пардохтшуда бо пули миллий» (маблағи ҳисоботӣ пардохт мешавад).

Ба ҳар як соҳҳом миқдори саҳмияи муайян ва баланси пуркарашудаи сертификат дода мешавад. Барои баҳисобگیری саҳмияҳои имтиёзнок ва одди дар муҳосиботи бонк чунин ҳисобҳои алоҳидаи тавозунӣ кушода мешавад:

30301- Сармояи пардохтшудаи саҳомӣ - саҳмияҳои имтиёздор

30303- Сармояи пардохтшудаи саҳомӣ - саҳмияҳои оддӣ

Даромадҳои аз фурӯши саҳмияҳо гирифташуда дар асоси қарори шӯрои бонк барои гирифтани фоида ба мақсади муайян равона карда мешавад.

Ҳисобгирии дивидендҳо ва тағирёбии сармояи бонки тижоратӣ. Саҳҳомон дар ташкилшавии сармояи саҳҳомии бонки тижоратӣ иштирок намуда, даромади муайян ба даст меоранд, ки онро ҳақи саҳмия (дивиденд) меноманд. Қурби саҳмия вобаста ба ҳаҷми дивиденд муайян карда мешавад. Чӣ қадаре ки бузургии дивидендҳо зиёд бошад, қурби саҳмия ҳамон қадар дар бозор баланд мешавад.

Тибқи банди 9 моддаи 19 Қонуни ҶТ «Дар бораи фаъолияти бонкӣ» ташкилоти қарзӣ наметавонад даромади софи худро то пӯшонидани ҳамаи хароҷоти марбут ба таъсисёбии худ дар байни саҳмиядорон ҳамчун суди (дивиденди) саҳмия тақсим намояд. Аз ин хотир бонкхоро саравал зарур аст, ки аз ҳисоби фоидаи солонашон аввал фондҳо ва захираҳои худро пур намуда, сипас фоидаи боқимондари ҳамчун ҳақи саҳм ба ихтиёри саҳмдорон бигузоранд.

Ҳаҷми дивиденди саҳмияҳо бо фоидаи бонки тижоратӣ алоқаи зич дорад. Мувофиқи Низомномаи амалкунандаи БМТ фоидаи бонк чунин тақсим карда мешавад:

Андоз аз фоида – 23%

Пур кардани фонди умуми бонкӣ (фонди ғункунӣ)

Захира барои суғурта

Захира барои ҳолатҳои пешбинишуда

Ҳақи саҳмия.

Ҳиссачудокунӣ ба фондҳо 5-10% фоидаи софро ташкил мекунад.

Масалан, бонк дар давоми сол 6500000 сомони фоидаи соф гирифт. Дар маҷлиси солонии саҳҳомон қарор карда шуд, ки фоида чунин тақсим карда шавад:

10%- фоидаи умумибонкӣ

5%- захира барои суғурта

5%- захира барои ҳолатҳои пешбинишуда, қисми боқимонда барои пардохти ҳақи саҳмияҳо.

$6500000 \times 10\% = 650000$ – фонди умумибонкӣ

$6500000 \times 5\% = 325000$ – суғурта

$6500000 \times 5\% = 325000$ – захира барои ҳолатҳои пешбинишуда.

Ҳамагӣ 1300000

$6500000 - 1300000 = 5200000$ пардохт ҳамчун ҳақи саҳмия ба саҳмдорон

Фоидаи бонк ҳамчун фарқияти мусбӣ байни андозаи даромади умумии бонк ва хароҷоти умумии бонк муайян карда мешавад. Бузургии фоида дар охири сол муайян карда шуда дар ҳисоби 31701 «Фоидаи тақсимнашудаи соли қорӣ» ба ҳисоб гирифта мешавад.

Дар ҳисобгирии муҳосибӣ тақсимкунии фоида бо чунин навишти муҳосибӣ анҷом дода мешавад:

Чудокунӣ ба фонди захиравӣ:

Дт 31701 «Фоидаи тақсимнашудаи соли қорӣ»

Кт 30309 «Захира барои амалиёти ояндаи ташкилот»

Кт 30311 «Захира барои суғурта»

Кт 30313 «Захира барои ҳолатҳои ғайриҷашмдошт»

Кт 30315 «Захираи умумӣ аз фоида»

Чудокунии маблағи фоида барои пардохти ҳақи саҳмияҳо:

Дт 31701 «Фоидаи тақсимнашудаи соли қорӣ»

Кт 26212 «Суди саҳмияҳо барои пардохт»

Зимни пардохти ҳақи саҳмияҳо чунин навишти муҳосибӣ тартиб дода мешавад:

Дт 26212 «Суди саҳмияҳо барои пардохт»

Кт 10101 «Ҳазина – пули миллий»

Кт 10301 «Суратҳисоби муросилотӣ дар БМТ – пули миллий»

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти бонкӣ” аз 19 майи соли 2009, № 524. – <http://mmk.tj>.

2. Қоидаҳои ҳисобдории муҳосибавӣ барои ташкилотҳои қарзӣ ва ташкилотҳои маблағгузори хурд (Қарори Раёсати Бонки миллии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2010, № 181). – <http://nbt.tj>.
3. Феҳристи ҳисобҳои тавозунии бонкҳо. Қарори Раёсати Бонки миллии Тоҷикистон аз 8 ноябри соли 2017, №149

*Кенчаева Р.Х. - н.и.и., дотсент
Толибов Ф. - магистрант
Шарифзода С.Т. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

МАҚСАДИ АСОСИИ ГУЗАРИШ БА СТАНДАРТҲОИ БАЙНАЛМИЛАЛИИ ҲИСОБОТИ МОЛИЯВӢ

Муносибатҳои бозорие, ки ҳамаи ҷабҳаҳои ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоии ҷамъияти моро фаро гирифтаанд, бе ислоҳоти низоми баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи муҳосибӣ мувофиқи мақсад инкишоф ёфта наметавонад. Яке аз самтҳои дурнамои ин соҳа гузаштан ба стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ (СБҲМ) мебошад. Барои ба бӯҳрони сиёсӣ, иқтисодию иҷтимоӣ дучор нашудан мо бояд дар баробари ҷомеаи ҷаҳонӣ қадам занем. Барои ба сатҳи ҷаҳонӣ қадам задан, бояд ба як системаи умумиҷаҳонӣ ҳамроҳ шуд. Системаи ягонаи ҳисоботие, ки давлатҳои алоҳидаро байни ҳамдигар пайваस्ताаст, ин гузариш ба СБҲМ ва қабули системаи ягонаи баҳисобгирии муҳосибӣ мебошад.

Тоҷикистон охири давлат дар Осӣи Марказӣ мебошад, ки барои гузаштан ба меъёрҳои ҷаҳонӣ ҳисоботдиҳии молиявӣ қадам гузоштааст. Дар асоси Қарори Ҳукумати ҚТ аз 4-уми ноябри соли 2000, №428 “Оиди меъёрҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ” ва дар асоси пешниҳоди ҳамкориҳои Корпоратсияи Прагма (ЮСАИД) ва комиссияи корӣ оиди тайёр кардан ва ҷорӣ кардани меъёрҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ дар назди Вазорати молияи ҚТ бо фармони ин вазорат нақшаи счётҳои баҳисобгирии муҳосибӣ фаъолияти молиявӣ хоҷагии субъектҳои хоҷагидорӣ тасдиқ карда шуд. Бо пешниҳоди Вазорати молияи ҚТ аз 1-уми январи соли 2004 сар карда, новобаста аз шакли моликият ҳар як субъекти хоҷагидорӣ баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявиро дар асоси нақшаи нави счётҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ташкил кардаанд. Нақшаи счётҳои аз тарафи Вазорати молияи ҚТ тасдиқгардида ба СБҲМ мутобиқ карда шуда аз шаш боб иборат аст:

- Боби 1. Активҳо (10000)
- Боби 2. Ёҳдадориҳо (20000)
- Боби 3. Сармояи худӣ (30000)
- Боби 4. Даромадҳои амалиётӣ (40000)
- Боби 5. Харочотҳои амалиётӣ (50000)
- Боби 6. Даромадҳо ва харочотҳо аз фаъолияти ғайриамалиётӣ (60000)

Мақсади асосии нақшаи нави счётҳои баҳисобгирии муҳосибӣ иборат аз таъмин кардани фаҳмиши ягона, истифодаи онҳо аз тарафи субъектҳои хоҷагӣ ва ҳамчун луғати тайёр барои тартиб додани амалиётҳои муҳосибӣ хизмат мекунад.

Дар масъалаи беҳтар кардани сифати тартиб додани ҳисобот солҳои охир аз тарафи Ҳукумати ҚТ, Вазорати молияи ҚТ чораҳои зиёд дида шудаанд. Гузаштан ба СБҲМ яке аз чорабиниҳои Ҳукумати ҚТ мебошад, ки он ба беҳтар намудани сифати ҳисобот, содаю мухтасаргардонии нишондиҳандаҳои он ва баланд бардоштани назорат оиди эътимоднокии маълумотҳои ҳисобот иборат аст.

Ҳисобгирӣ аз он муҳите, ки дар он бурда мешавад, яъне аз оину анъанаҳои маданӣ, муносибатҳои иқтисодию ҳуқуқӣ, инчунин аз сохтори сиёсии мамлакат вобастагӣ дорад, ки онҳо ба ташкилкунӣ қоидаҳои миллии ҳисобгирӣ замина ба вучуд меоранд. Ширкатҳои ташкил мешаванд, ки дар якҷанд мамолики ҷаҳон корхонаҳои худро доранд. Ин ва дигар

сабабҳо заминаи ташкилкунии системаи маълумотҳои ҳисобдорӣ дар сатҳи стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ гардидаанд.

СБҲМ (International Accounting Standards) – маҷмӯи қоидаҳо (дастурамалҳо) оиди тартиби тайёркунӣ ва пешниҳоди ҳисоботи молиявӣ мебошад, ки ба нафъи ҷомеа қабул карда шудаанд. Ин низоми ҳисобгирӣ дар сатҳи байналмилалӣ амалкунанда мебошад.

СБҲМ аз ҷониби кумитаи стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ қор карда баромада шудааст.

Кумитаи стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ соли 1973 дар натиҷаи созишнома миёни ассотсиатсияҳо ва ташкилотҳои касбии муҳосибон ва аудиторони Австралия, Британияи Кабир, Олмон, Франция, Ҳоланд, Ирландия, Канада, Мексика, ИМА ва Чопон ташкил карда шудааст.

Биржаи фондии Лондон барои ҳамаи ширкатҳои хориҷӣ, ки қоғазҳои қиматноки худро дар Лондон хариду фурӯш мекунанд, тавсия намуд, то СБҲМ-ро риоя намоянд.

Мақсади СБҲМ ба манфиати ҷомеа буда, аз қоркардабарой ва нашри стандартҳои ҳисоботи молиявӣ ва тартибдиҳии ҳисоботи муҳосибӣ (молиявӣ) иборат аст. Дар аввали соли 2001-ум дар 104 мамлақати олам 143 ташкилот аъзои СБҲМ буд, ки зиёда аз 2 млн. муҳосибонро намояндагӣ мекарданд. Яке аз мақсадҳои, ки кумитаи мазкур аз соли 1997 дар назди худ гузошт, ин дида баромадан ва ҳалли масъалаҳои мухталифи ба соҳаи муҳосибӣ тааллуқдошта мебошад. Қобили қайд аст, ки СБҲМ доимо дар инкишоф ва такмилёбӣ аст.

Агар дар замони гузашта вазифаи асосии муҳосиб ин бурдани ҳисобгирӣ ва счёто бошад, имрӯз дар натиҷаи афзун гардидани алоқаҳои хоҷагӣ, муносибатҳои берунии иқтисодии қорхонаҳо, глобалигардонии муносибатҳои иқтисодӣ бевосита ба ахбори баҳисобгирии муҳосибӣ талабот доранд. Ҳоло муҳосибон натавонанд ҳисобу китоб, балки фаъолияти банақшагирӣ, назорат, таҳлилу аудит ва қабули қарорҳо оиди фаъолияти хоҷагидориро иҷро менамоянд. Ба ин назардошт дар мамлақатҳои мутараққии ҷаҳон стандартҳои миллӣ ва байналмилалӣ ҳисоботи муҳосибиро қор карда баромаданд.

Федератсияи байналмилалӣ муҳосибон соли 1977 таъсис дода шудааст, ки дар ҳаёти худ 156 ташкилотҳои муҳосибони миллӣро аз 144 давлати ҷаҳон муттаҳид кардааст. Федератсияи байналмилалӣ муҳосибон ягона ташкилоти байналмилалӣ мебошад, ки намояндагии касбии муҳосибонро дар бар мегирад. Мувофиқи талаботҳои ин ташкилоти бонуфуз барои муҳосибони касбӣ номгӯи фанҳои зерин омӯзиши асосӣ ба ҳисоб мераванд:

- Баҳисобгирии молиявӣ;
- Баҳисобгирии идоракунӣ;
- Технологияи ахборотӣ;
- Аудит;
- Андозбандӣ;
- Молияи соҳибқорӣ;

Дар асоси Қарори Ҳукумати ҚТ, Вазорати маорифи ҚТ аз соли 2003 бо донишгоҳу коллеҷҳои олии иқтисодии ҷумҳурӣ омӯзиши фанни “Стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ”, ба нақшаи таълим ихтисосҳои иқтисодӣ дохил карда шуд. Бо назардошти Қарори Ҳукумати ҚТ мактабҳои олии иқтисодӣ оиди тайёр кардани мутахассисон дар соҳаи муҳосибот фанҳои зеринро бо назардошти стандартҳои байналмилалӣ ҳисобгирӣ ва ҳисоботдиҳӣ дохил карда шуд:

- Ҳисоботи муҳосибӣ (молиявӣ);
- Асосҳои ҳуҷҷатгузори бухгалтерӣ;

Мувофиқи пешниҳоди Федератсияи байналмилалӣ бухгалтерон, ҳар як давлат метавонад дар мувофиқа бо характери иқтисодии иҷтимоиашон стандартҳоро қабул намоянд.

Аз ҳамин сабаб бисёр мамлақатҳои мутараққии ҷаҳон стандартҳои миллии худро қор карда баромада, онҳоро ба муҳити иқтисодии кишварашон мутобиқ месозанд. Масалан дар Англия 30 стандартҳои ҳисобгирии миллӣ, ИМА 160, Россия зиёда аз 20, дар Тоҷикистон 9 стандартҳои миллии ҳисобгирии муҳосибӣ қабул карда шудааст.

Хулоса дар таҷрибаи ҷаҳонӣ тайёр кардани муҳосибони касбӣ ҳаматарафа паҳн шуда истодааст. Ин таҷриба аллақай дар якҷанд давлатҳо мушоҳида карда мешавад. Муҳосибони касбӣ бояд соҳиби сертификати касбӣ бошад. Дар Россия бо истифодаи ду нуқтаи назари омехта муҳосибонро тайёр мекунанд:

1. Тайёркунии муҳосибон дар мактабҳои олии ва миёнаи махсус;
2. Тайёр кардани муҳосибони сертификати касбӣ дошта аз тарафи ассотсиатсияҳои муҳосибони касбӣ.

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон тайёркунии мутахассисон дар соҳаи баҳисобгирии муҳосибӣ ва аудит бо усули омехта, ки Россия қабул кардааст, истифода мешавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон». Душанбе 2011с.
2. Маҷаллаи Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон «Молия ва ҳисобдорӣ» барои солҳои 2018-2019.
3. Гулмирзоев Д. Оймаҳмадов Г. «Менечменти молиявӣ» Душанбе. Маориф ва фарҳанг- 2004 с. – 360с.
4. Раҳимов З.А. Ятимов Х.М. Ҷураев Ш. Васоити таълимӣ аз фанни «Молия, муомилоти пул ва қарз» Душанбе -2006 с. - 304с.

*Абдураҳимов А.А. – н.и.и., дотсент
Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Б. Гафуров
Баротов Ҳ.А. – ассистент*

Донишкадаи иқтисод ва савдои Донишгоҳи давлатии тиҷорати Тоҷикистон

УСУЛҲОИ МУОСИРИ ТАҲЛИЛИ БОЗОРГИРИИ ҲОЛАТИ МОЛИЯВИИ КОРХОНА

Дар шароити иқтисоди бозоргонӣ фаъолияти босамарро амалӣ намудан ва ба ҳолатҳои муфлисшавӣ дучор нашудан донишмандони санъати идоракунии молияи корхона, муайянкунии сохтори сармоя аз рӯи сохтор ва манбаи ташаккули он, инчунин усулҳои муосири таҳлили ҳолати молиявии он зарур мебошад.

Тавозуни муҳосибӣ низоми нишондиҳандаҳои инъикоскунандаи мавҷудияти воситаҳои хоҷагӣ ва сарчашмаи ташаккули онҳо бо истифодаи пулӣ дар санаи муайян буда, амволи корхона дар он мувофиқи сатҳи бозоргириашон тасвир карда мешаванд [3, саҳ.25].

Бозоргирӣ – аз забони латинӣ (liquiditas- моеъ, чоришаванда) гирифта шуда маънои зуд ба пул табдил ёфтандорӣ дорад.

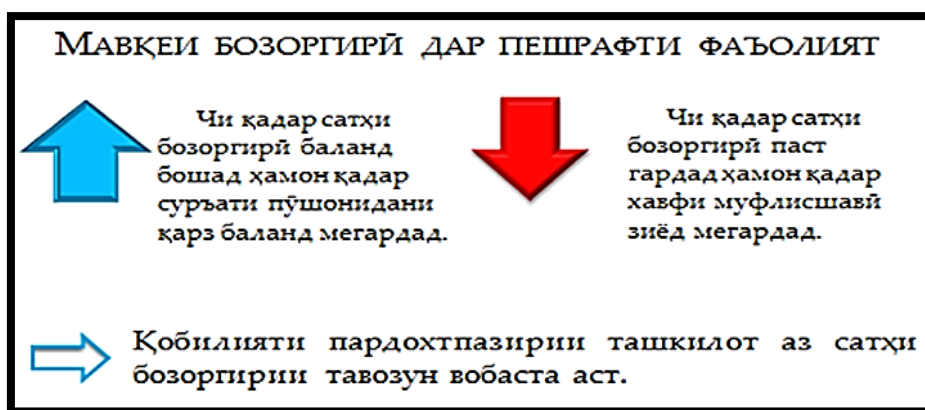
Бозоргирӣ – Ин имконияти ба таври фаврӣ табдил додани дороиҳои корхона ба воситаҳои пулӣ мебошад

Бозоргирии тавозун – қобилияти ширкат, ки бо истифода аз дороиҳои худ ӯҳдадорихояшро дар назди қарздорон рӯйпӯш менамояд.

Таҳлили бозоргирии баланс – ин муқоисаи дороиҳо, бо ӯҳдадорихо, ки бо хусусияти суръати табдилёбӣ ба пул ва, хусусияти таъхирнопазирии пардохт (расидани муҳлати пардохт) гурӯҳбандӣ карда шудаанд мебошад [2, саҳ.175].

Истилоҳ ва ё ибораи бозоргирӣ бо объектҳои зерин алоқамандӣ дорад ва бо мақсади таҳлили бозоргирӣ нишондиҳандаҳои онҳо истифода мешаванд: Корхона; Бонк; Қоғазҳои қиматнок; Бозор; Пул; Тавозун.

Мавқеи муайянкунии сатҳи бозоргирӣ дар пешрафти фаъолияти корхона чунин мебошад, ки ҳар қадар сатҳи бозоргирӣ баланд гардад ҳамон қадар имкони пӯшонидани қарзҳо баланд аст ва ҳар қадар, ки сатҳи гардад ҳамон қадар хавфи муфлисшавӣ баланд мегардад (ниг. расми 1).

Расми 1. Мавҷеи бозорگیرӣ дар пешрафти фаъолияти корхона

Чи тавре, ки аз таърифи таҳлили бозорگیریи тавозуни муҳосибӣ бармеояд, моддаҳои тавозуни муҳосибӣ бо мақсади таҳлил аз рӯи суръати табдилёбӣ ба пул ва таъхирнопазирии пардохт гурӯҳбандӣ карда мешаванд, ки далели ин гуфтаҳо дар расми зерин мушоҳида кардан мумкин аст (ниг. чадвали 1).

Чадвали 1. Гурӯҳбандии моддаҳои тавозун бо мақсади таҳлили бозорگیرӣ*

ДОРОИҲО (Суръати табдилёбӣ ба пул)			ЎҲДАДОРИҲО ВА САРМОЯ (Таъхирнопазирии пардохт)		
Ифода	Д1	Дороиҳои бештар бозорگیر	Ифода	Ў1	Қарзҳои пардохташон фаврӣ
	Д2	Дороиҳои зудфурӯхташаванда		Ў2	Ўҳдадориҳои кӯтоҳмуддат
	Д3	Дороиҳои сустфурӯхташаванда		Ў3	Ўҳдадорҳои дарозмуддат
	Д4	Дороиҳои душворгузар		Ў4	Ўҳдадориҳои доимӣ

*Сарчашма: Коркарди муаллифон дар асоси адабиётҳо [2,5]

Бо мақсади таҳлили бозорگیریи тавозуни муҳосибӣ иттилоот (маълумот) аз сатрҳои он гирифта мешавад, ки тавзеҳи онҳо ба мақсад мувофиқ мебошад ва дар чадвали зерин самти дарбарگیریи он пурра инъикос гардидааст (ниг. чадвали 2).

Чадвали 2. Самти дарбарگیریи иттилооти таҳлили бозорگیرӣ*

Самти дарбарگیرӣ	Сатрҳои тавозун	Самти дарбарگیرӣ	Сатрҳои тавозун
Д1 - (воситаҳои пулӣ дар хазина, воситаҳои пулӣ дар суратҳисоб ва сармоягузориҳои молиявии кӯтоҳмуддат)	0.10 +0.20 +0.30	Ў1 - (Қарзҳои кредиторӣ тичоратӣ, ўҳдадориҳои кӯтоҳмуддати қарзӣ)	200 +210
Д2 - (қарзҳои дебиторӣ тичоратӣ, ғайритичоратӣ ва қарзи муассисон)	0.40 +0.50 +0.60	Ў2 - (ўҳдадориҳои кӯтоҳмуддати ҳисобкардашуда, андозҳо барои пардохт, захираҳо барои пардохти харочоти рухсатӣ ва дигар ўҳдадориҳои кӯтоҳмуддат)	220 +230 +240 +250
Д3 - (ЗММ, хароҷотҳои пешпардохтшуда ва дороиҳои ғайригардон барои фурӯш)	0.70 +0.80 +0.90	Ў3 - ўҳдадориҳои дарозмуддат, даромадҳои мавқуфгузошташуда ва ўҳдадориҳои андозии мавқуфгузошташуда	260 +270 +280
Д4 - (дороиҳои ғайригардон)	198	Ў4 - (сармоияи худӣ)	300

*Сарчашма: коркарди муаллифон дар асоси адабиётҳо [1,2,5]

Ҳангоми муайянкунии сатҳи бозоририи тавозуни муҳосибӣ риояи мувозинати нишондиҳандаҳои он барои корхонаву ташкилотҳо зарур мебошад зеро бо зерин назорати доимӣ қарор додани сатҳи бозорگیریи корхона имконияти ба муфлисшавӣ рӯбарӯ нашудани

корхона ба даст меояд. Дар расми зерин риояи мувозинати сатҳи бозоргирии тавозун оварда шудааст (ниг. расми 2).

РИОЯИ МУВОЗИНАТИ САТҲИ БОЗОРГИРИИ ТАВОЗУН	
$D_1 > \bar{Y}_1$	Корхона метавонад қарзҳои фавриашро аз ҳисоби доройҳои бозоргириашон мутлақ пӯшонад.
$D_2 > \bar{Y}_2$	Корхона метавонад қарзҳои кӯтоҳмуддаташро аз ҳисоби доройҳои зудфурӯхташавандааш пӯшонад.
$D_3 > \bar{Y}_3$	Корхона метавонад қарзҳои дарозмуддаташро аз ҳисоби доройҳои сустфурӯхташавандааш пӯшонад.
$D_4 \leq \bar{Y}_4$	Корхона метавонад ҳама намуди қарзҳояшро аз ҳисоби доройҳои мутобиқ пӯшонад.

Расми 2. Риояи мувозинати сатҳи бозоргирии тавозун

Ҳангоми риоя гардидани ҳолатҳои зикршуда ба таври мутлақ бозоргир будани тавозуни муҳосибӣ ифода мегардад [2, саҳ. 179] вале ҳолатҳои вучуд дошта метавонанд, ки ин ё он нишондиҳандаи тавозун бо он мувофиқат намекунад ва аз ин лиҳоз барои равшани андохтан ба ҳолатҳои номувофиқи дар тавозун ба назар мерасида, нишондодҳои дар ҷадвали 3 овардашуда мувофиқи мақсад мебошанд (ниг. ҷадвали 3).

Ҷадвали 3. Шаклҳои ҳолатҳои бозоргирии тавозуни муҳосибӣ*

Ҳолатҳо			
$D_1 \geq \bar{Y}_1$	$D_1 < \bar{Y}_1$	$D_1 < \bar{Y}_1$	$D_1 < \bar{Y}_1$
$D_2 \geq \bar{Y}_2$	$D_2 \geq \bar{Y}_2$	$D_2 < \bar{Y}_2$	$D_2 < \bar{Y}_2$
$D_3 \geq \bar{Y}_3$	$D_3 \geq \bar{Y}_3$	$D_3 \geq \bar{Y}_3$	$D_3 < \bar{Y}_3$
$D_4 \leq \bar{Y}_4$	$D_4 \sim \bar{Y}_4$	$D_4 \sim \bar{Y}_4$	$D_4 > \bar{Y}_4$
Бозоргирии мутлақ	Бозоргирии ҷоиз	Бозоргирии ташвишвар	Бозоргирии бӯҳронӣ

***Сарчашма:** Коркарди муаллифон дар асоси адабиётҳо [4,5]

Читавре, ки дар ҷадвали 3 шаклҳои ҳолатҳои бозоргирии тавозунӣ инъикос ёфтаанд, ҳолати аввал бозоргирӣ мутлақ ҳисобида шуда, ҳолати охири он сатҳи бозоргирии бӯҳронӣ маҳсуб меёбад ҳолатҳои дуюм ва сеюм бозоргирии ҷоиз ва бозоргирии ташвишвар мебошанд.

Мавриди зикр аст, ки дар маъхазҳои илмӣ ва таълимӣ усулҳои таҳлили бозоргирии тавозун бо нишондиҳандаҳои мутлақ ва нисбӣ ҷудо карда мешаванд. Агар ба нишондиҳандаи мутлақ таҳлили бозоргирии тавозун бозоргирии ҷорӣ ва бозоргирии перспективӣ дохил шаванд, ба нишондиҳандаҳои нисбии он зарифҳои бозоргирии ҷорӣ, фаврӣ ва мутлақ мебошанд.

Усули таҳлили бозоргирии ҷорӣ бо нишондиҳандаи мутлақ қобилияти пӯшонидани қарзҳои корхонаро дар давраи ҷорӣ ифода менамояд, ки формулаи он чунин аст.

$$B_ч = (D_1 + D_2) - (\bar{Y}_1 + \bar{Y}_2)$$

Бозоргирии минбаъда ва ё перспективӣ, ки қобилияти пӯшонидани қарзҳои корхонаро дар давраҳои оянда бозгӯӣ менамояд [2, саҳ. 175] ва формулаи он чунин аст:

$$B_м = D_3 - \bar{Y}_3$$

Зарифи бозоргирии ҷорӣ ин қобилияти пардохти ўҳдадорӣҳои кӯтоҳмуддатро бо доройҳои гардон ифода менамояд ва формулаи он чунин аст.

$$3бч = \frac{DГ}{\bar{Y}К}$$

- Дар ин ҷо:
- 3бч – зарифи бозоргирии ҷорӣ,

- ДК – дороиҳои кӯтоҳмуддат,
ЎК – ӯҳдадориҳои кӯтоҳмуддат.

Зариби бозоргирии фаврӣ ин қобилияти ташкилотро оид ба қонеъгардонии талаботи фаврии қарздориҳо муайян намуда, бо ин мақсад воситаҳои пулӣ, сармоягузориҳои молиявии кӯтоҳмуддат ва қарздорӣ дебиторӣ истифода мешаванд ки формулаи он чунин аст.

$$Зб\phi = \frac{ВП + СМК + ҚД}{\bar{УК}}$$

Дар ин ҷо: ВП – воситаҳои пулӣ, СМК- сармоягузориҳои молиявии кӯтоҳмуддат,
ҚД- қарзҳои дебиторӣ.

Зариби бозоргирии мутлақ нишон медиҳад, ки чӣ қадар қарзи кӯтоҳмуддатро ташкилот дар ояндаи наздик аз ҳисоби воситаҳои пулӣ ва сармоягузориҳои молиявии кӯтоҳмуддат пардохт карда метавонад. Формулаи он чунин аст.

$$Збм = \frac{ВП+СМК}{\bar{УК}};$$

Дар ин ҷо: ВП – воситаҳои пулӣ,
СМК – сармоягузориҳои молиявии кӯтоҳмуддат,
ҚД- қарзҳои дебиторӣ.

Таҳлили бозоргирии пурраи тавозун нишондиҳандаест, ки дараҷаи баргардонидани ӯҳдадориҳои корхонаро аз ҳисоби тамоми дороиҳои он ифода мекунад. Формулаи он чунин аст.

$$Б_{п=} = \frac{(Д1 + \frac{1}{2} * Д2 + \frac{1}{3} * Д3)}{(\bar{У}1 + \frac{1}{2} * \bar{У}2 + \frac{1}{3} * \bar{У}3)}$$

Он ҳамчун таносуби арзиши миёнаи дороиҳо ва ӯҳдадориҳо мебошад.

АДАБИЁТ

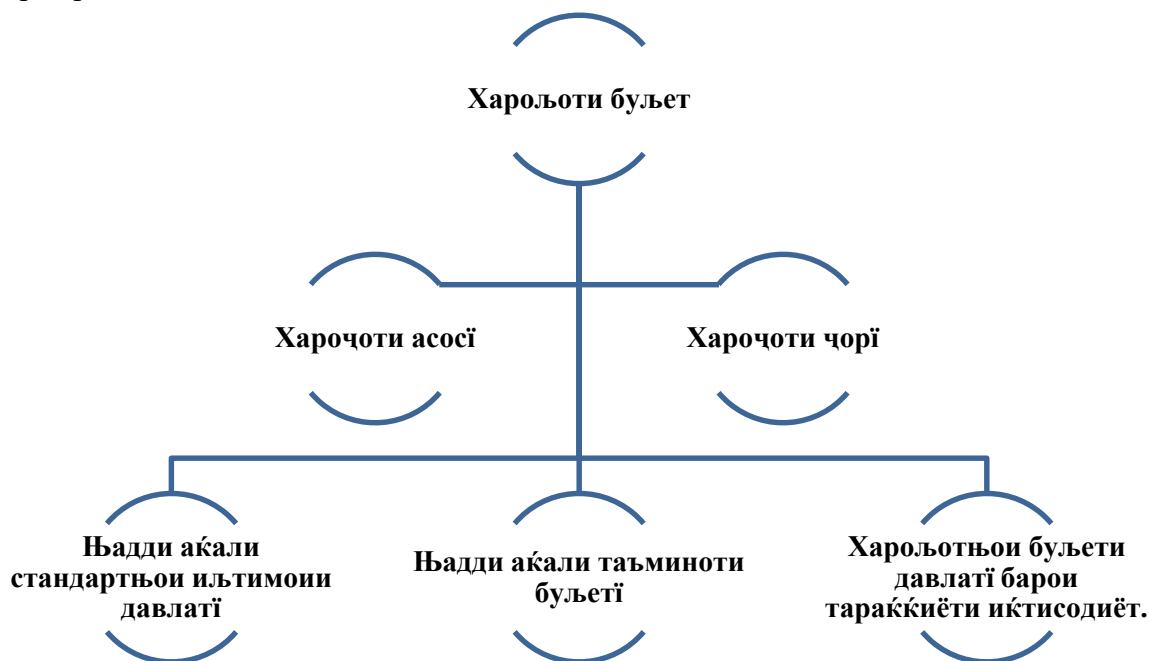
1. Абдурахимов А.А., Муллоев Ф. Ақидаҳои назариявии бозоргирӣ ва пардохтпазирӣ дар таҳлили молиявии корхона // Маҷаллаи илмӣ-назариявии «Аҳбори ДДҲБСТ», Силсилаи илмҳои ҷомеашиносӣ №1 (82), 2020 Хучанд, -245с., -С.55-61.
2. Ковалев В.В., Ковалев Вит. В. Анализ баланса или как понимает баланс: учеб.-практич. пособие. – М.: проспект, 2009. – 448 с.
3. Раҳимов С.Х., Баҳисобгирии муҳосибӣ ва аудит. Китоби дарсӣ. (Нашри дуввум бо тағйири иловаҳо), зери таҳрири н.и.и., дотсент САР Мирзоалиев А.А. – Душанбе: Ирфон, 2016 – 332 с
4. Шобеков М., Бобоев М.У., Ҷонбеков Т.Т. Ҳисобгирии молиявӣ. Китоби дарсӣ. Душанбе, ҚДММ «Дақиқӣ», 2014. –265 с.
5. Бобоев М.У., Бобоева М.Р. Таҳлили молиявӣ: маҷмӯи масъалаҳо ва тестҳо. дастури таълимӣ. - Хучанд, Ношир, 2019. – 116 с.

*Нидоев П.Ф. - н.и.и., дотсент
Убайдуллоева М. А. – магистрант
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

АФЗАЛИЯТҲОИ АСОСИИ НАЗОРАТИ ХАРОҶОТИ БУҶЕТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Гузариш аз як тарзи хоҷагидорӣ ба дигари он тақозо менамояд, ки таркиби хароҷотҳои истеҳсолӣ таҳлил ва баррасӣ карда шаванд. Инчунин ташаккул ва инкишофи муносибатҳои иқтисодӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳалли масъалаҳои мураккаб ва гуногунро ба миён овард, ки онҳо донишҳои амиқи иқтисодиро тақозо менамоянд. Таҳқиқи хароҷоти буҷет ба омӯзандаи он имконият медиҳад, ки хароҷотҳои умумии буҷети давлатро таҳлил намуда роҳи усулҳои самаранокӣ истифодаи онҳо муайян карда шавад. Дар шароити муносибатҳои бозорӣ барои пойдеории давлат ҷойдошти як қатор соҳаҳои муҳим (маориф, тандурустӣ, ҳифзи ҳуқуқ, мудофия, мақомоти идораи давлатӣ, муассисаҳои динӣ ва ғайра) лозим аст, ки барои

фаъолияти мунтазами онҳо харачотҳои муайян зарур мебошад. Бинобар ин баъди таҳияи буҷети давлатӣ самти хароҷот ба ин соҳаҳо муайян карда мешавад. Вобаста ба ин мақола бо унвони “Афзалиятҳои асосии хароҷоти буҷети Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи стратегияи мутавозуни буҷет” муҳимияти худро инъикос менамояд [10, с. 238-242]. Ташаккули хароҷоти буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба принципҳои ягонагии сохтор, шакл ва усулу воситаҳои фаъолият, меъёрҳои ҳадди ақали стандартҳои иҷтимоии давлатӣ, ҳадди ақали таъминоти буҷетӣ, хароҷоти молиявӣ барои хизматрасониҳои давлатӣ, ки қонунгузори ҚТ муқаррар кардааст, асос меёбад.

Нақшаи 1. Назорати хароҷотҳои буҷетӣ

Хароҷоти буҷет – маблағҳои худие мебошад, ки давлат дар ҳолати иҷроиши масъалаҳои пешниҳодшуда уҳдадорӣҳои худро ба зимма гирифта, онҳоро харч менамоянд.

Ин маблағҳои харчшуда муносибати иқтисодии давлатро муайян карда, дар асоси он чараҳои корфармоии воситаи фонди марказонидашуда ба гурӯҳҳо тақсим шуда, ба самтҳои лозимӣ фиристода мешавад.

Ҳадди ақали стандартҳои иҷтимоии давлатӣ - хизматрасониҳои давлатӣ, ки ба шаҳрвандон беподушӯ бебозгашт бо роҳи маблағгузорӣ аз сатҳҳои мухталифи низомии буҷетии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва фондҳои мақсадноки давлатӣ ба андозаи ҳадди ақали имконпазиро муайян дар тамоми қаламрави Ҷумҳурии Тоҷикистон ба анҷом расонида мешаванд ва онҳоро давлат кафолат медиҳад.

Ҳадди ақали таъминоти буҷетӣ - арзиши ҳадди ақали имконпазирӣ хизматрасонии давлатӣ ва маҳаллӣ, ки мақомоти ҳокимият ва идоракунии давлатӣ ё мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ба ҳисоби хар сари аҳоли аз ҳисоби маблағҳои буҷети дахлдор дастрас мегардонанд. Хароҷоти буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон вобаста ба аҳамияти иқтисодӣ ба хароҷоти ҷорӣ ва хароҷоти асосӣ тақсим мешавад. Ба гурӯҳи ҷудокунии хароҷоти ҷорӣ ва асосии буҷет тибқи гурӯҳбандии иқтисодии хароҷоти буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар карда мешавад.

Хароҷоти ҷорӣ - қисми хароҷоти буҷет, ки барои таъмини фаъолияти ҷорӣ мақомоти ҳокимият ва идоракунии давлатӣ, мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракунии шаҳрак ва деҳот, ташкилотҳои буҷетӣ ва фондҳои мақсадноки давлатӣ муқаррар гардида, барои дастгирии сатҳҳои дигари низомии буҷети давлатӣ, соҳаҳои алоҳидаи истеҳсолот бо тариқи расонидани кӯмаки молиявӣ беподуш (дотатсия), мусоидати молиявӣ (субвенсия) ва кӯмаки молиявӣ (субсидия) истифода мешавад. Ба хароҷоти ҷорӣ инчунин хароҷоте мансуб мебошанд, ки тибқи гурӯҳбандии буҷетӣ ба хароҷоти асосӣ дохил нашудааст

[10, с. 238-242]. Харачоти бучети Ҷумҳурии Тоҷикистон дар асоси нақшаи молияи давлатӣ бароҳ монда мешавад. Қисми асосии молияи Ҷумҳурии Тоҷикистонро бучети давлатӣ ташкил медиҳад. Бо мақсади такмил додани банақшагирӣ ва истифодаи самарабахши захираҳои молиявӣ, пурзӯр намудани назорат аз рӯи даромаду хароҷоти бучети давлатӣ, ҳамчунин идоракунии қарзи давлатӣ соли 1996 дар сохтори Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон Сарраёсати хазинадорӣ ташкил карда шуд.

Дар шароити инкишофи муносибатҳои бозоргонӣ яке аз вазифаҳои асосии сиёсати молиявӣ-бучетӣ ин идораи самаранокии маблағҳои давлатӣ бо воситаи механизми хазинадорӣ иҷроӣ бучет мебошад, ки имкон медиҳад маблағгузориҳои ғаврии барномаҳои давлатӣ, назорати пурсамарро аз рӯи воридотҳо, истифодаи мақсаднок ва сарфакоронаи давлатӣ, инчунин риояи қоидаҳои қонунгузори молиявиро ба даст орам.

Таҷрибаи ҷаҳонӣ нишон медиҳад, ки дар шароити гузариш ба усулҳои бозории идоракунии иқтисод яке аз чораҳои таъсирбахши ислоҳоти азими протсессии бучетӣ ин ташкили системаи хазинадорӣ мебошад. Кори бузурге оиди ислоҳоти системаи кӯхнаи молиявӣ то он вақт амалкунанда дар пеш буд: пурзӯркунии сохтори ташкилӣ, созмони баъдан зарурии меъёрӣ ва ҳуқуқӣ, механизмҳои нави ташаккул ва иҷроӣ кассавӣ бучет. Дар марҳилаи аввал зери назорати системаи хазинадорӣ ташкилотҳои бучавӣ Ҷумҳуриявӣ гирифта шудаанд, ки аз бучети Ҷумҳуриявӣ маблағгузорӣ мешуданд ва дар ҳудуди шаҳри Душанбе ҷойгир буданд. Дар тамоми Ҷумҳурӣ низоми хазинадорӣ ташкил карда шуда тамоми ташкилотҳои бучети барои маблағгузорӣ ба воситаи суратҳисоби ягонаи хазинадорӣ гузаронида шуданд. Гурӯҳбандии бучет ба стандартҳои умумичаҳонӣ байналхалқӣ ва ба омори молияи давлатӣ ҷавобгӯ мебошад. Ба алоқамандии ин навоариҳо Ҷумҳурии Тоҷикистон тавонист як миқдор шароити иқтисодӣ миллии худро хубтар намояд. Нишондиҳандаҳои макроиқтисодӣ бисёр баланд шуданд.

Аз рӯи андозаи инкишофи хазинадорӣ дар ин марҳила бисёре аз ноҳияҳо, шаҳрҳо ва вилоятҳои Ҷумҳурӣ ба системаи хазинадорӣ гузаштанд. Базаи ягонаи баҳисобгирии даромадҳо ва хароҷотҳо ба воситаи суратҳисоби воҳиди ягонаи хазинадорӣ ташкил карда шуд. Хазинадорӣ назоратро оиди иҷроиши ботанзими бучети ҷумҳуриявӣ ва бучетҳои маҳалиро ба ҷо меорад. Ба ҳаҷм ва сохтори хароҷотҳои бучети давлатӣ пеш аз ҳама факторҳои гуногун таъсир мерасонанд аз ҷумла сохтори мамлакат, сиёсати дохила ва берунаи он, ҳаҷми умумии иқтисодиёт, сатҳи некӯаҳволии аҳоли, ҳаҷми сектори давлатӣ дар иқтисодиёт ва дигар факторҳо низ дохил мешаванд. Инчунин оиннома, намудҳои ҳисобот ва ҳисобгирӣ оиди даромадҳо ва хароҷотҳо ба воситаи хазинадорӣ бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиб дода шуда ҳоло ба ҷо оварда шудаанд.

Мувофиқи гурӯҳбандии даромад ва хароҷотҳои бучети давлатӣ, ки дар асоси стандартҳои байналхалқӣ тартиб дода шудааст, ҳамаи хароҷотҳои бучети давлатӣ ба 2 гурӯҳи асосӣ ҷудо карда мешаванд:

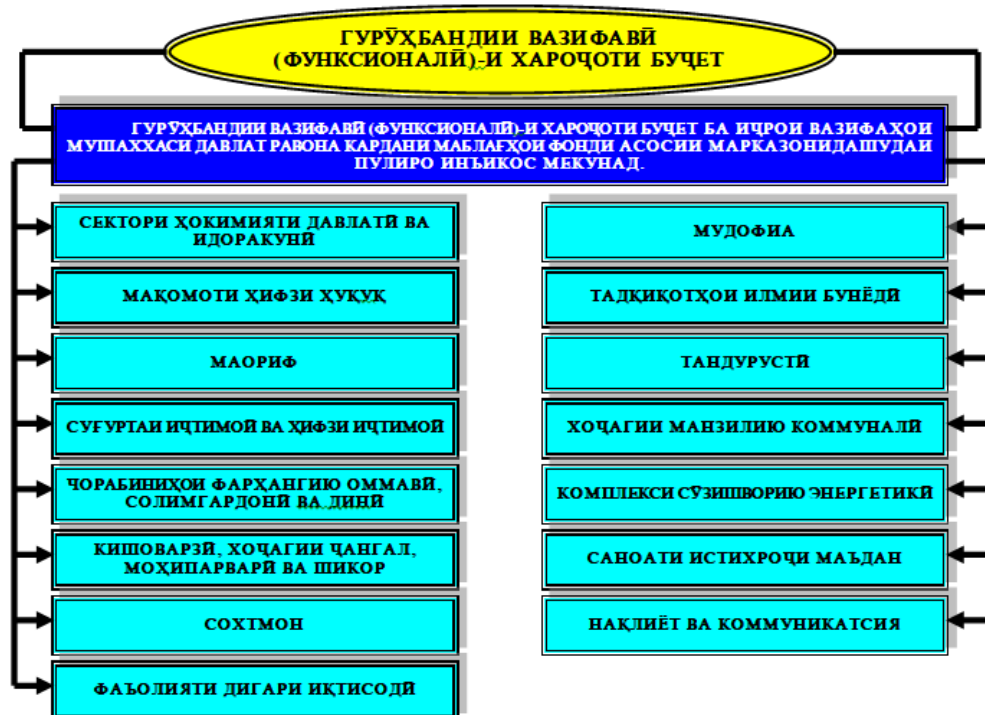
1. Хароҷот барои иқтисодиёт;
2. Хароҷот барои адои қарзи давлатӣ ва ҳар гуна хароҷотҳои дигар.

Чунин тарзи ба гурӯҳҳо тақсим кардани бучети давлатӣ аз он вобаста аст, ки дар солҳои охир ҳаҷми қарзи давлатӣ пеш аз ҳама қарзҳои хориҷӣ ниҳоят зиёд шуданд. Мувофиқи талаботи байналхалқӣ он давлате, ки қарзҳои хориҷӣ доранд, бо фарорасии мӯҳлати баргардонии қарзҳо ҳар сол дар вақти муайян намудани хароҷоти бучети давлатӣ бояд дар навбати якум маблағи адои қарзи давлатӣ пешбинӣ намояду баъд хароҷотҳои дохилӣ гузаронад.

Хароҷоти бучети давлатӣ барои иқтисодиёт дар навбати худ аз якҷанд гурӯҳҳо иборат мебошад:

- молиякунонии соҳаҳои хоҷагии халқ;
- хароҷотҳо барои чорабиниҳои маданӣ-маишӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли;
- хароҷотҳо барои нигоҳдории қувваҳои мусаллаҳ;
- хароҷотҳо барои идоракунии давлатӣ;
- ҳаргуна хароҷотҳои дигар барои иқтисодиёт.

Хароҷотҳои буҷети давлатӣ дар аввалҳои солҳои мустақилияти ҷумҳурӣ бо сабабҳои гуногуни объективӣ ниҳоят маҳдуд гардида буданд. Хароҷоти буҷети давлат барои молиякунонии хоҷагии халқ вобаста ба характери онҳо барои сармоягузорӣ ва барои пӯшонидани ҳаҷми афзоиши воситаҳои гардони корхонаҳо истифода мешаванд. Дар инҷо қисми асосиро хароҷотҳо барои сармоягузорӣ ташкил медиҳад. Вобаста ба истифодаи маблағҳои буҷет барои соҳаҳои хоҷагии халқ онҳо барои тараққиёти соҳаҳои саноат, хоҷагии кишлоқ, нақлиёт, савдо, алоқа, хоҷагиҳои манзилгоҳу коммуналӣ, хоҷагии роҳ ва ғайра ҷудо мешаванд. Бояд дар назар дошт, ки аз буҷети давлат бевосита маблағ танҳо барои корхона ва ташкилотҳои давлатӣ ҷудо карда мешаванду ҳалос.

Нақшаи 2. Моҷаҳои асосии хароҷот аз рӯи гурӯҳбандии вазифавӣ (Функционалӣ)

Хароҷоти буҷети давлат барои ҷорабиниҳои маданӣ-маишӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли аз гурӯҳҳои зерин иборатанд: маориф, тандурустӣ, фарҳанг ва санъат, варзиш, таъминоти иҷтимоии шаҳрвандон. Дар ҳаҷми умумии хароҷоти буҷети давлат барои ин соҳаҳо ҷои асосиро (зиёда аз 50%) хароҷот барои соҳаи маориф ташкил мекунад, ки он ҳама гуна шаклҳои таълимиро (муассисаҳои томактабӣ, мактабҳои маълумоти ҳамагонӣ, гимназия, омӯзишгоҳи касбӣ, колечҳо, мактабҳои миёнаи махсус, донишгоҳҳои олии ва ғайра) дарбар мегирад.

Хароҷот барои идоракунии давлат аз гурӯҳҳои зерин иборатанд:

1. Нигоҳдории сохторҳои давлатӣ (Дастгоҳи Президент ва намояндагони он дар маҳалҳо, Маҷлиси Миллӣ ва Маҷлиси Намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз боло то поён, яъне вилояту ноҳияҳо ва сохторҳои дигари давлатӣ);
2. Нигоҳдории идоракунии давлатӣ (аз Девони Вазирон сар карда, ҳамаи вазорату кумитаҳо ва идораҳои иҷроиявӣ);
3. Нигоҳдории сохторҳои қудратӣ (Вазорати Корҳои Дохилӣ, Кумитаи Давлатии Амнияти Миллӣ ва Ҳифзи Сарҳадоти Давлатӣ, Кумитаи Ҳолатҳои Фавқулодда ва Мудофияи Гражданӣ);
4. Нигоҳдории прокуратура;
5. Нигоҳдории судҳо.

Хароҷоти асосӣ - хароҷоти буҷет, ки барои маблағгузорию рушди фаъолияти сармоягузорӣ таъин гардидааст. Ба хароҷоти асосӣ инҳо дохил мешаванд:

-хароҷоте, ки тибқи барномаҳои сармоягузорию тасдиқшуда барои маблағгузорию шахсони ҳуқуқии амалкунанда ё аз нав таъсисёфта таъин шудааст;

- маблағҳое, ки ба шахсони ҳуқуқӣ ҳамчун қарз барои маблағгузорию рушд дода мешаванд;

- хароҷоти вобаста ба таъмири асосӣ ва хариди воситаҳои асосӣ;

- хароҷоте, ки ҳангоми иҷрои он молу мулкҳои мутаносибан ба моликияти ҷумҳуриявӣ ва коммуналӣ мансуббуда афзоиш меёбад;

- хароҷоти дигаре, ки тибқи гурӯҳбандии иқтисодии бучетӣ ба хароҷоти асосӣ дохил карда шудааст.

Дар таркиби хароҷоти асосӣ мумкин аст фондҳои рушд таъсис дода шаванд.

Хароҷоти бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шаклҳои зайл амалӣ карда мешавад:

- маблағҷудокунӣ барои таъмини ташкилотҳои бучетӣ;

- маблағҳо барои пардохти мол (қор ва хизматрасони)-ҳое, ки шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ дар асоси шартномаҳои давлатӣ ва маҳаллӣ иҷро мекунанд;

- интиқоли маблағ (трансферт)-ҳо ба аҳоли;

- маблағҷудокунӣ барои ҷуброни хароҷоти иловагӣ, ки вобаста ба қабули қарор аз ҷониби мақомоти ҳокимияти давлатӣ пеш меояд ва дар натиҷа боиси афзоиши хароҷот ё кам шудани даромад мегардад; қарзи бучетӣ ба шахсони ҳуқуқӣ, аз ҷумла қарзи андоз, батаъхирандозӣ ва тамдиди мӯҳлат барои супоридани андозу пардохтҳо ва дигар ӯҳдадориҳо;

- мусоидати молиявӣ (субвенсия) ба шахсони ҳуқуқӣ;

- кӯмаки молиявӣ (субсидия) ва қарз ба шахсони воқеӣ;

- маблағгузорию сармояи оинномавии шахсони ҳуқуқии амалкунанда ва аз нав таъсисёбанда;

- қарзи бучетӣ, кӯмаки молиявии беподош (дотатсия), мусоидати молиявӣ (субвенсия), кӯмаки молиявӣ (субсидия) ба фондҳои мақсадноки давлатии сатҳҳои дигари низомибучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон;

- қарздиҳӣ ба давлатҳои дигар;

- маблағҳо барои хизматрасонӣ ва пардохти ӯҳдадориҳои қарзӣ, пардохти фоизи онҳо, аз ҷумла барои иҷрои кафолати мақомоти давлатӣ ва мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ.

Пешниҳодҳо оид ба такмили заминаи меъёрию ба танзим даровардани ташкили раванди иҷро ва баҳисобгирии хароҷоти буҷаи давлатӣ чунин бояд таҳия шаванд:

- асоснок кардани зарурати эҷоди як санади ягонаи меъёрӣ – тартиботи технологияҳои ҳазинадорӣ, ки иҷроии расмиёти иҷроии бучети давлатиро дар ҳазинадории марказӣ танзим мекунад;

- таҳия ва татбиқи ҳуҷҷатҳои ташкилию методӣ дар асоси системаи нишондиҳандаҳои миқдорӣ ва сифатии баҳодихии фаъолияти Ҳазинаи давлатӣ;

- қоидаҳои қор барои қормандон муайян карда шуда, таҳия карда шаванд. Регламенти маъмурӣ барои иҷроии вазифаҳои давлатӣ бояд маҷмӯи расмиёти маъмурӣ барои иҷроии тамоми ваколатҳои Ҳазинадории марказӣ дар соҳаи муқарраршудаи фаъолият намояд.

- тағироти меъёрию мӯҳлати расонидани ҳудуди ӯҳдадориҳои бучетӣ;

- принсипҳои иҷроии технологияҳои ҳазинадорӣ қонунгузорӣ карда шаванд;

- дастур оид ба иҷро ва баҳисобгирии хароҷоти бучети давлатӣ тағйир дода шудамундариҷа баъзе моддаҳои он ба Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи бучети давлатӣ” мутобиқ карда шаванд. Панҷ сатҳи асосии танзими ҳуқуқии баҳисобгирии бучетӣ мавҷуд аст. Инчунин субъектҳо ва объектҳои баҳисобгирии бучетӣ муайян карда шуда, хусусиятҳои муфассали онҳо оварда шудаанд. Зарурати ташкили системаи ягонаи иттилоотӣ, ки дастрасии фосилавиро тавассути ноқил мустақим ба пойгоҳи додаҳои сохторҳои тобеи Ҳазинадории марказӣ бо мақсади ба даст овардани маълумотҳои оперативӣ ва дастгирии методологӣ, интиқоли иттилооти овозӣ тавассути каналҳои алоқа пешниҳод карда мешавад. Зарурати ҷорӣ намудани системаи сайтҳои интернетӣ дар тамоми мақомоти ҳудудии Ҳазинадории марказӣ ва Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи сохтори ягона, бо навсозии мунтазами манбаъҳои иттилоотии онҳо, назорати сифати идоракунии сайтҳо низ

асоснок карда мешавад. Зеро баланд бардоштани эътимоднокӣ ва "шаффофияти" ҳисобот тавассути тавозуни маъмурон ва гирандагони ҳисобҳои маблағҳои буҷетӣ инъикоси хароҷоти буҷетро ташкил менамояд.

Тачрибаи фаъолият ва рушди системаи маблағгузории буҷетии дигар кишварҳо нишон медиҳад, ки кафолати назорат ва идоракунии самарабахши маблағҳои буҷетӣ мавҷудияти системаи иттилоотии давлатии молиявӣ мебошад, ки ҳамчун системаи интегралӣ компютерикунонидашудаи идоракунии умумии амалиёти молиявӣ давлат, аз ҷумла баҳисобгирӣ ва ҳисоботи онҳо ба шумор меравад. Барои сохтани чунин система, телекоммуникатсияи муосир, нармафзори ягонаи мақомоти хазинадорӣ, мутобикати воситаҳои таҳияшуда ва захираҳои иттилоотӣ, коркарди ҳамоҳангшуда ва мубодилаи иттилоот дар заминаи муҳити нармафзори телекоммуникатсионии ҳамаи иштирокчиёни раванди буҷет лозим аст.

Татбиқи ҳулосаҳо ва пешниҳодҳои аз ҷониби муаллиф асосёфта дар асоси мақола заминаи воқеии идоракунии самарабахш, пешафти амалиёт ва истифодаи мақсадноки маблағҳои буҷет аз ҷониби ҳамаи субъектҳои низоми хароҷоти буҷети давлатӣ барои иҷро ва баҳисобгирии хароҷоти буҷети давлатӣ фароҳам меорад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2020» ш. Душанбе, 16 ноябри соли 2020, № 1469.
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи хазинадорӣ» аз 18 июни соли 2008, №396.
4. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи идоракунии молиявӣ ва назорати дохилӣ дар бахши давлатӣ» ш. Душанбе, 21 июли соли 2010, № 626.
5. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи назорати давлатии молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 17 апрели соли 2002, №615.
6. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи Агентии назорати давлатии молиявӣ ва мубориза бо коррупсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 20 март соли 2008, №374.
7. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи Палатаи Ҳисобии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 28 июни соли 2011, № 749.
8. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 28 июни соли 2011, № 723.
9. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон. ш. Душанбе, 17 сентябри соли 2012, № 901.
10. Абдуллаева М.Г. Особенности взаимодействия налоговой и бюджетной политики в Республике Таджикистан /М.Г. Абдуллаева //Экономика и предпринимательство. -2016. -№ 3-1(68). -С.238-242

*Курбанова С.М. – муаллими калон
Расулов Х.Н. – магистрант
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ТАҲЛИЛИ ВАЗЪИ МОЛИЯВИИ ШИРКАТҲОИ САЙЁҲӢ

Таҳлили вазъи молиявии ҚДММ “Саёҳати Роҳи Абрешим” дар асоси маълумотҳои ҳисобот оид ба вазъи молиявӣ (тавозуни муҳосибӣ) ба ҷо оварда мешавад. Ҳисоботи мазкури ширкат ахбори миқдориро оид ба се унсури муҳимтарини ҳисоботи молиявӣ - дороиҳо, уҳдадориҳо ва сармояи корхона ҷамъбаст ва инъикос менамояд.

Тавозуни муҳосибӣ ҷадвале мебошад, ки дар он амволи корхона (дороиҳо) ва манбаъҳои бунёдшавии онҳо (уҳдадориҳо ва сармояи худӣ) нишон дода мешаванд.

Тавозуни муҳосибии ширкат барои санаи муайян тартиб дода мешавад, ки одатан вай ба охири давраи ҳисоботӣ (моҳ, семоҳа, сол) рост омада, вазъи воситаҳои корхона ва манбаъҳои онҳоро дар лаҳзаи мазкур нишон медиҳад.

Тамоми амволи корхона ва манбаъҳои бунёдшавии онҳо дар тавозун дар шакли гуруҳбандишуда нишон дода мешаванд. Унсури асосии тавозуни муҳосибӣ моддаи тавозун мебошад, ки ба намуди амвол, уҳдадорӣ ва сармоя мувофиқ аст. Моддаи тавозуни муҳосибӣ гуфта,

сатри тавозун фаҳмида мешавад, ки намуди амвол, уҳдадорӣ ва сармояро тавсиф медиҳад. Моддаҳои тавозун вобаста аз муҳтавои иқтисодиашон дар гуруҳҳо ва гуруҳҳо бошанд дар бобҳо муттаҳид карда мешаванд.

Дар амалия одатан амволи корхона дорой (актив), тарафи тавозун, ки онҳоро нишон медиҳад активи тавозун номида мешавад; уҳдадориҳо ва сармояи худии корхона пассиф ном дошта, тарафи тавозуни муҳосибӣ, ки онҳоро нишон медиҳад пассифи тавозун номида мешавад.

Бояд қайд намуд, ки ҳам уҳдадориҳо ва ҳам сармояи худӣ бо маънии умум уҳдадорӣ мебошанд: уҳдадориҳо – манбаъҳои бегонаи бунёдшавии дороиҳо буда, корхона уҳдадор аст, ки онҳоро ба соҳибонашон баргардонад; сармояи худӣ – манбаъҳои худии бунёдшавии дороиҳо буда, корхона уҳдадор аст, ки онҳоро ба соҳибони худ (муассисон, сахмиядорон) баргардонад.

Моддаҳои дороиҳои тавозун нишон медиҳанд, ки амволи корхона чӣ ҳастанд ва ба чӣ гузошта шудаанд. Моддаҳои уҳдадориҳо ва сармоя нишон медиҳанд, ки кадом қисми амволи корхона аз ҳисоби манбаъҳои худии корхона ва кадом қисмаш аз ҳисоби манбаъҳои чалбгардида (қарзӣ, бегона) бунёд гардидааст.

Ҳама унсурҳои тавозуни муҳосибӣ байни ҳамдигар алоқаманд буда, амсилаи тавозунро бунёд менамоянд [1]/

$$D - Y = C,$$

дар ин ҷо: D – дороиҳо; Y – уҳдадориҳо; C – сармояи худӣ.

Амсила ба таври айёни нишон медиҳад, ки сармояи худии корхона чун қисми дороиҳо баромад мекунад, ки барои пӯшонидани уҳдадориҳо нигаронида нашудаанд.

Амсилаи тавозунро метавон дар чунин шакл ифода намуд:

$$D = Y + C$$

Ҷоида (зарар) чун натиҷаи фаъолияти хоҷагидорӣ корхона қисми таркибии сармоя буда, ба бузургии он таъсир мерасонад. Ҷоида (зарар) – фарқи байни даромадҳо ва хароҷоти корхона мебошад. Ба ин хотир амсилаи тавозун чунин намудро мегирад:

$$D = Y + C + Dp - Xp,$$

дар ин ҷо: Dp – даромадҳо, Xp – хароҷот.

Вазъи молиявии ширкат – ин мафҳуми иқтисодие мебошад, ки вазъи сармояро дар раванди гирдгардиши он ва тавоноии субъекти хоҷагидориро барои рушд ёфтани дар лаҳзаи муқарраргардидаи вақт ифода мекунад.

Таҳлили вазъи молиявии ҚДММ “Саёҳати Роҳи Абрешим” дар асоси тавозуни муҳосибӣ дар ошкоркунии омилҳои асосии ба беҳбудии молиявии ширкат таъсиррасонанда аҳамияти калон дорад.

Тавозуни муҳосибӣ имконият медиҳад, ки самаранокии ҷойгиркунии сармоя, кифоягии он барои фаъолияти хоҷагидорӣ ҷорӣ ва оянда, андоза, сохтор ва самаранокии истифодабарии манбаъҳои чалбгардида баҳо дода шавад. Дар асоси ахбори тавозун истифодабарандагони берунӣ метавонанд қарорхоро оид ба мақсаднокӣ ва шароитҳои пешбурди корҳо бо корхонаи мазкур чун бо шарикдор қабул намоянд; қарзгарадонидаҳои корхонаро чун қарзгиранда баҳо диҳанд; таваккалҳои эҳтимолии гузоришҳои худ, мақсаднокӣ харидорӣ намудани сахмияҳо ва дороиҳои ширкати мазкурро баҳо диҳанд.

Барои баҳодиҳии вазъи молиявии ҚДММ “Саёҳати Роҳи Абрешим” таҳлили амудӣ (сохторӣ)-и дороиҳо ва манбаъҳои бунёдшавии онҳо (уҳдадориҳо ва сармояи худӣ) аҳамияти бузург дорад. Чунончи, таносуби байни сармояи худӣ ва чалбгардида дар мавриди ба манфиати сармояи худӣ будан аз худмухторӣ ва устувории молиявии корхона гувоҳӣ медиҳад. Таҳлили трендии моддаҳои алоҳидаи тавозуни муҳосибӣ дар муддати вақти нисбатан тулонитар бо истифодабарии усулҳои махсуси риёзӣ иқтисодӣ (афзуншавии миёна, суръати зиёдшавии миёна, муайян намудани функцияҳои шарҳдиҳандаи рафтори моддаи мазкури тавозун ва ғ.) барои таҳрир намудани стратегияи молиявии ширкат ва муайянсозии пешомадҳои вазъи молиявии он аҳамияти махсус дорад.

Вазъи молиявии ширкат метавонад устувор, ноустувор (пешазбухронӣ) ва бухронӣ бошад. Тавоноии ширкат барои ҳамзамон ба ҷо овардани пардохтҳо, молиякунонии

фаъолияти густурдаи худ, нигоҳ доштани пардохттавонии худ дар ҳолатҳои номусоид аз вазъи молиявии устувори он гувоҳӣ медиҳад ва баръакс.

Бо мақсади иҷро намудани таҳлили умумии вазъи молиявии ширкат тавозуни таҳлилий (қиёсӣ) тартиб дода мешавад, ки вай нишондиҳандаҳои асосии муттаҳидкардашудаи тавозун, сохтор, динамика ва динамикаи сохтори тавозунро дар бар мегирад. Дар асоси чунин тавозуни нишондиҳандаҳо муттаҳидкардашуда таҳлили динамика ва сохтори амволи ширкат ба ҷо оварда мешавад.

Ҳангоми тартиб додани тавозуни таҳлилии қиёсӣ метавон якҷанд моддаҳоро вобаста ба ҳамсонӣ ва наздикии моҳияти унсурҳояшон муттаҳид намуд. Дар ин маврид шумораи моддаҳои тавозун кам карда шуда, айёнияти он баланд мешавад. Ин имконият медиҳад, ки тавозуни ширкати мазкур бо тавозунҳои ширкатҳои дигар муқоиса карда шавад.

Методикаи баҳодихии вазъи дороиҳои ширкат ва манбаҳои бунёдшавии онҳо чунин ҷиҳатҳоро дар бар мегирад:

- таҳлили уфуқӣ, ки ба омӯзиши динамикаи нишондиҳандаҳо ва муайянкунии тағйиротҳои мутлақ ва манфии онҳо асос меёбад;

- таҳлили амудӣ, ки сохтори дороиҳо ва манбаҳои бунёдшавии онҳоро меомӯзад. Дар рафти таҳлили амудӣ вазни қиёсии моддаҳои алоҳида дар ҷамъбасти тавозун муқаррар карда мешавад.

Ҷамъбасти тавозун маблағи воситаҳои дар ихтиёри корхона қарордоштаро ба таври тақрибӣ баҳо медиҳад. Ин баҳо маблағи воқеии воситаҳои пулиро, ки аз ҳисоби амвол, масалан, дар мавриди барҳамдиҳии корхона метавон ба даст овард, ифода намекунад, чунки баҳои ҷорӣ дороиҳоро вазъи бозор муайян менамояд ва вай метавонад аз баҳои баҳисобгирии онҳо фарқ кунад.

Бевосита аз тавозуни муҳосибӣ чунин ҷиҳатҳои тавсифи вазъи молиявии корхона ба даст оварда мешаванд:

- арзиши умумии дороиҳо;
- бузургии умумии дороиҳои гардон;
- маблағи воситаҳои пулии озод ва инвеститсияҳои ҷорӣ;
- бузургии қарздорӣ дебиторӣ ҷорӣ ва ғайриҷорӣ;
- арзиши дороиҳои ҷорӣ моддӣ (захираҳои моливу моддӣ, ашёҳо);
- арзиши воситаҳои ба сармоя асосӣ ва дигар воситаҳои ғайригардон гузошташуда;
- бузургии инвеститсияҳои дарозмуҳлат;
- бузургии сармояи ҷалбгардида;
- бузургии сармояи худии корхона;
- ахбор барои ҳисобкунии коэффисиентҳои тавсифдиҳандаи бозоргирии дороиҳо, пардохттавонӣ ва устувори молиявии корхона.

Аз рӯи тавозун сохтори дороиҳо ва тағйиротҳои дар давоми давра дар он рӯҳдодаро таҳлил намуда, бояд ба чунин ҷиҳатҳо диққат дод: суръати зиёдшавии дороиҳои гардон, сохтори дороиҳои гардон, суръати зиёдшавии дороиҳои ғайригардон, муқоисакунии суръатҳои зиёдшавии дороиҳои гардон ва дороиҳои ғайригардон.

Манбаи зиёдшавии дороиҳои гардон инҳо буда метавонанд:

- афзоиши сармояи гардони худии корхона;
- афзоиши қарздорӣ аз рӯи қарзҳои бонкӣ ва вомҳо;
- афзоиши қарздорӣ кредиторӣ;

Сабабҳои камшавии дороиҳои гардон инҳо буда метавонанд:

- гузоришҳои молиявии дарозмуҳлат;
- сохтмони нотаом;
- камшавии қарздорӣ аз рӯи қарзҳои бонкӣ ва вомҳо;
- камшавии қарздорӣ кредиторӣ.

Пардохттавонии корхона чун нишондиҳандаи берунии устувори молиявӣ баромад мекунад. Вай имконияти пӯшонидани ҳама уҳдадорӣҳои беруниро бо мурури расидани муҳлатҳои баргардонидани онҳо, тавоноии интизории дар ниҳоят баргардонидани қарздорӣ

мебошад. Пардохтгавонӣ дар корхона мавҷуд будани воситаҳои пулӣ ва муродифҳои онҳоро, ки барои пушонидани қарздориҳои кредиторӣ фавран баргардонидашаванда басандаанд, ифода мекунад.

Пардохтгавонӣ яке аз нишондиҳандаҳои муҳимтарини натиҷанокии фаъолияти корхона мебошад. Вай муносибатҳои байниҳамдигарии корхонаро бо шарикон, бонкҳо, бучети давлат муайян менамояд. Нишондиҳандаҳои пардохтгавонӣ дар баҳодихии вазъи молиявии корхона ниҳоят муҳим мебошанд.

АДАБИЁТ

1. Ойев Н.А., Бобиев И.А., Алиев О.М., Каримов Б.Ҳ. Таҳлили ҳисоботи молиявӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе, Ирфон, 2015 – 220 с.
2. Курбангалеева О. Туризм по правилам бухучета // Расчет, 2006, №7

Абдулхайров Ф.М.

Обидов Ҷ.А.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

ХУСУСИЯТҲОИ АУДИТИ ДОХИЛӢ ДАР СУБЪЕКТҲОИ ИҚТИСОДӢ

Бо мақсади таъмини риояи қонунгузорӣ, самаранокии низоми назорати дохилӣ ва баландбардории ҳосилнокии меҳнат дар фаъолияти дилхоҳ субъекти иқтисодӣ зарурати таъсис додани хизмати аудити дохилӣ пеш меояд. Воқеан, чорабиниҳои санчишию баҳодихие, ки аз ҷониби аудиторони дохилӣ гузаронида мешаванд, барои татбиқи нақшаҳои стратегии корхона шароити мусоид фароҳам меоваранд.

Аудити дохилӣ барои муайян ва ошкор кардани самтҳои афзалиятноки фаъолияти корхона аз тариқи татбиқи бандҳои нақшаи тақвимӣ мусоидат менамояд. Чунки аудити дохилӣ оид ба гузаронидани санчиш, баҳодихӣ ва машваратдиҳии низомҳои идоракунӣ ва дигар низомҳо, ки бо мақсади мусоидат намудан ба фаъолияти қонунӣ, самаранок ва натиҷабахши субъектҳо анҷом дода мешавад, фаъолияти мустақил ва объективӣ мебошад.

Супоришҳои муайян, ки барои гузаронидани таҳқиқоти аудиторӣ, бо роҳи амалӣ намудани чорабиниҳои санчишӣ ва ё машваратӣ иборат мебошад, супориши аудити дохилӣ мебошад. Мақсадҳои супориши аудитӣ аз таъмини ҳулосаи воқеӣ ва мустақил оид ба фаъолият ва натиҷаҳои чараён, низом ё ҷузъиёти дигаре, ки аудит онҳоро фаро гирифтааст, иборат мебошад.

Супориши аудитӣ дар намуди аудити низом, аудити мувофиқат ба қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, аудити молиявӣ, аудити фаъолият ва аудити технологияи иттилоотӣ ба роҳ монда мешаванд [2, с.21].

Ёри машваратӣ дар фаъолияти хизмати аудити дохилӣ яке аз намудҳои муҳими хизматрасониҳо ба ҳисоб меравад, ки бо роҳи пешниҳоди тавсияву ҳулосаҳо, изҳори ақидаҳо, омӯзиш ва дигар тавзеҳот, ки барои инкишофи чараёни идоракунӣ ва назорати таваккал мусоидат менамоянд, дар назар дошта мешаванд.

Аудиторони дохилӣ дар заминаи як қатор принципҳо ва меъёрҳо фаъолияти худро ба роҳ мемонанд, аз ҷумла: мустақилиятӣ; беғаразӣ; салоҳиятноқӣ; зарурии касбият; бовичдонӣ; масъулиятоқӣ ва махфият [1, с.3].

Бояд қайд намуд, ки аудити дохилӣ имкон дорад дар ҳолатҳое, ки аз нигоҳи расму анъанаҳои фарҳангӣ ва ҳуқуқ фарқ мекунанд, дар ташкилотҳое, ки таъйинот, андоза, мураккабии қор ва сохторашон фарқият дорад, ҳам аз тарафи қормандони худӣ ҳамон ташкилот ва ҳам аз тарафи қормандони берунӣ гузаронида шавад. Азбаски ин фарқиятҳо имкон дорад таъсири хусусиятҳои худро ба амалияи аудити дохилӣ дар ин ё он ҳолат расонад, бинобар ин, риояи стандартҳои байналмилалӣ касбии аудити дохилӣ заминаи асосии иҷрои уҳдадорӣҳои аудиторони дохилӣ ба ҳисоб меравад.

Аудитори дохилӣ метавонад стандартиро, ки аз тарафи ташкилотҳои бонуфуз коркард шудааст, истифода баранд, дар ҳолате, ки дар ҳисоботҳои худ он маълумотро нишон дода бошанд. Агар байни талаботҳои стандартҳо ва дигар меъёрҳои эътирофшуда фарқиат мавдуд бошад, онгоҳ аудитори дохилӣ бояд ба талаботҳои стандартҳо ҷавобгӯӣ бошад, инчунин метавонад талаботҳои дигар стандартҳоро иҷро намояд, агар онҳо тавсифи ҷиддӣ дошта бошанд.

Мақсади стандартҳои байналмилалӣ касбии аудитори дохилӣ инҳо мебошанд: муқаррар кардани принсипҳои асосии амалияи аудитори дохилӣ ва таъмин намудани заминаҳои концептуалӣ барои пешниҳод намудани маҷмуи васеи хизматҳо дар соҳаи аудитори дохилӣ, ки ба такмил додани фаъолияти корхона равона карда шудааст ва ғ.

Аудитори дохилӣ бояд барои маълум кардани нишонаҳои қаллобӣ дониши кофӣ дошта бошад, инчунин дониши ӯ бояд барои баҳо додани он, ки ташкилот чи тавр ҳафвро идора мекунад, басанда бошад [3, с.23]. Аудиторони дохилӣ бояд дорои донишҳои кофӣ оид ба ҳавфҳои асосӣ ва усулҳои назорат, ки бо технологияҳои иттилоотӣ вобастагӣ доранд, дошта бошад. Инчунин усулҳои автоматикунонии аудитиро дар ҳаҷми лозима барои иҷрои вазифаҳои додашуда истифода карда тавонанд. Ҳамзамон, дар назар дошта намешавад, ки ҳамаи аудиторони дохилӣ салоҳияти аудиторӣ доранд, ки вазифаи асосии онҳо аудитори технологияҳои иттилоотӣ мебошад.

Аудиторони дохилӣ уҳдадоранд донишу малака ва муқаррароти касбии худро истифода баранд. Муносибати касбӣ ба кор маънои онро надорад, ки аудитор ба содир кардани хато ҳуқуқ надошта бошад.

Аудитори дохилӣ бояд ба кор муносибати касбӣ зоҳир намуда, объектҳои зеринро баҳо диҳад:

- ҳаҷми коре, ки барои ноил гардидани мақсадҳои супориши аудиторӣ зарур мебошад;
- мураккабӣ, моҳият ва аҳамияти нисбии масъалаҳое, ки нисбат ба онҳо қафолат дода мешаванд;
- мутобиқат ва самарабахшии равандҳои идоракунии ҳавфҳо, назорат ва идоракунии корпоративӣ;
- эҳтимолияти хатогиҳои ҷиддӣ, таҳрифот ё риоя накардани қоидаҳо;
- маблағе, ки дар муқоиса бо фоидаи эҳтимоли барои додани қафолати аудиторӣ сарф мешавад.

Мо чунин мешуморем, ки барои изҳори муносибати касбӣ ба кор, аудитори дохилӣ бояд имконияти истифода намудани усулҳо ва воситаҳоро, ки аз технологияҳои компютерӣ асос ёфтаанд, инчунин дигар усулҳои таҳлилии маълумотро баррасӣ намояд.

Аудитори дохилӣ бояд ба вучуд доштани ҳавфҳои ҷиддӣ, ки метавонанд ба фаъолият ва ё захираҳои ташкилот таъсир расонанд, барои баҳодихӣ омода бошад. Аудиторони дохилӣ бояд донишу малака ва сатҳи таҳассусии худро ба таври мунтазам такмил диҳанд.

Роҳбари аудитори дохилӣ уҳдадор аст, ки барномаи қафолат ва баланд бардоштани сифатро, ки тамоми намудҳои фаъолияти аудитори дохилӣро дар бар мегирад, таҳия ва дастгирӣ намояд. Барномаи қафолат ва баланд бардоштани сифат бо мақсади таъмини баҳодихии мутобиқати аудитори дохилӣ ба муқаррароти аудитори дохилӣ ва стандартҳои байналмилалӣ касбии аудитори дохилӣ таҳия карда мешавад.

Баҳодихии дохилии фаъолияти касбии аудитори дохилӣ бояд ҳолатҳои зеринро дар бар гирад: а) мушоҳидаи пай дар пайи фаъолияти аудитори дохилӣ; б) тафтиши давра ба давра, ки аз тарафи кормандони хизмати аудитори дохилӣ бо роҳи худбаҳодихӣ ва ё аз тарафи кормандони дигари ташкилот, ки дорои донишу таҷрибаи аудитори дохилӣ мебошанд, гузаронида мешавад [4, с. 42].

Ҳамин тавр ҳамчун ҳулоса метавон гуфт, ки ҳадамоти аудитори дохилӣ бояд барои иҷрои корҳои мусоидаткунанда бошад, ки пешрафти фаъолияти корхона аз натиҷаи онҳо вобаста бошанд. Вобаста ба ин ҳолат, чунин мешуморем, ки аудиторони дохилӣ бояд дар рафти фаъолияти корӣ, алалҳусус ҳангоми иҷрои супоришҳои машваратдихӣ муносибати касбӣ нишон диҳад ва ҳолатҳои зеринро баҳо диҳанд:

- эҳтиёҷот ва умеду боварии муштариён, аз ҷумла хусусият, муҳлат ва тарзҳои пешниҳоди ҳисобот дар бораи натиҷаҳо;
- мураккабии нисбии қор ва ҳаҷми он, ки барои ноил гардидани мақсадҳои супориши аудиторӣ заруранд;
- маблағе, ки дар муқоиса бо ғоидаи эҳтимоли барои хизмати машваратдиҳӣ сарф мешавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи аудитории дохилӣ дар сохторҳои давлатӣ», № 631 аз 21.07. 2010 с. <http://www.mmk.tj>
2. Бурцев В.В. Внутренний аудит компании: вопросы организации и управления // Финансовый менеджмент. - 2003. - №4. - С. 20-24.
3. Методика проведения внутреннего аудита системы менеджмента качества на предприятии// Современный капитал. - 2003. - №9. - С. 22- 25.
4. Новицкий А.Л. Внутренние аудиты. Что дает форма отчета? / Боло-тина Т. Э. // Методы менеджмента качества. - 2005. - N 1. - С. 41-44.

Досиев М.Н.

Ҳасанов Т.Л.

Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

ХУСУСИЯТҲОИ АУДИТИ ҲОЛАТИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ ДАР КОРХОНАҲО

Дар шароити муосир аудити низоми баҳисобгирии муҳосибӣ аз санҷиши талаботи қонунгузори амалкунанда, ҳуҷҷатҳои батанзимдарории меъёрии фаъолияти аудиторӣ, инчунин аз майлу хоҳиши мизочон вобаста буда, одатан омӯзиш ва таҳлили тавозун, ҳисобот оид ба ғоида ва зарар, замимаҳо ба шаклҳои ҳисоботӣ, навиштаҷоти шарҳиро (дар қисмати санҷиши риояи принсипи доимияти ҳисоботи муҳосибӣ аз тарафи қорхона) дар бар мегирад.

Аудитор бояд ҳаққонияти маҳдудиятҳои қорхонаро дар ҳуқуқи моликият ба дороиҳо, дараҷаи эҳтимоднокии қафолатҳо, маълумотҳоро нисбати уҳдадорихо, дараҷаи боваринокии дороиҳои шартӣ ва уҳдадорихое, ки миқдоран баҳо дода шудаанд, асоснокии маблағҳои қабулшудаи уҳдадорихоро ба ҳисоби хароҷоти асосии дарпешистода санҷида барояд.

Ҳангоми санҷиши маълумоти баҳисобгирӣ ва ҳисобот мавҷудият ва ҳолатҳои зерин бояд таҳлил карда мешаванд [1, с. 114]:

- мавҷудияти моликият (воситаҳои асосӣ ва маблағзориҳо, захираҳо ва хароҷотҳо, дороиҳои ғайримоддӣ);
- мавҷудияти дигар дороиҳои дарозмуддат (сармоягузориҳои дарозмуддат, маблағзориҳо ба қорхонаҳои фаръӣ);
- васоити пулӣ, ҳисоббаробарқуниҳо ва дороиҳои дигар (ҳазина, суратҳисоб, рақами арзӣ, қоғазҳои қиматнок ва маблағзориҳои кӯтоҳмуддат, ҳисоббаробарқуниҳо бо ишгирокунандагон, истифодабарии васоити қарзӣ, ҳисоббаробарқуниҳо бо харидорон ва дебиторон);
- уҳдадорихои дарозмуддат (сармояи оинномавӣ, хӯрдашавии моликият фондҳои маҳсус ва захираҳо);
- қарзҳо ва дигар амалиётҳои қарзӣ;
- ҳисоббаробарқуниҳо ва уҳдадорихои дигар (ҳисоббаробарқуниҳо бо кредиторон, буҷет, мақомоти суғурта, қорқунони қорхона);
- пассивҳои дигар.

Ҳангоми санҷиши низоми баҳисобгирии муҳосибӣ оид ба дуруст муайянкунии натиҷаҳои молиявии фаъолияти қорхона омӯзиши чунин самтҳо зарур аст:

- нархи фурӯши маҳсулот (қор, ҳадамот, даромади умумӣ);
- хароҷоти истеҳсолии маҳсулот (муомилот);

- натиҷаҳои фурӯши ғайр;
- даромад ва хароҷотҳо аз амалиётҳои ғайрифурӯшӣ, аз ҷумла бо қоғазҳои қиматнок ва иштироки ҳиссаҳои ба нақша гирифта мешаванд.

Ҳангоми аудити баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ дида баромадани дурустии сапҳои муҳосибӣ, дуруст тартибдиҳии ҳуҷҷатҳои муҳосибӣ, тартибдиҳии тавозун, ҳисобот оид ба фоида ва зарар ва дигар ҳуҷҷатҳои молиявӣ зарур мебошад.

Дар рафти аудити баҳисобгирии муҳосибӣ чорабиниҳои санҷиши ҳамаи амалиётҳо ва ҳуҷҷатҳои зеринро фаро мегирад:

- шартномаву амалиётҳои калоне, ки дар охири давраи ҳисоботӣ ба қайд гирифта шудаанд;
- нишондиҳандаҳои асосии молиявӣ, коэффитсиентҳо ва рақамҳои назоратӣ, ки аз рақами миёнаи барои 5 соли охир ҳисобкардашуда фарқи кулӣ доранд;
- вазъияти ғайриқаноатбахши воситаҳои гардон;
- далелҳои муқарраршуда оид ба зарурияти беасоси афзоиши даромадҳо барои нигоҳдории нархи саҳмияҳо шаҳодатдиҳанда;
- сабабҳои даъвоҳои судӣ ба корхона, хусусан вобаста ба даъвоҳои саҳомон;
- истифодабарии шаклҳои гуногуни ҳисобот дар қисматҳои корхона ва ғайра.

Ҳангоми санҷиши истифодабарии фоида пардохтҳо ба бучет барои 3-5 сол, ҳиссаҷудокуниҳо ба фонди захиравӣ (суғурта), гузаронидани фойдари ба фондҳои андухт, истеъмор, мақсадҳои хайрандешӣ ва ба ин монанд таҳлил мекунанд. Инчунин диққати махсус бояд ба таҳлили қарздорӣ дебиторӣ ва кредиторӣ, динамикаи маблағгузориҳои дарозмуддат ва кӯтоҳмуддат дода мешавад.

Ҳангоми тафтиши баҳисобгирии муҳосибӣ лозим аст, ки санадҳои меъёрии ғайриқонуний, шакли ташкили ҳисобдорӣ ва маълумоти барӯйхатгириро, ки пеш аз таҳияи ҳисоботи солона анҷом ёфтааст, ҳамчун дастурамал қарор диҳад [2, с. 223].

Дар рафти санҷиш ҳар як моддаи тавозун бояд дар охири сол бо натиҷаҳои барӯйхатгирии дақиқ тасдиқ гардад. Тамоми фарқиятҳо, ки бо маълумоти барӯйхатгирӣ ошкор шудаанд, бояд ислоҳ карда шаванд ва дар сабабҳои зарурии баҳисобгирӣ то пешниҳоди ҳисобот ба истифодабарандагон инъикос ёбанд. Маблағи моддаҳои тавозун ҳисобу китоб бо мақомоти молиявӣ–андозситонӣ бояд мавриди тафтиш қарор дода шавад.

Ҳангоми тафтиши баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ бояд дурустии баҳодидии моддаҳои тавозун, ҳисоби натиҷаҳои молиявӣ, мувофиқи маълумоти ҳисоботи ҳаракати сармоя, воситаҳои пулӣ ва маълумоти замимаи тавозуни ҳисобдорӣ тафтиш карда шавад. Пас аз ин маълумоти ҳисобгирии кулӣ ва ҷузъии ҳамаи ҳисобҳо, алоқамандии онҳо ва мувофиқати маълумоти китоби асосӣ ва шаклҳои ҳисоботи муҳосибӣ мувофиқи мақсад аст.

Дар рафти тафтиши ҳисоботи солона инчунин нишондиҳандаҳои ҳисоботи семоҳа ба мақсади муқаррар кардани ҳатогиҳои истехсолӣ ва ислоҳи онҳо таҳлил карда мешаванд.

Санҷиши баҳисобгирии муҳосибӣ дар навбати аввал тафтиши мутобиқати тартибдиҳии шакли ҳисоботи субъекти иқтисодӣ ва ҳамчунин ҳамаи ҳуҷҷатҳо, эълония (декларация), маълумотнома ва дигар ҳуҷҷатҳо бо қонунгузорӣ ва ҳуҷҷатҳои меъёрӣ дар бар мегирад.

Мақсади асоси аудити баҳисобгирии муҳосибӣ аз он иборат аст, ки то кадом андоза тасдиқи дурустии ҳисоботи муҳосибӣ бо қонунҳои амалкунанда мутобиқат менамояд.

Санҷиши аудитории низоми баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи субъекти иқтисодӣ бо гузаронидани санҷиши ҳуҷҷатҳои зерин ба амал бароварда мешавад:

1. Тавозуни муҳосибӣ (ш.№1);
2. Ҳисобот оид ба натиҷаҳои фаъолияти молиявӣ (ш.№2);
3. Ҳисобот оид ба ҳаракати воситаҳои пулӣ (ш.№3);
4. Ҳисобот оид ба тағйиротҳо дар сармоя (ш.№4).

Тамоми қоидаҳое, ки оид ба аудит то ба имрӯз оварда шудаанд, моҳиятан ба санҷиши сифати маълумоти ҳисобдорӣ ва мувофиқати онҳо ба санадҳои меъёрии амалкунанда ишора мекунанд. Дарвоқеъ мақсади асосии аудит низ (махсусан аудити ҳатмӣ) ҳамин аст.

Санчиши объектҳои гуногуни назорат, ки тибқи барнома ва нақшаи аудит анҷом дода шудааст, имкони ҷамъовари микдори кофӣ далелҳои санчиши аудиториро барои баҳои пурра ва ҳаққонияти нишондиҳандаҳои ҳисоботи молиявӣ фароҳам меорад.

Дар ин давра аудит ба таври илова мувофиқати тарзи бадастовардан ва мазмуни нишондиҳандаҳои ҳисобот ба талаботи санадҳои меъёрии амалкунанда дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки тарзи мураттаб сохтану пешниҳод кардани шаклҳои ҳисоботро танзим мекунад, таҳлил карда мешавад.

Ҳисоботи ҷамъбасти муҳосибии корхона ҳамчун қоида аз аудитор омӯзиши бодикқатро талаб менамояд. Онро аз рӯи намудҳои асосии фаъолият тартиб додан мувофиқи мақсад аст, аз ҷумла: саноат, сохтмон, савдо ва дигар бахшҳои, ки ба корхонаҳои фаръӣ ва ҷамъиятҳои марбута вобастаанд [3, с. 243]. Ҳангоми тафтиши шаклҳои ҳисоботи ҷамъбасти солона аудитор бояд дар асоси қоидаҳои муқарраршуда яқоя инъикосёбии нишондиҳандаҳои ҳисобдорӣ корхонаҳои фаръӣ ва ҷамъиятҳои вобастабударо мавриди санчиш қарор диҳад, ба шарте, ки сиёсати баҳисобгирии қабулшуда ягона бошад.

Чунончи, нишондиҳандаҳои дороӣҳо ва уҳдадорӣҳои ҷамъияти асосиро бо ҷамъиятҳои фаръӣ ҷамъ кардан зарур аст. Агар саҳми ҷамъияти асосӣ дар сармояи оинномавии ҷамъияти фаръӣ аз 50 фоиз кам бошад, он гоҳ нишондиҳандаҳои дороӣҳо ва пасивҳои ин ҷамъияти фаръӣ дар асоси саҳми ҷамъияти асосӣ ва сармояи оинномавии он ташкил меёбанд. Нишондиҳандаҳои тавозун ва ҳисоботи натиҷаҳои молиявӣ, ки ҳисоббаробаркуниҳои мутақобилаи (байниҳамдигарӣ) ва уҳдадорӣҳои ҷамъияти асосӣ ва фаръӣ, инчунин ҳаҷми ғуруши мутақобила байни онҳоро инъикос менамоянд, ба ҳисоботи ҷамъбасти дохил карда намешаванд.

Ҷоидаи ҷамъияти асосӣ (саҳомӣ) ва фаръӣ ҷамъ карда мешаванд. Дар ҳисобот танҳо ҳаққусаҳмҳои, ки ҷамъияти фаръӣ ба ҷамъияти асосӣ муайян кардааст (бо усули ҳисобкунӣ), нишон дода мешаванд. Ҳаққусаҳмҳои, ки ҷамъияти фаръӣ ба ҷамъияти асосӣ пардохтааст, дар ҳисоботи ҷамъбасти инъикос намеёбанд. Ҳамин тавр, сармоягузориҳои ҷамъияти асосӣ ба ҷамъияти фаръӣ ва ба сармояи оинномавии он низ дар ҳисоботи ҷамъбасти нишон дода намешаванд.

Агар ҷамъияти асосӣ ба ҷамъиятҳои вобаста маблағгузорӣ карда бошад, он гоҳ дар ҳисоботи ҷамъбасти нишондиҳандаҳои ҳисобдорӣ чунин ҷамъиятҳоро дохил намекунад [4, с.89]. Дар варақаи тавзеҳии ҳисоботи солона дар бахше, ки ба маблағгузориҳои молиявӣ бахшида шудааст, ҷамъияти асосӣ маблағгузориҳои худро ба ҳар як ҷамъияти вобаста шарҳ медиҳад (номгӯӣ, суроғаи ҳуқуқӣ, бузургии сармояи оинномавӣ ва саҳми ҷамъияти асосӣ дар он ва хоҳиши иштирок дар оянда). Аудитор тамоми хатоҳо ва тахаллуфоти дар ҷараёни тафтиш ошкоршударо дар ҳуҷҷатҳои кории худ сабт мекунад.

Дар сурате, ки аудитор дар ҳисобот тахаллуфот (вайронкуниҳо)–ро ошкор накард ё вайронкуниҳои ошкоршуда ночизанд ва ба давлат, муассисон (саҳмдорон) зарар ворид намесозанд, ӯ инҳоро дар қисмати таҳлилии хулосаи аудиторӣ нишон медиҳад. Дар чунин маврид ӯ ҳақ дорад хулосаи мусбӣ барорад.

Агар вайронкуниҳое, ки аудитор ошкор кардааст, ба қонунӣ будани фаъолияти корхона таъсир расонад ё ба давлат, муассисон (саҳмдорон) зарар ворид созанд, онҳоро низ аудиторон дар қисмати таҳлилии хулоса сабт мекунад. Аммо дар ин маврид барои бартараф кардани вайронкуниҳои аудитор ҳуқуқи додани хулосаи мусбӣ аудиториро надорад.

Ҳамин тариқ, аудитор ҳангоми санчиши баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ бояд ба хатоҳои маъмулии зайл аҳамият диҳад:

- нишондиҳандаҳои ҳисоботӣ, ки бо натиҷаҳои барӯйхатгирӣ тасдиқ намудаанд (барӯйхатгирии анҷомёфта расман тамоми дороӣҳо ва уҳдадорӣҳои корхонаро дар бар намегирад);
- хатоҳои арифметикӣ ҳангоми ҳисоби нишондиҳандаҳои ҳисоботи яқлутгардонии қисмати нишондиҳандаҳо содир шудааст;
- набудани алоқамандии нишондиҳандаҳои алоҳидаи шаклҳои гуногуни ҳисобот;
- нопурра будани реквизитҳои хатмии ҳисобот ва ғайра.

АДАБИЁТ

1. Аудит учебник для вузов. В.И. Подольский. Г.Б., Поляк А.А. Совин В.В., Сотнакова под. Ред. Проф. В.И. Подольского - М- Аудит ЮНИТИ 1997. - 432 с.
2. Аудит учебник. Аудит для вузов В.И. Подольский, А.А. Севин В.В. Сотникова идр. Под редакции проф. Подольского 3- е изд, перлбе и доп. М- ЮНИТИ- Дона Аудит 2003. - 583 с.
3. Аудит: учебник для вузов/ под.ред. В.И.Подольского.-М.: Аудит, ЮНИТИ. 2017г. - 475 с.
4. Горина С.А. Учёт в банке на основе нового плана счетов. Проверка правильности отражения банковских операций.- М.: Приор, 2015.- 420 с.

Абдуллоева Ш.Ф.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

БАҲИСОБГИРИИ МУЗДИ МЕҲНАТ ВА НАҚШИ ОН ДАР ИҚТИСОДИЁТ

Дар шароити имруза мафҳуми меҳнат ҳамчун раванди фаъолияти бошуурона ва мақсадноки одамон бо истифода аз кӯшишҳои зеҳнӣ ва ҷисмони, анбори мавҷудаи воситаҳои истеҳсолот, захираҳои табиӣ ва иҷтимоӣ барои эҷоди маҳсулоти муфид, молҳо, арзишҳои маънавӣ ва фарҳангӣ, таъмин хидматҳо, чамбоварӣ ва интиқоли иттилоот ва ниҳояти қор, барои қонеъ кардани ниёзҳои маънавӣ ва моддӣ инсон ва ҷомеа фаҳмида мешавад.

Нақши меҳнат дар рушди инсон ва ҷомеа дар он зоҳир мешавад, ки дар раванди меҳнат на танҳо арзишҳои моддӣ ва маънавӣ ба вучуд оварда мешаванд, ки барои қонеъ кардани ниёзҳои одамон пешбинӣ шудаанд, балки ҳуди қоргарон низ рушд мекунад, ки онҳо соҳиби касб мешаванд. малакаҳои нав, қобилиятҳои худро ошкор кунанд, донишро пурра ва ғайи гардонанд. Табиати эҷодии меҳнат дар пайдоиши ғояҳои нав, пайдоиши технологияҳои прогрессивӣ, олоти мукамалтар ва сермаҳсули меҳнат, намудҳои нави маҳсулот, мавод, ки дар навбати худ боиси рушди ниёзҳои мегардад, ифода меёбад.

Ҳамин тариқ, оқибати фаъолияти меҳнатӣ, аз як тараф, пур шудани бозор бо молҳо, хидматҳо, арзишҳои фарҳангӣ, аз тарафи дигар-пешрафти истеҳсолот, пайдоиши ниёзҳои нав ва қонеъкунии минбаъдаи онҳо мебошад. Рушд ва такмили истеҳсолот ба такрористеҳсолкунии аҳоли, баланд шудани сатҳи моддӣ ва фарҳангии он таъсири судманд мерасонад.

Мафҳуми музди меҳнат бо меҳнат зич алоқаманд аст.

Дар шароити гузариш ба низоми иқтисоди бозорӣ мувофиқи тағирот дар рушди иқтисодӣ ва иҷтимоии кишвар, сиёсати муқараркунии музди меҳнат, дастгирии иҷтимоӣ ва хифзи қоргарон низ хеле тағир ёфт

Музди меҳнат, ки манбаи асосии қонунии қонеъ гардонидани талаботи моддӣ ва маънавии қоргарон ва аъзои оилаи онҳо мебошанд, категорияҳои муҳимтарини иқтисодӣ ва ҳуқуқи ро ифода мекунад.

Музди меҳнат - подош барои қоре, ки қорфармо вазирад аст, ки вобаста ба мураккабӣ, миқдор, сифат, шароити қор ва таҳассуси қорманд бо назардошти воқеан қорқардааш ба қорманд барои қори иҷрошуда пардохт намояд.

Аммо, на ҳама пулҳое, ки қорфармо ба қорманд пардохт мекунад, маош аст. Маблағҳои пулӣ ба музди меҳнат дохил қарда намешаванд, агар онҳо музди меҳнат набошанд, андозаи онҳо аз мураккабӣ, миқдор, сифати қор ва таҳассуси қорманд вобаста нест. Аз ҷумла, кӯмаки моддӣ ба қонони ҳомила, ҷуброни фарсудаҳои мошинҳои марбут ба қорманд ва ғайра ба маош дохил қарда намешаванд.

Музди меҳнат ҳамчун категорияи иқтисодӣ нархи арзиши қувваи қорӣ сарфнамудаи қорманд мебошад. Барои қорфармо ин пардохт барои захира (қувваи қорӣ), харочотест, ки яке аз моддаҳои харочоти арзиши маҳсулот ва хидматҳои истеҳсолшударо ташкил медиҳад. Барои қорманд ин манбаи асосии қонунии қонеъ гардонидани талаботи ҳуди қорманд ва аъзои оилаи ӯ, яке аз воситаҳои баланд бардоштани сатҳи неқӯаҳволи мебошад. Дар ин робита, ҳаҷми

музди меҳнат набояд аз арзиши маҷмӯи муайяни молҳо ва хидматҳое, ки ба корманд барои қонеъ кардани ниёзҳои ҳаётан муҳими ӯ ва оилааш зарур аст, камтар бошад.

Ҳамчун ифодаи нархи нерӯи қор, музди меҳнат бо таносуби талабот ва пешниҳод дар бозори меҳнат, инчунин бо параметрҳои асосии тавсифкунандаи сифати меҳнат (касб, таҳассус, ҳосилнокии меҳнат ва ғ.) муайян карда мешавад.

Қисми муҳими баҳисобгирӣ дар қорхонаҳои гуногун баҳисобгирии пардохтҳо ба қормандон мебошад.

Баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат яке аз самтҳои меҳнатталаб ва масъули қори муҳосиб мебошад. Ин низоми фармоишии ҷамъоварӣ, назорат, андозагирӣ, ба қайд гирифтани қорқард ва қабули иттилоот дар бораи қори қормандони қорхона ва пардохти он тавассути баҳисобгирии доимӣ, муттасил ва ҳуҷҷатӣ мебошад. Дар асоси ин маълумот, назорат аз болои истифодаи вақти қорӣ, риояи таносуби байни афзоиши ҳосилнокии меҳнат ва музди меҳнат ва сатҳи хароҷоти дахлдор гузаронида мешавад.

Бо пайдоиши бозори меҳнат ва меҳнати қироя ҳамчун мол тағироти қуллӣ дар моҳияти музди меҳнат ва мафҳуми онҳо ба амал меоянд.

Музди меҳнат, ки манбаи асосии қонунии қонеъ гардонидани талаботи моддӣ ва маънавии қоргарон ва аъзои оилаи онҳо мебошанд, категорияҳои муҳимтарини иқтисодӣ ва ҳуқуқиро ифода мекунанд.

Консепсияи қаблӣи музди меҳнат ҳамчун категорияи иқтисодӣ ба назарияи тақсимооти маҳсулоти иҷтимоӣ аз як марказ асос ёфта буд. Музди меҳнат ҳамчун як қисми даромади миллӣ ҳисобида мешуд, ки он вобаста ба миқдор ва сифати меҳнати онҳо дар шакли қулӣ ва ба тариқи нақша дар байни қоргарон тақсим карда мешуд. Ин мафҳуми музди меҳнат ба муносибатҳои нави иқтисодӣ мувофиқат намекунад. Аз ин рӯ, акнун музди меҳнат ҳамчун категорияи иқтисодӣ бояд ҳамчун шакли қулии ифодаи нархи меҳнат муайян карда шавад, ки он ҳамчун музди меҳнат барои меҳнат ва натиҷаҳои ниҳонии он зоҳир мешавад.

Баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат дар қорхона яке аз ҷойҳои марказиро дар низоми баҳисобгирӣ ишғол мекунанд, зеро он ба таркиб ва таркиби хароҷот ва мувофиқан, ба натиҷаи молиявии фаъолияти иқтисодӣ таъсир мерасонад.

Вазифаҳои асосии баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат инҳоянд:

- баҳисобгирии ҳайати қормандон ва истифодаи вақти қорӣи онҳо;
- ҳисобкунии дурусти маблағҳо ва нигоҳдорӣ онҳо;
- назорат ва баҳисобгирии ҳисоббаробарқунӣ бо бучет ва фондҳои ғайрибучавӣ;
- саривақтӣ ва дурустии ҳама ҳисоббаробарқуниҳо бо қормандон оид ба музди меҳнат;
- назорат аз болои истифодаи оқилонаи захираҳои меҳнат, музди меҳнат ва фонди истеъмор;

- дуруст ба роҳ мондани музди меҳнат ва пардохтҳои эҳтиёҷоти иҷтимоӣ ба суратҳисоби хароҷоти истеҳсол, муомилот ва ҳисобҳои манбаъҳои мақсаднок;

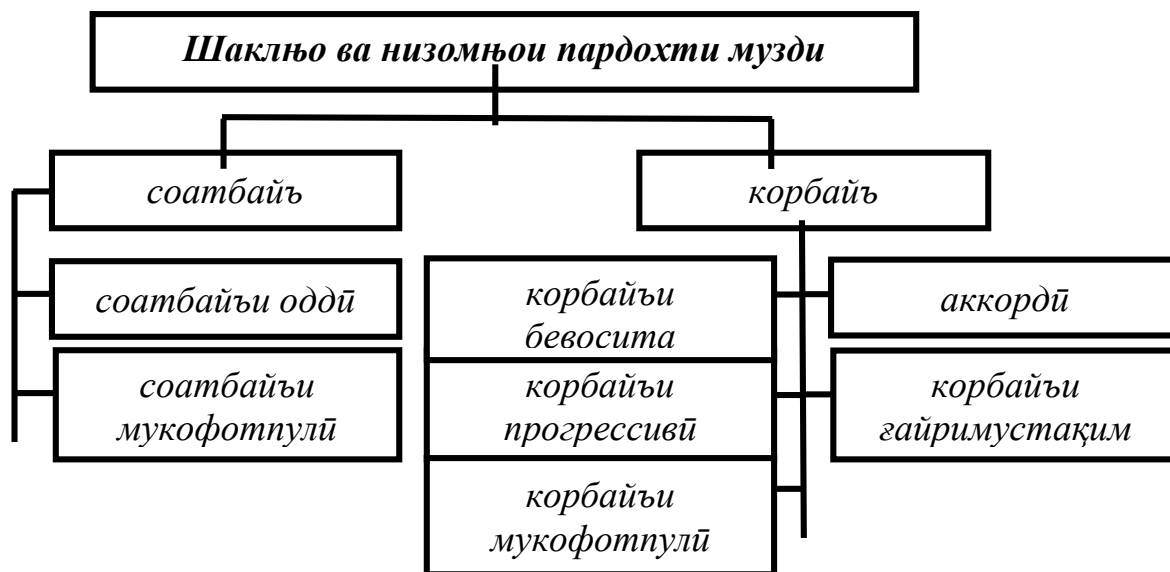
- саривақт ҳисоббаробарқуниро бо қормандон оид ба музди меҳнат;

- ҷамъоварӣ ва гуруҳбандии нишондиҳандаҳо оид ба меҳнат ва музди меҳнат бо мақсади идоракунии оперативӣ ва тартиб додани ҳисоботи зарурӣ. Шаклҳои асосии пардохти музди меҳнат (расми 1.).

Яқум музди меҳнати соатбайъ, ки дар мавриди он музди меҳнати муайяншудаи қорманд бевосита аз таҳассус (мураккабӣ, масъулият, аҳамияти қори иҷроқардааш) ва вақти қори иҷрошуда вобаста аст. Иқтисоси қорманд ё мураккабии қори иҷроқардаи ӯ дар андозаи меъёри тарифии категорияе, ки ба ӯ дода шудааст ё музди муқарраршудааст инъикос карда мешавад.

Низоми музди меҳнати соатбайъ дар қорхонаҳои шаклҳои гуногуни молиқият ва намудҳои гуногуни фаъолият истифода мешавад. Дар истеҳсолот ва сохтмон меъёри тарифӣ (музди меҳнат) барои ҳайати роҳбарикунанда, маъмурият, қормандони техникӣ, қормандони шӯъбаи банақшагирӣ ва баҳисобгирӣ, қормандони соҳаҳои ёрирасон ва хидматрасонӣ (масалан, ронандагони идораи нақлиёт, механикҳо ва ғайра) муқаррар карда мешавад) инчунин шахсоне, ки дар вақти қорӣ муайяншуда қор намекунанд. Ҳангоми пардохти музди

меҳнати роҳбаладон, ронандагони автобусҳои экскурсионӣ музди меҳнати саривактӣ дар фаъолияти туристӣ истифода мешавад. Кормандони соҳаи тандурустӣ ва маориф низ сари вақт маош мегиранд.

Расми 1. Шаклҳои асосии пардохти музди меҳнати соатбайъ ва корбайъ

Байни музди меҳнати оддии соатбайъ ва мукофотпулӣ фарқият вучуд дорад.

Бо музди оддии соатбайъ, меъёри музди меҳнат ё маоши мансабӣ тибқи чадвали штати ташкилот ва вақти кории корманд, ки дар ведомости вақти кори нишон дода шудааст, асос мебошад. Агар корманд дар давоми моҳ тамоми рӯзҳои кориро кор карда бошад, пас ҳаҷми музди меҳнаташ ба музди меҳнати ӯ мувофиқат мекунад. Агар на ҳама вақти корӣ кор карда баромада шуда бошад, пас музди меҳнат барои соатҳои воқеан кор кардашуда ситонида мешавад.

Дуҷум музди меҳнати корбайъ. Музди меҳнат метавонад аз рӯи нархнома ташкил карда шавад, ки музди меҳнати корманд ба ҳаҷми кори иҷрошуда аз ҷиҳати ҷисмонӣ вобаста аст. Ин чунин маъноӣ онро дорад, ки ҳар қадар бештар маҳсулот истеҳсол карда шавад, супоришҳо иҷро карда шаванд, ҳамон қадар зиёдтар даромад ба даст оварда мешавад. Музди кори корбайъро асосан коргарони истеҳсолот, фаррошон ва дар баъзе ҳолатҳо ба ронандагон таъин карда мешаванд.

Чор омил ба андозаи музди меҳнат таъсир расонанда:

- сатҳи музди меҳнат, ки дар соҳа (касб), минтақа ва ғайра муқаррар шудааст;
- имкониятҳои молиявии корфармо;
- арзиши зиндагӣ;
- ҳосилонокӣ ва меҳнат

Ҳамин тариқ, шаклҳо ва низомҳои музди меҳнат бо назардошти хусусиятҳои миқдорӣ ва сифатӣ меҳнат дар музди меҳнат тарҳрезӣ шудаанд. Шаклҳо ва низомҳои музди меҳнат, ки бо танзими меҳнат ва низомҳои тарифҳои музд кор мекунад, имкон медиҳанд, ки ба ҳар як гурӯҳ ва категорияи кормандон тартиби муайяни ҳисобкунии музди меҳнат тавассути муқаррар намудани муносибати функционалии байни андозаи меҳнат ва пардохти он татбиқ карда шавад, барои дақиқтар ба назар гирифтани ҳаҷми меҳнати ба истеҳсолот сарфшуда ва натиҷаҳои ниҳони он.

Барои корфармо музди меҳнати коргарон маблағҳои мебошанд, ки барои истифодаи меҳнати кироя масраф мешаванд, ки ин яке аз моддаҳои асосии хароҷоти арзиши маҳсулот ва хизматрасониҳои истеҳсолшуда ташкил менамоянд. Дар айни замон, корфармо, албатта, ба коҳиши эҳтимолии хароҷоти меҳнати воҳиди истеҳсоли маънафдор аст, гарчанде ки дар айни замон барои баланд бардоштани сатҳи сифати он афзоиши хароҷоти меҳнат мувофиқи мақсад

аст, агар ин аз ҳисоби ҳавасманд кардани ташаббусҳои меҳнатӣ ва эҷодии кормандон ғоидаи корхона афзоиш хоҳад ёфт. Ғайр аз он, сатҳи музди меҳнат ба рафтори ҳам корманд ва ҳам корфармо, ки вобаста ба танзими муносибатҳои байни онҳо дар шароити вазъи номутавозуни талабот ва пешниҳоди меҳнат дар бозори меҳнат ташаккул меёбад, таъсири моддӣ мерасонад.

Аҳамияти баланди музди меҳнат ҳамчун манбаи даромад барои аҳоли ин нишондиҳандаро ба яке аз ҳадафҳои асосии сиёсати иқтисодии дар Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбарӣшаванда табдил медиҳад.

Корфармо ҳуқуқ дорад:

- 1) ташкилотро идора кунад ва дар доираи салоҳияти худ қарор қабул намояд;
- 2) шартномаҳои (қарододҳои) меҳнатӣ бандад ва онҳоро бекор кунад;
- 3) шумораи зарурии кормандонро барои иҷрои кор муайян кунад;
- 4) дар доираи салоҳияти худ санадҳои ҷузъии ҳуқуқӣ қабул намояд, ки барои кормандони ташкилот ҳатмист;
- 5) кормандонро барои меҳнатӣ сермаҳсули намунавӣ ҳавасманд гардонад;
- 6) аз кормандон иҷрои қоидаҳои тартиботи дохилии меҳнатӣ, дигар қоидаҳо ва муқаррарот, инчунин шартномаҳои меҳнатиро талаб намояд. Дар сурати вайрон кардани (аз ҷониби корманд роҳ додан ба амали ғайриинтизомӣ) интизоми меҳнатӣ кормандро ба ҷавобгарии интизомӣ кашад;
- 7) якҷоя бо дигар корфармоён барои ҳимояи манфиатҳои касбии ҳеш иттиҳодияҳои ҷамъиятӣ ташкил диҳад ва ба чунин иттиҳодияҳо шомил гардад [1].

Корфармо ўҳдадор аст:

- 1) Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси меҳнат, қонунҳо ва дигар санади меъёрии ҳуқуқӣ ва шартномаҳои меҳнатиро риоя намояд, барои кормандон шароити мусоиди истеҳсолӣ фароҳам орад, дар ташкилот риоя гардидани қоида ва меъёрҳои ҳифзи меҳнат, техникаи беҳатарӣ, санитарияи истеҳсолӣ ва ҳимоя аз сўхторро таъмин намояд;
- 2) ҳангоми бастанӣ шартномаи (қарордоди) меҳнатӣ кормандро бо шартномаи коллективӣ ва дигар санадҳои меъёрии дохилӣ ташкилот шинос намояд;
- 3) музди меҳнати кормандро сари вақт пардозад;
- 4) ба кормандон васоит (таҷҳизот) ва маводи барои иҷрои кор заруриро муҳйё намояд [1].

Баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат дар корхона яке аз ҷойҳои марказиро дар низоми баҳисобгирӣ ишғол мекунад, зеро он ба таркиби хароҷот ва мувофиқан, ба натиҷаи молиявии фаъолияти иқтисодӣ таъсир мерасонад. Тезонидани рушди иҷтимоию иқтисодии корхона пеш аз ҳама бо афзоиши фаъолияти эҷодии кормандон алоқаманд аст. Дар ҷараёни гузаштани ҳар як категорияи коргарон дар шароити муайяни ташкилӣ ва иқтисодӣ, василаи ҳавасмандии моддиро барои ба даст овардани натиҷаҳои муайяни истеҳсолӣ ташаккул медиҳад. Баҳисобгирии меҳнат ва музди меҳнат бояд назорати амалиётиро аз рӯи миқдор ва сифати меҳнат, истифодаи маблағҳои ба фонди музди меҳнат дохилшуда ва пардохтҳои дорои хусусияти иҷтимоӣ таъмин менамояд.

АДАБИЁТ

1. Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон;
2. Рынок труда и доходы населения: учебное пособие для вузов по экон. спец. / Б.Д. Бреев, В.Н. Бобков, Волгин Н.А. и др.; Под общ. ред. Н.А. Волгина. - Москва: Филинь, 1999. - 278 с.
3. Скрипченко, Д.Г. Формы, системы и размеры оплаты труда / Д.Г. Скрипченко // Отдел кадров. - 2002. - № 5. - С. 62- 64.
4. Трудовое право: учебник для студентов спец. «Правоведение», «Экономическое право» вузов / [Семенов В.И. и др.]; под общ. ред. В.И. Семенова; [науч. ред. Шишко Г.Б.]. - 3-е изд., перераб. и доп. - Минск: Амалфея, 2006. - 783с.
5. Трудовое право: курс лекций / Н. И. Тарасевич. - Минск: БГЭУ, 2008. - 206 с.

МЕТОДОЛОГИЯИ ТАҲЛИЛИ ҲИСОБОТҲОИ МОЛИЯВИИ БОНКҲО ДАР ШАРОИТИ ИҚТИСОДИ РАҚАМӢ

Дар шароити ноустувории иқтисодӣ афзоиши омилҳои манфӣ дар соҳаи молия ва қарз ба назар мерасад. Ин вазъ аз бонкҳои муосири тичоратӣ низоми муносиби идоракунии суботи молиявиро талаб мекунад, ки ба ташхиси вазъи молиявии бонк асос ёфтааст. Дар шароити имрӯза низоми бонкӣ, яке аз бахшҳои асосии иқтисодиёти кишвар ба ҳисоб рафта, саҳми он дар пешрафти иқтисоди миллӣ басо назаррас аст. Бинобар ин низоми бонкӣ дар идоракунии иқтисодиёти ҳаммаи мамлакатҳо новобаста аз шакли моликиятшон мавқеи махсусро касб менамояд.

Барои тараққиёти низоми бонкӣ инчунин бояд рақобат дар бозори хизматрасониҳои бонкӣ вучуд дошта бошад. Ин рақобат бонкҳоро водор месозад, ки баҳри ташаккулёбии минбаъда, истифодабарии технологияи муосир, чорӣ қардани таҷрибаи пешқадам дар гузаронидани амалиётҳои самаранок ва баланд бардоштани сифати хизматрасонии бонкӣ кӯшиш намуда, дар баробари ин ҷиҳати пешгирии хавфҳои молиявӣ ҳамеша чорачӯӣ намоянд. Ин омилҳо дар шароити иқтисоди рақами дучанд эҳсос мешаванд.

Таҷрибаи васеи ҳисоботҳои молиявӣ ва мутобиқ будани онҳо бо Стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ (СБҲМ) дар шароити муосир аз лиҳози истифодабарӣ, аҳамияти хоса барои истифодабарандагон дорад. Вобаста ба дарки баҳисобгирии муҳосибӣ дар бонкҳо - низоми ба тартиб даровардашудаи чамъкунӣ, қайдкунӣ ва ҳулосабарории маълумот дар шакли пулӣ оид ба амвол, ӯҳдадориҳои муассисаҳои қарзӣ ва ҳаракати онҳо бо роҳи бетанаффус ҳуҷҷатноккунии ҳамаи амалиёти хоҷагӣ фаҳмида мешавад. Зеро гузаронидани таҳлили молиявӣ дар асоси маълумотҳои баҳисобгирии манша мегирад.

Дар чорчӯбаи ин талаботҳо ягон муносибатҳои хоҷагӣ ба истиснои ченаки арзишӣ набояд аз ҷараёни баҳисобгирӣ пинҳон монад, чунки дар ин ҳолат ҷомеа наметавонад, маълумоти муфидро оид ба сармояи худ, оид ба ҳаракати воситаҳои пулӣ, ба ӯҳдадориҳои худ дар муносибат бо дигар ташкилотҳо ба даст орад.

Предмети баҳисобгирии муҳосибӣ дар бонкҳо объектҳои баҳисобгирии муҳосибиро дар намуди дорой ва ӯҳдадорӣ дар бар мегирад, ки ба онҳо амволи муассисаҳои қарзӣ, ӯҳдадориҳо ва амалиёте, ки бонкҳо дар ҷараёни фаъолиятшон амалӣ менамоянд, рабт доранд. Предмети баҳисобгирии муҳосибиро дар низоми бонкӣ аз ҳамдигар ҷудо намудан мумкин аст, ки он ба пулӣ, моддӣ, воситаҳои ғайримоддӣ ва сарчашмаҳои онҳо ҷудо мешаад.

Вазифаи асосии баҳисобгирии муҳосибӣ дар бонкҳо иборат аз ташкили иттилооти муфассали боэътимод ва пурмазмун оид ба фаъолияти муассисаҳои қарзӣ ва ҳолати молумулкии онҳо, ба истифодабарандагони дохилии ҳисоботи муҳосибӣ (роҳбар, муассисон, иштирокчиёни муассиса) ва инчунин истифодабарандагони ҳисоботи муҳосибӣ);

Бароҳмонии баҳисобгирии муҳосибии муфассал, пурра ва боэътимоди ҳамаи амалиётҳои бонкӣ, мавҷудият ва ҳаракати талабот ва ӯҳдадориҳо, истифодаи захираҳои моддӣ ва молиявии муассисаҳои қарзӣ;

Ошкоркунии захираҳои дохилихоҷагӣ барои таъмини устувории молиявии муассисаҳои қарзӣ, пешгирии натиҷаҳои манфии фаъолияти он;

Истифодаи натиҷаи баҳисобгирии муҳосибӣ барои қабули қарорҳои идоракунии.

Бонкҳо метавонанд фаъолияти хоҷагидорию молиявии хусусии худро дар самти ба дастории даромадҳо ба роҳ монанд. Аз ин рӯ мақсади ягонаи бонкҳо доштани ҳисобҳои дохилӣ барои баҳисобгирии даромадҳо, хароҷотҳо ва фоида мебошад. Ин ҳисобҳо инчунин дар чорчӯбаи талаботи умумии баҳисобгирии муҳосибӣ истифода бурда мешавад.

Қоидаи ягонаи ба роҳмонии баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботдихӣ аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо ёрии қонун «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ», ки 25 майи соли 2011 таҳти №702-қабул карда шуд, муайян гардидааст.

Риояи талаботи ин қонун барои ҳамаи соҳаи иқтисодиёт новобаста аз шакли моликиятшон ҳатмист, ки қарорҳои ин қонун барои низоми бонкӣ, ки аз тарафи Бонки миллии Тоҷикистон (БМТ) муайян карда мешавад, нисбатан пеш рафтааст.

Дар асоси моддаи 41-и қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи фаъолияти бонкӣ» ҳамаи принципҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва нақшаи ҳисобҳо барои бонкҳо чун ҳамаи ҳисоботҳои молиявӣ он аз тарафи БМТ тасдиқ карда шуда, мувофиқи СБҲМ асоснок карда шудааст [2, саҳ. 32-34].

Дар навбати худ инчунин Бонки миллии Тоҷикистон «Қоидаҳои бурдани баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисобдихӣ дар муассисаҳои бонкии Ҷумҳурии Тоҷикистон»- ро коркард ва тасдиқ намуд, ки дар он тартиби ягонаи ба роҳ мондани баҳисобгирии муҳосибӣ, ташкили корҳои фаврӣ (амалиётӣ), гардиши назорати дохилибонкӣ ва ҳисоботдихӣ дар бонкҳо муайян намуда шудааст.

Баҳисобгирии муҳосибӣ дар бонкҳо ба 3-қисми бузург ҷудо мешавад:

1. Баҳисобгирии муносибатҳои иқтисодӣ байни мичозони бонк.
2. Баҳисобгирии муносибатҳои байни бонкии дохилинизомӣ.
3. Баҳисобгирии муносибати бонк дар хизматрасонӣ бо мизочон.

Дар ибтидо онҳо барои қисми муайяни баҳисобгирии муҳосибӣ дар корхонаҳо, ташкилотҳо ва сохторҳои тичоратӣ равона карда шудаанд. Аз ин рӯ баҳисобгирии муҳосибӣ дар бонкҳо новобаста аз талабот, ҳолатҳо, ки таъмини ҳақиқии инъикоси баҳисобгириро ташкил медиҳанд, ба роҳ монда мешаванд. Маҷмӯи бузургии гардиш дар ҳисобҳои бонкӣ аз он шаҳодат медиҳад, ки ҳаҷми муносибатҳои иқтисодӣ дар ҳолати халқи ҷумҳуриӣ чӣ гуна ба роҳ монда шудааст.

Сарчашмаи асосие, ки вазъи молиявӣ бонкҳоро дар давраи муайян нишон медиҳад, ин ҳисоботҳои молиявӣ онҳо мебошад. Ба онҳо дохил мешаванд:

- ҳисобот оиди вазъи молиявӣ (тавозуни муҳосибӣ)
- ҳисобот оиди фоида ва зарар
- ҳисобот оиди ҳаракати пули нақд
- ҳисобот оиди тағйирёби дар сармоя ва ғ.

Таҳлили ҳисоботи молиявӣ ин омӯзиши алоқамандии байни моддаҳои ҳисоботи молиявӣ ва ошкоркунии тамоили тағйирёбии онҳост. Натиҷаҳои таҳлили ҳисоботи молиявӣ ҳангоми қабули қарорҳои молиявӣ ва сармоягузорӣ истифода мешаванд. Таҳлили ҳисоботҳои молиявӣ барои пешгӯии нишондиҳандаҳои асосии фаъолияти ташкилот (даромад, фоида, дохилшавии маблағҳои пулӣ ва ғ.) дар ояндаи қобили назар истифода мешавад [4, саҳ. 210].

Ҳисоботи молиявӣ мазкур дар ҷустуҷӯи захираҳои бонк барои рушди минбаъда ва тақмили фаъолияти он, инчунин дар бозори хизматрасонии бонкӣ мавқеи устуворро ташкил медиҳад. Ба ин ҳама, метавон тавассути таҳлили вазъи молиявӣ бонки тичоратӣ ноил гардид. Ҳолати молиявӣ бонки тичоратӣ аз ташаккул, ҷойгиршавӣ ва инчунин истифодаи минбаъдаи захираҳои молиявӣ он аз ҷониби бонк вобаста аст.

Таҳлили вазъи молиявӣ бонки тичоратӣ яке аз ҷузъҳои асосии таҳлили молиявӣ мебошад [3, саҳ. 240-243]. Ҳолати молиявӣ бонки тичоратӣ бо сатҳи кофӣ захираҳои молиявӣ, ҷойгиркунии самаранок ва истифодаи минбаъдаи онҳо, сатҳи пардохтпазирии кофӣ, устувории молиявӣ тавсиф карда мешавад. Барои муайян кардани нишондиҳандаҳои миқдорӣ сатҳи таъсири омилҳо ба тағйирёбии доимии нишондиҳандаҳои вазъи молиявӣ бонк, усулҳои зерини таҳлилро истифода бурдан лозим аст: муқоисавӣ, ивазкуниҳо, иштироки саҳмияҳо ва ғайра.

Усулҳои таҳлили молиявӣ ташкилот дар маҷмӯъ чунинанд:

1. Таҳлили уфуқӣ - арзёбии динамикаи ягон нишондиҳандаро дар бар мегирад: дороиҳо, даромад, гардиши саҳмияҳо ва ғ. Ба ҳисоби фарқиятҳои мутлақ ва нисбӣ коҳиш дода шудааст. Суръати афзоиш ё фоидаро дар охир нишон медиҳад.

2. Таҳлили амудӣ - бо мақсади баҳодихии сохтор гузаронида мешавад. Он нисбат ба усули яқум камтар истифода мешавад, зеро динамика ба ягон нишондиҳанда хос аст, аммо сохтор чунин нест. Масалан, он метавонад ҳангоми таҳлили дороиҳо ва ўҳдадориҳо, даромад

ва харочот татбиқ карда шавад. Аммо, барои таносуби пардохтпазирӣ, инчунин барои намудҳои гуногуни фоида, таҳлили амудӣ кор нахоҳад кард.

3. Таҳлили коэффитсиент худи моҳияти таҳлили молиявӣ - ҳисоб кардани маҷмӯи нишондиҳандаҳо мебошад, ки ҷанбаҳои гуногуни фаъолияти корхона: пардохтпазирӣ, даромаднокӣ, фаъолияти соҳибкорӣ ва ғайраро дар бар мегирад.

4. Таҳлили муқоисавӣ - муқоисаи нишондиҳандаҳои корхона бо маълумоти ташкилотҳои рақобатпазир, бо арзишҳои миёна барои намуди фаъолияти иқтисодӣ, инчунин нишондиҳандаҳои воҳидҳои сохтори корхона бо ҳамдигарро дар бар мегирад.

5. Таҳлили омилҳои ҷудошавии нишондиҳанда ба омилҳои мебошанд, ки арзиши онро муайян мекунад. Он ба мо имкон медиҳад фаҳмед, ки чаро арзиши ҳисобшуда маҳз дар чунин сатҳ инкишоф ёфтааст, ки онро коҳиш медиҳад ё афзоиши онро маҳдуд мекунад.

Нишондиҳандаҳои дигари асосие, ки бо гузаронидани таҳлил устувории молиявии банкҳо нишон медиҳад, инҳо: даромаднокии дороиҳо (ROA, %), даромаднокии сармоя (ROE, %), даромади фоизии ҳолис (NIM, %) ва меъёри пардохтпазирӣ қорӣ (K-2/1, %) ба ҳисоб меравад. Ин нишондиҳандаҳо баҳодиҳии самаранокии фаъолияти банкҳоро нишон медиҳанд. Бо истифода аз таҳлили коэффитсиетӣ мо тарзи муайянкунии якҷанд нишондиҳандаҳои молиявии банкҳоро пешниҳод менамоем:

1. Даромаднокии дороиҳо: $(ROA = \text{Фоида} / \text{Дороиҳо} * 100)$;
2. Даромаднокии сармоя: $(ROE = \text{Фоида} / \text{Сармоя} * 100)$;
3. Даромаднокии фоизии ҳолис: $(NIM = \text{Даромади фоизӣ} - \text{Харочоти фоизӣ} / \text{Ҳисоби миёнаи ҷамъи дороиҳо дар аввал ва охири давра} * 100)$;

Дар ин ҷо ба ҳулосае омадан мумкин аст, ки таҳлили вазъи молиявӣ ва баҳодиҳии фаъолияти банки тичоратӣ дар шароити муосир нақши нишондиҳандаи эътимоднокӣ ва нишондиҳандаи рақобатпазирӣ онро мебозад. Ҳулосаи мусбӣ на танҳо самаранокии фаъолияти он, балки манфиати муштариёро низ дар назар дорад, ки дар таҳлили молиявӣ ифода меёбанд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ” соли 2011, таҳти №702
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти банкӣ” соли 2011
3. Минина А. И. Сравнительный анализ методик оценки деятельности коммерческих банков // Молодой ученый. – 2018. – №13. – С. 240-243
4. Раҳимов С.Х. Назарияи баҳисобгирии муҳосибӣ ва аудит. (Маҷмӯи лексия) Душанбе 2011
5. Томилини Е.П., Агаркова Л.В., Доронин Б.А. и др. Корпоративные финансы: учебн. пособие - Ставрополь: АГРУС, 2016. - 407 с.

Саидаҳмадов М.Б.

Ғуломов А.А.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

ТАҲҚИҚИ ХУСУСИЯТҲОИ АУДИТИ ФАЪОЛИЯТИ ИҚТИСОДИИ БЕРУНӢ

Дар натиҷаи рушди муносибатҳои сиёсӣ-иқтисодӣ ва тичоратӣ байни мамлакатҳо зарурати назорати фаъолияти иқтисоди берунӣ пеш меояд, ки назорати аудиторӣ дар танзим ва устуворгардонии муносибатҳои мазкур нақши калидӣ дорад.

Яке аз хусусиятҳои фаъолияти иқтисоди берунӣ аз он иборат аст, ки иштирокчиёни амалиётҳои иқтисоди берунӣ мақомоти гумрук ва банкҳо буда, назорати асбӯрӣ ва гумрукиро амалӣ менамоянд. Ин ҳолат зарурати санҷиши риояи санадҳои меъёрии соҳаи танзими асбӯрӣ ва гумрукиро ба миён меорад.

Қисми зиёди мутахассисони соҳа чунин меҳисобанд, ки аудити фаъолияти иқтисоди берунӣ бояд ба самти назорати риояи шартҳои шартномаҳои амалиётҳои содиротӣ, воридотӣ ва ё созишномаҳои молиявии бо шарикони хориҷӣ басташуда равона карда шавад [1, с.112]. Ба ақидаи онҳо санҷишҳои аудитории гузаронидашуда бояд асоснокӣ, қонунӣ будани

ичроиши созишномаҳои дар ғаёлияти иқтисоди берунӣ басташуда, инчунин дурусти кайдҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва эътимоднокии нишондиҳандаҳои ҳисоботи молиявиरो баҳо диҳад.

Аудити ғаёлияти иқтисоди хориҷӣ дар ҳамон сурат дар шакли мустақил амалӣ карда мешавад, ки агар предмети шартнома ҳамчун предмети аудити махсус ва ё қисмате аз предмети аудити умумӣ бошад.

Мақсади асосии аудити ғаёлияти иқтисоди хориҷӣ ва ҳисоббаробаркунӣ бо иштироккунандагони шартномаҳои берунӣ дар тасдиқ кардани асосҳои қонунии ғаёлияти субъектони иқтисодии бозорҳои берунӣ ифода меёбад [2, с.118].

Зарурати санҷиши бевосита аз болои дуруст инъикоскунӣ ва барасмиятдарории амалиётҳо дар низоми баҳисобгирии муҳосибӣ ва баҳисобгирии андозии ғаёлияти иқтисоди хориҷӣ бо мақсади паст кардани сатҳи таваккал амалӣ карда мешавад.

Аудити ғаёлияти иқтисоди берунӣ хусусиятҳои хоси худро дорад, ки муҳимтаринашон инҳо ба ҳисоб мераванд:

- дар амалиётҳои савдои берунӣ аз як тараф нерезидентҳо иштирок менамоянд. Бинобарин барои бастанӣ шартномаҳои савдои хориҷӣ бояд ба таври ҳатмӣ на танҳо қонунгузори миллӣ, балки қоидаҳои байналмилалӣ омӯхта мешавад. Танҳо бо ин роҳ мумкин аст ба қонунӣ будани амалиётҳои хариду фурӯш ва сатҳи эътимоднокии маълумоти низоми баҳисобгирии муҳосибӣ баҳо дод;

- давомнокии тӯлоии амалиётҳо оид ба содироту воридоти молҳо ва масофаи қалон байни фурӯшандаю харидор;

- зарурияти убури қардани молҳо аз сарҳади гумрукии Ҷумҳурии Тоҷикистон;

- иҷроиши амалиётҳо бо асҳори хориҷӣ;

- тахвили мол аз фурӯшанда ба харидор бо назардошти хароҷоти қалон амалӣ мегардад, ки эҳтимолияти ҷой доштани таъсири манфӣ ба тарафҳо ҷой дорад;

- сатҳи баланди хароҷот барои хизмати ғаёлияти иқтисоди берунӣ;

- хароҷоти қалон оид ба барасмиятдарории гумрукӣ аз руи муомилот дар савдои берунӣ;

- зарурияти ба даст овардани иттилоот на танҳо аз сарчашмаҳои дохилӣ (шартномаҳо, ҳуҷҷатҳои муассисӣ, ҳуҷҷатҳои ибтидоӣ, сабтқунақҳои баҳисобгирӣ, шаклҳои ҳисобот), балки аз сарчашмаҳои берунӣ (шиносномаи доду гирифт, декларатсияҳои гумрукӣ, ҳулосаи аудиторӣ дар бораи иштирокчиёни шартнома, маълумот оид ба нархҳои бозорӣ барои молҳои содиротию воридотӣ (мол, қор, хизмат), қурби асҳор ва ғайра пеш меояд.

Самтҳои асосии аудити ғаёлияти иқтисоди берунӣ инҳо ба ҳисоб мераванд [3, с.68]. :

- аудити амалиётҳои асҳорӣ;

- аудити амалиётҳои воридотӣ;

- аудити амалиётҳои содиротӣ.

Вазифаи асосии аудити амалиётҳои асҳорӣ ин муайян кардани мувофиқӣ ва қонунан иҷро қардани амалиётҳои асҳорӣ, ки тавассути ҳазина, суратҳисоб ва дигар ҳисобҳои бонкӣ иҷро гардидааст, дар назар дошта мешавад. Инчунин аудити амалиётҳои асҳорӣ тасдиқ намудани эътимоднокӣ ва пурра нишон додани амалиётҳои мазкурро дар қорхона дар бар мегирад.

Дар рафти ғаёлияти иқтисоди берунӣ, ки иҷроиши амалиётҳои ҳисоббаробаркунӣ бо истифода аз асҳори гуногун амалӣ карда мешаванд, бинобарин дар рафти аудити амалиётҳои мазкур аудитор бояд дуруст инъикос қардани онҳоро дар баҳисобгирии муҳосибӣ дида барояд.

Самтҳои асосии аудити амалиётҳои асҳорӣ инҳо ба ҳисоб мераванд:

- ҷамъовариҳои ҳуҷҷатҳое, ки оид ба қушодани ҳисоби асҳорӣ маълумот медиҳанд;

- санҷиши амалиётҳо оид ба хариди асҳори хориҷӣ;

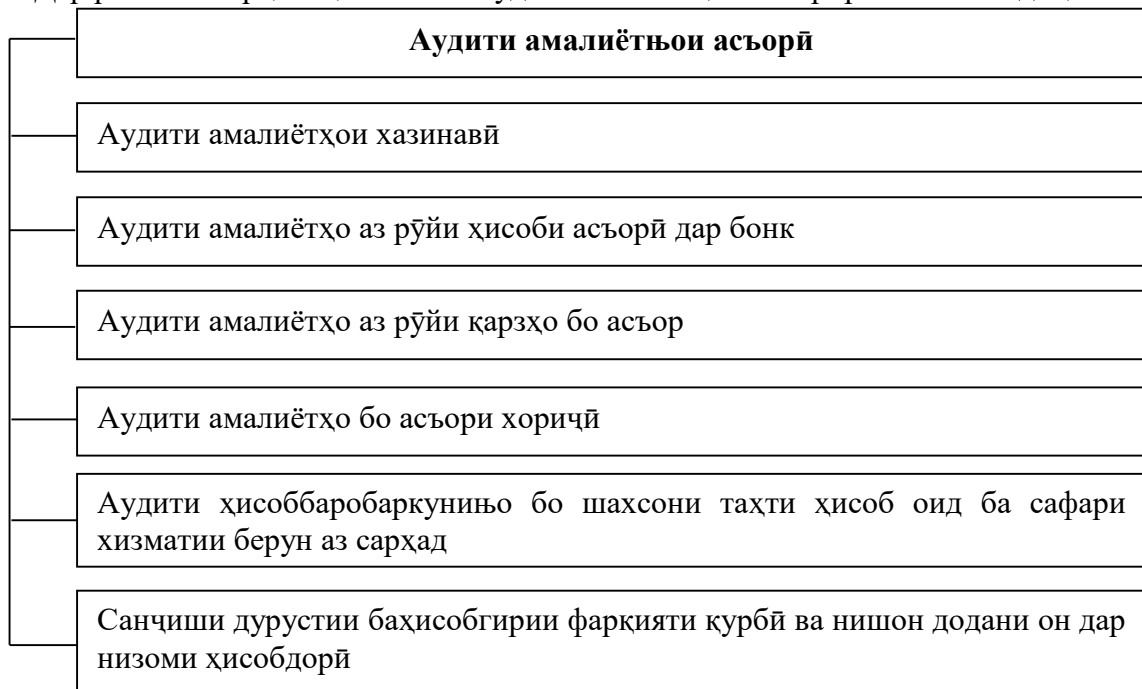
- санҷиши амалиётҳо бо асҳори нақдӣ, ки барои мақсадҳои сафари хизматӣ харидорӣ карда шудаанд;

- санҷиши азнавбаҳоидиҳои асҳорҳо ва санҷиши баҳисобгирии фарқияти қурбӣ;

- санҷиши амалиётҳои ҳазинавӣ бо асҳори хориҷӣ;

- санчиш ва баҳодихии дурустии баҳисобгирии харочот оид ба хизматрасонии ҳисоббаробаркунӣ-ҳазинавии ҳисобҳои асбории корхона.

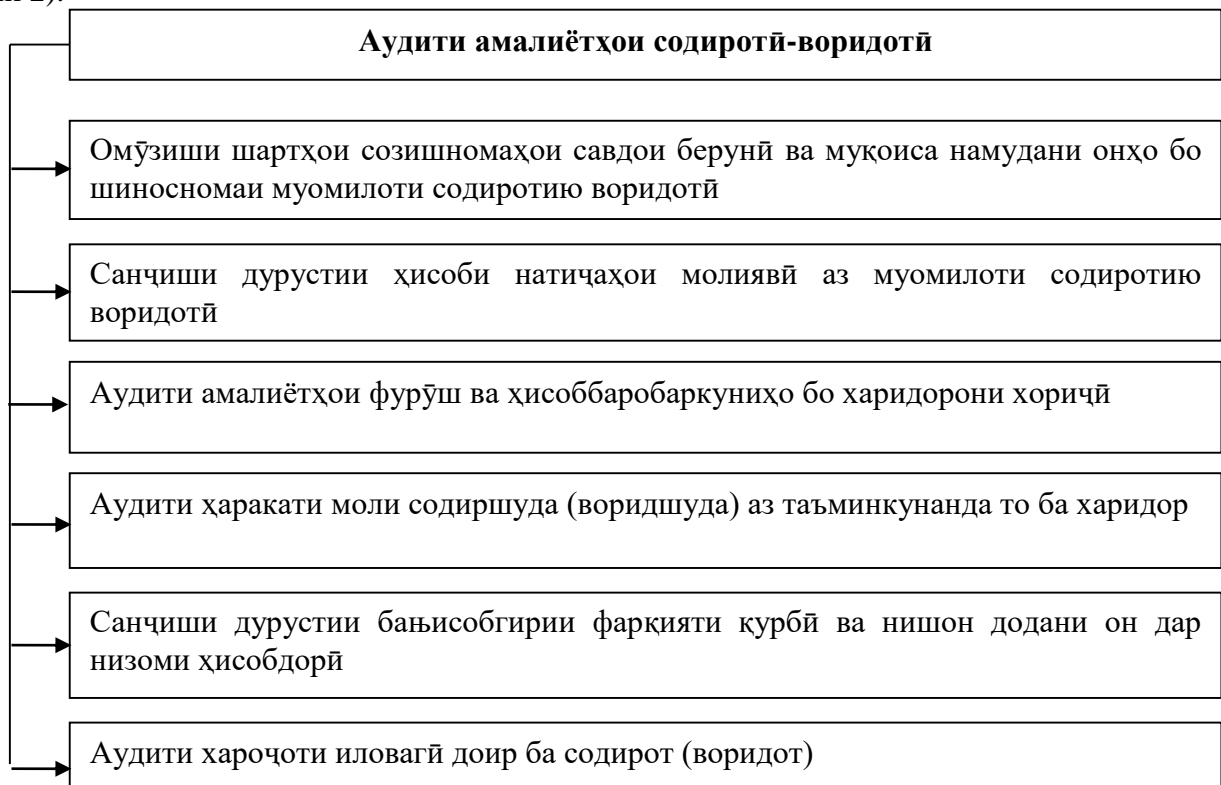
Дар расми 1 марҳилаҳои асосии аудити амалиётҳои асбориро нишон медиҳем.

Расми 1. Марҳилаҳои асосии аудити амалиётҳои асборӣ.

Мақсади асосии аудити амалиётҳои содиротию воридотӣ ин ибрози ақида дар бораи дуруст баҳисобгирии даромад аз фурӯши молҳои (қору хизмат) содиротӣ ва харочоти воридоти молҳо, пешниҳоди ақида дар бораи эътимоднокии нишондиҳандаҳои натиҷаҳои молиявӣ аз муомили содиротӣ-воридотӣ мебошад.

Самтҳои аудити амалиётҳои содиротӣ-воридотӣ дар расми 2. оварда шудааст. (ниг. ба расми 2).

Расми 2. Самтҳои аудити амалиётҳои содиротӣ-воридотӣ.

Ҳамчунин дар рафти аудити амалиётҳои содиротӣ-воридотӣ диққати асосӣ ба самтҳои зерин низ равона карда мешавад [4, с. 221]:

- санчиши асоснокии хароҷоти дохилкардашуда ба арзиши аслии молҳои содиротӣ;
- санчиши иҷрои уҳдадорӣҳои содиркунанда оид ба таҳвили маҳсулот (молҳо, кор ва хизмат);

- санчиши ҳисобҳои муҳосибие, ки барои баҳисобгирии молҳои ба содирот нигаронидашуда кушода шудааст ва ғ.

Ба сифати сарчашмаҳои санҷидашаванда асосан санадҳои қонунгузорӣ ва ҳуҷжатҳои меъёрӣ-ҳуқуқии танзимкунандаи муносибати воридкунандагон бо субъектони Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки дар фаъолияти иқтисоди берунӣ иштирок меварзанд, пеш аз ҳама муассисаҳои бонкӣ ва мақомотҳои давлатӣ дохил мешаванд.

Ҳамин тавр, аз дида баромадани хусусиятҳои аудити фаъолияти иқтисоди берунӣ ба чунин ҳулоса омадан мумкин аст, ки дар сатҳи баланд ташкил ва гузаронидани аудити фаъолияти иқтисоди берунӣ коркард ва қабули методикаи назорати аудиториро талаб менамояд.

Дар охир ҳаминро қайд карданиам, ки дар шароити пеш гирифтани сиёсати дарҳои кушод ва сиёсати истехсоли воридивазкунанда иштироккунандагони фаъолияти иқтисоди берунӣ фаъл мегарданд. Аммо новобаста ба фаълнокии онҳо, бомуваффақият ва мустақилона амал намудан дар фаъолияти иқтисоди берунӣ таҷрибаи зиёдроталаб менамояд. Санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқии соҳа бошанд барои рушди муносибатҳои мазкур шароити созгорро таъмин менамоянд. Дар шароити кунунии Ҷумҳурии Тоҷикистон санадҳои зикршуда наметавонанд ҳама муносибатҳоро танзим намоянд. Бинобарин барои муҳосибони ширкатҳои дар фаъолияти иқтисоди берунӣ иштироккунанда баҳри ба низом даровардани амалиётҳои хоҷагидорӣ мушкилӣ пеш меояд. Аз ин ру, аудити фаъолияти иқтисоди берунӣ муҳим доништа мешавад.

АДАБИЁТ

1. Бабаев Ю.А. Бухгалтерский учет, анализ и аудит внешнеэкономической деятельности: учебник / Ю.А. Бабаев, М.В. Друцкая, Ж.А. Кеворкова, Е.Е. Листопад, А.М. Петров: Под ред. Ю.А. Бабаева. – М.: Вузовский учебник: ИН-ФРА-М, 2011. – 395 с.
2. Лупикова Е.В. Пашук Н.К. "Учет и аудит внешнеэкономической деятельности" учебное пособие - М: 2009. – 320 с.
3. Международный аудит: Учебное пособие / Т.В.Ножкина. – КамчатГТУ, 2007. – 127 с.
4. Международный аудит: Учебное пособие / Ш.У.Азизов, С.Х. Юлдашева. – Ташкент, 2013. – 276 с.

Сафаров И.Н.

Обидов Ҷ.А.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

АСОСҲОИ ИНСТИТУТСИОНАЛИИ СТАНДАРТҲОИ БАЙНАЛМИЛАЛИИ АУДИТ ДАР БАҲШИ ДАВЛАТӢ

Ба ҳамагон маълум аст, ки стандартҳои байналмилалӣи аудит дар баҳши давлатӣ чун баҳши хусусӣ масъулияти аудиторро дар самти ба ҳисоб гирифтани қонунгузорӣ ва санадҳои меъерӣи ҳуқуқӣ дар рафти аудити ҳисоботи молиявӣ муқаррар менамоянд.

Бояд қайд намуд, ки қонунҳо ва санадҳои меъерӣи ҳуқуқӣ дар қисмати эътиборнокиашон ба ҳисоботи молиявӣ байни худ тавофут дошта, талаботҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъерӣи ҳуқуқӣ, ки риояи он аз тарафи ташкилотҳо зарур аст, заминаи меъерӣи ҳуқуқӣ барои ҳисоботҳои молиявӣ ба ҳисоб мераванд.

Дар амалияи фаъолияти муассисаҳо меъёрҳои як қатор қонунгузорӣ ва санадҳои меъерӣи-ҳуқуқӣ ба ҳисоботҳои молиявӣ эътибори бевосита дошта, ифода ёфтани ҳаҷми маблағҳо ва дарчи тамоми дигар ҳолатҳои молиявиро дар ҳисоботҳои молиявӣ муайян

менамоянд. Меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ талаботҳои дигарро дар самтҳои гуногун, аз қабилӣ тартиби пешбурди фаъолияти хоҷагидорӣ муқаррар намуда, аз ҷониби роҳбарияти субъект дар ҳамин самт дастрасӣ гардида, ба ҳисоботҳои молиявӣ даҳлат намекунад [3, с.57].

Риоя нагардидани талаботи қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ба оқибатҳои муайян, ба монанди таъин намудани ҷаримаҳо, баҳсҳо ва дигар ҳолатҳо оварда мерасонад, ки ҷой доштани чунин ҳолатҳо ба ҳисоботи молиявии субъектҳо таъсири ҷиддӣ расонида метавонад.

Роҳбари ваколатдори ташкилот барои таъмини пешбурди фаъолият дар доираи муқаррароти қонунгузорӣ ва дар маҷмӯъ санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, инчунин таъмини риояи он вобаста ба ифода ёфтани ҳаҷми маблағҳо ва тамоми дигар ҳолатҳои молиявӣ дар ҳисоботи молиявӣ масъул мебошад [1, с.123].

Ба роҳбарӣ гирифтани талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит ба аудитор дар самти ошкор намудани таҳрифгарӣҳои ҷиддӣ дар ҳисоботи молиявӣ, ки дар натиҷаи риоя нагардидани қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ ба миён омадааст, имконият фароҳам меорад. Бо назардошти ин ҳолат, интизор намеравад, ки аз ҷониби аудитор тамоми ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ошкор, пешгирӣ ва аз байн бурда мешаванд. Аз ин рӯ, барои пешгирӣ ва ё аз байн бурдани тамоми ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ аудитор масъулият надорад.

Бо сабаби мавҷуд будани маҳдудиятҳои ҷудоинопазири аудит ва бо вучуди банақшагирии дахлдор ва амалӣ намудани аудит тибқи меъёрҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит, ҳавфи ногузирии ҷой доштани баъзе аз таҳрифгарӣҳои ҷиддӣ дар ҳисоботҳои молиявӣ ва ошкор нашудани он боқӣ мемонад [2, с.114].

Таҷриба нишон медиҳад, ки эҳтимолияти таъсиррасонии маҳдудиятҳои ҷудоинопазир ба қобилияти аудитор дар самти ошкор намудани таҳрифгарӣҳои ҷиддӣ бо сабабҳои зерин афзун мегардад:

а) амал намудани як қатор қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки фаъолияти амалиётҳои ташкилотҳоро ба таври пурра ба танзим дароварда, одатан меъёрҳои он ба ҳолати ҳисоботи молиявӣ таъсири ҷиддӣ нашошта, бинобар ин зимни омода гардидани ҳисоботи молиявӣ ба инобат гирифта намешаванд;

б) бар хилофи меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ ҷой доштани амалҳои, ки барои рӯйпӯш намудани қоидавайронкуниҳо, ба монанди маслиҳати ҷиноӣ, сохтакорӣ ҳуҷҷатҳо, барқасдона инъикос накардани амалиётҳо дар ҳисоботҳо, амалҳои роҳбарияти ташкилотҳо оиди мадди назар намудани воситаҳои назорат ва таҳрифгарӣҳои қасдонаи ҳолатҳои воқеӣ равона гардида, ба аудитор пешниҳод карда шудааст;

в) ба доираи ваколатҳои ҳуқуқӣ дахл доштани баррасии амалҳои, ки ҳолати воқеии риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқиро тасдиқ менамояд.

Хулоса, ҳар қадар ки амалиётҳои молиявии дар ҳисоботҳо ифодаёфта берун аз доираи меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ амалӣ шуда бошад, ҳамон қадар эҳтимолияти ошкор кардани ҳолатҳои риоя нагардидани талаботҳо кам мегардад.

Бо назардошти меъёрҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит уҳдадорӣҳои аудитор вобаста ба риоя намудани муқаррароти ду гуруҳи гуногуни қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ ҷудо карда шудааст:

1. Муқаррароти қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки меъёрҳои он дар самти муайян намудани ифода ёфтани ҳаҷми маблағҳо ва тамоми дигар ҳолатҳои молиявии дар ҳисоботи молиявӣ ифодашуда таъсири бевосита дорад. Ба чунин гуруҳи қонунҳо ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ қонунгузориҳои андоз, таъмини нафақа ва ғ. мисол шуда метавонад;

2. Дигар қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ, ки ба ҳолатҳои зикршуда таъсири бевосита нашошта, риояи меъёрҳои он ба ҷанбаҳои амалиётҳои тижоратӣ, қобилияти идома додани фаъолият ва ё пешгирӣ намудани ҷаримабандиҳои ҷиддӣ мусоидат менамоянд, масалан, риоя намудани шартҳои иҷозатномадиҳӣ, талаботҳо вобаста ба доштани қобилияти

адои қарз, ҳифзи табиат ва ғ. Бо вучуди он риоя нагардидани он ба ҳисоботи молиявӣ метавонад таъсири чиддӣ дошта бошад.

Меъёрҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ талаботҳоеро пешниҳод менамояд, ки амалӣ намудани чорабиниҳои аудиторӣ бо мақсади ба даст овардани ақидаи аудиторӣ вобаста ба ҳисоботи молиявӣ, метавонад диққати аудиторро ба ҳолатҳои ошкор қардан ва ё эҳтимолияти риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ қалб намояд ва аудитор доимо бояд барои ба миён омадани чунин ҳолатҳо омода бошад.

Бо мақсади ошкор намудани ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки ба ҳисоботи молиявӣ таъсири бевосита расонида метавонад, ба аудитор лозим аст, то чорабиниҳои аудиторӣ зеринро амалӣ намояд: а) вобаста ба риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ аз ҷониби роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ дархостҳо пешниҳод намояд; б) мукотибахоро бо мақомотҳои дахлдори иҷозатномадиҳӣ ва дигар мақомотҳои идоракунӣ мавриди санҷиш қарор диҳад.

Дар сурати тахмин намудани мавҷудияти ҳолати риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ба аудитор зарур аст, ки ҳолати мазкурро бо роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ муҳокима намояд [2, с.83].

Дар ҳолати аз ҷониби роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ пешниҳод нашудани маълумотҳои дахлдор, ки ҳолати риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқиро тасдиқ менамояд, инчунин ба миён омадани ақида дар бораи таъсири чиддӣ доштани ҳолати риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ, аудитор метавонад зарурати гирифтани маслиҳати ҳуқуқиро баррасӣ намояд. Аммо дар сурати ғайриимкон будани дастрасии маълумотҳои дахлдор оид ба эҳтимолияти ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, аз ҷониби аудитор таъсири мавҷуд набудани далелҳои кофӣ ва эътимодноки аудиторӣ ба натиҷаи ҳисобот (хулоса)-и аудиторӣ баррасӣ карда мешавад.

Аз ҷониби аудитор оқибатҳои риоя нагардидани қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ аз нуқтаи назари дигар ҷанбаҳои аудит, аз ҷумла арзёбии хавфҳо ва эътимоднокии маълумотҳои пешниҳоднамудаи роҳбарияти ташкилот арзёбӣ карда шуда, вобаста ба ин ҳолатҳо чораҳои дахлдор бояд андешида шавад.

Тибқи муқаррароти стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ дар сурати бевосита даст доштани роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ дар ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ба аудитор зарур аст, ки оиди ҳолати ҷойдошта ба мақоми болоии ташкилот хабар диҳад. Дар мавриди мавҷуд набудани мақоми болоии ташкилот ва ё аудитор гумон барад, ки маълумотҳои пешниҳоднамудаи ӯ ба инбат гирифта намешавад ё ин ки шахси баррасикунанда сазовори боварӣ нест, ҷиҳати ҳуқуқии масъалаи мазкур бояд мавриди баррасӣ қарор дода шавад.

Ҳамчун қоида дар сурати эҷод намудани монеаҳо аз ҷониби роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ барои ба даст овардани далелҳои кофӣ ва эътимоднокии аудиторӣ дар самти ҷой доштани ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ба аудитор зарур аст, ки андешаи худро бо шарҳи он баён намояд ва ё бинобар маҳдуд будани микёси аудит тибқи меъёрҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ аз изҳори ақида даст кашад. Аммо дар сурати муайян намудани ҳолати даст надоштани роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ ва бинобар ҷой доштани маҳдудиятҳо, ки барои муайян намудани ҳолати риоя нагардидани мусоидат намудааст, тибқи меъёрҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ зарурати арзёбии таъсири ин ҳолатҳо ба ҳисобот (хулоса)-и аудиторӣ ба миён меояд.

Аудиторро зарур аст, ки маълумотҳои дахлдорро вобаста ба ҳолатҳои ошкор қардан ва ё эҳтимолияти риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, инчунин натиҷаҳои муҳокимарониҳо бо роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ, мақомотҳои идоракунӣ ва ҳифзи ҳуқуқ дар ҳуҷҷатҳои аудиторӣ дарҷ намояд.

Стандартҳои байналмилалӣ аудитро дар баҳши давлатӣ муҳим мешуморем, агар онҳо дурусӣ ва ҳаққонияти аудити молиявӣ ва самаранокиро таъмин карда тавонан. Вобаста ба ҳолати ҷойдошта мо чунин мешуморем, ки стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ санҷиши сатҳи касбиро таъмин мекунанд, агар дар мавриди истифодаи онҳо нуктаҳои зерин ба инобат гирифта шаванд:

- риояи қоидаҳои аз ҷониби мақомоти олии назорати молиявӣ пешниҳодшуда;
- мунтазам такмил додани донишу малакаи аудиторони баҳши давлатӣ;
- риояи талаботи Дастурамали истифодабарии стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ;
- риояи принципҳои истифодабарии стандартҳои байналмилалӣ аудит.

Ҳамчун хулоса метавон гуфт, ки бо мақсади ошкор ва бартараф намудани ҳолатҳои риоя нагардидани меъёрҳои қонунгузорӣ ва санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ, муассисаҳои баҳши давлатиро зарур аст, то татбиқи чорабиниҳои зеринро таъмин намоянд:

- омӯзиши (мониторинг)-и талаботҳои қонунгузорӣ ва таъмини амалӣ намудани чорабиниҳои амалиётӣ дар доираи ин талаботҳо;
- ташкил ва пешбурди фаъолияти дахлдори низоми назорати дохилӣ;
- таҳияи Кодекси одоб ва риояи меъёрҳои он;
- фаҳмондадиҳии меъёрҳои Кодекси одоб ба ҳайати кормандон;
- омӯзиши (мониторинг)-и риояи меъёрҳои Кодекси одоб ва татбиқи чораҳои интизомӣ нисбати кормандоне, ки ин меъёрҳоро риоя накардаанд;
- ҷалби мушовирон оид ба масъалаҳои ҳуқуқӣ чихати расонидани ёрӣ дар самти омӯзиши (мониторинг)-и талаботҳои қонунгузорӣ.

АДАБИЁТ

1. Контроль в финансово-бюджетной сфере: науч.-практ. пособие / под ред. И. И. Кучерова и Н. А. Поветкина. М.: 2016. – 320 с.
2. Папова С.В. Международные стандарты аудита. Учебное пособие. – изд. с изм. – М: Экономика. 2015.–165 с.
3. Шинкарева О.В. Государственный и муниципальный финансовый контроль: международные стандарты ИНТОСАИ // Финансы. 2017. № 8. - С.56-60

*Олимзода Д.З. - ассистент
Мелибоев Ҷ.Ҳ. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

РОҲҶОИ ТАКМИЛИ АУДИТ ДАР НИЗОМИ НАЗОРАТИ МОЛИЯВИИ СУБЪЕКТҶОИ ХОҶАГИДОРӢ

Дар ҳама ҳолатҳои гузаронидани аудити ҳатмӣ ташкилотҳои аудиторӣ бояд аҳбори ҳаттӣ (ҳисобот) ба роҳбарият (соҳибмулкони)-и субъекти хоҷагидорӣ санҷидашавандаро омода ва пешниҳод намоянд. Онҳо метавонанд дар рафти аудит дар шакли шифохӣ ё ҳаттӣ аҳбори мобайниро омода карда, пешниҳод намоянд.

Мақсади аҳбори ҳаттӣ – ба роҳбарияти шахси санҷидашаванда расонидани маълумот дар бораи камбудии дар баҳисобгирии муҳосибӣ ва низоми назорати дохилӣ, ки метавонанд ба хатоҳои муҳим дар ҳисоботи молиявӣ ва тартиби таҳиякунии тақлифҳои созанда оид ба мукамалгардонии низомҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва назорати дохилии шахси санҷидашаванда оваранд, мебошад [1, с. 154].

Аҳбори ҳаттии аудитор фақат он масъалаҳоеро дар бар мегирад, ки дар рафти гузаронидани аудит диққати аудиторро бештар ҷалб намудаанд ва ба фикри вай барои идоракунии фаъолияти субъекти хоҷагидорӣ санҷидашаванда аҳамияти бештар доранд.

Аудитор уҳдадор нест, ки дар рафти аудит барои ҷустуҷӯ ва дарёфт кардани аҳбори барои идоракунии шахси санҷидашаванда муҳим амалҳои аудиторӣ хосаро таҳия ва роҳандозӣ намояд.

Дар мавриди аудити ташаббусӣ ташкилотҳои аудиторӣ (аудиторҳо) бояд ба роҳбарияти шахси санчидашаванда ахбори хаттии аудиторро дар ҳолатҳои омода ва пешниҳод кунанд, ки агар:

- бо шартномаи гузаронидани аудити ташаббусӣ аз натиҷаҳои аудит омодаسازیи хулосаи аудиторӣ пешбинӣ шудааст;

- бо шартнома дар бораи гузаронидани аудити ташаббусӣ на омодаسازیи хулосаи аудиторӣ, балки омодаسازیи ахбори хаттии аудитор пешбинӣ шудааст [1, с. 156].

Дар ахбори хаттии аудитор бояд ҳама он чизе, ки бо далелҳои ғаёлияти хоҷагидорӣ шахси санчидашаванда алоқаманд аст, ҳамоиҳо ва таҳрифҳои, ки ба саҳеҳии ахбори ҳисоботи молиявӣ вай таъсири муҳим мерасонанд ё метавонанд таъсир расонанд, нишон дода шавад.

Ахбори хаттии аудитор наметавонад чун ҳисоботи пурра оид ба ҳама камбудихои ҷойдошта баррасӣ шавад, вай фақат он камбудихоеро инъикос мекунад, ки дар раванди санчиши аудиторӣ ошкор гардидаанд.

Ахбори хаттии аудитор бояд аз ҷониби аудиторҳо ва дигар мутахассисони бевосита аудиторро гузаронида имзо карда шавад. Агар санчиши аудиторро гурӯҳи аудиторҳои аз шумораи назарраси кормандони ташкилоти аудиторӣ иборатбуда гузаронида бошад, ахбори хаттии аудитор бояд аз ҷониби роҳбари гурӯҳи кормандон ё роҳбарони зергурӯҳҳои алоҳида имзо карда шавад.

Саҳифаҳои ахбори хаттии аудитор бояд ба таври муттасил рақамгузорӣ карда шаванд. Тавсия мешавад, ки саҳифаи аввал дар варақаи фирмавии ташкилоти аудиторӣ – ё бо муҳри кунҷакӣ, ё мутобиқи талаботи барои нигориши ҳуҷҷатҳои муқотиботи расмӣ муқаррарнамудаи ташкилоти аудиторӣ нигориш карда шавад.

Ҳар як ташкилоти аудиторӣ бояд талаботи ягонаи (дохилиширкутии) худро ба шакли омодаسازیи ахбори хаттии аудитор таҳия намояд, ки роҳбари ташкилоти аудиторӣ онҳоро тасдиқ мекунад.

Дар ахбори хаттии аудитор ҳатман бояд ин маълумот оварда шаванд [2, с. 56]:

- лозимиҳои ташкилоти аудиторӣ ва лозимиҳои шахси санчидашаванда;

- нишондод ба даврае, ки ҳуҷҷатҳои дар рафти аудит санчидашудаи шахси санчидашаванда ба он тааллуқ доранд;

- вайронкуниҳои муҳими тартиби бо қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон муқарраршудаи пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва тартибдихии ҳисоботи молиявӣ, ки дар рафти аудит ошкор шуда ва ба саҳеҳии ҳисоботи молиявӣ таъсир мерасонанд ё метавонанд таъсир расонанд;

- санаи баимзорасонии ахбори хаттии аудитор.

Дар илова ба маълумоти ҳатмӣ вобаста аз ҳаҷм, миқдос ва ҳосагии санчиши аудиторӣ, андозаҳои ташкилоти аудиторӣ, андозаҳо ва ҳосагиҳои субъекти хоҷагидорӣ санчидашаванда дар ахбори хаттии аудитор мебошад чунин маълумотро нишон дод:

- хусусиятҳои иҷроиши санчиши аудиторӣ, ки бо шартнома (мактуб-ухдадорӣ)-и байни ташкилоти аудиторӣ ва субъекти хоҷагидорӣ пешбинӣ шудаанд, инчунин хусусиятҳои иҷроиши қор, ки дар рафти санчиш маълум гардидаанд;

- маълумот оид ба ҳайати миқдорӣ кормандони муҳосибот, сохтори муҳосибот ва хусусиятҳои низоми баҳисобгирии муҳосибии истифодашаванда;

- рӯйхати соҳаҳо ва самтҳои асосии баҳисобгирии муҳосибӣ, ки ба санчиш гирифта шудаанд;

- маълумот оид ба методикаи санчиши аудиторӣ ва ғ.

Маълумоти дар ахбори хаттии аудитор овардашуда бояд аниқ, мухтасар, пурмухтаво ва беғалат бошад. Дар ҳолатҳои зарурӣ дар ахбори хаттии аудитор бояд асосноккуниҳои ҳисобкуниҳо ва баҳодихҳои миқдорӣ, ишорат ба санадҳои қонунгузориҳои амалкунанда оварда шаванд.

Дар ахбори хаттии аудитор ҳатман нишон дода мешавад, ки кадоме аз қайдҳо оид ба камбудихо муҳим ва кадомашон номуҳиманд, оё онҳо ба хулосаи аудиторӣ таъсир мерасонанд (ё метавонанд таъсир расонанд).

Ҳангоми оморасозии ҳулосаи мусбати шартӣ, ҳулосаи манфӣ ё дасткашӣ аз изҳори ақида дар ахбори хаттии аудитор бояд далеловарии муфассали сабабҳои ҳосил намудани ақидаи дахлдор нишон дода шавад.

Ахбори хаттии аудитор дар рафти санҷиши аудиторӣ омода карда шуда, дар марҳилаи ниҳии санҷиши аудиторӣ ба роҳбар ва (ё) соҳибмулки субъекти хоҷагидорӣ санҷидашаванда пешниҳод карда мешавад.

Масъалаҳои алоҳидаи ахбори хаттии аудитор метавонанд дар шакли шифоҳӣ ё бо тартиби мукотибаи дутарафа бо кормандони шахси санҷидашаванда дар рафти гузаронидани санҷиш бо баҳисобгирии сатҳи масъулият, дастрасӣ ба ахбор ва дараҷаи вақолати чунин кормандон муҳокима карда шаванд. Дар ин маврид ҳама ҳуҷҷатҳои воридшаванда ва содиршавандаи хаттиро аудиторҳо бояд ба ҳуҷҷатҳои қорӣ иловагии худ зам намоянд.

Ахбори хаттии аудитор ба миқдори на кам аз ду нусха тартиб дода мешавад: яке бо забонхат ба роҳбари шахси санҷидашаванда дода мешавад, дигарӣ дар ихтиёри ташкилоти аудиторӣ монда, ба ҳуҷҷатҳои қорӣ иловагии аудитор зам карда мешавад.

Розӣ набудани гирандаи ахбори хаттии аудитор бо муҳтавои вай наметавонад барои дасткашӣ қардан аз гирифтани ин ҳуҷҷат асос шавад.

Аудитор бояд ба ҳисоботи молиявӣ ва ҳулосаи аудиторӣ таъсир расонидани рӯйдодҳои, ки пас аз санаи ҳисоботӣ рух додаанд, ба инбат гирад. Дар ин маврид вай бояд ҳам ба рӯйдодҳои соғор ва ҳам ба рӯйдодҳои носоз диққат диҳад.

Амалҳои барои муайян қардани рӯйдодҳои, ки метавонанд даровардани тасҳеҳот ба ҳисоботи молиявӣ ё дар он қушодадиҳии ахборро талаб кунанд, ҳар чӣ қадар наздиктар ба санаи додани ҳулосаи аудиторӣ ба ҷо оварда мешаванд ва метавонанд инҳоро дар бар гиранд:

- таҳлили усулҳои, ки роҳбарият барои таъмин намудани муайянқунии рӯйдодҳои пас аз санаи ҳисоботӣ рухдода ва таъсири онҳо ба ҳисоботи молиявӣ муқаррар намудааст;
- омӯзиши суратчаласаҳои маҷлисҳои саҳмиядорон, шӯрои директорон (шӯрои назоратӣ), комиссияи тафтишотӣ ва мақоми иҷроияи шахси санҷидашаванда, ки пас аз анҷоми давраи ҳисоботӣ гузаронида шудаанд;
- дархостҳои нисбат ба рӯйдодҳои, ки суратчаласаҳои муҳокимақуниашон ҳоло омода нестанд;
- таҳлили ҳисоботи молиявии пешакии (мобайнии) мавҷудбудаи аз ҳама охири, агар ин зарур ва мувофиқи мақсад бошад, таҳлили сметаҳо, ояндабинҳои ҳаракати воситаҳои пулӣ ва дигар ҳисоботҳои дахлдори роҳбарият;
- дархостҳои ба ҳуқуқшиносони субъекти хоҷагидорӣ равонакардашуда, ё мурочиати такрорӣ ба онҳо оид ба дархостҳои хаттӣ ё шифоҳии пешин нисбат ба тафтишот ва даъвоҳои судӣ;
- дархостҳои ба роҳбарият равонакардашуда нисбат ба рӯйдодҳои охири, ки метавонанд ба ҳисоботи молиявӣ таъсир расонанд.

Агар аудити қисмати субъекти хоҷагидорӣ (намояндагӣ, филиал ё қорҳои фаръӣ)-ро аудитор дигар гузаронад, аудиторро мебояд амалҳои нисбат ба рӯйдодҳои пас аз анҷоми давраи ҷойдошта баҷомеовардаи аудитор дигарро ба эътибор гирад, инчунин масъалаи зарурати оғозсозии аудитори дигарро оид ба санаи банақшагирифташудаи додани ҳулосаи аудиторӣ баррасӣ намояд.

Агар аудитор оид ба рӯйдодҳои, ки ба ҳисоботи молиявӣ таъсири муҳим мерасонанд, оғоз шавад, вай мебояд баррасӣ кунад, ки оё ин рӯйдодҳо ба таври муносиб дар баҳисобгирии муҳосибӣ инъикос гардида ва дар ҳисоботи молиявӣ ба таври саҳеҳ қушода дода шудаанд ё не.

Аудитор уҳдадор нест, ки нисбат ба ҳисоботи молиявӣ пас аз санаи баимзорасии ҳулосаи аудиторӣ амалҳо ба ҷо оварад ё дархостҳои равона кунад. Дар муддати давраи аз санаи додани ҳулосаи аудиторӣ оғозшаванда масъулияти оғозсозии аудиторро оид ба далелҳои, ки метавонанд ба ҳисоботи молиявӣ таъсир расонанд, роҳбарияти шахси санҷидашаванда мебарад.

Агар пас аз санаи додани хулосаи аудиторӣ ба аудитор далеле маълум гардад, ки метавонад ба ҳисоботи молиявӣ таъсири муҳим расонад, вай бояд муайян кунад, ки оё тағйирот даровардан ба ҳисоботи молиявӣ лозим аст, ин масъаларо бо роҳбарияти шахси санчидашаванда муҳокима намояд ва тадбирҳои дар ин маврид заруриро бинад.

Агар роҳбарияти шахси санчидашаванда ба ҳисоботи молиявӣ тағйирот ворид намояд, аудитор бояд амалҳои дар ин ҳолат заруриро анҷом дода, доир ба ҳисоботи молиявии тағйирдодашуда хулосаи аудитории нав пешниҳод намояд. Санаи додани хулосаи аудитории нав набояд аз санаи баимзорасӣ ё тасдиқкунии ҳисоботи молиявии тағйирдодашуда барвақттар нишон дода шавад.

Агар роҳбарияти шахси санчидашаванда ба ҳисоботи молиявӣ тағйирот надарорад, вале аудитор мепиндорад, ки ин тағйирот бояд дароварда шаванд ва хулосаи аудиторӣ ҳоло ба шахси санчидашаванда пешниҳод нашудааст, аудитор ақидаи худро бо тавзеҳ ё чун ақидаи манфӣ изҳор менамояд.

Пас аз ба субъекти хоҷагидорӣ додани хулосаи аудиторӣ аудитор бояд шахсони ба роҳбарии умумии субъекти хоҷагидорӣ масъулият барандаро огоҳ созад, ки шахси санчидашаванда ҳисоботи молиявӣ ва хулосаи аудитории мазкурро набояд ба шахсони сеюм пешниҳод намояд.

Пас аз барориши (нашри) ҳисоботи молиявӣ аудитор ҳеч гуна уҳдадориҳои ба раван кардани ягон намуд дархости ба ҳамин ҳисоботи молиявӣ дахлдоштаро ба зимма намегирад.

Агар пас аз барориши ҳисоботи молиявӣ аудитор оид ба рӯйдод ё далели дар санаи додани хулосаи аудиторӣ мавҷудбуда, ки дар паёмади он аудитор бояд хулосаи аудиторию тағйир метод (агар ин рӯйдод ё далел маълум мебуд), огоҳ шавад, вай бояд масъалаи зарурати азнавдиабароии ҳисоботи молиявиро баррасӣ намуда, онро бо роҳбарияти шахси санчидашаванда муҳокима намояд.

Агар роҳбарияти шахси санчидашаванда ҳисоботи молиявиро аз нав дида барояд, аудитор мебояд амалҳои аудитории дар ин ҳолат заруриро ба ҷо орад, тадбирҳои дидаи роҳбарияти субъекти хоҷагидориро санҷад, ҳама касонро ки ҳисоботи молиявии пешниҳодшударо яққоя бо хулосаи аудиторӣ пештар гирифтаанд, оид ба ҳолати пайдошуда огоҳ созад ва оид ба ҳисоботи молиявии тағйирдодашуда хулосаи аудитории навро пешниҳод намояд.

Хулосаи аудитории нав бояд матни диққатҷалбкунандаеро дар бар гирад, ки дар он асосҳо барои азнавдиабароии ҳисоботи молиявӣ ва хулосаи аудитории пештар пешниҳодшуда ба таври нисбатан муфассалтар зикр гардида бошанд.

Хулосаи аудитории нав бояд бо санае дода шавад, ки аз санаи тасдиқкунии ҳисоботи молиявии азнавдиабаромадашуда барвақттар набошад.

Аудитор дар мавридҳои зарурӣ барои ноилгардӣ ба мақсади аудит бояд аз роҳбарияти

АДАБИЁТ

1. Каримов Б.Ҳ., Бобиев И.А., Қаюмова Ф.А., Набиев Б.А. Стандартҳои байналмилалии ҳисоботи молиявӣ. Дастури таълимӣ. – Душанбе, Ирфон, 2014. – 440 с.
2. Ойев Н.А., Шоймардонов С.Қ., Каримов Б.Ҳ., Бухориев С.М. Баҳисобгирии андоз. Васоити таълимӣ. – Душанбе, ДСХ, 2016. – 316 с.

*Маҳмадова М.Ш. – ассистент
Бадрдинов Б.Н. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ДАВРАҲОИ ТАҲИЯ ВА ПЕШНИҲОД КАРДАНИ ҲИСОБОТИ МОЛИЯВӢ ДАР МУАССИСАҲОИ БУҶЕТӢ ВА ИЛМӢ

Мувофиқи фармони Вазорати молияи ҶТ аз 20.03.2009 сол таҳти №639 дар баҳисобгирии муҳосибӣ дар бахши давлатӣ ислоҳоти гузариш ба Стандарти ҳисоботи молиявии бахши давлатии Тоҷикистон гузаронида шуда истодааст. Дар раванди ислоҳот

ҳисобҳои муҳосибии муассисаҳои бучавӣ ба Ҳисобҳои Ягонаи ҳисобдорӣ иваз карда шудаанд. Дар асоси ислоҳот маҷмӯи ҳисоботҳо ҳам тағйир ёфтанд [3].

Усули ҳисобкунӣ ин усули баҳисобгириест, ки тибқи он амалиёт ва дигар рӯйдодҳо аз рӯи амалан иҷрокунӣ эътироф карда мешавад (на дар он ҳолате, ки воситаҳои пулӣ ё эквиваленти онҳо гирифта шудааст, ё пардохта шудааст). Маълум аст, ки амалиётҳо ва рӯйдодҳо дар ҳуҷҷатҳои баҳисобгирӣ ба қайд гирифта шуда, дар ҳисоботҳои молиявӣ ҳамон даврае, ки дахл дорад, эътироф карда мешавад. Ҷузъиёти эътирофшавандаи ҳисобгирии муҳосибӣ ҳангоми баҳисобгирӣ бо усули ҳисобкунӣ инҳо мебошанд: дороиҳо, ўҳдадориҳо, дороиҳои соф сармоя, даромадҳо ва хароҷотҳо мебошанд.

Мақсади ҳисоботи молиявӣ ин пешниҳод намудани маълумот оид ба ҳолати молиявӣ, натиҷаи фаъолияти молиявӣ ва ҳаракати маблағҳои пулии субъект, ки барои доираи васеи истифодабарандагон, чиҳати баҳодихӣ ва қабули қарорҳо оид ба ҷойгир намудани захираҳо, судманд мебошад. Махсусан, мақсади ҳисоботи молиявӣ субъект бояд, пешниҳоди иттилоот барои қабули қарорҳои судманд буда ва нишон додани қобилияти субъект барои ҳисобот додани он захираҳое, ки ба ӯ бовар карда шудааст, бо роҳи:

а) Пешниҳоди маълумот оиди сарчашмаҳо, тақсимот ва истифодабарии захираҳои молиявӣ;

б) Пешниҳоди маълумот дар хусуси он ки, чӣ тавр субъект фаъолияти худро маблағгузорӣ намуда, талаботи худро бо воситаҳои пулӣ қонеъ гардонид;

в) Пешниҳоди маълумоти судманд, барои баҳодихии имкониятҳои субъект чиҳати маблағгузори фаъолияти худ ва баргардонидани ўҳдадориҳои худ.

г) Пешниҳоди маълумот оид ба ҳолати молиявӣ субъект ва тағйиротҳои онҳо.

Ҳисоботи молиявӣ ҳамчунин метавонад, нақши плани переспективиро оиди пешниҳоди иттилооти зарурӣ чиҳати ояндабинии дараҷаи захираҳо барои фаъолияти пайваста зарурро бозад. Захираҳо, метавонанд дар натиҷаи фаъолияти пайваста бо ин хавфу номуайяни алоқаманд, ба вучуд оварда шаванд. Чун қоида, ҳисоботи молиявӣ ташкилотҳои бучетӣ ба истифодабарандагон чунин маълумотҳоро пешниҳод менамояд:

(а) маблағҳо гирифта шудаанд ва онҳо мувофиқи меъёрҳои дар бучет маъкул ёфта истифода бурда шудаанд;

(б) маблағҳои гирифташуда, мувофиқи меъёрҳо ва талаботҳои шартномавӣ бо дар назардошти маҳдудкунии молиявӣ тавассути мақоми қонунгузор муқаррар гардида, истифода бурда шудаанд.

Бо мақсади расидан ба ин ҳадаф ҳисоботи молиявӣ ташкилотҳои бучетӣ чунин маълумотҳоро дар бар мегиранд: Дороиҳо; Ўҳдадориҳо; Дороиҳои соф/сармоя; Даромадҳо; Хароҷотҳо; дигар тағйиротҳои дороиҳои соф; Гардиши маблағҳои пулӣ.

Масъулият барои омода ва пешниҳод намудани ҳисоботи молиявӣ барои ташкилотҳои бучетӣ тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ”(25 март 2011 таҳти №702) муайян карда шудааст [3, 45].

Маҷмӯи пурраи ҳисоботи молиявӣ аз чунин қисматҳо иборат мебошад:

Шакли №1 – Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ

Шакли №2 – Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №3 – Ҳисобот оид ба тағйиротҳои дороиҳои соф

Шакли №4 – Ҳисобот оид ба гардиши воситаҳои пулӣ

Шакли №5 – Ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷот

Шакли №6 – Ҳисобот оид ба иҷроиши нақша аз рӯи штатҳо ва контингентҳо

Ҳисоботи молиявӣ бояд ҳолати молиявӣ, натиҷаи фаъолияти молиявӣ ва гардиши маблағҳои ташкилоти бучетиро саҳеҳ нишон диҳад. Пешниҳоди саҳеҳ инъикоси дурусти натиҷаи амалиётҳо, рӯйдоду шароитро мувофиқи нишондод ва меъёрҳое, ки дороиҳо, ўҳдадориҳо, даромаду хароҷотҳоро эътироф мекунад ва дар СҲМБДТ инъикос ёфтааст, талаб менамояд.

Дар навбати худ ҳар як шакли ҳисоботи молиявӣ шаклҳои дорои хусиятҳои тафсири маълумотҳои нишондоҳо дар шаклҳои гуногун пешниҳод мекунад.

Шакли №1 – Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ

Шакли №1/1 – Маълумот оид ба қарздории дебиторӣ ва кредиторӣ

Шакли №1/2 – Маълумот оид ба амалиётҳои дохилии бахши давлатӣ

Шакли №1/3 – Маълумот оид ба гардиши дороиҳои дарозмуддат

Шакли №1/4 – Маълумот оид ба гардиши захираҳои моддӣ

Шакли №1/5 – Маълумот оид ба камомад ва дуздии воситаҳои пулӣ ва арзишҳои

моддӣ

Шакли №1/6 – Маълумотоид ба фоидаи тақсимнашуда (зарари пӯшиданашуда)

Шакли №1/7 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ

Шакли №1/8 – Варақаи бақиявӣ

Шакли №2 – Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №2/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №3 – Ҳисобот оид ба тағйиротҳои дороиҳои соф

Шакли №3/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба тағйиротҳои дороиҳои

соф

Шакли №4 – Ҳисобот оид ба гардиши воситаҳои пулӣ

Шакли №4/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба гардиши воситаҳои пулӣ

Шакли №5 – Ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷот

Шакли №6 – Ҳисобот оид ба иҷроиши нақша аз рӯи штатҳо ва контингентҳо.

Аз рӯи даврият ҳисоботи молиявӣ ба ҳисоботҳои молиявии солона ва фосилавӣ (3-моҳа, 6-соҳа, 9 моҳа) тақсим мешавад.

Ба таркиби ҳисоботи молиявии солона ва ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷоти муассисаҳои бучетӣ шаклҳои зерин дохил карда мешаванд:

Шакли №1 – Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ бо шаклҳои аз 1 то 8

Шакли №2/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №3 – Ҳисобот оид ба тағйиротҳои дороиҳои соф

Шакли №3/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба тағйиротҳои дороиҳои

соф

Шакли №4 – Ҳисобот оид ба гардиши воситаҳои пулӣ

Шакли №4/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба гардиши воситаҳои пулӣ

Шакли №5 – Ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷот

Шакли №6 – Ҳисобот оид ба иҷроиши нақша аз рӯи штатҳо ва контингентҳо

Ба таркиби ҳисоботи молиявии фосилавии муассисаҳои бучетӣ шаклҳои зерин дохил карда мешаванд:

Шакли №1 – Ҳисоботоид ба ҳолати молиявӣ

Шакли №1/7 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ

Шакли №1/8 – Варақаи бақиявӣ

Шакли №2 – Ҳисоботоид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №2/1 – Навиштаҷоти тавзеҳотӣ ба Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ

Шакли №5 – Ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷот

Шакли №6 – Ҳисобот оид ба иҷроиши нақша аз рӯи штатҳо ва контингентҳо

Ба таркиби ҳисоботи молиявии солонаи муассисаҳо ва ташкилотҳо навиштаҷоти тавзеҳотӣ дар бораи иҷроиши сметаи даромадҳо ва хароҷотҳо дохил карда мешавад.

Дар навиштаҷоти тавзеҳотӣ омилҳои асосии ба иҷроиши сметаи даромадҳо ва хароҷотҳо аз рӯи маблағҳои бучетӣ ва маблағҳои аз ҳисоби сарчашмаҳои ғайрибучетӣ гирифташуда, ҷамъи маблағҳои бучетии истифодабурданашуда, маълумот дар бораи натиҷаҳои барӯйхатгирӣ, ҳолати моддаҳои ҳисоббаробаркунии тавозун (бо шарҳи қарздории дебиторӣ ва кредиторӣ бо нишон додани санаи пайдоиш ва сабабҳои ба вучуд омадан) оварда мешаванд.

Ҳисоботи муҳосибии солона дар намуди дӯхташуда, бо мундариҷа ва мактуби ҳамроҳӣ фиристодашаванда, пешниҳод мешавад. Саҳифаҳои ҳисобот ҳатман рақамгузорӣ карда мешаванд.

Шакли №5 – Ҳисобот доир ба иҷроиши сметаи даромад ва хароҷот бояд ҳар моҳ пешниҳод карда мешавад.

Ҳисоботи молиявии муассисаҳо дар асоси қайдҳои муҳосибӣ, баҳисобгирии аввалаи бо ҳуҷҷатҳои тасдиқкунанда асосноккардашуда тартиб дода мешавад. То тартибдиҳии Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ муқоисакунии гардишҳо ва бақияҳо аз рӯи ҳисобҳои таҳлилий (аналитикӣ) бо гардишҳо ва бақияҳо аз рӯи ҳисобҳои таркибӣ (синтетикӣ), таҳқиқи ҳисоббаробаркуниҳо бо дебиторон ва кредиторон ва дигар ӯҳдадорихо гузаронида мешавад.

Тартиби омода соختани шаклҳои ҳисоботи молиявӣ дар Вазорати молияи ҚТ дар 5 сатҳ оварда шудааст.

Сатҳи 1-ум - Баҳши ҳукумати марказӣ

Сатҳи 2-ум - Сарраёсати ҳазинадорӣ марказии ВМ

Сатҳи 3-ум - Тақсимкунандаи асосии маблағҳои бучавӣ

Сатҳи 4-ум - Тақсимкунандаи маблағҳои бучавӣ

Сатҳи 5-ум - Гирандаи маблағҳои бучавӣ

Мутобиқи стандартҳои ҳисоботи молиявии баҳши давлатии Тоҷикистон (СҲМБДТ) Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки сатҳи 4 – ум Тақсимкунандаи маблағҳои бучавӣ (ТМБ) ва сатҳи 5 – ум яъне Гирандаи маблағҳои бучавӣ(ГМБ) ду номгуӣ ҳисоботи молиявиро таҳия карда пешниҳод шаванд:

1. «Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ».
2. «Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ».

Сатҳи ҳисобот	Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ	Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ	Ҳисобот дар бораи сармоя	Ҳисобот оид ба гардишҳои воситаҳои пулӣ	Тавзеҳоти дохилӣ	СҲМБДТ Тавзеҳот
1	2	3	4	5	6	7
1. БҲМ	√	√	√	√	-	√
2. Ҷумҳуриявӣ /Маҳаллӣ	√	√	√	√	-	√
3. ТАМБ	√	√	√	√	√	-
4. ТМБ	√	√	-	-	√	-
5. ГМБ	√	√	-	-	-	-

Тартиби пешниҳоди намудҳои ҳисоботҳои молиявӣ мувофиқи стандартҳои ҳисоботи молиявии баҳши давлатии Тоҷикистон (СҲМБДТ) Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷадвал пешниҳод шудааст.

Тақсимкунандаи асосии маблағҳои бучавӣ(ТАМБ),Сарраёсати ҳазинадорӣ марказӣ, Ҳукумати марказӣ сатҳи 1- 3-ум 4 шакли ҳисоботи молиявиро омода месозад:

- 1.«Ҳисобот оид ба ҳолати молиявӣ».
- 2.«Ҳисобот оид ба натиҷаҳои молиявӣ».
- 3.«Ҳисобот оид ба гардишҳои воситаҳои пулӣ»;
- 4.«Ҳисобот оид ба тағйирҳои дорихҳои соф»

Хулоса, қайд кардан зарур аст, ки мақсади ҳисоботҳои молиявӣ ин пешниҳоди маълумоти муҳим оид ба ҳолати молиявӣ, натиҷаи фаъолият ва тағйиротҳои ҳолати молиявии ташкилоти ҳисоботдиҳанда, барои доираи васеи истифодабарандагон ҷиҳати қабули қарорҳои иқтисодӣ мебошад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни ҚТ « Дар бораи молияи давлатии ҚТ» аз 28. 06. 2011с., № 723;
2. Қонуни ҚТ « Доир ба низоми мақомотҳои идоракунии давлатии ҚТ» аз 16. 04. 2012с., № 828;
3. Қарори Президенти ҚТ аз 20. 03. 2009с., № 639 «Стратегияи идоракунии молияи давлатии ҚТ барои 2009 –2018с»;
4. Низомнома оиди Вазорати молияи ҚТ аз 28.12. 2006с № 588;

*Иzzатмуродова О.Ш. – магистрант
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

БУНЁДГАРДӢ ВА ИСТИФОДАБАРИИ НАТИҶАҲОИ ҶАЪОЛИЯТИ АУДИТИ ДОХИЛӢ

Аудити дохилӣ тартиб додани хулосаи аудитории расмиро талаб наменамояд, вале тартиб додани ҳисоботи аудити дохилӣ талаб карда мешавад.

Ахбори омоданамудаи аудити дохилиро истифода бурда, роҳбарияти корхона метавонад очилян ва саривақт тағйиротро дар дохили корхона ба ҷо орад. Воқеияти аудити дохилӣ бо дараҷаи мустақилияти вай дар сохтори идоракунии субъекти хоҷагидорӣ таъмин мегардад. Вай фақат ба роҳбарият ё соҳибмулк, ки вайро таъин намудааст, тобеъ буда, ба вай ҳисобот медиҳад ва аз роҳбарияти филиалҳо, воҳидҳои сохторӣ, мақомоти назорати дохилии санҷидашаванда вобаста нест.

Омодасозии ҳисоботи аудиторӣ (ахбори хаттӣ ба роҳбарият) бо СБА 700 “Ҳисобот (хулоса)-и аудиторӣ мустақил оид ба дастаи пурраи ҳисоботи молиявии таъиноти умум” (The Independent Auditor’s Report on a Complete Set of General Purpose Financial Statements) танзим карда мешавад.

Мақсади ахбори хаттӣ – ба роҳбарияти ҚДММ “Бисот” расонидани маълумот дар бораи камбудихои дар баҳисобгирии муҳосибӣ ва низоми назорати дохилӣ, ки метавонанд ба хатоҳои муҳим дар ҳисоботи молиявӣ ва тартиби таҳиякунии тақлифҳои созанда оид ба мукамалгардонии низомҳои баҳисобгирии муҳосибӣ ва назорати дохилии шахси санҷидашаванда оваранд, мебошад.

Ахбори хаттии аудитор фақат он масъалаҳоеро дар бар мегирад, ки дар рафти гузаронидани аудит диққати аудиторро бештар ҷалб намудаанд ва ба фикри вай барои идоракунии ҷаъолияти субъекти хоҷагидорӣ санҷидашаванда аҳамияти бештар доранд.

Аудитор уҳдадор нест, ки дар рафти аудит барои ҷустуҷӯ ва дарёфт кардани ахбори барои идоракунии шахси санҷидашаванда муҳим амалҳои аудитории хосаро таҳия ва роҳандозӣ наояд.

Дар ахбори хаттии аудитор бояд ҳама он чизе, ки бо далелҳои ҷаъолияти хоҷагидорӣ объекти санҷидашаванда алоқаманд аст, хатоҳо ва таҳрифҳои, ки ба саҳеҳии ахбори ҳисоботи молиявии вай таъсири муҳим мерасонанд ё метавонанд таъсир расонанд, нишон дода шавад.

Ахбори хаттии аудитор наметавонад чун ҳисоботи пурра оид ба ҳама камбудихои ҷойдошта баррасӣ шавад, вай фақат он камбудихоеро инъикос мекунад, ки дар раванди санҷиши аудиторӣ ошкор гардидаанд.

Ахбори хаттии аудитор бояд аз ҷониби аудиторҳо ва дигар мутахассисони бевосита аудитор гузаронида имзо карда шавад. Агар санҷиши аудиторро гурӯҳи аудиторҳои аз шумораи назарраси кормандони ташкилоти аудиторӣ иборатбуда гузаронида бошад, ахбори хаттии аудитор бояд аз ҷониби роҳбари гурӯҳи кормандон ё роҳбарони зергурӯҳҳои алоҳида имзо карда шавад.

Саҳифаҳои ахбори хатти аудитор бояд ба таври муттасил рақамгузорӣ карда шаванд. Тавсия мешавад, ки саҳифаи аввал дар варақаи махсус ё бо муҳри кунҷакӣ, ё мутобиқи талаботи барои нигориши ҳуҷҷатҳои муқотиботи расмӣ муқаррарнамудаи ҳадамоти аудити дохилӣ нигориш карда шавад.

Дар ахбори хаттии аудитор хатман бояд ин маълумот оварда шаванд:

- лозимиҳои ҳадамоти аудити дохилӣ ва лозимиҳои объекти санҷидашаванда;
- нишондод ба даврае, ки ҳуҷҷатҳои дар рафти аудит санҷидашудаи объекти санҷидашаванда ба он тааллуқ доранд;
- вайронкунии муҳими тартиби бо қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон муқарраршудаи пешбурди баҳисобгирии муҳосибӣ ва баҷоории амалиётҳои хоҷагидорӣ ҚДММ “Бисот” ва воҳидҳои сохтори он, ки дар рафти аудит ошкор шуда ва ба саҳеҳии ҳисоботи молиявӣ таъсир мерасонанд ё метавонанд таъсир расонанд;
- санаи баимзорасонии ахбори хаттии аудитор.

Дар илова ба маълумоти хатмӣ вобаста аз ҳаҷм, миқдос ва ҳосагии санҷиши аудиторӣ, андозаҳо ва ҳосагҳои объекти санҷидашаванда дар ахбори хаттии аудитор мебоянд чунин маълумотро нишон дод:

- хусусиятҳои иҷроиши санҷиши аудиторӣ, ки бо барномаи аудити дохилӣ пешбинӣ шудаанд, инчунин хусусиятҳои иҷроиши қор, ки дар рафти санҷиш маълум гардидаанд;
- маълумот оид ба ҳайати миқдории объекти санҷидашаванда, сохтори он ва хусусиятҳои низоми баҳисобгирии муҳосибии истифодашаванда;
- рӯйхати соҳаҳо ва самтҳои асосии фаъолияти объекти санҷидашаванда, ки ба санҷиш гирифта шудаанд;
- маълумот оид ба методикаи санҷиши аудиторӣ;
- тасдиқи он ки ҳадамоти аудити дохилӣ ҳангоми қор стандартҳои фаъолияти аудиториро риоя намудааст;
- нишондод ба он ки кадом бахшҳои ҳуҷҷатҳои объекти санҷидашаванда ба таври яқлухт ва кадом бахшҳо ба таври интиҳобӣ санҷида шудаанд ва ҳостагирии аудиторӣ дар асоси кадом принсипҳо ба ҷо оварда шудааст;
- рӯйхати қайдҳо, нишондодҳо ба камбудӣҳо ва тавсияҳо;
- дар мавриди санҷишҳои аудиторӣ минбаъда – баҳодихӣ ва таҳлили аз ҷониби объекти санҷидашаванда иҷрокунии тавсияҳо ё ислоҳкунии камбудӣҳои дар ҳуҷҷатҳои пешини дарбаргирандаи ахбори хаттии аудитор нишондодашуда;
- дар мавриди тамоилот аз талаботи қоидаҳо (стандартҳо)-и фаъолияти аудиторӣ (ҳангоми гузаронидани аудите, ки аз натиҷаи он омодакуни хулосаи аудиторӣ расмӣ пешбинӣ нашудааст, инчунин ҳангоми хизматрасониҳои ҳамроҳикунандаи аудит) – ҳуди далел ва сабабҳои чунин тамоилот.

Маълумоти дар ахбори хаттии аудитор овардашуда бояд аниқ, муҳтасар, пурмуҳтаво ва беғалат бошад. Дар ҳолатҳои зарурӣ дар ахбори хаттии аудитор бояд асосноккунии ҳисобкуниҳо ва баҳодихӣҳои миқдорӣ, ишорат ба санадҳои қонунгузорию амалкунанда оварда шаванд.

Дар ахбори хаттии аудитор ҳатман нишон дода мешавад, ки кадоме аз қайдҳо оид ба камбудӣҳо муҳим ва кадомашон номӯҳиманд, оё онҳо ба хулосаи аудиторӣ таъсир мерасонанд (ё метавонанд таъсир расонанд).

Ахбори хаттии аудитор дар рафти санҷиши аудиторӣ омода карда шуда, дар марҳилаи ниҳонии санҷиши аудиторӣ ба роҳбарияти ё соҳибмулки қорхона пешниҳод карда мешавад.

Масъалаҳои алоҳидаи ахбори хаттии аудитор метавонанд дар шакли шифоҳӣ ё бо тартиби мукотибаи дутарафа бо роҳбарияти қорхона дар рафти гузаронидани санҷиш бо баҳисобгирии сатҳи масъулият, дастрасӣ ба ахбор ва дараҷаи вақолати қормандон муҳокима карда шаванд. Дар ин маврид ҳама ҳуҷҷатҳои воридшаванда ва содиршавандаи хаттиро аудиторҳо бояд ба ҳуҷҷатҳои қорӣ иловагии худ зам намоянд.

АДАБИЁТ

1. Богатая И.Н., Лабунцев Н.Т., Хахонова Н.Н. Внутренний контроль и аудит: Учебное пособие - М.: ОАО «Московские учебники» - Ростов н/Д: Феникс, 2008. - 475 с.
2. Бурцев В.В. Система внутреннего финансового контроля коммерческой организации. // Аудит и финансовый анализ. 2004. – 227 с.

АСОСҲОИ ТАКМИЛИ МЕТОДИКАИ АУДИТИ МУАССИСАҲОИ СОҲАИ МАОРИФ

Усули аудити фаъолияти муассисаҳои соҳаи маориф бояд барои ба даст овардани натиҷаҳои ниҳой, яъне санҷиши истифодаи мақсадноку самарабахши маблағҳои бучетӣ ва мувофиқати баҳисобгирии муҳосибию ҳисоботи молиявӣ амалкунанда бо муқаррароти мавҷудаи санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ хидмат мусоидат намояд. Вобаста ба ин, методологияи аудити муассисаҳои таълимӣ маҷмӯи қоидаҳои назоратие мебошанд, ки ба самти омӯзиш ва баҳодиҳии истифодаи мақсадноки воситаҳои бучетӣ нигаронида шудааст.

Дар шароити кунунӣ санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқии аудити бахши давлатӣ тартиботи ягонаи аудити муассисаҳои таълимиро дар бар намегиранд. Аммо дар маҷмӯ, усули аудити соҳаи маориф ба санҷишу баҳодиҳии истифодаи мақсадноку самарабахши маблағҳои бучетӣ ва дурустии нишондиҳандаҳои низоми ҳисобдорӣ ба қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон нигаронида шудааст.

Бо назардошти хусусияти соҳаи маориф методикаи аудити муассисаҳои таълимӣ бо истифода аз усули дедуктивӣ (аз маҷмӯъ ба мушаххас) ба роҳ монда шавад. Аудити муассисаҳои соҳаи маориф, ки аз ҷониби Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон амалӣ карда мешавад, бинобар ин, методологияи он бояд унсурҳои аудити самаранокӣ ва аудити молиявиро дар бар гирад.

Тавре ки таҳлили санадҳои қонунгузорию ватанӣ ва таҷрибаи аудити бахши давлатии мамлакатҳои хориҷӣ нишон медиҳад, методологияи аудити муассисаҳои таълимӣ бояд санҷиши як қатор ҷанбаҳоро дар бар гирад, аз ҷумла риояи шакли ҳуқуқӣ ва ҳуҷжатҳои муассисаи таълимӣ бо талаботи қонунгузорӣ; доштани иҷозатнома барои фаъолияти таълимӣ ва шаҳодатномаҳои аккредитатсияи давлатӣ; мавҷудияти шартномаҳо барои расонидани хизматҳои таълимӣ ва мувофиқати онҳо ба талаботи муқарраршуда; низоми ҳисобдорӣ маблағгузориҳои мақсаднок; чараёни ташаккули даромад ва хароҷот дар низоми баҳисобгирии муҳосибӣ ва баҳисобгирии андозӣ; фарсоиши воситаҳои асосӣ дар баҳисобгирии муҳосибӣ ва андозӣ; ҳисоб кардани андозҳо ва истифодаи имтиёзҳои андоз; баҳисобгирии адабиёти таълимӣ; бақайдгирии варақаҳои дипломӣ ва ғ.

Аз нигоҳи мо методикаи аудити муассисаҳои таълимӣ натиҷаҳои дилхоҳ ба бор меорад, агар он чор марҳилаи ба ҳам алоқамандро дар бар гирад: а) банақшагирӣ; б) гузаронидани санҷиш; в) ҷамъбасти ва ҳулосабарориҳо аз натиҷаҳои санҷиш; г) иҷрои тавсияҳои дар чараёни аудит пешниҳодшуда.

Марҳилаи зикршуда иҷрои як қатор чорабиниҳоро талаб менамоянд, ҷумла ҷамъоварию маълумот, санҷиши пуррагии он, баҳодиҳии эътимоднокии он; таҳлили далелҳои ҷамъовардашуда аз нуқтаи назари баҳодиҳии мувофиқати фаъолияти объекти аудитшаванда ба меъёрҳои амалкунанда; ҷамъоварию маълумоти иловагӣ дар сурати нокифоя будани далелҳо ва ғ.[3, с.212].

Методикаи санҷиш бояд тавре татбиқ карда шавад, ки имконияти бадастории далелҳои устувор ба даст оварда шавад. Аз диди мо далелҳо бояд дорони хусусиятҳои зерин бошанд: а) кифоянок, яъне ҳаҷм ва мундариҷаи онҳо қобилияти эътимоднокӣ ва дурустии ҳулосаҳои баровардашударо таъмин карда тавонанд; б) мувофиқ, яъне онҳо аз манбаъҳои мӯътамад ва боэътимод гирифта шуда бошанд; в) муносиб, агар онҳо мустақиман ба ҳулосаҳои баровардашуда ва мантиқан бо онҳо алоқаманд бошанд.

Натиҷаи омӯзиш ва таҳлили масъалаи таҳқиқшаванда нишон дод, ки шакли ҷамъоварию маълумоти воқеии аудити муассисаҳои таълимӣ метавонад гуногун бошад, масалан, маълумоте, ки дар натиҷаи санҷиши мустақим ё мушоҳида ҷамъ оварда шудааст; қайди мусоҳибаҳо (мусоҳибаҳо, пурсишҳо), ки то ҳадди имкон бояд бо истифодаи дигар далелҳо

асоснок карда шаванд; нусхаи ҳуҷҷатҳои асли; маълумоти оморӣ, муқоисаҳо, натиҷаҳои таҳлил, асоснокӣ ва дигар мавод.

Чараёни мураккаби аудит дар соҳаи маориф ин рафти ҷамъоварии далелҳо мебошад. Аудиторҳо далелҳои аслан бо иҷрои тартиботи зерин ба даст меоранд: а) санҷиш, яъне санҷиши сабтҳо, ҳуҷҷатҳо ё дороиҳои моддӣ; б) мушоҳида, яъне мониторинги раванд ё расмиёти дигар ашхос; в) дархост, яъне ҷустуҷӯи маълумот аз шахсони маълумотдор дар дохили объекти санҷидашаванда ё берун аз он; тасдиқкунӣ бо роҳи посух ба дархост ва тасдиқи бақияи сабтҳои баҳисобгирии муҳосибӣ; г) расмиёти таҳлилий бо роҳи таҳлил ва баҳодихии иттилооте, ки аудиторҳо ба даст овардаанд, омӯзиши нишондиҳандаҳои муҳими молиявӣ хоҷагидорӣи объекти аудитшаванда.

Методикаи аудит дар муассисаҳои соҳаи маориф бояд чараёни ҷамъоварии далелҳоро тавре таъмин намояд, ки ҳулосаҳои аз аудит ба дастовардашуда ба ҳама гуна таҳлилҳои интиқодӣ тобовар бошанд [2, с.118].

Аз нуқтаи назари мо дар чараёни аудити фаъолияти муассисаҳои таълимӣ таҳлили воқеии далелҳои ҷамъовардашуда бояд дар асоси меъёрҳои тасдиқшудаи баҳодихӣ гузаронида шавад. Дар асоси натиҷаҳо, ки аз муқоисаи маълумоти воқеӣ бо меъёрҳои баҳогузориӣ самаранок ба даст оварда мешаванд, муайян мегардад, ки то чӣ андоза фаъолияти муассиса ба муқаррароти амалкунанда мувофиқат менамояд.

Дар асоси муқоисаи маълумоте, ки дар натиҷаи аудити фаъолияти муассисаҳои таълимӣ бо меъёрҳои тасдиқшуда ба даст омадаанд, ҳолатҳоеро муайян кардан мумкин аст, ки онҳо аз истифодаи нодурусти маблағҳои давлатӣ дар муассисаҳои соҳаи маориф дар мувофиқа бо меъёрҳои амалкунанда шаҳодат медиҳанд.

Методикаи аудит дар соҳаи маориф муқаммал ҳисобида мешавад, агар он ҳолатҳои ошкоршударо бо нишондиҳандаҳои миқдорӣ ва сифатӣ баҳо дода тавонад.

Натиҷаҳои дар рафти аудит ошкоршуда бояд бо нишондиҳандаҳои миқдорӣ, аз ҷумла бо сомони хароҷоти зиёд, фоидани кам; бо фоиз сатҳи пасти даромаднокӣ, истифодаи қобилият, талафи вақти корӣ; бо ифодаи дона, метри мураббаъ ва дигар нишондиҳандаҳо ифода карда шавад.

Баҳодихии сифатии объекти аудитшаванда – ин баҳодихӣ ба набудани санадҳои меъерии ҳуқуқӣ дар объектҳои санҷидашаванда; сатҳи пасти назорат; қабули қарорҳои нодуруст ва ғайра.

Таҳлили муқоисавӣ ва омода кардани ҳулосаҳо оид ба натиҷаҳои он танҳо аз далелҳои гирифташуда ва ҷамъшуда бар меояд. Дар асоси ҳулосаҳои баровардашуда бояд ҳар як сабаб, ки ба натиҷаҳои бесамари объекти санҷиш оварда мерасонанд, муайян карда шавад.

Аслан ҳулосаҳо мутобиқати натиҷаҳои воқеии объекти санҷишшавандаро бо меъёрҳои тасдиқшуда бояд тавсиф диҳанд, дараҷа, хусусият ва аҳамияти дуршавиҳои ошкоршударо аз меъёрҳои тасдиқшуда нишон диҳанд, сабабҳои мушкilot ва оқибатҳои онҳоро муайян кунанд ва шахсони мансабдореро, ки салоҳияти онҳо мушкilotи муайяншударо дар бар мегирад, нишон диҳанд.

Эътимоднокии ҳулосаҳо аз далелҳо ва ҳулосаҳои эътимоднок ва инчунин аз таҳияи онҳо вобастагӣ дорад. Дар сурати муайян ва ошкор шудани муаммо, ки аз нуқтаи назари меъёрҳои истифодашаванда баҳо додани онҳо ғайриимкон аст, омӯзиши иловагии ин масъала ташкил карда мешавад. Дар асоси таҳлили маводи иловагии ҷамъшуда хусусият, аҳамият ва сабабҳои мушкilot муайян карда мешаванд ва онҳо дар ҳулосаҳои аудити муассисаҳои таълимӣ ҳатман инъикос карда мешаванд.

Ҳулосаҳо, ки барои баҳодихӣ ба фаъолияти муассисаи таълимии санҷидашуда назаррас нестанд, ба роҳбарият алоҳида дар шакли хаттӣ ҳисобот дода мешаванд ва ба ҳисоботи аудитӣ дохил карда намешаванд.

Агар дар натиҷаи аудити муассисаҳои таълимӣ камбудихо ошкор шуда, далелҳои имконияти беҳтар кардани сифат ва натиҷаҳои санҷишро надошта бошанд, барои бартараф кардани ин камбудихо тавсияҳои дахлдор омода карда мешаванд.

Тавсияҳо бояд мушаххас бошанд ва ҷузъиёти нолозимро истисно кунанд. Мундариҷаи онҳо аз мақсад ва натиҷаҳои аудити муассисаҳои таълимӣ вобаста аст. Тавсияҳо нишон медиҳанд, ки барои ҳалли мушкилоти мавҷуда ва рафъи камбудии ошкоршуда чӣ кор кардан лозим аст ё барои баланд бардоштани самаранокии объектҳои санҷидашуда чораҳои мушаххасро пешниҳод мекунанд.

Натиҷаҳо ва тавсияҳои омодашуда аз рафти аудити фаъолияти муассисаҳои таълимӣ, инчунин чораҳои рафъи камбудии ошкоршуда ва ҳалли мушкилоти мавҷуда ба роҳбарони муассисаҳои таълимии санҷидашаванда баҳри шиносӣ ва гузоштани имзо пешниҳод карда мешаванд.

Бо ин мақсад, хулоса ва тавсияҳои гурӯҳи аудиторон ба роҳбарияти объекти аудитшаванда фиристода мешаванд ва пешниҳод карда мешавад, ки ба ҳар яки онҳо шинос шавад. Хулоса ва тавсияҳои гуруҳи аудиторон уҳдадорӣ оиди таҳия ва андешидани чораҳои зарурӣ мутобики тавсияҳои пешниҳодшуда; сабабҳои норозигӣ бо хулоса ё тавсияҳо; сабабҳои имконнопазирии андешидани чораҳои дахлдор оид ба тавсияҳо.

Ҷавоби роҳбарияти объекти санҷидашуда воқеӣ арзёбӣ карда мешаванд дар сурате, ки фикру мулоҳизаҳо ва пешниҳодоти онҳо асоснок бошанд. Ҳангоми таҳияи хулосаву тавсияҳо аз натиҷаи аудити муассисаҳои таълимӣ аудитор набояд мустақилияти худро аз даст диҳад.

Агар дар байни аудиторон ва роҳбари муассисаи санҷидашуда оид ба хулоса ва тавсияҳои пешниҳодшуда ихтилофот вучуд дошта бошад, роҳбари муассисаи таълимӣ дар шакли хаттӣ оид ба натиҷаҳои аудити гузаронидашудаи муассисаи таълимӣ сабаби норозигӣ ва имзо нагузоштани худро ба таври хаттӣ қайд менамояд.

Мо чунин мешуморем, ки методикаи аудити муассисаҳои соҳаи маориф мукамал ҳисобида мешавад, агар он як қатор вазифаҳои муҳимро иҷро намояд, аз ҷумла: санҷиши фаъолияти ташкилоти назоратшаванда ва муайян намудани сабабҳои ғайрисамаранок истифода бурдани маблағҳои бучетӣ аз тарафи гирандагони онҳо; ҷустуҷӯи таҳлилий ва муайян намудани алоқамандии сабабу натиҷаҳои қори мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ ва хулосаҳои он; муайян намудани тавсияҳо барои беҳтар кардани самаранокии фаъолияти ташкилотҳои санҷидашаванда; ба мақомоти қонунгузор додани имконияти баҳодихӣ ба натиҷанокии қабули қарорҳо оид ба танзими раванди бучетӣ; таъмини мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ бо маълумот ва тавсияҳо оиди баланд бардоштани самаранокии истифодабарии захираҳо ва ғ.

Бо мақсади баргараф намудани камбудии ҷойдошта дар фаъолияти субъекти аудитшаванда дар баробари пешниҳоди натиҷаҳои санҷиш ва тавсияҳои аудиторони бахши давлатӣ нақшаи чорабиниҳоро оид ба иҷрои тавсияҳо ва рафъи камбудии ошкоршуда тартиб медиҳад. Нақша-чорабинии тартибдодашаванда дорои маълумоти иловагӣ дар бораи аҳамият, ғоида ва самаранокии аудити муассисаҳои таълимӣ, инчунин манфиати иҷрои тавсияҳои аз ҷониби аудиторон додашуда мебошад [1, С.4].

Ба ақидаи мо аудити муассисаҳои соҳаи маориф барои дуруст идоракунии низоми молиявии давлатӣ мусоидат менамояд, агар ҳолатҳои зерин ба инбат гирифта шаванд:

- аудити самаранокии муассисаҳои соҳаи маориф бояд дар заминаи меъёрҳои амалкунандаи Қонуни Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон, Дастурамал оид ба тартиби гузаронидани санҷишҳои аудитории Палатаи ҳисоб ба роҳ монда шавад;

- чорабиниҳои санҷишӣ устувор гардонидани низоми назорати молияи давлатиро барои давраҳои дарозмуддат таъмин намояд;

- таҷрибаи мамлакатҳои пешрафта дар ташкил ва гузаронидани санҷишҳои аудиторӣ мавриди васеъ истифода гардад;

- дар шароити афзоиши ҳиссаи воситаҳои давлатӣ дар муассисаҳои давлатию бучетӣ коркард ва мукамал намудани методологияи аудит;

- таъмини мувофиқати натиҷаҳо аз рафти санҷишҳои ҷорӣ ба натиҷаҳои ниҳонӣ ба дастомада.

Ҳамин тариқ, усули ба таври оқилона ташкилшудаи аудити муассисаҳои соҳаи маориф имкон медиҳад, ки истифодаи мақсаднок ва самарабахши маблағҳои бучетӣ ва маблағҳои

гайрибуҷетӣ аз ҷониби муассисаҳои таълимӣ таъмин карда шавад, инчунин дурустии баҳисобгирӣ ва тартиб додани ҳисоботи муҳосибӣ (молиявӣ) -и муассисаҳои таълимӣ омӯхта шавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи Палатаи ҳисоби Ҷумҳурии Тоҷикистон.- ш. Душанбе, 28 июни соли 2011, № 749., <http://www.mmk.tj>
2. Маслова Т.С. Контроль и ревизия в бюджетных учреждениях: Учебное пособие // Под ред. проф. Е.А. Мизиковского. - М.: Магистр: ИНФРА-М, 2011. - 336 с.: 60x90 1/16. (переплет) ISBN 978-5-9776-0187-0
3. Терехов Ф.Ф., Терехов М.А. Контроль и аудит: Основные методологические приемы и технология. М. Финансы и статистика. 2008.-312 с.

Бахронов Ш.Ю. - ассистент

Ҳасанов К.М. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

МУАЙЯНКУНИИ ЗАХИРАҲОИ ПАСТКУНИИ АРЗИШИ АСЛИИ МАҲСУЛОТ

Яке аз вазифаҳои таҳлили арзиши аслии маҳсулот ин ошкор намудани захираҳои пасткунии арзиши аслии мебошад. Истифодаи имкониятҳои дохилии пасткунии арзиши аслии маҳсулот ба зиёдшавии ғоида ва баландшавии самаранокии иқтисодии истеҳсолот меорад.

Манбаҳои захираҳои пасткунии арзиши аслиро метавон ба ду гурӯҳ ҷудо намуд: яқум, истифодаи самаранокии иқтидорҳои истеҳсолӣ, ки зиёдгاردонии ҳаҷми истеҳсолро таъмин менамояд, дуюм, камкунии хароҷоти истеҳсолӣ аз ҳисоби истифодаи сарфакоронаи тамоми намудҳои сарватҳо, афзоиши ҳосилнокии меҳнат, камкунии хароҷоти ғайриистеҳсолӣ, ноқиси истеҳсолӣ, камкунии талафоти вақти корӣ ва ғ.

Бузургии захираҳо аз сифати корҳои таҳлилий, ки дар рафти онҳо имкониятҳои аздастрафтаи (захираҳои) пасткунии арзиши аслии ошкор мешаванд, вобаста аст.

Бузургии захираҳои пасткунии арзиши аслии бо ин формула ҳисоб карда мешавад [4, с. 184]:

$$3 \downarrow S = S_{\text{имк}} - S_1 = \frac{X_1 - 3 \downarrow X + X_{\text{ил}}}{MU_1 + 3 \uparrow MU} - \frac{X_1}{MU_1},$$

дар ин ҷо: $S_{\text{имк}}$, S_1 – мувофиқан сатҳи имконӣ ва воқеии арзиши аслии маҳсулот; $3 \downarrow S$ – захираҳои пасткунии арзиши аслии; X_1 – хароҷоти воқеӣ; $3 \downarrow X$ – захираҳои пасткунии хароҷот; $X_{\text{ил}}$ – хароҷоти иловагии барои татбиқкунии захираҳои баландбардории ҳаҷми истеҳсоли маҳсулот лозимбуда; MU_1 – ҳаҷми воқеии истеҳсоли маҳсулот; $3 \uparrow MU$ – захираи афзоиши ҳаҷми истеҳсоли маҳсулот.

Захираҳои пасткунии хароҷот барои ҳар як моддаи хароҷот аз ҳисоби ҷорабиниҳои мушаххаси ташкилӣ-техникӣ, ки сарфаи ашёи хом, масолах, барк ва ғайраро таъмин менамоянд, муқаррар карда мешаванд. Ба ҷорабиниҳои ташкилӣ-техникӣ инҳо мансубанд: беҳгاردонии ташкили истеҳсолот ва меҳнат, татбиқкунии технологияи пешқадам.

Сарфаи хароҷоти музди кор аз ҳисоби ҷорабиниҳои ташкилӣ-техникӣ ($3 \downarrow МК$) бо чунин формула ҳисоб карда мешавад:

$$3 \downarrow МК = (M\Phi_1 - M\Phi_0) \times МК_{\text{соат}} \times MU_0,$$

дар ин ҷо: $M\Phi_0$, $M\Phi_1$ – меҳнатфарогирии воҳиди маҳсулот мувофиқан то ва баъди татбиқкунии ҷорабиниҳои мувофиқ; $MК_{\text{соат}}$ – сатҳи музди кори миёнасоата дар давраи нақшавӣ; MU_0 – ҳаҷми нақшавии истеҳсоли маҳсулот.

Захираи пасткунии хароҷоти моддӣ ($3 \downarrow ХМ$) барои ҳаҷми маҳсулоти нақшавӣ аз ҳисоби татбиқкунии ҷорабиниҳои ташкилӣ-техникӣ бо чунин формула ҳисоб карда мешавад:

$$3 \downarrow ХМ = (X_{M_1} - X_{M_0}) \times MU_0 \times Z_0,$$

дар ин чо: X_{M0} , X_{M1} – харчи масолеҳ бар воҳиди маҳсулот мувофиқан то ва баъди татбиқкунии чорабиниҳо; Z_0 – нархҳои нақшавии масолеҳ.

Татбиқкунии хароҷоти баландбардории истеҳсоли маҳсулот хароҷоти иловагиро ($X_{ил}$) талаб менамояд, ки алоҳида барои ҳар як захира ҳисоб карда мешаванд. Ба онҳо мансубанд: хароҷот барои музди кор, харчи ашёи хом ва масолеҳ, сӯзишворӣ, барқ, бутункунандаҳо ва дигар хароҷоти тағирёбанда барои истеҳсоли иловагии маҳсулот. Барои муайян намудани бузургии онҳо захираи баландбардории истеҳсоли маҳсулоти намуди муайян (i) ба сатҳи воқеии хароҷоти тағирёбандаи киёсӣ (V_i^1) зарб карда мешавад.

$$X_{M_{ил}} = 3 \uparrow Q_i \times V_i^1,$$

дар ин чо: V_i^1 – хароҷоти тағирёбандаи воқеии сарвати намуди i .

Ҳисобкуниҳо барои ҳар як намуди маҳсулот ва ҳар як чорабини ташкилӣ-техникӣ ба чо оварда мешаванд.

АДАБИЁТ

1. Шоймардонов С.Қ., Орзуев П.Қ., Барфиев Қ.Х., Бобиев И.А. Баҳисобгирии идоракунӣ. Васоити таълимӣ барои мактабҳои олий. – Душанбе, Ирфон, 2017. – 468 с.
4. Каримов Б.Х. Таҳлили иқтисодӣ. Дастури таълимӣ. Душанбе, Ирфон, 2005. – 240 с.

Чулиев М.Х. - докторанти PhD

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

МЕТОДИКАИ ТАШКИЛИ АУДИТИ САМАРАНОКИИ ИСТИФОДАБАРИИ МАБЛАҒҲОИ ДАВЛАТӢ ДАР ШАРОИТИ БУҲРОНИ ИҚТИСОДӢ

Дар Паёми Пешвои миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон “Дар бораи самтҳои сиёсати дохилӣ ва хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон” омадааст, ки: “Бо назардошти тағйирёбии вазъу талаботи бозори ҷаҳонӣ ва таъмини рушди устувори иқтисодӣ тараққӣ додани соҳаи саноат ва коркарди маҳсулоти он то ҳадди ниҳой аз ҷумлаи вазифаҳои муҳимтарин мебошад. Ҷиҳати татбиқи ин ҳадаф бо истифода аз технологияҳои муосир баланд бардоштани самаранокии саноати коркард ва қобилияти рақобати маҳсулоти ватани бисёр муҳим мебошад. Мақомоти давлатӣ дар шароити иқтисодӣ бозоргонӣ ва рақамгардонии фаъолияти идоракуниву истеҳсолот бояд сиёсати ягонаи иқтисодиро танҳо бо истифодаи механизм ва шакли усулҳои муосир ба танзим дароранд” [1].

Бо сабаби гирифтورشавӣ ба бухрони иқтисодӣ давлатҳои хориҷа, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон азнавсозии тамоми системаи муносибатҳои давлатии молиявӣ гузашта истодааст, ки ин ҳамчун элементи дахлнопазири системаи идоракунӣ молиявӣ метавонад, ба назорати маблағҳои давлатӣ таъсир расонад. Мақсади аудити самаранокии истифодабарии маблағҳои давлатӣ – ин пеш аз ҳама муайян кардани вазъи молиявии корхонаҳо ва ташкилотҳо, пардохтпазирӣ ва имконияти қарздокунии онҳо мебошад.

Дар ин самт олимони тоҷик - Менгниева А., Мирзоалиева А. А., Шобеков М., Уроқов Д., Тоҳирова Р., Ҳайдарова М., Низомов С. Ф., ва дигарон тадқиқотҳои илмӣ бурдаанд.

Дилхоҳ санҷиши самаранокии истифодабарии маблағҳои давлатӣ дар асоси се давра гузаронида мешавад:

- банақшагирии санҷиш;
- амалиномаи санҷиш;
- оморасозии ҳисобот оид ба натиҷаи санҷишӣ.

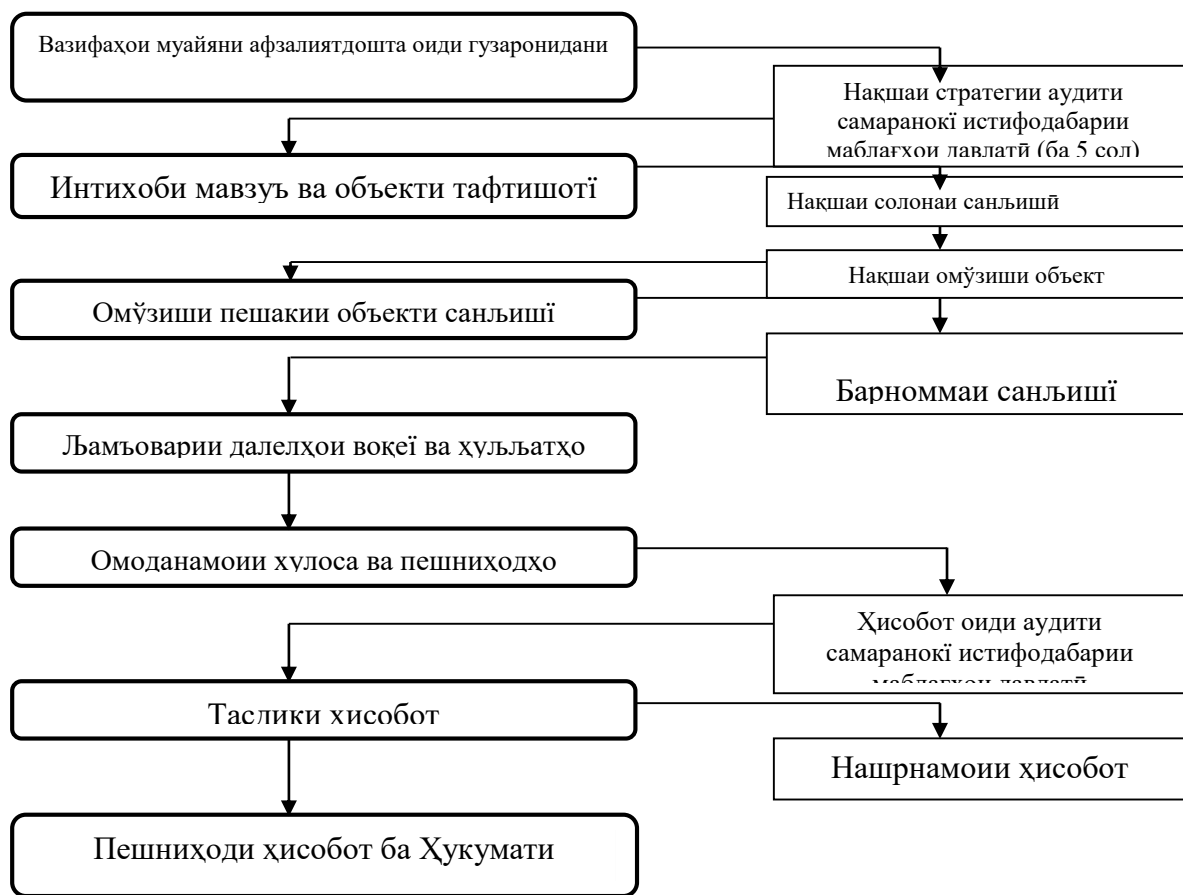
Мӯҳлати гузаронидани самаранокии санҷишӣ ва фарқияти хароҷоти вақт байни ҳар як давраҳо пеш аз ҳама аз предмети он, мақсад ва ҳаҷми ҳар як санҷиши муайян вобастагӣ дорад. Ҳар як давраи гузаронидани аудити як қатор амалҳои минбаъдари дар бар мегирад, ки дар

хуччатҳои махсус қайд карда мешаванд. Ғарбҳои гузаронидани аудит дар расми зерин, нишон дода шудааст. [6, с. 186-198].

Дар баробари ин, метавонанд чунин ҳолатҳое ба вуҷуд оянд, ки дар натиҷаи санҷиш далелҳои ғайрисамаранок истифодабарии маблағҳои давлати пайдо гарданд, ки асоси қарорҳои ҳуқуқии иҷроияи қудратии Ҳукумати ро дар шубҳа гузарад.

Дар қараёни ташаккулёбии иқтисодии мамлакат самаранокии маблағҳои давлатӣ мақоми махсусро ишғол менамоянд. Роҳ ба амалинамории моликияти давлатӣ ба самаранокӣ ва талаботе, ки имкониятҳои стратегии ҳукумати давлатро муайян менамоянд, дар қараёни муайяни нуқтаи назари назариявӣ – идеологӣ, методологӣ ва таҷрибавӣ идора карда мешаванд, ки онҳо чунинанд:

- иҷроияи вазифаҳо ҳангоми гузаронидани аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ;
- дар вақти муайян банақшагирӣ, амалинамояи ва омодагии ҳисобот оид ба натиҷаи санҷиш;
- назорати назорати сохторҳои давлатӣ, уҳдадоранд дар доираи салоҳияти тибқи қонунгузори амалкунанда оид ба хароҷоти маблағҳои давлатӣ амал намоёнд;
- ҳангоми ошкор гардидани ғайриқонунии истифодабарии маблағҳои давлатии молиявӣ аудитор танҳо дар сурати санад намудани ҳолати мазкур ҳисобот пешниҳод менамояд

Расми 1. Ташкили аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ

.Ҳангоми гузаронидани аудити сохторҳои давлатии назорати молиявии масъул, самаранокии истифодабарии маблағҳои давлатиро муайян менамоянд. Диққат надодан ба бойғарҳои миллии мамлакат дар қараёни хусусигардонии моликияти давлатӣ аз бисёр ҷиҳат бо тамоюли рушди моликияти давлатӣ таъсир мерасонад. [6, с. 6-8]

Муаммоҳои самаранокии аудит барои истифодаи маблағҳои давлатӣ қори намудани қораҳои алоҳидаро талаб мекунад. Умуман дар натиҷаи мукамалгардонии методикаи аудити

маблағҳои давлатӣ ҳаминро қайд кардан муҳим аст, ки асоснокгардӣ ва зарурияти фаъолона ҷорикунӣ аудит дар ду давраи асоси асос меёбад:

1. Баҳогузорию санадҳо аз рӯи институтсионалӣ ва меъёри-ҳуқуқии баланд бардоштани самаранокию идораи истифодаи маблағҳои давлатӣ, коркарди пешниҳодҳо оид ба мукамалдиҳӣ ва ташкилҳои шартҳои мувофиқ барои амалигардию онҳо;

2. Гузаронидани аудит бо мақсади самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ дар соҳаҳои алоҳида.

Ба муаммоҳои асосии сохтани сохтори алоҳидаи давлатӣ оид ба мукамалдиҳии назорати маблағҳои давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон инҳо дохил мегарданд:

- Сохтани низоми ягонаи методологӣ ва ахборотию таъмини назорати сохторҳои давлатии молиявии қонунгузорӣ ва иҷроияи қудрати дар Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- Механизми амалишавии ҳозираи консепсияи ягонаи назорати маблағҳои давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- Муайяннамоии мақому маҳалӣ байниҳамкории сохторҳои давлатии назоратӣ маблағҳои давлатии молиявӣ ва сохторҳои қонунбарор.

Дар асоси ҳамаи ин омилҳои овардашуда доир ба мукамалдиҳии методикаи аудити самаранокию маблағҳои давлатӣ Ҳукумати мамлакат, Вазорату кумитаҳои дахлдорӣ давлатӣ, сохторҳои алоҳида оид ба маблағҳои давлатӣ, уҳдадоранд ҳамаи ҷораҳои заруриро андешанд. Зарур аст, ки барои мукамалдиҳии методикаи аудити самаранокию маблағҳои давлатӣ Ҳукумати мамлакат ва Вазорату кумитаҳои дахлдори соҳавӣ аз таҷрибаи мамлакатҳои хориҷа истифода баранд.

Умуман баъд аз гузаронидани таҳлилҳо дар самти аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ чунин хулоса намудан мумкин аст, ки заминаи меъёрӣ барои идоракунии ва истифодабарии маблағҳои давлатӣ ба талаботи назорати давлатии дохилию молиявӣ мувофиқ нестанд. Баргараф кардани камбудҳои ҷиддӣ ва бо ҳам вобаста, масъалаи душвор мебошад, ки барои ҳалли он мутахассисони соҳавӣ ва ба талабот ҷавобгӯй пайдо кардан мушкил аст. Сатҳи маълумотнокӣ оид ба идоракунии ва назорати зарурӣ оид ба самаранокию истифодаи маблағҳои давлатӣ, ҳамчун воситаи асосии муқовимат ба хавф, аудити дохилӣ ва берунӣ ва ниҳоят - назорати давлатии дохилию молиявӣ - бениҳоят паст мебошад.

Масъулиятнокии роҳбарон оид ба аудити самаранокию истифодабарии маблағҳои давлатӣ ба истиснои шартҳои умумӣ, барои мақсаднок, самаранок ва мутобиқи қонунҳо истифода гардидани маблағҳои давлатӣ ҷавобгар мебошанд, муайян карда нашудааст. [8, саҳ. 156] Барои ин роҳбари ташкилот бояд низоми устувори идоракунии молиявӣ ва назорати дохилиро ташкил намояд. Дар асоси гузаронидани таҳлилҳои аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ чунин хулосаҳо овардан мумкин аст:

- Меъёрҳои баҳогузорию самаранокию истифодабарии маблағҳои давлатӣ, бо мақсади таъмини ягонагии таҷрибаи назоратӣ сохторҳои давлатии молиявӣ бояд дар санаду меъёрҳои ҳуқуқӣ, муайян карда шуда бошанд.
- Барои дурустии назорати аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ санаду меъёрҳои ҳуқуқии ягона ва вазифаҳои ҷудоғонаи сохторҳои давлатии молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бояд қабул карда шаванд, ки ин сохторҳои давлатии молиявӣ ҳангоми назорати аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ ба тақрорию иҷроиши вазифаҳо роҳ надиҳанд.
- Ҳангоми амалӣнамоии аудити самаранокию маблағҳои давлатӣ дар баробари усулҳои махсуси он, бояд методологияи анъанавии намудҳои назорати маблағҳои давлатӣ низ истифода бурда шаванд.

Самаранокию истифодабарии маблағҳои давлатӣ яке аз муаммои марказии идораи давлатӣ ба ҳисоб меравад. Қарори он, танҳо дар натиҷаи вазифаҳои идоранамоии давлатӣ имконият доранд, ки ҷорисозии санаду меъёрҳои ҳуқуқии таъминкунандаи самаранокию фаъолияти иқтисодӣ – молиявиро дар назар дошта бошанд. Яке аз мақоми марказиро аз байни ин муаммоҳо санаду меъёрҳои таъминкунанда ташкил медиҳанд, ки таъмини низоми моҳиятан

кафолати самаранокии назорати маблағҳои давлатиро дар бар мегиранд, дар назар дорад. Аз рӯи фаъолияти молиявӣ, аудити давлатии молиявӣ ба чунин шаклҳо тақсим мешаванд, ки дар ҷадвали зерин оварда шудааст:

Расми 2. Шаклҳои аудити самаранок истифодабарии маблағҳои давлатӣ

Аз рӯи расмий 2 маълум гардид, ки як қатор шаклҳои аудити давлатии молиявӣ мавҷуд аст. Истифодаи аудити самаранокии маблағҳои давлатии молиявӣ сифати нави назоратро, роҳи ҳозираи навини низоми идораи маблағҳои давлатиро ва низоми нави идоракунии сохторҳои давлатиро талаб менамояд. Ин роҳҳо бояд дар асоси усулҳои рушди тамаддунӣ ва самаранокии пайвастанунии маблағҳои марказонидашудаи давлатӣ ташаккул ёбанд, то ки ба талаботи манфиатҳои рушди иқтисодӣ миллии мамлакат ҷавобгӯӣ бошанд.

Аудити минбаъда бо аудити ҷорӣ зич алоқаманд мебошад, ки ба натиҷаҳои корҳои гузаронидашудаи назоратӣ – таҳлили баъд аз анҷом ёфтани давраи ҳисоботӣ асос меёбад. Бо роҳи таҳлил ва санҷиши ҳуҷҷатҳои ҳисоботии молиявӣ ва муҳосибӣ гузаронида мешавад.

Баҳри мукамал намудани методикаи ташкили аудити самаранокии истифодабарии маблағҳои давлатӣ дар шароити бӯҳрони иқтисодӣ пешниҳодҳои зеринро муҳим мешуморем:

- такмили методикаи аудити самаранокӣ дар асоси истифодаи таҷрибаи пешрафтаи хориҷӣ, пеш аз ҳама истифодаи стандартҳои байналмилалӣ мақомоти олии назорати молиявӣ;

- таъмини шаффофияти рафти аудити самаранокӣ дар заминаи риояи принсипи “бархурди манфиатҳо”;

- мувофиқати рафти аудити самаранокӣ ба натиҷаҳои бадастовардашуда аз он;

АДАБИЁТ

1. Паёми Пешвои миллат, Асосгузори сулҳу Ваҳдати Миллӣ, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Эмомалӣ Раҳмон “Дар бораи самтҳои сиёсати дохилӣ ва хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон” аз 26 декабри 2019 с. www.president.tj

2. Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Маҷалаи илмӣ. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. Душанбе «Сино» 2017. 320 с.

3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи баҳисобирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ”, аз 25 март соли 2011, таҳти №702

4. Актуальные проблемы учета, анализа, аудита и статистики в Республики Таджикистан. Материалы Республиканской научно-практической конференции. Душанбе, 2017 г. 311 ст. ISBN 978-99975-811-4-3
5. Актуальные проблемы развития экономики и образования. Материалы третьей международной научно-практической конференции. (19-20 июня 2015 года). Душанбе: «Ирфон» 2015. - 595 с.
6. Баҳисобгирии муҳосибӣ ва аудит. Раҳимов С.Х. Раҳимов З. Душанбе «Эр - граф» 2011 с. Саҳ: 41 – 110
7. Бровкина Н.Д. Контроль и ревизия: учебное пособие / под. ред. проф. М.В. Мельник. – М.: ИНФРА-М, 2010. – 346 с. ISBN 978-5-16-003022-7
8. Международный теоретический и научно-практический журнал «Известия Иссик-Кульского форума бухгалтеров и аудиторов стран Центральной Азии». – Б.: Махprint, 2015. – № 2 (9) 2015. – 500 с.
9. Низомов С.Ф., Мирзоалиев А.А., Раҳимов С.Х. Баҳисобгирии идоракуний: китоби дарсӣ. Душанбе: «Ирфон», 2017 – 324 с.
10. Справочник кодекса этики для профессиональных бухгалтеров. 2013 издание. – 179 ст. – 2 с.
10. Сомонаи расмии Вазорати Молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон www.minfin.tj
11. Сомонаи расмии вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон, www.medt.tj

Шаҳнозаи С.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

УСУЛҲОИ БАҲИСОБГИРИИ ИДОРАКУНИИ СТРАТЕГӢ ВА НАҚШИ ОН ДАР СТРАТЕГИЯИ РУШДИ КОРХОНАҲО

Роҳбарияти бисёр ширкатҳо доимо бо мушкилоте рӯ ба рӯ мешаванд, ки бо зарурати ташаккули стратегия дар ҳолати норасоии захираҳои мавҷуда, зарурати қонеъ гардонидани интизориҳои муштариён ва хоҳиши муваффақ шудан дар муқоиса бо рақибон алоқаманд аст. Роҳбарияти ширкат бештар аз иттилооте вобаста аст, ки ба шумо имкон медиҳад, ки ба қарорҳои оянда таъсир расонед. Маҳз муносибати стратегӣ ба менеҷменти ширкат дар дарки аҳамияти эътимоднома барои қабули қарорҳои идоракуний нақши калидӣ мебозад.

Чунин мешуморанд, ки "баҳисобгирии стратегии идоракунии стратегӣ дар охири солҳои 80-ум яке аз усул ва равиши наво, ки барои барқарор кардани аҳамияти гумшудаи баҳисобгирии идоракуний таҳия шудаанд, маълум гардид [8, с. 156]. Агар баҳисобгирии "анъанавӣ" -и идоракуний ба идоракунии хароҷоти ташкилот ва тақсмоти босамари кӯтоҳмуддати захираҳо равона шуда бошад, пас баҳисобгирии идоракунии стратегӣ масъалаи тақсмоти дарозмуддати захираҳо ва пешниҳоди маълумотро барои ташаккули стратегияи ширкат ҳал мекунад.

Дар айни замон самти стратегӣ ва амалии баҳисобгирии идоракуний яқдигарро истисно намекунад, ки метавонад таснифи усулҳои баҳисобгирии идоракуниро аз ҷиҳати таснифи онҳо ҳамчун баҳисобгирии амалиётӣ ё стратегии идоракуний душвор гардонид. Ҳамин тавр, интихоби усули муайяни баҳисобгирии идоракуний барои дастгирии иттилоотии тағироти стратегӣ дар ширкат як қадами стратегӣ аст, аммо иттилооти бадастомада метавонад барои ҳалли мушкилоти ҷорӣ истифода шавад. Ғайр аз ин, бисёре аз усулҳои баҳисобгирии стратегии идоракуний дода мешаванд, шаклҳои такмилёфта, дарозмуддат ё дарозмуддати усулҳои анъанавии баҳисобгирии идоракуний мебошанд.

Баҳисобгирии идоракунии стратегӣ бо стратегияи ширкат зич алоқаманд аст. Дар ҳоле, ки муҳосибони идоракуний дар сатҳи амалиётӣ муҳити тичорӣ ва институтсионалиро, ки дар он ширкат фаъолият мекунад, ба таври муфассал баррасӣ намекунанд, муҳосибони идоракунии стратегӣ ба идоракунии ташкилот маълумоти марбут ба омилҳои ҳам «дохилӣ» ва

хам «берунӣ» - ро оиди фаъолияти худи ширкат, ҷонибҳо ва рақибони он пешниҳод мекунад, зеро баҳисобгирии идоракунии стратегӣ қобилияти пешниҳоди маълумоти зеринро дорад:

- маълумот дар бораи занҷири арзишҳо;
- маълумоти марбут ба муштариён;
- маълумоти марбут ба рақибон.

Маълумот дар бораи занҷири арзишҳо. Дар сатҳи амалиётӣ, баҳисобгирии идоракунии ба ҳисоб кардани арзиши аслии маҳсулот ва кам кардани хароҷоти ширкат равона карда шудааст, ки ин нишон медиҳад, ки ин намуди ҳисобдорӣ бештар ба мушкилоти баҳисобгирӣ равона карда шудааст, на қарорҳои идоракунии, ки қабули онҳоро бояд маълумоти пешниҳодшуда мусоидат кунад. Албатта, кам кардани хароҷот дар дохили ширкат набояд аз мадди назар дур бошад, аммо барои ба даст овардани бартарии рақобат, ширкат бояд пешсафи хароҷот гардад, яъне кӯшиш кунад, ки на танҳо хароҷотро коҳиш диҳад, балки онро дар сатҳи пасттар аз рақибон таъмин намояд.

Барои ноил шудан ба ин ҳадаф, системаи баҳисобгирии идоракунии стратегӣ маълумот дар бораи занҷири арзиш медиҳад, ки барои он усули хароҷоти занҷирии арзиш истифода мешавад. Бо истифода аз ин усул маълум мегардад, ки чӣ гуна арзиши маҳсулот дар ҳама марҳилаҳо, аз тарҳрезии он то тақсмоти он ба вучуд меояд. Маълумоти пешниҳодшуда таҳлили фаъолиятҳоеро дар бар мегирад, ки ба маҳсулот арзиши изофа илова мекунад ё илова намекунад, инчунин омилҳое, ки сохт ва андозаи ин хароҷотро муайян мекунад.

Таҳлили омилҳое, ки структура ва ҳаҷми хароҷотро муайян мекунад, метавонанд ҳам боиси афзоиши хароҷот ва ҳам коҳиши он шаванд. Масалан, чун миқёси фаъолияти соҳибқорӣ ширкат, коҳиши хароҷоти воҳид ба назар мерасад (таъсири мусбӣ), аммо дар баъзе мавридҳо хароҷоти умумӣ назар ба ҳаҷми фаъолияти соҳибқорӣ (таъсири манфӣ) зудтар афзоиш меёбанд. Интиҳобҳое, ки ширкат дар бораи омилҳое мекунад, ки андозаи хароҷотро муайян мекунад ва аҳамияти нисбии онҳо ба сатҳи хароҷоти он мустақиман таъсир мерасонанд.

Таҳлили занҷири арзиш инчунин таҳлили робитаи самаранокии як намуди фаъолият ва хароҷоти татбиқи намуди дигарро дар бар мегирад. Занҷираи арзиши ширкат бо занҷири арзиши таъминкунандагон ва харидорон саҳт алоқаманд аст, аз ин рӯ, таҳлили вобастагӣҳои мутақобила бояд на танҳо дар занҷири арзиши дохили ташкилот, балки дар байни ширкат ва таъминкунандагон ва харидорони он низ гузаронида шавад. Маҳз истифодаи самаранокии чунин муносибатҳо боиси пешравии хароҷот мегардад.

Барои мақсадҳои таҳлил, занҷири арзиш ба пайвандҳои муҳими стратегӣ тақсим карда мешавад, то дар ҳар як пайванд ба кам кардани хароҷот диққат дода шавад. Аксари пайвандҳо дар занҷири арзиш манбаъҳои эҳтимолии фарқияти маҳсулот мебошанд, зеро онҳо ба мушаххасоти маҳсулот, сифат ва иҷрои маҳсулот бевосита таъсир мерасонанд.

Таҳлили занҷири арзиш аксар вақт дар якҷоягӣ бо усули ABC, ки дар таҳлили муносибатҳои таъминкунандагон истифода мешавад, анҷом дода мешавад. Дар ибтидо усули ABC барои дақиқ ҳисоб кардани арзиши аслии маҳсулот, хусусан дар робита бо тақсмоти хароҷоти ғайримустақими истеҳсолӣ (бинобар истифодаи усули мураккаби тақсимот) таҳия карда шудааст. Аммо рушди минбаъдаи ин усул имкониятҳои онро ба таври назаррас васеъ менамояд. Аз ҷумла, усули ABC намудҳои алоҳидаи фаъолиятро баррасӣ мекунад [1, с. 48], ки имкон медиҳад, ки хароҷоти чорабиниҳои мухталифи марбут ба таъминкунандагон муайян карда шавад, масалан, гуфтушунид бо молрасонҳо, ҷойгир кардани фармоиш барои таъминот, ҷустуҷӯи таъминкунандагони нави эҳтимоли, гирифтани фармоиш, тафтиш, баргардонидан, интиқол, нигоҳдорӣ ва ғ. Агар арзиши харид дар якҷоягӣ бо хароҷоти "ҳамроҳикунанда" баррасӣ карда шавад, пас натиҷаҳои таҳлил нишон медиҳанд, ки бо қадом таъминкунандагон муносибатҳои дарозмуддат ва шартномаҳои бо онҳо таъминшуда ба сатҳи сифат, мӯҳлати таҳвил ва нархҳои дар онҳо нишондодашуда кафолат дода мешавад.

Таҳлили занҷирҳои арзишро бо арзёбии самаранокии занҷири таъминот пурра кардан мумкин аст. Идоракунии занҷири таъминот як консепсияи муҳими стратегӣ мебошад, ки ба

фаъолияти дарозмуддати ширкат ва мавқеъҳои рақобатпазир бо самти бунёди байни ташкилотҳо таъсир мерасонад [3].

Идоракунии занҷири таъминот усули ба роҳ мондани ҳамкориҳои байни ширкатҳои фурӯшанда ва харидор бо мақсади ба даст овардани ташкили оптималии фаъолиятҳои мебошад, ки маҳсулоти ниҳоиро ба вуҷуд меорад. Арзёбии самаранокии занҷирҳои таъминот хеле муҳим аст, «зеро манфиатҳои байни ширкатҳои занҷираи таъминот аксар вақт ихтилофдоранд. Вақте ки харидор мехоҳад хароҷоти худро ҳангоми нигоҳ доштани сатҳи муносиби сифат кам кунад ва молрасон мехоҳад нархҳои имконпазирро муқаррар кунад. Аз ин рӯ, ноустуворӣ дар маркази занҷири таъминот қарор дорад» [9, с. 76].

Маълумоти марбут ба харидорон. Барои ноил шудан ба бартарии рақобатӣ, ширкатҳо бояд дорои маълумот дар бораи хусусиятҳои маҳсулоте бошанд, ки онҳоро барои муштариён диққатҷалбкунанда намоянд.

Яке аз роҳҳои расидан ба ҳадафҳои муқарраршуда танзими хароҷот мебошад, ки барои он дар баҳисобгирии идоракунии стратегӣ як қатор усулҳо мавҷуданд, аз ҷумла усули ҳисобкунии хароҷоти «таргет-костинг» (target-costing). Хароҷоти мақсаднок тибқи меъёрҳои мақсаднок ҳисобшуда аз хароҷоти стандартӣ, ки тибқи усули "хароҷоти стандартӣ" ҳисоб карда шудаанд, фарқ мекунанд, ки одатан ба ҳисобгирии анъанавии идоракунии дахлдоранд. Хароҷоти меъёрӣ дар асоси таҳлили раванди истеҳсолот муқаррар карда мешаванд.

Ҳангоми истифодаи усули "арзиши стандартӣ" хароҷот дар сатҳи муқарраркардаи стандартҳо (меъёрҳо) боқӣ мемонад. Назорати хароҷот тавассути муайян кардани қавраҳои хармоҳаи воқеӣ аз хароҷоти стандартӣ амалӣ карда мешавад. Ба ибораи дигар, вазифаи асосии назорати усули стандарт-кост аз он иборат аст, ки коргарон аз рӯи тартиби муқарраргардида амал мекунанд. Аз тарафи дигар, усули хароҷоти мақсаднок бо тақмили доимии меъёрҳои хароҷот тавсиф карда мешавад, ки одатан дар якҷоягӣ бо дигар усулҳои ҳисобкунии хароҷот амалӣ карда мешаванд.

Бояд дар назар дошт, ки хусусиятҳои, ки харидорон ба он диққат медиҳанд, на ҳамеша бо хусусиятҳои техниकीи маҳсулот рост меояд. Аз ин рӯ, ҳисоб кардани хароҷоти мақсаднок аз рӯи функцияи маҳсулот афзалтар аст, ки онро бо истифода аз усули баҳисобгирии хароҷоти функционалӣ (усули ABC), ки на танҳо барои таҳлили муносибатҳои ширкат бо таъминкунандагон, балки бо харидорон низ истифода мешавад, амалӣ кардан мумкин аст. Усули ABC ба шумо имкон медиҳад, ки вазифаҳои муҳимтарини маҳсулотро муайян кунед, инчунин фаъолиятро муайян кунед, ки ба маҳсулот арзиши изофа илова мекунанд ва илова намекунад (хосиятҳои истеъмолиро дар назари харидор беҳтар накунад) бо мақсади боз ҳам коҳиш додани арзиши аслии маҳсулот.

Баръакси аксари усулҳои анъанавии баҳисобгирии идоракунии, баҳисобгирии функционалӣ ба ширкат имкон медиҳад, ки ба муштариён диққат дода шуда, фаъолияти марбут ба муштариён ва саҳми ҳар як муштариро дар ғайри ширкат арзёбӣ карда шавад. Ҳамзамон имкониятҳои ин усули баҳисобгирӣ барои тақсими хароҷоти хариду фурӯши байни харидорони инфиродӣ истифода мешаванд, дар муқоиса бо усулҳои анъанавии баҳисобгирӣ, ки хароҷоти фурӯш ҳамчун хароҷоти давраи ҳисоботӣ ба ҳисоб гирифта шуда, ба арзиши фурӯш ҳар моҳ пурра. Бо таҳлили хароҷоти марбут ба як муштарии мушаххас, ширкат метавонад стратегияи худро бо гурӯҳҳои муштариён, ҳам онҳое, ки барои як ширкати муайян шунавандагони мақсаднок ҳастанд ва ҳамроҳ нестанд, мутобиқ кунад.

Асоси рақобат дар бозор сифати маҳсулот мебошад, ки ба қонеъ гардонидани талаботи муштариён нигаронида шудааст. Ширкатҳои, ки сатҳи зарурии сифати маҳсулоти худро таъмин намекунад, наметавонанд дар рақобати шадид на танҳо муваффақ шаванд, балки наҷот ёбанд. Маҳсулоти босифат обрӯи ширкатро беҳтар мекунад, ки ин дар навбати худ ба ширкат имкон медиҳад, ки барои маҳсулоти шабеҳ нисбат ба рақибон нархи баландтар талаб кунад. Таҳияи стандартҳои сифатро дар асоси усули арзон кардани арзиши сифат ба амал баровардан мумкин аст, ки бо ёрии он хароҷоти марбут ба сифати маҳсулотро назорат, тасниф ва таҳлил кардан мумкин аст.

Маълумот дар бораи рақобат. Барои ба даст овардани бартарӣ нисбат ба рақибон, дар бораи фаъолияти онҳо ҳарчи бештар маълумот доштан лозим аст. Пеш аз ҳама, бояд гуфт, ки баҳисобгирии идоракунии стратегӣ аз ҳисоб ва таҳлили нишондиҳандаҳои фаъолияти молиявии рақибон дар доираи баҳисобгирии анъанавии идоракунии сарчашма мегирад. Маълумот дар бораи рақибони ширкат, ки аз ҷониби низоми баҳисобгирии идоракунии стратегӣ пешниҳод карда мешавад, дарвоқеъ, равишҳои такмилёфтаи таҳлили муқоисавии фаъолияти ташкилот ва рақибони онро нишон медиҳад, ки ба ширкат имкон медиҳад, ки бо назардошти посухҳои эҳтимолии рақибон қарор қабул кунад.

Баҳисобгирии сатҳи рақобатпазирӣ дар қабули қарорҳои стратегӣ, банақшагирӣ ва назорати фаъолияти ширкат саҳми воқеӣ мегузорад, аммо он хеле мураккаб ва гуногунҷабҳа мебошад. Бешубҳа ширкатҳое, ки сабтҳои худро ба рақибон рағона мекунад, метавонанд нисбат ба онҳое, ки чунин имконият надоранд, мавқеи беҳтарини рақобатпазирро таъмин кунанд.

Дар бораи он, ки кадом усулҳо ба баҳисобгирии муҳосибӣ дохил карда мешаванд, фикрҳои гуногун мавҷуданд. Ҳамин тавр, Крис Гилдинг панҷ усулро муайян мекунад:

- арзёбии арзиши рақибон;
- мониторинги мавқеи рақобатпазир;
- арзёбии рақобат дар асоси ҳисоботи молиявии нашршуда;
- хароҷоти стратегӣ;
- нархгузори стратегӣ [4, с. 584].

Дар навбати худ, Ҳамза Ал-Мавалӣ танҳо се усулро номбар мекунад:

- баҳодиҳии хароҷоти рақибон;
- мониторинги мансабҳои рақобатпазир;
- арзёбии рақобатпазир [2, с. 132].

Мониторинги мавқеъҳои рақобатӣ - ин таҳлили мавқеъҳои рақибон дар дохили соҳа тавассути пайгирӣ ва баҳодиҳии тамоюлҳо мебошад, алахусус нисбат ба даромад аз фурӯши рақибон, ҳиссаи онҳо дар бозор, ҳаҷми фурӯш ва арзиши воҳидҳо [5, с. 187]. Инчунин иттилоот дар бораи даромаднокии фурӯш (самаранокии амалиётӣ), гардиши пул, каналҳои тақсимот, сифати маҳсулот, пойгоҳи муштариён, нармафзор, эътибори ширкат, рӯҳияи гурӯҳӣ, малака ва малакаи кормандон ва ғайра муҳим аст.

Арзёбии рақобатӣ дар асоси ҳисоботи молиявии нашршуда омезиши равишҳои анъанавӣ ва муосир ба таҳлили муқоисавӣ (аз ҷумла таҳлили коэффитсиентҳо) мебошад. Равандҳои давомдори ҳамоҳангсозӣ ва стандартизатсия (ки маънои мувофиқи қоидаҳои тангтар ба миён омадани тартиби ташаккули ҳисоботҳоро дорад) арзёбии рақобатиро хеле осон мекунад. Ҳисоботи молиявии нашршудаи ширкатҳо дорои маълумоте мебошанд, ки метавонанд бо мақсадҳои стратегӣ истифода шаванд. Таҳлили коэффитсиентҳое, ки аз рӯи нишондиҳандаҳои ҳисоботи рақибон гузаронида мешаванд, як қисми арзёбии афзалиятҳои рақобатии онҳо, устувории мавқеи онҳо дар бозор, устувории молиявӣ, даромаднокии сармоягузорӣ ва ғайра мебошад. Барои баланд бардоштани сатҳи ҳосилнокии, ба ширкатҳо тавсия дода мешавад, ки бо муқоисаи фаъолияти худ бо фаъолияти ширкатҳои пешбари соҳа бенчмаркинг гузаронанд.

Ширкатҳое, ки дар таҳлили рақибон усулҳои баҳисобгирии идоракунии стратегиро васеътар оғоз кардаанд, эҳтимолан хароҷоти стратегӣ ва нархгузори стратегиро истифода мебаранд.

Хароҷоти стратегӣ ин як баҳисобгирии хароҷот ва системаи хароҷотест, ки дар раванди идоракунии стратегӣ ширкатҳо сохта шудааст ё дар акси ҳол, системаи хароҷот бояд ба стратегияи ширкат рағона карда шавад ва дар ба даст овардани бартари дарозмуддати рақобат мусоидат кунад. Аз ҷумла, консепсияи хароҷоти дахлдор (хароҷоти оянда, ки аз як тараф ба қарори қабулшуда таъсир мерасонанд ва аз тарафи дигар, арзиши онҳо аз қарори қабулшуда вобаста аст) дар системаи ҳисобкунии стратегӣ барои "беруна" истифода мешаванд мақсадҳо, масалан, ҳангоми муайян кардани маблағҳое, ки рақибон барои таъмини сиёсати таблиғотӣ, сиёсати нархгузорӣ, кафолати сифат ва ғайра сарф мекунад.

Нархгузори стратегӣ ба «арзиши маҳсулот барои фармоишгар нисбат ба арзиши маҳсулот асос ёфтааст. Ин равиш эътироф мекунад, ки одамон аксар вақт харидхоро на бар асоси мантик, балки бар асоси равоншиносӣ анҷом медиҳанд ва маҳсулоти пуарзиш дар назари харидор ҳатман барои истехсолкунанда гарантарин нахоҳад буд» [6]. Нархгузори стратегӣ барои ба даст овардани фоидаи баландтарини ширкат равона карда шудааст ва чунин маҷмӯи стратегияҳои маркетинг, молия ва рақобат мебошад, ки ба шумо имкон медиҳад тавозуни оптималии байни ниёзҳои харидорон ва имкониятҳои таъминкунандагонро пайдо кунед. Хусусияти фарқкунандаи нархгузори стратегӣ тавачҷӯх ба истифодаи маълумот дар бораи рақибон мебошад (аксуламали рақибон ба тағирёбии нарх, чандирии нарх ва ғ.).

Хулоса, мо қайд мекунем, ки баҳисобгирии идоракунии стратегӣ бо стратегияи ширкат зич алоқаманд аст ва дар пешниҳоди маълумот дар бораи хароҷот, бозорҳо, рақибон, таъминкунандагон ва муштариён нақши муҳим мебошад. Маълумоти "берунӣ" ва дурнамои пешниҳодкардаи системаи баҳисобгирии идоракунии стратегияи ширкат манбаи асосии таҳлили мавқеи рақобатпазирии ширкатҳо, банақшагирии стратегӣ, нархгузори стратегӣ ва қабули қарорҳои стратегияи идоракунии мебошад. Системаи баҳисобгирии идоракунии стратегӣ инчунин ба ширкат иттилооти "дохилӣ" дар бораи захираҳо ва иқтидорҳои мавҷударо медиҳад, то рақобатпазирии худро муайян кунад ва манбаҳои афзалияти рақобатии худро барои рушди минбаъдаи фаъолияти стратегӣ ва ноил шудан ба пешсафии хароҷот муайян намояд.

АДАБИЁТ

1. Улина Г.В. Функциональный метод учета затрат // Финансовый бизнес. — 2003. — № 5. — С. 45-53
2. Al-Mawali H. Contingent factors of strategic management accounting / H. Al-Mawali // Research Journal of Finance and Accounting. — 2015. — Vol. 6. — No. 11. — P. 130-137
3. De Koster R. Supply chain management: European perspectives / R. De Koster, W. Delfmann. — Copenhagen: CBS Press, 2005. — 309 p
4. Guilding C. Competitor-focused accounting: an exploratory note / Ch. Guilding // Accounting, Organizations and Society. — 1999. — Vol. 24. — Issue 7. — P. 583-595
5. Hertati L. Just in time, value chain, total quality management, part of technical strategic management accounting / L. Hertati, R. Sumantri // International journal of scientific and technology research. — 2016. — Vol. 5. — Issue 4. — P. 180-191
6. Marzec E. What is strategic pricing? [Электронный ресурс] / E. Marzec. — URL: <https://smallbusiness.chron.com/strategic-pricing-11751.html> (дата обращения: 21.10.2017)
7. Novianty I. Strategic management accounting: challenges in Accounting Practices / I. Novianty // Research Journal of Finance and Accounting. — 2015. — Vol. 6. — No. 9. — P. 7-13
8. Roslender R. In search of strategic management accounting: theoretical and field study perspectives / R. Roslender, S.J. Hart // Management Accounting Research. — 2003. — Vol. 14. — P. 255-279
9. Seal W. Disembedding the supply chain: institutionalized reflexivity and inter-firm accounting / W. Seal, A. Berry, J. Cullen // Accounting, Organizations and Society. — 2004. — Volume 29. — Issue 1. — P. 73-92

*Абдурахмонов С.Ф. – ассистент
Бадрдинов Б.Н. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

БАҲИСОБГИРӢ ВА ПАРДОҲТИ РУХСАТИИ МЕҲНАТИ

Рухсатӣ – давраи вақте мебошад, ки дар давоми он корманд бо тартиби муқаррарнамудаи қонунгузорӣ ва дигар санадҳои меъёриро ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо шартҳои нигоҳ доштани ҷойи кор ва вазифа аз иҷрои уҳдадорӣҳои меҳнатӣ озод буда, онро бо хоҳиши худ барои фароғат, барқарор намудани қобилияти меҳнатӣ ва қонеъ гардонидани дигар талабот истифода мекунад.

Ба кормандон рухсатиҳои меҳнатии ҳарсолаи пардохтшаванда (рухсатии меҳнатии асосии ҳарсолаи камтарин, рухсатии меҳнатии асосии ҳарсолаи дарозкардашуда, рухсатии меҳнатии иловагии ҳарсола), рухсатиҳои иҷтимоӣ (рухсатӣ барои ҳомиладорӣ ва таваллуд, рухсатӣ барои нигоҳубини кӯдак, рухсатӣ барои таҳсил, рухсатии эҷодӣ), рухсатии бе музди меҳнат, рухсатии муваққатии бемузд ё қисман музднок ва дигар намуди рухсатиҳои муқаррарнамудаи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон дода мешаванд.

Кормандони корхона ба гирифтани рухсатиҳои меҳнатии ҳарсолаи пардохтшаванда ва рухсатиҳои иҷтимоӣ ҳақ доранд. Иваз кардани рухсатии меҳнатӣ бо ҷуброни пулӣ мумкин нест, ба истиснои ҳолатҳое, ки корманди аз кор озодшаванда рухсатиашро истифода набурда бошад.

Барои давраи рухсатии меҳнатии ҳарсола ба корманд пардохт ба андозаи на кам аз музди меҳнати миёнамоҳона кафолат дода мешавад. Пардохти рухсатӣ дар муҳлатҳои бо шартномаи коллективӣ муқарраргардида, вале дар ҳама ҳолат на дер аз як ҳафта то оғози рухсатӣ ба ҷо оварда мешавад.

Кормандон ҳуқуқ доранд, новобаста аз корфармо ва намуди шартномаи меҳнатии бо онҳо басташуда, шакли ташкили ҳуқуқи корхона ва пардохти меҳнат ба рухсатии меҳнатии асосии ҳарсолаи камтарин ё рухсатии меҳнатии асосии ҳарсолаи дарозкардашуда бароянд.

Рухсатии асосии ҳарсолаи камтарин ба кормандон бо давомнокии на кам аз 24 рӯзи тақвимӣ пешкаш карда мешавад. Рухсатии асосии ҳарсолаи камтарин барои ҳама кормандон ҳатмӣ мебошад.

Корфармо ҳуқуқ дорад, ки аз ҳисоби маблағҳои худӣ давомнокии рухсатии меҳнатии асосии ҳарсолаи камтаринро бо тартиб ва шартҳои, ки дар шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ пешбинӣ шудаанд, аз 24 рӯзи тақвимӣ зиёд наояд.

Рӯзҳои иди ғайрикорӣ, корношоҷии муваққатӣ, инчунин рухсатӣ барои ҳомиладорӣ ва таваллуд ба рухсатии меҳнатии ҳарсолаи пардохтшаванда дохил намешаванд. Ҳангоми рост омадани рӯзҳои иди ғайрикорӣ ба давраи рухсатии меҳнатии ҳарсолаи пардохтшаванда давомнокии рухсатии корманд ба шумораи рӯзҳои иди ғайрикорӣ дароз карда мешавад.

Ба гурӯҳҳои алоҳидаи кормандон, бо назардошти хусусиятҳои уҳдадорихоии меҳнатӣ, синну сол, собиқаи корӣ, вазъи саломатӣ ва дигар ҳолатҳо, мутобиқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонад рухсатии асосии ҳарсолаи дарозкардашуда муқаррар карда шавад.

Рухсатии асосии ҳарсолаи дарозкардашуда муқаррар карда мешавад, барои:

- кормандони ташкилотҳои илмӣ - аз 28 то 56 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони китобхонаҳои ташкилотҳои илмӣ, муассисаҳои таълимӣ ва дигар китобхонаҳо - аз 28 то 56 рӯзи тақвимӣ;
- кормандон-омӯзгорони шуъбаҳои рӯзона ва ғоибонаи муассисаҳои таълимии таҳсилоти олии касбӣ, аз ҷумла доир ба омодакунӣ, азнавомодакунӣ ва тақмили ихтисоси кормандони муассисаҳои таълимии таҳсилоти ибтидоии касбӣ ва муассисаҳои таълимии таҳсилоти миёнаи касбӣ - аз 28 то 56 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони муассисаҳои таълимии таҳсилоти умумӣ ва муассисаҳои таълимии томактабӣ - аз 28 то 56 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони муассисаҳои соҳаи фарҳанг ва ҳифзи иҷтимоӣ - аз 28 то 42 рӯзи тақвимӣ;
- ҳамшираҳои тиббӣ, ки ба тарбияи кӯдакони то сесола машғуланд, мураббияҳои гурӯҳҳои ширхораи муассисаҳои таълимии томактабӣ ва хонаи кӯдакон - 42 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони доимии хоҷагии ҷангал - 28 рӯзи тақвимӣ;
- варзишгарон - на камтар аз 30 рӯзи тақвимӣ;
- рӯзноманигорон - на камтар аз 30 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони синни то ҳаҷдаҳсола, аз ҷумла онҳое, ки барои гузаронидани таҷрибаомӯзии истеҳсолӣ (таълими истеҳсолӣ) қабул шудаанд - 30 рӯзи тақвимӣ;
- кормандони маъюби гурӯҳҳои I ва II- 42 рӯзи тақвимӣ, гурӯҳи III- 35 рӯзи тақвимӣ;

- кормандоне, ки дар соҳаи кишоварзӣ кор мекунанд - на камтар аз 28 рӯзи тақвимӣ;

- дигар гурӯҳҳои кормандон мутобиқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон. Рухсатиҳои иловагии ҳарсола пешкаш карда мешаванд, ба:

- кормандоне, ки дар қорҳои шароити зарарнок ва вазнин кор мекунанд;
- кормандоне, ки қорашон хусусияти махсус дорад;
- кормандоне, ки дар шароити номусоиди табию иқлимӣ кор мекунанд;
- кормандони рӯзи қориашон ба меъёр гирифта нашуда;
- дар мавридҳои дигаре, ки бо санадҳои қонунгузорӣ ва дигар санадҳои меъёрию ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ пешбинӣ шудаанд.

Давомнокии рухсатиҳои меҳнати ҳарсола бо рӯзҳои тақвимӣ, сарфи назар аз низом ва қадвали қорӣ ҳисоб карда мешавад. Рӯзҳои иди ғайриқорӣ, ки ба давраи рухсатӣ рост меоянд, ҳангоми муайян намудани давомнокии рухсатӣ ба ҳисоб гирифта намешаванд. Ҳангоми ҳисоб кардани давомнокии умумии рухсати меҳнати ҳарсола рухсати иловагӣ, ки муҳлати он бо қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар карда шудааст, ба рухсати асосии ҳарсола (аз ҷумла дарозкардашуда) зам карда мешавад.

Ҳангоми ҳисоб кардани давомнокии рухсатиҳои меҳнати ҳарсола мутаносибан ба вақти қоркардашуда давомнокии онҳо бо роҳи тақсим кардани андозаи ҳар як рухсатӣ ба 12 ва зарб кардан ба шумораи моҳҳои бутуни қорӣ муайян карда мешавад. Дар ин маврид барзиёдиҳои баробар ба 15 рӯзи тақвимӣ ва аз он зиёд то як моҳ давра карда шуда, барзиёдиҳои аз 15 рӯзи тақвимӣ кам ихтисор карда мешаванд.

Соли қорие, ки барои он рухсати меҳнатӣ дода мешавад, фосилаи вақте ҳисобида мешавад, ки баробар ба давомнокии соли тақвимӣ буда, вале барои ҳар як қор қорқор мушаххас аз рӯзи ба қор қабул шудани вай ҳисоб карда мешавад.

Ба собиқаи қорие, ки барои рухсати асосии ҳарсола ҳуқуқ медиҳад, инҳо дохил мешаванд:

- вақти дар давоми соли қорӣ воқеан қоркардашуда;
- вақте, ки қорқор воқеан қор нақардааст, вале қорӣ қор (мансаб) барои ӯ нигоҳ дошта шудааст;
- вақти ноилоч ҳозир нашудан ба қор ҳангоми ғайриқонунӣ аз қор озод гардидан ё ба дигар қор гузаронидан бо аз нав барқарор намудан ба қорӣ пештара;
- дигар вақтҳои, ки созишномаҳои соҳавӣ, коллективӣ ва дигар санадҳои меъёрии дохилии ташкилот, шартҳои шартномаи меҳнатӣ пешбинӣ намудаанд.

Агар дар санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ тартиби дигаре пешбинӣ нашуда бошад, ба собиқаи қорӣ барои рухсати меҳнати ҳарсола ҳуқуқидиҳанда инҳо дохил карда намешаванд:

- вақти бе сабабҳои узрнок дар қор ҳозир набудани қорқор;
- вақти рухсатиҳои барои нигоҳубини қӯдак то ба синни муайяннамудаи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон расидани вай;
- вақти рухсатиҳои бемузд, ки бо хоҳиши қорқор бо давомнокии беш аз 15 рӯзи тақвимӣ дода шудаанд.

Санадҳои қонунгузорӣ ва дигар санадҳои меъёрию ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонанд қоидаҳои махсуси ҳисобкунии собиқаи қориро, ки барои гирифтани рухсатиҳои меҳнати иловагӣ ҳуқуқ медиҳад, пешбинӣ намоянд.

Агар қорқор давраҳои ба соли қорӣ дохилшаванда аз 12 моҳи қорқор тақвимӣ кам бошад, соли қорӣ қорқор ба вақти қорқор он тағйир дода мешавад.

Рухсатиҳои меҳнатӣ (асосӣ ва иловагӣ) барои соли қорӣ аввалӣ на барвақт аз 11 моҳи қорӣ дар назди қорқор дода мешаванд. То ба итмом расидани 11 моҳи қорӣ қорқор дар қорқор ҳолатҳо бояд бо хоҳиши қорқор ба вай рухсатиҳои меҳнатиро пешкаш қорқор:

- ба қорқор пеш аз рухсатӣ барои қорқор ва таваллуд ё баъд аз он;

- ба кормандони синни то ҳаждаҳсола;
- ба кормандоне, ки бо тартиби гузариш ба кор қабул карда шудаанд;
- ба кормандоне, ки мувофиқи хулосаи тиббӣ барои табобати санаторӣ-курортӣ роҳхат доранд;

- ба кормандони ҳамкор, агар рухсатии меҳнатӣ дар ҷойи кори асосӣ ба давраи то 11 моҳи кории ҳамкорӣ рост ояд;

- ба омӯзгорони муассисаҳои таълимӣ;
- ба иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ ва шахсони ба онҳо баробаркардашуда;
- ба занон ва дигар шахсони дорои уҳдадорихоии оилавӣ, ки дар тарбияи худ ду ва ё зиёда кӯдаки синни то чордаҳсола ё кӯдаки маъюби синни то ҳаждаҳсола доранд;

- ба кормандоне, ки аз истехсолот ҷудо нашуда, дар муассисаҳои таълимии таҳсилоти умумӣ (шуъбаҳои шабона), муассисаҳои таълимии таҳсилоти ибтидоии касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти миёнаи касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти махсус, муассисаҳои таълимии таҳсилоти олии касбӣ ва аспирантураҳо (шуъбаҳои шабона ва ғоибона) таълим мегиранд;

- дар дигар ҳолатҳои тибқи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон, шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ муайяншуда.

Ба ғайр аз ҳолатҳои номбаршуда пешниҳод кардани рухсатӣ мутаносибан ба ҳиссаи рӯзҳои дар соли корӣ коркардашуда, вале на кам аз 14 рӯзи тақвими иҷозат дода мешавад.

Рухсатихоии меҳнатӣ (асосӣ ва иловагӣ) барои солҳои дуҷум ва минбаъда дар ҳама вақти соли корӣ мувофиқи навбати пешкашқунии рухсатихоии меҳнатӣ дода мешаванд.

Вақт ва навбати пешниҳод кардани рухсатихоии меҳнатӣ бо тартиби пешбиниамудаи шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ, қоидаҳои тартиботи дохилии меҳнатӣ, қадвали рухсатихоии бо намояндагони кормандон мувофиқкардашуда, ки бо созиши байни корфармо ва корманд муқаррар карда шудааст, муайян карда мешавад. Қадвали пешниҳод кардани рухсатихоии меҳнатӣ барои соли тақвими бо муҳлатҳои муқаррарнамудаи созишнома ва шартномаҳои коллективӣ тартиб дода мешавад ва бо корфармо ва иттифоқи касаба ё дигар намояндагони кормандон мувофиқа карда шуда, ба маълумоти ҳама кормандон расонида мешавад.

Ҳангоми муайян кардани вақт ва навбати пешкаш кардани рухсатихо бояд ҳуқуқҳои кормандони барои гирифтани рухсатӣ имтиёздошта таъмин карда шаванд:

дар давраи тобистон ё дигар вақти муносиб:

- ба кормандони синни то ҳаждаҳсола;
- ба омӯзгорони муассисаҳои таълимии таҳсилоти умумӣ, муаллимони муассисаҳои таълимии таҳсилоти ибтидоии касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти миёнаи касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти махсус ва ҳайати профессорию омӯзгорию муассисаҳои таълимии таҳсилоти олии касбӣ;

- ба иштирокчиёни Ҷанги Бузурги Ватанӣ ва шахсони ба онҳо баробаркардашуда;
- ба занон ва дигар шахсони дорои уҳдадорихоии оилавӣ, ки ду ва ё зиёда кӯдаки синни то чордаҳсола ё кӯдаки маъюби то синни ҳаждаҳсола доранд;

- ба кормандоне, ки ба бемории шуоъӣ ва дигар беморихоии бо паҳншавии нури радиатсионӣ вобастабуда гирифтдор шудаанд ё онҳоро аз сар гузаронидаанд;

- ба кормандоне, ки дар бартарафқунии оқибати садамаи Чернобил ва дигар минтақаҳои захролудшуда ё рафъи оқибатҳои офатҳои табиӣ иштирок кардаанд;

- дар дигар ҳолатҳои муқаррарнамудаи қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон, шартномаҳои меҳнатӣ, созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ.

дар давраи муайян:

- ба кормандоне, ки аз истехсолот ҷудо нашуда, дар муассисаҳои таълимии таҳсилоти умумӣ (шуъбаҳои шабона), муассисаҳои таълимии таҳсилоти ибтидоии касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти миёнаи касбӣ, муассисаҳои таълимии таҳсилоти махсус, муассисаҳои таълимии таҳсилоти олии касбӣ ва аспирантураҳо таҳсил мекунанд, - пеш аз

гузаронидан ё дар ваќти гузаронидани машѓулиятҳои муќарраргардида, иҷрои корҳои лабораторӣ ё таълимӣ, супоридани имтиҳонҳо ё санчишҳо;

- ба кормандони ҳамкор - ҳамзамон бо рухсатии меҳнатӣ дар ҷойи кори асосӣ.

Оид ба ваќти пешкаш кардани рухсатӣ корманд бояд то 15 рӯзи оғози рухсатӣ огоҳ карда шавад.

Ба мардони коркунанда мувофиқи хоњишашон рухсатии Ҳарсола дар давраи рухсатии ҳамсарашон барои ҳомиладорӣ ва таваллуд пешкаш карда мешавад.

Корфармо бояд ба корманд рухсатии меҳнатиро дар давоми Ҳар як соли корӣ (Ҳарсола) пешкаш намояд. Дар ҳолатҳои истисноӣ, вақте ки ба корманд пешкаш кардани рухсатии меҳнати пурра дар соли кории ҷорӣ ба рафти муътадили кори корхона ё соҳибкори инфиродӣ таъсири номусоид мерасонад, бо розигии корманд пурра ё қисман ба соли кории оянда гузаронидани рухсатӣ мумкин аст. Ҳиссаи рухсатии меҳнати корманд, ки бо хоњиши вай ба соли дигар гузаронида шудааст, ба рухсатии соли кории оянда ҳамроҳ карда мешавад ё ба таври алоҳида, дар муддати на дер аз як соли пас аз фарорасии давраи пайдо кардани ҳуқуқ барои ин рухсатӣ истифода мешавад.

Барои кормандони синни то ҳаждаҳсола, кормандони ба корҳои вазнин ва дорои шароити зарарнок машѓулбуда, инчунин дар дигар ҳолатҳои пешбинишудаи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба соли дигар гузаронидани рухсатии меҳнатӣ иҷозат дода намешавад.

Дар давоми ду соли пай дар пай пешкаш накардани рухсатии меҳнатӣ мумкин нест.

Дар ҳолатҳои, ки ин гуна сабабҳо дар давраи рухсатӣ ба миён омада бошанд, рухсатӣ ба шумораи дахлдори рӯзҳо дароз карда мешавад ё бо мувофиқаи корманд ва корфармо ҳиссаи истифоданашудаи рухсатӣ ба муҳлати дигари бо корфармо мувофиқашудаи соли кории ҷорӣ гузаронида мешавад. Агар сабабҳои номбаршуда то оғози рухсатии меҳнатӣ ба миён омада бошанд, рухсатӣ бо хоњиши корманд ва розигии корфармо ба ваќти дигари соли корӣ гузаронида мешавад. Корманд бояд корфарморо оид ба сабабҳои барои истифодабарии рухсатӣ дар муҳлати банақшагирифташуда монешаванда ва дарозкунии ваќти рухсатӣ огоҳ намояд.

Агар рухсатии меҳнатӣ бо риоягардии тартиби муќарраршуда пешкаш шуда бошад, вале корманд аз истифодаи рухсатӣ дар муҳлати барои ӯ муайянгардида то охири соли корӣ бе ягон асоси қонунӣ даст кашад, корфармо ҳақ дорад, ки ба дигар давра гузаронидани рухсатии кормандро рад кунад ва ба вай барои рухсатии истифоданашуда ҷуброн пардохт накунад, ба истисноӣ ҳолати аз кор озод шудан, новобаста аз асоси он.

Рухсатии меҳнатиро бо мувофиқаи корманд ва корфармо ба ҳиссаҳо ҷудо кардан мумкин аст, ки яке аз ҳиссаҳои он набояд аз 14 рӯзи тақвимӣ кам бошад.

Аз рухсатии меҳнатӣ бозхонд кардан танҳо бо розигии корманд мумкин аст. Вобаста ба бозхонд кардан ҳиссаи истифоданашудаи рухсатӣ бояд ба корманд дар давоми ҳамон соли корӣ дар ваќти барояш мусоид пешкаш карда шавад ва ё ба рухсатии соли кории оянда илова карда шавад, агар дар созишномаҳо ва шартномаҳои коллективӣ дигар ҳолатҳо пешбинӣ нашуда бошанд. Аз рухсатии меҳнатӣ бозхонд кардани кормандони аз ҳаждаҳсола хурд ва кормандоне, ки дар шароити зарарнок, хавфнок ва вазнини меҳнат кор мекунанд ё қорашон хусусияти махсус дорад, инчунин дигар шахсон дар ҳолатҳои бо қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинишуда мумкин нест.

Ҳангоми аз кор озод намудан, новобаста аз асосҳои он, ба корманде, ки рухсатии меҳнати худро қисман ё пурра истифода набурдааст, ҷубронпулӣ дода мешавад. Ҳангоми бекор кардани шартномаи меҳнатӣ бо хоњиши корманд рухсатии меҳнати Ҳарсолаи истифоданашуда ба вай бо шартӣ аз кор озод кардан пас аз ба итмом расидани рухсатӣ дода мешавад. Дар ин ҳолат санаи аз кор озод шудан рӯзи охири рухсатӣ ҳисобида мешавад. Ҳангоми аз кор озод шудан бо сабаби ба охир расидани муҳлати шартномаи меҳнатӣ рухсатӣ бо шартӣ баъд аз рухсатӣ аз кор озод гардидан вақте дода шуда метавонад, ки агар муҳлати рухсатӣ пурра ё қисман аз муҳлати шартномаи меҳнатӣ бештар бошад. Дар ин ҳолат амали шартномаи (қарордоди) меҳнатӣ то ваќти ба охир расидани рухсатӣ дарозкардашуда ҳисобида мешавад.

Чубронпулӣ барои рухсатии пурраи меҳнатӣ дар сурате пардохт карда мешавад, ки агар корманд то рӯзи аз кор озод шудан дар тамоми соли корӣ кор карда бошад. Агар то рӯзи аз кор озод шудан корманд як қисми соли кориро кор карда бошад, чубронпулӣ мутаносибан ба вақти коркардашуда пардохт карда мешавад. Чубронпулӣ барои рухсатии меҳнатии истифоданашуда ҳангоми аз кор озод кардан дар рӯзи аз кор озодкунӣ пардохт карда мешавад.

АДАБИЁТ

1. Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 23 июли соли 2016. - <http://mmk.tj>
2. Каримов, Б.Ҳ., Каримиён, М.Б., Каримиён, М.Б. Баҳисобгирии муҳосибӣ. Китоби дарсӣ. / Б.Ҳ. Каримов, М.Б. Каримиён, М.Б. Каримиён. – Душанбе: Ирфон, 2020. – 444 с.

Муродов М.А.

Ҷулиев М.Ҳ.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

ҲОЛАТҲОИ СОХТАКОРӢ ЗИМНИ ГУЗАРОНИДАНИ АУДИТИ ҲИСОБОТИ МОЛИЯВӢ

Воқеан таҳрифгарихои ҳисоботи молиявӣ дар натиҷаи сохтакорӣ ва дигар хатогиҳо ба миён омада, омили фарқкунандаи сохтакорӣ аз хатогӣ дар хусусияти қасдона ва ё бе қасди амалҳое, ки ба таҳрифгарихои ҳисоботи молиявӣ боис гардидааст, ифода меёбад. Омилҳои хавфи сохтакорӣ ин ҳолат ва шароитҳои ба ҷой доштани омилҳои моддӣ ва фишороварӣ далолаткунанда мебошанд, ки ба содир намудани амалҳои сохтакорӣ ва ё фароҳам овардани имконияти содир намудани он водор месозанд.

Аслан аудитор бо ду намуди таҳрифгарихои қасдона дар ҳисоботи молиявӣ рӯ ба рӯ мешавад: а) таҳрифгарихо бо роҳи сохтакорӣ; б) таҳрифгарихо бо роҳи азониҳудкунии ғайриқонунии дороиҳо. Бо назардошти гумон бурдани аудитор дар бораи ҳолатҳои сохтакорӣ ва ё ошкор намудани ҳолатҳои зикршуда, содир шудани ҳолати сохтакориро аз нуқтаи назари ҳуқуқӣ муқаррар карда наметавонад.

Масъулияти асосӣ ҷиҳати пешгирӣ ва ошкор намудани сохтакорӣ ба зиммаи роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ бояд воғузур карда шавад [4, с.73]. Ба шахсони зикршуда зарур аст, ки вобаста ба пешгирӣ намудани ҳолатҳои сохтакорӣ ва ба ҷавобгарӣ кашидани шахсони гунаҳкор мавқеи дурустро интиҳоб намуда, ин ҳолат метавонад эҳтимолияти рӯй додани сохтакорихоро барҳам зада, бинобар эҳтимолияти ошкор шудан ва ба ҷавобгарӣ кашидан тафаккури кормандон дар ин самт дигаргун мегардад.

Назорати фаъоли шахсони дорои ваколатҳои роҳбарӣ кушиши роҳбарияти субъектро ҷиҳати фароҳам овардани шароити мусоид ба риояи маданияти ростқавлӣ ва рафтори ахлоқӣ афзун намуда, дар баробари ин имкониятҳои роҳбарияти субъектро оиди мадди назар накардани системаи назорати дохилӣ ва ё ин ки расонидани таъсири ғайриқонунӣ ба раванди пешниҳоди ҳисоботи молиявӣ мавриди омӯзиш қарор диҳанд, ки ба ин ҳолат кушишҳои роҳбарияти субъект оиди сохтакорӣ намудани даромадҳо бо мақсади расонидани таъсир ба маълумотҳои таҳлилгарон оиди даромаднокӣ ва натиҷаи фаъолияти субъект мисол шуда метавонад.

Чун қоида, аудитор тибқи талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит, аудитро амалӣ намуда, барои ба даст овардани боварии қатӣ оиди ҷой надоштани таҳрифгарихои ҷиддӣ дар ҳисоботи молиявӣ дар маҷмӯъ, ки ба ҳолатҳои сохтакорӣ алоқаманд аст, масъул мебошад.

Бо вучуди ба таври дахлдор банақшагирӣ ва иҷрои аудит тибқи талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит, бинобар маҳдудиятҳои маҳдуди ба аудит хос, хавфи ногузири ошкор нагардидани баъзе аз таҳрифгарихои муҳими ҳисоботи молиявӣ боқӣ мемонад.

Ошкор намудани чунин рӯйпушкунӣ бинобар забоняккунӣ мушқил гардида, дар чунин ҳолат аудитор метавонад дар бораи эътимоднок будани далелҳо изҳори ақида намояд, ки дар асл далелҳо бардурӯғ мебошанд.

Қобилияти аз ҷониби аудитор ошкор намудани сохтакориҳо ба омилҳои муайян, ба монанди маҳорати қоидавайронкунандаҳо, такрорёбӣ ва миқёси сохтакориҳо, дараҷаи забоняккунӣ, андозаи нисбии ҳаҷми маблағҳои сохтакорӣ мешуда ва даст доштани роҳбарияти субъект дар сохтакориҳо вобастагӣ дорад.

Гарчанде аудитор эҳтимолияти имконпазири сохтакориро муайян карда тавонад ҳам, муайян намудани ҳолати ҷой доштани ин ё он таҳрифгарӣ дар мулоҳизарониҳо, ба монанди баҳогузориҳои ҳисобҳо, ки дар натиҷаи сохтакорӣ ва ё ҳатогиҳо рӯй додааст, мушкил мебошад.

Зиёда аз ин, дараҷаи хавфи ошкор накардани таҳрифгарӣ чиддӣ, ки дар натиҷаи содир гардидани амалҳои сохтакорӣ аз ҷониби роҳбарияти субъект ба миён омадааст, бинобар дорои имкониятҳои мусоид барои амалҳои сохтакорӣ бавосита ва бевоситаи нишондодҳои баҳисобгирии муҳосибӣ, пешниҳоди маълумотҳои сохтакоришудаи молиявӣ, мадди назар намудани ҷорабиниҳои назоратӣ будани онҳо, нисбат ба дараҷаи хавфи ошкор накардани хавфи ба амалҳои сохтакорӣ дигар кормандон алоқаманд баланд мебошад.

Дар баробари ба даст овардани боварии қатӣ аудитор бояд дар тамоми рафти аудит ба принсипи шубҳаоварии касбӣ (скептитсизм) таъя намуда, имконияти безътиноии роҳбарияти субъектро нисбати воситаҳои назорат мавриди баррасӣ қарор дода, ҳолати самарабахш набудани ҷорабиниҳои аудиториҳои андешидашударо барои ошкор кардани ҳолатҳои сохтакорӣ низ ҳамеша ба эътибор гирад.

Талаботҳои стандартҳои байналмилалӣ аудит бо мақсади мусоидат намудани аудитор дар самти муайян намудан ва арзёбии хавфи таҳрифгарӣ чиддӣ, ки дар натиҷаи сохтакориҳо ба миён омадаанд ва таҳияи ҷорабиниҳо ҷиҳати ошкор намудани чунин таҳрифгарӣ таҳия гардидааст.

Тибқи талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит (СБА 200) ба аудитор зарур аст, ки банақшагирӣ ва гузаронидани аудитро аз мавқеи шубҳаоварии касбӣ ба роҳ монда, имконияти ҷой доштани таҳрифкориҳои чиддӣ ба ҳолатҳои сохтакорӣ алоқамандро новобаста аз таҷрибаи қаблӣ аудитор вобаста ба поквичдонии роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ ба эътибор гирад.

Дар сурати муайян намудани ҳолатҳои, ки аудиторро ба хулоса намудани аслии набудани ҳуҷҷатҳо ва ё тағйир дода шудани маълумотҳои он водор месозад, аудитор санҷиширо идома дода, дар ҳолати баръакс бошад метавонад қайдҳо ва дигар ҳуҷҷатҳоро ҳамчун аслии эътироф намояд.

Дар сурати мавҷуд будани ихтилофҳо байни ҷавобҳои гирифташуда аз натиҷаи дархостҳои ба роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ ирсолгаргардида, ба аудитор зарур аст, ки ҳолати мазкурро мавриди баррасӣ қарор диҳад.

Бояд қайд намуд, ки барои дар сатҳи баланди касбӣ ташкил ва гузаронидаи аудит, нақши роҳбарият ва дигар шахсони дар субъект фаъолияткунанда низ муҳим мебошад. Вобаста ба ин, аудиторро лозим аст, ки ба роҳбарияти субъект вобаста ба масъалаҳои зерин дархос пешниҳод намояд:

а) аз ҷониби роҳбарияти субъект арзёбӣ гардидани хавфи ба таври чиддӣ таҳрифгарӣ шудани ҳисоботи молиявӣ бинобар амалҳои сохтакорӣ, инчунин хусусият, миқёс ва такрорёбии чунин арзёбӣ;

б) ҷорабиниҳои аз тарафи роҳбарияти субъект андешидашуда барои ошкор ва эътино намудани хавфи сохтакорӣ, аз ҷумла хавфҳои махсуси сохтакорӣ аз ҷониби роҳбарияти субъект ошкор гардида ва ё бақияи ҳисобҳо, дараҷаи амалиётҳо ва дигар маълумотҳои молиявӣ, ки нисбати онҳо эҳтимолияти ҷой доштани хавфи сохтакорӣ мавҷуд аст;

в) аз ҷониби роҳбарияти субъект ба диққати шахсони дорои ваколатҳои роҳбарӣ расонидани маълумот дар бораи ҷорабиниҳо ҷиҳати ошкор ва эътино намудани сохтакориҳо;

г) аз ҷониби роҳбарияти субъект ба диққати кормандон расонидани нуктаи назари худ ба таҷрибаи пешбурди тижорат ва рафтори ахлоқӣ.

Ҳамчунин ба аудитор зарур аст, ки ба роҳбарияти субъект ва шахсони дорои ваколати роҳбарӣ ҷиҳати муайян намудани хабардорӣ ва ё гумон доштани онҳо дар бораи ҳама гуна ҳолатҳои сохтакорӣ ба субъект алоқаманд дархос ирсол намояд. Аммо дар сурате, ки дар

сохтори субъекти иктисодӣ ҳадамоти аудити дохилӣ амал менамояд, онҳо ба аудитор лозим меояд, ки оиди муайян намудани ҳолатҳои ҷой доштани ҳолатҳои сохтакорӣ ва нуқтаи назари дахлдор ба ҳавфи сохтакорӣ ба ҳадамоти зикргардида дархост ирсол намояд.

Ба истиснои ҳолатҳои, ки тамоми шахсони дорои ваколати роҳбарӣ дар идоракунии субъект ҷалб шудаанд, ба аудитор муайян намудани амалисозии назорати иҷроӣ чорабиниҳо аз тарафи ин шахсон ҷиҳати муайян намудани ҳавфи сохтакорӣ ва ҳафи системаи назорати дохилӣ ва арзёбии он зарур мебошад. Инчунин ба аудитор зарур аст, ки шахсони дорои ваколатҳои роҳбариро вобаста ба маълум будан ва ё гумон доштани онҳо дар бораи ҳолатҳои сохтакорӣ пурсида, бо ҳамин роҳ ҷавобҳои хаттии аз роҳбарияти субъект гирифтаашро дар ин мавзӯ тасдиқ намояд.

Тибқи қоидаҳои амалкунанда ба аудитор зарур аст, ки маълумотҳои дар натиҷаи гузаронидани дигар чорабиниҳо ва амалҳои бо он алоқаманд ба даст овардари арзёбӣ намуда, имконияти мусоидати онро ба муайян намудани як ё якчанд омилҳои ҳавфи аудиторӣ баррасӣ намояд. Новобаста аз он ки омилҳои ҳавфи сохтакорӣ ба таври хатмӣ ба ҷой доштани ҳолати сохтакорӣ ишора накунад ҳам, дар аксарияти ҳолатҳо ин омилҳо зимни сохтакориҳо дучор гардидаанд ва аз ин хотир метавонанд ба ҷой доштани таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакорӣ алоқаманд ишора намоянд.

Тибқи талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит (СБА 315) ба аудитор зарур аст, ки ҳавфи таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакорӣ алоқаманд дар лаҳзаҳои ҳисоботи молиявӣ ва қабули қарорҳо оид ба дараҷаи амалиётҳо, бақияи ҳисобҳо ва дигар маълумотҳои молиявӣ муайян ва арзёбӣ карда шаванд [3, с.45].

Дар сурати муайян ва баҳоидиҳои ҳавфи таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакориҳо алоқаманд, ба аудитор лозим аст, ки ба фарзияи ҷой доштани таҳрифгарии дар самти ба эътибор гирифтани даромадҳо таъя намуда, ба қадом намуди даромадҳо, амалиётҳои даромадӣ ва ё қабули қарорҳо боис шудани чунин ҳавфҳо арзёбӣ намояд. Инчунин ба аудитор зарур аст, ки ҳавфҳои арзёбигардидаи таҳрифгарии ба сохтакорӣ алоқамандро ҳамчун таҳрифкориҳои нисбатан ҷиддӣ баррасӣ намуда, ҳамзамон маълумотҳои дахлдорро вобаста ба воситаҳои дахлдори назорат ва амалҳои назоратӣ нисбати чунин ҳавфҳо ба даст биёрад.

Ҳамин тавр, тибқи талаботи стандартҳои байналмилалӣ аудит (СБА 330) ба аудитор лозим аст, ки ҳамчун амалҳои ҷавобӣ ба ҳавфи таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакорӣ алоқаманд дар зинаи ҳисоботи молиявӣ муносибати умумиро муайян намояд [5, с.112]. Ҳангоми муайян намудани муносибати умумӣ дар ҷавоби ҳавфи таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакорӣ алоқаманд дар зинаи ҳисоботи молиявӣ ба аудитор зарур аст, ки амалҳои зеринро роҳандозӣ намояд:

а) бо дарназардошти дониш, малака ва қобилияти кордонӣ ҳайати кормандонро, ки ҷиҳати иҷроӣ созишнома масъулияти бештар доранд, таъин намуда, ҷаъолияти онҳоро назорат карда, дар баробари ин арзёбии ҳавфи таҳрифгарии ҷиддии ба сохтакорӣ алоқамандро бо созишномаи мазкур таъмин намояд;

б) арзёбии интиҳоб ва татбиқи принципҳои мушаххаси сиёсати баҳисобгирӣ аз ҷониби субъект, ки бо арзёбии субъективӣ ва аҳдҳои мураккаб алоқамандӣ дошта, боиси сохтакорӣ даромадҳо гардидааст;

в) ба инобат гирифтани паҳлуҳои пешгӯинашаванда зимни интиҳоби хусусият, муҳлати иҷро ва миқёси чорабиниҳои аудиторӣ.

Хулоса, новобаста аз арзёбии ҳавфи аз ҷониби роҳбарияти субъект мадди назар намудани воситаҳои назорат, ба аудитор зарур аст, ки чорабиниҳои аудиториро бо мақсадҳои зерин таҳия ва ба иҷро расонад:

а) хусусияти дахлдори китобҳои ба қайдгирии ҳисобҳо дар китоби асосӣ ифода ёфта ва дигар тасҳеҳотҳои дар рафти омода намудани ҳисоботи молиявӣ амалӣ гаштари мавриди санҷиш қарор дода, ҳамчунин ба аудитор зарур аст:

- ба шахсони дар раванди пешниҳоди ҳисоботи молиявӣ ҷалб гардида вобаста ба амалҳои ғайриқонунӣ, ки ба коркарди китобҳои ба қайдгирии ҳисобҳо ва дигар тасҳеҳотҳо алоқаманд аст, дархост ирсол намояд;

- китобҳои ба қайдгири ҳисобҳо ва дигар тасҳеҳатҳоро, ки дар анҷоми давраи ҳисоботӣ амалӣ карда шудааст, талаб карда гирад;

- зарурати санҷиши китобҳои ба қайдгирии ҳисобҳо ва дигар тасҳеҳотҳои дар тамоми гули давраи ҳисоботӣ гузаронида ро мавриди баррасӣ қарор диҳад.

б) баҳодиҳии ҳисоббаробаркуниро ҷиҳати муайян намудани саҳеҳии он ва таъсири онро ба ҳавфи таҳрифғариҳои муҳими ба сохтакорӣ алоқаманд аз назар гузаронида, инчунин иҷрои амалҳои зеринро таъмин намудан зарур аст:

- арзёбии мулоҳиза ва қарорҳои қабулнамукаи роҳбарияти субъект зимни ташаккули нархгузориҳои ҳисоббаробаркунӣ ва муайян намудани муносибати ғарзнокӣ роҳбарият, ки метавонад ба ҳавфи таҳрифғариҳои муҳими ба сохтакорӣ алоқаманд таъсир дошта бошад. Дар ҷунин ҳолат, ба аудитор зарур аст, ки дар маҷмӯъ ҳисоббаробаркуниҳоро аз нав нархгузорӣ намояд;

- аз нуқтаи назари аз нав дида баромадани мулоҳизаҳо ва мадди назаркуниҳои роҳбарияти субъектро вобаста ба нархгузориҳои ҳисоббаробаркуниҳои нисбатан муҳим, ки дар ҳисоботҳои молиявии соли гузашта ифода ёфтаанд, аз назар гузаронад.

в) вобаста ба амалиётҳои нисбатан муҳим, ки аз доираи фаъолияти муқаррарии хоҷагидорӣ берун мебарояд ва ё бо сабабҳои гуногун ғайримуқаррарӣ ба ҳисоб мераванд, бо дарназардошти маълумотҳои ба даст овардаи аудитор оид ба субъект ва муҳити он ба аудитор зарур аст, ки асоснокӣ амалиётҳоро муайян намуда, эҳтимолияти бо мақсади сохтакорӣ намудани ҳисоботи молиявӣ ва ё рӯйпуш намудани азониҳудкунии ғайриқонунии дороиҳо равона гардидани ҷунин амалиётҳоро муқаррар намояд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти аудиторӣ”, № 993 аз 22.07. 2013сол. <http://www.mmk.tj>

2. Жарилгасова Б.Т. Международные стандарты аудита: учебное пособие / Б.Т. Жарилгасова, А.Е. Суглобов. - 4-е изд., стер. - М.: КНОРУС, 2008. - 400 с.

3. Мадатова О.В. Влияние рынка финансовых услуг на развитие малого бизнеса / О.В. Мадатова. Центросоюз Рос. Федерации, Краснодар. кооп. ин-т (фил.) Белгор. ун-та потреб. кооп. - Краснодар, 2004. - 175 с.

4. Папова С.В. Международные стандарты аудита. Учебное пособие. – изд. с изм. – М: Экономика. 2015 – 165с.

5. Суглобов А.Е. Международные стандарты аудита в регулировании аудиторской деятельности / А.Е. Суглобов. - М.: Экономистъ, 2007. - 256 с.

*Олимзода Д.З. - ассистент
Ҳасанов К.М. – магистрант
Донишқадам сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ТАҲЛИЛИ ХАРОҶОТИ КОМПЛЕКСИИ ИСТЕҲСОЛ ВА ФУРӯШИ МАҲСУЛОТ

Дар арзиши аслии маҳсулот (қор, хизматҳо) хароҷот барои хизматрасонӣ ва идора вазни қиёсии қалон доранд. Ин гуна хароҷот хароҷоти комплексӣ номида мешаванд, ҷунки онҳо аз якҷанд ҷузъҳои иқтисодӣ иборат мебошанд. Ҷунин гурӯҳҳои хароҷоти комплексӣ ҷудо карда мешаванд [4, с. 181]:

- хароҷоти бо қори таҷҳизот ва татбиқкунии техникаи нав алоқаманд буда. Онҳо ба ҳайати хароҷоти сеҳӣ дохил мешаванд ва ё ҷудогона (ҷун хароҷот оиди хизматрасонӣ ва истифодаи таҷҳизот) нишон дода мешаванд;

- хароҷоти сеҳӣ (умумиистеҳсоли);
- хароҷоти умумихоҷағӣ;
- хароҷоти ғайриистеҳсоли.

Вазифаҳои асосии таҳлили хароҷоти комплексӣ инҳоянд:

- назорати иҷроиши сметаи хароҷот;
- ошкоркунии сабабҳои тамоилот аз смета;
- муайянкунии роҳҳои пасткунии хароҷот.

Ба тамоилоти сметаи хароҷоти комплексӣ ин омилҳо таъсир мерасонанд:

- вайроншавии сметаи хароҷот;
- тағирёбии ҳаҷм ва сохтори истеҳсолот.

Таҳлил аз омӯзиши сметаи хароҷот оғоз меёбад, яъне тамоилоти ҳар як моддаи хароҷот ва тамоилоти умумӣ муайян карда мешавад. Бо ин мақсад маблағҳои нақшавӣ ва воқеӣи ҳар як моддаи хароҷот омӯхта мешаванд, пастшавӣ ё изофахарҷкунии хароҷот ошкор карда мешавад. Бояд қайд намуд, ки камшавии (зиёдшавии) хароҷоти воқеӣи на ҳамаи моддаҳо сарфаи ҳақиқиро ифода менамояд. Зиёдшавии сметаи моддаи «Санчишҳо, таҷрибаҳо, тадқиқот» изофахарҷкунӣ нест, ин бештар ба сарфакунии масолеҳ меорад, ки аз ҳисоби истифодаи тарзҳои нави коркарди масолеҳ ба даст омадааст.

Дар баробари тамоилоти мутлақӣ моддаҳои хароҷот инчунин тамоилоти нисбии умумии моддаи хароҷотро муайян мекунанд, вале фақат барои моддаҳои хароҷоти доимӣ (шартан доимӣ).

Барои миқдоран ченкунии таъсири омилҳо ба тағирёбии маблағи хароҷоти комплексӣ тамоми хароҷот ба ду гурӯҳ ҷудо карда мешаванд: доимӣ (шартан доимӣ) ва тағирёбанда (шартан тағирёбанда). Барои ҳар як гурӯҳ тамоилот муайян карда мешавад.

Ба *хароҷоти доимӣ* мансубанд: хароҷоти истеҳлок, пардохти иҷора, фоизи қарз, нигоҳдории иморатҳо, хароҷоти умумихоҷагӣ, музди кори кормандони хизматрасони сеҳӣ. Ин хароҷот барои тамоми маҳсулот тағир намеёбанд, вале барои воҳиди маҳсулот бо таносуби чаппа аз тағирёбии ҳаҷми истеҳсол тағир меёбанд.

Ба *хароҷоти тағирёбанда* инҳо мансубанд: арзиши ашёи хом, масолеҳ, музди кори коргарон, таъмири ҷорӣ, баъзе хароҷоти истифодабарии нақлиёт. Инҳо моддаҳои мебошанд, ки бузургии онҳо барои воҳиди маҳсулот бетағир мекунанд ва бо тағирёбии ҳаҷми истеҳсол бо мутаносибияти роста тағир меёбад. Вале на ҳама вақт ин тағирёбӣ мутаносибонаи роста мебошад. Афзоиши ҳаҷми истеҳсол аз афзоиши хароҷоти тағирёбанда бар ҳаҷми истеҳсол каме пеш мебошад, чунки ҳангоми ҳаҷми калони истеҳсол имконияти ивазкунии баъзе намудҳои хароҷот пайдо мешавад ва баръакс.

Пас бузургии нақшавии хароҷоти тағирёбанда бо фоизи иҷроиши нақшаи ҳаҷми истеҳсоли маҳсулот таҳрир карда мешавад (бузургии нақшавии хароҷоти тағирёбанда ба фоизи иҷроиши нақша зарб ва ба сад тақсим карда мешавад). Хароҷоти доимӣ таҳрир карда намешаванд.

Маблағҳои хароҷоти бо таҳрир ҳисобкардашударо (бо баназардошти иҷроиши нақшаи ҳаҷми истеҳсол) бо маблағҳои нақшавии хароҷот (доимӣ ва тағирёбанда) муқоиса карда, тамоилоти дар натиҷаи тағирёбии ҳаҷми истеҳсол бавучудода муайян карда мешавад. Аз маълумотҳои ҳисоботи хароҷоти доимӣ ва тағирёбанда маблағи хароҷоти бо ҳаҷми истеҳсоли воқеӣ ҳисобшударо тарҳ намуда, тамоилотро пайдо мекунанд, ки дар натиҷаи вайроншавии смета (сохтори истеҳсол) ба вучуд омадааст.

Аз натиҷаи ҳисобкунии ҳулосаҳо бароварда шуда, сабабҳои тамоилот ва захираҳо ошкор карда мешаванд (ҷадвали 1).

Ҷадвали 1. Таҳлили хароҷоти комплексӣ, ҳаз. сомонӣ

Хароҷот	Нақша	Нақшаи бо фоизи иҷроиши истеҳсол таҳриргардида	Воқеӣ	Тамоилот		
				ҳамагӣ	аз ҳаҷм	аз смета
Тағирёбанда	236,5	242,4	236	-0,5	5,9	-6,4
Доимӣ	125	125	131,5	+6,5	-	+6,5
Ҳамагӣ	361,5	367,4	367,5	+6	5,9	+0,1

Изофахарчкунии умумии мавчуда ба маблағи 6 ҳаз. сомонӣ маблағеро ифода менамояд, ки бо таъсири ду омил пайдо шудааст. Афзоиши ҳаҷми истеҳсол ба изофахарчкунии 5,9 ҳаз. сомонӣ овардааст; вайроншавии сметаи хароҷоти доимӣ маблағи хароҷотро ба андозаи 6,5 ҳаз. сомонӣ зиёд намудааст. Изофахарчкунии хароҷоти тағирёбанда раво мебошад, чунки вай аз ҳисоби афзоиши ҳаҷми истеҳсол ба миён омадааст.

Истифодабарии сметаи хароҷот бо тамоилот аз нақша ба амал омадааст: барои хароҷоти тағирёбанда сарфа ва барои хароҷоти доимӣ – изофахарчкунӣ ба миён омадааст. Ин маблағи изофахарчкунии нораво мебошад. Бояд сабабҳои чунин изофахарчкунии хароҷоти доимӣ ошкор карда шаванд ва барои дар оянда ба ин роҳ надодан чораҳо дида шаванд.

Пас бояд сабабҳои сарфакунӣ ва изофахарчкунӣ барои ҳар як моддаи хароҷот муайян карда шаванд.

Маблағи истеҳлок аз миқдори мошину таҷҳизот, сохтор, арзиши онҳо ва меъёри истеҳлок вобаста мебошад. Арзиши мошину таҷҳизот дар натиҷаи азнавбаҳоидиҳӣ ва харидани мошину таҷҳизоти қиматтар тағир ёфта метавонад. Хароҷоти истифодабарӣ дар натиҷаи тағирёбии миқдори объектҳои истифодашаванда, вақти кори онҳо ва хароҷоти қиёсӣ ба як мошин-соати қор тағир меёбанд.

Хароҷот барои таъмири асосӣ, қорӣ ва пешгирикунӣ бо тағирёбии ҳаҷми қорҳои таъмирӣ, мураккабияти онҳо, дараҷаи фарсудагии воситаҳои асосӣ, арзиши масолеҳу қисмҳои эҳтиётӣ ва ғ. тағир меёбанд.

Маблағи хароҷот барои ҷоиравзкунии дохилии борҳо аз намуди воситаҳои нақлиёт ва пуррагии истифодабарии онҳо вобаста аст.

Хароҷоти умумисеҳӣ ва умумихоҷағӣ дар сохтори арзиши аслии маҳсулот вазни қиёсии муҳим доранд. Барои таҳлил маълумотҳои ҳисобдорӣ муҳосибии аналитикӣ истифода мешаванд. Барои ҳар як моддаи хароҷот тамоилоти мутлақ ва сабабҳои рӯҳдиҳии ин тағирёбиҳо муайян карда мешаванд.

Сатҳи таъсири хароҷоти хизматрасонӣ ва идораи истеҳсолот ба арзиши аслии маҳсулоти молӣ аз дараҷаи иҷроиши нақшаи истеҳсоли маҳсулот (қор, хизматҳо) вобаста мебошад.

Дар рафти таҳлили хароҷоти комплексӣ бояд сабабҳои изофахарчкунии хароҷот ошкор карда шаванд. Изофахарчкуниро бояд ҳамчун захираи истифоданашудаи пасткунӣ арзиши истеҳсол ҳисоб намуд.

АДАБИЁТ

1. Шоймардонов С.Қ., Орзуев П.Қ., Барфиев Қ.Х., Бобиев И.А. Баҳисобгирии идорақунӣ. Васоити таълимӣ барои мактабҳои олий. – Душанбе, Ирфон, 2017. – 468 с.
2. Янковский К.П., Мухарь И.Ф. Управленческий учет. Учебное пособие. – СПб, Питер, 2011. – 368 с.
3. Управленческий учет. Учебник. / А.Д. Шеремет, О.Е. Николаева, С.И. Полякова и др. Под ред. А.Д. Шеремета. 4-е изд. – М.: ИНФРА-М, 2009. – 429 с.
4. Каримов Б.Х. Таҳлили иқтисодӣ. Дастури таълимӣ. Душанбе, Ирфон, 2005. – 240 с.

Нидоев П.Ф. – н.и.и., дотсент

Шарапова Д.Д. – магистрант

Мелибоев Ҷ.Ҷ. - магистрант

Донишқадаи сайҳӣ, соҳибқорӣ ва хизмат

ХУСУСИЯТҲОИ НАЗОРАТИ ДАРОМАДҲОИ МОЛИЯВИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН ДАР ДАВРАИ БҶҲРОНИ ИҚТИСОДИ

Ба ҳаҷм ва сохтори даромад ва хароҷотҳои бучети давлати пеш аз ҳама омилҳои гуногун таъсир мерасонанд аз ҷумла сиёсати дохила ва берунаи мамлакат, рушди иқтисодиёт, сатҳи неқӯаҳволии аҳоли ва бӯҳрони молиявӣ. Дар шароити имрӯза яке аз омилҳои асосие, ки ба

сохтори даромад ва харочоти бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири худро расонидааст ин бӯҳрони молиявӣ мебошад. Аз ин рӯ, мо зарур донистем, ки оид ба системаи даромадҳои молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон мақолаи зеринро пешниҳод намоем.

Имрӯзҳо таъсири бӯҳрони молиявии иқтисодӣ, ки дар ИМА сар зада буд, боиси коста гаштани иқтисодиёти тамоми дунё гардидааст. Маҳз сабаби сар задани бӯҳрони молиявии муосир низ аз он сарчашма мегирад. Мушоҳидаҳо нишон медиҳад, ки имрӯзҳо садҳо корхонаву фабрикаҳо ба мушкилиҳои молиявӣ дучор мегарданд ва он боиси даҳҳо ҳазор коргару мутахассис аз доираи фаъолияти истеҳсоли ихтисор мегарданд. Дар натиҷа ба иқтисоди ҷаҳонӣ триллионҳо доллар зиён мерасад ва сатҳи зиндагии мардум дар тамоми олам коҳиш меёбад. Ҷумҳурии Тоҷикистон низ ҳамчун қисми таркибии ҷомеаи ҷаҳонӣ дучори бӯҳрони молиявии муосири аст, зеро иқтисоди он бо ҳазорон ришта ба иқтисоди ҷаҳонӣ, аз ҷумла ба иқтисоди кишварҳои мутараққӣ, пайваст мебошад ва тавассути чунин риштаҳо таъсири бӯҳронро эҳсос мекунад. Олимон бар он ақидаанд, ки бӯҳрони муосир дар муҳлати кӯтоҳи вақт паси сар мешавад ва пас аз пастравиҳо албатта давраи болоравиҳо он оғоз хоҳад гашт. Дар ин васила бӯҳрони молиявӣ аслан ба даромадҳои давлатӣ ва ё худ даромадҳои бучетӣ ва ё ин зиёд шудани ин ду харочот тасири худро ба иқтисодиёти мамлакат мерасонад. Даромадҳои бучетӣ раванди инъикоскунандаи муносибатҳои иқтисодии байни давлату корхонаҳо, ташкилотҳо ва шахрвандон дар ҷараёни фароҳамоварии фондҳои бучети мамлакат мебошанд. Ин муносибатҳои иқтисодӣ пардохтҳои гуногунро, ки корхонаҳо, ташкилотҳо ва шахсонӣ воқеӣ ба бучет интиқол медиҳанд, ифода менамоянд. Даромади бучетӣ дар натиҷаи тақсими арзиши маҷмӯи маҳсулоти милли дар байни иштирокдорона гуногуни ҷараёни тақрирестеҳсол ва воситаи минбаъдаи тақсими арзиши дар ихтиёри давлат буда сурат мегирад, ки барои фароҳамоварии фондҳои бучети кишвар, соҳаҳо ва фондҳои мақсадноки давлатӣ истифода мегардад.

Соҳти таркибӣ, меъёр ва тарзи сафарбарнамоии даромади бучет аз сохтори ҷамъият, сиёсати иқтисодию иҷтимоӣ ва молиявии давлат вобаста мебошад. Дар шароити иқтисодии бозорӣ даромади бучетҳо асосан аз ҳисоби ду манбаъ: андоз ва пардохтҳои андозӣ ва ғайриандозӣ таъмин мегардад. Дар қисми даромади бучети имрӯзаи Ҷумҳурии Тоҷикистон вазни қиёсии пардохтҳои андозӣ зиёда аз 80-81%-ро ва ғайриандозӣ бошад 19-20%-ро ташкил медиҳад. Андозҳо сарчашмаи асосии даромади бучети давлатӣ ба ҳисоб мераванд. Дар давлатҳои мутараққӣ то 90 ва дар ҷумҳуриҳои собиқ шӯравӣ то 77 фоизи даромади далатро андозҳо ташкил мекунанд. Аз ҳамин ҷиҳат андозҳо «ҳиссаи шахрвандонро» барои нигоҳдории давлат инъикос мекунанд.

Андозҳо – категорияи муҳими иқтисодӣ буда, бо мавҷудият ва амал кардани давлат алоқаманд мебошанд: услуб, хусусият, миқёси ҷамъоварии захираҳои пулӣ ва масраф намудани онҳо аз давраҳои пешрафти иқтисодии ҷамъиятие, ки ин давлатро ба вучуд овардааст, вобастагӣ дорад.

Андозҳо – муносибатҳои императивии (маҷбурии) пулианд, ки дар ҷараёни онҳо фонди бучетӣ ташкил меёбад.

Сифати якуми моҳияти андозҳо – императивӣ (маҷбури), яъне муносибати давлатӣ ва тобеият мувофиқи (аз рӯи) андозхост. Ин он маъноро дорад, ки субъекти андоз ҳуқуқ надорад, ки аз иҷрои ўҳдадорихо ба зиммаи ў гузашта – супоридани андоз ба фонди бучетӣ саркашӣ намояд. Дар ҳолати иҷро накардани ўҳдадорихо ҷораҳои муносиби ҷазо (ҷарима, аз озодӣ маҳрум сохтан ва ғ) истифода бурда мешаванд. Сифати дуюми андозҳо – иваз шудани соҳиби сармоя. Ба воситаи андозҳо як ҳиссаи моликияти хусусӣ (дар шакли пулӣ) давлатӣ мешавад ва дар ин замина фонди марказонадашудаи пулӣ ва фонди бучетӣ ташкил меёбад. Андозҳо танҳо дар фонди бучетӣ дохил мешаванд, ки дар он ба таври ғайринақдӣ табдил меёбанд. Бинобар ин андозҳо муносибатҳои мақсаднок нестанд. Маҳз бо ин андозҳо аз бочҳо муносибатҳои пулӣ, ки дар ҷараёни онҳо фондҳои мақсадноки пулӣ, масалан, бочҳо (ҷамъовариҳо) барои нигоҳдории мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, ҷамъовариҳо барои эҳтиётоти маориф ва ғайра ташкил меёбанд, фарқ мекунанд. Аъзоҳақиҳо ба фондҳои маҳсули давлатӣ (фонди ҳифзи иҷтимоии аҳоли, фонди суғуртаи иҷтимоӣ, фонди шуғли аҳоли) ба андозҳо мутаалиқ нестанд, зеро ки

сифатҳои дар боло зикршударо надоранд. Аъзоҳои ба мақсадҳои муайян ворид мешаванд, баргардандаанд ва ба болои ин ба фонди бучетӣ дохил намегарданд. Вазифаи иқтисодии андоз, ки ҳамчун сарчашмаҳои ташаккули даромади бучети Ҷумҳурии Тоҷикистон ва истифодаи вай ба давлат имкон медиҳад, ки суръати такрористеҳсол ва инкишофро тезонанд ва ё онро суст намоянд андӯшти сармояро қувват диҳад ва ё кам намояд, қобилияти харидории аҳолиро васеъ ва ё маҳдуд созад. Қайд кардан бамаврид аст, ки давлату Ҳукумати кишвар ҳамеша дар пайи кӯмаку дастгирии соҳибкорон-андозсупорандагонанд ва дар Кодекси андоз дар таҳрири нав сабукиҳои нисбати онҳо ба назар гирифта шудааст. Ин аст, ки матни Кодекси андоз дар таҳрири нав бо забони ҳадалимкон содаю фаҳмо таҳия гардида, нисбат ба Кодекси андози амалкунанда шумораи камтари андозхоро дарбар гирифтааст ва ҳархела тавзеҳ гардидани моддаҳо истисно шудааст, ки ин ба андозсупорандагон ҳангоми иҷрои ӯҳдадорихои андозиашон хуб мусоидат мекунад.

Мувофиқи Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон дар таҳрири нав андоз аз фурӯши чакана аз қонунгузори андоз тамоман хориҷ гардид ва андозҳои бо ҳам алоқаманд дар низомҳои муттаҳид карда шуданд.

Агар даромади бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2019 муқоиса намоем ба бучети давлатии соли 2020 қариб 1,3 маротиба даромади бучети давлатӣ аз рӯи ҳамаи сарчашмаҳо зиёд гаштааст. Албатта афзоиши даромад ва харачоти бучети давлатӣ шаҳодати таъмини рушди иқтисодӣ ва амали гаштани барномаҳои рушди иқтисодию иҷтимоии Ҷумҳурии Тоҷикистонро давра ба давра ифода мекунад. Аз ин рӯ, чӣ хеле, ки дар боло қайд карда шуд, системаи андозбандии Ҷумҳурии Тоҷикистон таносубу микдор, меъёру мӯҳлат ва имтиёзҳои онҳо бояд мунтазамиятро дар воридшавии маблағ ба бучети давлатӣ таъмин

намоянд. Тайи солҳои охир сарфи назар аз равандҳои сиёсӣ иқтисодии ҷаҳонӣ ва таҳримҳои нисбат ба шарикони асосии тижоратии Ҷумҳурии Тоҷикистон, рушди бонизомии иқтисоди миллӣ ва устувории нишондиҳандаҳои макроиқтисодии ҷумҳурӣ таъмин гардида истодааст. Дурнамои даромадҳои бучети давлатӣ аз рӯи тамоюлоти рушди соҳаҳои иқтисоди миллӣ дар солҳои охир, аз ҷумла нимсолаи якуми соли 2019 ва дигар омилҳои ба иқтисодиёти кишвар таъсиррасонанда таҳия гардида, дар он сатҳи ҷамъоварии даромадҳо ва маблағи бақияпулиҳои андозӣ ба инобат гирифта шудаанд.

Даромади бучети давлатӣ Дурнамои даромади бучети давлатӣ дар асоси кодексҳои андоз ва гумруки Ҷумҳурии Тоҷикистон, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатӣ», «Дар бораи дигар пардохтҳои ҳатмӣ ба бучет» ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки воридоти андозӣ ва ғайриандозиро танзим менамоянд, муайян гардида, дар он натиҷаҳои рушди иҷтимоию иқтисодии кишвар дар солҳои охир ва дурнамои он барои давраи миёнамуҳлат, инчунин тағйирёбии вазъи сиёсӣ иқтисодӣ дар кишварҳои шарикони асосии савдо ва дигар омилҳои ба иқтисодиёти ҷумҳурӣ таъсиррасонанда, ба инобат гирифта

шудаанд. Ҳаҷми умумии даромади Бюҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2020 ба маблағи 26054,0 млн сомонӣ ё баробар ба 29,8 фоизи Маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ (ММД) пешбинӣ гардидааст, ки нисбат ба бюҷети соли 2019 ба андозаи 9,6 фоиз ё 2279,9 млн сомонӣ зиёд мебошад. Мусаллам аст, ки ҳаҷми умумии даромади бюҷети давлатӣ аз даромадҳои андозию ғайриандозӣ, маблағҳои лоиҳаҳои давлатии сармоягузорӣ ва махсуси ташкилоту муассисаҳои бюҷетӣ, инчунин грантҳо барои дастгирии бюҷети давлатӣ, сарчашма мегирад ва новобаста аз афзоиши ҳаҷми умумии даромади Бюҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2020, таносуби он ба ММД ба андозаи 0,6 фоиз коҳиш ёфтааст. Омили асосии чунин ташаккул ёфтани нишондиҳандаи болозикр ин нисбат ба ММД 0,2 банди фоизӣ коҳиш ёфтани нишондиҳандаи ҷалби маблағи лоиҳаҳои давлатии сармоягузорӣ ва 0,5 банди фоизӣ кам гардидани даромадҳои ҷорӣ (аз ҳисоби пешниҳоди имтиёзҳои андозию гумрукӣ) ба ҳисоб меравад.

Даромадҳои андозию ғайриандозии бюҷети давлатӣ бо дарназардошти грантҳо барои дастгирии бюҷет дар соли 2020 ба маблағи 19500 млн сомонӣ пешбинӣ карда шудааст, ки он нисбат ба бюҷети соли 2019 ба маблағи 1700,0 млн сомонӣ ё 9,6 фоиз зиёд мебошад. Сохтори таркибии даромади ҷорӣ бюҷети давлатӣ аз рӯи сарчашмаҳо дар диаграммаи зерин оварда шудааст:

Ҳиссаи даромадҳои дохилӣ (Кумитаи андоз, вазоратҳои молия, корҳои дохилӣ) дар ҳаҷми умумии даромади ҷорӣ бюҷети давлатӣ бе назардошти грантҳо барои дастгирии бюҷет барои соли 2020 71,2 фоизи даромади бюҷетӣ ё 13669 млн сомониро ташкил дода, нисбат ба соли 2019 ба андозаи 10,6 фоиз зиёд мебошад. Ҳиссаи пардохтҳои гумрукӣ (Ҳадамоти гумрук) дар ҳаҷми умумии даромадҳои ҷорӣ бюҷети давлатӣ барои соли 2020-ум 28,8 фоиз ё маблағи 5531,0 млн сомониро ташкил медиҳад ва афзоиши он нисбат ба соли 2019-ум ба маблағи 386,0 млн. сомонӣ пешбинӣ шудааст. Ташаккули ҳаҷми даромадҳои андозию ғайриандозии бюҷети давлатӣ дар соли 2020 аз рӯи манбаҳои андозбандӣ бо тариқи зайл тарҳрезӣ шуд:

– воридоти андоз аз даромади шахсони воқеӣ дар асоси муқаррароти Кодекси андоз, иҷрои воқеии нишондиҳандаи мазкур дар солҳои гузашта, баҳодиҳии воридоти маблағ дар соли 2019, нишондиҳандаи ҳисоби миёнаи музди меҳнат ва даромад дар манбаи пардохт ва афзоиши фонди музди меҳнат дар ҳаҷми 2231,1 млн. сомонӣ бо афзоиши 230,4 млн. сомонӣ пешбинӣ шудааст. Вазни қиёсии ин нишондиҳанда нисбат ба ММД 2,6 фоиз ва даромадҳои қорӣи бучети давлатӣ 11,6 фоизро ташкил медиҳад;

– андоз аз Ҷоида, дар асоси рушди нишондиҳандаҳои иҷтимоӣ иқтисодии ҷумҳурӣ, баҳодиҳии воридоти ин намуди андоз ва маълумоти таҳлилии чанд соли охир дар ҳаҷми 2001,8 млн. сомонӣ ё бо афзоиши 13,1 фоиз пешбинӣ шудааст. Вазни қиёсии ин нишондиҳанда нисбат ба ММД 2,3 фоизро ташкил медиҳад;

– андозҳои иҷтимоӣ, аз ҳисоби корхонаҳои ғайрибучетӣ мувофиқи талаботи Кодекси андоз бо дарназардошти иҷрои воқеии солҳои гузашта ва баҳодиҳии воридот дар соли 2019, инчунин афзоиши манбаҳои воридоти андозӣ ва ғайриандозии дохилӣ воридоти пардохтҳои гумрукӣ грантҳо барои дастгирии бучет Даромадҳои қорӣ бо грантҳо барои дастгирии бучет андозбандишаванда дар ҳаҷми 1951,0 млн. сомонӣ пешбинӣ шудааст. Воридоти андозҳои иҷтимоӣ аз ҳисоби корхонаҳои ғайрибучетӣ нисбат ба соли 2019 -ум ба андозаи 7,8 фоиз ё 141,0 млн. сомонӣ зиёд баҳодиҳӣ гардидааст;

– андоз аз арзиши иловашудаи дохилӣ, дар асоси амалиётҳои андозбандишаванда, таҳвили молҳо, иҷрои корҳо ва хизматрасониҳо (ба истиснои таҳвили молҳо, иҷрои корҳо ва хизматрасониҳои аз ААИ озод) дар ҳаҷми 3077,5 млн. сомонӣ ба нақша гирифта шудааст, ки нисбат ба соли 2019 ба андозаи 5,5 фоиз ё 160,3 млн. сомонӣ зиёд мебошад. Вазни қиёсии ин намуди андоз нисбат ба ММД 3,5 фоизро ташкил менамояд ва он дар муқоиса ба ҳамин нишондиҳандаи соли 2019 ба андозаи 0,2 банди фоиз кам пешбинӣ шудааст;

– воридоти андозҳои аксизии дохилӣ ба маҳсулоти дар дохили ҷумҳурӣ истеҳсол ва фурӯхташаванда дар асоси арзиши молҳои аксизии фурӯхташудаи зераксизӣ, ки номгуӣ онҳо дар Кодекси андоз муқаррар шудааст, бо назардошти хизматрасониҳои соҳаи алоқаи барқӣ ба маблағи 213,2 млн. сомонӣ пешбинӣ гардидааст ва он нисбат ба соли 2019 ба андозаи 4,0 фоиз ё ба маблағи 8,2 млн. сомонӣ зиёд мебошад;

– андоз аз маҳсулоти коркард ба маблағи 11,2 млн. сомонӣ аз рӯи истеҳсоли алюминияи аввалия (172,3 ҳаз тонна) бо меъёри 65 сомонӣ ва андоз аз фурӯши алюминии аввалия аз рӯи истеҳсоли 3,3 ҳазор тонна бо нархи миёнаи 2100,0 доллари амрикоӣ ба 1 тонна бо меъёри 3 фоиз ба маблағи 2,1 млн. сомонӣ пешбинӣ гардидааст;

– андозҳо барои захираҳои табиӣ, аз ҳисоби сарватҳои зеризаминӣ, ки дар қаламрави Ҷумҳурии Тоҷикистон истихроҷ карда мешаванд дар ҳаҷми 825,3 млн. сомонӣ, аз ҷумла аз ҳисоби роялти барои об 70,7 млн. сомонӣ пешбинӣ шудааст. Афзоиши воридоти ин намуди андоз нисбат ба нақшаи бучети соли 2019 ба андозаи 26,2 фоиз зиёд ба нақша гирифта шудааст;

– андоз аз истифодабарандагони роҳҳои автомобилгард, аз ҳисоби маблағи хароҷоти воқеии дар давраи ҳисоботи андоз барои мол, иҷрои қор ва хизматрасониҳо дар ҳаҷми 556,9 млн. сомонӣ пешбинӣ гардидааст, ки нисбат ба соли 2019 ба маблағи 104,6 млн. сомонӣ ё 23,1 фоиз зиёд буда, вазни қиёсии он дар ММД 0,6 фоизро ташкил медиҳад;

– андоз аз воситаҳои нақлиёт, ки аз рӯи иқтисодии муҳаррики воситаи нақлиёт, бо фоиз нисбат ба нишондиҳанда барои ҳисобҳо муайян карда мешавад, дар ҳаҷми 226,4 млн. сомонӣ пешбинӣ гардидааст;

– низомҳои махсуси андозбандӣ, тибқи муқаррароти Кодекси андоз дар асоси маълумоти мақомоти ваколатдор, воридоти воқеии солҳои 9 гузашта ва баҳодиҳии соли 2019 дар ҳаҷми 807,0 млн. сомонӣ бо афзоиши 13,1 фоиз муайян карда шудааст ва ҳиссаи он дар ММД 0,9 фоизро ташкил менамояд;

– пардохтҳои гумрукӣ дар асоси дурнамои нишондиҳандаҳои асосии макроиқтисодӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31 июли соли 2019, №367 “Дар бораи дурнамои нишондиҳандаҳои асосии макроиқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2020 – 2022”

тасдиқ гардидаанд, дар ҳаҷми 5531,0 млн сомонӣ бо афзоиши 7,5 фоиз пешбинӣ карда шудааст. Воридот аз ҳисоби пардохтҳои гумрукӣ нисбат ба нақшаи тасдиқшудаи соли 2019 ба маблағи 386,0 млн сомонӣ зиёд буда, вазни қиёсии он дар ММД 6,3 фоиз ва нисбат ба даромадҳои ҷорӣ буҷети давлатӣ 28,8 фоизро ташкил менамояд;

→ воридоти андозҳо аз ҳисоби фаъолияти беруна, аз ҷумла андоз аз арзиши иловашуда ба маблағи 4244,5 млн. сомонӣ, аксизҳо аз молҳои зериаксизии воридшаванда 402,2 млн. сомонӣ ва бочҳои гумрукӣ ба маблағи 781,0 млн сомонӣ (аз он ҷумла бочи содироти барои нахи пахта 128,5 млн сомонӣ) пешбинӣ карда шудааст. Воридоти ин намуди андозҳо нисбат ба соли 2019 мутаносибан ба андозаи 9,0 фоиз, 35,5 фоиз зиёд ва 11,3 фоиз кам ба нақша гирифта шудааст;

→ даромадҳои ғайриандозӣ дар асоси муқаррароти Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи дигар пардохтҳои ҳатмӣ ба буҷет” ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки дар асоси онҳо пардохтҳо ҳисоб ва ба буҷет ворид карда мешаванд, инчунин воридоти воқеии солҳои қаблӣ ба маблағи 1288,0 млн. сомонӣ пешбинӣ шудааст. Афзоиши ин нишондиҳанда нисбат ба соли 2019 -ум 105,7 млн. сомониро ташкил дода, ҳиссаи он дар ММД 1,5 фоиз ва даромади ҷорӣ буҷети давлатӣ 8,9 фоизро ташкил хоҳад дод.

Дар шароити бозор даромади буҷетҳо асосан аз ҳисоби чунин манбаъҳо ташкил мегардад:

андозҳо, воридотҳои ғайриандозҳо ва харгуна пардохтҳои муайянгардида.

Бояд қайд кард, ки дар қисми даромади буҷети имрӯзаи ҷумҳурии Тоҷикистон вазни қиёсии андозҳо 50 – 60 фоиз ва пардохтҳо бошад 40 – 50 фоизро ташкил медиҳанд.

Андозҳо сарчашмаи асосии даромади буҷети давлатӣ ба ҳисоб мераванд. Дар давлатҳои мутараққӣ то 90 ва дар ҷумҳуриҳои собиқ шӯравӣ то 77 фоизи даромади далатро андозҳо ташкил мукунанд.

Андозҳо – муносибатҳои императивии (маҷбурии) пулианд, ки дар ҷараёни онҳо фонди буҷетӣ ташкил меёбад. Ва баҳрони молиявӣ дар шароити муносири даромадҳои молиявӣ инчунин метавонад ба чунин даромадҳои андозӣ таъсир расонад.

Ҷамаи бӯҳронҳо дар ҷои ҳоли ба вучуд намеоянд, онҳо сабабҳои асосии бавучудоии худро доранд. Олимон мутахассисони баҳши иқтисод оид ба бӯҳронҳои иқтисодӣ молиявӣ таълимотҳои зиёдеро пешниҳод кардаанд. Равияҳои пешниҳод намудаи онҳо вобастаи асосии таълимоти материалисти ва идеалистӣ мебошанд. Таълимоти беҳамторо оид ба бӯҳронҳои иқтисодии молиявӣ Ф.Энгелс ва В.И. Ленин пешниҳод намудаанд. Оид ба “мавҷҳои бӯҳронӣ” Кондратов Н.Д. низ фикру ақида ва таклифу пешниҳодҳои хешро иброз дошт. Мувофиқи таълимоти Ф.Энгелс ва В.И.Ленин сабабҳои асосии бӯҳронҳои иқтисодии молиявӣ инҳоянд:

- 1). Зиддияти асосии дар иқтисодиёти бозорӣ ҷойдошта зиддияти байни характери ҷамъиятии истеҳсолот ва аз худ кунии шахсии соҳибмӯлкдор мебошад;
- 2). Зиддияти байни меҳнат ва сармоя;

3). Ташкили мутаносиби истехсолот дар дохили як ширкат ва набудани мутаносибият дар миқёси тамоми ҷамъият;

4). Зиддияти байни истехсолот ва истеъмолот.

Асоси зиддиятҳои овардашударо пастравии қобилияти хариддории шахсони ҳуқуқӣ ва воқеъи аз як тараф ва барзиёд истехсолкунии нисбӣ бо мақсади гирифтани ғоида аз тарафи дигар ташкил медиҳад. Бо ибораи дигар ҳосилнокии меҳнатӣ дар ҷамъият амалнамоянда аз имконияти қоньгардонии талаботҳо ба маротиба боло меравад. Иқтисодиёти ҳамаи давлатҳои дунё асосан гирифтори ду навъи бӯҳронҳои иқтисодӣ мегарданд:

1. Бӯҳронҳои, ки бо сабаби барзиёд истехсолномаҳои нисбӣ, яъне пастравии қобилияти пардохтпазирии шахсони ҳуқуқӣ ва воқеъи дар ҳолате, ки бо мақсадӣҳарчи зиёдтар гирифтани ғоидаи ҳаҷмӣ истехсолотро зиёд менамояд, ба вучуд меоянд;

2. Бӯҳронҳои, ки бо сабаби кам истехсолнамоӣ, яъне нисбат ба даромадҳои пулии шахсони ҳуқуқӣ ва воқеъи маҳсулотҳои истехсолшуда кам мебошанд, ба миён меоянд.

Хусусияти асоси ва фарқкунандаи ҳамаи бӯҳронҳои барзиёд истехсолнамоӣ он аст, ки дар як соҳаи иқтисодиёт ба миён омада, давра ба давра ҳамаи соҳаҳои дигари иқтисодиётро фаро мегиранд ва ҳолати иқтисодӣ иҷтимоии аҳоливу соҳибкори ва давлатҳоро ногувор мегардонанд.

Н.Д. Кандратев дар таҳлили бӯҳронҳои ҷой доштани давраҳои калонро, ки 70 - 80 солро дарбар мегиранд исбот намуда, қайд кардааст, ки мавҷҳои калон дорои ду давраи асоси, ба мисли рушд ва бӯҳрон мебошанд, ки ҳар яке аз онҳо 20- 25 солро дарбар мегирад. Таълимоти мазкур дар давраи бӯҳронҳои ба миёнаи гузаришро аз як тарзи истехсолот ба тарзи дигар пешбинӣ менамояд. Ҳаминро қайд кардан зарур аст, ки бӯҳронҳои иқтисодии кӯтоҳмуддат 5- 8 солро дар шароити имруза дар бар мегиранд ва дар ҳолати мувофиқа кардани мавҷи давраи бӯҳронӣ калон бо мавҷи бӯҳрони хурд гузариш ва ё ҷангҳои ногузир мегардонанд. Дар шароити иқтисодӣ бозорӣ оқибати ҳамаи рушдҳои бӯҳронҳои иқтисодӣ мебошанд. Муаммои дигаре, ки бӯҳрони иқтисодии муосир дар назди иқтисоддонҳо мегузорад ин омӯхтани таъсири бӯҳрон ба моделҳои иқтисодии инкишофи дар олам ҷойдошта мебошад. Омӯзиши таъсири бӯҳрон ба моделҳои инкишофи иқтисодиёт бартари ва норасогиҳои ҳар яки аз онҳо ба мо ошкор менамояд, ва мо метавонем омилҳои ба бартари модел таъсирасониданро дар иқтисодиёти ҳеш истифода намоем, ки аз манфиат холи нест. Аз гуфтаҳои болои хулоса бармеояд, ки тадқиқоти комплексӣ оид ба такрористехсол ва пешниҳодҳои мушаххас ба субъектҳои иқтисодиёт талаботи вақт аст ва аз манфиате, ки таваккалро дар иқтисодиёт паст менамояд холи нест. Бӯҳрони молиявӣ, ки имрӯз тамоми дунё аз он дар ҳарос афтадаанд ва садову симо ва расонаҳои дунё мунтазам дар мавриди он мегӯянд менависанд, ба хусус оиди бемории Ковид-19 дар мамлакатҳои мутараққии иқтисодии ҷаҳон ба вучуд омадааст. Имрӯз хело мушкил аст заминаҳои пайдоиши онро муайян намудан. Агар дар бораи заминаҳои пайдоиши бӯҳрони молиявӣ сухан гуем, набояд онҳоро аз имрӯз ё ин ки дирӯз ҷустуҷӯ намуда ҷамовари намоем, балки хело пештар, якчанд даҳсолаҳо пештар, яъне вақте, ки давлатҳои тараққикарда иқтисодиёти худро бо пулҳои (доллар) иловагии пур мекарданд.

Омили дигаре, ки таъсири манфии худро ба суръати рушди иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон мерасонад ин баланд шудани арзиши доллар мебошад, ки ба қобилияти хариддории шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири манфӣ мерасонад, чунки асъори миллӣ – сомонӣ ба асъори ИМА алоқамандии зиёд дорад ва аз ин сабаб паст шудани қурби доллари ИМА нисбати еврои Аврупо ба таври автоматики арзиши сомонино нисбати асъори аврупои паст менамояд. Ин ҳолат ба зиёд гаштани нархи аз Аврупо ба Тоҷикистон воридшаванда мегардад.

Ҷунин пешниҳодҳоро дар заминаи хусусиятҳои ташаккули системаи даромадҳои молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи бӯҳрони иқтисодӣ

А) барои пешгирии бӯҳрони молиявӣ бояд маблағҳои бучетиро самаранок истифода барем:

Б) барои пешгирии бӯҳрони молиявӣ сарчашмаҳои иловагии маблағҳоро дарёфт намудан лозим:

В) мутобиқ намудани қонунҳои самати иқтисодӣ бо талаботҳои замони муосир:

Г) пура нигоҳ доштани харочотҳои дуҷуминдараҷа:

Д) сари вақт пардохт намудани маблағҳои бучети барои музди меҳнат:

Е) ҷамъовариҳои маблағҳои андозӣ ва пардохти он ба бучет:

Бояд онро қайд кард, ки бо назардошти шарту шароитҳои ба миён омада ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳри фароҳам овардани шароит мусоид намудани ҳолати иқтисодӣ ва пасттару камтар намудани зарар ва таъсири бӯҳрони молиявӣ-иқтисодии муосири умумиҷаҳонӣ чораҳоеро андешида истодааст ва қарорҳоеро қабул карда истодааст, ки аз тарафи ташкилотҳо ва муассисаҳои молиявӣ байналхалқӣ ва давлатҳои дигар барои гузаронидани ислоҳотҳои иқтисодӣ дар ҳолати бӯҳрони молиявӣ-иқтисодии муосир ҳаматарафа дастгирӣ кардашуда истодааст.

Ҳангоми навиштан, омӯختан ва таҳлили мақолаи мазкур як қатор проблемаҳо пайдо гардиданд, ки онҳоро қайд кардани меҳодем:

1. Азбаски яке аз манбаъҳои ҳам даромад ва ҳам рӯйпуш намудани касри бучет сармояи давлатӣ ба ҳисоб меравад бинобар ин ҳангоми фуруши моликияти давлатӣ чун пештара ба ҳатогиҳо бояд роҳ дода нашавад. Объектҳои давлатиро шахсоне бояд харидори намоянд, таҷрибаю малакаи зиёдро доро бошанд, ва тавонанд, корхонаҳои солҳои зиёд бекорхобидаро инчунин зарароварро аз нав таҷҳизонида барои пешравии иқтисодиёти кишвар саҳм гузоранд.
2. Ба мо маълум аст, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон қонун дар бораи суғуртаи тиббӣ қабул гардидааст, вале механизми он пурра амалӣ нагаштааст. Шахсоне, ки ба ҷои кор таъминанд аз хизматрасонии ин шакли суғурта баҳраманд. Вале барои шахсони муваққатан бекор ё тамоман бекор, нафақахӯрон, донишҷӯён ва дигар категорияҳо дастрас нашудани ин хизматрасонӣ аз имкон берун мебошад. Бинобар ин пешниҳод мекунем, ки барои чунин категорияҳои ҷамъият аз ҳисоби бучетҳои ҷумҳуриявӣ ва маҳаллӣ барои пардохти аъзоҳаққи суғуртаи тиббӣ маблағҳо ҷудо карда шаванд.

Барои бартараф кардани проблемаҳои мавҷуда пешниҳод менамоем:

1. Ҳангоми гузарнодани ислоҳот оид ба низоми андоз иқтисодии мамлакат ва вазъи молиявӣ андозсупорандагон ба назар тгирифта шавад.
2. Маблағгузориҳои соҳаҳои маориф ва тандурустӣ боз ҳам зиёд карда шавад, зеро яке аз омилҳои асосии пешбарандаи ҷомеаи кишвар аввал саломатӣ, баъдан илм мебошад.
3. Барои кам кардани харочотҳо ва самаранок гаштани сифати кор аз тамоми техникаву технологияи ҳозиразамон истифода бурда шавад.
4. Амали гардонидани назорат оиди ба таври нақшагии ҳазинадорӣ, иҷронамудани бучетҳои ҷумҳуриявӣ ва маҳаллӣ, яъне амалӣ намудани назорати ҳаррӯза, оиди иҷроиши бучети давлатӣ;
5. Ба зери назорати қатъӣ аз тарафи органҳои давлатии ҳокимият қарор гирифташуда, оиди бо пурраги ҷамъовариҳои даромадҳои давлатӣ (воридоти андозӣ ва ғайриандозӣ) ва таъмини иҷроиши онҳо;
6. Инкишоф ва такмил додани фаъолияти соҳибкорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, пеш аз ҳамаи бизнеси хурд ва миёна, ки метавонад даромадҳои иловагӣ ба бучети давлат ворид намояд.

Хулоса, натиҷаҳои омӯзиш ва таҳлил нишон медиҳанд, ки роҳҳои такмили иҷроиши бучети давлати воқеан тадбиқ гарданд, чунин тарз нафақат нақшаи даромади бучетро иҷро мегардонад, балки барзиёд иҷро гардиданаш эҳтимоли калон дорад. Маблағҳои иловагӣ ба даромади бучети давлатӣ ворид гардида, ки онҳо барои молиякунонии барномаи гуногуни иқтисодию иҷтимоии мамлакат сафарбар намудан имконият медиҳанд.

АДАБИЁТ

1. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон. Душанбе – 2018.
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии ҚТ” аз 05.07.2011. Душанбе – 2011.
3. Қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2000”.
4. Барномаи миёнамуҳлати рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои

2016-2020

5. Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 (СМР-2030)
6. Галанов В.А. «Финансы, денежное обращение и кредит». Москва: Форум – 200
7. Дворецкая А.Е. Финансы. Деньги. Валютная система: учебное пособие. – М.: Экон – информ, 2011 – 287 с.
8. Исоматов Б.И. “Назарияи иқтисод”. – Душанбе, 2003.
9. Иброимов И.Р., Мирбобоев Р.М. «Идораи молияи давлатӣ». Китоби дарсӣ. Душанбе: ҶДММ “Ҷонибек” 2014-102с.
10. Оймаҳмадов Г.Н. «Молия». Душанбе – 2005.
11. Раҳимов З.А., Қаюмов С.Ш., Ҷӯраев Ш.Ҷ., Раҳимова С.З. «Молия, муомилоти пул ва қарз». Душанбе – 2011.
12. Фролова Т.А. Финансы и кредит. Таганрог: ТТИ ЮФУ, 2007.

*Абдураҳимов А.А. – н.и.у., дотсент
Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Б. Фафуров*

АСОСҲОИ НАЗАРИЯВИИ БАҲИСОБГИРИИ ХАРОҶОТ ВА МУАЙЯНКУНИИ АРЗИШИ АСЛИИ МАҲСУЛОТ

Масъалаҳои баҳисобгирии хароҷот ва муайянкунии арзиши маҳсулот ҳамчун нуқтаҳои ҳалкунанда ва дар навбати худ баҳснок низ ба ҳисоб меравад. Дар бисёр маълумотҳои ба нашр расида дар ин бобат фикру ақидаҳои гуногун мавҷуд мебошад.

Вазифаи баҳисобгирии хароҷотҳо ва ҳисоби арзиши аслии он, ба шакли пулӣ табдил додан ва танзиму назорат намудан иборат мебошад. Ба замми он, баҳисобгирии хароҷотҳо дар истеҳсолот ва таҳлили арзиши аслии маҳсулот, яке аз унсурҳои асосии низоми идоракунии хароҷотҳои истеҳсолии маҳсулот ба ҳисоб меравад. Маҳз дуруст ба роҳ мондани баҳисобгирии муҳосибӣ ва идоракунии онҳо шароит барои паст кардани сатҳи хароҷот ва дар натиҷа баланд бардоштани самаранокии фаъолияти корхона оварда мерасонад, ки мақсади асосии ҳар як хоҷагидор ба ҳисоб меравад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳисобгирии хароҷотҳои истеҳсолӣ ва нархномасозии арзиши аслии маҳсулот ба баҳисобгирии идоракунии вобаста қарда шудааст, ки он барои додани иттилоот ҷиҳати идоракунии арзиши аслии маҳсулот аз тарафи мутахассисон ва роҳбарияти корхонаву зерсохторҳои он муқаррар гардидааст.

Хароҷотро ҳамчун шакли бо пул ифодаёфтаи захираҳои истеҳсолӣ, ки дар натиҷаи истифодаи онҳо истеҳсол ва фурӯши маҳсулот сурат мегирад, мефаҳманд. Хароҷоти истеҳсолӣ, қулли масрифотҳои, ки мустақиман дар раванди истеҳсолот оиди тавлиди неъматҳову ҳадамот истифода қарда мешаванд (музди кор, сӯзишворӣ, ашёи хом, энергия, истеҳлоқи сармоя, масрифотҳои дигар оиди идораи корхона ва ғайра), дар бар мегирад. Ин гурӯҳи масрифот арзиши маҳсулотро ташкил дода, баъди фурӯш он дар шакли пул ($П=П+\Delta П$) ба хоҷагидор бармегардад. Қисми охири он, барои барқарор кардани хароҷотҳои раванди истеҳсолот ва қисми дигари он ҳамчун фоида дар ихтиёри он боқӣ мемонад. Яъне:

$$W=c+v+m, \quad (1)$$

дар ин ҷо:

W – арзиши аслии маҳсулот(мол);

c - сармояи доимӣ,

v - сармояи тағйирёбанда,

m - арзиши изофа.

Хароҷот ва арзиши аслии маҳсулот категорияҳои асосии иқтисодӣ мебошанд. Хароҷотҳои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот, ки арзиши аслии маҳсулотро ташкил медиҳанд, яке аз омилҳои муайянкунандаи фаъолияти иқтисодии корхона баҳисоб мераванд. Дар аҷаи ин хароҷотҳо ва арзиши аслии маҳсулот ҳаҷми фоида, даромаднокии маҳсулот ва дигар нишондиҳандаҳои молиявӣ иқтисодии корхонаро муайян менамояд. Микдори маҳсулоте, ки

корхона метавонад ба бозор пешниҳод кунад, ба сатҳи хароҷотҳои истеҳсоли вобастагии зиёд дорад.

Хароҷоти корхона гуфта – ин камшавии манфиатҳои иқтисодиро дар натиҷаи соқиткунии активҳо (воситаҳои пулӣ, масолахот ва дигарон) ё худ пайдоиши ӯҳдадорихо, ки ба камшавии сармояи корхона боис мегардад, эътироф карда шудааст [6].

Хароҷот истеъмоли захира ё ин ки пул, ки барои мол ё ин ки хизмат пардохт намудан лозим аст, фаҳмида мешавад.

Хароҷот - ин камшавии фоидаи иқтисодӣ дар давоми давраи ҳисоботӣ, ки бо шакли хориҷшавӣ ё истеҳлоки активҳо ё афзоиши ӯҳдадорихо ба амал омада, ба камшавии сармоя, ки бо бозгирифти соҳибмулкони алоқае надорад, бурда мерасонад [3, с. 37].

Хароҷотҳо – истеъмоли маҷмӯи захираҳои моддӣ, меҳнатӣ ва молиявӣ, ки барои амалӣ гардонидани фаъолияти истеҳсоли - молиявӣ равона карда шудааст.

Вазифаҳои асосии баҳисобгирии хароҷот дар истеҳсолот: баҳисобгирии ҳаҷм, навъ ва сифати маҳсулоти истеҳсолшуда, корҳо ва хизматрасониҳои иҷрошуда, баҳисобгирии хароҷотҳои ҷорӣ дар истеҳсолот назорат аз болои сарфи ашёи хом ва захираҳои моддиву меҳнатӣ дар доираи иҷроиши сметаи тасдиқшуда, ҳамчунин калкулятсияи арзиши аслии маҳсулот, муайяннамоии натиҷаҳои фаъолияти зерсохторҳо ва ошкор намудани захираҳо барои паст кардани арзиши аслии маҳсулот.

Дар адабиётҳои иқтисодӣ баҳисобгирии муҳосибии идоравӣ мафҳуми хароҷот ба таври гуногун маънидод карда шудааст. Чуноне, ки Т.В. Шишкова и О.Е. Николаева қайд мекунанд: одатан зери мафҳуми хароҷот захираҳои истемолӣ ё маблағро мефаҳманд, ки барои мол ё хизматрасонӣ пардохт мегардад [8, с. 54].

М.А. Вахрушина бошад мафҳуми хароҷотро ҳамбаста бо баҳисобгирии муҳосибӣ маънидод мекунанд: хароҷотҳо – сарфи воситаҳо барои захираҳо, ки корхона онҳоро соҳиб мебошад ва дар тавозун ҳамчун дорой (актив) инъикос гардидааст, ки дар оянда ба корхона самараи иқтисодӣ хоҳад овард.

С.А. Котляров тавачҷӯҳи худро ба натиҷа ва мақсади пайдошавии хароҷот зоҳир намудааст. Хароҷот – ин арзиши захираҳое, ки дар натиҷаи истифодаи он корхона фоида ба даст меорад ё ба мақсади дигар ноил мегардад. Яке аз шартҳои асосии ба дастовардани иттилооти боэътимод оид ба арзиши аслии маҳсулот ин муайянии дақиқи таркиби хароҷотҳои истеҳсоли мебошад.

В.Э. Керимов зери мафҳуми хароҷотҳо камшавии воситаҳои корхона ва ё зиёдшавии ӯҳдадорихоро дар раванди фаъолияти хоҷагидорӣ корхона мефаҳмад [5, с. 22].

Аз рӯи мазмун чунин нуқтаи назарро профессор Я.В. Соколов низ дорост: «Хароҷот ин он чи, ки дорой (актив) - кам намуда, тарафи пассивии (сармоя ва ӯҳдадорӣ) тавозунро зиёд мекунанд [7, с. 69].

Аз нуқтаи назари профессор В.Б. Ивашкевич бошад, ба хароҷотҳо дохил мешавад – маҷмӯи сарфаи дар шакли пулӣ ифодаёфтаи меҳнати зинда дар раванди фаъолияти соҳибкорӣ дар муддати муайян таҷассум гардида: хароҷот барои бозоршиносӣ, логистика, таҷдиди активҳо, хароҷотҳое, ки раванди коркард ё истифодаи захираҳои моддӣ – истеҳсоли барои ба даст овардани маҳсулот, корҳои иҷрошуда, хизматрасонӣ ва фурӯш, ҳамчунин фурӯши молҳо [4, с. 68].

Масъалаи зерин дар дигар давлатҳо низ ҳалли худро ёфтаанд. Масалан, дар Британияи Кабир ва ИМА мафҳуми “expenses” маънои “хароҷотҳое, ки ҳангоми ҳисобкунии фоида ё калкулятсияи захираҳои боқимонда истифода мешавад, мефаҳманд. Мафҳуми expenditures сарфаеро мефаҳмонад, ки бо раванди калкулятсия алоқамандӣ надорад. Ҳамин тавр, Ф. Вуд ҳангоми муайян кардани принсипи ҳисобкунӣ, қайд мекунанд, ки “зери фоидаи соф фарқият байни ҳаҷми маҳсулоти фурӯхташудаи давраи ҳисоботӣ ва хароҷотро (expenses), на фарқият байни воситаҳои пулии воридшуда ва истифодашуда (expenditures).

Профессор П.С. Безруких мешуморад, ки – хароҷоти исетҳсолотро ҳамчун маҷмуи сарфаи корхона барои истеҳсолот ва фурӯши истеҳсолот дар давраи муайян новобаста аз он, ки маҳсулот тайёр шудааст ё нимтайёр аст, мешуморад. Аз нигоҳи муаллиф дар чунин

муносибат, харочотҳои ба истеҳсолот сарфшуда ба мафҳуми иқтисодиаш наздик мебошад [2, с. 27].

Аз рӯи фаҳмишҳои дар боло овардашуда ба хулосае омадан мумкин аст, ки харочот – ҳамчун категорияи иқтисодӣ ифода гардида, маҷмӯи захираҳои моддӣ, меҳнатӣ ва молиявӣ, ки дар раванди истеҳсолоти маҳсулот истифода мегардад. Махсусан дар баҳисобгирии идоравӣ, ҳисобгирии харочотҳо дар истеҳсолот ва таҳлили арзиши аслии маҳсулот, яке аз унсурҳои асосии низомии доракунии харочотҳои истеҳсолии маҳсулот ба ҳисобмеравад, ки дар натиҷа маълумот оиди маҳсулоти истеҳсолшуда дар шакли пулӣ ифода мегардад.

АДАБИЁТ

1. Абдурахимов А.А., Зоидова Т. Тақомули низомҳои баҳисобгирии харочоти истеҳсолии маҳсулот.// Материалы республиканской научно-практической конференции “Основные проблемы развития региональных интеграционных группировок и участия Республики Таджикистан в них» -Душанбе: 2017, -248с.
2. Безруких П.С. Состав и учет издержек производства и обращения. В помощь бухгалтеру. Положение о составе затрат, комментарии. М.,1996.-224 с.
3. Зарипов Э.Ш. Баҳисобгирии муҳосибии идоравӣ. Дастури таълимӣ. Душанбе, 2012. – 236с.
4. Ивашкевич В.Б. Бухгалтерский управленческий учет: учеб. М., 2004.-618 с.
5. Карпова Т.П. Управленческий учет: учеб. для вузов. М., 2003. -350 с.
6. Положение по бухгалтерскому учету "Расходы предприятий" ПБУ 7/2001. Утверждено приказом Министерства финансов Республики Таджикистан от 13.08.2001г. №118.
7. Соколов Я.В. Бухгалтерский учет в рыночной экономике: история и современность // Бух. учет. 1991. № 1. -С. 227
8. Шеремет А.Д., Николаева О.Е. и другие. Управленческий учет: учеб. М., 2005. - 344 с.

*Қурбонова Г.М. – муаллими калон
Ятимова Ш.С. – ассистент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

**When an artist looks at the world, he sees colour.
When a musician looks at the world, he hears music.
When an economist looks at the world,
he hears a symphony of costs and benefits.**

D. Colander

ИСТИФОДАИ ВОЖАҲОИ ҲИСОБДОРӢ–ИҚТИСОДӢ ДАР ТАЪЛИМИ ЗАБОНИ АНГЛИСӢ

Талабот ба омӯзиши забони англисӣ ба ихтисосҳое, ки ба ин ё он соҳаи иқтисодӣ, молиявӣ ё ҳисобдорӣ алоқаманд мебошанд, дорои хусусиятҳои ба худ хос аст. Маҳз ҳамин хусусиятҳо ва талаботи барномаҳои таълим истифодаи маводи ба ихтисос алоқаманд, яъне маводи иқтисодӣ молиявиро амри зарурӣ мегардонад. Дар ин бора бештар дар «Лугати мухтасари англисӣ–тоҷикӣ, тоҷикӣ-англисии ибораҳои молиявӣ», «English for business Companion» (Тошканд 1993, «English for businessmen» Тошканд 1993, хеле серистеъмол аст, ба маънои «хизмат кардан», «хизмат» ин талаботҳоро қайд карда будаанд. Аз ин лиҳоз мо бештари калима ва истилоҳҳои серистеъмоли соҳаи молия ва ҳисобдорӣ дар ҳамбастаги бо вожаҳои мухталифи иқтисодӣ дар муҳовараҳо, рӯзномаву маҷмӯаҳо ва дигар сарчашмаҳо, ки теъдоди хеле зиёд доранд, гирд оварда шудааст. Мақсад аз ҷамъоварию тарҷума ва маънидод намудани ин ибораҳо он иборат аст, ки дар оянда аз он як дастури таълимӣ ё васоити ёрирасони таълимӣ барои истифодаи доимии ихтисосҳои ҳисобдорӣ, молиявӣ дар раванди таълими забони англисӣ қарор диҳем. Азбаски дониши аксари донишҷӯёни ин ихтисосҳо аз забони русӣ ва англисӣ паст аст ва истифодаи сарчашмаҳои дигар бо ин забонҳо барояшон душвор аст, мавҷуд будани чунин маводи ёрирасони таълимӣ бо забони модариашон аз аҳамият ҳолӣ нест.

Вожаҳое, ки пешкаши истифодабарандагон менамоем, донишҷӯи онҳо бо сабаби хеле серистеъмол буданашон барои донишҷӯи ихтисосҳои номбурда аҳамияти хоса дорад. Мисол:

Investor – шахсе, ки барои ба даст овардани ғоида ба ин ё он корхона маблағгузори мекунад [1, с. 79-80].

Foreign investor - сармоягузори хориҷӣ.

Investment - сармоягузори.

Fixed (long- range) investment - сармоягузори дарозмуддат.

Domestic investment- сармоягузори дохилӣ.

Short-range investment - сармоягузори кӯтоҳмуддат.

Direct-investment - сармоягузори мустақим.

Joint investment – сармоягузори муштарак.

Cash investment – сармоягузори пулӣ.

Foreign investment– сармоягузори хориҷӣ.

Private investment - сармоягузори хусусӣ.

Intangible investment- сармоягузори фикрӣ

Sectorial investment - сармоягузори соҳавӣ.

Инак, ба тавачҷӯи Шумо як қатор калимаҳои дигаре пешкаш менамоем, ки ба андешаи мо донишҷӯи онҳо бо сабаби хеле серистеъмол буданашон барои донишҷӯи аҳамияти хоса доранд ва онҳо дар давоми кор карданашон аз онҳо истифода бурда метавонанд.

Калимаи Contract - қарордод, паймон - мувофиқатномае, ки байни 2 ё якчанд нафар бо мақсади иҷро ё худроӣ қардан аз амале баста мешавад [2]. Чунин шаклҳои қарордодро номбар қардан мумкин аст:

Aleatory contract-қарордоди иттифоқӣ, таваккалӣ.

Bilateral contract –қарордоди дучониба (дугарафа).

Executory contract - қарордоди иҷроӣ, қарордод, ки дар оянда иҷро мешавад.

Option contract - қарордоди ихтиёрӣ.

Unilateral contract - қарордоди якгарафа.

Void contract – қарордоди безътибор .

Дар тичорати байналмилалӣ чунин шаклҳои қарордодро вохӯрдан мумкин аст:

Adhoc delivery contract – қарордоди таҳвилӣ, интиқоли мавридӣ .

Service contract –қарордоди хадамот.

Вожаи contract боз дар чунин ибораҳо вохӯрад:

Contract broker - далол, воситачи қарордод.

Contract carrier - мутасадди иҷроиши интиқоли қарордод.

Contract clouse - шартӣ қарордод.

Contract labour – коргари қарордодӣ, коргари паймонӣ.

Contract Line – санади қарордод, тавофуқнома.

Contract of Novation – қарордоди тоза, қарордоди чадид.

Contract payable – паймонҳои пардохтанӣ, ё худ маблағе, ки барои паймонкор пардохта мешавад.

Contract price – қиммати чекӣ, қиммати қарордод.

Contract rent – иҷораи қарордод.

Contract sell – қарордоди фурушӣ, мувофиқат барои фуруш.

Contract wage system - танзими музди қарордодӣ.

Contract parties - тарафҳои қарордод.

Калимаи «service», ки дар китоби English for business Companion хеле серистеъмол аст, ба маънои «хизмат қардан», «хизмат», «хизматгузори», истифода мешавад. Вале дар ибораи дар боло овардашуда ба маънои «қарордоди хадамот» истифода шудааст.

Калимаи дигаре, ки дар забони соҳибкорӣ ва бизнес хеле серистеъмол аст ин вожаи «agreement» мебошад, ки ба забони тоҷикӣ, «розигӣ», «розишавӣ», «қарор», «қарордод, шартнома, аҳднома» ва ғайраҳо тарҷума мешавад.

Бо ин калимаҳо боз чунин таркибҳо воমেхӯранд:

Trade agreement –шартномаи тичоратӣ.

Representative agreement - (Agreement for representation)-мувофиқатномаи намояндагӣ.

Licensing agreement – мувофиқатномаи имтиёзӣ.

Join venture agreement - мувофиқатномаи муштарак.

Дар соҳаи иқтисод ва соҳибкорӣ калимаҳои «office» - идора, корхона, «term» - шарт, шароит қисми таркибӣ, «currency»- арз, «trade» -савдо, муомила- кор, “bill” – барот, санад (дар ИМА), “credit” – қарз ва амсоли ин аз чиҳати ҳамбастагӣ бо калимаҳои дигар хеле фаъол буда, дар айни замон хеле серистеъмол мебошанд, ки албаттга дар гузоришҳои оянда мо онро баррасӣ хоҳем кард. Зеро ба ақидаи мо, фароҳам овардани чунин маводҳо ба забони модарии донишҷӯён дар мавриде, ки китобҳои дарсӣ ва васоити ёрирасони таълимӣ хеле кам аст, ба раванди таълим ин маводҳо таъсири мусбат расонида, шавку рағбати шогирдонро ба омӯзиши сарчашмаҳои иловагӣ бедор менамояд. Дар дарс барои афзоиши шавку рағбати донишҷӯён ба омӯзиши забонҳои хориҷӣ истифодаи ин вожаҳо айни муддаост. Истифодаи ин методи таҳқиқот барои муайян кардани самаранокии азбаршавии маводи таълим ва лаёқатмандии муҳассилин дар фаро гирифтани забон маводи пурарзиш медиҳад. Дар ин сурат, бешубҳа натиҷаи кори мо беҳтару, сатҳи дониши шогирдон боло рафта, дар кадом соҳае, ки онҳо қору фаъолият кардан мехоҳанд, ин маводҳо аллакай барои онҳо шинос ва истифодашон осону қулай мегардад. Дар «Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат ҳамаи шароитҳо барои аз худ намудани ин забонҳо фароҳам оварда шудааст. Дар баробари ҳазм намудани барномаҳои таълимии забонҳои хориҷӣ, инчунин маҳфилҳо ва курсҳои кӯтоҳмуддати омӯзиши ин забонҳоро ба роҳ бояд монд. Ҳар як фан истилоҳот, ибораю ифодаҳои худро дорад, аз ин рӯ, шогирдон бояд кӯшиш ба харҷ диҳанд, ки забони ғайрро пурра омӯзанд то ин, ки муошират карда тавонанд.

АДАБИЁТ

1. Луғати мухтасари англисӣ –тоҷикӣ, тоҷикӣ– англисии ибораҳои молиявӣ, Х. Мирзоев. Матбааи ВМҚТ –Душанбе 2001
2. English for business Companion (Тошканд 1993), саҳ. 70-72.
3. English for businessmen (Тошканд 1993).
4. Гальксова Н.Д., Гез Н.И. Теория обучения иностранным языкам: Лингводидактика и методика: Учебное пособие. – М.: Академия, 2004, стр. 102-167.
5. Карамышева Т.В. Изучение иностранных языков с помощью компьютера. В вопросах и ответах. – Спб.: Союз, 2001.
6. Сақун, Л.В. Теория и практика подготовки специалистов
7. English for economists Л.В.Бедрицкая. Минск -2004.

БАХШИ II. НАҚШИ СОҶАҶОИ АЛОҶИДА ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИЁТИ МИЛЛӢ

*Нидоев П.Ф. - н.и.и., дотсент
Авдиев А.А. – магистрант
Донишқадаи сайҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ЗАМИНАҶОИ ТАЪРИХӢ ВА МУОСИРИ ТАНЗИМИ МУНОСИБАТҶОИ МОЛИЯВӢ ДАР ҶУМҶУРИИ ТОҶИКИСТОН

Муносибатҳои молиявӣ категорияи иқтисодӣ буда, маҷмӯи муносибатҳои пулиро ифода мекунад. Муносибатҳои молиявӣ дар асоси гардиши пулӣ (нақдӣ ва ғайринақдӣ) ба сахна омадаанд. Ин муносибатҳо категорияи таърихи буда, онҳо ҳанӯз дар ҷамъияти ғуломдорӣ баробари ташкил ёфтани давлати ғуломдорӣ пайдо шудааст. Дар зинаҳои соҳти токапиталистии истехсолот муносибатҳои молиявӣ асосан алоқаҳои натуралиро ифода карда, дар давраи тараққиёти капитализм ба муносибатҳои пулӣ мубаддал гаштаанд. Насриддини Тусӣ (солҳои 1201 – 1272), мутаффакири шинохтаи халқи форсу тоҷик, ки дар асри XII умр ба сар бурдааст, доир ба молиёт асаре бо номи «Дар молиёт» таълиф намуда, дар бораи тарзҳои ситонидани андозҳои он вақт, ки муносибатҳои пулии ҳамон давраро дар бар мегирад, маълумот додаст [8].

Молиёт, маънои тамоми намудҳои пардохтҳои пулиро ифода карда, дар асрҳои XIII – XV дар шаҳрҳои ба тичорат машғулшудаи Итолиё ба вучуд омада аст.

Минбаъд бо баробари инкишоф ва пешрафти ҷомеаи инсонӣ мафҳуми муносибатҳои молиявӣ нисбатан васеъ паҳн шуд, ба мафҳуми байналхалқӣ табдил ёфта ҳамчун мафҳуми бо системаи пулӣ алоқаманд, ммубодилоти пулии байни аҳолию давлатро оид ба ташкили фондҳои пулии давлат ифода менамояд.

Ҳамин тавр, муносибатҳои молиявӣ – гуфта маҷмӯи муносибатҳои иқтисодиеро меноманд, ки бо ташкилу тақсим ва истифодаи фондҳои пули марказонидашуда (бучети давлатӣ) ва ғайримарказонидашуда (фондҳои корхонаҳо, иттиҳодияҳо, ташкилотҳо ва ғайраҳо) вобаста буда, барои зарурияти васеъ намудани истехсолот ва қонеъ гардонидани талаботи ҷамъият истифода бурда мешавад.

Фонди маблағҳои пулии марказолнидашуда, воситаҳои пулие мебошанд, ки истифода мешаванд. Фонди воситаҳои пулии марказонидашуда асоси бучет ба шумор меравад, ки дар асоси муносибатҳои пули байни давлат бо шахсони воқеию ҳуқуқи ташкил ва тақсисм карда мешавад. Ба фонди маблағҳои пули марказанидашуда фонди нафақа, фонди шуғли аҳоли, фондҳои марказонидашудаи давлатӣ, фонди суғуртаи иҷтимоӣ, фонди ҳатмии суғуртаи тиббӣ дахил мешавад.

Фондҳои воситаҳои пули ғайримарказонидашуда фонди корхонаю ташкилотҳо ва муассисаҳо ба шумор мераванд. Дар сасоси даромади баланси корхонаҳо якҷанд намуди андозхоро ба бучети давлатӣ пардохт намуда, фоидаи боқимондари барои васеъ намудани истехсолот, инчунин барои пардохти қарз ва фоизи қарз истифода менамоянд. Фонди захиравии корхона асосан барои муваққатан нигоҳдорӣ ташкил карда шуда, дар лаҳзаҳои муайян истифода бурда мешавад. Фонди истехлок (хурдашавӣ) барои таъмири ҷорӣ, тамири асосӣ ва пурра иваз намудани воситаҳои асосӣ равона карда шуда, шароити мусоидро барои ташкили фоида муҳайё месозад. Ба фонди воситаҳои пулии ғайримарказонидашуда, инчунин бучети оилаҳо дохил мешавад, ки асоси ташкилшавии онро музди меҳнат ва инртиқоли маблағҳои марказонидашуда ташкил медиҳад. Фондҳои пулие, ки ба выоситаи муносибатҳои молиявӣ ташаккул меёбанд барои тараққиёти ҳамаи соҳаҳои хоҷагии халқ, нигоҳ доштани аппарати идоракунии давлатӣ, таъмин намудани мудофияи мамлакат, мустаҳкам намудани алоқаҳои иқтисодӣ бо мамлакатҳои хориҷа, баланд бардоштани дараҷаи некуаҳволии аъзоёни ҷамъият равона карда мешавад.

Инчунин муносибатҳои молиявӣ ҳамчун мафҳуми иқтисодӣ дорои моҳият ва мазмуни мустақил ва хоси ифодаи муносибатҳои пулӣ мебошад. Онҳо ҳамеша шакли ифодаи пулӣ дошта, раванди гардиши пул ва гардиши боигариҳои маблағгузоришавандаро, ки дар баъзе мавридҳо пулро иваз менамоянд, қоғазҳои қиматнок, санг ва филизоти қиматбаҳо, объектҳои маблағгузори ифода мекунад. Ҳамзамон зери мафҳуми муносибатҳои молиявӣ тамоми тадбир ва андешаҳои субъектҳои иқтисодӣ оид ба ташкил ва истифодаи фондҳои пулии таъиноти хос дошта, ки дар мавриди тақсим ва азнавтақсимкунии маҷмуи маҳсулоти миллӣ ва даромади миллӣ ба вучуд меояд, фаҳмида мешавад. Бояд гуфт, ки муносибатҳои молиявӣ дар асоси муносибатҳои пулӣ сурат мегирад. Дар навбати худ пул, воситаҳои пулӣ ва фонди пулӣ аз ҳамдигар фарқ дорад, пул эквиваленти умумии ҳамаи молҳо буда, моҳияти он дар асоси иҷрои вазифаҳои зоҳир мегардад [6].

Дар аснои харидан ва фурухтани моли тайёр аз ҷониби соҳибкор *М – П ва П – М*, пул на ба сифати муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ, балки муносибатҳои пулӣ баромад мекунад. Ояд тазаққур дод, ки аз рӯи хусусияти бавучудой муносибатҳои молиявӣ дар асоси муносибатҳои пулӣ ба вучуд меояд, аммо на ҳамаи муносибатҳои пулӣ муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ шуда метавонанд [5].

Фондҳои пулӣ, азбаски қисми маҳсусгаштаи муносибатҳои пулӣ буда, таъинот хоси мақсадноки истифодабарӣ доранд, дар ин мазмун онҳо муносибатҳои молиявиро ифода мекунамоянд.

Масалан, соҳибкор пули аз фуруши маҳсулот ба даст омадаро дар навбати аввал ба ҳисоби 51 интиқол намуда, сониян ба мақсади таъмини раванди такрористехсоли онро ба фондҳои пули истифодаи мақсаднок табдил медиҳад. Бо ибораи дигар, пули дар ҳисоб буда ба фонди барқароркунӣ (харидани ашёи хом, сузишворӣ энергия ва пур кардани ҷойҳои хурда шабии фондҳои асосӣ), фонди истеъмол (музди кор, суғуртаи иҷтимоӣ ва мукофотпулиҳо) ва фонди андӯхт (азнавмучаҳаз кардан, навоарӣ, ихтироот) ҷудо карда мешавад.

Фондҳои пулӣ дар чунин ҳолатҳо ба манбаи муносибатҳои молиявӣ таъиноти хоси истифодабарӣ дошта табдил меёбанд:

- агар маблағи фонда барқароркуниро барои фонди истеъмол ва андӯхт (ё маблағи фонди истеъмолу андӯхт) – ро барои барқарор намудан истифода бурдан мумкин набошад;

- фондҳои пулии таъиноти мустақили истифодабарӣ дошта, муносибатҳои пулиро ба муносибатҳои молиявӣ табдил мндиҳанд, на танҳо дар мавриди тақсими маҷмуи маҳсулоти миллӣ, балки дар мавриди азнавтақсимкунии маҷмуи маҳсулоти миллӣ ба вучуд омада бошанд.

Нақшаи 1. Фондҳои пулӣ дар манбаи муносибатҳои молиявӣ

Азнавтақсимкунии маҷмуи маҳсулоти миллӣ бо ёрии бучети давлатӣ ташкил карда мешавад. Ташкилотҳои бучетӣ харҷнома (смета) – ро ҳамчун ҳуҷҷати муносибатҳои молиявӣ истифода мебаранд, ки аз моддаҳои хароҷот иборат аст.

Маблағи муайяни барои ҳар як модда ҷудокардашуда бояд мувофиқи таъинотистифода шавад. Дар ҳолати камбудии маблағ дар мавриди истифодабарӣ ҷои онҳоро аз ҳисоби маблағҳои дигари моддаҳои дар харҷнома нишондодашуда пур кардан мамкин нест. Ҳамин тавр, маблағҳои пулӣ ба манбаҳои муносибатҳои молиявӣ таъиноти хосдошта мубаддал мегардад.

Муносибатҳои молиявӣ муносибатҳоеро ифода мекунад, ки онҳо ҳамеша шакли пулӣ доранд [4]. Муносибатҳои молиявӣ бе пул вучуд дошта наметавонад.

Муносибатҳои молиявӣ ҳамчун мафҳуми иқтисодӣ муносибатҳои тақсим ва азнавтақсимкунии маҷмуи маҳсулоти миллиро ифода намуда, муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ эквивалентиро инъикос намекунад. Тақсиму азнавтақсимшавии арзиш бо ёрии лоиҳаҳои муносибатҳои молиявӣ, ҳатман, бо гардиши пул анҷом ёфта, шакли манбаҳои молиявиро мағраб. Аз ин ҷиҳат захираҳои муносибатҳои молиявӣ ифодагари муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ мегарданд.

Муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ ҳамеша бо ташкили даромадҳои пулӣ ва андӯхт, ки шакли захираҳои молиявиро доранд, бунёд мегарданд ва онҳо барои ҳамаи низомҳои иқтисодӣ хос мебошанд.

Ташкил ва истифодаи фондҳои пули таъиноти хосдошта таносуби муайянеро дар корхонаҳо ва умуман иқтисодиёт фароҳам меорад, ки яке аз аломатҳои муносибатҳои молиявӣ ба ҳисоб меравад.

Мазмуни муносибатҳои молиявӣ натавонанд бо мафҳумҳои умумӣ (даромад, хароҷот), балки мафҳуми ҷузъӣ – ифодагари раванди ташкил ва истифодаи фондҳои пулӣ (сафарбарномаҳои маблағҳо, пардохтҳои ҳиссаҷудокуниҳо аз даромадҳо, пардохтҳо ва андозҳо, маблағгузорӣ, музди кор ва ғайра) тавсиф карда мешавад. Моҳияти муносибатҳои молиявӣ бо воситаи мафҳумҳои даромад, фоида, даромаднокӣ, арзиши асли, воситаҳои асосию гардон, истеҳлок, зарар ва ғайра зоҳир мегардад.

Фоида ва даромаднокӣ вазъ ва ҳолати муносибатҳои молиявӣ воҳидҳои иқтисодиро нишон медиҳад. Арзиши асли ва меъерии он ба ҳаҷми фоидаи соҳибкор таъсир мерасонад. Ҳолати истифодаи воситаҳои асосию гардон ба нишондиҳандаи даромаднокӣ ва сатҳи истифодаи воситаи гардону суръати гардиши онҳо ба дараҷаи пардохпазирии ширкат таъсир мерасонанд. Аз ин рӯ (дар асоси гуфтаҳои боло) муносибатҳои молиявӣ ро чунин таъриф додан мумкин аст:

Тамоми шакл ва усулҳои ташкил ва истифодабарии фондҳои пули таъиноти мазсусдошта, ки барои баамалбарории тақрористеҳсолот ва талаботи давлат вобаста ба вазъи бозор, дар мавриди тақсим ва азнавтақсимкунии маҷмуи маҳсулоти милли ва даромади милли ба вучуд меоянд, муносибатҳои молиявӣ ном дорад. Аз ин ҷо чунин хулоса бармеояд, ки муносибатҳои пулӣ бавучуддорандаи муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ бошанд ҳам, муносибатҳои молиявӣ ва пул аз якдигар аз руи мазмун ва вазифаҳояшон фарқ мекунад.

Пул— моли махсусест, ки нақши эквиваленти умумиро нисбати дигар молҳо иҷро мекунад. Пул бо ёрии меҳнати дар худ таҷассумёфта баробари меҳнати дар дигар молҳо сарфшудари онъикос мекунад.

Нақшаи 2. Сабабҳои бавучудоии хоҷагии молӣ ва пулӣ

Муносибатҳои молиявӣ бошад механизми иқтисодие мебошад, ки тақсим ва азнавтақсимшавии маҷмуи маҳсулоти милли ва даромади миллиро ба амал мебарорад. Онҳо

хамчун механизми назорат оид ба ташкил ва истифодабарии маблағҳои пули таъиноти хосдошта хизмат мекунад. Пул бошад, дар инъикоси нарх ҳамчун воситаи баҳисобгирии иқтисодӣ баромад мекунад.

Муносибатҳои молиявӣ бидуни пул вучуд дошта наметавонад. Пул ҳамчун натиҷаи муносибатҳои молию пулӣ, алаҳхусус хоҷагиҳои молӣ (бозорӣ) арзи вучуд дорад, маҷмуи ин муносибатҳои, сабаби ба миён омадани муносибатҳои молиявӣ ҳамчун мафҳуми иқтисодӣ мегардад. Дар ҳолати дар хоҷагиҳои молӣ вучуд надоштани пул муносибатҳои молиявӣ низ мазмуну маънои мустақил пайдо намекунад. Аз нигоҳи таҳлили решаҳои таърихӣ ва илмӣ ҳулоса бармеояд, ки зарурияти ҷой доштани муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ ва пул мустақиман ба сабабҳои ташкил ва густириши истеҳсолоти молӣ алақаманд мебошад.

Бояд махсус қайд намуд, ки агар ин омилҳо сабаби ба миён омадани хоҷагиҳои молӣ, мубодила (бозор) ва пул бошад, пас зарурияти муносибатҳои молиявӣ бо мавҷуд будани пул муайян карда мешавад. Талаботи соҳибкорон оид ба ташкили соҳибкорӣ ва амалигардонии онҳо маҷбур месозад, ки соҳибкорӣ бо манбаҳои молиявӣ таъмин карда шавад.

Фаъолияти соҳибкорӣ танҳо бо ёрии муносибатҳои молиявӣ, ки воситаи тақсими маҷмуи маҳсулоти миллӣ мебошад, таъмин карда шуда, воситаи қонеъ гардонии талаботи такрористеҳсолотро дар шароити бозор таъми менамояд.

Соҳибкор талаботи дар шароити бозор зудтағйирёбандаи такрористеҳсолот, мунтазамияту мутаносибии онро танҳо аз ҳисоби манбаҳои муносибатҳои молиявӣ қонеъ мегардонад. Ҳарчанд, ки рақобат ва дигар унсурҳои механизми бозор (НАРХ, ТАҚОЗО ВА АРЗА) ба раванди такрористеҳсолот хатман таъсир мерасонанд.

муносибатҳои молиявӣ дар мутобикнамоии таносуби такрористеҳсолот ба талаботҳои манбаи беҳамтост.

Такрористеҳсолот вобаста ба он ки иқтисод дар кадом давра силсила (сикл) қарор дорад, талаб менамояд, ки таносуби муайяни ба роҳмонии он бо манбаҳои муносибатҳои молиявӣ зарурӣ таъмин карда шавад.

Аз гуфтаҳои боло чунин ҳулоса бар меояд, ки зарурияти муносибатҳои молиявӣ ҳамчун таъминкунандаи раванд ва таносуби такрористеҳсолот ҳатмист.

Як қисми муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ бо вучуд доштани давлат вобаста башанд ҳам маънои онро надорад, ки фаъолияти давлат муносибатҳои молиявӣ ро ба вучуд меоварда башад.

Бавучудои ва аз байн рафтани муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ натиҷаи фаъолияти давлат ва ё изҳори ризоияти он нест. Талаботҳои ҷамъиятӣ миқдорану сифатан инкишоф меёбанд, ки он тарзи воқеии зарурияти ҷой доштани муносибатҳои молиявӣ ва инкишофи муносибатҳои молиявиро ҳатмӣ мегардонад [7].

Давлат имконияти инкишофи муносибатҳои молиявиро дорад, аммо бавучудоранда ва азбайнбарандаи муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ шуда наметавонад.

Муносибатҳои молиявиро талаботҳои ҷамъияти ба вучуд меоранд, давлат бошад, супоришҳои ҷамъиятиро амали менамояд. Бояд зикр намуд, ки ҳуди давлатро муносибатҳои ҷамъиятӣ ба миён меорад.

Зарурияти ҷой доштани муносибатҳои муносибатҳои молиявӣ дар шароити бозор мустақиман бо ҷой доштани таваккали иқтисодӣ оиди таъмини гардиши сармоя ва ё таъмини фоидаи ҷашдошт ва вобаста ба бозаргонии корхонаҳ барқарор намудани муносибатҳои иқтисодӣ ва ҷой доштани муфлисшави муайян карда мешавад. Субъектҳои моликият вобаста ба таъинот ва иштироқашон дар истеҳсолоти ҷамъиятӣ фондҳои пули таъиноти махсусдошта ташкил медиҳад.

Муносибатҳои молиявӣ гуфта маҷмуи муносибатҳои иқтисодиро меноманд, ки бо ташкилу тақсим ва истифода намудани фондҳои пулии марказонидашуда ва ғайримарказонидашуда вобаста буда, барои васеъ намудани истеҳсолот ва қонеъ гардонидани талаботи ҷамъият истифода бурда мешавад.

Муносибатҳои молиявӣ категорияи иқтисодибуда, маҷмӯи муносибатҳои муносибатҳои пулиро ифода мекунад. Муносибатҳои молиявӣ дар асоси гардиши пулӣ ба вучуд омадааст [5].

Муносибатҳои молиявӣ ҳамеша шакли ифодаи пулӣ дошта, раванди гардиши пул ва гардиши боигарҳои маблағгузоришавандаро, ки дар баъзе мавридҳо пулро иваз менамоянд, қоғазҳои қиматнок, санг ва филизоти қиматбаҳо ифода мекунад.

Чӣ тавре маълум аст, пул моли махсус буда, барои дигар молҳо эквиваленти умӯмӣ мебошад. Вай бинобар мол буданаш, арзиш ва арзиши истеъмоли дорад. Пул дар мавриди дорои арзиш набудан, арзиши молҳои дигарро ҳам ифода карда наметавонад. Маълум аст, ки сарчашмаҳои гуногуни таъмини муносибатҳои молиявӣ мавҷуд мебошанд. Дар робита бо муассисаҳои муносибатҳои молиявӣ вазифаи роҳбарони корхона аз ҷустуҷӯи чунин сарчашмаҳои муносибатҳои молиявӣ иборат мебошад, ки онҳо тавонанд маблағҳои пулиро бо фоизи камтарин гиранд ва самаранокии онҳоро таъмин намуда, фоидаи дилхоҳ ба даст оранд.

Аз ин лиҳоз аз тарафи давлат аҳамият додан ба системаи муносибатҳои молиявӣ давлатӣ хеле муҳим мебошад. Давлат сиёсати муносибатҳои молиявӣ виро тавре ба роҳ монад, ки таъсири бевоситаи он ба иқтисодиёт назаррас бошад. Чунки маҳз мустаҳкамшавии системаи муносибатҳои молиявӣ дар мамлакат боиси афзун ва васеъ гаштани иқтисодии мамлакат, мустаҳкам шудани саатҳои гуногуни иқтисодиёт, акфзун гардидани ҳаҷми умумии ММД ва зиёд шудани суммаи маблағҳои буҷети давлатӣ мегардад, ки дар навбати худ афзоиши ҳамаи ин нишондиҳандаҳо боиси беҳтару хубтар шудани сатҳу сифати зиндагии аҳолии мамлакат мегардад. Аз он сабабе, ки ҷумҳурии мо ҷумҳурии иҷтимоӣ аст ва яке аз мақсадҳои асосии ин беҳтар хубтар намудани сатҳу сифати зиндагии аҳолии мамлакат аст. Ба ғайр аз ҳалли ин масъала мустаҳкам шудани системаи муносибатҳои молиявӣ боиси саривақт ворид шудани маблағҳои пулӣ ба буҷет мегардад. Дар навбати худ сари вақт ва пурра ворид шудани маблағҳои пулӣ ба буҷет имконият медиҳад, ки мақомотҳои адҳлдори иҷроӣ вазифаҳои муносибатҳои молиявӣ, маблағгузорию пурра ва саривақт ба муомилот ва идораҳои мӯҳтҷи таъминоти муносибатҳои молиявӣ ва маблағгузорию ташкилотҳои буҷетиро таъмин намояд. Тамоми ташкилотҳои буҷетӣ маблағҳои дар хостии худро гирифта коргарону мутахассисон музди кори худро пурра мегиранд. Пардохтҳои трансфертӣ, ҷубронпулӣ ва дигар пардохтҳои иҷтимоӣ сари вақт ба соҳибони худ дода мешаванд. Мустаҳкамшавии системаи муносибатҳои молиявӣ и Ҷумҳурии Тоҷикистон ба мустаҳкамшавии муносибатҳои иқтисодию муносибатҳои молиявӣ байналхалқӣ низ мегардад [8].

Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон намояндаи муносибатҳои молиявӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷамъомадҳо, конференсҳои муносибатҳои молиявӣ байналхалқӣ мебошад. Дар айни замон Ҷумҳурии Тоҷикистон бо бисёр ташкилотҳои муносибатҳои молиявӣ байналхалқӣ ҳамкорӣ дорад ва аз ҷониби онҳо мебошад. Бо ин ташкилотҳои муносибатҳои пулию қарзии зич дорад ва сол то сол ин муносибатҳо возеътару мустаҳкамтар шуда истодааст. Ин нишонаи мустаҳкамшавии ҳаматарафаи системаи муносибатҳои молиявӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Аз гуфтаҳои болои чунин бар меояд, ки системаи лоиҳаҳои муносибатҳои молиявӣ, системаи муҳим ва гуногунтаъсири иқтисодиёти миллӣ ба ҳисоб рафта, аз рушду мустаҳкамшавии он дигар системаҳои иқтисодиёти миллӣ ва ҳокимияти давлатӣ вобастагии бениҳоят қоланд дорад.

Дар заминаи таҳқиқот мо танзимимуносибатҳои молиявиро ба гурӯҳҳои зерин ҷудо кардем:

1. Муносибатҳо бо дигар субъектҳои хоҷагии мустақили шаклҳои гуногуни моликият, ки бо мақсади ба даст овардан ва тақсим кардани даромадҳо ва анҷом додани амалиёти ғайрирасмӣ, аз ҷумла.

2. Муносибатҳои байни субъектҳои мустақили иқтисодӣ ва шахсони воқеӣ тавассути сахмияҳо, вомбаргҳо ва дигар қоғазҳои қиматнок.

3. Муносибати корхона ҳамчун шахси ҳуқуқӣ ва ҳайати шахсӣ.

4. Муносибатҳо дар асоси муносибатҳои меҳнатӣ дар дохили корхона.

5. Муносибатҳои ширкати асосӣ (холдинг) бо филиалҳо ва филиалҳои он.
6. Муносибати корхона бо буча ва фондҳои ғайрибучетӣ, инчунин мақомоти фискалӣ (андоз) ҳангоми пардохти андозҳо ва пардохтҳои ҳатмӣ.
7. Муносибати корхона бо ташкилотҳои молиявӣ (бонкҳо, ширкатҳои сармоягузорӣ, фондҳо).

Хулоса, дар асоси омӯзиши муназзами ташаккулёбии муносибатҳои молиявӣ заминаҳои таърихӣ ва муосири танзими муносибатҳои молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар сатҳи зарурӣ ва мукамал ба роҳ монда шудаанд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2018» ш. Душанбе, 16 ноябри соли 2020, № 1469.
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи идоракунии молиявӣ ва назорати дохилӣ дар баҳши давлатӣ» ш. Душанбе, 21 июли соли 2010, № 626.
3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи назорати давлатии молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 17 апрели соли 2002, №615.
4. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ш. Душанбе, 28 июни соли 2011, № 723.
5. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон. ш. Душанбе, 17 сентябри соли 2012, № 901.
6. Абдуллаева М.Г. Особенности взаимодействия налоговой и бюджетной политики в Республике Таджикистан /М.Г. Абдуллаева //Экономика и предпринимательство. -2016. -№ 3-1(68). -С.238-242.
7. Алимардонов Ў. Васоити таълимӣ аз фанни «Молия», 2014. – С.165
8. Базецкая А. И. Исторический аспект формирования и развития финансовой системы : монография /А. И. Базецкая; Харьков. нац. ун-т гор. хоз-ва им. А. Н. Бекетова.-Харьков: ХНУГХ им.А.Н.Бекетова, 2015. Н.А. Сатгаровой. М., 2009. (авт. гл. 5 А.Е. Абрамова).
9. Вазорати молияи ҶТ «Ҳисоботи солона оид ба иҷроиши бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2004»,- 2005. Душанбе, С. 34.

*Одиназода К.С. – н.и.и., дотсент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат
Раҳматова Адолат – магистрант
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ*

МЕХАНИЗМИ ПЕШНИҲОДИ ҚАРЗҲОИ ИПОТЕКӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Қарзи ипотекаӣ қарзест, ки ба аҳоли барои хариди молҳои гуногун, хизматрасониҳо, объектҳои ғайриманқул дода мешавад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қарзи ипотекаӣ ҳамаи қарзҳои, ки ба аҳоли дода мешаванд инчунин қарзҳои барои харидани молҳои истифодаи тулонӣ, қарзҳои ипотекаӣ, қарзӣ зарурияти таъхирнопазирва ғайра дохил мешаванд. Натиҷаи асосии истифодаи қарзҳои ипотекаӣ дар баланд бардоштани сатҳи зиндагии мардум зоҳир мегардад.

Қарзи ипотекаӣ дар бехтар шудани некуаҳволии аҳоли низ мақоми муҳимро ишғол менамояд. Вақти таъмири хонаҳои шахсӣ, харидани манзилгоҳ, нақлиёти сабукрав, инкишофи фаъолияти соҳибкорӣ ва ғайра шахсони воқеӣ низ метавонанд зарурияти худро ба маблағҳои пулӣ тавассути гирифтани қарзи истеъмоли қонеъ гардонданд.

Қарзи ипотекаӣ (иногенӣ) - дар шакли гарав мондани замин ва сохтмон пешкаш карда мешаванд. Қарзи ипотекаӣ роли калонро хусусан барои корхонаҳои сохтумонии давлати ва хоҷагидорӣ фермерӣ мебозад. Чунин ба онҳо бонкҳо бе ягон мамоният дар ҳолати даркори қарзи лозимашро медиҳад. Тараққии ин намуди қарз асосан аз ҳисоби маблағҳои, ки аз хориҷи дохил мешаванд, дода мешаванд, чун ки ҳолатҳои менамояд, ки дар бонк маблағҳои даркори худ ноёф шуда, беқурбшавии пул мушоҳида карда мешавад [1].

Кайд намудан лозим аст, ки тартиби додани қарзи ипотеки ба 2 гуруҳ чудо мешавад [2, с. 23]:

- ❖ Бе ягон муомила додани қарзи ипотеки ба ҳамаи субектҳои хоҷаги ва муштарӣён;
- ❖ Фурухтани қарзҳои ипотеки дар бозорҳо барои гирифтани фоидаи илова ва додани қарзи зиёдатӣ;

Ба гуруҳи якум асосан банқҳои, ки бо додани қарзҳои ипотеки машғул мебошанд, дохил мешаванд.

Ба гуруҳи дуюм кампанияҳои молиявӣ, фондҳо, ташкилотҳои, ки активҳои (фаъолони) банқҳои ипотеки дар дасти онҳост. Корхонаҳои, ки сармоиҳои онҳо ба гарав монда шудааст ва ташкилотҳои, ки қоғазҳои қимат баҳо доранд, дохил мешаванд.

Қарзи ипотеки яке аз воситаҳои қонеъ гардонидани талаботи аҳоли ба маблағҳои пулии иловагӣ ба шумор меравад [4, с.102].

Бори аввал дар низоми банкии Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳоди қарзҳои ипотеки аз ҷониби ҶСК «Агроинвестбанк» қарор карда шуд. Мушкilotи асосии тараққи нақардани ин намуди қарзҳои асосан ба қадри ҳолл на будани захираҳои банки (хусусан маблағҳои хориҷӣ) мебошад. Ин чун талаботи дуруст ба ин намуди кредит аз тарафи мизочон ҳоло камтар аст. Аз ҳама муҳимаш боз он аст, ки банқҳо то ҳолл дар кишвар мақсади қобачогузори захираҳои худро барои додани қарзҳои дарозмуддат то ҳолл баҳисоб нагирифта истодаанд, чунки сол ба сол пасшавии қурби асъори миллиро мо мушоҳида карда истодаем .

Афзалиятҳои қарзи ипотеки, ки барои харидории хона равона шудааст инҳо баҳисоб мераванд [5, с. 123]:

1. Меъёр пасти солони.
2. Вучуд надоштани маҳдудият ҳангоми интиҳоби хона.
3. Имконият пайдо якбора ба хонаи хусусӣ қўчида даромада, пули онро дар муддати якҷанд сол пардохт кардан.
4. Аъзои оилаи онҳо имконият пайдо мекунанд, ки дар хонаи харидорӣ намудаашон худро ба қайд гиранд.

Барои харидани хона тариқи қарзҳои ипотеки бояд ҳамон нафре, ки хона меҳарад як миқдор маблағ дошта бошад, яъне пардохти авваларо худ оила пардохт намояд. Пардохти аввалин (ПА) – қисми арзиши хонаи харида мебошад, ки аз ҳисоби воситаҳои худ харидор пардохта мешавад. Банқҳо одатан ба ҳамаи арзиши хонаи харидашуда қарз намедиҳанд. Онҳо манфиатдоранд, ки як қисми арзиши харидро харидор аз ҳисоби захираҳои шахсии худ пардохт намояд. Талабот оид ба андозаи ПА фарқ мекунад. Агар як қисм банқҳо андозаи ПА-ро 30% аз арзиш талаб кунанд, банқҳои дигар метавонанд розӣ шаванд, ки ПА ҳамагӣ 5-10% -ро аз арзиши хона ташкил диҳад. Дар вақти харидани хона, ки арзишии 60 000 доллари ИМА аст, ПА, ки аз тарафи Банқ талаб карда шудааст, 20%-ро ташкил медиҳад. Бузургии қарзе, ки Банқ метавонад диҳад аз 48 000 доллари ИМА зиёд намешавад (60 000 * 80%). Маблағи боқимонда ба андозаи 12 000 доллари ИМА аз тарафи харидор аз ҳисоби воситаҳои шахсии ӯ пардохт мешавад.

Шартҳои асосии гирифтани қарзи ипотеки [6]:

1. Дар манотике, ки филиалҳои банқ фаъолият доранд, қарз кардан;
2. Мавҷудияти даромади қифояи якҷояи оила барои бозпардохти қарз;
3. Мавҷудияти миқдори қифояи воситаҳои пулӣ барои пешпардохт ҳангоми харидани квартира ё хонаи шахсӣ - на камтар аз 40 % -и арзиши амволи ғайриманқули харидоришаванда.

Дар банқҳо ва ташкилотҳои қарзӣ меъёри фоизии қарзҳои ипотеки гуногун дида мешавад. Ҷӣ қадаре, ки меъёри и фоизей зиёд бошад ва ҷӣ қадаре, ки мўҳлати қарз кам бошад, ҳамин қадар андозаи пардохти ҳармоҳа зиёд мешавад. Мисол агар қарзгир ба маблағи 40 000 доллари ИМА қарзи ипотеки гирад, пас дар ҳолати ба 16% солони баробар будани ставка, мўҳлат 15 сол мебошад, бузургии пардохти ҳармоҳа ба 587.48 доллари ИМА баробар мешавад. Агар ставка то 10% паст карда шуда бошад (дар ҳамон мўҳлат), пас маблағи ҳармоҳаи пардохт то 429,84 кам мешавад. Дар ҳолате, ки ставка паст карда нашавад (16% бимонад), аммо мўҳлат

то 25 сол зиёд карда шавад, пас пардохти ҳармоҳа ба 543,56 доллари ИМА баробар мешавад. Ва дар охир, агар ставка ҳам паст шавад (то 10% солона) ва мӯҳлат зиёд шавад (то 25 сол) пас маблағи ҳармоҳаи қарз то 363,48 доллари ИМА кам мешавад.

Вобаста ба он, ки қарзгиранда чи қадар қарзи ипотекӣ мегирад дар шарномаи он навишта мешавад. Ҳар як қарзгирандае, ки агар хоҳад маблағи зиёд қарз гирад ба он дода намешавад. Дар системаи бонкӣ инро ба тарзи дигар бузургии калонтарини қарзӣ ном мебаранд. Асосан он чизе, ки бузургии калонтарини қарзӣ вобаста аст ин даромади қарзгир мебошад. Бонк мехоҳад боварӣ дошта бошад, ки қарзгир қарзро дода метавонад, бинобар ин вай бояд бузургии қарзро чунин муқаррар намояд, ки, маблағи пардохти ҳармоҳа аз ҳиссаи муайяни даромади қарзгир зиёд набошад. Чӣ гуна будани ин ҳисса аз сиёсати Бонк вобаста аст. Як қисм бонкҳо талаб мекунанд, ки аз 30% даромад зиёд набошад, бонкҳои дигар розианд, ки он то 50% бирасад.

Ба ин мисол шуда метавонад даромади қарзгир дар як моҳ 700 доллари ИМА-ро ташкил медиҳад. Агар бонк бехтар донанд, ки пардохт аз 50% даромад зиёд нашавад, ба ӯ қарзе медиҳад, ки маблағи ҳармоҳаи пардохт аз 350 доллари ИМА зиёд намешавад. Чунин пардохт дар он ҳолат мешавад, ки агар қарз (ставка 16 %, мӯҳлат 25 сол) ба қарзгир бо маблағи 25 756 доллари ИМА дода шуда бошад. Ҳамин тавр, то он ки маоши қарзгир зиёд нашавад, ба қарзи зиёда аз 25 756 доллари ИМА умед бастан лозим нест.

Чун низоми самарабахши бонкӣ шартҳои муҳимтарини рушди босуръати иқтисодӣ мебошад, кормандони низоми бонкиро зарур аст захираҳои молиявиро самаранок истифода бурда, меъёри ба аҳолии дасрас намудани қарзҳои бонкиро хусусан қарзҳои ипотекиро дар бонкҳо ҷорӣ намоянд. Барои ноил гаштан ба ин мақсадҳои зарур аст, ки мо чунин корҳоро анҷом диҳем;

- моро зарур аст, ки ислоҳотро дар низоми бонкӣ амалӣ намоем;
- ҳисоббаробаркуниҳои байни бонкиро ривочу раванқ диҳем;
- маблағҳои аҳолиро ба бонкҳо ҷалб намоем;
- ҷалби самогузориҳои хоричиро ба соҳаҳои бонкӣ тезонем;
- баҳри кам намудани меъёрҳои бонкӣ кушиш намоем, чунки
- бо паст будани меъёри фоиз аҳолии барои гирифтани қарз ҳавасманд мегардад.

Хулоса мо умедворем оянда бонкҳои ҷумҳури ва аҳолии ҷумҳури дар баробари ободии як гӯшаи хурди Ватанамон афзоиши имкониятҳои иқтисодии Тоҷикистони азизамон, таҳкими обрӯю нуфӯзи давлатамон кӯшиш мекунанд. Аз ин нуқтаи назар бонкҳои ва ташкилотҳои қарзӣ ҳамчун институтҳои махсуси иқтисодӣ, ки восита (маблағ) ” ҳои пулиро сарчамъ намуда ба субъектҳои иқтисодӣ қарз пешниҳод карда, ба онҳо ҳисобу китоб анҷом медиҳад, дар натиҷаи интишори пул, миқдори пули барои муомилот зарур, ҳаҷми пул, суръати гардиши пул ва муносибатҳои пулию молиявии байни давлат, бизнес ва хонавода (аҳоли)-ро танзим мекунад тасаввур карда мешавад.

Ҳамин тариқ сатҳи рушди низоми бонкӣ ва пешниҳоди қарзҳои ипотекаӣ ба аҳоли аз ҳар ҷиҳат шароит фароҳам меоварад, ки иқтисодиёт пеш равад, соҳаҳои воқеии иқтисодиёт, фаъолияти иқтисодӣ берунӣ ва бозори молиявӣ рушд ёфта, сатҳи зиндагии аҳоли муътадил гардад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи ипотека 20 март 2008с. № 364.
2. Маҷалаи иттилооти бонкӣ “БОНКДОРИ” дар Тоҷикистон №2(12), феврал 2011.-С.23.
3. Василишин Э.Н. «Регулирование деятельности коммерческих банков», М: изд. «Финансы и статистика». 1995г.
4. Шариф Раҳимзода. Муомилоти пул ва қарз, Душанбе, «Эр-граф», 2008 444 с.
5. Белокрылова О.С. Региональные особенности реализации модели ипотечного кредитования. // Финансы. 2005. - № 1.235.стр.
6. Ежеквартальный отчет «Анализ конкурентных преимуществ различных банковских

программ. Динамика ипотечного рынка» // Международная академия ипотеки и недвижимости (МАИН) (с сайта www.ign.ru)

7. Меркулов В.В. Мировой опыт ипотечного жилищного кредитования и перспективы его использования в России. СПб.: Юридический центр Пресс, 2003

8. Печатникова С.М. Модели организации системы ипотечного жилищного кредитования. // Экономика строительства. 2001. - № 3.

*Шоймардонов Х.К. – старший преподаватель
Таваралиев Ф.И. – магистрант
Таджикский национальный университет*

ЭКОНОМИЧЕСКИЕ МЕХАНИЗМЫ, ФИНАНСОВО-КРЕДИТНАЯ И НАЛОГОВАЯ ПОЛИТИКА В СИСТЕМЕ РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА МЯСОМОЛОЧНОЙ ПРОДУКЦИИ

Современная ситуация в Республике Таджикистан сопровождается нехваткой финансовых средств во всех сферах экономики, прежде всего сельском хозяйстве. Поэтому усилия государства должны быть направлены на его финансовую поддержку и активное регулирование аграрного рынка.

Современный рынок мясомолочной продукции Центрального региона Таджикистана разбалансирован и характеризуется низким качеством продукции, завышенными ценами, зачастую не соответствующими этому качеству. Кроме того, в сфере переработки мясомолочной продукции практически отсутствует конкуренция.

Так, реализация продукции на данном этапе осуществляется, в основном, внутри региона в близлежащих районах или прилегающих к производству регионам.

К основным методам экономического механизма государственного регулирования в сельском хозяйстве можно отнести:

- программный метод, состоящий в финансовой поддержке из государственного бюджета целевых государственных программ;
- компенсационно-долевой метод, основанный на совокупности компенсации или субвенции и возмещении затрат или их определенной доли сельхозпроизводителям;
- метод обязательных требований, по которому только при строгом соблюдении условий принятых государственных программ сельхозпроизводителям возмещаются произведенные ими затраты.

Основным компонентом системы финансирования сельского хозяйства является финансирование из государственного бюджета целевых государственных программ развития аграрного сектора экономики (Рис. 1).

При этом в основе государственного финансирования сельского хозяйства должен лежать аграрный бюджет, как составная часть государственного бюджета, разработка которого должна основываться на приоритетном развитии сельского хозяйства.

В этих условиях необходимо ориентироваться на мировой опыт развитых стран, в которых применяется программный метод поддержки сельского хозяйства посредством финансирования из бюджета на возвратной основе под небольшой процент. На наш взгляд, такой подход позволит остановить спад сельскохозяйственного производства и создаст у сельхозпроизводителей уверенность в перспективном развитии.

Субсидии и дотации для сельхозпроизводителей на мясомолочную продукцию должны быть основаны на прогрессивно возрастающих ставках, размер которых зависит от результатов их финансово-хозяйственной деятельности за прошедшие периоды с учетом объема реализации продукции и показателям продуктивности.

Рис. 1. Система финансирования сельского хозяйства

Создание благоприятного инвестиционного климата в сельском хозяйстве требует дифференциации между фондом потребления и фондом накопления при распределении остаточной прибыли. Например, для предприятий с износом основных фондов более 50% целесообразно 70-80% прибыли направлять в фонд накопления.

Страхование в аграрном секторе должно поддерживаться и стимулироваться из государственного бюджета посредством частичного возмещения затрат по страхованию. При этом необходимо увеличить количество услуг страхования, предоставив возможность сельхозпроизводителям самостоятельно выбирать объекты страхования. Кроме того, при страховании производителей мясомолочной продукции необходимо предусмотреть выплату страховых платежей в размере 90-100%.

Мировой экономический кризис оказал негативное влияние на самую уязвимую часть экономики Республики Таджикистан - сельское хозяйство, в котором дестабилизирована финансовая деятельность сельхозпроизводителей из-за кризиса неплатежей. Поэтому, в первую очередь, с целью стабилизации финансовой деятельности в аграрном секторе республики, необходимо определить положение неплатежеспособных предприятий и упорядочить взаиморасчеты в сельском хозяйстве.

Система кредитования сельского хозяйства является эффективным механизмом формирования и развития АПК только в случае объединения усилий государства, коммерческих банков и сельхозпроизводителей.

В «Программе реформирования сельского хозяйства Республики Таджикистан на 2012-2020 годы» наряду с другими мерами предусмотрено усовершенствование кредитования АПК посредством государственной поддержки некоторых направлений кредитования, к которым относятся [1]:

- долгосрочное кредитование сельхозпроизводителей;
- краткосрочное кредитование сезонных затрат АПК;
- лизинг в АПК;
- авансирование закупок сельхозпродукции для государственных нужд;
- залог сельхозпродукции, сырья и продовольствия;

- поддержка кредитных союзов и кооперативов в АПК.

Процесс кредитования предусматривает переговоры, сбор документов предприятия-заемщика, заключение по заемщику, согласование кредита на кредитном комитете, оформление документов по кредиту, выдача кредита, его мониторинг и возврат с погашением процентов по кредиту. Особого внимания заслуживает контроль деятельности сельхозпредприятия и прогноз риска непогашения кредита. При этом проводится расчет и анализ таких показателей предприятия, как абсолютные показатели, показатели финансовой устойчивости, платежеспособности, рентабельности и деловой активности.

Кредитно-финансовые взаимоотношения государства и сельского хозяйства, опосредованные через банки, проходят стадию становления в условиях перехода к рынку и предусматривают следующие направления деятельности:

- усовершенствование старых и развитие новых форм кредитования;
- формирование земельного рынка и развитие ипотеки.

Недостаток денежных средств у сельхозпроизводителей стимулирует становление и развитие ипотеки, то есть кредитование под залог земли. Хотя необходимо отметить, что кредитование под залог земли в настоящее время невозможно из-за отсутствия законодательной и нормативно-правовой базы купли-продажи земли.

Если начать формировать рынок земли, то тогда возможно развитие ипотечного кредитования. Так, при формировании фонда льготного кредитования АПК можно предусмотреть среди прочего и средства долгосрочного кредитования под залог земли. Государство проводит конкурс среди коммерческих банков на право участия в ипотеке АПК. Банки, выигравшие конкурс, размещают кредиты под залог земли сельхозпроизводителей. В случае, если заемщик не может своевременно погасить кредит, банк не становится автоматически собственником земли, он может только выставить ее на специальный аукцион, в котором принимают участие сельхозпроизводители. Если аукцион не дает результатов, то государство выкупает заложенную землю у банка и в дальнейшем может предоставить ее в аренду с правом последующего выкупа любому сельхозпроизводителю.

На стадии становления рынка земли и ипотечного кредитования объем этого кредитования будет незначительным, но в перспективе кредитование под залог земли получит широкое распространение, особенно в случае создания государством сети ипотечных банков, в которых процент по кредиту будет незначительным, например, на уровне 5% годовых. Для предотвращения махинаций и незаконных сделок с землей, государство на законодательном уровне может расторгать такие сделки без возврата покупателю оплаты за землю.

Наряду с денежным кредитом в АПК эффективным видом кредита является товарный кредит. Государство должно урегулировать оптимальное применение как товарного, так и денежного кредитования, обеспечив при этом возможность выбора сельхозпроизводителем вида кредитования и равный доступ к ним. В современных условиях становления инфраструктуры сельскохозяйственного рынка, товарное кредитование с участием государства имеет большое значение для сельхозпроизводителей. Государство может участвовать в товарном кредите в форме поставок семян, минеральных удобрений, горюче-смазочных материалов, электроэнергии или лизинга техники.

Участие государства в товарном кредитовании сельхозпроизводителей требует совершенствования в следующих направлениях:

- установление цен на ресурсы, предоставляемые посредством товарного кредита, не выше среднерыночных цен в регионе;
- конкурсный отбор поставщиков с заключением договоров с государством на поставку ресурсов по товарному кредиту;
- ввести и применять ценные бумаги (товарные чеки) при товарном кредитовании с целью выбора выгодного поставщика и повышения конкурентоспособности поставляемых ресурсов.

Как показывает теория и практика товарного кредитования, в современных условиях дефицита бюджета имеется возможность увеличения государственных возможностей посредством привлечения средств коммерческих структур. В этом случае государство проводит конкурс среди коммерческих предприятий, желающих участвовать в товарном кредитовании с бюджетной поддержкой. Победители конкурса заключают договора в соответствии со своей долей, добавляют к ней государственные ресурсы для товарного кредитования сельхозпроизводителей под их продукцию. Коммерческие фирмы самостоятельно выбирают заемщика и заключают с ним договор, учитывая возможности погашения кредита. Коммерческие структуры несут полную ответственность перед государством за погашение кредита. После завершения действия кредитного договора коммерческие структуры возвращают взятые ресурсы государству.

Эффективным инструментом является краткосрочное кредитование, когда кредит выдается под залог урожая текущего года. Но с сожалением приходится констатировать, что практика краткосрочного кредитования, применяемая в Республике Таджикистан, очень несовершенна, так как краткосрочные кредиты сельхозпроизводителям выделяются зачастую на срок не более 6 месяцев. Такая ситуация не может удовлетворить сельхозпроизводителей и приводит к просрочке выплат по кредиту и их несвоевременному возврату.

Кредитование как инструмент экономического механизма рынка доказал свою эффективность для платежеспособных предприятий, поэтому целесообразно совершенствовать кредитование сельского хозяйства (рис. 3), задействовав в этом процессе все инструменты регулирования рынка мясомолочной продукции.

При этом государство может выступать гарантом кредитования сельского хозяйства и брать на себя возмещение части издержек коммерческих банков, чем дополнительно стимулировать их к сельскохозяйственному кредитованию, которое имеет высокие риски, особенно в условиях мирового финансового кризиса. Также государство может защищать интересы сельскохозяйственных заемщиков во избежание их попадания в долговую кабалу из-за низкой рентабельности сельского хозяйства.

Рис. 3. Финансово-кредитное регулирование рынка мясомолочной продукции

Преодоление кризиса в сельском хозяйстве и обеспечение его перехода к цивилизованному рынку актуализирует применение мировой практики налогового регулирования экономики АПК.

Совершенствование налогообложения путем перехода от его использования как инструмента пополнения бюджета к использованию налогов для стимулирования инвестиционной и финансово-хозяйственной деятельности налогоплательщиков.

В странах с развитым АПК применение льготного налогообложения в сельском хозяйстве является эффективным инструментом государственного регулирования, при котором за счет льгот фискальные функции налогов доведены до минимума. В большинстве этих стран сумма всех налогов составляет около 5% всех затрат.

В сельском хозяйстве Республики Таджикистан, применяется порядка 20 налогов и платежей, которые становятся на пути его развития, что выражается в значительном уровне налогообложения. Суммарно все налоги и платежи составляют более 15% всех затрат и более 30% выручки от реализации. При этом основной налог - НДС в сельском хозяйстве составляет около 50% от всей суммы налогов, то есть чем больше производит и реализует сельхозпроизводитель, тем больше он платит налогов, что для сельского хозяйства является порочной практикой. Поэтому с целью стимулирования сельхозпроизводителей эффективнее применять регрессивный подход к налогообложению, при котором общее количество налогов сведено до минимума (не более трех): в государственный бюджет уплачивается фиксированный налог, на уровне местных налогов сохраняется только налог на землю и акцизные сборы.

Фиксированный налог объединяет в себе НДС и налог на прибыль и составляет 40% всех налоговых платежей. При этом в качестве базы налогообложения целесообразно взять выручку от реализации сельхозпродукции и продукции переработки, установив регрессивную шкалу налога. Фиксированный налог устанавливается на основании начисленных налоговых выплат за год до перехода сельхозпроизводителя на новую систему. Далее устанавливается регрессивная шкала, снижающая фиксированный налог на 1% базового начисления за каждые 5% роста производства и реализации продукции.

Это позволит снизить налоговую нагрузку на сельхозпроизводителей, обеспечивающих рост производства. Кроме того, фиксированный налог можно корректировать с учетом уровня инфляции в республике.

Земельный налог является вторым по значимости в новой системе налогообложения, хотя в настоящее время налог на землю составляет незначительную часть общих налоговых сборов и малозначителен в финансовых доходах. Вследствие этого необходимо совершенствовать механизм и систему оплаты земельного налога, который позволит упорядочить использование земли и повысить эффективность сельхозпроизводства.

В целях охраны земли, выделенной под сельскохозяйственные нужды, необходимо организовать учет этих земель и установить ответственность за нецелевое использование земли и снижение ее плодородия. В настоящее время используется натуральный учет и регистрация земель и землепользования, поэтому в первую очередь необходимо оценить землю в денежном выражении и обеспечить ее бухгалтерский учет. Это позволит повысить эффективность применения земли и оптимизировать механизмы регулирования земельных отношений. Установление конкретной цены на землю позволит регулировать земельные отношения при наследовании, при передаче ее в собственность, при установлении долевых форм пользования ею, а также при ипотечном кредитовании.

В экономической науке существует большое разнообразие рекомендаций по денежной оценке земли, но наиболее интересен на практике подход, предложенный Б.И. Ломакиным, в основе которого лежит следующая формула цены земли за один гектар пашни [2]:

$$Ц_3 = Б_с \times K_m \times K_3 \times K_{ш} \times (t \times (ЧД + at/2)) / S - t \times (R_K - R_z) \times n \times c;$$

где

$Ц_3$ - цена за 1 гектар земли, сомони;

$Б_с$ - средняя величина бонитировочных показателей по отдельным свойствам почвы;

K_M - поправочный коэффициент механического состава почвы;
 K_3 - поправочный коэффициент эродированности почвы;
 $K_{щ}$ - поправочный коэффициент щебневатости почвы;
 t - время, в течение которого будет израсходован запас фосфора чернозема выщелоченного, среднемощного и высокогумусного, лет;
ЧД - чистый доход по растениеводству, сомони;
 $at / 2$ - прирост чистого дохода за расчетное время, сомони;
 S - площадь пашни;
 $(R_k - R_z)$ - превышение или уменьшение расстояния перевозки грузов от производителя до места реализации продукции по сравнению со среднереспубликанскими показателями, км.;
 n - объем перевозки грузов с 1 гектара пашни, тонн;
 c - стоимость 1т/км., сомони.

На уровне региона налог на землю должен стать основным налогом и поглотить местные налоги, в том числе налог на имущество и охрану окружающей среды. Все сельхозпроизводители, имеющие в пользовании сельскохозяйственные земли, являются плательщиками земельного налога.

Налоговой базой земельного налога являются пашни, пастбища и сенокосы. Ставка налога на землю устанавливается в расчете на один гектар сельскохозяйственных угодий. Земельный налог рассчитывается на один календарный год с его дифференциацией по месяцам с учетом сезонного характера сельскохозяйственного производства и получения выручки от реализации продукции. Дифференциацию по месяцам можно провести в % от годовой суммы налога следующим образом:

Январь - 2%, Февраль - 2%, Март - 6%, Итого за первый квартал 10%.

Апрель - 6%, Май - 6%, Июнь - 8%, Итого за 2 квартал 20%.

Июль - 8%, Август - 10%, Сентябрь - 22%, Итого за 3 квартал 40%.

Октябрь - 20%, Ноябрь - 8%, Декабрь - 2%, Итого за 4 квартал - 30%.

Ставка и сумма земельного налога должны обеспечить воспроизводство плодородия земли, которое осуществляется за счет амортизационных отчислений. Поэтому необходимо определить норму амортизации на основе денежной оценки земли. Таким образом, норма амортизации составит основу налога, устанавливаемого в зависимости от цены на землю [3].

Система фиксированного налогообложения позволит получить следующие преимущества:

- упрощение существующего налогообложения за счет значительного сокращения количества налогов;
- исключение двойного налогообложения;
- повышение уровня сбора налогов;
- повышение эффективности использования земли за счет обеспечения ее воспроизводства;
- снижение налоговой нагрузки на реализованную продукцию при росте объемов производства, что обеспечит эффективное развитие сельского хозяйства [4].

С учетом трудоемкости аграрного производства при налогообложении сельского хозяйства можно предусмотреть льготы в виде снижения обязательных платежей во внебюджетные фонды (пенсионный фонд, фонд социального и медицинского страхования). Также можно предусмотреть применение льгот при налогообложении предприятий других отраслей экономики, вкладывающих средства в развитие АПК, в результате чего повысится инвестиционная привлекательность сельского хозяйства.

И в заключении отметим, что нормативы распределения налогов и платежей между государственным и местным бюджетом должны утверждаться и оставаться неизменными на несколько лет, хотя бы не менее 3-х лет, а не так как это делается сейчас меняются ежегодно.

ЛИТЕРАТУРА

1. Программа реформирования сельского хозяйства Республики Таджикистан на 2012-2020 годы. 1 августа 2012 года за № 383

2. Ломакин Б.И. Экономический механизм регулирования земельных отношений в условиях аграрной реформы. - Саранск, Изд. Мордов. ун-та, 1999. - 60 с.
3. Кириллов Г.М., Камышанов Я.Т., Тихонова Н.Л. Пути выхода молочной отрасли из кризисного состояния // Экономика сельскохозяйственных и перерабатывающих предприятий. - 2000. - №1. - С. 35-37
4. Тагоев Дж. Х. Роль налоговой системы в активизации инвестиционной деятельности сельскохозяйственных предприятий // Финансы и бухгалтерский учет- 2002г.;

*Каримов Б.Х. – н.и.и., дотсент
Расулов Х.Н. – магистрант
Донишкадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ вахизмат*

САЙЁҲӢ ЧУН СОҲАИ АФЗАЛИЯТНОКИ ИҚТИСОДИЁТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Сайёҳӣ яке аз соҳаҳои ояндадори иқтисодиёти ҷаҳонӣ мебошад. Аз рӯи маълумотҳои Созмони умумиҷаҳонии сайёҳӣ (СУС) вазни қиёсии сайёҳӣ (туризм) дар иқтисодиёти ҷаҳонӣ наздики 10% буда, суръатҳои афзоиши миёнасолонии он тақрибан ба 4-5% мерасанд. Агар ҳоса дар бораи Ҷумҳурии Тоҷикистон изҳор намоем, ин ҷо пешомадҳои бузурге дар самти рушди соҳаи сайёҳӣ чун бахши афзалиятноки иқтисодиёти миллий ба назар мерасанд [9].

Агар барои аксари мамлакатҳо соҳаи туризм сарчашмаи асосии даромадҳои бучети давлатӣ бошад, пас дар бозори берунӣ вай яке аз соҳаҳои пешбари иқтисодиёти ҷаҳонӣ махсуб меёбад. Тибқи маълумоти СУС дар соли 2019 1,5 миллиард сайёҳон ҷаҳонгардӣ кардаанд, ки ин ба андозаи 4% нисбат ба соли пешин зиёд мебошад. Ҳиссаи аз ҷама зиёд дар туризм ба Франция рост меояд (90,2 млн. нафар сайёҳон дар соли 2019 ба ин мамлакат ташриф овардаанд). Сипас, дар раддабандӣ давлатҳои Испания, (83,8 млн. нафар), ИМА (78,7 млн. нафар), Чин (67,5 млн. нафар), Италия (64,6 млн. нафар), Туркия (52,5 млн. нафар), Мексика (44,9 млн. нафар), Таиланд (39,7 млн. нафар), Германия (39,4 млн. нафар) ва Британияи Кабир (36,9 млн. нафар) омадаанд [10].

СУС инчунин рӯйхати мамлакатҳоеро тартиб додааст, ки дар соли 2019 аз ҷама зиёдтар афзоиши воридшавии сайёҳонро нишон додаанд. Пеш аз ҷама муваффақияти мамлакатҳои Осиёи Марказӣ қайд карда мешавад. Ҳамин тавр, дидан кардани сайёҳони хориҷӣ аз Ҷумҳурии Ўзбекистон нисбат ба соли 2018 ба андозаи 27,3% (ҷойи 4-ум дар раддабандӣ баъди Мянма – 40,2%, Пуэрто-Рико – 31,2%, Эрон – 27,9%), Армения – 14,4%, Озарбойҷон – 11,4%, Қазоқистон – 10%, зиёд шудааст. Сабаби чунин динамика сабукшавии сиёсати раводидии мамлакатҳои мазкур номбар карда мешавад. Масалан, дар ин самт ба Ҷумҳурии Ўзбекистон низоми дар соли 2018 вориднамудаи бераводиди то 30 рӯза барои шаҳрвандони 45 мамлакат мусоидат кардааст. Боиси таассуф аст, ки дар раддабандии мамлакатҳои ҷолибтарини туристӣ дар соли 2019 Ҷумҳурии Тоҷикистон оварда нашудааст.

Беҳуда нест, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамеша дар баромадҳои худ дар ҷаласаҳои ҳукуматӣ, дар вохӯриҳои худ бо аҳли ҷамъиятӣ ва соҳибкорони мамлакат ба рушди сайёҳӣ диққати муҳим медиҳанд. Муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар охири соли 2017 ба имконоти рушди сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ишорат намуда, соли 2018-ро дар мамлакат чун Соли рушди сайёҳӣ ва хунарҳои мардумӣ эълон намуданд [1].

Ҳамчунин, ба хоҳири вусъат бахшидан ва бо дарназардошти зарурати рушди инфрасохтори деҳот, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Паёми наватии худ аз 26 декабри соли 2018 солҳои 2019-2021-ро солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва хунарҳои мардумӣ эълон намуданд. Тавре Сарвари давлат зикр намуданд, барои бунёд намудани инфрасохтори соҳаи туризм ва омода намудани дахҳо ва садҳо ҳазор хунармандони соҳибкасб ва донандаи

хунарҳои мардумӣ як сол кифоя нест. Ба ҳамин хотир, барои рушди инфрасохтори соҳаи туризм дар ҳамаи минтақаҳои кишвар бояд тадбирҳои заруриро иловагӣ андешида шаванд [2].

Дар партави дастури ҳидоятҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон баҳши сайёҳии иқтисодиёт дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бар асари шароити ҷуғрофӣ ва иқлимиву табиӣ мамлакат ба яке аз соҳаҳои ояндадори рушди иқтисодиёти миллӣ мубаддал мегардад. Ҷумҳурии Тоҷикистон имконот ва иқтидори азиме барои рушди сайёҳӣ дорад. Ин ҷо сарватҳои табиӣ-иқлимӣ, ҷуғрофӣ ва таърихӣ дар ҳамбастагӣ ҳувайдо гардидаанд. Азбаски қаламрави Ҷумҳурии Тоҷикистонро асосан кӯҳҳо ихота кардаанд (қариб 93%-и қаламрави мамлакатро маҳалҳои кӯҳӣ ташкил медиҳанд), маҳз онҳо сайёҳони хориҷиро ҷалб ба худ менамоянд. Дар маҳалҳои кӯҳии мамлакат шумораи зиёди дарёҳо, рӯдхонаҳо, кӯлҳо, пирияхҳо, чашмаҳои обҳои гарм ва обҳои шифойӣ ҷойгир шудаанд. Ландшафт, олами наботот ва ҳайвоноти қухистон ниҳоят назаррабо, диққатовар ва гуногуншакл мебошад. Чунин сарватҳоро истифода бурда, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон метавон соҳибкориро дар соҳаи сайёҳии хориҷии воридотӣ бомуваффақ ташкил намуд. Бартариҳои сайёҳии хориҷии воридотӣ ин самтҳои экологӣ, сайёҳии тандурустӣ, беҳгардонӣ ва барқароркунии саломатӣ ва қобилияти корӣ (осоишгоҳҳо, истироҳатгоҳҳо), варзиши кӯҳӣ, лижаронии кӯҳӣ, кӯҳнавардӣ ва саргузаштӣ мебошанд.

Рушди сайёҳии воридотӣ ба чунин падидаҳо меоварад [9]:

- ба мамлакат воридшавии асбоби хориҷӣ аз ҳисоби роҳхатҳои сайёҳӣ, хариди молҳо ва маҳсули хунарҳои мардумӣ ва хизматрасониҳо дар корхонаҳои инфрасохтори сайёҳӣ (меҳмонхонаҳо, тарабхонаҳо, озоишгоҳҳо, маҷмааҳои варзишӣ-тандурустӣ, нақлиёт);

- пайдо шудани ҷойҳои кори иловагӣ.

Мавҷудияти сарватҳо худ ба худ ба рушди бомуваффақи соҳибкорӣ дар соҳаи сайёҳии воридотӣ намеоварад. Дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон асоси рушди ин соҳаро чунин омилҳо бунёд менамоянд:

- камшавии номутаносибҳои байни имконоти сарватҳо ва дараҷаи истифодабарии онҳо;

- таблиғи маҳсулот ва хизматрасониҳои сайёҳии миллӣ ва хунарҳои мардумӣ барои ҷалб намудани истеъмолкунандагони онҳо (шаҳрвандони хориҷӣ);

- дастгирии давлатии сайёҳии воридотӣ.

Тибқи маълумоти СУС ва муҳаққиқони алоҳида, имконоти захираҳои сайёҳии воридотӣ дар мамлакат бемаҳдуд мебошанд. Вале аксари объектҳои дорои имконоти сайёҳӣ ва инфрасохтори воқеан амалкунандаи сайёҳӣ дар маҳалҳои душвордастраси кӯҳӣ ҷойгиранд, роҳҳои автомобилгард ба онҳо дар вазъи хуб қарор надоранд, нақлиёти ҳавоӣ умуман маҳдуд ва барои баъзе объектҳо дастнорас аст. Пояҳои моддии объектҳои ҷойгиркунии сайёҳони хориҷӣ (пансионатҳо, озоишгоҳҳо, истироҳатгоҳҳо) аз ҷиҳати маънавӣ ва ҷисмонӣ фарсуда шудаанд, чунки аксари онҳо дар замони шӯравӣ бунёд шуда буданд (санаторияҳои Хоҷа-Оби гарм, Зумрад, Шоҳамбарӣ, Обигарм, Гармчашма ва ғ.) [7].

Сайёҳони хориҷӣ, ки ба Ҷумҳурии Тоҷикистон мустақилона ва дар ҳайати гурӯҳи сайёҳон бо роҳхатҳо ташриф меоранд, бо мушкилоти гаштугузор дар қаламрави мамлакат, низоми пардохтҳои бонкии номукамал, муомилоти пулӣ ва назорати асбоб, таъмини амн ва саломатӣ дучор мешаванд. Дар мамлакат то ҳол маҳсулоти сайёҳии пурра мукамалгардида вучуд надорад, сатҳи хизматрасонӣ (сервис) паст аст, мушкилоти гигиена ва санитарӣ дар муассисаҳои инфрасохтори сайёҳӣ дучор меоянд [8, с. 135-140].

Рушди бомуваффақи сайёҳӣ пеш аз ҳама аз муҳити мусоиди соҳибкорӣ дар мамлакат вобаста мебошад. Имрӯз дар паёмади дастури ҳидоятҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар мамлакат муҳити соҳибкорӣ дар соҳаи сайёҳӣ хуб гардида истодааст. Барои ҳарчӣ бештар истифода бурдани имконоти захираҳои соҳибкории сайёҳӣ сармоягузориҳои муайяне зарур мебошанд. Мебояд шароити созгорро доир ба ҷалб намудани сармояи хусусӣ барои бунёд намудани санаторияҳо, истироҳатгоҳҳо, маҷмааҳои варзишӣ-тандурустӣ, меҳмонхонаҳо, тарабхонаҳо ва дигар муассисаҳои инфрасохтори сайёҳӣ муҳайё намуд.

Дар шароити муосири бухрони молиявӣ, вақте ки аксари ширкатҳои сайёҳӣ - тулоператорҳо ва корхонаҳои инфрасохтори сайёҳӣ аз нарасидани воситаҳои молиявӣ азият мекашанд, ба онҳо пешкаш намудани имконияти иловагӣ ва шароити афзалиятдор доир ба ҷалбукунии қарзи бонкӣ яке аз шартҳои ниҳоят муҳим барои ташкили рақобатпазирии хизматрасониҳои сайёҳӣ ва маҳсули хунаҳои мардумӣ, омодагии кормандони баландхатисоси соҳаи сайёҳӣ ва меҳмоннавозӣ, сохтмони роҳҳо ва меҳмонхонаҳо барои ҷойгиркунии сайёҳони хориҷӣ ба шумор меравад.

Шарти дигари муҳими рушди сайёҳии воридотӣ ин бунёд намудани ақидаҳо ва ташаббусҳои созгори шахсони дар соҳибкории хурд машғул баҳисоб меравад. Дар мамлакат зиёда аз 100 ширкатҳои сайёҳӣ (тулоператорҳо) фаъолият менамоянд. Миқдори тулоператорҳои ба сайёҳии воридотӣ машғулбуда сол ба сол меафзояд.

Ширкатҳои сайёҳии асосан ба сайёҳии воридотӣ машғулбуда, чун ҚДММ “Саёҳати Роҳи абрешим”, ҚСП “Интурист-Тоҷикистон”, ҚДММ “Сайри Олам” (ш. Душанбе), ҚДММ “Саёҳати кӯҳии Помир”, ҚДММ “Ассотсиатсияи рушди сайёҳии Зарафшон”, ҚДММ “Панҷакент-интур”, ҚДММ “Базаи кӯҳнавардии “Артуч”, ҚДММ “Ҳафткӯл” (ш. Панҷакент), ҚДММ “Помир Силк Тревел”, ҚДММ “Бадахшон Тревел” (ш. Хорӯғ) дорои хатсайрҳои худии сайёҳӣ мебошанд. Чанде аз хатсайрҳои сайёҳӣ ниҳоят диққатрабо ва ягона мебошанд.

Ба фаъолияти соҳибкории сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонанд ҳам шахсони ҳуқуқӣ ва ҳам соҳибкорони инфиродӣ машғул шаванд. Фаъолияти онҳо бо иҷозатнома (литсензия) ба роҳ монда мешавад. Асоси ҳуқуқии иҷозатномадиҳии фаъолияти сайёҳӣ ин қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи сайёҳӣ”, “Дар бораи иҷозатномадиҳӣ ба баъзе намудҳои фаъолият”, Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон “Оид ба тасдиқи Низомнома дар бораи хусусиятҳои иҷозатномадиҳии намудҳои алоҳидаи фаъолият” мебошанд. Иҷозатномадиҳӣ ба фаъолияти соҳибкорӣ дар соҳаи сайёҳӣ аз ҷониби Агентии сайёҳии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷо оварда мешавад [3; 4; 5].

Арзиши иҷозатнома чунин аст [5]:

- пардохти ҳақ барои баррасии ариза оид ба гирифтани иҷозатнома – ҷор нишондиҳанда барои ҳисобҳо (як нишондиҳанда барои ҳисоб дар соли 2021 – 60 сомонӣ);

- пардохти ҳақ барои пешкашкунии ҳуди иҷозатнома – даҳ нишондиҳанда барои ҳисобҳо;

- пардохти ҳақ барои азнавбарасмиятдарории ҳуҷҷати тасдиқкунандаи мавҷудияти иҷозатнома – ду нишондиҳанда барои ҳисобҳо.

Муҳлати баррасии ариза ва пешкашкунии иҷозатнома – то 30 рӯз аз санаи воридшавии ариза оид ба гирифтани иҷозатнома бо ҳама ҳуҷҷатҳои зарурӣ, аз ҷумла баррасии ҳуҷҷатҳо, гузаронидани экспертизаҳо ва дигар амалҳои зарурӣ. Азнавбарасмиятдарории иҷозатнома дар муддати 10 рӯз аз воридшавии аризаи дахлдор ба ҷо оварда мешавад. Муҳлати амали иҷозатнома аз 1 то 5 сол мебошад.

Талаботи иҷозатномавӣ ва шароити баҷоории фаъолияти соҳибкории сайёҳӣ барои шахсони ҳуқуқӣ чунинанд:

- мавҷуд будани на кам аз як корманди дорои таҳсилоти махсус дар соҳаи сайёҳӣ ё собиқаи корӣ дар ҳамин соҳа на кам аз 3 сол;

- на кам аз як маротиба дар се сол баландбардории таҳассуси кормандони бевосита ба ташкили сайёҳат, экскурсияҳо ва хизматрасониҳои бо онҳо алоқаманд машғулбуда;

- мавҷуд будани иморати худӣ ё баичорагирифташудаи дорои таҷҳизоти мувофиқи сайёҳӣ;

- пешкаш намудани хизматрасониҳои сайёҳӣ танҳо пас аз бастании шартнома (қарордод)-и дахлдор бо талаботи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон;

- ба ҳар як сайёҳ расонидани ахбори пурра оид ба хусусиятҳои воридот, будубош ва хориҷшавӣ дар мамлакати хориҷӣ, оид ба қоидаҳои рафтор ҳангоми сайёҳат дар хориҷа;

- ба истеъмолкунандаи хизматрасониҳои сайёҳӣ пешкаш намудани ахбори пурра оид ба тартиби кории ташкилкунандаи хизматрасониҳои сайёҳӣ, суроғаи ҳуқуқии он, мавҷудияти

ичозатнома, сертификат барои хизматрасониҳо, насаб ва номи шахсони масъули ба пешбурди самтҳои мушаххаси фаъолияти сайёҳӣ масъулбуда;

- нусхаи шартнома бо ташкилоти суғурта оид ба суғартаи сайёҳон;
- мавҷудияти низоми таъмини бехатарии сайёҳон, расонидани ёрии тиббӣ ҳангоми осеббинҳои ва дигар ҳодисаҳои нохӯш.

Ба соҳибкорони инфиродӣ чунин талаботи иҷозатномавӣ пешниҳод карда мешавад:

- омодагии махсус, ҳуччати таҳассусӣ ва таҷрибаи ташкилкунии роҳҳои сайёҳӣ;
- роҳҳои (хатсайрҳои) сайёҳии таҳиягардида;
- маълумотномаи тиббӣ доир ба вазъи саломатӣ.

Шарти дигари муҳими рушди сайёҳии воридотӣ ин мавҷуд будани кормандони касбӣ мебошад. Ба корхонаҳои хурди дар соҳаи сайёҳии воридотӣ машғулбуда зарур аст, ки диққати зиёдро ба масъалаҳои омодаасозӣ ва омӯзиши кормандони худ ҷудо намоянд. Менечерҳо ва ходимони ширкатҳои сайёҳӣ бояд донишҳо дар соҳаи чуғрофия, забоншиносӣ, маданиятшиносӣ, равоншиносӣ, муомилаи корӣ, тиб ва дигар илмҳои махсус дошта бошанд. Кормандони хизматрасони ширкатҳои сайёҳӣ бояд на фақат забонҳоро донанд, омодагии хуби ҷисмонӣ, малакаҳои тобоварӣ, имконоти варзишӣ дошта бошанд, инчунин қоидаҳо ва усулҳои расонидани ёрии аввалии тиббиро донанд ва чунин ёриро ба сайёҳон расонида тавонанд.

Бо мақсадҳои пешкаш намудани барномаҳои иловагии таҳсилоти касбӣ дар соҳаи сайёҳӣ, рушди сайёҳии экологӣ, инчунин таблиғи маҳсулот ва хизматрасониҳои миллӣ, пурзӯргардонии намои сайёҳии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо ташаббус ва дастгирии Шӯбаи байналмилалӣ ташкилоти “Ҷамъияти кӯшода” оғоз аз соли 2004 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон “Маркази рушди сайёҳӣ” фаъолият менамояд. Бо дастгирии маркази мазкур дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар назди Донишгоҳи давлатии тижорати Тоҷикистон маркази таълимӣ-методӣ бунёд гардидааст, ки дар он курсҳои кӯтоҳмуддати омодакунии менечерҳои бизнеси меҳмонхонаҳо, тарабхонаҳо ва туроператорӣ ташкил карда шудаанд. Марказ инчунин роҳнамоҳо ва дигар маводи таблиғотӣ нашр намуда, паҳн мекунад.

Дар шаш муассисаҳои таҳсилоти олии мамлакат омӯзиш ва омодакунии кормандони сайёҳӣ ташкил карда шудааст: Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат, Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, Донишгоҳи давлатии тижорати Тоҷикистон, Донишқадаи давлатии санъат ва фарҳанги Тоҷикистон, Донишгоҳи омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ, Донишгоҳи Осиёи Марказӣ (ш. Хорӯғ).

Дар шаҳрҳои Душанбе, Хорӯғ, Панҷакент ва ноҳияи Варзоб як қатор марказҳои таълимӣ доир ба омӯзиши кормандони тарабхонаҳо ва меҳмонхонаҳо ташкил карда шудааст. Хулосаҳои роҳбарони ширкатҳои сайёҳӣ ва менечерҳои онҳо оид ба коршоямии касбии хатмкунандагони чунин марказҳои таълимӣ дар аксари мавридҳо мусбат мебошад.

Бо мақсади рушди минбаъдаи соҳаи сайёҳӣ дар мамлакат Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1 декабри соли 2014, № 738 “Барномаи рушди сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи солҳои 2015-2017” қабул гардида, иҷроиши он ба анҷом расидааст.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки вобаста ба тадбирҳои андешидаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон сол ба сол шумораи сайёҳони хориҷии ба Ҷумҳурии Тоҷикистон ташрифоварда зиёд мешавад. Тибқи оморӣ расмии Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар соли 2019 ба ҷумҳурӣ 1,257 миллион сайёҳони хориҷӣ ворид шудаанд, ки нисбат ба соли пешин 21,1% зиёд аст [6, с. 179].

Нигоҳ накарда ба он ки иқтидори сайёҳии мамлакат ба таври зарурӣ истифода нашудааст ва ба стандартҳои байналмилалӣ сайёҳӣ ҷавобгӯ нест, инчунин шароити мусоид барои будубоши сайёҳони хориҷӣ муҳайё нестанд, шумораи сайёҳони хориҷӣ меафзояд. Вобаста ба ин бояд ислоҳоти ин соҳа гузаронида шавад ва аз ин ҳисоб пешравиҳои назаррас дар рушди иқтимоӣ-иқтисодии мамлакат ба даст оварда шаванд.

АДАБИЁТ

1. Паёми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2017, шаҳри Душанбе, 22 декабри соли 2017. – Ҷумҳурият, № 258, 22 декабри соли 2017

2. Паёми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2018, шаҳри Душанбе, 26 декабри соли 2018. – Ҷумҳурият, № 256, 26 декабри соли 2018
3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи сайёҳӣ”, аз 3 сентябри соли 1999, № 825. – <http://mmk.tj>
4. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи иҷозатномадиҳӣ ба баъзе намудҳои фаъолият”. – <http://mmk.tj>
5. Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3 марти соли 2007, № 105 “Оид ба тасдиқи Низомнома дар бораи хусусиятҳои иҷозатномадиҳӣ ба баъзе намудҳои фаъолият”
6. Омори солонаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2020. Агентии омори назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 2020 [Манбаи электронӣ]. Низомии дастрасӣ: <http://www.stat.tj>
7. Курорты и санатории Таджикистана. [Электронный ресурс]: Travelca.Ru- туристический портал. URL: <http://travelca.ru>
8. Акназаров К.К. Развитие предпринимательства в сфере лечебно-оздоровительного туризма // Материалы Республиканской научно-практической конференции “Проблемы государственной поддержки и развития инновационного предпринимательства в Республике Таджикистан (4 июня 2016.)- Душанбе, 2016. – ст. 135-140
9. Елеева З. Тенденции развития международного туризма в 2005-2015 гг. // Туризм. - 2005. - № 9. – С. 89-92
10. Рейтинг туристических направлений [Электронный ресурс]. . URL: www.atorus.ru

*Каримов Г.У. – муаллими калон
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб баноми Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ
Ҳакимов Ҷ.С. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ХУСУСИЯТҲОИ СОҶАИ СОХТМОН ҲАМЧУН ЯК БАҲШИ ИҚТИСОД

Сохтмон як соҷаи алоҳидаи мустақили иқтисодиёт мебошад, ки барои ба истифода додани иншооти нав, инчунин васеъ, азнавсозӣ, таъмири объектҳои истеҳсоли ва ғайриистеҳсоли пешбинӣ шудааст.

Нақши ҳалқунандаи индустрияи сохтмонӣ аз фароҳам овардани шароит барои рушди босуръати иқтисодиёти кишвар иборат аст. Ҳамчун як соҷаи истеҳсолоти моддӣ, сохтмон як қатор хусусиятҳо дорад, ки онро аз дигар соҷаҳо фарқ мекунад. Хусусиятҳои соҷаҳо бо хусусияти маҳсулоти ниҳоии он, шароити мушаххаси кор, як қатор хусусиятҳои таҷҳизоти истифодашуда, технология, ташкили истеҳсолот, идоракунии ва таъминоти моддию техникаӣ шарҳ медиҳанд [1].

Хусусиятҳои умумие, ки новобаста аз иншооти сохташаванда ва таъиноти онҳо ба ин соҷа хосанд, инҳоянд:

1. Тағйирёбанда, гуногуншаклии истеҳсолоти сохтмон ва хусусияти маҳсулоти ниҳой.
2. Алоқамандии технологияи ҳама амалиётҳои, ки ба таркиби ҷараёни сохтмонӣ дохил мешаванд.
3. Тағйирёбии таносуби қорҳои сохтмонӣ-васлқунӣ аз рӯи мураккабӣ ва намудҳоишон дар давоми моҳ.
4. Иштироки ташкилотҳои гуногун дар истеҳсоли маҳсулоти ниҳоии сохтмонӣ.
5. Нақши иқлим ва шароити маҳаллӣ дар қорҳои сохтмонӣ.

Хусусиятҳои хоси соҷаи сохтмон ба гуногуншаклии иншооти сохташаванда алоқаманд мебошанд. Ба инҳо дохил мешаванд: иншооти саноатӣ, манзилӣ ва шаҳрвандӣ, иҷтимоӣ, нақлиётӣ, кишоварзӣ, мелиоратсия ва хоҷагии об, лӯлаҳои магистралӣ, хатҳои барқ.

Сохтмон ҳамчун як баҳши иқтисод дар ташаккули фондҳои асосӣ барои ҳамаи соҷаҳои хоҷагии халқ иштирок менамояд. Маҳсулоти сохтмони асосӣ ин иқтидорҳои истеҳсоли ва иншооти ғайриистеҳсоли мебошанд, ки бо тартиби муқарраргардида ба истифода дода ва

кабул карда мешаванд. Дар баробари ба кор даромадани онҳо, онҳо ба фондҳои асосӣ табдил меёбанд. Дар сохтани онҳо бахшҳои дигари иқтисодӣ (саноати масолеҳи сохтмонӣ, металлургия, мошинсозӣ ва саноати кимиё ва ғ.) низ иштирок менамоянд. Биноҳо ва иншоотҳои бо таҷҳизот ва технологияҳои технологӣ, энергетикӣ ва дигар муҷаҳҳаз таркиби табиӣ-моддӣ фондҳои асосиро ташкил медиҳанд.

Саноати сохтмон фаъолияти ташкилотҳои умумии сохтмонӣ ва махсусгардонидашуда, ташкилотҳои лоиҳакашӣ ва ҷустуҷӯӣ ва тадқиқоти корхонаҳои индустрияи сохтмон, инчунин ташкилотҳоро дар асоси ҳуқуқи идоракунии хоҷагӣ ва идоракунии оперативӣ муттаҳид менамояд.

Ба таркиби ташкилотҳои сохтмонӣ шахсони ҳуқуқии ҳама шаклҳои моликият (корхонаҳо) дохил мешаванд, ки барои фаъолияти сохтмонӣ ба қайд гирифта шуда иҷозатнома гирифтаанд, корхоро аз рӯи шартномаҳои сохтмонӣ ё шартномаҳои давлатие, ки бо фармоишгарон баста мешаванд, иҷро мекунанд. Ба соҳаи сохтмони асосӣ инчунин фармоишгароне дохил мешаванд, ки сармоягузори асосиро идора мекунанд, ва манбаҳои он маблағҳои худӣ корхонаҳо, инчунин маблағҳои бучети давлатӣ мебошанд [3].

Рушди сохтмон, афзоиши самаранокии он дар заминаи индустрикунонии он ба амал меояд, ки самтҳои асосии он инҳоянд: гузаронидани як қисми равандҳои технологӣ аз қитъаҳои сохтмон ба заводҳо, ба шароити статсионари истеҳсолот бо мақсади баланд бардоштани сифати биноҳои тайёр ва иншоотҳои сохташаванда; такмил додани қарорҳои тарроҳии технологияи биноҳо ва иншоот, истеҳсоли механиконидашудаи хатти сохторҳо, маснуот, қисмҳо ва масолеҳ дар корхонаҳо ё дар устохонаҳои ёрирасони ташкилотҳои сохтмонӣ, бо дараҷаи баланд омода кардани сохтмон; иҷрои ҷараёни механиконидашудаи амалиёт ва равандҳои технологияи бунёди биноҳо ва иншоот, расонидани масолеҳи сохтмонӣ ва иншоот бо мақсади таъмини истеҳсоли муттасили қорҳои сохтмонӣ [2].

Ба ғайр аз бунёди фондҳои асосӣ, ба вазифаҳои сохтмони асосӣ васеъкунӣ, азнавтаҷҳизонӣ ва азнавсозии техникий фондҳои асосии мавҷуда дохил мешаванд. Аз ин рӯ, вазифаи асосии сохтмони асосӣ тақрористеҳсолкунии васеъ ва азнавсозии хушсифати фондҳои асосии тамоми соҳаҳои иқтисодӣ кишвар ба ҳисоб меравад [1].

Дар раванди ташкили фондҳои асосӣ, ки маҳсулоти сохтмони ташкилотҳои сохтмонӣ мебошанд, коргарон ба кор ҷалб карда мешаванд, воситаҳои меҳнат (таҷҳизот) ва ашъи меҳнат (мавод) истифода мешаванд.

Алоқаи мутақобилаи унсурҳои асосии раванди қорҳои сохтмонӣ маҳсулоти ниҳонии сохтмонӣ (дар ифодаи биноҳо, иншоот, объект)-ро дар шакли натуравӣ ва пулӣ ба вучуд меоранд.

Раванди сохтмонро ба се марҳила тақсим кардан мумкин аст:

1. Тайёр кардани лоиҳаи сохтмон.
2. Сохтмони воқеӣ.

Дар қитъаи сохтмонӣ, тамоми унсурҳои технологияи ҷараёни сохтмонӣ ташаккул меёбанд, ки дар натиҷаи фаъолияти он маҳсулоти сохтмонӣ ба вучуд оварда мешавад.

Дар ин марҳила хароҷоти маҷмӯии сохтмон, унсурҳои моддӣ ва молии биноҳо ва иншоотҳо, шакли меъморӣ, ифоданокӣ ва сифаташон ба вучуд меоянд.

3. Фурӯши маҳсулоти сохтмонӣ - ба истифода додани лоиҳаҳои сохтмонӣ ва интиқоли онҳо ба фармоишгар ҳамчун воситаҳои асосӣ.

Ба се марҳилаи тақрористеҳсолкунӣ се марҳилаи гардиши сармоягузори асосӣ мутобикат мекунад:

- Истеҳсолот ҳамчун шакли истеҳсолкунанда ва ташкулёбии фондҳои асосӣ.
- Фурӯш ҳамчун табдил додани маҳсулоти сохтмонӣ ба фондҳои асосӣ.
- Омодасозии давраи навбатии тақрористеҳсолкунӣ бо мақсади табдил додани фондҳои пулӣ ба истеҳсолӣ.

Ҳар қадар дараҷаи алоқамандии мутақобилаи ҳамаи унсурҳои тақрористеҳсолкунӣ зиёдтар бошад, ҳамон қадар самаранокии иқтисодии сохтмон баланд мешавад [6].

Омодагии сохтмон дар самтҳои зерин гузаронида мешавад: асосноккунии техникӣ-иқтисодии имконпазирии сохтмони иншоот, тарҳи иншоот ва омодагии муҳандисию техникӣ ба сохтмон. Ҳар як самт вазифаҳои худро дорад. Дар раванди асосноккунии техникӣ-иқтисодӣ нишондиҳандаҳои асосии техникӣ-иқтисодии иншооти оянда муайян карда шуда, имконпазирии иқтисодии сохтмони он баҳо дода мешавад. Дар марҳилаи тарҳрезӣ, ҳалли созанда ва тарҳрезии иншоот, усулҳои ташкили он ва технологияи истеҳсоли таҳия карда мешаванд, арзиши лоиҳавии сохтмон муайян карда мешавад. Пас аз он омодагии муҳандисию техникӣ ба сохтмон гузаронида мешавад: шабакаи дастгирии геодезӣ ва шабакаи сохтмонӣ бароварда мешаванд, қорҳо оид ба омода кардани ҳудуди майдони сохтмон, дастрасии коммуникатсионии нақлиётӣ муайян карда мешавад [1, 4].

Сипас, вақте ки сохтмони воқеӣ анҷом дода мешавад, дар қитъаи сохтмон ҳамаи унсурҳои технологияи раванди сохтмон васл карда мешаванд, ки дар натиҷаи ғайриқонунии он маҳсулоти сохтмонӣ эҷод карда мешавад, хароҷоти воқеии истеҳсоли сохтмон, мавод унсурҳои биноҳо ва иншоот, ифодаи меъморӣ ва сифати сохтмони онҳо ташаккул меёбад.

Анҷоми иншоот ҳангоми фуруши маҳсулоти сохтмонӣ, яъне ба истифода додани иншооти анҷомёфта ва ба фармоишгар ҳамчун воситаҳои асосӣ додани онҳо амалӣ карда мешавад.

АДАБИЁТ

1. Организация, планирование и управление строительным производством. Учебник. / Под общ. ред. проф. П.Г. Грабового. - ООО «Информ», 2006. - 304 с.
2. Васильев А.М. Управление строительным производством. - Л.: Стройиздат, 1990.
3. Организационно-экономические проблемы научно-технического прогресса / Под ред. В.С. Белковской, Е. М. Купрякова. - М.: Высшая школа, 1990. – 302 с.
4. Шеина С.Г. Стратегическое управление техническим состоянием жилищного фонда муниципального образования: Монография. – Ростов-на-Дону: РГСУ, 2008. – 196 с.
5. Payne G., Majale M. The urban housing manual. – London: Earthscan, 2004. – 134 p.
6. Новиков И.Т. Научно-технический прогресс в строительстве. Издательство: «М.: Стройиздат», 231 с. 1990.

*Тешаев М. – унвонҷӯ
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ*

РОҲҶОИ АФЗУН НАМУДАНИ БАЛАНД БАРДОШТАНИ САМАРАНОКИИ ЭКОЛОГӢ-ИҚТИСОДИИ ИСТИФОДАИ ЗАМИНҶОИ ОБӢ ДАР МИНТАҚАИ КӢЛОБ

Масъалаи баланд бардоштани самаранокии экологӣ-иқтисодии истифодаи захираҳои замин, хусусан, заминҳои обӣ ва чорабиниҳои экологӣ-мелиоративӣ дар минтақаҳо хеле муҳим мебошад. Дар шароити камчинӣ ва маҳдудияти заминҳои обӣ, тезутундшавии масъалаҳои экологӣ, баҳои объективӣ додан ба самаранокии экологӣ-иқтисодии истифодабарии заминҳои кишоварзӣ дар доираи минтақаҳо маълумоти баҳои иқтисодии ҳар як минтақаи заминро истифода бурдан зарур аст. Ин раванд бо муаммоҳои такмили механизми ташкилӣ-иқтисодии истифодаи самаранокии заминҳои обӣ, такмил наёфтани идораи захираҳои заминро об, ки боиси таназули заминҳои обӣ (шӯразании заминҳо, эрозияи хок ва баландшавии сатҳи обҳои зерзаминӣ ва ғайраҳо) мегарданд саҳт алоқаманд мебошанд.

Ба андешаи профессор Исайнов Ҳ. Р., «...дар шароити тезутундшавии масъалаҳои озӯқаворӣ ва паст шудани истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ, зарурати баланд бардоштани самаранокии экологӣ - иқтисодии чорабиниҳои мелиоративӣ ба миён меояд. Аз ин хотир, асоснок намудани чорабиниҳои мелиоративӣ-ирригатсионии заминҳои обӣ метавонад самти муҳими баланд бардоштани самаранокии истеҳсолоти кишоварзӣ гардад...»[1,С.58]. Дар алоқаманди бо ин гуфтаҳо дар низоми заминдорӣ обӣ зарурати баҳои самаранокии чорабиниҳои экологӣ-мелиоративӣ ва ирригатсионӣ ба миён меояд.

Чорабиниҳои дастаҷамъонаи мелиоративӣ-ирригатсионӣ дар навбати худ ба дигаргуниҳои куллии низоми заминдорӣ ба мӯҳлати дароз (даҳсолаҳо) бо мақсади беҳтар кардани сифати заминҳои кишоварзӣ ва иншоотҳои обӣ, пешрафти фаъолияти хоҷагидорӣ ва ба таъмини беҳатарии озӯқаворӣ хизмат мерасонад, ки «...мақсади комплекси мелиоратсия дар ин раванд аз таҷдиди низоми мелиоративии заминҳои кишоварзӣ дар мавриди афзоиши зиёди талаботҳо, ки низоми чорабиниҳои мелиоративӣ-ирригатсионӣ онро қонеъ мегардонад, ба даст оварда мешавад. Ин маҷмӯи талаботҳо ҳолати мелиоративӣ ва низоми обёрикунӣ ном дорад...»[2].

Қайд кардан зарур аст, ки барои заминҳои обии кишоварзӣ мақсади чорабиниҳои мелиоративӣ, ин «...такрористеҳсоли васеи ҳосилхезии хок, ба даст овардани ҳосилнокии потенциалӣ аз зироатҳои кишоварзӣ, бо сарфаи ками хароҷотҳои истеҳсоли, коҳиш додани таъсири манфӣ ба муҳити зист ва дигар заминистифодабарандагон мебошад...»[3]. Аз ин ҷо, зарурияти баҳои самаранокии экологӣ-иқтисодӣ аз ҳисоби баланд бардоштани ҳосилхезии заминҳои обӣ дар натиҷаи чорабиниҳои мелиоративӣ-ирригатсионӣ ба миён меояд.

Ҳолати кунунии истифодаи заминҳои обӣ нишон медиҳанд, ки вазъи экологӣ-мелиоративии онҳо ба талаботи рушди босуботи соҳаи кишоварзӣ ҷавобгӯ набуда, иқтидори мелиоративӣ-ирригатсионӣ ба таври лозима истифода бурда намешаванд ва ин ҷо профессор Ғаниев Т.Б. хеле хуб қайд мекунад, ки «...сабаби асосии ҳолати бавучудодаи низоми мелиоративӣ ин аз нигоҳи иқтисодӣ ва экологӣ асоснок намудани усул ва речаи обёрикунӣ заминҳои обии кишоварзӣ мебошад. Аз ин хотир, дар бисёр минтақаҳои кишвар бо сабаби мушкилоти экологӣ-иқтисодӣ таназулҳои захираҳои замин, вайроншавии баланси об, риоя накардани меъёр ва речаи обёрӣ, ки дар маҷмӯ ба зарарҳои иқтисодии истеҳсолоти кишоварзӣ ва коҳиш ёфтани рушди мелиоратсия оварда расонидааст...»[4, с.13].

Татбиқи натиҷаи самаранокии чорабиниҳои мелиоративӣ-ирригатсионӣ дар заминҳои обии минтақаҳои кишоварзӣ дар асоси речаи дурусти обёрикунӣ ва меъёри (лимити) обҳо барои кишоварзӣ, бо талаботи биологии зироатҳо бо мақсади ҳар чӣ зиёди истеҳсоли маҳсулотҳои кишоварзӣ, ки тибқи он меъёри истифодаи об, вобаста аз нигоҳдорӣ, тақристеҳсол ва баландбардоштани ҳосилхезии заминҳои обӣ муайян карда шудаанд. Ҳосилнокии зироатҳои кишоварзӣ, ғайри ин ва дараҷаи дарамоднокӣ ба сифати нишондиҳандаҳои асосии баҳодихии самаранокии экологӣ-иқтисодии заминҳои обӣ баромад мекунад (ҷадвали 1).

Ҷадвали 1.

Ҳисоби нишондиҳандаи самаранокии истифодаи заминҳои обӣ дар минтақаи Қӯлоби вилояти Хатлон (аз рӯи маълумотҳои соли 2019)

Зироатҳои кишоварзӣ	Заминҳои обӣ
Майдони кишт, ҳаз.га	
Гандум	16,9
Чав	0,7
Картошка	2,0
Пахта	29,5
Ангур	5,4
Ҳосилнокии маҳсулотҳо, сентнер/гектар	
Гандум	32,0
Чав	29,6
Картошка	250,1
Пахта	22,0
Ангур	22,5
Маҷмуи маҳсулоти умумӣ, млн. сомонӣ/гектар	
Гандум	540,8
Чав	20,7
Картошка	5002,3

Пахта	651,2
Ангур	651,1
Харочотҳои истехсолӣ, млн. сомонӣ	
Гандум	4200
Чав	2100
Картошка	15000
Пахта	6000
Ангур	17200
Фоидаи соф, млн. сомонӣ/гектар	
Гандум	1,7
Чав	1,5
Картошка	34,0
Пахта	228,6
Ангур	497,4
Дараҷаи даромаднокӣ, бо % ва маротиба	
Гандум	4,5 маротиба
Чав	7,1 маротиба
Картошка	3,3 маротиба
Пахта	3,8 маротиба
Ангур	9,6 маротиба

Сарчашма: Ҳисоби муаллиф аз рӯи маълумотҳои оморӣ Раёсати кишоварзии минтақаи Кӯлоб

Чадвали мазкур нишон медиҳад, ки дар соли 2019 дар ҳамаи категорияҳои хоҷагидорӣ минтақаи Кӯлоб майдони кишти гандум дар ҳаҷми 16,9 ҳазор гектар заминҳои обӣ ташкил дода, ҳосилнокии он ба 32,1 сент/га баробар мебошад. Дар як гектар заминҳои обӣ 4200 сомонӣ маблағ харҷ карда шуда, дараҷаи даромаднокӣ аз ҳар як гектар тақрибан 2700 сомонӣ ё 45% баробар мебошад.

Самти муҳими дигари баланд бардоштани самаранокии истифодаи заминҳои обӣ - ин мусоидат ба речаи обёрӣ ва усулҳои пешқадами обёрикунӣ мебошад. Тайи солҳои охир вазъи обёрикунонӣ ва ҳолати мелиоративӣ заминҳои минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон на он қадар хуб мебошад. Сабабҳои асосии ин раванд, барзиёдии обгирии иншоотҳои гидротехникӣ аз сарчашмаҳо ва таназулҳои захираҳои заминҳои обӣ мебошад. Истифодаи захираҳои обӣ дар кишоварзӣ тахминан 2-2,5 маротиба зиёдтар аз хароҷоти барои ҳаққи пардохти об ташкил мекунад, ки ин ба бухоршавӣ ва транспирансияи зироатҳои кишоварзӣ оварда мерасонад.

Таҳлили натиҷаи тадқиқотҳо нишон медиҳанд, ки вазъи шӯразанӣ ва эрозияи заминҳо дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон хеле назарас мебошад. Вобаста ба ин шустани заминҳои шӯразада яке аз чорабиниҳои асосии баланд бардоштани самаранокии экологӣ-мелиоративӣ мебошад, ки бо хароҷоти 5-7 маротиба камтар нисбати азхудкунии заминҳои нави ирригатсионӣ амали карда мешавад. Дар чадвали 2. маълумотҳо оиди муқоисаи самаранокии экологӣ-иқтисодии шустани заминҳои шӯразада дар хоҷагиҳои деҳқонии минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон оварда мешавад.

Таҳлили чадвали мазкур нишон медиҳад, ки хароҷотҳои бо тарзи қаторӣ шустани заминҳои шӯразада нисбати тарзи чуякҳо (ба 116,7% ё 1,1 маротиба) зиёд мебошад. Фоидаи ба даст овардашуда дар муқоиса бо тарзи шустани чуякҳо 12 ҳазор сомонӣ аз як гектар ва дараҷаи даромаднокӣ 7% зиёд мебошад. Дар маҷмӯъ шустани заминҳои шӯразада дар хоҷагиҳои ноҳияи Восеъ метавонад ҳосилнокии заминҳоро ба 5-10 с/га зиёд намуда, имконияти ба даст овардани қариб 30 тонна ҳосили иловагии пахтаро таъмин намояд. Агар чунин чорабиниҳои экологӣ-мелиоративӣ дар тамоми заминҳои минтақа гузаронида шавад, ҳосилнокии зироатҳои пахта метавонад ба 20 ҳазор тонн зиёд шуда, ҳолати экологии заминҳои обии кишоварзӣ дар навбати худ беҳтар шаванд.

Ҷадвали 2. Самаранокии экологӣ-иқтисодӣ аз ҳисоби шустани шӯразани заминҳои обӣ дар хоҷагиҳои пахтакорӣ ноҳияи Восеъ

Нишондиҳандаҳо	Вариантҳои гузаронидани чорабинӣ		Шустани қаторҳо нисбати ҷуякҳо	
	Шустан бо тарзи ҷуякҳо	Шустан бо тарзи қаторҳо	Лапишҳо	Бо, %
Заминҳои кишт, га	50	50	-	-
Ҳосилнокӣ, с/га	20	25	+5	125
Ҳосили умумӣ, т	100,0	125,0	+25,0	125,0
Арзиши маҳсулоти умумӣ, ҳазор сомонӣ	106,0	130,0	+24,0	125,0
Арзиши маҳсулоти умумӣ ба ҳисоби 1 га, ҳазор сомонӣ	2,4	3,0	+0,6	125,0
Харочотҳо, ҳамагӣ, ҳазор сомонӣ	70,0	82,0	+12,0	116,0
Харочотҳо ба ҳисоби 1 га, ҳазор сомонӣ	1,8	2,1	+0,3	116,7
Ҷоида, ҳазор сомонӣ	36	48	+12	150,0
Ҷоида аз 1 га, ҳазор сомонӣ	0,7	0,8	+0,2	125,0
Даромаднокӣ, %	0,51	0,58	7,0	121,3

Сарчашма: Ҳисоби муаллиф дар асоси маълумотҳои Идораи замини минтақаи

Кӯлоби вилояти Хатлон

Чорабиниҳои зидди эрозияи хок дар шароити таназули заминҳои обӣ яке аз усули муҳими самараноки чорабиниҳои экологӣ-мелиоративӣ ба ҳисоб меравад, чунки дар баробари самаранокии экологӣ ин чорабинӣ метавонад, самаранокии баланди иқтисодиро таъмин намояд. Таҳлили ҳолати кунунии заминҳои обӣ нишон медиҳанд, ки миқдори заминҳои эрозияи хатарнок ва ба эрозия гирифташудаи заминҳои кишоварзӣ дар минтақаҳои кишвар гуногун мебошанд. Масалан, дар вилояти Суғд ва Бадахшони Кӯҳӣ ин нишондиҳанда 65%, дар вилояти Қурғонтеппа - 72, дар минтақаи Кӯлоб - 76, дар минтақаи Ҳисор - 78% ва дар минтақаи Фарм - 85% аз миқдори умумии заминҳои обӣ ташкил медиҳад [5, с. 31].

Дар маҷмӯъ, дар ҷумҳурӣ қариб 200 ҳазор гектар заминҳои обӣ ба эрозия дучор буда, қариб 1 млн. гектар заминҳо дар ҳолати хатарнокии эрозсионӣ қарор доранд, ки дар онҳо ҳосилнокии зиоратҳои кишоварзӣ ба 20-25% нисбати дигар заминҳои кишт паст мебошанд. Барои пешгирии ин раванд дар шароити минтақаҳои кишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон, усули самаранок, яъне раҳи заминдорӣ, минтақаи буферӣ ва террасӣ ба мақсад мувофиқ мебошад, ки он аз технологияи мустақими кишти зироатҳои кишоварзӣ манша мегирад. Дар натиҷаи чунин чорабиниҳо ҳосилнокии меҳнат 2-3 маротиба паст, харочотҳои меҳнат ва усулҳои коркарди хок кам карда шуда, ҳосилнокии зиоратҳои кишоварзӣ баланд ва хароҷоти энергетикӣ ба 2-5 маротиба паст карда мешавад. Ҳамин тариқ, истифодаи самаранокии заминҳои обӣ ҳамчун омилҳои муҳими рушди иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва экологӣ дар минтақаҳои кишоварзӣ баромад намуда, муносибати иқтисодии корхонаҳои кишоварзӣ ва хоҷагии обро таъмин намуда, барои расидан ба ҳадафҳои рушди босуботи кишвар хизмат менамояд.

Маълумотҳо нишон медиҳанд, ки дар хоҷагиҳои пахтакори минтақа, ки низоми киштгардонро қисман гузаронидаанд, ҳосилзеҳии зироати пахта ба миқдори 5 с/га баланд ва дар хоҷагиҳои деҳқонӣ (фермерӣ), ки чорабиниҳои мазкурро пурра гузаронидаанд ҳосилнокии пахта ба 8-10 сентнер аз ҳар як гектар зиёд шудааст. Ин рақамҳо аз он гувоҳи медиҳанд, ки хангоми истифодаи низоми аз нигоҳи илмӣ асоснокшудаи киштгардон хароҷоти нуриҳо ба миқдори 30-35% кам, талафи ҳосилзеҳии хок ба 35-40% паст ва ҳосилзеҳии зироатҳо - 6-8 сентнер аз ҳар гектар баланд мебошад.

Ҳамин тарик, дар оянда баланд бардоштани самаранокии экологӣ-иқтисодии истифодаи заминҳои обии минтақа аз рушди низоми заминдорӣ мутобиқи ландшафтӣ ва рушди иқтисодиёти сабз, бо назардошти омилҳои табиӣ-иқлимӣ минтақаҳо ва принсипи сарфаи захираҳои табиӣ зарур мебошад. Рушди ояндаи низоми экологӣ-иқтисодӣ бояд ба таъмини тақрористеҳсоли ҳосилхезии заминҳои обӣ, дар заминаи аз нигоҳи экологӣ устувор ва аз нигоҳи иқтисодӣ самаранок равона карда шавад, ки он аз иҷрои чунин чорабиниҳо вобастагии калон дорад:

-ёрии давлатии рушди низоми заминдорӣ, яъне мувофиқатсозии доимии мақомотҳои идоракунии захираҳои замин, хусусан заминҳои обӣ, сар карда аз вазорату кумитаҳо то мақомати маҳаллӣ;

-тақмили механизми ташкилӣ-иқтисодии назорати истифодаи самараноки захираҳои замин ва об, инчунин беҳдошти экосистемаи минтақавӣ, дуруст чори намудани кадастраи замин, донишҳои экологии аҳоли ва ташхиси лоиҳаҳои мелиоративӣ-ирригатсионӣ дар минтақаҳо;

-наздиксозии ҷаҳолияти муассисаҳою ташкилотҳои илмӣ, вобаста ба парвариш, нигоҳбинии зироатҳои кишоварзӣ, заминсозӣ ва заминистифодабари ва ғайраҳо;

-тараққи додани ҳамаи соҳаҳои низоми КАС-и, барои истеҳсол, коркард ва фуруши маҳсулотҳои кишоварзӣ ва истифодаи самараноки захираҳои замин, хусусан заминҳои обӣ;

- амалисозии барномаҳои мақсаднок, соҳавӣ ва минтақавии рушди низоми заминдорӣ;

АДАБИЁТ

1. Исайнов Х. Р. Эколого-экономические основы повышения эффективности мелиорации в сельском хозяйстве (теория, методология и практика). – М., ФГОУ ВПО РГАУ – МСХА им. К. А. Тимирязева, 2007. – С. 158.
2. Айдаров И.П., Голованов А.И., Никольский Ю.Н. Оптимизация мелиоративных режимов орошаемых и осушаемых сельскохозяйственных земель. М, Агропромиздат, 1990.
3. Голованов А.И., Сурикова Т.И., Сухарев Ю.И. и др. Основы природообустройства (Учебники и учеб. пособия для студентов высш. учеб. заведений) - М.: Колос, 2001.
4. Ганиев Т. Б., Эффективность экологизации развития сельского хозяйства (на примере орошаемого земледелия Таджикской ССР. – Душанбе: Ирфон, 1991. –С.13.
5. Состояние природной среды Республики Таджикистан в 1997-1998 годах (Национальный доклад). – Душанбе: МОПРТ, 1999. – С. 31

Нидоев П.Ф. - н.и.и., дотсент

Раҳмонов О.Ҷ. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

ТАНЗИМИ ХАРОҶОТИ ДАВЛАТӢ ҲАМЧУН ШОҲАИ МУҲИМИ НАЗОРАТИ ДАВЛАТӢ

Хароҷоти давлатӣ ин масрафест, ки барои маблағгузори намудҳои маҳсулот, қору хизматрасониҳои зарурии давлат истеҳсол карда мешавад, ки қорхонаҳои давлатӣ ва хусусӣ бо мақсади ноил шудан ба ҳадафҳои, ки дар назди давлат истодаанд, истифода мекунанд.

Ба ибораи дигар, хароҷоти давлатӣ пардохтҳои бебозгашт мебошанд, ки талаботҳои молиявиро ба вуҷуд намеоранд ё бармегардонанд, ки хароҷоти марбут ба татбиқи вазифаҳои он аз ҷониби давлат баррасӣ карда мешавад[2].

Хароҷоти қорӣ - қисми хароҷоти буча, ки маблағгузори қорӣ мақомоти давлатӣ, дастгирии давлатии дигар бучетҳо ва соҳаҳои алоҳидаи иқтисодиётро дар шакли грантҳо, субсидияҳо ва субвенсияҳо барои маблағгузори қорӣ таъмин менамояд.

Хароҷоти асосӣ - қисми хароҷоти буча, ки ҷаҳолияти инноватсионӣ ва сармоягузориро таъмин мекунад; маблағҳои, ки ба сифати қарзҳои бучетӣ барои мақсадҳои сармоягузорӣ ба шахсони ҳуқуқӣ дода мешаванд; хароҷоте, ки дар татбиқи он амволи моликияти давлат таъсис дода мешавад ё зиёд карда мешавад;

додани қарзҳо (қарзҳои бучетӣ) минималии пардохт;

Нақшаи 1. Харочоти давлатӣ

Гурӯҳбандии харочоти давлатӣ аз рӯи мазмуни иқтисодӣ чунин сохт дорад:

Нақшаи 2. Гурӯҳбандии харочоти давлатӣ аз рӯи мазмуни иқтисодӣ

бо мақсади харҷ.

ҳарбӣ:- мудофиаи миллӣ ва амнияти давлатӣ, татбиқи конверсияи саноати мудофиа.

иқтисодӣ: Дастгирии молиявӣ барои субъектҳои соҳибкорӣ;

- барномаҳои сармоягузорӣ ва инноватсия;

- пур кардани захираҳои давлатии металлҳои қиматбаҳо ва сангҳои қиматбаҳо, захираи моддии давлатӣ;

- хизматрасонӣ ва пардохти қарзи давлатӣ;

- ташаккули моликияти давлатӣ;

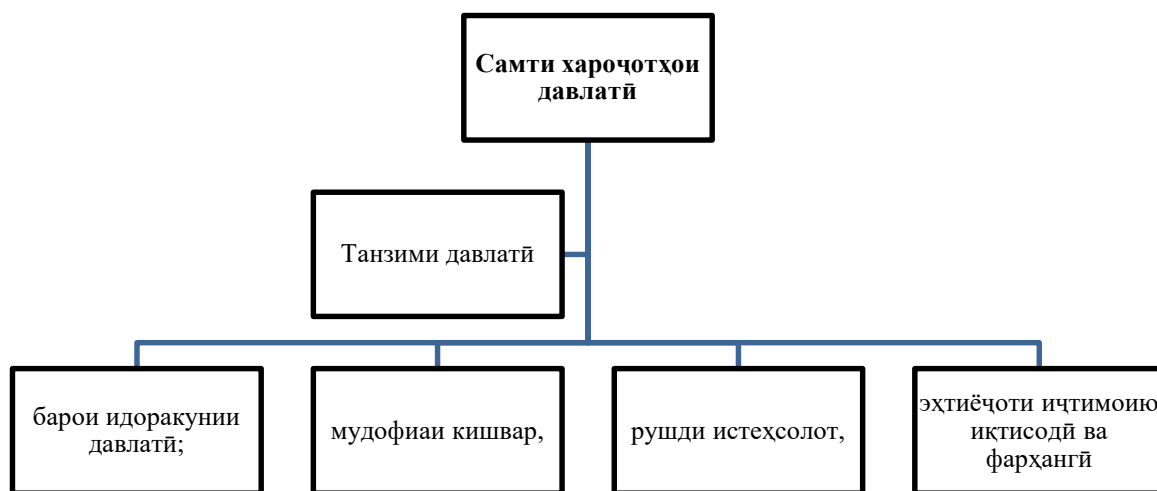
- хароҷоти дигари дорои хусусияти иқтисодӣ.

иҷтимоӣ:

- ҷуброн ба фондҳои ғайрибуҷетии давлатӣ барои пардохти нафақа ва кӯмакпулиҳои давлатӣ, дигар пардохтҳои иҷтимоӣ;

- нигоҳдории муассисаҳои давлатӣ ё ғайридавлатӣ;

- дигар хароҷоти иҷтимоӣ.

Нақшаи 3. Самти харочотҳои давлатӣ

сиёсати иқтисодии хориҷӣ ва сиёсати хориҷӣ:

- амалӣ намудани фаъолияти байналмилалӣ ба манфиатҳои миллӣ (дастгирии молиявӣ барои татбиқи созишномаҳо ва созишномаҳои байнидавлатӣ бо ташкилотҳои байналмилалӣ молиявӣ, саҳмгузори ба ташкилотҳои байналмилалӣ);

- хароҷоти дигар дар соҳаи ҳамкориҳои байналмилалӣ ва мутобиқи барномаи сиёсати хориҷии давлат.

барои нигоҳдории маъмурият:

- таъмини фаъолияти президент, мақомоти қонунгузори ва судӣ, комиссияи интиҳобот, мақомоти иҷроия ва мақомоти ҳудудии онҳо.

хароҷоти дигар.

аз рӯи намуди хидмат

трансформатсия - маблағҳои давлатӣ ба ивази хидмате, ки дар мол ё меҳнат ифода ёфтааст, масалан, сармоягузори давлатӣ, истеъмоли давлатии молҳо ва хидматҳо, пардохти музди меҳнат аз буҷа пешниҳод карда мешаванд;

интиқол - роӣгон дода мешавад, масалан, ёрдампулӣ, кӯмакпулиҳои хонавода, ҳифзи иҷтимоӣ.

аз рӯи сатҳҳои системаи буҷет

буҷаи давлатӣ;

буҷетҳои минтақавӣ;

буҷетҳои маҳаллӣ;

Консепсия ва системаи хароҷоти давлатӣ ва муниципалӣ.

Воаста ба гуфтаҳои дар боло оварда шуда хароҷоти давлатӣ фаъолияти давлатест, ки бо меъёрҳои қонунгузори оид ба хароҷоти маблағҳо барои таъмини ҳаёти ҷомеа танзим карда мешавад:

Мазмун ва сохтори хароҷоти давлатӣ аз вазифаҳои вобаста аст, ки давлат дар соли молиявии дахлдор ҳал мекунад.

Хароҷоти давлатӣ аз ҳисоби фондҳои гуногун - ҳам мутамарказ (буҷетҳои сатҳҳои гуногун, фондҳои ғайрибуҷетии давлатӣ) ва ғайримутамарказ (маблағҳои корхонаҳо ва ташкилотҳои давлатӣ), танҳо тибқи санадҳои банақшагирӣ ва молиявии тасдиқнамудаи мақомоти салоҳиятдор сурат мегиранд. Маблағгузориҳои хароҷоти давлатӣ ё муниципалӣ тақсими маблағҳои давлатӣ ё муниципалӣ барои фаъолият ва рушди корхонаҳо, ташкилотҳо ва муассисаҳо мувофиқи вазифа ва вазифаҳои мебошад, ки бо меъёрҳои ҳуқуқӣ танзим карда мешаванд. Дар шароити гузариш ба бозор, қонунгузориҳои буҷетӣ имконияти ҷудо кардани маблағро аз буҷа дар асоси пардохт - қарзи буҷетӣ пешбинӣ мекунад. Дар айни замон,

манбаъҳои маблағгузори хароҷоти давлатӣ ва муниципалӣ, аз ҷумла сармоягузорӣ (сармоягузори дарозмуддат) вучуд доранд, ки инҳоянд:

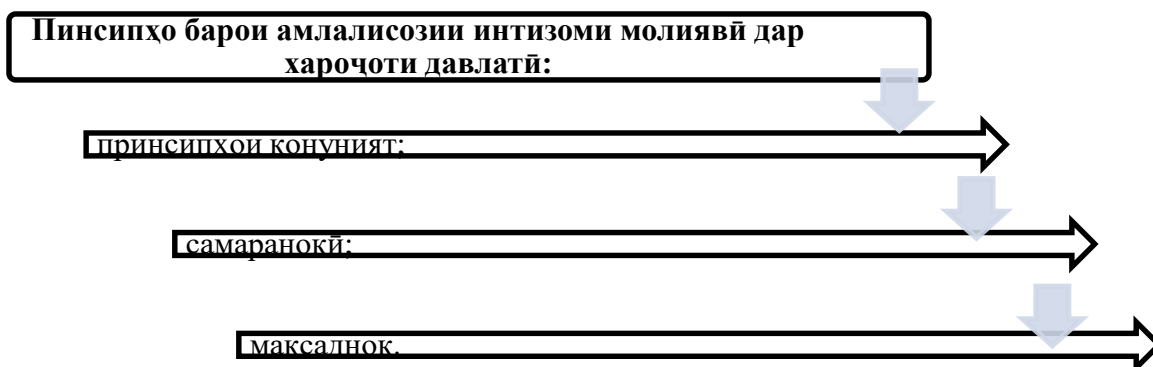
ба буҷетҳои давлатӣ ва шаҳрӣ ва дар асоси қарорҳои махсус қабулшуда, метавонанд ба таври таъҷили, бебозгашт ва музднок ҷудо карда шаванд:

фондҳои ғайрибуҷетии давлатӣ (шаҳрӣ);

соҳаҳои хоҷагии халқ - фондҳои мутамаркази вазоратҳо, идораҳо, захираҳои молиявии корхонаҳо.

Вақтҳои охир, дар ташаккули заминаи маблағгузорӣ аҳамияти маблағҳои қарзӣ ва ҷалбшуда афзун гардидааст.

Дар байни шаклҳои нави ташкили ҳуқуқии маблағгузори хароҷоти давлатӣ ва муниципалӣ, ба монанди маблағгузори объектҳо (барномаҳо) дар асоси озмун; ҷудо кардани грантҳо (имтиёзҳои яқвақтаи беподош ва бебозгашт бо талаботҳои муайян) ба муассисаҳои таълимӣ, гурӯҳҳои эҷодӣ ва ғайра, бо роҳи системаи озмунӣ ё дигар системаи интиҳоб амалӣ карда мешавад. Имрӯзҳо низомии бисёршохаи маблағгузори барномаҳои давлатӣ бо истифода аз маблағҳои буҷетҳои сатҳҳои гуногун ва манбаъҳои ғайрибуҷавӣ паҳн шудааст. Инчунин ба ҷои маблағгузори мустақими объектҳои (барномаҳои) инфиродӣ ҳамчун ҷораи дастгирии давлатии онҳо, додани кафолатҳо ва замонатҳо ба бонкҳои тичоратӣ аз ҳисоби буҷаи давлатӣ ҳамчун шартӣ додани қарз хеле паҳн шудааст. Ин кафолатҳо ва замонатҳо метавонанд дар сурати вайрон кардани ўҳдадорихо оид ба пардохти қарз аз ҷониби гирандаи он ба хароҷоти давлатӣ аз ҳисоби буҷаи давлатӣ табдил дода шаванд. Дар ин замина ҳангоми амалисозии хароҷоти давлатӣ аз ҳар гуна манбаъ, истифодаи воситаҳои бояд интизоми молиявӣ, ҷунинин принципҳои бояд риоя карда шаванд:

Нақшаи 4. Принсипҳои барои амалисозии интизоми молиявӣ дар хароҷоти давлатӣ

Принсипҳои умумии маблағгузори хароҷоти давлатӣ ва муниципалӣ (сарфи назар аз манбаъҳои маблағгузорӣ) метавонанд номбар карда шаванд:

- тибқи ин принцип, хароҷот бояд дар асоси нақшаҳо ва барномаҳои давлатӣ ё шаҳрӣ ба нақша гирифта шаванд;
- нақшаҳои молиявӣ бояд эҳтиётот ба маблағҳо ва манбаъҳои қаноатмандии онҳоро инъикос кунанд;
- маблағгузорӣ бояд дар ҳаҷми иҷрои нақшаҳои пешбинишуда бо назардошти таҳияи ҳаҷми қаблан додашуда амалӣ карда шавад, ки вобаста ба ин тақсмоти супоришҳои солона ба давраҳои муҳим аст.

Дар ин замина мо тартиби муосири маблағгузориро дар хароҷоти давлатӣ мутобиқи ҷадвали 1 пешниҳод менамоем:

№	Маблағузори бояд дар ҳаҷми иҷрои нақшаҳои пешбинишуда бо назардошти таҳияи ҳаҷми қаблан додашуда амалӣ карда шавад
1.	мутобиқати хароҷоти ба нақша гирифташуда ба ҳаҷми даромади давлатӣ;
2.	самти мақсадноки маблағҳо, ки маънои зарурати муайян кардани илова ба зикри ҳаҷми умумии маблағҳои ба гирандагон ҷудошуда, ғаёлияти мушаххас ва мақсадҳои барои онҳо истифодашавандаро дорад;
3.	мутобиқати хароҷоти маблағузори ба ҳуқуқҳо ва манфиатҳои қонунан ҳифзшавандаи шаҳрвандон, шахсони ҳуқуқӣ ва давлат;
4.	мутобиқати хароҷоти маблағузори ба талаботи стандартҳои экологӣ, санитарии гигиенӣ ва дигар меъёрҳои муқаррарнамудаи қонун ва мутобиқи он;
5.	бебозгаштӣ ва бепулии тақсими маблағ (ба истиснои ҳолатҳое, ки мутобиқи қонунгузори муқаррар карда шудааст);
6.	назорат аз болои истифодаи маблағҳои давлатӣ ва муниципалӣ ва масъулият барои қонуншиканӣ дар ин соҳа.

Ҷадвали 1. Тартиби маблағузори дар хароҷоти давлатӣ

Ҳамзамон, ду низоми асосии ҳуқуқии маблағузори ро вобаста ба субъектҳои истифодакунандаи маблағҳо бояд ҷудо карда шавад:

- маблағузори ташкилотҳои тичорати давлатӣ ё муниципалӣ, ки ба онҳо амвол дар асоси ҳуқуқи идоракунии хоҷагӣ дода мешавад;
- маблағузори муассисаҳои давлатӣ ё муниципалие, ки дар буҷет буда ба ташкилотҳои ғайритичоратие, ки дар асоси идоракунии оперативии амвол ғаёлият мекунад.

Корхонаҳои воҳиди давлатӣ, ки ба ҳуқуқи идоракунии хоҷагӣ асос ёфтаанд, бояд тамоми хароҷоти асосии истеҳсолӣ ва ғайриистеҳсолии худро тавассути даромади худ (фоида, хароҷоти амортизатсия) ё қарзҳои бонкӣ пӯшонанд. Чунин корхонаҳо, ки ба ҳуқуқи идоракунии хоҷагӣ асос ёфтаанд, ғаёлияти молиявии худро дар асоси санади махсуси молиявӣ - тавозун амалӣ мекунад, ки дар он тамоми паҳлӯҳои кори корхона дар шакли пулӣ инъикос меёбанд. Бақияҳои маҷмӯӣ аз рӯи соҳа дар асоси бақияи солонаи корхонаҳо бояд тартиб дода шаванд. Тавозун қисми муҳими ҳисоботи солонаи баҳисобгирӣ мебошад, ки шаклҳо ва ҳуҷҷатҳои дигарро дар бар мегирад. Дар ин ҷо ҳисоботи натиҷаҳои молиявӣ ва истифодаи онҳо аҳамияти махсус доштад, онҳо бояд бо меъёрҳои хароҷоти давлатӣ ҳамчун ченакҳои ягонаи хароҷот дар муассисаҳои яхела бошанд. Яке аз принципҳои асосии буҷет баробарии он мебошад. Аз як тараф, ҳамаи даромадҳо бояд ба манфиати одамони дар ҳама минтақа зиндагикунанда истифода бурда шаванд. Аз тарафи дигар, хароҷотҳои ба нақша гирифташуда бояд бо даромадҳо мувофиқат кунанд. Иҷрои беҳтарини буҷети давлатӣ – ин пурра бо даромадҳо пӯшондани хароҷотҳо ва ба вучуд омадани бақияи маблағҳо, яъне барзиёдии даромад аз хароҷот. Бақияи бавучудомадаро ҳу қумат метавонад, масалан, барои пеш аз мӯҳлат пардохт намудани қарзҳо ё дар ҳолатҳои ғайри чашмдошт истифода барад. Вале хеле кам ҳаҷми даромад ва хароҷот бо ядигар мувофиқат мекунад. Даромадҳои буҷет аз хароҷотҳои он ё бештаранд ё камтар. Дар ин ҷо нодуруст истифодабарии хароҷотҳои давлатӣ метавонанд ба касри буҷет оварда расонанд.

Нақшаи 4. Вазъи буҷет дар хароҷот ва касри буҷет

Сабабҳои касри буҷет бисёранд, ба монанди:

- кам шудани ҳаҷми истеҳсол (ин боиси воридоти нопурраи андоз ба буҷет мегардад);

• дар гардиш зиёд шудани пул бо роҳи эмиссияи (баровардани) пулҳои «холӣ» (ин боиси болоравии нарх ва мувофиқан афзоиши хароҷот мегардад); • зиёдшавии хароҷотҳо барои барномаҳои иҷтимоӣ;

• инкишоф ёфтани баҳши соягии иқтисод (соҳибқорӣ ба қайд гирифтанишуда);

• зиёд гардидани хароҷотҳои ғайриистеҳсолӣ, изофанависӣ, дуздӣ ва ғ. Қои шубҳа нест, ки касри буҷет ба қатори чунин категорияҳои «манфӣ»-и иқтисод, ба монанди таваррум, бӯҳрон, бекорӣ, муфлисӣ дохил мешавад, вале дар баробари ин он унсури ҷудонашавандаи системаи иқтисод ба шумор меравад. Илова бар ин, бе онҳо системаи иқтисодӣ қобилияти худро барои пешравӣ ва рушд гум мекунад. Қайд кардан лозим аст, ки бекасии буҷет аломати иқтисоди солими мамлакат ба шумор намеравад. Сиёсати иқтисодии давлат оё бе касри буҷет вучуд дошта метавонад? Бале. Лекин бо ёрии касри буҷет давлат метавонад таъсири ҳавасмандкунандаро ба иқтисод ҳамон вақт расонад, ки дар ин вақт иқтисод ба ин бештар ниёз дорад. Бинобар ин касри буҷет асосан омили дар таҷрибаи ҷаҳонӣ эътирофшудаи сиёсати андоз ва буҷет ба ҳисоб меравад. Қонунгузории ҷумҳури ҳудудҳои нобаробарии буҷетҳоро чунин муайян кардааст:

• Оид ба буҷети ҷумҳуриявӣ:

Маҷмӯи касри буҷети ҷумҳуриявӣ аз маҷмӯи маблағгузорию буҷетӣ ва хароҷоти пардохти қарзи давлатӣ зиёд шуда наметавонад;

Ба манбаъҳои маблағгузорию касри буҷети ҷумҳуриявӣ мансубанд:

а) манбаъҳои дохилӣ;

- қарзҳои, ки ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз муассисаҳои қарзӣ бо асъори милли мегирад;

- вомбаргҳои (заёмҳои) давлатӣ, ки дар шакли қоғазҳои қиматнок бо асъори милли аз ҷониби ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бароварда мешаванд;

- қарзҳои буҷетӣ, ки аз сатҳҳои болоии системаи буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон гирифта мешаванд;

б) манбаъҳои берунӣ:

- вомбаргҳои (заёмҳои) давлатӣ, ки дар шакли қоғазҳои қиматнок бо асъори хориҷӣ аз ҷониби ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бароварда мешаванд;

- қарз аз кишварҳои хориҷӣ, бонку ширкатҳо, ташкилоти байналмилалӣ молиявӣ ва ғайрирезидентҳо, ки бо асъори хориҷӣ гирифта мешавад. • Оид ба буҷетҳои маҳаллӣ:

• Хароҷотҳои ҷорӣ буҷетҳои маҳаллӣ аз даромадҳои умумии ин буҷетҳо зиёд буда наметавонанд;

• Касри буҷетҳои маҳаллӣ дар маҷмӯъ аз 2% ҳаҷми даромади онҳо бе назардошти кӯмаки молиявӣ аз буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон зиёд буда наметавонад.

• Воридот аз манбаъҳои маблағгузорию касри буҷетҳои маҳаллӣ танҳо барои маблағгузорию хароҷотҳои сармоягузорӣ равона карда мешавад, маблағгузорию хароҷотҳо барои хизматрасонӣ ва пардохти қарзи мақомоти маҳаллии ҳокимият манъ аст. Қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон рӯихати моддаҳои хароҷоти буҷетиро, ки аз рӯи ин онҳо ҳаҷми маблағгузорию кам кардан мумкин нест, муайян намудааст. Инҳо моддаҳои, ба истилоҳ, ҳимояшудаи хароҷот мебошанд. Ба онҳо хароҷот барои пардохти музди меҳнат ва ҳиссаҷудокуниҳои кордихандагон, нафақаҳо ва кӯмакпулиҳо, стипендияҳо ва ҷубронпулиҳо тааллуқ доранд. Барои ҳамин таҳияи Стратегияи миёнамуҳлати хароҷоти буҷетӣ мебошад мукамал карда шавад. Бо мақсади таҳким бахшидан ба раванди банақшагирии буҷети соҳаҳо ва таъмин намудани шаффофияти он, дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон”(моддаи 32) мафҳуми “Тақсимкунандаи асосии маблағҳои буҷетӣ, ки барои таҳия ва татбиқи сиёсати давлатӣ дар баҳши муайяни соҳаи буҷет масъул мебошанд” ворид шудааст (минбаъд вазорати пешбари соҳавӣ). Мутобиқи моддаи 38 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” вазоратҳои пешбари соҳавӣ дар марҳилаи дуҷуми банақшагирии буҷети давлатӣ стратегияи миёнамуҳлати хароҷоти буҷети соҳаҳоро таҳия намуда, ба Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод менамоянд.

Вазоратҳои пешбари соҳавӣ

Вазорати пешбари соҳавӣ	Соҳа
Вазорати мудофиаи ҶТ	02 Мудофиа
Вазорати маорифи ҶТ	04 Маориф
Вазорати тандурустии ҶТ	05 Тандурустӣ
Вазорати меҳнат ва ҳифзи иҷтимоии ҶТ	06 Суғуртаи иҷтимоӣ ва ҳифзи иҷтимоӣ
Вазорати фарҳанги ҶТ	08 Фарҳанг ва варзиш
Вазорати энергетика ва саноати ҶТ	09 Комплекси сузишворию-энергетикӣ
Вазорати адлияи ҶТ	10 Кишоварзӣ, моҳидорӣ ва шикор
Вазорати нақлиёти ҶТ	12 Нақлиёт ва коммуникатсия

Бахшҳои 01,03, 07, 11 якҷанд соҳахоро дар бар мегиранд ва бинобар ин вазорати соҳавии пешбар дар бахшҳои зикргардида мавҷуд нест. Бо мақсади таҳия намудани стратегияҳои буҷетии мушшаҳасгардонидашуда бахшҳои мазкур мутобиқи гуруҳбандии вазифавӣ ва маълумот ба якҷанд зерсоҳаҳо ҷудо карда мешаванд. Нақшаҳои стратегии миёнамуҳлати буҷетӣ ба нишондиҳандаҳои Буҷети давлатӣ барои се сол, ки аз ҷониби Комиссия буҷетӣ тасдиқ шудаанд, асос ёфта бояд маълумоти зеринро дар бар гиранд:

- нишондиҳандаҳои хароҷоти буҷети бахшҳо мувофиқ ба гуруҳбандии буҷетӣ;
- нишондиҳандаҳои иҷтимоию иқтисодии бахш ва индикаторҳои натиҷавӣ;
- тавсифи барномаҳо ва нишондиҳандаҳои асосии натиҷаҳои онҳо. Шакл ва сохтори

Нақшаи стратегии буҷетии бахшҳо.

Нақшаи стратегии буҷети бахшхоро вазоратҳои пешбари соҳавӣ дар ҳамкорӣ бо муассисаҳои буҷетии зертобеъ, вазорату идораҳои дигар, ки барномаҳои буҷетиро дар бахши мазкур амалӣ менамоянд, мақомоти дахлдори иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ва дигар ташкилотҳои соҳавӣ таҳия менамоянд. Вазоратҳои пешбари соҳавӣ ҳуқуқ доранд нишондод ва маълумотҳои заруриро барои таҳияи нақшаи стратегии буҷети бахш аз ҳамаи муассисаҳои бахши мазкур талаб намоянд. Муассисаҳои мазкур вазифадоранд маълумоти лозимаро дар муҳлатҳои аз ҷониби вазорати пешбари соҳавӣ муайяншуда пешниҳод намоянд [2].

Хулоса, бо мақсади ҳамоҳангсозии фаъолият дар раванди омодагии лоиҳаи буҷет вазоратҳои пешбари соҳавӣ Дастурамали соҳавиро оид ба ташакулёбии лоиҳаи Буҷети давлатӣ ва дурнамои нишондиҳандаҳои буҷетӣ барои се сол таҳия менамоянд, ки вазифаи ҳамаи иштирокчиёни чараёни банақшагирии буҷет, афзалиятҳои буҷетии соҳа, тартиби таҳия ва пешниҳоди дархостҳои буҷетӣ, тартиб ва меъёрҳои тасдиқшудаи ҳисоби хароҷоти муассисаҳои буҷетиро мутобиқ ба хусусиятҳои функционалии онҳо, муқаррар менамояд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” Душанбе, Ирфон-2008.
2. Каримова М.Т., Мӯминова Ф.М., Соҳибов Ш.К. Роҳнамои буҷети Ҷумҳурии Тоҷикистон. – Душанбе, 2012. - 188 с.

Гадоев А.Ф. – к.э.н.

Институт туризма, предпринимательства и сервиса

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ РАЗРАБОТКИ И РЕАЛИЗАЦИИ УПРАВЛЕНЧЕСКИХ РЕШЕНИЙ

В современных условиях управление и связанные с ним тенденции предполагают развитие системы управления с применением и внедрением технологий опережающего воздействия. Рационализация процессов управления осуществляется путём предвиденных шагов во всех сферах жизнедеятельности субъектов хозяйствования. В теории управления важное место отводится предвидению экономических явлений, которые непосредственно связаны с процессами принятия управленческих решений.

Теория управленческих решений чаще всего изучается в отдельной науке как менеджмент. Изменение в системе функционирования и существования отдельных предприятий в системе рыночных отношений стали причиной прочности и гласности «управления» и отдельных компонентах. На сегодняшний день понятие управление становится прочной теоретической и практической наукой и тем самым использует различные средства и методы контроля.

Экономические реформы и радикальные изменения в сфере принятия управленческих решений, изменение в механизме функционирования национальной экономики и пространственной экономики в рамках экономических единиц (деятельность экономических агентов, развитие экономик регионов) использование рыночных регуляторов (цены, тарифы, проценты по кредитам и вкладам, система налогообложения, кредитования, внешнеэкономическая деятельность) и политическая нестабильность привели к тому, что управляющие компании стали сталкиваться с различными рисками и обширным пространством экономической неопределенности. В таких условиях принимаемые решения стали интуитивными и тем самым не принимая во внимания многие факторы, которые так или иначе воздействуют на уровень принимаемых решений [1]. Ситуацию можно было изменить, если бы на практику управления внедрялись абстрактные и научные методы, с помощью которых можно было воздействовать на такие понятия как неопределенность и риск.

Вышесказанное требует повышенное внимание к уровню принятия и обоснования рациональных управленческих решений. Прежде всего, необходимо раскрыть сущность и содержание понятия «принятия управленческих решений».

В теории управления существует различные методы и методики определения понятий «управленческого решения». Их можно разделить в зависимости от полноты информации. В данном случае информацию можно разделить на две группы:

1. В узком смысле, «решение» - есть некий выбор, ориентированный на вариантах, то есть из многочисленных вариантов выбирается всего лишь один;
2. В широком смысле «решение» - представляет собой комплексный, общий, организационно-экономический, социально-политический, психологический акт в ходе управления руководителем организации при осуществлении своих обязанностей.

В экономической науке "решение" рассматривается с различных точек зрения и интерпретация по тему разная. В других сферах науки также наблюдаются различные точки зрения. Например, в психологии принятие решений представляет собой первостепенный этап, по которому все психические компоненты соединяются воедино (цели, оценки, мотивы, установки).

В теоретическом плане управленческие решения в отдельных случаях рассматривают как отдельную деятельность. В этом случае осуществление функций управления (контроля) рассматриваются путем принятия управленческих решений.

Общепринята (в экономике, социологии и психологии), что «решение проблемы», используют обычно в трех значениях: во первых, найденное решение, но все еще не реализованное действие по нему; во вторых, реализация решения проблемы приведет к тому, что препятствие на этом пути устранятся 3) результат деятельности. В процессе принятия управленческих решений необходимо, чтобы результат деятельности наряду с тем, что устраняет проблемы, также должен поспособствовать эффективному производству. В этом контексте следует отметить, что для достижения поставленной цели (например, эффективное производства в легкой промышленности) возникают некие «неопределенности», которых необходимо учесть.

Фатхудинов Р.А. выделяет следующие аспекты управленческих решений [2]. В первую очередь, управленческое решение рассматривается как вид экономической деятельности, в котором все события управления приведены соответствующей подготовки, поиске, отборе и необходимости принятия выборочных действий. В первом случае, управленческое решение является работой аппарата управления и основные стадии процесса управления.

Другим качеством управленческих решений считается вариативность контроля и воздействия управляющей системой над управляемым. В таких случаях управленческое решение есть описание предполагаемых действий управляющей системы по отношению к управляемым объектом.

В-третьих, управленческое решение-это организационно-практическая деятельность руководителя в управляемой системе.

Характеристика управленческих решений обычно учитывают все аспекты в единстве и во взаимосвязи [3].

Управленческие решения в социально-экономическом аспекте это решения, направленные на стратегическое и тактическое планирование, управление деятельности компании по администрированию, управление человеческими ресурсами, производственной деятельности компании, организация и реализация механизма управления определения целей и правильная постановка задач, управления факторами внутренней и внешней средой. В совокупности этих отношений решение принимает любой субъект, который имеет управленческие способности.

Все выше сказанное позволяет нам придерживаться мнения о том, что процесс принятия управленческих решений (ПУР) рассматривается как оптимальный выбор из многочисленных вариантов развития или альтернатив направления действий, приводящий к уменьшению дистанции между ретроспективы и проспекции состояния организации. Это очень важный теоретический момент, который определяет направления развития организации на практике организации (в нашем случае, на примере предприятия легкой промышленности).

Как утверждают американские ученые, например, Стуффлебим Д. решения классифицирует по двум критериям: 1) решение относится к действию, которая рассматривается как основная цель; 2) имеет ли решение значение для стратегии организации. Эта классификация была изменена Шарплесом Б. В основе идеи Шарплеса лежала идея о том, что решения имеют плановый и операционный характеры [4]. Некоторые ученые решения классифицируют по таким факторам как окружающая среда. К таким ученым можно отнести Шведского ученого Минцберга Г. Типология Минцберга включает:

1. *Находчивые решения.* В таких решениях есть высокая доля неопределенности и риска.

2. *Оппортунистических решений.* Среда, в которой решение характеризуется высокой степенью определенности. Акты выбора, обусловленные необходимостью адаптации к окружающей среде (реактивный элемент) и направлена на краткосрочное развитие.

3. *Плановых решений.* Среда принятия решения содержит элементы риска. Выборы вызваны двумя элементами - активной и реактивной, и направлена на повышение эффективности в течение длительного периода.

Управленческие решения классифицируют по различным признакам, Классификация управленческих решений по степени участия персонала представлена на рисунок 1.1.1 [5].

Управленческое решение имеет свои свойства для реализации принимаемых решений со стороны субъектов экономической деятельности, и они имеют определённую логику, которая в свою очередь осуществляется в виде цикла.

Как отмечает Левин Ю. А. принятие управленческих решений представляет собой динамический процесс, который состоит из различных стадий и охватывает разные формы деятельности хозяйствующих субъектов [6].

Признание принятия решений, состоящий из многих этапов и рассматривающийся как определенный процесс характеризуется по нижеследующим положениям: принятия решений имеет динамический характер, что обуславливает ускорения процесса; принятия решений имеет свойства непрерывности и целесообразности, что всегда наблюдается в деятельности предприятия; указывает, что в некоторой сфере принятие управленческих решений может воздействовать на процесс производства и предоставления услуг в предприятии.

Система участия персонала в принятии управленческих решений

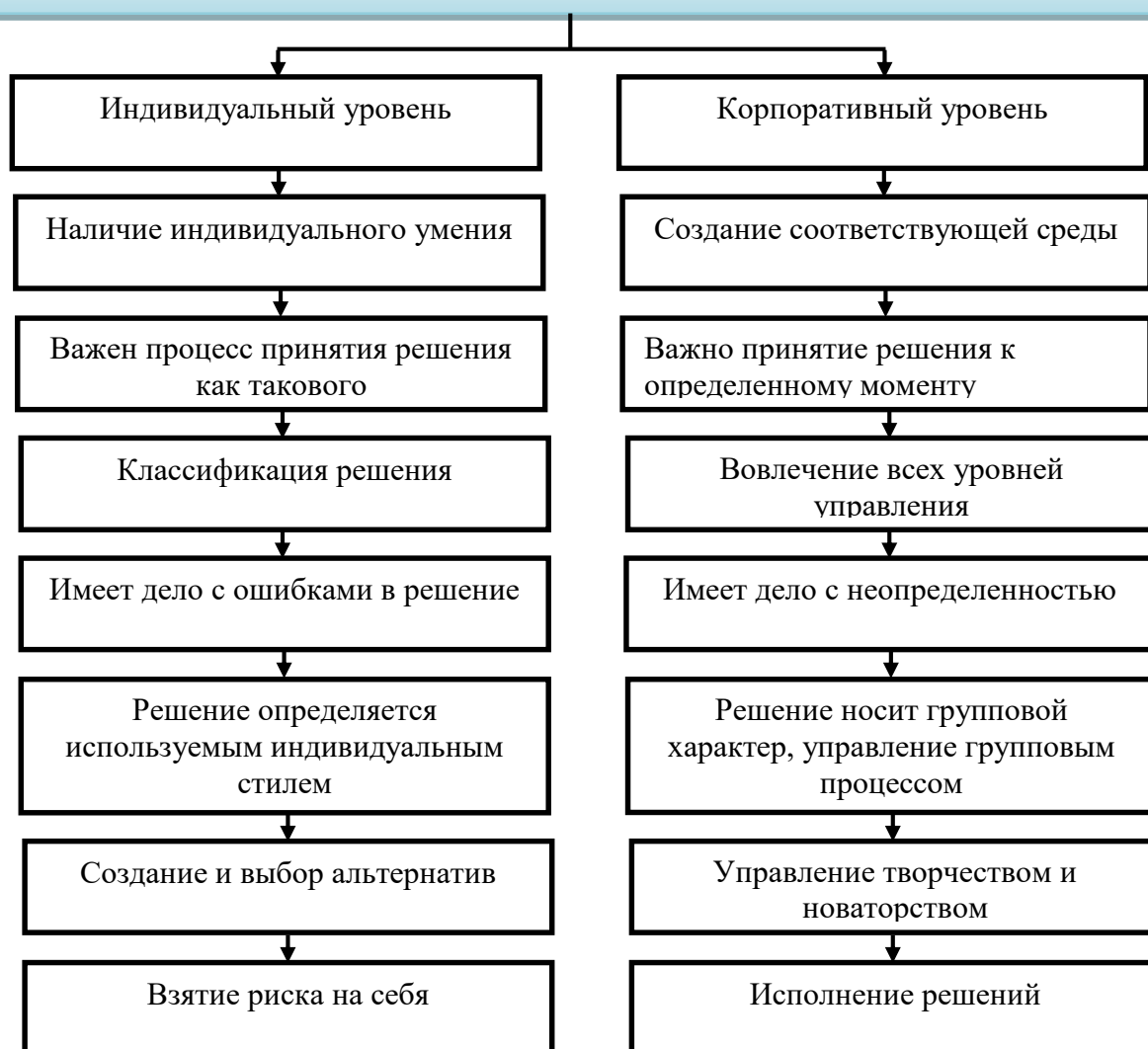

Рисунок 1. – Признаки управленческих решений

Важным компонентом управленческих решений считается управленческий труд в основе которого лежит цепочка принимаемых способов достижения намеченных целей развития. Зачастую руководители организации и предприятия, которые непосредственно отвечают за принимаемые решения должны и за их результативность экономической деятельности во многих случаях сталкиваются с конкретными проблемами.

Таким образом, в заключении статьи следует отметить, что в процессе разработки и реализации управленческих решений (в условиях неопределенности и существования рисков) существуют многочисленные методы, которые позволяют выявить и устранить возникающие проблемы, определить тенденции инновационного развития для повышения экономической эффективности производимой продукции и устранения неопределенностей и снижения рисков. Во всех существующих методах разработки и реализации управленческих решений доминируют такие элементы, как объем, достоверность и ценность информации. Все элементы необходимо учитывать при разработке и реализации управленческих решений на примере предприятия легкой промышленности.

ЛИТЕРАТУРА

1. Цырельчук Н.А. Рефлексивное управление: монография / Н.А. Цырельчук, Н.Н. Цырельчук. Минск: МГВРК, 2008. 512 с.
2. Фатхутдинов Р. А. Разработка управленческого решения: Учеб. пособие. -М.: ЗАО «Бизнес-школа Интел - Синтез», 1997

3. Плотников Николай Сергеевич Принятие управленческих решений // Бизнес-образование в экономике знаний. 2015. №1 (1)
4. Американский капитализм и управленческие решения / под ред. Евенко Л. И.-М, Наука, 1977
5. Асаул А.Н. и др. Теория и практика принятия решений по выходу организаций из кризиса / А. Н. Асаул, И. П. Князь, Ю. В. Коротаева; под ред. засл. Строит. РФ, д-ра экон. наук, проф. А.Н. Асаула. – СПб: АНО «ИПЭВ», 2007. – С. 9
6. Левин Ю.А. Концептуальные основы формирования нового технологического уклада в России /Ю.А. Левин // Право и управление. XXI век. - 2016. - № 1 (38). - С. 68-72

*Алишоев Х.Х. – н.и.и., дотсент
Зиёев Ш.С. – магистрант
Раҳмонов Ҷ.А. - магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ИМТИЁЗҲОИ АНДОЗӢ ВА РУШДИ ИҚТИСОДИЁТ ДАР ПАЁМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ

Супорандагони андоз аз ғоида шахсони ҳуқуқӣ (ба истиснои шахсоне, ки ҷавобгӯи шартҳои низомҳои махсуси андозбандӣ мебошанд) ба ҳисоб мераванд.

Объекти андозбандии андоз аз ғоида барои резидент даромади умумӣ мебошад, ки ба маблағи тарҳҳои пешбиниамудаи Кодекси андоз кам карда мешавад.

Даромади умумӣ аз даромадҳо, подошпулиҳо ва манфиатҳои андозсупоранда дар шакли пулӣ ва моддӣ (ғайримоддӣ), аз ҷумла тамоми воридоте, ки боиси афзоиши дороиҳои софи андозсупоранда мегардад, ба истиснои воридоте, ки аз андоз аз ғоида озод аст, иборат мебошад.

Объекти андозбандии ғайрирезиденте, ки ғайрирезидентро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон тавассути муассисаи доимӣ амалӣ менамояд, даромади умумии он аз манбаъҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон вобаста ба муассисаи доимӣ мебошад, ки ба маблағи тарҳҳои пешбиниамудаи Кодекси андоз нисбат ба ҷунин даромад кам карда шудааст.

Намудҳои даромади умумии ғайрирезидент, ки ба муассисаи доимии он алоқаманд нест, агар манбаи даромад дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷойгир бошад, дар манбаи даромад бе тарҳи хароҷот андозбандӣ мегарданд.

Ҳангоми аз ҷониби ғайрирезидент гирифтани даромад аз фурӯш ё супурдани молу мулк ва (ё) ҳуқуқҳои молумулкӣ, ки бо муассисаи доимии он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон алоқаманд намебошад, объекти андозбандӣ даромади умумии аз ин амалиёт аз манбаи воқеъ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, ки ба маблағи тарҳҳои пешбиниамудаи Кодекси андоз кам карда шудааст.

Мусаллам аст, ки ҳамасола паёми президенти кишвар ба маҷлиси олии ироа карда мешавад ва тариқи ВАО ва тамоми шабакаҳои иҷтимоӣ барои истифода ва дар амал татбиқ намудани он муфассал пешниҳод карда мешавад. Паёми сарвари давлат таҷассумгари пешрафти иқтисоди миллӣ ва фарогири масъалаҳои иҷтимоӣ, иқтисодӣ, сиёсӣ, фарҳангӣ ва сиёсати дохилию хориҷии мамлакат ба ҳисоб меравад. Дар он ҳисоботи солонаи тамоми кишрҳои мамлакат ва нақшаҳои минбаъда барои ободонӣ ва пешрафти иқтисоди кишвар ба роҳ монда шуданд. Албатта паёми имсолаи сарвари давлат, пешвои муаззамм миллат мӯхтарам Эмомалӣ Раҳмон нисбат ба паёмҳои пешин бартарӣ дошт. Зеро ҳар як паём хусусиятҳои махсуси худро дорост. Дар ҳар як паём сарвари давлат махсус қайд менамоянд, ки Тоҷикистон сиёсати дарҳои кушодро пеш гирифтааст ва ҷонибдори сулҳ дар тамоми ҷаҳон мебошад. Фикр мекунам, ин сиёсат ва ин раванд яке аз омилҳои асосии ҷалби сармои хориҷӣ ба ватани азизу маҳбубамон хоҳад буд. Яке аз мақсадҳои асосии давлат ва ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ин баланд бардоштани некуахлоқии аҳоли, боло бурдани сатҳи зиндагии аҳоли ва таъмин намудани зиндагии осоишта мебошад.

Соли 2020 барои тамоми мардуми сайёра соли вазнини иқтисодиву иҷтимоӣ ба ҳисоб мерафт. Зеро тамоми ҷаҳонро бемории сироятии коронавирус пахш намуд ва он ба иқтисоди ҷаҳон зарбаи сахт ва шадид расонид. Дар натиҷаи паҳншавии ин беморӣ вазъияти ҷаҳон муташанниҷ гардида ба бӯҳрони шадиди иқтисодӣ, молиявӣ ва иҷтимоӣ рӯ ба рӯ шуд.

Вобаста ба ин масъала дар шароити имрӯза дар ҷаҳони муосир ҳамаи давлатҳо аз рӯи нишондиҳандаҳои макроиқтисодӣ хело поён рафтанд ва то ҳол баъзе аз онҳо аз ин бӯҳрон роҳи халосиро пайдо накардаанд. Қумҳурии Тоҷикистон низ яке аз давлатҳои мустақиле ба ҳисоб меравад ва ҳамчун аъзои ҷомеаи ҷаҳонӣ аз ин мушкилоти сайёра бархурдор мебошад. Зеро ин бӯҳрон бӯҳрони ҷаҳонӣ буда тамоми минтақаҳо ва қулли давлатҳои ҷаҳонро фаро гирифтааст. Ин пайомадҳо то ҳол ба иқтисодиёти кишварҳои ҷаҳон, аз ҷумла ба рушди иқтисоди миллӣ, бучети давлатӣ, гардиши савдои хориҷӣ, қурби асъори миллӣ, инчунин, ба фаъолияти корхонаҳои саноативу муассисаҳои хизматрасонии мо низ таъсири манфии худро расонида истодаанд. Ба ҳамаи ин нигоҳ накарда дар ин вазъияти ноғувор Ҳукумати ҚТ ва тамоми сохторҳои давлатӣ баҳри пешрафт ва иҷроиши нақшаҳои мамлакат камари ҳиммат баста бо дарназардошти коҳиш ёфтани даромади бучети давлатӣ, афзоиши талаботи маблағгузорӣ, пеш аз ҳама, ба соҳаҳои иҷтимоӣ, аз ҷумла тандурустӣ ва дигар хароҷоти пешбининашуда бучети давлатиро барои соли 2020 бознигарӣ карда, ба нишондиҳандаҳои қисми даромад, хароҷот ва касри он тағйироти дахлдор ворид намудааст.

Аз ҷумла “бо мақсади дастгирии гурӯҳҳои осебпазири ҷомеа ва соҳибкорони ватанӣ тибқи Фармони Президенти мамлакат аз 5 июни соли 2020 сабуқиҳои зиёди андозиву қарзӣ ва имтиёзу ҷубронпулиҳо ба маблағи умумии беш аз 450 миллион сомонӣ пешниҳод карда шудаанд”.

Инчунин бо мақсади ҳифзи амнияти озуқавории кишвар ва афзун намудани ҳаҷми истеҳсоли маҳсулоти худӣ майдони кишти асосӣ ва тақрири зироатҳои кишоварзӣ дар масоҳати даҳҳо ҳазор гектар афзоиш дода шуд. Бо вучуди таъсири манфии омилҳои зикршуда, дар натиҷаи амалӣ гардидани тадбирҳои таъхирнопазир аз ҷониби Ҳукумати кишвар устувории нишондиҳандаҳои макроиқтисодӣ таъмин гардида, дар самти беҳтар намудани сатҳу сифати зиндагии аҳоли тамоюлҳои мусбат нигоҳ дошта шуданд. Хусусан, истеҳсоли маҳсулоти озуқа нисбат ба соли 2019-ум 28,3 фоиз афзоиш ёфт, ки ба беҳтар таъмин гардидани бозори дохилӣ бо маҳсулоти истеҳсоли ватанӣ мусоидат намуд.

Дар робита ба тезу тунд шудани муносибатҳои бозорӣ ва раванди ҷаҳонишавии иқтисодиёт сарвари давлат хело хуб дақиқона қайд намуданд, ки “Вобаста ба таҳаввулоти босуръати ҷаҳони имрӯза ва таъсири манфии онҳо Ҳукумати мамлакатро зарур аст, ки фаъолияти худро дар самти муқовимат ба таҳдиду бӯҳронҳо, ташаккули имконияту захираҳои молиявии ба рушд нигаронидашуда, таъмин намудани гуногунсамтии иқтисодиёт, густариши раванди рақамикунонӣ, дастрасии молиявӣ дастгирии соҳибкорӣ, ҳалли масъалаҳои иҷтимоии аҳолии кишвар, омодагӣ ба пайомадҳои тағйирёбии иқлим ва гузариш ба иқтисоди «сабз» тақвияти бештар бахшад”.

Албатта ҳамаи ин масъалаҳо ва пешниҳодҳо саривақтӣ буда дар баробари ин пешниҳодҳо гузариш ба иқтисоди «сабз» дар замони муосир метавонад тамоми мушкилотро ҳал намояд ва инчунин барои таъмини ғизои тоза, нерӯи сабз ва маҳсулоти аз ҷиҳати экологӣ тару тоза ба аҳоли саҳмгузор бошад. Ва он метавонад барои боз ҳам беҳтар намудан ва ҳифз нигоҳ доштани саломатии аҳоли ва ҷомеа нафърасон бошад.

Барои боз ҳам аз байн бурдани гаронии андоз ва рушди соҳибкорӣ дар мамлакат, махсусан соҳибкории истеҳсолӣ аз тарафи пешвои муаззами миллат чунин қайд карда шуд: “Вазорати молия вазифадор карда мешавад, ки якҷо бо дигар вазорату идораҳо таҳияи лоиҳаи Кодекси андозро дар таҳрири нав бо дарназардошти сабук гардонидани пешбурди фаъолияти соҳибкорӣ, бахусус, соҳибкории истеҳсолӣ ба анҷом расонида, то моҳи март ба Ҳукумат пешниҳод намояд”. Ин масъала яке аз масъалаҳои муҳим ба ҳисоб рафта барои рушди иқтисодии мамлакат ва пешравии соҳибкорӣ дар кишвар саҳми арзанда хоҳад гузошт.

Тоҷикистон ҳамчун кишвари аграрӣ ба ҳисоб рафта баъд аз истиқлолият ба даст овардани он барои рушди соҳаи кишоварзӣ як қатор имтиёзҳо ва дастгириҳои давлатӣ ба роҳ

монда шуда буд. Аз ҷумла: “Бунёд ва азнавсозии инфрасохтори обрасонӣ, азхудкунии заминҳои нав, бехтар гардонидани ҳолати мелиоративии заминҳо, таъминоти соҳаи кишоварзӣ бо техникаи зарурӣ, тухмиҳои аълосифат ва дастрасии субъектҳои хоҷагидор ба маблағгузорӣ 22 лоиҳаи сармоягузори давлатӣ дар ҳаҷми беш аз 5,4 миллиард сомонӣ татбиқ шудааст. Ҳоло дар кишвар боз 7 лоиҳаи дигар ба маблағи 2,4 миллиард сомонӣ амалӣ гардида истодааст”.

Таҷриба нишон дод, ки дар ҳолати бӯҳрони иқтисодӣ талабот ба маводи ғизоӣ бештар шуда баҳри таъмини он мушкilotҳои зиёде ба амал омаданд. Бинобарин баҳри пешгирӣ ва баргараф намудани масъалаҳои ҷойдошта Ҳукумати кишвар ва тамоми аҳолии мамлакат барои афзоиш додани истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ, истифодаи самараноки обу заминҳои қорам, технологияҳои инноватсионӣ ва агротехникаи пешрафта ва бунёди боғҳои интенсивӣ бояд саҳмгузор бошанд.

Роҷеъ ба масъалаҳои муҳими соҳаи кишоварзӣ, вазъияти ҷаҳони муосир ва мушкilotи соҳа дар оянда аз тарафи пешвои миллат пешниҳоди хело саривақтӣ ва кӯмаккунанда ба деҳқонон пешниҳод карда шуд, ки он метавонад барои рушди соҳа ва истеҳсоли маҳсулоти хоҷагии қишлоқ саҳмгузор бошад. Аз тарафи пешвои миллат қайд карда шуд, ки “Бо мақсади дастгирии давлатии кишоварзони мамлакат ва таъмини фаровонии бозори истеъмолӣ пешниҳод менамоям, ки тамоми кишоварзони мамлакат барои як сол, яъне соли 2021 аз пардохти андози яғонаи замин озод карда шаванд”. Ин пешниҳод дар замони имрӯза ва вазъии ҷаҳони муосир нақши калидиро иҷро менамояд ва намегузорад аҳоли ва мардумон аз норасоии маводи ғизоӣ танқисӣ кашанд.

Маҳз ана ҳамин ҷанбаҳо дар паёми сарвари давлат пурра арзёбӣ карда шуданд. Зеро маҳз дар паёми имсола сарвари давлат ба паҳлуҳои асосии иқтисодӣ, яъне масъалаҳои калидии иқтисодӣ диққати махсус зоҳир намуданд.

Дар охир бо як бовари комил гуфта метавонам, ки ҳар як шаҳрванди баномуси кишвар ва инчунин аҳолии шаҳру деҳот дар якҷоягӣ дар атрофи Ҳукумати мамлакат ва махсусан пешвои муаззами миллат камари ҷиммат баста, баҳри рушди иқтисоди ҷомеа ва соҳаҳои калидии иқтисодӣ ба монанди кишоварзӣ, саноат, сайёҳӣ ва ғайраҳо саҳмгузор хоҳем буд ва паёми пешвои муаззами миллатро сармашқи қори хеш қарор хоҳем дод!!!

АДАБИЁТ

1. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон. Душанбе соли 2013
2. Исломов Т Системаи андози миллии Тоҷикистон. - Душанбе 2004
3. <http://khovar.tj/2020/02>
4. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олӣ. 26.01.2021
5. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олӣ. 26.12.2019
6. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон. 26.12.2018

*Саидова М.С. - н.и.у., дотсент
Маҳмудова М.Х. – н.и.у., дотсент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибқорӣ ва хизмат*

НАҚШИ СОҲИБҚОРӢ ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИЁТИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН ВА ШАРОИТҲОИ МУСОИДАТКУНАНДАИ ОН

Рушди соҳибқорӣ - яке аз шартҳои муайянкунандаи рушди иқтисодӣ, зиёдшавии ҳаҷми маҳсулоти умумии дохилӣ ва даромади миллии мебошад.

Гузариши иқтисодиёти Тоҷикистон ба муносибатҳои бозарӣ аҳамияти шаклҳои гуногуни фаъолияти соҳибқориро ҳам дар рушди кишвар ва ҳам дар маҷмӯъ, баланд гардонд. Соҳибқорӣ, чуноне, ки таҷрибаи ҷаҳон нишон медиҳад, омил

муҳими ташаккули муносибатҳои бозарӣ, таъмини суръати баланди рушди иқтисодӣ ва рушди сектори хусусӣ чун унсури пешбари иқтисодиёти бозарӣ мебошад. Боиси тазаккур аст, ки ҳамаи дигаргуниҳои бозарӣ дар давраи охир баргузоршаванда барои ташкили шароит ва заминаҳои иқтисодӣ ва меъёрӣ-ҳуқуқии рушди фаъолияти соҳибкорӣ равона карда шуда буданд. Бо мурури воридшавии тағйиротҳои бозарӣ ба соҳаҳои иқтисодиёти милли зарурати рушди босуръат ва ҳамаҷонибаи соҳибкорӣ ба миён меояд.

Фаъолияти пурра ва самарабахши соҳибкорӣ мавҷудияти шароитҳои заруриеро, ки ба иқтисодиёти солими бозарӣ хос аст, талаб менамояд. Пеш аз ҳама, инкишофи фаъолияти соҳибкорӣ шароити мусоид талаб менамояд, ки аз маҷмӯи шароитҳои аввалиндараҷа ва зарурӣ иборат аст.

Ба ташаккулёбии соҳибкорӣ чунин шароитҳо мусоидат мекунад:

1. Шароитҳои сиёсӣ. Устувории вазъи сиёсӣ дар мамлакат омили пешрафти иқтисодӣ ва демократӣ гардонидани аҳли ҷамъият мебошад. Дар ин чода таъмини устувории вазъи сиёсӣ, баланд шудани дараҷаи боварии халқ ба ҳукумат ва дигаргунсозии иқтисодӣ нақши муҳим дорад. Устувории вазъи сиёсӣ шароит муҳайё месозад, ки соҳибкорӣ масъалаҳои мушкили ҳаёти ҷамъиятиро ба ўҳда гирад ва дар асоси истифодаи навоариҳои пешрафт ва рушди иқтисодиро таъмин намояд [5.с.418].

2. Шароити иқтисодӣ. Ба шароитҳои иқтисодӣ метавон дохил кард: пешниҳоди молҳо ва талабот ба онҳо; намуди молҳои, ки харидорон ба даст оварда метавонанд; ҳаҷми маблағҳои пулӣ, ки харидорон метавонанд барои харидорӣ намудан сарф менамоянд; барзиёдати ва ё норасоии ҷойҳои корӣ, қувваи корӣ, ки ба дараҷаи музди меҳнати коргарон, яъне ба имконияти онҳо барои харидани молҳо таъсир мерасонанд.

3. Шароити иҷтимоӣ. Шароитҳои иҷтимоӣ ба муносибатҳои фарди алоҳида ба меҳнат таъсир мерасонанд, ки дар навбати худ ба муносибати ў ба андозаи музди меҳнат, шароитҳои меҳнати пешниҳодшаванда низ таъсир мерасонанд. Соҳибкор аз фаъолияти соҳибкорӣ бояд каноатмандӣ гирад. Вай дар ҳалли масъалаҳои иҷтимоии фаъолияти меҳнати кормандони худ иштирок мекунад: ҳифзи саломатии онҳо, нигоҳдории ҷойҳои корӣ ва ғайраҳо.

4. Шароити ҳуқуқӣ. Ҳар як фаъолияти соҳибкорӣ дар қорҷӯбаи муҳити ҳуқуқии муайян сурат мегирад. Бинобар ҳамин муҳайёкунии шароитҳои ҳуқуқии зарурӣ аҳамияти калон дорад. Дар навбати аввал ин мавҷудияти қонунҳо мебошад, ки фаъолияти соҳибкориро танзим мекунад ва барои тараққиёти соҳибкорӣ шароитҳои мусоид фароҳам меоранд [4, с.14].

Аз руи маълумотҳои оморӣ дар соли 2020 дар ВМКБ-4721 адад, вилояти Суғд 113985 адад, вилояти Хатлон-99607 адад, НТҚ-58465 адад, шаҳри Душанбе -41183 адад субъектҳои хоҷагидорӣ ба қайд гирифта шудааст.

Рушди ҳамаи соҳаҳои соҳибкорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бештари мавридҳо бо ҳаҷми сармоягузориҳои барои ташаккул ва фаъолияти соҳа алоқамандӣ дорад. Ҳамзамон ҳаҷми сармоягузориҳои аз мавҷуд будани захираҳои молиявии худӣ, инчунин воридот аз манбаҳои дигари дохилӣ ва беруна робитаи зич дорад.

Гуфтан ҷоиз аст, ки дар шароити муносибатҳои бозарӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мавҷудияти захираҳои молиявии худӣ ба мушкилиҳои дучор мешавад ва соҳибкорӣ дар ҷанбаи молиявӣ ба дастгирӣ ниёз доранд. Ҷалб намудани сармояи хориҷӣ барои таъмини рушди соҳибкорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон самти муҳими рушт дар кишвар маҳсуб мешавад.

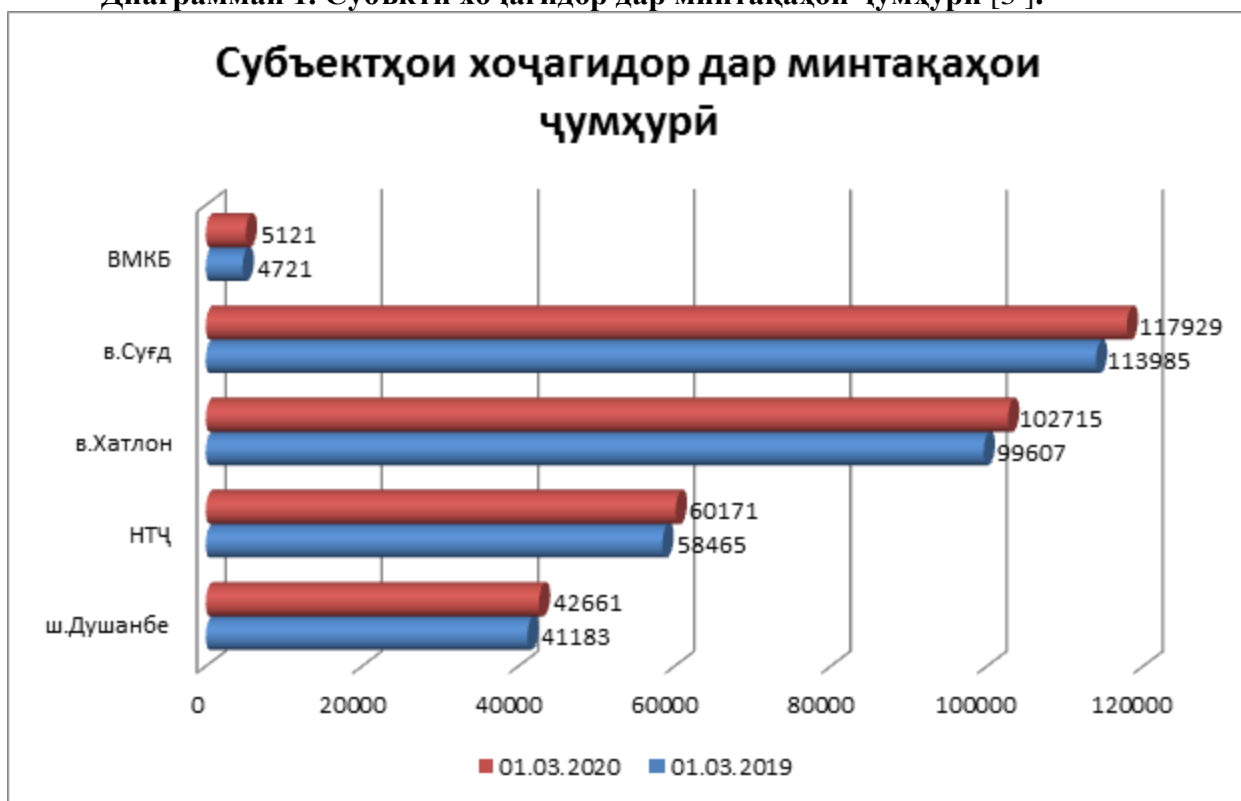
Дар соли 2020 ба соҳаҳои гуногуни иқтисоди милли дар ҳаҷми умумии беш аз 5,4 миллиард сомонӣ сармояи хориҷӣ, аз ҷумла 1,3 миллиард сомонӣ сармояи мустақими хориҷӣ ҷалб карда шуд.

Иқтисодиёти кишвар дар соли 2020-ум 4,5 фоиз афзоиш ёфта, ҳаҷми маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ ба 82,5 миллиард сомонӣ баробар гардид.

Соли гузашта 300 коргоҳу корхонаи нави саноатӣ бо беш аз 6500 ҷойи корӣ ба истифода дода шуданд.

Дар ин давра зиёда аз 193 ҳазор ҷойи кори доимӣ ва мавсимӣ ташкил карда шуда, даромади пулии аҳоли 10 фоиз афзоиш ёфт.

Диagramмаи 1. Субъекти хоҷагидор дар минтақаҳои ҷумҳурӣ [3].

Беҳтар гардонидани фазои сармоягузорику соҳибкорӣ ва ҷалби сармояи мустақим барои таъмин намудани рушди устувори иқтисоди миллӣ яке аз самтҳои афзалиятноки сиёсати иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб меравад [1].

Ҷиҳати ҳимояву дастгирии фаъолияти соҳибкорӣ ва ҷалби сармоя аз ҷониби Ҳукумати кишвар дар се соли охир дар соҳаҳои саноати сабук, кишоварзӣ, дорусозӣ, парандапарварӣ, чорводорӣ, сайёҳӣ ва дигар бахшҳои афзалиятнок иловатан 30 намуни имтиёзу сабукиҳо ҷорӣ карда шуданд [2].

Ҳамин тавр, мавриди зикр аст, ки соҳибкорӣ яке аз пояҳои асосии иқтисоди бозорӣ буда, ба оқилона истифода намудани воситаҳои истеҳсолот асос ёфтааст. Ташкили оқилонаи фаъолияти соҳибкорӣ ба рушди иқтисодиёти кишвар мусоидат менамояд.

АДАБИЁТ

1. Раҳмон Э. Паёми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат ба маҷлиси Олӣ . 26.01.2021. ш. Душанбе
2. Раҳмон Э. Паёми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат ба маҷлиси Олӣ . 26.12.2019. ш. Душанбе
3. Сомонаи расмии Кумитаи давлатии сармоягузорӣ ва идораи амволи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон. Investcom.tj
4. Фарруҳи Раҳимбердӣ. Асосҳои соҳибкорӣ. Маҷмаи таълимӣ. Душанбе, 2009.-109 с.
5. Комилов С.Х.Ҷ., Низомова Т.Д., Давлатзод У. Иқтисоди корхона. – Душанбе , 2015. – 640 с.

*Сафарова М.И. – ассистент
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

НАҚШИ БУЌЕТИ ДАВЛАТӢ ДАР ИДОРАКУНИИ МОЛИЯИ ДАВЛАТӢ

Дар низоми идоракунии молияи давлатӣ нақши муҳимро буҷети давлатӣ мебозад.

Идоракунии самаранокии молияи давлатӣ (буҷети давлатӣ) дар Ҷумҳурии Тоҷикистон тибқи ҳодисаҳои стратегии қабулгардида ва вазифаҳои иқтисодию иҷтимоии давлат, ки пеш

аз ҳама ба таъминсозии рушди устувор иқтисодӣ ва афзоиши ҳаҷми солона нишондиҳандаи макроиқтисодӣ равона, сурат мегирад. Дар шароити ҷаҳонишавии иқтисодиёт идоракунии самаранок ва масъулиятноки молияи ҷамъиятӣ аҳамияти бундиरो барои ҳамаи мамлакатҳо, аз ҷумла Тоҷикистон, аз нуктаи назари таъминоти устувори низомҳои миллии буҷетӣ ва инчунин амнияти умуми молияви ва рушди устувори иқтисодӣ доро мебошад.

Дар баробари ин, ба ақидаи мо, фаъолияти давлат аз руи идоракунии молиявӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ бояд на танҳо бо рушди муносибатҳои қарзӣ, балки бо баландбардории амалии ҳамаи звенаҳои (қисмҳои) низоми молиявии давлатӣ пайгири ёбед. Аз тарафи дигар банақшагирии молиявӣ (буҷетӣ) бояд ба механизмиҳои бозории мубодилаи молҳо ва хизматрасониҳо, эътирофи хараҷотиҳои буҷетӣ барои истеҳсоли маҳсулотҳои ҳайатан муҳиму зарур дар доираи қонуни талаботу тақлифот таъҷиленамояд. Чунки заминаи ҷоннокгардонии дурнамои ташаккул ва истифодабарии захираҳои молиявиро дар самтҳои муайяни дар давраи дарозмудат ва инчунин банақшагирии кӯтоҳмуддати молиявӣ тақозо менамояд.

Бояд қайд намуд, ки буҷети давлатӣ ҳамчун асоси пешрафт ва фаъолияти молиявии давлат, дар низоми идоракунии молияи давлатӣ нақши калидино ишғол намуда, баҳри иҷрои ҳамаи вазифаҳои мебошад, ки барои амалисозии он давлат дар назди ҷомеа ваколатдор аст. Бо ёрии буҷет, масъалаҳои танзим молияи қариб ҳамаи соҳаҳои иқтисодиёти кишвар ба маблағҳои буҷетӣ эҳтиҷдоранд. Аз ин ру, идоракунии оқилона ва самарабахши молияи давлатӣ-буҷетӣ-давлатӣ аҳамияти қалон дорад ва дар самти он вазифаҳои нав ба навро ба миён меорад, ки ҳалли онҳо, ба фикри мо, нафақат сатҳ ва усулҳои молияи давлатӣ вобаста мебошад, балки аз амалиномаҳои вазифаҳо ва салоҳиятҳои мақомоти идоракунии молияи давлатӣ алоқаманд аст.

Бояд қайд кард, ки Стратегияи Миллии Рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2030 зарурати гузариш ба иқтисоди мураккаб ва гуногунсоҳаро дар асоси рушди баҳши хусусӣ ва шукуфоии муштарақ таъкид мекунад. Дар баробари ин Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Паёми навбатии худ аз 26 декабри соли 2019 таъкид намуд, ки тибқи Стратегияи Милли Рушд барои давраи то 2030 аз тақмили низоми идоракунии давлатӣ, аз ҷумла идоракунии молияи давлатӣ-буҷетӣ давлатӣ вобаста аст “1:1”

Ба ҳамагон маълум аст, ки қисми асосии даромади буҷети давлатиро пардохтҳои андозӣ ва ғайриандозии субъектони хоҷагидорӣ (шахсонии воқеӣ ва ҳуқуқӣ ташкил медиҳанд, ки манбаҳои молияи давлатиро, яъне қисми даромади буҷети давлатиро ташкил медиҳанд. Аз ин ру дар ғаниматҳои буҷетӣ давлатӣ нақши идоракунии низоми андозии Ҷумҳури бе қиёс мебошад. Барои ҳамин ҳам, дохил кардани тағйиру иловаҳо ба Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон ба миён меояд, чунки рушди иҷтимоӣ иқтисодиёти кишвар тақмили ҳавасмандии соҳибкорон, молистеҳсолкунандагону харидорон ва сармоягузори ватанию хоричӣ, яъне аз омилҳои муҳими таъминкунандаҳои рушди иқтисодиёти мамлакат ва афзоиши даромади буҷетӣ давлатӣ ба ҳисоб меравад. Бинобар ин, тағйирёбии нишондиҳандаҳои макроиқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар давраҳои гуногун таъмин менамояд, ки он дар қадвали №1 зерин акс ёфтааст.

Таҳлили нишондиҳандаҳои қадвали №1 (9 41 52) он шаҳодат медиҳанд, ки давраи таҳлилшаванда (солҳои 2015-2019) шумораи миёнаи мшғулият (шуғл) дар иқтисодиёти ҷумҳурӣ зиёда аз 2,1 маротиба афзуда, сатҳи бекори ба 2,7% қоҳиш ёфтааст ва шумораи бекорон қариб бетағйир боқӣ мондааст.

Даромадҳои пулии аҳоли дар давраи баррасӣ шаванда ба ҳисоби миёна ба 255245,6 млн сомонӣ, хароҷоти пулӣ ва пасандозҳои аҳоли бошад ба 35562,1 млн сомонӣ зиёд гардидаанд, ки аз рушди бехтаршавии сатҳи пардохтпазирии аҳолии Ҷумҳури шаҳодат медиҳад.

Бояд қайд намуд, ки баҳри баландбардории сатҳу сифати ҳаётгузаронии аҳоли ва таъмини шароити шостаи онҳо Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон давра ба давра музди меҳнатӣ кормандон ва нафақапулиҳо, идрорпулиҳо (стипендияҳо) ва кумақпулиро барои оилаҳои камбизоат ва ғайраҳо чорачуиҳо андешида истодаанд, ки бо мақсади бехтар намудани

даромади онҳо. Ба ин мисол шуда метавонад, ки аз 01 09 соли 2020 зиёд шудани музди меҳнати кормандони соҳаҳои бучетӣ, нафақапулиҳо, идрорпулиҳ, кӯмакпулиҳо ба оилаҳои серфарзанду камбизоат, ки ба ҳисоби миёна дар ҳаҷми 15% (1 :3

Ҷадвали № 1. Нишондиҳандаҳои макроиқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар солҳои 2015-2019

Нишондиҳандаҳо	СОЛҲО					
	2015	2016	2017	2018	2019	2019/2016 бо %
Шумораи аҳоли, ҳазор нафар	8551,2	8742,8	8931,2	9126,6	9313,8	109,0
Шумораи миёнаи машғулият дар иқтисодиёт, ҳаз. Нафар	2381	2385	2407	2426	2463	104,3
Шумораи бекорон, ----- нафар	51	53	50	52	51	100,0
Сатҳи бекорӣ, бо %	2,3	2,2	2,2	2,2	2,1	97,3
Даромаднокии пуллии аҳоли млн. Нафар	2560,8	31373,0	37297,5	41083,9	47986,3	187,8
Харочотҳои пулӣ ва пасандозҳои аҳоли, млн. нафар	34968,0	36711,7	38430,6	42346,4	48857,2	128,2
Музди меҳнатӣ миёнаи 1 корманд, саломатӣ	878,91	962,16	1144,19	1233,82	135,57	151,1
ММО, млн нафар	50977,8	54790,3	64434,4	710,59,2	77354,7	156,1
Суръати рушд бо % нисбат ба соли гузашта	106,0	106,9	107,1	107,6	107,5	100,1
Маҳсулоти саноатӣ бо нархҳои соли 2019, млн сомонӣ	15674	18182	22055	24393	27613	180,0
Маҳсулоти кишоварзӣ бо нарзҳои соли 2019, млн сомонӣ	22160,3	23320,9	24911,5	25898,7	27750,4	127,3
Сармоягузориҳо. млн сомонӣ	9750,0	1179,7	11371,5	13361,0	12517,8	123,7
Ба кор андохтани фаондҳои асосӣ, млн сомонӣ	4129,5	5406,6	6678,6	4859,3	7033,3	170,7
Хизматрасонии пулакӣ ба аҳоли бо нархи соли 2019, млн сомонӣ	11782,9	11729,0	11998,8	12130,8	11983,6	131,7
Гардиши савдои хориҷӣ, млн \$ (доллар)	4326,2	3929,9	3972,9	4224,3	4523,7	104,6
Содирот, млн \$ (доллар)	890,6	898,7	1198,0	1073,3	1174,4	139,3
Воридот, млн \$ (доллар)	3435,6	3031,2	2774,9	3157,0	3349,3	97,6
Қарзи давлатии хориҷӣ, млн доллар	2194,5	2274,1	2879,0	2924,2	2888,4	135,2
Таварум дар баҳши истеҳмоли (дар охири сол, бо%)	5,1	6,1	6,7	6,5	6,6	111,1
Қурби асъор (1 доллар бо сомонӣ)	6,99	7,88	8,82	9,43	9,69	120,0

Таҳлили маълумотҳои ҷадвали №1 нишон медиҳад, ки музди миёнаи як корманд дар соли 2019 нисбат ба 2015 қариб 1,4 маротиба ё бо ифодаи пулӣ 456,6 сомонӣ афзоиш ёфтааст.

Нишондиҳандаи муҳиме, ки рушди иҷтимоию иқтисодии кишварро тавсиф месозад, ин маҷмуи маҳсулоти дохилӣ мебошад. Таҳлили нишондиҳандаҳои № 1 нишон медиҳад, ки ММД (маҷмуи маҳсулоти дохилӣ) дар соли 2019 нисбати соли 2015 қариб 1,5 маротиба афзоиш ёфтааст, ки дар слҳои минбаъда низ ММД афзоиш хоҳад ёфт.

Рушди маъсулоти саноати дар ин давра 1,8 маротиба афзоиш ёфтааст, ки он ба сиёсати саноаткунории босууръати Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳамчун ҳадафи чороми Стратегияи Миллии рушди иқтисодии кишвар мусоид мекунад. Истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ дар соли 2019 нисбат ба соли 2015 қариб 1,3 маротиба афзоиш ёфта, ҳиссаи он дар ММД қариб 19,0 % -ро ташкил додааст.

Бояд гуфт, ки дар рушди устувори иқтисодии кишвар робитаҳои берунии иқтисодию молиявӣ нақши муҳимро мебозад. Пеш аз ҳама ба ҷалби сармоягузориҳои хориҷӣ баҳри азхудкунӣ ва истифодабарии пурраи захираҳои табиӣ, рушди истеҳсоли молу маҳсулоти марбут ҷубошад. Воридшавӣ ва ҷалби сармояи хориҷӣ ба кишвар фароҳам меорад, то робитаҳои бурунмарзии иқтисодии худро фаъол гардонид, талаботҳои худро оид ба молу маҳсулотҳо пурратар қонеъ намуда, захираҳои иловагии молиявиро ҷалб намуда, баҳри рушди соҳаҳои истеҳсолӣ бо мақсади кам кардани воридот ва зиёд намудани ҳаҷми содироти молу маҳсулот равона хоҳад гашт. Дар давраи баррасишаванда сармоягузориҳои хориҷӣ ба иқтисодии кишвар ба ҳисоби миёна 2767,8 млн сомонӣ ё қариб 1,4 маротиба афзоиш ёфтааст.

Қайд кардан зарур аст, ки ҳоло захираҳои ҷалби сармояи хориҷӣ ба иқтисодии кишвар хеле зиёд мебошад, вале воридшавии сармояи хориҷӣ дар сатҳи паст қарор дорад, ки он яке аз муаммоҳои молиявии Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Дар кишвар барои сармоягузориҳои хориҷӣ ҳамаи шароитҳои зарури ба монандӣ : ҳимояи давлатию ҳуқуқӣ амволи онҳо, имтиёзҳои гуногуни иқтисодию молиявӣ, андозӣ ва дигар шароитҳои зарурӣ муҳаё карда шудааст, вале ба ҷалби имрузаи сармояи хориҷӣ мо розӣ шуда наметавонем, бояд рушд дод.

Аз маълумотҳои ҷадвали №1 маълум гашт, ки қарзи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳолати 1 – уми январи соли 2019 3673,26 млн. Доллари ИМА ё 48,8% -и ММД- ро ташкил намуда, нишондиҳандаи мазкур дар давраи таҳлилшаванда қариб 1,3 маротиба афзоиш ёфтааст. Бояд қайд намуд, ки дар соли 2018-- 80% қарзи давлатиро қарзи хориҷӣ ва танҳо 20% қарзи дохилиро ташкил намудааст, ки ҳиссаи он сол то сол коҳиш ёфта ва ҳиссаи қарзи хориҷӣ афзоиш ёфта истодааст, ки он ба фикри мо, тамоюли мусбӣ ҳисобидан ғайриимкон аст, оиди ин масъала Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон фикру андеша намуда, чорабинҳои заруриро андешидан лозим, то ки ҳаҷми он давра ба давра кам гашта, ки он шароити мусоид барои таъмини устувори молиявии давлат замина хоҳад гузафт.

Чӣ хеле, ки дар боло қайд карда шуд дар низоми идоракунии молияи давлатӣ нақши калидиро (муҳимро) бучети давлатӣ ташкил меҳад. Мутобиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “ Дар бораи молияи давлати Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки аз 28,06 соли 2011 йаҳӣи №723 қабул гардидааст, бучетӣ давлатӣ чунин таъриф дода шудааст: Бучетӣ давлатӣ- фонди асосии маблағҳои пулӣ, шакли ташаккул ва харочотҳои маблағҳои пулӣ, мақомоти давлатии ҷумҳуриявӣ, мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракунии шаҳрак ва деҳот ва фондҳои мақсадноки Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Бучетӣ давлатӣ нақшаи молиявии ҷамъият ё давлатӣ буда, дар шакли балансӣ (тавозун) даромаду харочот тартиб дода мешавад. Қисми даромади бучетӣ давлатӣ манбаи асосии молиявии фаъолияти давлат ба ҳисоб меравад. Аз ин рӯ давра ба давра афзоиш ёфтани қисми даромади бучетӣ давлатӣ кафолати рушди иҷтимоию иқтисодӣ ва беҳтар шудани сатҳи зиндагонии аҳолии кишвар ба ҳисоб меравад. Инак, агар ҳаҷми умумии даромади Бучетӣ давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2020 аз ҳисоби ҳамаи манбаъҳои он- 26010957 ҳазор сомонӣ пешбини шуда бошад, дар соли 2021 – 27645795 ҳазор сомонӣ пешбинӣ гаштааст, ки он нисбати соли 2020 ба маблағи-1634838 сомонӣ зиёд мебошад, ки он динамикаи ҳаҷми бучетӣ давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон –ро ифода мекунад, ки он дар ҷадвали №2 ифода ёфтааст.

Динамикаи ҳаҷми буҷетӣ давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар солҳои 2015-2021 (ҳазор сомонӣ)

Dynamics of the state budget of the Republic of Tajikistan for 2015-2021 (thousand somoni)

Солҳо	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Ҳаҷми умумии даромади буҷети давлатӣ	16586,5	18405	19955,5	23925,5	234691	26010957	27645795
Ҳаҷми умумии хароҷоти буҷетӣ давлатӣ	17054,2	20234	25425,1	26755	23806,6	26360473	28108998

Аз маълумотҳои чадвали № 2 маълум гардид, ки дар 7- соли охир ҳаҷми буҷетӣ давлати Ҷумҳурии Тоҷикистон қариб 1,8 маротиба афзоиш ёфта, вале дар соли 2021 нисбат ба соли 2020 ба 0,6% ё бо ифодаи пулӣ ба маблағи 1634838 сомонӣ афзоиш ёфтааст. Вале дар соли 2019 нисбат ба соли 2018 ба 1,9 % ё ба маблағи 456,4 млн. сомонӣ коҳиш ёфтааст.

Ба фикри мо омилҳои асосии, ки ба коҳишҳои ҳаҷми буҷетӣ давлатӣ дар соли 2019 таъсири худро расонид, ин пеш аз ҳама аз хуруҷи бемории сироятии пандемияи COVID-19 мебошад, ки на танҳо ба иқтисодиёти Тоҷикистон балки ба қулли иқтисодиёти ҷаҳонӣ таъсири манфии худро расонид ва имрузҳо ҳам расонида истодааст.

Дар соли 2019 иҷрои нақшаи пешбинишудаи қисми даромади буҷетӣ давлатӣ сарфи назар аз кам кардани нақшаи даромад ва хароҷоти буҷетӣ давлатӣ дар соли 2019 дар ҳаҷми 1,6 млрд. сомонӣ бо назардошти як қатор омилҳои таъсиррасон ба манбаҳои андозбандӣ дар сатҳи 99,7% таъмин гардид, ки ҳаҷми он нисбат ба нақша 79,5 млн. сомонӣ кам ва ҳамзамон нисбат ба соли 2018 ба маблағи 689,5 млн. сомонӣ зиёд мебошад.

Даромади ҷорӣ буҷетӣ давлатӣ дар соли ҳисоботӣ(соли 2019) дар сатҳи 99,2 таъмин гардида, ба буҷетӣ 17,8 млрд. сомонӣ маблағ ворид гашт. Ҳаҷми воридоти маблағҳо нисбат ба нақша 143,2 млн. сомонӣ кам ва афзоиши он дар қиёси ба соли 2018 – 900,5 млн. сомониро ташкил додааст.

Дар соли 2019 ба суратҳисоби махсуси ташкилотҳои буҷетӣ 2,1 млрд. сомонӣ маблағворид гардид, ки нисбати соли 2018 -568,9 млн. сомонӣ зиёд мебошад. Азхуҷкунии маблағҳои дар доирои татбиқи лоиҳаҳои давлатии сармоягузори амалкунанда ба 3,1 млрд сомонӣ баробар гардид, ки он нисбат ба соли 2018 – 446,4 млн. сомонӣ кам мебошад.

Ҳаҷми даромадҳои дохилии буҷетӣ давлатӣ(Кумитаи андоз) дар ин давра 11,0 млрд. сомонӣ ташкил дод, ки он ба 95,1 %-и нақша баробар мебошад. Воридоти маблағ нисбат ба нақшаи пешбини гардида-567,4 млн. сомонӣ кам ва ҳамзамон нисбат ба соли 2018-479,6 млрд сомонӣ зиёд мебошад. Дар ин давра (соли 2019) аз ҳисоби пардохтҳои гумрукӣ ба буҷет- 5,5 млрд. сомонӣ ё баробар ба 107,1%-и нақшаи маблағ ворид гардидааст, ки барзиёдии воридоти маблағҳо нисбат ба нақша 365,6 млн. сомонӣ ва нисбат ба соли 2018 -652,2 млн сомониро ташкил медиҳад.

Ба буҷети суғуртаи иҷтимоӣ ва нафаа аз ҳисоби андози иҷтимоии корхонаҳои ғайрибуҷетӣ маблағи 1,7 млрд. сомонӣ ворид гардид, ки он ба 93,3 % -и нақша баробар мебошад. Воридоти маблағҳо нисбат ба нақшаи давраи ҳисоботӣ 121,7 млн. сомонӣ ва дар муқоиса ба соли 2018-38,2 млн. сомонӣ кам аст .

Бояд қайд кард, ки дар соли 2019 маҷмӯи иҷрои нақшаи даромади буҷетӣ давлатӣ аз руи 3 манбаи даромад, яъне 3 намуди андоз ба маблағи умуми -852,2 млн. сомонӣ, аз ҷумла аз ҳисобот андоз аз даромад- 96,0 млн. сомонӣ, андози иҷтимоии ғайрибуҷетӣ 121,7 млн . сомонӣ ва андоз аз арзиши иловашуда641,5 млн. сомонӣ таъмин нагардид , ки онҳо сабаби иҷро нагардидани нақшаи даромади буҷетӣ давлатӣ гаштаанд.

Ба ақидаи мо, омилҳои асосии таъмин нагардидани иҷрои қисми даромади буҷетӣ давлатӣ бо баробари коҳиш ёфтани манбаҳои андозбандӣ, инчунин бо иқтидори пурра ва ҳатто аз қарбдорони баъзе корхонаҳои истеҳсолӣ ва коҳиш ёфтани нишондиҳандаҳои

молиявии субъектони хоҷагидорӣ ва корхонаҳои калони саноатӣ ва ширкатҳои мобилӣ ва ғайра мебошад. Аз ҷумла, дар давраи ҳисоботӣ маблағҳои ҳисобшудаи андозии ҚДММ –и “Ширкати куҳии саноатии Тоҷикистону Хитой (Чин)” – 485,5 млн. сомони ва пардохтшуда – 551,6 млрд. сомониро ташкил додааст, ки нисбат ба ҳамин давраи соли 2018 мутаносибан 120,4 млн. сомони ва 103,9 млн. сомони кам мебошад. Инчунин, бо сабаби кам гардонидани даромади умумии ҚСК Тоҷикистон дар ҳаҷми 45,9 млн. сомони ва ширкатҳои мобилӣ 83,3 сомони маблағҳои пардохтшудаи андозии онҳо нисбат ба соли 2018 мутаносибан 3,1 млн. сомони ва 131,0 млн. сомони кам шудааст.

АДАБИЁТ

1. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз 26, 12, 2019
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон ‘Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон’ аз 14, 05, 2016с № 1316. 17, 05, 2018с № 1535 бо тағйиру иловаҳо
3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон ‘Дар бораи буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2021’ аз 27,11,2020
4. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон ‘Дар бораи сармоягузорӣ’ аз 23,08,2018 № 1547
5. Стратегияи милли рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2030. Душанбе-2016
6. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон .(аз 17, 09, 2012с. №901; бо тағйиру иловаҳо 21,02 2018с №1510 ;3,08,2018с №1546; 04,04,2019с №1599)
7. Хасанова А.Р , Содиқов.Р.Ҳ , Буҷети давлатӣ. Душанбе. Эр-граф, 2018
8. Ҳикматов С, Ҷаҳоншоҳ С. Буҷет ва низоми буҷетӣ (воситаи таълимӣ) ДМТ, Душанбе, 2019
9. Маҷмуаи оморӣ // Агентии оморӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Душанбе.2020
10. Нишондиҳандаҳои макроиқтисодӣ, даромади Буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳадди ниҳии хароҷот аз рӯи соҳаҳо барои 2018-2020
11. Омори солони Кумитаи андои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2020

Баҳромов Ф.Б.

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

МАСЪАЛАҲОИ МАТЕМАТИКАИ МОЛИЯВӢ ВА ХУСУСИЯТҲОИ ОН ДАР ШАРОИТИ МУОСИР

Ба таври осон, фаҳмо ва дар муддати кӯтоҳтарини вақт анҷом додани ҳисобкунҳои тичоратӣ ва молиявӣ аз қабилӣ масъалаҳоест, ки ҳанӯз аз давраҳои хеле қадим вучуд доранд. Дар навиштаҷотҳои қадим ба масъалаҳои тичоратӣ, ҳаҷми корҳо, боркашонӣ, ҳисобкунии андозҳо, зиёдшавии пул, хатар, барор ва дигар масъалаҳои зиёди амалӣ дучор гардидан мумкин аст, ки ба онҳо диққати махсус дода мешуд. Аз ҳамин ҷо калимаи «арифметикаи тичоратӣ» ба вучуд омад, ки сода (фаҳмо) ва мухтасар (кӯтоҳ) будани ҳисоббарориҳоро мефаҳмонд. Ҳамин тавр, дар заминаи рушди тақомули фаъолияти тичоратӣ истилоҳот ва соҳти (таркиби) асосии математикаи молиявӣ ба вучуд омад ва ташаккул ёфт, ки дар маҳилаҳои гуногуни таърихӣ ҳамчун «арифметикаи савдогарӣ», «арифметикаи тичоратӣ», «арифметикаи сиёсӣ» ва «математикаи молиявӣ» ё «ҳисоббарориҳои олиӣ молиявӣ» фаҳмида мешуд. Китобҳои тичоратӣ, ки фарогири муҳлати вақт, меъёри фоида, зиёдшавии сармоя, маблағи қарз, фоиз, ҳисоббаробаркунӣ, интиқоли пул, пардохтҳо, баҳисобгирӣ, ҳаҷми зарар ва ҷадвалҳои махсуси ҳисоб буданд, на танҳо иттилооти таърихию иқтисодӣ, балки иттилооти математикиро низ дар бар мегирифтанд. Ҳангоме, ки рушди назарияи математика хотима ёфтани гирифт (дар асрҳои миёна), математикаи молиявӣ ҳамчун инъикоскунандаи дониши математикӣ буд ва нисбат ба адабиёти илмӣ математикӣ ба таври зудтару васеътар паҳншаванда шинохта мешуд. Яъне, математикаи молиявӣ нисбат ба математикаи илмӣ босуръат паҳн гардида, вусъат ёфт.

Дар шароити иқтисоди бозорӣ усулҳои математикӣ ҳамчун воситаи асосии таҳлили зухурот ва равандҳои иқтисодӣ, сохтани амсилаҳои назариявӣ, муайянсозии ояндабинӣ ва раванди тағйирёбии дурнамои рушди фаъолияти субъектҳои иқтисодӣ мебошанд ва имконият медиҳанд, ки таъсири омилҳо ба нишондиҳандаҳои умумии иқтисодии фаъолият мавриди таҳлилу омӯзиш қарор дода шаванд. Молия яке аз шоҳаҳои илми иқтисодист, ки дар он усулҳои математикӣ ба таври васеъ мавриди истифода қарор дода мешаванд.

Гарчанде масъалаҳои ҳисобкуниҳои молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон қисман мавриди омӯзиш қарор дода шаванд ҳам, солҳои охир онҳо яке аз масъалаҳои рӯзмарра гардида, дар ҳоли рушд қарор доранд. Дар амал татбиқ намудани ҳисоббарориҳои молиявӣ на танҳо ба таври дуруст дарк кардани баробариҳои математикӣ ва маънидод карда тавонистани усулҳои онҳоро талаб менамояд, ҳамчунин фаҳмиши категория ва истилоҳоти иқтисодиро зарур мешуморад. Зеро бидуни дарку маънидод карда тавонистани категорияҳо ва қонунҳои иқтисодӣ ҳал намудани аксарияти масъалаҳо ғайриимкон аст. Аз ин нуқтаи назар, ба ҳамдигар вобастаю алоқаманд намудани донишҳои иқтисодӣ, ҳуқуқӣ ва математикӣ ҳангоми ҳалли маъалаҳои рӯзмарра (маишӣ), ҳамчунин, зарурати мавҷудияти онҳоро дар фаъолияти тичоратӣ ва молиявӣ тақозо менамояд.

Бояд қайд намуд, ки масъалаҳои воқеии математикии молиявӣ нисбат ба масъалаҳои муқаррарии (оддии) математикӣ бо он фарқ мекунанд, ки онҳо на ҳама вақт ба таври дуруст яхела ҳал мешаванд, яъне дар онҳо масъала ба таври гуногун ҳал карда мешавад. Ғайр аз ин, барои ҳар гуна одамон ҳалли мувофиқи масъалаҳо (беҳтарин роҳи ҳал) метавонанд гуногун бошанд, зеро онҳо аз ҳаҷми воситаҳои пулӣ, даромадҳои оянда ва ҳатто хусусиятҳои хислати шахс вобастаанд. Илова бар ин, ҳалли мувофиқи масъалаҳо аз мақоми ишғолнамудаи шахс вобаста аст: он шояд танҳо шахси инфиродие бошад, ки дар ихтиёри худ пул ва амволи шахсӣ дорад, ё ин ки корманди дастгоҳи марказии ширкат бошад, ки воситаҳои пулии коллективиро дар ихтиёр дорад ва дар ниҳоят иштирокчии касбии бозори фондӣ ё бозори асъор бошад. Бо фарзияҳои гуногун метавон гуфт, ки ҳангоми ояндабинии тағйирёбии қурби асъори хориҷӣ ва ё саҳмия ҳалли мувофиқи масъалаҳо (мувофиқгардонӣ) барои иштирокчиёни бозори молиявӣ (маклер ва ё брокери бозори асъорӣ (фондӣ)) ва шахсони оддӣ метавонанд гуногун бошанд.

Фарз мекунем, ки барои шахсе маълум аст, ки пагоҳ дар шаҳри Душанбе қурби рубли русӣ ҳамчун асъори хориҷӣ ба андозаи 5 фоиз афзун мегардад, яъне иттилоот оиди болоравии қурби асъори рубли русӣ барои шахс дастрас аст. Агар ин шахрванди оддии Ҷумҳурии Тоҷикистон бошад, пас иттилооти мазкур барои ӯ ягон эътибор надорад, яъне қимати арзиши иттилоот ба сифр баробар аст. Ба масъалаи мазкур воқеан нигарем, ба сифр баробар ҳисобидани арзиши иттилоот оиди болоравии қурби асъори хориҷӣ (рубли русӣ) хатоии шахс мебошад. Масалан, дар ҳолати рафтани ба Бонки давлатии амонатгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон «Амонатбонк» ё ба ягон бонки тичоратии дигар пас аз тағйирёбии қурби асъори хориҷӣ (болоравии қурби рубли русӣ) бо мақсади харидорӣ намудани рубли русӣ ва дар оянда фурӯштани он хатоии чиддӣ маҳсуб меёбад. Зеро фарқияти байни нархе, ки бонк рублро мефурӯшад, нисбат ба нархи хариди он зиёда аз 5 фоизро ташкил медиҳад. Аммо агар ин шахс брокер ё маклери асъорӣ бошад, пас дар робита бо биржаҳои ҷаҳонии асъорӣ барои он чунин иттилоот арзиши баланд дорад.

Хислати хоси ҳисобкуниҳои молиявӣ пеш аз ҳама бо ду хосияти на танҳо дар фаъолияти касбии иқтисодӣ, балки дар зиндагии рӯзмарраи ҳар як шахс ҷойдошта вобаста аст. Хосияти якум ва нисбатан муҳим – ин мавҷудияти афзалият ба вақт аст, яъне мавҷудияти вақти амалиёт беҳтар ҳисобида мешавад. Ба даст овардани 1000 сомонӣ имрӯз беҳтар аст ё пас аз 1 сол? Ҷавоб ба саволи мазкур доимо як мафҳум дорад ва новобаста аз мавҷудияти таваррум (ҳатто агар афзоиши нарх набошад ҳам), 1000 сомонии имрӯз нисбат ба 1000 сомонии оянда қимати бештар (арзиши баланд) дорад.

Ҳар як шахс дар муҳлати муайяни вақт хоҳиши инфиродӣ дорад. Барои баъзеҳо майлу рағбати имрӯза (талабот, хоҳиш) нисбат ба шавқу ҳаваси оянда зиёдтар ва барои дигарон бошад, баръакс камтар аст. Онҳо мехоҳанд, ки хоҳишҳои имрӯзаи худро як тараф гузошта, дар пайи иҷрои хоҳишҳои оянда бошанд. Дар ҳолате, ки даромад ва имкониятҳои ҳам гуруҳи якум

ва ҳам гурӯҳи дуҷум баробар бошанд, пас маълум аст, ки гурӯҳи якум майли харҷкунии зиёдро доранд, дигарон бошанд, эҳтиёткор шуморида мешаванд. Ба таври дигар ғуём, майлу рағбати имрӯза (талабот, хоҳиш) дар муқоиса ба оянда барои яке тавоно (пуриқтидор) ва барои дигаре заиф (кимиктидор) зоҳир мегардад. Ҳангоми баробар будани даромадҳо ва дигар имкониятҳо (шароит) шахси якум бештар «барбоддиҳанда» ё «талафкор» ва шахси дуҷум бештар «сарфакор» ё «эҳтиёткор» аст. Ба хоҳишҳои инфиродии шахс дар муҳлати муайяни вақт миқдоран арзёбӣ намудани самаранокӣ вазифаи душвор ва қариб имконнопазир аст. Дар баробари ин, чунин хоҳишҳои инфиродии шахсон дар аксари мавридҳо муътадил ва мутавозин (баробар) нестанд ва метавонанд вобаста аз ҳодисаҳои зиндагӣ ба ҳар тараф майл намоянд. Яъне, миқдоран арзёбӣ намудани хоҳиши инфиродӣ дар вақти муайян ғайриимкон аст. Ғайр аз ин, ҳуди афзалияти мазкур тавсифдиҳандаи доимии хислати шахс набуда, дар ин ё он ҷанба метавонад тағйир ёбад. Хотиррасон менамоем, ки масъалаи муайян намудани хоҳиши инфиродии шахс муайян карда нашудааст, зеро барои одамоне, ки дар қадом ҷамъият зиндагӣ мекунанд, барои онҳо хоҳишҳои инфиродии ҳуди ҳамон ҷамъият таъсир мерасонад. Масалан, ба хоҳишҳои инфиродии шахрвандони мо, ки дар Федератсияи Русия қору фаъолият мекунанд, хоҳишҳои инфиродии дилхоҳ соқинони минтақаҳои гуногуни шахрвандони онҳо, ки барои хоҳиши инфиродиашон бисёр харҷ мекунанд, наметавонанд бетаъсир бошанд.

Афзалиятнок ҳисобидани маҳакҳои ҷамъиятӣ – ин қонуниятҳои умумиест, ки натавонанд дар доираи ҷен қардани қиммати пул вобаста аз вақт зоҳир мегардад. Мисоли оддӣ дар чунин ҳолат ин аст, ки як оила дар ошонаи панҷум истиқомат мекунанд ва бо сабабҳои гуногун (мавҷуд будани як маъҷуб дар оила) меҳодад дар ошонаи якум зиндагӣ намояд. Дар чунин маврид дар ошонаи якум истиқомат намудан барои ин оила қимати бештар дорад. Иваз намудани манзили истиқоматӣ барои ин оила бо назардошти ҳамаи омилҳои таъсиррасон амали муфид ба ҳисоб меравад. Дар ҳолате, ки ивази манзили истиқоматӣ «як ба як» бе ба даст овардани фоидаи иловагӣ анҷом ёбад, ин оила ба чунин мубодила розӣ мешавад? Албатта розӣ намешавад, агар дар ҳолате оила донад, ки арзиши бозори манзили истиқоматии ошонаҳои якуми дигар ба андозаи 100 ҳазор сомонӣ пасттар аст. Дар ҳолате, ки агар ҳарду тараф ҳам аз ҳисоби мубодилаи «як ба як» фоида ба даст оранд ҳам, барои тарафҳо мубодила муфид ба ҳисоб намеравад. Қиёсан маҳз чунин ҳолат дар бозори пулӣ сурат мегирад. Масалан, ҳамсоя ба андозаи 200 ҳазор сомонӣ қарз мепурсад. Бо гузоштани қадом шартҳо ин қарзро додан лозим аст, ки дар натиҷа қарздиҳанда зарар набинад? Маблағи пешниҳодшаванда дар солҳои наздик ба соҳибаш лозим нест (масалан, соҳибмулк меҳодад дар оянда аз ҳисоби воситаҳои пулии ҷамъоваригардида ягон моликият ба даст орад). Агар амалан бонкҳо вучуд надошта бошанд, пас имконияти аз ҳисоби воситаҳои пулии ҷамъоваригардида (ба қарз додашаванда) ба даст овардани маблағи иловагӣ имконнопазир мегардад. Пас дар чунин ҳолат ба соҳибаш баргардонидани 200 ҳазор сомонии ба қарз додашаванда ягон зарар надошт. Дар ҳолате, ки ин маблағ бо ягон тухфа баргардад, соҳибмулк аз ин иқдоми қарзгиранда хушҳол мегардад. Вале агар ин маблағ дар бонк ба 230 ҳазор сомонӣ мубаддал гардад, пас барои қарз додан соҳибмулк маҷбур аст, ки 30 ҳазор сомонӣ зарар бинад. Чунки ӯ бояд ин маблағро аз бонк гирад. Дар ин ҳолат муайянкунии пардохти қарз мушоҳида мешавад, яъне ҳамсоя ҳангоми баргардонидани маблағ ба андозаи 230 ҳазор сомонӣ ба соҳибмулк ягон зарар намерасонад. Дар ҳолате, ки аз 230 ҳазор сомонӣ зиёдтар маблағ баргардонад, пас барои соҳибмулк метавон гуфт, ки амалиёти бобарор анҷом дода шуд.

Дуҷум хусусияти муҳимтарини ҳаёт ва фаъолияти ҳаррӯзаи мо – ин мавҷудияти хатар ба ҳисоб рафта, аз нопурра будани муайянии оянда вобаста мебошад. Агар, ки муҳлати муайяни вақт афзалиятнок ҳисобида намешуд, яъне вазъи оянда пурра муайян мебуд, пас зоҳир гардидани хатар сабаби асосии афзалият дар вақти муайян мегардид.

Ҳамчунин, яке аз хусусиятҳои дигари математикаи молиявиро бояд баррасӣ намуд. Ба мисли он, ки муайян намудани нархи як килограмм шакар дар минтақаҳои гуногуни шаҳри Душанбе душвориро эҷод менамояд, инчунин нархи он барои истеъмолкунандагони гуногун якҷайл нест, муайян намудани қимати пул имрӯзҳо дар шаҳр – пардохти «муътадил» барои истифодаи онҳо ё ин ки нишондиҳандаи барзиёдии маблағҳои пулии оянда нисбат ба

маблағҳои ҳозира ғайриимкон аст. Бозорҳои молиявӣ ҳамчунин ба монанди дигар намуди бозорҳои молӣ бисёранд. Дар ин радиф дастрасӣ ба кулли бозорҳо, аз ҷумла бозори молиявӣ барои аксарияти субъектҳои фаъолияти иқтисодӣ на ҳама вақт имконпазир аст. Фарқияти қимматнокии пул ҳатто ба онҳое, ки дар гузаронидани амалиётҳои молиявӣ иштирок наменамоянд, таъсир мерасонад (ба истиснои амалиёт оид ба кушодани суратҳисобҳо дар бонкҳо). Дорандаи 1 миллион сомонӣ нисбат ба дорандаи 10 ҳазор сомонӣ маблағи пасандозҳои худро метавонад бо суръати баландтар афзун намояд. Онҳое имкониятҳои зиёд доранд, ки амалиёти молиявӣ (қарзгирӣ) худро ба ягон миёнарав амалӣ наменамоянд. Аз ин ҷост, ки таҳлили самаранокӣ, банақшагирӣ, муқоисакунӣ ва мувофиқгардонии амалиётҳои молиявӣ масъалаҳои асосии математикаи молиявиро ташкил медиҳанд [3, саҳ. 33].

Дар низоми таҳлили фаъолияти хоҷагидорӣ, ки вобаста ба тарзу усули омӯзиши объектҳо таҳлили сифатӣ, таъҷилӣ, асоснокӣ, иқтисодию математикӣ ва монанди инҳоро дар бар мегирад, таҳлили миқдорӣ (омилӣ) ба муқоисакунӣ миқдорӣ ва таҳқиқи андозаи эҳсоси зухуроти иқтисодӣ дар натиҷаи тағйирёбии омилҳои гуногун асос меёбад. [2, саҳ. 16]. Бояд тазаққур дод, ки математикаи молиявӣ ҳамчун илм усулҳои асосӣ ва амсилаҳои таҳлили молиявӣ миқдориро меомӯзад. Ба таври дигар гӯем, дар математикаи молиявӣ усулҳо ва тарзҳои муайянсозии бузургҳои аҳдҳо, равандҳо ва амалиётҳои молиявӣ, ҳамчунин амсилаи идоракунии сармоягузорӣ, сармоя ва ташаккулдиҳандагони онҳо мавриди омӯзиш қарор дода мешавад.

Ҳамин тавр, математикаи молиявӣ фасли таҳлили миқдории амалиётҳои молиявӣ буда, предмети он арзёбии нишондиҳандаҳои самаранокӣ аҳдҳо ва амалиётҳои молиявӣ, инчунин даромадҳои ба таври алоҳида бадастовардаи иштирокчиёни ин амалиёт дар намудҳои гуногун (меъёри фоиз, меъёр, зариб, тахфиф, даромад, дивиденд, рента, маржа, нархгузориҳои коғазҳои қиматнок, қурби асъор, фарқияти қурбӣ ва монанди инҳо) мебошад [3, саҳ. 32].

Бо назардошти он, ки математикаи молиявӣ дар амалияи фаъолияти молиявӣ бевосита татбиқ карда мешавад, пеш аз ҳама ба маърифати молиявӣ шахс таъсири гузур аст. Зеро дар хотир бояд дошт, ки маърифати молиявӣ агар ба таври маҳдуд мазмуни боҳабар гардидан ва баланд бардоштани сатҳи маълумотнокии молиявиро дошта бошад, пас ба таври васеъ мустақкам намудани интизоми молиявиро мефаҳмонад [1, саҳ. 155].

Яке аз масъалаҳои муҳиме, ки бо назардошти хусусиятҳои ба худ хос дар математикаи молиявӣ мавриди омӯзиш қарор дода мешавад, ин моҳияти амалиётҳои ба хизматрасониҳои молиявӣ дохилшаванда, фоиз, дисконтиронӣ, аннуитет (рентаи молиявӣ), амалиёти депозитӣ, кредитӣ (қарзӣ) ва дигар амалиётҳои молиявӣ мебошад. Бо назардошти ин, солҳои охир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаҳои мазкур ҳамчун математикаи молиявӣ, асосҳои ҳисобкунӣҳои молиявӣ, математика дар иқтисодиёт ва монанди инҳо омӯзонида мешаванд.

Ҳамин тавр, математикаи молиявӣ имкон медиҳад, ки дар натиҷаи содагардонии ҳисобкунӣҳои мураккаби молиявӣ таҳлили самаранокӣ, банақшагирӣ, муқоисакунӣ ва мувофиқгардонии амалиётҳои молиявӣ фавран амалӣ гардонда шавад. Зеро рушди минбаъдаи хизматрасониҳои молиявӣ аз ҷониби доираи васеи табақаҳои аҳолии моҳиятан дарк намудан ва амалан ҳисоб карда тавонистани самаранокӣ амалиётҳои молиявӣ дар шароити муосир вобаста аст.

АДАБИЁТ

1. Баҳромов Ф.Б., Неъматуллозода Ф.Н., Маърифати молиявӣ – ҳамчун заминаи таъмини рушди босуботи иқтисоди миллӣ // Равандҳои муносири муносибатҳои пулию қарзӣ ва таъсири онҳо ба рушди иқтисодиёт. Маҷмӯаи маводи конфронси ҷумҳуриявӣ илмӣ-амалӣ 13-уми феввали соли 2020. – Душанбе: 2020. – 312 саҳ.
2. Савицкая Г.В., Анализ хозяйственной деятельности предприятия: Учеб. пособие. 7-е изд., испр. – Мн.: Новое знание, 2002. – 704 с.
3. Садриддинов М.И., Баҳромов Ф.Б., Фасеҳзода И.С., Математикаи молиявӣ. Васоити таълимӣ, Душанбе: 2021. – 177 с.

БЕХАТАРИИ ИҚТИСОДӢ

Дар ҳама гуна низоми иқтисодӣ, аз он ҷумла низоми бозорӣ муаммоҳои иҷтимоию иқтисодӣ зиёданд. Қисме аз онҳоро унсурҳои механизми бозор ҳал мекунад. Дар ҳалли муаммоҳои дигар ин механизм нотавон аст. Яке аз чунин муаммои муҳиму асосии давлат, таъмини бехатарии иқтисодии мамлакат мебошад. Зарурати ҳастии давлат ҳам аз зарурияти ҳалли чунин проблема бармеояд. Агар он бе иштироки давлат ҳал карда мешуд, зарурият ба мавҷудияти давлат намеронд.

Қарз ва вазифаи олию асосии давлат аз он иборат мебошад, ки оромии иҷтимоии ҷомеа ро нигоҳ дорад ва рушди мӯътадили кулли соҳаҳои иқтисоди миллиро таъмин созад ва таҳдиду хатарҳоро аз лиҳози иқтисодӣ, сиёсӣ, фарҳангӣ ва ғайра бартараф намояд.

Соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва гузариши он ба муносибатҳои нави иқтисодӣ, ҳамчунон дохил шуданаш он ба низоми хоҷагии ҷаҳонӣ, вазифаҳои нави сиёсӣ, иқтисодӣ, ҳарбӣ ва дигарро ба миён меорад ва гузаронидани ислоҳоти куллиро дар тамоми низоми ҷомеа талаб мекунад. Бинобар ин зарурияти ҳалли ин муаммоҳо ҷомеа ро водор месозад, ки аз қудрату тавоноии давлат истифода намояд. Тағйиротҳои геополитики охири асри XX ва аввали асри XXI таҳияи Консепсияи миллиро оид ба ҳимояи кулли манфиатҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, алаҳхусус манфиатҳои иқтисодии онро дар миқёси ҷаҳон тақозо менамояд. Ин заруриятро бӯҳрони молиявӣ иқтисодии ҷаҳонӣ, ки дар натиҷаи муаммои коронавирус (совит-19) пеш омада ва то имрӯзҳо идома дорад ва ба Тоҷикистон, ки ҷузъи хурди иқтисоди ҷаҳонист таъсири манфӣ расонид, ба миён овардааст.

Имрӯз давлати мустақилу соҳибистиклоли Тоҷикистон вазифаи асосию тақдирсозро оид ба худтаъмини бехатарии иқтисоди дар мазмуни васеъаш (бехатарии озуқаворӣ, молиявӣ, энергетикӣ, коммуникатсионӣ, иттилоотӣ ва ғайраҳо ба дӯш дорад.

Хавфи бевосита ба манфиатҳои иқтисодиро таҳдидҳо, бӯҳронҳои иқтисодӣ, ки раванди мӯътадили тақдористеҳсоли ҷамъиятиро вайрон карда, ба рушди он халал мерасонанд, ба миён меоранд. Нишондиҳандаҳои умумии механизми бехатарии иқтисодӣ инҳо мебошанд:

- сатҳ ва суръати тағйироти зиндагии аҳолии кишвар;
- суръату сатҳи беқурбшавии пули милли;
- сатҳи бекорӣ ё шуғл дар мамлакат;
- суръати рушди иқтисодӣ;
- ҳолати касри буча;
- ҳаҷми қарзи дохилӣ ва берунии давлат;
- сатҳи пайвастшавии иқтисоди милли ба иқтисоди ҷаҳон;
- мавқеи иқтисодӣ «Ниҳонӣ», «Коррупсия» дар иқтисоди милли;
- таркиби муносибати моликиятдорӣ;
- низоми гумрук ва андозҳо;
- инкишофи таркиби бозор ва сохторҳои инфраструктурии он.

Ба ғайр аз нишондиҳандаҳои умумии иқтисодӣ боз нишондиҳандаҳои минтақавии бехатарии иқтисодие ҷой доранд, ки барои Ҷумҳурии Тоҷикистон низ муҳим мебошанд. Инҳо: сатҳи нархҳои ҷаҳона; таъмини манзил; ҳичрати аҳоли; баланси пардохт ва мувозинати воридоту содирот ва дигарҳо мебошанд.

Аз ин нишондиҳандаҳо ҳулосаҳои мантиқи бароварда, бехатарии иқтисодиро, ҳамчун хусусияти сифатан муҳими низоми иқтисодӣ, қобилияти нигоҳдории шароити мӯътадили фаъолияти ҳаётии одамон, устувории манбаъҳои рушди иқтисодӣ метавонем маънидод намоем. Аз ин рӯ бехатарии иқтисодӣ қисми таркибии амнияти милли мебошад.

Ҳамин тавр – бехатарии иқтисодӣ, ин маҷмӯи шартҳо ва омилҳоест, ки мустақилияти иқтисодиёти миллӣ, устуворӣ, пойдорӣ ва қобилияти доимо тағйирёбандаю инкишофёбандагии онро дар тамоми шароитҳо таъмин менамояд.

Бехатарии иқтисодӣ дар худ шарт ва шароитҳои дохилию беруниро дар бар мегирад, ки барои инкишофи самаранок ва мунтазами иқтисоди миллӣ, имконияти қонеъ гардонидани талаботи ҷомеа, давлат, фардҳо таъмини рақобатпазирии молҳояш дар бозори ҷаҳонӣ заруранд. Таъмини бехатарии иқтисодӣ хоҷагии халқро аз ҳар гуна таҳдидҳо ва талафотҳо эмин нигоҳ медорад.

Дар шакли умумӣ таҳдидҳои иқтисодӣ ба омилҳои дохилӣ ва берунӣ ҷудо мешаванд.

Омилҳои дохилие, ки ба бехатарии иқтисодӣ таҳдид менамоянд, инҳоянд:

- иқтисодиёти қафомондаи монокултурӣ;
- сатҳи пасти рақобатпазирии иқтисоди миллӣ;
- сатҳи монополигардонии иқтисодиёт;
- сатҳи назарраси беқурбшавии пули миллӣ;
- сатҳи пасти инкишофи соҳаҳои инфраструктурӣ;
- пастравии дараҷаи илмию техники мамлакат;
- маҳдудшавии фаъолияти молистеҳсолкунандагони ватанӣ, махсусан молҳои

истеъмолӣ, дар бозори дохилӣ зери фишори воридот;

- фаъолияти пасти инвеститсионии соҳибқорони ватанӣ ва хориҷӣ;
- афзоиши бекорӣ, пагшавии сифат ва дараҷаи маориф ва тандурустӣ;
- дараҷаи пасти интизоми ҳуқуқӣ;
- криминалгардии иқтисодиёт ва коррупсия дар идораи иқтисодиёт;
- ғайриқонуни интиқол додани воситаҳои молиявӣ (пул) ба хориҷи мамлакат.

Омилҳои берунӣ, ки ба амнияти иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳдид доранд:

- дар содироти Тоҷикистон афзалият доштани молҳои ашёвӣ;
- вобастагии Тоҷикистон аз номгуӣ намудҳои зиёди молҳои воридотӣ, аз он ҷумла

аз молҳои аҳамияти стратеги дошта ва озуқаворӣ;

- зиёдшавии қарзи хориҷӣ;
- нокифоягии назорати содиротӣ ва асҳорию гумрукӣ;
- ба талабот ҷавоб надодан ва инкишоф наёфтани зерсохтори нақлиётӣ ва

алоқавӣ, ки ба содирот ва воридоти кишвар хизмат мерасонанд.

Пастравии ногаҳонии нархҳо ба молҳои содиротӣ ва баландшавии он ба молҳои воридотӣ дар шароити вобастагии зиёд аз бозори берунӣ барои иқтисодиёти миллӣ хатаровар мебошад. Хавфи зиёд дар иқтисодиёт он вазъияте мебошад, ки қисми зиёди молҳои содиротиро ду-се номгуи мол (ашёи хом) ташкил медиҳанд.

Вазъи пули миллӣ дар тамоми мамлакатҳо нишондиҳандаи ҳолати иқтисодиёти мамлакат ба ҳисоб меравад. Вазъи воситаҳои молиявӣ дар Тоҷикистон «торик» ва дастнорас мебошанд. Дар шароити бӯҳрони молиявӣ иқтисодии ҷаҳонӣ барои бартаарафсозии оқибатҳои он ба иқтисодиёти ҷумҳурӣ, чораҳои зидди бӯҳронии молиявии дақиқ, сари вақтӣ ва самарабахш лозим аст.

Аз рӯи маълумотҳои СММ, ҳар сол дар ҷаҳон ба миқдори зиёда аз 300 миллиард доллари америкоӣ интиқоли ғайриқонунии маблағҳои иқтисоди «соягӣ», ки аз савдои маводи муҳадир, яроқ ва коррупсия ба даст меоянд, аз як давлат ба мамлақати дигар сурат мегирад.

Омили дигари бехатарии иқтисодӣ ин таъмини бехатарии озуқавӣ мебошад. Амнияти озуқавӣ дар худ системаи чораҳоеро дар назар дорад, ки барои таъмини мунтазами аҳоли бо маҳсулотҳои озуқаворӣ дар шароитҳои хавфҳои сиёсӣ-ҳарбӣ, иҷтимоӣ-иқтисодӣ, экологӣ бояд таъмин карда шаванд.

Дар шароити муосир пастравии ҳосилхезии заминҳо, ҳосилнокии меҳнат ва истифодаи шаклҳои суннатии воситаҳои истеҳсолот онро тақозо менамоянд ки дар ин соҳаҳо ислоҳоти кулли амали гардонда шавад, то ки миқдори ММД ба ҳар сари аҳоли баланд шуда,

камбизоатии аҳоли паст гардад. Барои таъмини рушди иқтисодиёти мамлакат зарур аст, ки тамоми имконоти дохилию хориҷӣ истифода бурда шаванд.

Барои Тоҷикистони имрӯза таъмини адолати иҷтимоӣ, ҳимояи ҳуқуқи озодагонии шаҳрванд ва шаклҳои гуногуни моликият масъалаҳои муҳим ба ҳисоб мераванд. Натиҷаи тақсимбандии даромадҳои аҳоли нишон медиҳанд, ки афзоиши тамоюлҳои хавфнокӣ иҷтимоӣ ба назар мерасанд, ки онҳо криминалигардии иқтисодиёт, зиёдшавии амалҳои коррупсионӣ, таназули ахлоқии ҷомеа, нопопулларии қонунҳои таҳияи шуда ва ғайраҳо мебошанд. Равандҳои номбурда ба бехатарии иқтисодии мамлакат таҳдид менамоянд.

Коррупсия – яке аз проблемаҳои мураккаби давраи гузариш дар ҳамаи мамлакатҳои мебошад, ки иқтисоди интиқоли доранд. Тоҷикистон аз ҷумлаи чунин давлатҳои ва баъди соҳибистиклолӣ давраи хело душвору сангинро аз сар гузаронид ва дар марҳилаи гузариш ба иқтисоди бозорӣ ва раҳи аз бӯҳрони ҷуқури иқтисодии дохилӣ қарор дорад. Бо ҳамин сабаб коррупсия тамоми ҷабҳаҳои ҳаёти ҷомеаро фаро гирифта ба «вабонӣ» ахлоқӣ, иқтисодӣ табдил ёфтааст ва хатарест ба амнияти иқтисодии мамлакат. Решаҳои коррупсияро метавонем дар соҳаҳои зерин мушоҳида намоем:

- раванди хусусигардонии моликияти давлатӣ, аз он ҷумла проблемаҳои талаву тарочи замин;

- сиёсати кадрӣ;
- соҳаи молия ва бонкҳо;
- мақомоти ҳуқуқӣ;
- мақомоти андоз ва гумрук;
- соҳаҳои тандурустӣ ва маориф.

Сабабҳои чунин реша давандани коррупсия ба андешаи мо ҳолатҳои зерин мебошанд:

- номукамалии қонунҳо;
- афзоиши мавқеи мансабдорон ва нақши онҳо дар ҳаёти ҷамъиятӣ ва иқтисодӣ;
- музди меҳнати пасти мансабдорони мақомоти гуногуни давлатӣ;
- нокифоягии самарайи қори органҳои ҳуқуқӣ;
- таназули ахлоқии ҷомеа;
- сатҳи пасти инкишоф институтҳои демократӣ дар мубориза бар зидди коррупсия.

Ҳамин тавр, коррупсия оқибатҳои иқтисодиро ба бор меорад, ки ба амнияти иқтисодии мамлакат таҳдид мекунанд. Зухуроти мушаххаси таҳдидҳо ба амнияти иқтисоди метавонанд чунин бошанд:

- афзоиши беҳудуди иқтисоди «ниҳонӣ...»;
- вайроншавии механизми рақобати бозорӣ;
- камшавии соҳибкорону моликиятдорони хусусии самарадиҳанда;
- ғайрисамаранок истифода бурдани маблағҳои бучавӣ;
- афзоиши нархҳо аз ҳисоби хароҷотҳои, ки ба «хизматҳои ғаразноки маблағталаби мансабдорон» алоқаманд мебошад;
- пастшавии боварии субъектҳои иқтисодӣ ба қобилияти идоравии ниҳодҳо ва камшавии ҷолибияти инноватсионӣ инвестиционӣ мамлакат.

Ин нишондиҳандаҳо собит менамоянд, ки коррупсия ва таъмини бехатарии иқтисодии мамлакат бо ҳам алоқаманд мебошанд. Мубориза ба коррупсия дар сатҳҳои гуногун маъноӣ таъмини бехатарии иқтисодӣ ва рушди иқтисодиро дорад.

Дар шароити бӯҳрони молиявӣ иқтисодии ҷаҳонӣ давлат бояд дар доираи иқтисоди бузург, миёна ва хурд фаъолият ва назорати худро пурзур карда, амнияти иқтисодии мамлакатро таъмин намояд, чораҳои аз бӯҳрон раҳо шуданро таҳия ва тадбиқ созад. Бо нишондодҳои ҷаҳонишавӣ ва соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки 30-солагии онро қайд менамоем, барои инкишофи беамалони иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, фарҳангии он дар ин давра тадқиқотҳои васеъ, барномаҳои гуногун ва пешгуиҳои илмӣ қор карда шуда рушд ва бехатарии иқтисодии онро таъмин намояд.

МУТАХАССИСОНИ РАҚОБАТПАЗИР ТАРБИЯ НАМОЕМ

Дар баробари забони давлатӣ, омӯхтани забонҳои хориҷӣ, пеш аз ҳама забонҳои русӣ ва англисӣ, тақозои давру замон мебошад, зеро ин забонҳо воситаи муоширати байналмилалӣ ба шумор рафта, ба мо дар густариши муносибатҳои байналмилалӣ ба давлатҳои дигар ва ба таваҷҷӯҳи ҷомеаи ҷаҳонӣ расонидани марому ҳадафҳои миллимон ва гузашта аз ин, ба рушду пешрафти иқтисодиву иҷтимоии кишварамон мусоидат менамоянд.

Эмомалӣ Раҳмон

Ба ҳамагон маълум аст, ки дар ҳама давру замонҳо ва дар тамоми ҷаҳон талабот ба мутахассисони варзида, босалоҳият ва ҷашмикордон вучуд дошта, вобаста ба таҳаввулоти замон он пайваста дигар мешавад. Баробари пайдо шудани соҳаҳои нав ба нави хоҷагии халқ ин раванд дар кулли кишварҳои ҷаҳон, аз ҷумла, дар Ватани азизи мо Тоҷикистони соҳибистиклол низ рӯ ба афзоиш дорад, ки ин табиист. Мо ҳамагон шоҳидем, ки соли гузашта Пешвои муаззами миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, дар баробари се ҳадафи миллӣ, ҳадафи чоруми Ҳукумати Тоҷикистонро дар иртибот ба рушди бемайлоии саноат ва аз кишвари аграрӣ - саноатӣ ба кишвари саноатӣ - аграрӣ табиал додани Ҷумҳурии Тоҷикистон эълон намудаанд. Ин моро водор менамояд, ки маҳз вобаста ба талаботи рузафзунии бозори меҳнат тайёр намудани мутахассисони рақобатпазир соҳаҳои гуногуни хоҷагии халқро ба роҳ монем.

Бозори меҳнати ватанию хориҷӣ имрӯз ба мутахассисони ҷавобгӯи талаботи замони нав, яъне донандагони хуби забонҳои хориҷӣ ниёз дорад. Бинобар ин, масъалаи тақмили таълиму омӯзиши забонҳои хориҷӣ дар тамоми зинаҳои таҳсилот дар маркази таваҷҷӯҳи роҳбарияти олии мамлакат қарор дорад. Тайи қариб се даҳсолаи охир оид ба забонҳои хориҷӣ ҳамчун воситаи муҳими байналмилалӣ ва байнифарҳангии муошират, дар шароити соҳибистиклолияти тараққиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки тақозои давру замон аст, мулоҳизаҳои судманде иброз шудаанд. Суханрониҳои Пешвои муаззами миллат, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар тамоми вохӯриву баромадҳои худ дар бораи моҳияти донишҷӯён ба забонҳои хориҷӣ, махсусан забони англисӣ ва русӣ дар тараққиёти сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии мамлакат ва Консепсияи миллии маълумоти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи зарурати омӯзиши забонҳои хориҷӣ барои пешрафти илмию техникаи ҷомеа асоси пайдоиши чорабиниҳои гаштаанд, ки то ба имрӯз идома доранд [1].

Ташкили самарабахши таълими забонҳои хориҷӣ дар мактабҳои миёнаву олии толибилмонро барои мустақилона ва мақсаднок ҳал кардани масъалаҳои гуногуни иҷтимоию сиёсӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ роҳнамоӣ менамояд. Мусаллаҳ намудани донишҷӯён ба донишҳои амиқи назариявӣ дар донишқадаҳои олии кишвар бояд марбут ба касби ояндаи онҳо роҳандозӣ карда шавад. Тазаққур бояд дод, ки дар коргузори расмии қариб тамоми ширкату созмонҳои байналмилалӣ ва ташкилотҳои хориҷӣ забони англисӣ афзалияти бегуфтугӯ дошта, дар сатҳи зарурати касбӣ донишҷӯён он талаботи давру замон аст. Донишҷӯён забони англисӣ барои мутахассисони соҳаи молияву муҳосибот низ хеле муҳим буда, яке аз омилҳои асосии пешрафти қору фаъолияти онҳо ба шумор меравад. Имрӯз донишҷӯён забони англисӣ яке аз омилҳои асосии дарёфти ҷои кор ва рақобатпазирӣ афзалиятнок маҳсуб меёбад [2;26]. Забонҳои хориҷӣ иловатан барои мутахассиси дилхоҳ соҳаи мқониятҳои васеъ фароҳам меоранд [3]. Бинобар ин, дар раванди таълим, омӯзиш ва тарбия намудани мутахассисони соҳаҳои гуногун, вобаста ба хусусиятҳои касби ояндаи онҳо таълими забонро низ созгор намудан зарур аст. Мо дар ин ҷо доир ба хусусиятҳои таълими забони англисӣ ба мутахассисони соҳаи молияву муҳосибот ва омода намудани маводҳои таълимӣ барои онҳо таваққуф хоҳем намуд.

Мувофиқи ақидаи Гринбаум [4; 439] вобаста ба хусусиятҳои морфологии забони англисии соҳаи молия, муҳосибот ва бонкдорӣ вожаҳои серистеъмолтарини забони англисӣ вожаҳои содда мебошанд, ки онҳоро ба унсурҳои майдатари маъноӣ дигар ҷудо кардан ғайриимкон аст. Дар соҳаҳои номбурда вожаҳои содда аз қабилҳои 'asset', 'bear', 'capital', 'debit', 'earnings', 'fraud' ва ғайра вомехӯранд.

Иловадан хотирнишон бояд намуд, ки дар масъалаи баррасӣ, таҳлил ва дарки дурусти хусусиятҳои сохторӣ ва маъноии истилоҳоти соҳаҳои молия, муҳосибот, бонкдорӣ ва амсоли ин таъмин намудани омӯзандагон бо маводи зарурии таълимии самти ихтисоси соҳаҳои махсус хеле зарур арзёбӣ мегардад. Дар омода намудани мутахассисони соҳаҳои махсус, дар баробари таълими забони англисии умумӣ, таваҷҷӯҳи асосӣ бояд ба таълим ва омӯзиши «забони англисӣ барои мақсадҳои махсус», яъне забони англисии махсуси соҳаи бизнес, ё худ Business English равана карда шавад. Мавриди зикр аст, ки Business English бисёр фанҳоро қасбҳоро фаро мегирад, аз ин ҷо мазмуни вожа асосан метавонад ба як ё зиёда аз як фан ба монанди муҳосибот, молия, бонкдорӣ, маркетинг(бозоршиносӣ) ва ғайра алоқаманд бошад. Вожаҳо ва истилоҳот бо як мазмуни фан/қасб истифода мегарданд, ба монанди 'balance sheet' (муҳосибӣ) яъне ҳуҷҷати нишондиҳандаи вазъи молиявӣ ва дороии як ширкат дар муҳлати муайян, аксари вақт дар рӯзи охири соли молиявӣ, вожаи 'deposit' (бонкдорӣ): маблағи муайяни пуле мебошад, ки дар ҳисоби бонкӣ гузошта мешавад ва ё нигоҳ дошта мешавад, ба хусус вақте ки аз он фоизи фоида гирифта мешавад ва ғайра.

Вожаҳо ва истилоҳот метавонанд дар якҷанд соҳа мавриди истифода қарор дошта бошанд, ба монанди 'amortize' (муҳосибот ва молия), 'above-the-line' (муҳосибот ва бозоршиносӣ). Вожаи серистеъмоли 'turnover' дар алоқамандӣ ба мазмуни муҳталиф дар ҷор соҳа/қасб истифода мегардад: (муҳосибот захираҳои инсонӣ, тичорат ва молия. Вале дар асл, мазмуни калимаи махсус одатан ба вожаи оддӣ тақия менамояд, масалан 'bear' (Молия): шахсе, ки сахмия, ягон асъори махсус ва ғайра мефурӯшад ва умед дорад, ки дар оянда ҳангоми паст рафтани нархҳо онҳоро арзонтар бозпас меҳарад. Ё худ, ибораи 'sleeping beauty' (молия): ширкат, махсусан ширкате, ки дорои хусусиятҳои ҷолиб, аз ҷумла, пули нақди бисёр буда, дигар ширкатҳо хоҳиши харидани онро доранд, вале то ҳол ягон пешниҳод нагирифтааст.

Албатта, дар масъалаи номбаршуда мушкилот муайян вучуд дорад. Яке аз мушкилоти асосие, ки дар таълим ва омӯзиши забони англисии умумӣ (General English) ва Забони англисии махсус, ё худ забони англисӣ барои мақсадҳои махсус Business English (Specialized English ` ё худ English for Special Purposes), ки омӯзандагон ба онҳо рӯ ба рӯ меоянд, мавҷуд набудани усули мушаххаси омӯзиши мусақилонаи забони хоричӣ: мустақилият дар омӯзиш, талош барои дониш, тақсмоти оқилонаи вақт, машқи пайваста, мушоҳида ва ғайра мебошад. Гузашта аз он, донишҷӯёне, ки ба омӯзиши забони англисии махсус ё худ забони англисӣ барои мақсадҳои махсус шурӯъ менамоянд, ба қавле забони махсус барояшон "мулки бегона" ва худашон ба ҳайси хоричиён дар мулки бегонаанд. [5, саҳ.158]. Бо ибораи дигар, аксари онҳо, агарчӣ дар муҳити забони англисии умумӣ пештар худро бароҳат ҳис мекарданд, баробари бо матнҳои забони англисии махсус рӯ ба рӯ гардидан ҳис мекунанд, ки аз ин гуна матнҳо ва мазмуни онҳо бисёр чизҳоро намефаҳманд. Дар натиҷа, дар чунин ҳолат дар масъалаи таълиму омӯзиши забони англисии махсус як "холигие" ба вучуд меояд, ки онро танҳо тавассути таҳлили хусусиятҳои хоси забони англисии соҳаҳои махсус, ба вижа соҳаҳои молия, муҳосибот ва бонкдорӣ ва бо матну маводи зарурии мувофиқ таъмин намудани раванди таълими забони англисӣ ҳаллу фасл намудан имконпазир мебошад. Пеш аз баррасии худӣ масъала ҳаминаро хотиррасон бояд намуд, ки хусусиятҳои хоси забони англисии махсус, ба монанди забони англисии соҳаи тиб, забони англисии соҳаи техникӣ, забони англисии соҳаи бизнес ва ғайра дар асоси вожа- истилоҳоти ин соҳаҳо муайян карда мешавад.

Хулоса, барои дар сатҳи талаботи бозори меҳнати замона тарбия намудани мутахассисони соҳаҳои гуногун, аз ҷумла оmodасозии муҳосибони қасбӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба инбат гирифтани тамоми вижагиҳои хоси ин ё он соҳа, ба хусус дар таълим ва омӯзизш забонҳои хоричӣ, аз ҷумла забони англисӣ нақши хеле

барчааста дорад. Танҳо ба ҳамин восита метавон барои бозори меҳнати ватанӣ ва байналмилалӣ мутахассисони рақобатпазир тарбия намуд.

АДАБИЁТ

1. Эмомалӣ Раҳмон Боргоҳи илму маърифат. Суханрони Президентии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар рӯзи чашни 70-умин солгарди ДДОТ ба номи С Айни. Паёми донишгоҳи омӯзгорӣ.- Д., 2002, №1.С. 1-14
2. Войтович И. К. Иностранные языки в контексте непрерывного образования: монография / под ред. Т. И. Зелениной. – Ижевск: Изд-во «Удмуртский университет», 2012. – 212 с.
3. «Знание иностранных языков открывает большие возможности», – убеждены россияне // Корпоративная культура. 2008. URL: <http://www.superjob.ru/community/life/19100/> (дата обращения: 24.12.2013)
4. Greenbaum, S. (1996), *English Grammar*, Oxford University Press
5. Hutchinson, T & Waters, A. (1987), *English for Specific Purpose*, CUP

Нидоев П.Ф. - н.и.у., дотсент

Рабиев Р.И. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

МОҲИЯТ, ЗАРУРИЯТ ВА ХУСУСИЯТҲОИ ТАШКИЛИ БУЌЕТҲОИ МАҲАЛЛӢ ВА ТАРКИБИ ОНҲО

Дар шароити ҷойдошти муносибатҳои бозорӣ зарурияти инкишофи тамоми низоми молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба миён омада, давлатро маҷбур месозад, ки механизми нави молиякунонии давлатӣ ва субъектҳои хоҷагидориро барпо намуда, тавассути он амнияти молиявии кишварро таъмини намояд. Дар шароити имрӯза дар таркиби даромадҳои буҷетҳои маҳаллӣ камбудии зиёде ҷой дорад. Аз ин хотир омӯзиш ва муайян намудани камбудии дар ин самт боиси боз ҳам рушд ёфтани иқтисодии маҳал мегардад. Бояд қайд намуд, ки буҷетҳои маҳаллӣ қисми таркибии буҷети давлатӣ буда, барои молиякунонии ҷорабиниҳои пешбинишуда, алалхусус барои рушди иқтисодӣ- иҷтимоии маҳалҳо ва нигоҳ доштани органҳои ҳокимияти маҳаллӣ ва дигар ҷорабиниҳои истифода карда мешаванд.

Ҳоло ҳаҷми умумии даромад ва хароҷоти буҷетҳои маҳаллиро дар соли 2020 дида мебароем.

Ҳаҷми умумии буҷетҳои маҳаллӣ аз рӯи даромад бо дар назар доштани мусоидати молиявӣ (субвенсия) ва кумаки молиявии беподош (дотатсия), ки аз буҷети ҷумҳуриявӣ ҷудо карда мешаванд, ба маблағи 6898098 ҳазор сомонӣ, хароҷот ба маблағи 6908035 ҳазор сомонӣ ва касри буҷет ба маблағи 9936 ҳазор сомонӣ, аз ҷумла дар буҷети Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон 1185 ҳазор сомонӣ, вилояти Хатлон 7290 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Варзоб 174 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Рашт 291 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Лахш 176 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Нуробод 176 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Сангвор 102 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Тоҷикобод 114 ҳазор сомонӣ, ноҳияи Файзобод 214 ҳазор сомонӣ ва ноҳияи Шаҳринав 214 ҳазор сомонӣ муайян карда шаванд (Қонуни ҶТ аз 04.07.2020 № 1692). Касри буҷетҳои маҳаллӣ дар соли 2020 аз ҳисоби таъмини иҷрои барзиёдии даромад пӯшонидани мешавад [1].

Расми 1.

Ҳамин тавр, дар шароити иқтисоди бозорӣ ташаккулёбии даромади буҷетҳои маҳаллӣ асоси базаи иқтисодии давлат ва мақомотҳои худидораи маҳаллиро ташкил медиҳанд. Аз ин

рӯ, баланд бардоштани сатҳи иҷтимоии аҳоли, ободу инкишоф ёфтани маҳалҳо, беҳтар гардонидани шароити иҷтимоии аҳолии маҳалҳо бевосита аз инкишофи ҳаҷми бучетҳои маҳал ва дараҷаи иҷроиши онҳо вобаста мебошад.

Молияи маҳаллӣ - низоми муносибатҳои иқтисодиро мефаҳманд, ки ба воситаи онҳо тақсимкунӣ ва азнавтасимкунии даромади миллӣ ва фондҳои воситаҳои пулӣ дар сатҳи маҳал сурат гирифта, ба воситаи он рушди иқтисодӣ ва иҷтимоии маҳал таъмин карда мешавад.

Давлат дар ҳама давраи замон оид ба бойгариҳои миллӣ ва аҳоли дар он сарзамин умр ба сар баранда вазифаҳои мушаххаси иҷтимоӣ иқтисодӣ ва сиёсӣ (истифода ва ғанигардониҳои бойгариҳои миллӣ ва аҳоли фаъолияти мақомоти иҷроия ва қонунгузори сиёсати молиявӣ ва андозу бучетӣ, фаъолияти сиёсати берунӣ, тадқиқотҳои асосии илмию техники, мудофияю хифзи ҳуқуқ ва хароҷоти иҷтимоӣ маданӣ)-ро ба ўҳда дорад. Давлат дар шароити иқтисоди бозорӣ вазифа, масъулият ва ҷавобгариҳои боз ҳам васеътару зиёдтарро дорад. Бинобар ин давлатро зарур аст, ки таносуби муайяни шаклҳои гуногуни моликиятро вобаста ба талаботҳои субъектҳои иқтисоди муайян намуда, қоидаву қонунҳои рафтори онҳоро дар бозор таъмин намояд. Ғайр аз ин вобаста ба масъулияти идора ва ҳиссаи моликият давлат ҳамчун соҳибкор рафтор менамояд. Ин амал водор менамояд, ки давлат ба сифати субъекти иқтисод баромад кунад ва барои амалӣ кардани масрафоти маскур, манбаҳои муайяни молиявӣ дар ихтиёр дошта бошад.

Дар бисёри давлатҳо яке аз рӯкҳои ҳатмии давлати демократи таъмин намудани шароит барои худидоракунии дар маҳалҳо мебошад. Мақомоти идоракунандаи маҳал бошад аз тарафи аҳолии маҳал ба тариқи райдихӣ (овоздиҳӣ), таъмин карда мешаванд. Ба зиммаи мақомотҳои маҳаллӣ якҷанд вазифа ва ўҳдадорихо аз ҷмла: оиди моликиятдорӣ ва молиявӣ – бучетӣ гузошта мешавад. Муносибатҳои бучетӣ ифодакунандаи хусусиятҳои гуногун буда, ҳамчун натиҷаи муносибатҳои тақсимоии байни соҳаҳои гуногуни иқтисодӣ, ҳавзаҳои фаъолияти ҷамъияти, байни ноҳияҳо ва самтҳои гуногунро ташкил медиҳад [8].

Молияи маҳаллӣ қисми таркибии молияи давлатӣ буда, ҳамчун сарҷамъии бучети маҳаллӣ, фондҳои махсуси ғайрибучети маҳаллӣ ва молияи субъектҳои алоҳидаи маҳал баромад мекунад. Таркиб ва роҳҳои асосии молияи маҳаллӣ аз рӯи вазифаҳои ҳукумат, ҳокимияти иҷроияи маҳаллӣ ва мақомоти идоракунандаи онҳо (Маҷлиси намояндагони маҳаллӣ), маъмурияти маҳаллӣ ва худидоракунии маҳаллӣ муайян карда мешавад. Дар даҳсолаҳои охир таҷрибаи маҳалликунонии равандҳои иқтисодӣ ва иҷтимоӣ аз тарафи бисёр давлатҳо истифода шуда истодааст ва натиҷаҳои он қобили қабул мебошанд, бинобар ин масъулияти рушди маҳалҳо то рафт ба салоҳияти мақомотҳои маҳаллӣ мегузаранд.

Ин таҷрибаи аввалин бор аз тарафи ИМА дар солҳои 1975-1980 истифода шуда, то ҳол идома дорад. Ҳар як Иёлоти Амрико ҳамчун як «давлат»-и хурд қонун ва қонунгузориҳои иқтисодии худро мустақилона қабул ва амалӣ менамоянд.

Ба воситаи молияи маҳаллӣ давлат сиёсати иҷтимоии худро низ фаъолона пеш мебарад. Дар асоси таъмин намудани бучетҳои маҳаллӣ бо маблағҳо барои сохтмон, нигоҳдории роҳҳо дар маҳалҳо, тандурустӣ, хизматрасонии камуналии аҳоли, амният ва ғайраҳо сиёсати иҷтимоии давлат амалӣ карда мешвад.

Бо ёрии амалиёти бучети воситаҳои дар ихтиёри сохтори давлатӣ буда ва қисми асосии даромади миллӣ аз нав тақсим карда мешавад. Бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз бучети ҷумҳуриявӣ ва бучети маҳаллӣ ташкил меёбад. Ташаккулёбии қисмҳои даромад ва хароҷоти бучети давлатӣ (бучети ҷумҳуриявӣ ва маҳаллӣ) дар асоси Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва дигар қонунгузориҳои давлатӣ, ба монанди Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси гумруки Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ғайраҳо амалӣ карда мешаванд.

Дар системаи бучети Ҷумҳурии Тоҷикистон бучетҳои маҳалҳо ҷои намоёнро ишғол менамоянд.

Давлат бо мақсади ба амал баровардани такрористеҳсоли васеъ дар миқёси ҷамъият, қонё гардонидани талаботҳои иҷтимоӣ мадъанӣ шаҳрвандон, ҳалли масъалаҳои мудофия

ва пур кардани хароҷоти бучети давлатӣ бояд дар ихтиёри худ, як қисми даромади миллиро чамъ оварада, бучети ҷумҳуриявӣ ва маҳаллиро тартиб диҳад ва барои ҳалли вазифаҳои истифода намояд.

Муносибатҳои бучетӣ узви сохтори таркибии иқтисодӣ буда, сатҳ ва дараҷаи ташкилу таҳаввули онро ифода мекунад. Аз ин ҷиҳат барои ҷуброн кардани хароҷоти ҷамъият ва қоне гардонидани талаботи вай давлат ӯҳдадор мешавад, ки пойгоҳи модию молиявии худро дошта бошад.

Муносибатҳои бучетӣ ифодаи моддии худро дар ташкили фондаҳои бучети давлатӣ зоҳир месозанд. Ҳаҷми мушаххаси фондҳои бучети сатҳу дараҷаи мутамарказии манбаҳои молиявиеро, ки дар ихтиёри давлат аз ҳисоби омилҳои гуногун: тарзҳои ситонидани манбаҳо ба бучет, сатҳи инкишофи иқтисодӣ, тарзу усули хоҷагидорӣ дар корхонаю ташкилотҳо ва муассисаҳо, вазифаи иҷтимоию иқтисодӣ ва таносубу тағиротҳои таркибӣ дар иқтисодӣ ба миён меояд, ифода мекунад.

Давлат аз ҳисоби маблағҳои бучетӣ на фақат фондҳои эҳтиётӣ ва захиравиро ташкил менамояд, инчунин тамоми иқтисодӣ мамлакат, аз ҷумла, минтақаҳои маҳаллии Ҷумҳурии Тоҷикистонро амалӣ мегардонад. Аз ин рӯ бучет – ин маҷмӯи муносибатҳои пулӣ марказонидашуда буда, дар ҷараёни он фонди пулӣ ташкил ва истифода карда мешавад.

Мувофиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» давлат таъмини молиявии худро тавассути органҳои ҳокимияти давлатӣ ва маҳаллӣ бо ёрии бучет амали месозад. Бинобар ин ҷӣ хеле, ки дар боло қайд карда шуд, қисми таркибии бучети давлатиро бучети маҳаллӣ ташкил медиҳад.

Ба бучетҳои маҳаллӣ дохил мешаванд: бучети ВМКБ ва шаҳру ноҳияҳои тобеи он; бучети вилоятҳо, шаҳру ноҳияҳои тобеи вилоятҳо, ш. Душанбе ва ноҳияҳои тобеи он дохил мешаванд.

Бучетҳои маҳаллӣ дар амалисозии ҷараёни иҷтимоию иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон таъмини молиякунонии соҳаҳои маориф, тандурустӣ, соҳаҳои иҷтимоии маҳаллӣ ва ободу равшаннамоеи онҳо нақши муҳим мебозад. Аз бучетҳои ҳукуматҳои маҳаллӣ барои нигоҳ доштани органҳои идораи давлатии маҳаллӣ; хароҷотҳои муассисаҳои томақтабӣ, мактабҳо, ташкилотҳои тандурустӣ ва иҷтимоӣ дар маҳалҳо ҳагргуна маблағгузориҳо, анҷом дода мешаванд. Аз ин рӯ, бучетҳои маҳаллӣ дар инкишофи иқтисодӣ – иҷтимоӣ ноҳияҳо, шаҳрҳо ва ғайра субъектҳои маҳаллӣ аҳамияти хоса дорад [10].

Ҳукуматҳои маҳаллӣ фаолияти худро дар асоси Қонунҳои Конститутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон «Оиди мақомотҳои ҳукумати давлатӣ ва маҳаллӣ», ки он бо қарори Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3 марти соли 2004 қабул карда шудааст, амалӣ мешавад.

Мувофиқи он, ҳокимияти маҳаллӣ аз органҳои намояндагон ва иҷроия ташкилфта онҳо мувофиқи салоҳиятҳои, ки ба онҳо дода шудааст, тамоми муносибатҳои молиявиро дар сатҳи маҳал амал мегардонанд. Мақомотҳои намояндагӣ дар минтақаҳои вилоятҳо, ноҳияҳо, шаҳрҳо намояндагони халқӣ ба ҳисоб меравад, ки онҳо дархостҳои аҳолиро иҷро ва амай месозанд, мувофиқи воҳиди маъмурию минтақавӣ бо назардошти ҳавасмандии умумидавлатӣ. Мақомотҳои ҳукумати иҷроия дар миқёси вилоятҳо, шаҳрҳо ва ноҳияҳо – раиси ҳукуматҳои маҳаллӣ буда, он дар асоси принсипи идораи яқасардорӣ, вазифаи идораи давлатиро дар минтақаҳои худ амалӣ месозад.

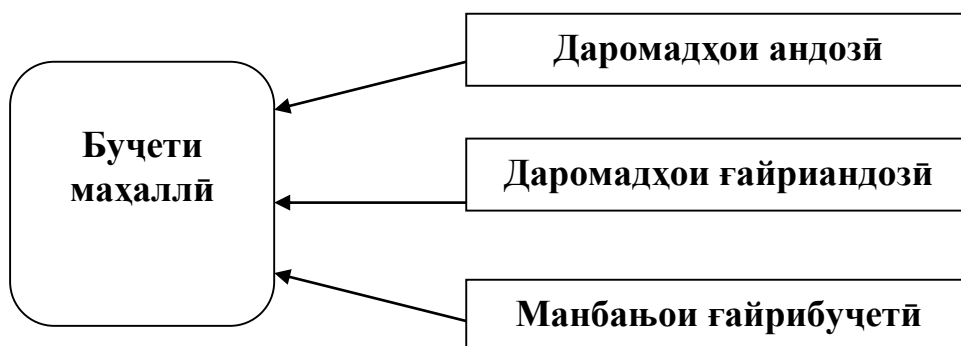
Ҳукуматҳои маҳаллӣ дар минтақаҳо барои таъмини инкишофи иқтисодӣ – иҷтимоии худ аз ҳуқуқҳои Конститутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон қарорҳои Маҷлиси Олӣ, фармонҳои президенти кишвар, қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қарорҳои Маҷлиси Олӣ ва раиси ҳукуматҳои маҳаллӣ истифода менамоянд. Мақомотҳои давлатии молияи ҳукуматҳои маҳаллӣ мувофиқи меъёрҳои ҳуқуқие, ки дар боло зикр карда шуданд, яъне ҳуқуқ ва салоҳиятҳои онҳоро муқаррар намудааст, истифода менамоянд. Аҳамияти ҳуқуқии бучети мақомотҳои ҳукуматҳои маҳаллӣ дар он ифода меёбанд, ки дар асоси он баъзаи молиявӣ ташкил карда мешавад, ки онро барои ҳалли масъалаҳои иҷтимоию иқтисодӣ

дар миқёси минтақа мувофиқи салоҳияти онҳо ба назардошти хусусиятҳои хоси маҳалҳо истифода бурда мешавад.

Асоси ҳуқуқии бучети мақомотҳои ҳукуматҳои маҳаллӣ дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон асоснок карда шудааст, ки мувофиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи асоси сохтори бюджет ва ҷараёни бюджет», ки аз 15 майи соли 1997 №423 қонун «Дар бораи Ҳокимияти давлатӣ дар ҷойҳо», ки аз 1 декабри соли 1994 ва дигар ҳуҷҷатҳои меъёри – ҳуқуқие, ки дар қонунҳои органҳои ҳокимияти мақомотҳои маҳаллӣ акс ёфтааст, истифода мебаранд [1].

Мақомотҳои давлатӣ ҳукуматҳои маҳаллӣ аз маблағҳои бучети маҳаллӣ мустақилона истифода менамоянд, барои ҳалли масъалаҳои молиякунонии соҳаҳои ҷори истеҳсоли бехтар намудани дараҷаи иҷтимоӣ аҳоли ва ҳалли барномаҳои иқтисодӣ-иҷтимоии маҳалҳо истифода менамоянд. Яке аз вазифаҳои органҳои давлатии ҳокимияти маҳаллӣ оқилона, мақсаднок ва самаранок истифодабарии маблағҳои бучети маҳалҳо мебошад, ташкил медиҳад. Даромадҳои бучети ҷумҳуриявӣ аз даромадҳои андозиву ғайриандозӣ, инчунин аз воридоти маблағҳои беподош иборат мебошанд.

Қадвали 1. Нақшаи даромадҳои бучети маҳаллӣ [9]

Ба даромадҳо аз андоз дохил мешаванд:

- андозҳои умумидавлатӣ, ки феҳристу меъёри онҳоро қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян намудааст. Таносуби тақсими андозҳои мазкур дар байни бучети ҷумҳуриявӣ ва бучетҳои маҳаллӣ дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли навбатии молиявӣ муқаррар мегардад.

Ба даромадҳои ғайриандозӣ дохил мешаванд:

- даромад аз хизмати пулакӣ, ки аз ҷониби мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва ташкилотҳои бучетии тобеи мақомоти мазкур расонида мешавад;

- ғоидаи Бонки миллии Тоҷикистон тибқи меъёрҳои, ки қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар кардааст;

- даромад аз фурӯши захираву пасандозҳои давлатӣ, ғоизи сармоягузори давлатӣ, дивиденди саҳмия аз дорони молиявӣ;

Ҳамчунин ба даромади бучети ҷумҳуриявӣ аз ҳисоби манбаҳои ғайрибучетӣ тааллуқ доранд:

- грантҳо ва дигар маблағҳои бе подош, ки аз шахсони воқеӣ, ҳуқуқӣ ташкилотҳои байналмилалӣ, ҳукуматҳои кишварҳои хориҷӣ ворид мешаванд;

- маблағе, ки дар натиҷаи ҳисоббаробаркунии байни бучетҳои ҷумҳуриявӣ ва маҳаллӣ ба вуҷуд меояд;

- маблағҳои, ки аз истифода ва фурӯши амвол ворид мешаванд, ҳамчунин қарзгирии давлатии дохилӣ ва берунӣ, ки дар бучети ҷумҳуриявӣ берун аз даромад ҳамчун манбаи маблағгузори касри бюджет истифода мешаванд.

Даромадҳои хазинаҳои мақсадноки давлатӣ аз ҳисоби манбаҳои зерин ташкил меёбанд:

- андозу бочҳои махсуси мақсаднок ва ҳатмӣ, ки қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар кардааст;

- маблағҳои ихтиёран супурдаи шахсони воқеи ва ҳуқуқӣ;
- маблағҳои буҷети давлатӣ;
- фоида аз фаъолияти соҳибкорӣ, ки ҳазинаи дахлдор ҳамчун шахси ҳуқуқӣ амали мегардонад;

- даромадҳои дигар, ки қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон муқаррар кардааст.

Даромадҳои ҳазинаҳои мақсадноки давлатӣ дар буҷети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли навбатии молиявӣ алоҳида, аз рӯи меъёрҳои муқаррар намудаи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба ҳисоб гирифта мешаванд [8].

Дар шароити иқтисоди бозорӣ ташкили фаъолиятҳои истеҳсолию тиҷоратӣ ва дигар намудҳои фаъолиятҳои хоҷагидорӣ чиҳати дарёфти сарчашмаҳои гуногуни воридоти маблағҳо ба буҷети давлатӣ ва буҷетҳои сатҳи дигари низоми буҷетӣ вазифаи аввалиндараҷаи давлату ҳукумат ба ҳисоб меравад.

Маълум аст, ки молияи давлатӣ маҷмӯи муносибатҳои пулиеро дар бар мегирад, ки тавассути буҷети ҷумҳуриявӣ, маҳаллӣ ва фонди мақсадноки давлатӣ ташкил карда шуда, баҳри иҷрои вазифаҳои мақомотҳои иҷроияи ҳокимияти давлатӣ ва маҳаллӣ истифода мегардад.

Ҳангоми омӯзиши масъалаи мазкур муайян гардид, ки дар инкишофу рушди молияи давлатӣ нақши асосиро буҷети давлатӣ мебозад. Буҷети давлатӣ ин захираҳои асосии маблағҳои пулие аст, ки дар шакли нақшаи молиявии давлат оид ба ҷамъоварӣ аз нав тақсимкунӣ ва истифодабарии маблағҳои пулӣ дартиб гардида, дар шакли қонун қабул ва амалӣ карда мешавад. Барои амали гардидани нишондиҳандаҳои буҷети давлатӣ дар шароити иқтисоди бозорӣ буҷетҳои маҳаллӣ низ нақши калон мегузоранд. Аз ин хотир ташкили механизмҳои гуногуни иҷроиши даромаду хароҷоти буҷетҳои маҳаллӣ зарур аст. Буҷети маҳаллӣ қисми таркибӣ ва асосии буҷети давлатӣ ба шумор рафта, дар иҷроиши барномаҳои давлатӣ ва рушди маҳаллову мамлакат нақши басо арзанда мегузорад.

Ҳангоми омӯзиши мавзӯи қор маълум гардид, ки дар давлатҳои тараққикардаи дунё аҳамияти бештар ба молияи маҳаллӣ дода мешавад, зеро қисми асосии хароҷоти буҷети давлатӣ тавассути буҷетҳои маҳаллӣ сарф карда мешаванд. Бинобар ин санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ бисёртар оиди молияи маҳаллӣ ва буҷети маҳаллӣ қабул карда мешаванд. Аз ин лиҳоз сатҳи иҷтимоии аҳолий дар давлатҳои тараққикарда, нисбат ба давлатҳои рубатаракқӣ баландтар аст.

Аз омӯзиш ва таҳлилӣ мавзӯи қори худ ба ман маълум гардид, ки чи қадаре, агар таркиби молияи маҳал ва буҷетҳои маҳалҳо омӯхта шуда, инкишоф дода шаванд, ҳамон қадар буҷети давлатӣ афзуда, иқтисодиёти кишварамон рушд мекунад. Барои амалигардонии буҷетҳои маҳаллӣ нақши ҳар як сокини кишвар зарур аст, зеро ҳангоми пардохти пурра ва саривақтии андозҳо аз ҷониби онҳо боиси саривақт иҷро гардидани буҷетҳои маҳаллӣ мегардад. Дар ин шароит давлат бо ёрии буҷетҳои ҷумҳуриявӣ ва маҳаллии худ имконияти таъсиррасониро ба иқтисодиёт ва дараҷаи иҷтимоиёти аҳолий бо роҳи кумақрасони ба субъектҳои хоҷагиҳо, минтақаҳо, ноҳияҳо ва маҳалҳо, сармоягузори давлатӣ, маблағгузори буҷетӣ пайдо намуда сабаби тағирёбии таносубҳои соҳаҳои иқтисодиёт мегарданд.

Чӣ тавре, ки дар қор қайд гардидааст, ташкили дурусти механизмҳои иҷроиши буҷетҳои маҳаллӣ дар шароити имрӯза хело зарур аст, ки амалигардонии он боиси дарёфти захираҳои нави молиявӣ мегардад.

Механизми буҷетӣ оломи фаъоли баамалбарории сиёсати буҷетии давлат, алалхусус мақомотҳои ҳокимияти давлатии маҳалҳо мебошад. Моддаҳои даромаду хароҷоти буҷетӣ баҳодиданда ва инъикоскунандаи сарчашмаҳои ташкилӣ ва тамоюли истифодаи маблағҳои буҷетӣ мебошанд.

Барои рушди минбаъдаи даромадҳои буҷетҳои маҳаллӣ ва иҷроиши саривақтии онҳо, инчунин самаранокии онҳо вобаста ба натиҷаи таҳлилҳои мавзӯи қор чунин пешниҳодҳо дорам:

1. Мавзӯи мазкур дар ҳамаи муассисаҳои таълимӣ ба донишҷӯён омӯзонида шавад, зеро донишҷӯён моҳияти даромадҳои бучетҳои маҳаллӣ барои ҳар як шахс ва инчунин барои ҳамаи иқтисодчиён зарур аст.

2. Ба мисли давлатҳои тараққикарда ташкил ва қабули санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ дар соҳаҳои молияи маҳаллӣ пеш аз ҳама оиди ҷабҳҳои бучетҳои маҳаллӣ зиёдтар ба роҳ монда шавад.

3. Барои такмили бучетҳои маҳаллӣ ва афзоиши даромадҳои онҳо соддагардонии низоми андозҳо ва супоридани саривақтии онҳо аз ҷониби соҳибкорону шахрвандон хело зарур аст.

Дар омӯзиши ва таҳлилии мавзӯ аз адабиёту дарстурамалҳои методӣ ва рӯзномаву маҷалаҳои наватарин, инчунин қонуни нишондиҳандаҳои омӯри истифода бурда шуд, ки мазмуни қорро пурра гардониданд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи бучети давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои соли 2020», шаҳри Душанбе 7 майи соли 2020, №1691
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Оиди сохтори асосии бучет ва ҷараёни бучет» аз 15 майи соли 2015 №423
3. Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон, Душанбе, 2013 сол
4. Молияи Тоҷикистон, омили солона, барои соли 2020
5. Ҳисоботҳои Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон (www.minfin.tj)
7. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон. Шаҳри Душанбе, 22.12.2017
8. Болобанов А.И «Финанси», Санкт-Петербург, 2015 г.
9. Қонмамадов Ш.Б., Ҳомидов А., Мамадалиев Ф.С., Раҳмонов Ҷ.Р., Бучети давлатӣ ва маҳаллӣ, Душанбе-2010, Саҳ. 24
10. Ҳасанов А., Миразизов А., Содиков Н. «Молия ва қарз», Душанбе 2010. Саҳ.216-228

Гафуров С.Х. - ассистент

Институт туризма, предпринимательства и сервиса

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ МЕХАНИЗМА ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЕ ИНДУСТРИАЛЬНО-ИННОВАЦИОННЫМ РАЗВИТИЕМ ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Методологические и «концептуальные подходы к обеспечению инновационного развития представляют предмет значительного числа полемик в научно-исследовательской литературе. Вопросы о ключевых субъектах инновационного развития, о роли государства в инновационном развитии и др. носят дискуссионный характер» [3, с 66].

В современной научной литературе можно встретить различные подходы к определению сущности инновации. Данный термин может иметь различные значения в зависимости от контекста, а выбор подхода к определению понятия зависит от конкретных целей измерения или анализа.

В научный оборот понятие «инновация» как новая экономическая категория было введено австрийским ученым Йозефом Шумпетером, который, говоря о новых комбинациях факторов производства, трактовал инновации как любое возможное изменение, происходящее вследствие коммерческого использования новых или усовершенствования существующих решений технического, технологического, организационного характера в процессах производства, снабжения, сбыта продукции. Й. Шумпетер выделял пять таких комбинаций изменений:

1. Выпуск нового продукта или известного продукта иного качества.
2. Внедрение нового, ранее неизвестного в данной области метода производства.
3. Проникновение на новый рынок сбыта, будь то известный или ранее неизвестный.

4. Получение новых источников сырья или полуфабрикатов.

5. Организационная перестройка, включая создание монополии или ее ликвидацию.

В международной практике выработан стандарт понятия инновации как вполне определенной управленческой категории. Формированию этого стандарта во многом способствовали две работы, известные под названиями «Руководство Фраскати» (город в Италии, где в 1963 г. была принята первая версия документа) и «Руководство Осло» (Осло, 1992 г.). Первая из них - «Руководство Фраскати» - представляет собой рекомендации по сбору, обработке и анализу информации о науке и инновациях, которые постоянно корректируются и совершенствуются группой национальных экспертов по науке и инновациям Организации экономического сотрудничества и развития (ОЭСР). В руководстве содержатся основные понятия, относящиеся к научным исследованиям и разработкам, их состав и границы. Второй документ «Руководство Осло» представляет собой методику сбора данных о технологических инновациях. [4, с 26].

Инновация как результат	
Й. Шумпетр	инновации – это изменения с целью внедрения и использования новых видов потребительских товаров, новых производственных и транспортных средств, рынков и форм организации в промышленности
Лапина В.Н.	инновации - комплексный процесс создания, распространения и использования нового практического средства, необходимый для достаточного обеспечения спроса потребителей
Бердниковой Л.Ф.	инновации это конечный результат инновационной деятельности в виде новой или усовершенствованной продукции или услуги, технологии, полученной при реализации иннова-ционного процесса
Комилова С.Дж. и Алиевой Г.Ш.	инновация может быть рассмотрена как в динамическом, так и в статическом аспекте. В по-следнем случае, инновация, представляется как конечный результат научно-производственного цикла, как результат обладающий новизной и удовлетво-ряющий определенную инновационную потребность
Инновация как процесс	
Медынского В.Г.	технический, экономический и общественный процесс, ориентированный на производство нового товара (услуги), реализованный посредством внедрения новшеств
Санто Б.	общественный, технический, экономический процесс, практическое использование идей, изобретений, которое приводит к созданию лучших по своим свойствам изделий, технологий, ориентировано на экономическую выгоду, прибыль, добавочный доход, охватывает весь спектр видов деятельности - от исследований и разработок до маркетинга
И.В. Афонин	новшество, или новация, это результативная сторона инноваций, её характер и назначение. Нововведение -это процесс разработки, внедрения и эффективного использования конкретного новшества. Инновации - это целенаправленный, интенсивный процесс получения нового прикладного результата, имеющего потенциальную, достаточно близкую во времени социально- экономическую полезность высокой вероятности
Джумаев У.М.	инновации в общеэкономическом плане, как обновление основного капитала (производственных фондов) или производимой продукции на основе внедрения новшеств достижений науки, техники, технологии; это закономерный, объективный процесс совершенствования общественного производства

Рисунок 1. Определение термина «инновация» отечественными и зарубежными исследователями

В соответствии с международным стандартом «инновация определяется как введение в употребление какого-либо нового или значительно улучшенного продукта (товара или услуги) или нового или значительно улучшенного процесса, нового метода маркетинга или

нового организационного метода в деловой практике, организации рабочих мест или внешних связях.

По Законе Республики Таджикистан «Об инновационной деятельности» инновация - нововведение в области техники, технологии, работ, услуг или управления, основанное на использовании достижений науки и передовой технологии, имеющей высокую производственную и общественную эффективность. [2, с 43].

Развитие Национальной инновационной системы Республики Таджикистан нацелено на достижение устойчивого развития страны путем диверсификации отраслей экономики и отхода её от сырьевой направленности, при этом инновации определены как основной фактор, определяющий конкурентоспособность национальной экономики. Полноценное использование инноваций для дальнейшего динамичного развития экономики и общества возможно при проведении государством целенаправленной инновационной политики. Для формирования Национальной инновационной системы определены 4 основных элемента и мы эти данные рассматриваемся в рисунок 2:

Научно-технический	Таджикистан включает в себя академические, отраслевые научные учреждения, высшие учебные заведения.	Инновационная	По данным Государственного агентства по статистике РТ инновационная активность предприятий в Таджикистане в 2017 г. составило – 1,9 %.	Инновационная	Исходя из возможностей Научного потенциала соответствующим постановлением Правительства Республики Таджикистан утвержден Перечень перспективных направлений исследования, на основе которых могут составляться инновационные проекты	Финансовая инфраструктура	Комплексное финансирование исследовательских и научно-производственных образовательных процессов в сфере инновационно – технологического развития.
---------------------------	---	----------------------	--	----------------------	--	----------------------------------	--

Для выявления реальных перспектив экономического развития необходимо определить наиболее значимые параметры, от которых зависит итоговые результаты экономической деятельности страны и регионов. Определяющим направлением развития национальной экономики является разработанная и получившая одобрение Парламента страны «Национальная стратегия развития Республики Таджикистан на период до 2030 года (НСР-2030)». В этой программе рассматриваются три альтернативных сценария [1, с.86]:

- инерционный;
- индустриальный;
- индустриально-инновационный.

Анализ экономики Республики Таджикистан показывает, что выбор стратегии зависит от уровня развития промышленности. Это связано в первую очередь с тем, что наблюдается их неравномерное развитие, обусловленное различными природно-климатическими факторами, сложившейся инфраструктурой, имеющимся производственным потенциалом, наличием квалифицированных трудовых ресурсов [2, с.191].

ЛИТЕРАТУРА

1. Национальная стратегия развития Республики Таджикистан на период до 2030 года - Душанбе, ООО «Контраст» 2016, С.86

2. Программа развития семеноводческой отрасли в Республике Таджикистан на 2010-2014 годы. Постановление Правительства Республики Таджикистан от 28 мая 2009 года, №297.
3. Стратегия инновационного развития Республики Таджикистан на период до 2020. Утверждена постановлением Правительства Республики Таджикистан от 30 мая 2015 года, № 354.
4. Инновационный менеджмент: учеб. пособие / под ред. А.В. Барышевой. – М.: Феникс, 2010
5. Келле В.Ж. Инновационная система России: формирование и функционирование. – М.: Едиториал, 2008
6. Лебедев Н. М., Ясин Е. Г. Культура и инновации: к постановке проблемы // Форсайт. – 2009. – №2 (10). – С. 16–26
7. Леонтьев Л.И. О формах и методах стимулирования инновационной деятельности. – М.

*Давлатова Қ.О. – асисстент
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ*

МУШКИЛОТИ МУҲОЧИРАТИ МЕҲНАТИИ ЗАНОН ДАР КИШВАР

Сиёсатҳои нави ҷаҳонӣ, аз як тараф ва рушди нобаробари иқтисодии кишварҳо, аз тарафи дигар барои аҳамияти назарраси сиёсӣ ва иҷтимоӣ иқтисодӣ пайдо кардани муҳочирати меҳнатӣ роҳ кушоданд ва муҳочирати меҳнатӣ аз ҷониби аксар кишварҳои олам ба сифати раванди умумиҷаҳонӣ эътироф карда шуд. Дар баробари ин, қанда ё заиф гардидани алоқаҳои иқтисодии байни кишварҳо ва зарурати нигоҳ доштани тавозуни манфиатҳои геополитикии кишварҳои абарқудрат дар ҷаҳони муосир ба муҳочирати меҳнатӣ тақон ва неруи тоза бахшид аанд. Ҳамчунин аз нуқтаи назари ҷаҳонишавии иқтисодиёт ташаккули бозори байналхалқии меҳнат аҳамияти муҳим пайдо кард, ки дар содирот ва воридоти қувваи корӣ ифода меёбад.

Илова бар ин, тайи чанд соли охир муҳочирати меҳнатии устувор ба тақсими нави бозори меҳнат сабаб гардид ва иҷрои баъзе қорҳои мушаххас, дар як қатор кишварҳо ба зиммаи муҳочирони меҳнатӣ қарор гирифт.

Заминаи асосии захираҳои меҳнатии барзиёд ва суръат гирифтани раванди муҳочирати меҳнатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон афзоиши аҳоли ва норасоии маблағҳои моляӣ барои таъсиси ҷойҳои корӣ ба ҳисоб меравад.

Асоси раванди муҳочирати меҳнатӣ зерин таъсири омилҳои маҷбурии назарраси иқтисодӣ аз кишварҳои захираҳои меҳнатиашон барзиёд ба кишварҳои захираҳои меҳнатиашон кам ва аз минтақаҳои дорои вазъи касодӣ иқтисодӣ ба минтақаҳои дорои вазъи мусоиди иқтисодӣ сурат мегирад. Дар ин ҳолатҳо ба сифати омилҳои суръатбахши муҳочирати меҳнатӣ омилҳои зерин баромад мекунанд: камбизоатӣ ва мушкилоти иҷтимоӣ иқтисодӣ, ҷустуҷӯи шароити нисбатан мусоид барои худтатбиқии иҷтимоии шахсият (хусусан татбиқи маҳорати корӣ ва малакаи касбӣ), машғул шудан ба тичорат, дастгирии молявии оила, таъмини ояндаи хуби кудакон ва ғайра.

Ҷунонки маълум аст, таркиби синусолии мавҷудаи аҳолии Тоҷикистон ба қисми қобили меҳнати он сарбории зиёди иқтисодӣ ба миён меорад. Бисёр шахсони сину соли қобили меҳнат ё тамоман қор намекунанд, ё аз сабаби паст будани музди меҳнат, мавҷуд набуадани ҷойи қор ва бо иқтидори пурра қор накардани қорхонаҳо ва ғайра қисман қор мекунанд.

Бояд таъкид намуд, ки муҳочирати меҳнатӣ масъалаи серпахлу ва дар айни замон ихтилофнок аст, дар бисёр ҳолатҳо ҳалли ин масъала агар ба манфиати муҳочир бошад ба зиёни давлат сурат мегирад, ё баръакс агар ба манфиати давлат бошад ба зарари муҳочирати меҳнатӣ мебошад. Вале аксаран муҳочирати ғайрирасмӣ ба манфиати қорфармо ва зарари давлат ва худӣ муҳочирати меҳнатӣ мебошад, зеро қорфармо ҳангоми ба истифодаи меҳнати ин гуруҳи муҳочирон ба даст овардани ғоида, ба давлат ягон навъ андоз намесупорад ва ба

муҳочир низ ба ивази меҳнати вазнинаш музди ночиз дода, ҳуқуқу манфиатҳои онро комилан поймол мекунад.

Муҳочирати меҳнатӣ аз баски қувваи арзони қорӣ ба ҳисоб меравад, бештар ба манфиати давлати қабулқунандаи муҳочирон мебошад, зеро муҳочират на танҳо барои афзудани қисми даромади бучети ин давлат мусоидат мекунад, балки то андозае барои пешрафту ободонӣ ва беҳбудии вазъи иҷтимоию демографии он мамлакат низ ҳисса мегузорад.

Муҳочирати меҳнатӣ, дар маҷмӯъ, равандест, ки ҳамаи ҷанбаҳои иҷтимоию иқтисодии ҳаёту фаъолияти одамонро дар бар гирифта, ба иқтисодии кишварҳои алоҳида алоқамандии наздик дорад ва метавонад ба беҳтар шудани шароити иҷтимоию иқтисодӣ мусоидат намояд. Дар баробари ин, раванди мазкур метавонад баръакс ба нобаробарии иқтисодию иҷтимоӣ суръат бахшида, зӯрварӣ ва истисмори иқтисодиро ба миён орад.

Бояд гуфт, ки вобаста ба вазъи замон ва дигаргуниҳои сиёсӣ иқтисодӣ баъзе навъҳои муҳочират микӯс ва аҳамияти пештари худро аз даст медиҳанд ва навъҳои дигар ӯ тамомоан навъҳои муҳочират ба вучуд омада, ҷойи навъҳои пештарро ишғол менамоянд.

Ба андешаи аксари муҳаққиқон феминизатсияи муҳочирати меҳнатӣ, яъне афзоиши ҳиссаи занон дар миқдори умумии муҳочирон хусусияти хоси марҳилаи ҳозираи рушди муҳочирати меҳнати байналмилалӣ ба ҳисоб меравад. Мутобиқи маълумоти манбаҳои боеътимоди иттилоотии Созмони Милали Муттаҳид ва дигар созмонҳои бонуфузи байналмилалӣ дар айни замон муҳочирати занон бо суръат пеш меравад ва дар баъзе кишварҳои пешрафта назар ба муҳочирати мардон бартарӣ пайдо намуда, андешаи нодурустери, ки гуё муҳочирати меҳнати занон дар қиёси муҳочирати меҳнати мардон дорои хусусияти дувумдараҷа мебошад, аз байн мебарад.

Вале бояд қайд кард, ки дар кишварҳои гуногун вобаста ба арзишҳои миллию фарҳангӣ муҳочирати меҳнати занон метавонад ҳам оқибатҳои иҷтимоию иқтисодии мусбат ва ҳам оқибатҳои манфӣ дошта бошад. Натиҷаи мусбат барои кишвари фиристандаи занони муҳочирани меҳнатӣ он аст, ки ба таври назаррас барои паст шудани шиддати бозори дохили меҳнат ва коҳиш ёфтани масъалаи бекорӣ мусоидат мекунад. Барои кишвари қабулқунандаи занони муҳочирани меҳнатӣ низ ба даст овардани қувваи қорӣ нисбатан ҷавону арзон натиҷаи мусбат мебошад. Дар ин ҳар ду ҳолат ҳам қисми даромади бучети ҳар ду давлат афзоиш хоҳад ёфт .

Натиҷаи манфии муҳочирати меҳнати занон дар аксари кишварҳо, махсусан дар кишварҳои дорои ҷомеаи анъанавӣ пеш аз ҳама ба коҳиш ёфтани арзишҳои фарҳанги миллий ва ҳалалдор шудани сохтори иҷтимоию демографии ҷомеа алоқаманд аст.

Маълум аст, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон ба сифати кишвари мустақил ва узви комилҳуқуқӣ ҷомеаи ҷаҳонӣ аз равандҳои имрӯзаи муҳочирати меҳнатӣ, аз ҷумла муҳочирати меҳнати занон дар қанор буда наметавонад ва дар Тоҷикистон миқдори муҳочирони меҳнатӣ аз ҳисоби занон сол то сол меафзояд.

• Чунон, ки аз ин маълумот ба мушоҳида мерасад, ин раван тамоюли афзоиш дорад.

Пушида нест, ки ҷомеаи шахрвандии Тоҷикистон Ҷомеаи сунатист ва вазифаи зан дар ҷунин ҷомеа пеш аз ҳама ба душ доштани рисолаи модар ва тарбияи фарзанд аст. Бар замми ин, зан дар ин ҷомеа нақши қадбонуию ҳонадориро ба зимма дорад. Афзоиши босуръати муҳочирати меҳнати занон дар Тоҷикистон ба рушди забону фарҳанг ва дигар муқаддасоти миллий, аз қабилӣ тарбияи фарзанди солим ва ахлоқу одоби ҳамида монеа эҷод карда, метавонад асосҳои фарҳанги миллиро ҳалалдор созад ва ба пойдорию устувории пояҳои давлати миллий таҳдид намояд. Бинобар ин, зарур аст, ки имрӯз ҷомеаи илмию фарҳангии мо ин воқеиятро амиқан эҳсос намуда, барои пешгирӣ ва рафъи мушкилоти дар ин замина ба миёномада ба таври дастаҷамъӣ саъю кушиш ба харҷ диҳад.

Муҳочирати меҳнати занон аз Тоҷикистон аслан ба мақсадҳои беҳтар кардани вазъи мушкилоти иқтисодии оила, ба хусус пайдо кардани маблағ барои хариди маблағи истиқомат ва таҳсили фарзандон, надоштани ҷойи қори муносиб дар ватан сурат мегирад. Вале, мутаасифона, бояд таъкид кард, ки миқдори хело ками занону духтарони тоҷик дар

Ҳамчун. ба назари мо, бо мақсади коҳиш додани муҳочирати меҳнати занон дар Тоҷикистон андешидани тадбирҳои зерин аз манфиат холи нест:

1. Арзишҳои оилавӣ ва тарбияи фарзанд дар Тоҷикистон муқаддасоти миллий эътироф шуда ҳангоми ба қор гирифтани дар қорхонаву муассисаҳои, ки заҳматталаб нестанд ва қори вазнинро талаб намекунанд, барои занону духтарон афзалият дода шавад. Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи рӯзи модар эълон шудани 8-уми март, Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд” ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, ки бузургдошти модар ва забону фарҳанги миллиро талаб мекунанд, метавонанд ба сифати маводи тарғиби модар, арзишҳои оилавӣ, ғиромидошти забони модарӣ, фарҳанги миллий ва ғайра мавриди истифодаи васеъ қарор дода шаванд.

2. Барои ба қор ҷалб кардани занону духтарон аз ҳисоби маблағҳои бучетӣ, ва сармоягузориҳои мустақими дохилию хориҷӣ қорхонаҳои қалони саноатӣ, дар намунаи қорхонаи бофандагӣ дар ш. Душанбе, ки дар замони Шӯравӣ вучуд дошт, сохта ба истифода дода шаванд. Ба қор фаро гирифтани занону духтарон дар қорхонаҳои азим ва дар назди чунин қорхонаҳо амал намудани боғчаю қудакистон ва мактабҳои таҳсилоти ибтидоию миёна ба тарбияи солими фарзандон, ки бе шубҳа ояндаи давлату миллат ба онҳо вобастагӣ дорад ба таври назаррас мусоидат менамояд. Ташкили қоргоҳу қорхонаҳои хурд, ки ҳарчанд қойи қорхонаҳои қалонро гирифта наметавонанд, низ барои ба қор таъмин кардани занону духтарон метавонад, нақши мусбат иҷро намояд.

Танзими босамари муҳочирати меҳнатӣ хусусан коҳиш додани суръати афзоиши муҳочирати занон дар Тоҷикистон ба пойдор мондани анъана ва арзишҳои фарҳанги миллий дар шароити душвори ҷаҳонишавӣ мусоидат мекунад.

АДАБИЁТ

1. Проблемы трудовой миграции и пути их решения.-Душанбе: «Ирфон»,2006-232 с.
2. Вазъи бозори меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аз руи натиҷаҳои тадқиқоти қувваи қори июн-июли соли 2009.-Душанбе 2010.-337с.

Олимов Д.А.

Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон

ТАЪСИРИ НИЗОМИ ТАНЗИМИ ДАВЛАТИИ РУШДИ ЗЕРМАЧМЎИ ГЎШТУ ШИР ДАР НОҲИЯҲОИ ТОБЕИ ҶУМҲУРӢ

Танзими давлатии ҳоло амалкунанда қорабиниҳои бевосита ва бавоситаи таъсир ба фаъолияти бозигарони асосии бозори ширро тавассути сиёсати бучетӣ, сармоягузорӣ, кредитӣ, савдои хориҷӣ, андозӣ, техникӣ, зиддимонополӣ дар бар мегирад (нигаред ба расми 1). Дар он самтҳои танзими давлатии зермаҷмӯии гӯшту шири ҳӯроқворӣ дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ инъикос ёфтааст.

Дар трансформатсияи системаи танзими давлатии зермаҷмӯии гӯшту шир давраҳои зеринро метавон қудо намуд: а) «тобозорӣ», б) бартарӣ додани фишангҳои бозорӣ ва либерализатсияи пурраи бозори шир ва ниҳоят, в) якҷоякунии фишангҳои таъсири давлатӣ ва фишангҳои бозорӣ. Чунин эволютсия дар умум траекторияи рушди системаи танзими тамоми иқтисоди мамлақатро тақрор менамояд, аммо барои зермаҷмӯии гӯшту шири ҳӯроқворӣ ин қиҳати аввалия хос аст, ки аз як тараф, аз дарки зарурати чунин якҷояқунӣ, аз тарафи дигар бошад, аз адами системаи пурраи бартарарфсозӣ, чун ноқомии бозорӣ, ноқомии давлат дар дастрасии рушди баробарқунии тавозун иборат мебошад.

Барои танзим ва дастгирии рушди қорводорӣ шир барномаи дахлдори идоравии мақсаднок бо номи «Рушди қорводорӣ ширдеҳ ва афзоиши истеҳсоли шир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2010-2015» таҳия гардида буд, ки механизми иҷрои он амалисозии барномаҳои дахлдори минтақавиро пешбинӣ мекард[3].

Ҳамин тавр, барномаҳои аз қиҳати иқтисодӣ аҳамиятнок ба қисмати минтақавии барномаи ҷумҳуриявӣ мақсаднок табдил ёфтанд. Стратегияи интиҳобшудаи қобачогузори

маблағҳои бучети ҷумҳуриявӣ самтнокиро барои дастгирии афзалиятноки минтақаҳои дорои суръати нисбатан баланди рушди истеҳсолоти маҳсулонода, ки чун қоида бо сатҳи миёна ва на он қадар баланди маҳсулнокии чорво таъминанд, инъикос мекунад. Дар оянда нақши чунин барномаҳои минтақавӣ дар ҷумҳури қоҳиш ёфт (ҷадвали 1).

Ҷадвали 1.

Самаранокии иҷрои барномаҳои аз ҷиҳати иқтисодӣ аҳамиятноки минтақавии рушди чорвои ширдеҳ барои солҳои 2012-2019

	Солҳо							2019 назар ба с.2012 ,%
	2012	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
Теъдоди субъектҳои ҚТ иштирокчиён	15	14	16	18	19	21	22	146,6
Маблағ ҷудо карда шуд, ҳамагӣ, ҳазор сомонӣ	14454,31	12519,95	6716,22	14746,41	4149,9	4485,4	4687,5	30,8
аз он ҷумла аз бучети ҷумҳуриявӣ	4617,15	1796	1567,85	1850	1213,37	1311,4	1418,3	32,4
аз бучетҳои минтақавӣ	9837,16	10721,95	5148,37	12896,41	2936,53	3174	3269,2	33,2

Манбаъ: Дар асоси маълумоти оморӣ аз ҷониби муаллиф ҳисоб карда шудааст.

Дастгирии бевоситаи бучетӣ дар барномаи соҳавии мақсаднок «Рушди равшантозақунӣ ва панирсозӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2016 - 2020» низ пешбинӣ шуда буд. Дар ин барнома низ ҷубронкунии қисми хароҷот барои пардохти фоизҳои кредит (қарз)-ҳои сармоягузорӣ, кредитҳои кӯтоҳмуддат барои хариди шири хом аз молистеҳсолкунандагони ватанӣ; гузаронидан ба ташкили технологияҳои нав ва тақмили технологияҳои мавҷуда ва ғайра нигаронда шудааст, дар назар дошта шуда буд.

Барои рушди чорводории зотии ширдеҳ субсидия аз бучети ҷумҳуриявӣ ба бучетҳои субъектҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон бо шартӣ маблағгузориҳои якҷояи ҳиссаӣ барои ташкилотҳои хоҷагии қишлоқ ва хоҷагиҳои деҳқонӣ, ки дар онҳо чорвои зотӣ дар регистри давлатии зотпарварӣ ба қайд гирифта шудаанд, ҷудо карда мешавад, барои ҷуброни қисми хароҷот, аз он ҷумла ҷиҳатҳои зерин сарф мегардад:

- нигоҳдории саршумори зотии модаговҳои хоҷагии қишлоқ;
- нигоҳдории барзаговҳои маҳсулдеҳи зотӣ дар ташкилотҳо дар мавриди бордоркунии сунъии чорвои хоҷагии қишлоқ;
- хариди барзаговҳои ҳосилдеҳи ташкилотҳо оид ба бордоркунии сунъии чорвои хоҷагии қишлоқ;
- хариди нутфаи барзаговҳои зотии ҳосилдеҳ, ки сифати наслро беҳтар мекунад;
- хариди чанин;
- хариди ҷавонаи зотӣ.

Танзими нархҳо. Тавозунбаробаркунии нарҳи аз таносуби «боадолат»-и вазни қиёсии ҳар як иштирокчиӣ зермаҷмӯи ширию маҳсулотӣ дар сохтори арзиши иловашуда, аз як тараф, аз тарафи дигар бошад- роҳ надодан ба нарҳи истеъмолий ба шир ва маҳсулоти ширӣ баланд аз бекурбшавии хӯроқворӣ иборат мебошад. Маҳз ба ин сабаб яке аз мушкилоти асосӣ ҳоло таъини «долон»-и нарҳи ба шири харидашуда аст. Вазифаи танзими нарҳгузориҳои бозори шири ҷумҳури аз он иборат аст, ки талаботи кафолатноки истеҳсолкунандагон дар давраи «мавсими серталабот» (аз моҳи апрел то июн) таъмин карда шавад, ки дар ин давра пешниҳоди шири хом баробари 60-70% афзуда, нарҳҳои харид аз арзиши аслиашон ҳам паст мефароянд.

Бояд қайд кард, ки раванди таъини нарҳҳои «боадолат» дар байни истеҳсолкунандагони ашёи хом ва корхонаҳои коркард дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 2016 муайян карда шуда буданд. Дар моҳи март соли 2017 дар доираи машварати якуми «Шири мамлакат» раванди имзокунии шартномаи байни истеҳсолкунандагон ва коркардкунандагони шир кушода шуда буд. Дар ин ҷо муҳим қабули низомнома оид ба таъини нарҳи боадолати базавӣ буд. Аз он ҷумла дар назар дошта шуд, ки нарҳи бозори миёнаи солонани шири хоми навъи якум бо параметрҳои нигоҳдории равшан ва сафеда мутаносибан бояд на кам аз 3,4% ва 3,0% буда, на кам аз 4,0 сомониро бе баҳисобгирии андозаи арзиши изофашуда барои молфиристонандаҳо бо коэффитсиенти мавсимии на зиёда

аз 1,2 дар бозор дар давоми соли 2016 муайян карда шавад.

Аммо таҷрибаи баимзорасонии шартномаҳо бо ширкатҳои калонтарин-коркардкунандагони шир шаҳодат аз он медиҳад, ки раванди мазкур хеле мураккаб аст ва ширкатҳои зиёд бо душворӣ ба бастании шартнома розӣ мешаванд. Баробари ин, танзими нарх мушкилоти афзоиши нархи маҳсулоти шириро ҳал карда наметавонад [4].

Исбот карда шуд, ки ислоҳоти аграрӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар вазъияти мураккаби иҷтимоию иқтисодӣ ба амал омада, хусусияти онро ноустувории алоқаҳои истеҳсолию хоҷагӣ, барҳамхӯрии назорати давлатӣ аз болои нархҳо ва музди кор, беқурбшавӣ, қиматшавии захираҳои ҷумҳурӣ мебошад. Ҳамзамон коста гардидани маблағгузори давлатӣ, пастшавии қобилияти харидории истеъмолгарони маҳсулоти хоҷагии қишлоқ, монополизми ташкилотҳои тайёркунанда ва корхонаҳои коркард, паритети нархҳоро барои маҳсулоти деҳот ва корхонаҳои саноатӣ боис гардида, майли пардохтнопазирро бештар гардонид.

Дар ниҳояти кор пастшавии ҳиссаи хоҷагии қишлоқ дар нишондиҳандаҳои асосии иқтисодӣ гардид. Исбот карда шуд, ки пастнамоии нархи хариди омехтаҳои хӯрокии чорво мувофиқи мақсад аст ва ин аз ҳисоби васеъ пеш гирифтани истеҳсоли хӯрокаи омехта дар сатҳи ноҳияҳо аз тариқи ташкили корхона ва коргоҳҳои хурду миёна манфиатнок мебошад. Барои муҳим будани таъмини самаранок истифодабарии захираҳо бо роҳи муттаҳид кардани хоҷагиҳои деҳқонии хурду миёна дар шакли кооперативҳо ва пеш гирифтани коркарди саноатии шир ва гӯшт муфид мебошад.

Дар раванди рушди зермаҷмӯи шир ва танзими давлатии он, банақшагири ва батартибдорӣ ва истифодаи дурнамо фишанги муҳим доништа шуда, зарурати дастгирии давлатӣ ва таҳияи чораҳо оид ба танзими равандҳои такрористеҳсолкунӣ аз ҳисоби махсусиятҳои бозорию конъюнктурии омилҳои минтақавӣ, ғайдаоварии кам, пастшавии талаботи дохилӣ, ноқомии инфрасохтори иҷтимоии нуктаҳои аҳолинишини деҳот пешниҳод гардида, асоснок карда мешавад, ки дараҷаи иқтисоди босуботи молистеҳсолкунандангони хоҷагии қишлоқ бояд аз ҳисоби рушди соҳибкорӣ ва дастгирии танзими давлатӣ бо роҳи тақвияти шакл ва воситаҳои банақшагири баланд бардошта шавад.

Исбот карда мешавад, ки ҳосилнокии майдонҳои кишти алафзор, чарогоҳ аз ҳисоби талу тепаҳо ва заминҳои обёришаванда, таъмини захираи мустақами ему хошок барои чорво омилҳои муҳим барои зиёд кардани истеҳсоли шир аз ҳисоби таҷрибаи хоҷагиҳои ватанӣ ба маврид мебошад. Айни ҳол танзими давлатии чорабиниҳои бевосита ва бавоситаи таъсир ба фаъолияти иштирокчиёни асосии бозори шириро тавассути сиёсати бучетӣ, сармоягузорӣ, кредитӣ, савдои хоричӣ, андозӣ, техникӣ, зиддимонополӣ дар бар мегирад, ки он самтҳои танзими давлатии зермаҷмӯи гӯшту шири хӯрокворӣ дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳуриро дар бар мегирад. Исбот карда мешавад, ки баробари танзими нархҳо, танзими гумрукию тарифӣ, назорат аз болои риояи тавозуни хӯрокворӣ барои шир дар бозори минтақавӣ аз мавқеи протекционистӣ зарур мебошад. Дар робита ба танзими андозӣ асоснок гардидааст, ки баробари камкунии андоз аз арзиши иловашуда, ҷорӣ намудани низоми тафриқавии асбӯрӣ вобаста ба аҳамияти иҷтимоии маҳсулоти шир омили таъсирбахш баромад мекунад. Ҳамзамон аз тариқи шартномавӣ ба танзим даровардани баробаркунии шароити хоҷагидорӣ иштирокчиёни бозорҳои молу маҳсулоти чорводорӣ бо роҳи кам кардани хароҷот дар ҳамаи занҷираи истеҳсолӣ самаранок мебошад.

АДАБИЁТ

1. Закон Республики Таджикистан «О безопасности пищевых продуктов» // Ахбори Маджлиси Оли Республики Таджикистан - Душанбе, 2012 - №8. - С. 827.
2. Закон Республики Таджикистан «О государственном бюджете на 2013 год» // Ахбори Маджлиси Оли Республики Таджикистан - Душанбе, 2012 - №11 - С. 957.
3. Асроров И. Рыночная экономика и ее модели / И. Асроров, З. Шарипов-Куляб: Сада, 2002. - С.51
4. Кудратов Р.Р. Рекомендации по организации деҳканских (фермерских) хозяйств - Душанбе, 2003. - С.18-20.

*Алишоев Х.Х. – н.и.и., дотсент
Давлатов Ш.Қ. – магистрант
Раҳмонов Ҷ.А. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

НАҚШИ ШИРКАТҲОИ САЙЁҲӢ ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИЁТИ МАМЛАКАТ

«Сайёҳӣ яке аз соҳаҳои муҳими бо шуғл фаро гирифтани аҳолии қобили меҳнат, баланд бардоштани сатҳи зиндагии мардум, рушди дигар соҳаҳои хизматрасонию истеҳсолӣ, инчунин муаррифии таъриху фарҳанг, табиат ва анъанаҳои миллӣ ба ҳисоб меравад»

Сайёҳӣ яке аз бахшҳои мебошад, ки дар рушди иқтисодиёт, ташаккули сармояи хоричӣ ва некӯаҳолии мардумон нақши калидӣ дорад. Ин бахш табиат ва зебоии кишварро инъикос мекунад. Он ба мардуми манотиқи дурдаст дар табиғи фарҳанг ва урфу одатҳои онҳо кӯмак мерасонад, инчунин ба беҳбуд бахшидани некӯаҳолии кишвар ва баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳоли имконият фароҳам меорад.

Рушди иқтисодию иҷтимоӣ ва инфрасохтори мусоиди сайёҳӣ, эҷоди тавонмандӣ низ яке аз ҷузъҳои асосии ҷараёни сайёҳӣ мебошанд. Умуман, инфрасохтори туристӣ, роҳҳо, меҳмонхонаҳо, корҳои ҷамъиятӣ, корхонаҳои хӯрокхӯрӣ ҳамаи ин ҷузъҳои меҳмондӯстӣ, ки занҷири бароҳати хизматрасонии сайёҳиро таъмин мекунанд, сайёҳони бештарро ҷалб мекунанд.

Хусусияти муҳимтарини фаъолияти иқтисодии марбут ба бахши сайёҳӣ дар он аст, ки онҳо ба се афзалияти баландтарини кишварҳои рӯ ба тараққӣ саҳм мегузоранд: ба даст овардани даромад, шуғл ва даромади асър, дар ин робита бахши сайёҳӣ метавонад ҳамчун омили рушди иқтисодиёт нақши муҳим бозад.

Рушди минтақаҳои сайёҳӣ ва ноил шудан ба хизматрасониҳои баландсифат барои сайёҳон манбаи иловагии даромади бучетҳои давлатӣ ва маҳаллӣ ба ҳисоб меравад.

Моҳияти ин гуна рушдро тавассути таҳқиқи системаи нишондиҳандаҳои мушаххаси иқтисодӣ, ки миқдор ва сифати хизматрасонии сайёҳӣ, нишондиҳандаҳои иқтисодии истеҳсолот ва фаъолияти хизматрасонии объектҳои дар соҳаи сайёҳӣ коршударо инъикос мекунанд, ёфтан мумкин аст.

Ҷадвали баҳодиҳӣ аз ҷузъҳои зерин иборат аст:

- андозаи ҷараёни сайёҳӣ;
- сифати заминаи моддию техникаӣ;
- устувории молиявӣ ва иқтисодии ширкатҳои сайёҳии амалкунанда;
- дараҷаи рушди сайёҳии байналмилалӣ.

Рушди сайёҳӣ ва инчунин таъсири судбахши он ба иқтисодиёти мамлакат, пеш аз ҳама, дар он зоҳир мешаванд, ки маблағҳои, ки сайёҳон барои хариди як намуни хизматрасонӣ сарф мекунанд ба бахшҳои саноатӣ, кишоварзӣ ва истеҳсолии иқтисодиёт равона карда шаванд. Ҷунин ҷалбкунӣ ба шарте имконпазир аст, ки маблағе, ки сайёҳон барои хариди хизматҳо ва маҳсулоти истеҳсолоти туристӣ ба бучаи давлат ворид кунанд.

Ҳолат ва рушди соҳаи туризми байналмилалӣ сазовори тавачҷӯҳи махсус аст, ки ҷанбаи мусбии он дар асоси :

- шумораи сайёҳоне, ки ба хорич сафар мекунанд;
- миқдори рӯзҳои сайёҳони хоричӣ дар қаламрави давлат;
- маблағи умумии пуле, ки сайёҳон ҳангоми сафари туристӣ сарф кардаанд ва ғайраҳо ба роҳ монда мешавад.

Рушди сайёҳӣ дар мамлакат афзалиятҳои худро дорад, ки бо:

- афзоиши гардиши пул, ки асосан бо асвори хоричӣ ифода ёфтааст.
- афзоиши ММД;

- ташкили чойҳои нави корӣ;
- таҷдиди сохтори фароғатӣ, додани он шакли мувофиқ барои истифодаи на танҳо сайёҳон, балки сокинони маҳаллӣ;
- ҷалби сармояи тозаи хоричӣ.

Дар шароити тезу тунд шудани муносибатҳои бозорӣ ва раванди ҷаҳонишавии иқтисодиёт ҳар як мамлакат, танҳо дар шароите рақобатпазир буда метавонад, ки вобаста ба ташкил ва рушди иқтисодиёти худ устувор бошад ва ё таҳкурсии устувори иҷтимоии иқтисодӣ ва маънавию доро бошад. Дар робита ба ин солҳои рушди сайёҳӣ, деҳот ва ҳунарҳои мардумӣ эълон гардидани солҳои 2019-2021 яке аз масъалаҳо ва заминаҳои асосии расидан ба иқтисодиёти иҷтимоии устувор ва рақобатпазир ба ҳисоб меравад. Барои таъмини ин соҳа ва рушди устувори сайёҳӣ ҳамчун манбаи иҷтимоии иқтисодӣ ва маънавӣ, тамоми мардуми тоҷикро зарур аст, ки аз аҳамият ва нақши сайёҳӣ дар ҷаҳони муосир, таҷрибаи давлатҳои пешқадам, имкониятҳои пешрафти соҳа ва дурнамои он чиҳати истифодаи самараноки захираҳо дар кишвар баҳраманд бошанд.

Сайёҳӣ дар сатҳи ҷаҳон дар солҳои охир аҳамият ва мавқеи хоси худро пайдо карда, бо самтҳои гуногун ва шаклу намудҳои фасеҳи хизматрасонӣ давра ба давра, рӯз ба рӯз рушд ёфта истодааст.

Таъсири назарраси сайёҳӣ ба ташаккули ММД-и мамлакат, кам шудани сатҳи бекорӣ ва тавозуни пардохтҳои асъорӣ ба он оварда мерасонад, ки иқтисодиёти сайёҳӣ ҳангоми банақшагирии рушди иқтисодиёти кишвар ба назар гирифта мешавад. Рушди сайёҳиро дар муддати тӯлонӣ ба нақша гирифтани ва пешгӯӣ кардани душвор аст, зеро омилҳои зиёд ба он таъсир мерасонанд. Аммо онро тавре ташкил кардан мумкин аст, ки ба зудӣ ба дигаргуниҳои мухталифи иқтисодиёт, сиёсат, эҳтиёҷот ва ғайра мутобиқ карда шавад. Дар ин сурат, сайёҳӣ омилҳои муҳими пешрафти иқтисодии кишвар хоҳад буд.

Бояд қайд кард, ки барои ворид намудани сайёҳон ба раванди рушди иқтисодиёти кишвар, банақшагириӣ ва назорати соҳаи он зарур мебошад. Пеш аз ҳама, муайян кардани миқдори захираҳо барои рушди сайёҳӣ, маҳдудиятҳои рушди сайёҳӣ, натиҷаҳои манфии азхудкунӣ бо назардошти таҷрибаи солҳои гузашта ва дигар кишварҳо зарур мебошад.

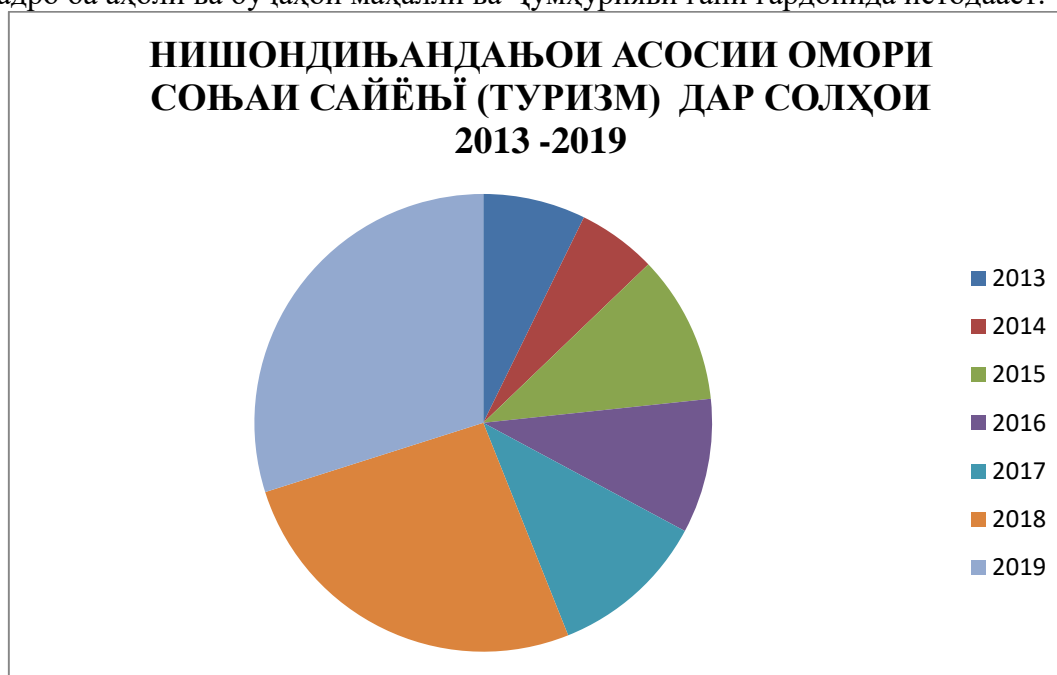
НИШОНДИҲАНДАҲОИ АСОСИИ ОМОРИ СОҲАИ САЙЁҲӢ (ТУРИЗМ) ДАР СОЛҲОИ 2013 -2019 [1]

Ҷадвали 2.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ҷамъи шаҳрвандони хориҷие, ки мутобиқи маълумоти мақомоти сарҳади давлатӣ ба ҷумҳурӣ ворид шудаанд, ҳаз. нафар	320	246	463	420	490	1154	1319
Теъдоди шаҳрвандони хориҷие, ки мутобиқи маълумоти мақомоти сарҳади давлатӣ (тибқи талаботи Созмони умумиҷаҳонии сайёҳӣ СУС) ба ҷумҳурӣ ба ҳайси	208	213	413	344	431	1035	1257

сайёҳ ворид шудаанд, ҳаз. нафар							
Шумораи ширкатҳои сайёҳӣ, адад (фаъолияткунанда)	74	63	82	118	91	146	161
Теъдоди сайёҳони дохилие, ки тавассути ширкатҳои туристӣ ба хориҷа сафар намуданд, нафар	15443	29589	16363	19549	14420	9167	8531
Теъдоди сайёҳони хориҷие, ки тавассути ширкатҳои туристӣ ба ҷумҳурӣ ворид шудаанд, нафар	2728	3577	3080	3630	4413	6699	7791

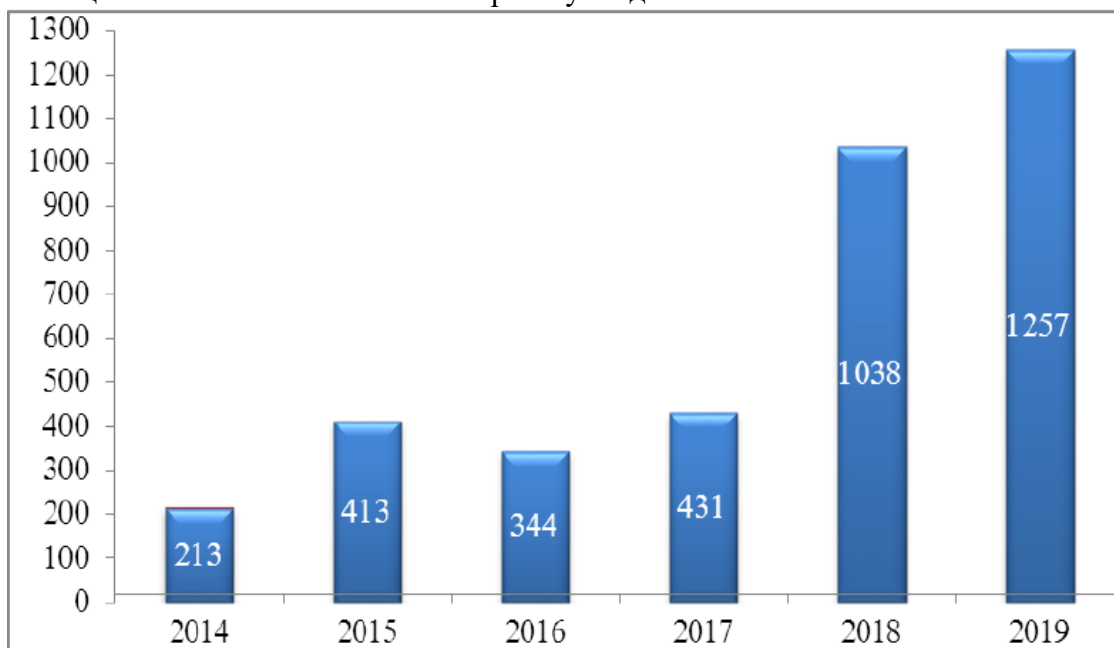
Чи хеле дар қадвали 2 нишондиҳандаҳои соҳаи сайёҳӣ дарҷ гаштаанд, маълум мешавад, ки сафи сайёҳони хориҷие, ки аз Тоҷикистон дидан менамоянд сол аз сол афзоиш ёфта даромадро ба аҳоли ва буҷаҳои маҳаллӣ ва Ҷумҳуриявӣ ғанӣ гардонидани истодааст.

Шумораи сайёҳони хориҷие, ки мутобиқи маълумоти мақомоти сарҳади давлатӣ ба кишвар ба ҳайси сайёҳ ворид шудаанд, ҳаз.нафар:

Вобаста ба ин пешниҳод гардид, ки дар солҳои минбаъда шароити инфрасохтори сайёҳӣ дар ҳамаи мавзӯҳои сайёҳӣ беҳтар карда, сатҳу сифати хизматрасонӣ боз ҳам баланд бардошта шавад. Бо мақсади рақобатпазир гардонидани соҳа дар бозори ҷаҳонии сайёҳӣ моро зарур аст, ки мутахассисони забондон, донандаи фарҳангу таърих ва технологияҳои муосирро омода кунем, кормандони ширкатҳои сайёҳӣ, роҳбаладҳо, тарҷумонҳо ва дигар мутахассисони соҳаро мутобиқ ба талаботи бозори сайёҳӣ ба воя расонем. Зеро имрӯз соҳаи сайёҳии кишвар ба қардҳои баландхисос ва донандагони забонҳои хориҷӣ ниёз дорад. Бовар дорам, ки ба хотири рушди ин соҳаи муҳим тамоми сохторҳои давлатӣ, соҳибкорон, ҷомеаи шаҳрвандӣ ва

ташкилоту созмонҳои ғайриҳукуматӣ якҷоя фаъолият намуда, ҷиҳати муаррифии фарҳанги бойи ғани Тоҷикистони азиз талоши бештар мекунад.

Бо мақсади рушди сайёҳӣ заминаҳои меъёрии ҳуқуқии дахлдор ташаккул ёфта, тадбирҳои зерини дар шароити рушди давлат муҳим аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон андешида шудаанд:

- шикратҳои сайёҳӣ барои панҷ соли аввали фаъолияти худ аз пардохти андоз аз ғойда озод карда шуданд;
- қорӣ намудани низоми соддакардашудаи равонид (шабакаи ягонаи электронӣ) барои шаҳрвандони зиёда аз 80 давлати ҷаҳон;
- муқаррар гардидани беш аз 10 имтиёзи дорои хусусияти иҷтимоию иқтисодӣ дар доираи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи сайёҳии дохилӣ».
- бо мақсади боз ҳам бештар намудани фазои сармоягузори ва ҳавасмандгардонии соҳибкорони хориҷие, ки ба иқтисодиёти Тоҷикистон зиёда аз як миллион доллари амрикоӣ сармоягузори менамоянд, ба онҳо аз ҷониби Вазорати қорҳои хориҷӣ ва намояндагиҳои дипломатии Тоҷикистон дар хориҷи кишвар равониди бисёрқаратаи панҷсола дода шуд.
- ба шаҳрвандони давлатҳои хориҷие, ки ҳуқуқи бо тартиби содда гирифтани равониди Ҷумҳурии Тоҷикистонро доранд, равониди нави сайёҳии бисёрқарата дода, муҳлати он то 60 рӯз дароз карда шуд. Албатта ин як такони ҷиддӣ вобаста ба рушди минбаъдаи соҳаи сайёҳӣ дар кишвар ва билохира рушди иқтисоди миллӣ ба ҳисоб меравад.

Барои рушди устувори соҳаи сайёҳӣ дар мамлакат амалӣ гардонидани тадбирҳои муайян, ки тақозои бозори ҷаҳонии сайёҳӣ мебошанд, муҳим арзёбӣ мегарданд:

- яқум, иштироки дастаҷамъонаи сохторҳои ҷомеа;
- дуюм, ташвиқу таблиғи захираҳо ва имкониятҳои сайёҳӣ бар асоси стандартҳои байналмилалӣ;
- сеюм, ташкили инфрасохтори сайёҳӣ бо шарту шароити фаъолияти судбахш ва ҳавасмандгардонии доираи соҳибкорон;
- қорум, омодагии кадрҳо, яъне мутахассисони соҳаи сайёҳӣ;
- панҷум, ба меъёрҳои байналмилалӣ мутобиқ сохтани низоми хизматрасонии сайёҳӣ.

Роҷеъ ба гуфтаҳои боло, Тоҷикистон бо мавзӯҳои зебо, обу ҳавои соф ва иқлими мусоид, объектҳои табиӣ солимгардонӣ ва мероси бойи таърихию фарҳангӣ барои ҷалби бештари сайёҳон имкониятҳои зиёд дорад. Дар баробари ин, саёҳати дохилӣ ба сокинони гӯшаву канори гуногуни мамлакат имкон медиҳад, ки бо расму оин, анъанаҳои қадимии этниқию фарҳангии ҳамдигар ошноӣ пайдо намоянд.

Миллати тоҷик аз азал ҳунарманду хирадманд буда ва ҳунару ҳунарвари ро бунёд намудаву инкишоф додааст. Минбаъд, бо мурури замон дар тараққӣ ва пешрафти ҷаҳони моддиву маънавии ҷомеаи инсонӣ нақши ҳешро гузоштааст.

Қайд намудан ба маврид аст, ки аз ҳисоби соҳаи сайёҳӣ даромади кишварҳои ҷаҳон сол аз сол меафзояд. Мувофиқи иттилои Созмони ҷаҳонии туризм, мизони даромади кишварҳо аз соҳаи сайёҳӣ солҳои охир дар маҷмӯъ 1200 млрд долларро ташкил намудааст. Аз ин миқдор даромади солони Туркия аз туризм 27,7 млрд доллар, Макао 27,8 млрд доллар, Австралия 31,4 млрд, Британия 36,115 млрд, Тайиланд 42,1 млрд, Италия 43,9 млрд, Чин 51,7 млрд, Фаронса 56,1 млрд, Испания 60,4 млрд ва Амрико 139,6 млрд долларро ИМА-ро ташкил намудааст.

Дар фарҷом чунин ҳулоса намудан мумкин аст, ки албатта нақши сайёҳӣ дар пешрафти иқтисоди миллӣ бениҳоят бузург арзёбӣ карда мешавад. Барои рушди минбаъдаи иқтисоди кишвар ва муаррифии ватани азизамон ба ҷаҳониён нақши беназир дорад.

АДАБИЁТ

1. Омори солони Ҷумҳурии Тоҷикистон 2020
2. Global Report on City Tourism — Cities 2016 Project (AM Reports: Volume six). Madrid: UNWTO, 2016. p. 8
3. International Tourism: A Global Perspective. Madrid: UNWTO, 2015. — 406 p.
4. Thesaurus on Tourism and Leisure Activities. — Madrid: WTO, 2015
5. Xiao H., Smith S.L.J. The Making of Tourism Research: Insights from a Social Sciences Journal // Annals of Tourism Research, № 33 (2), 2016. - pp. 490-507
6. <http://khovar.tj/2020/02>
7. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олӣ. 26.12.2019
8. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон. 26.12.2018

*Нидоев П.Ф. - н.и.и., дотсент
Имомназаров С.Ф. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

ТАНЗИМИ АРЗИШИ АСЛИИ МАҲСУЛОТ ҲАМЧУН НИШОНДОДАИ МУҲИМИ ИҚТИСОДИ

Арзиши аслии маҳсулот – ин хароҷоти ҷорӣ корхона барои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот бо ифодаи пулӣ мебошад. Дар арзиши аслии арзиши воситаву предметҳои меҳнатӣ дар раванди истеҳсолот истеъмолшуда (амортизатсия, арзиши ашёи хом ва масолах, сӯзишворӣ, барқ ва ғ.), арзиши меҳнати зинда (пардохти меҳнат), арзиши масолах ва нимтайёраҳои харидашуда, арзиши хизматҳои истеҳсолии дигар ташкилотҳои инъикос меёбад.

Арзиши аслии пурраи маҳсулот хароҷоти ҷамъонаи сарватҳои истеҳсолиро инъикос намуда, арзиши аслии қиёсӣ (арзиши аслии ба 1 сомонӣ маҳсулот ростоянда) - самаранокии истифодабарии сарватҳои нишон медиҳад.

Арзиши аслии – ин омилҳои асосии бунёдкунандаи нарх ва ғайра мебошад, аз ин рӯ таҳлили арзиши аслии имконият медиҳад, ки аз як тараф – ба самаранокии истифодабарии сарватҳои баҳои ҷамъбасти дода шавад, аз тарафи дигар - захираҳои афзунгардони ғайра ва пасткунии нархи воҳиди маҳсулот муайян карда шавад.

Вазифаҳои таҳлили арзиши аслии маҳсулот чунин мебошанд:

- баҳодихии динамикаи нишондиҳандаҳои муҳимтарини арзиши аслии ва иҷроии нақшаи онҳо;
- баҳодихии асоснокӣ ва шиддатнокӣ нақшаи арзиши аслии;

- муайянкунии омилҳое, ки ба динамикаи нишондиҳандаҳои арзиши асли ва иҷроиши нақшаи онҳо таъсир расонидаанд, муайянкунии бузургӣ ва сабабҳои тамоилоти хароҷоти воқеӣ аз нақшавӣ;

- баҳодиҳии динамика ва иҷроиши нақшаи арзиши асли бо чӯзӯҳои хароҷоти намудҳои алоҳидаи маҳсулот;

- ошкоркунии имкониятҳои истифоданашиудаи пасткунии арзиши аслии маҳсулот.

Мақсади таҳлили арзиши аслии маҳсулот ин ошкоркунии имкониятҳои баландбардории самаранокии дар раванди истеҳсол ва фурӯши маҳсулот истифодабарии тамоми намудҳои сарватҳо мебошад.

Таҳлили арзиши асли бо чунин самтҳо ба ҷо оварда мешавад:

- хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ таҳлил карда мешавад;

- таҳлили арзиши асли бо чӯзӯҳои иқтисодӣ иҷро карда мешавад;

- арзиши аслии намудҳои мушаххаси маҳсулот таҳлил карда мешавад;

- таҳлили арзиши аслии намудҳои муҳимтарини маҳсулот ба ҷо оварда мешавад.

Манбаъҳои асосии ахборӣ барои таҳлили арзиши аслии маҳсулот чунинанд: маълумотҳои ҳисоботи статистикӣ, ф. № 5-з (хароҷот) «Ҳисобот оиди хароҷот барои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот», маълумотҳои ҳисобдорӣ бугалтерӣ синтетикӣ ва аналитикӣ оиди хароҷоти сарватҳои моддӣ, меҳнатӣ ва пулӣ, ҳуҷҷатҳои мувофиқ, журнал-ордерҳо ва дар ҳолатҳои зарурӣ ҳуҷҷатҳои ибтидоӣ - маълумотҳои меъёрии нақшавӣ (сметавӣ) оиди хароҷот барои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот (кор, хизматҳо).

Дар шароҳҳои бозор тамоми корхонаҳо дар қатори маҳсулоти молии қиёсшаванда инчунин маҳсулоти молии қиёснашавандаро истеҳсол менамоянд, чунки дигаргунсозии ассортименти маҳсулоти молӣ яке аз бартариҳои асосии рақибона мебошад.

Маҳсулоти молии қиёсшаванда тамоми намудҳои истеҳсолоти оммавие мебошанд, ки дар соли гузашта истеҳсол шуда буданд ва дар соли оянда низ ба нақша гирифта шудаанд.

Ба маҳсулоти молии қиёснашаванда тамоми намудҳои истеҳсолоти ягона, инчунин маҳсулоти оммавие мансуб аст, ки дафъаи аввал ба истеҳсолот фаро гирифта мешавад.

Нишондиҳандаи маҳсулоти молии қиёсшаванда ин арзиши аслии маҳсулот ва нишондиҳандаи маҳсулоти қиёснашаванда - хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ мебошад. Нишондиҳандаи хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ - нишондиҳандаи умумӣ мебошад, вай барои корхонаҳои ҳамаи соҳаҳои иқтисодиёт ҳисоб карда мешавад ва алоқаи байни арзиши асли ва фоидаро ба таври аёнӣ нишон медиҳад. Хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ чун таносуби маблағи умумии хароҷот барои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот бар бузургии маҳсулоти молии бо нархҳои яқлухт ҳисобшуда муайян карда мешавад:

$$X_{1c_{mm}} = \frac{\sum MM \times s}{\sum MM \times z},$$

дар ин ҷо: $X_{1c_{mm}}$ - хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ; MM – ҳаҷми истеҳсоли маҳсулот бо ифодаи табиӣ (маҳсулоти молӣ); s – арзиши асли маҳсулот; z – нархи маҳсулот.

Нишондиҳандаи хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ барои назорати динамикаи арзиши асли истифода мешавад.

Хароҷот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ аз чунин омилҳо вобаста мебошанд: тағирёбии маблағи умумии хароҷот барои истеҳсол ва фурӯши маҳсулот, тағйирёбии арзиши (нархи яқлухти) маҳсулоти истеҳсолшуда.

Маблағи умумии хароҷот дар навбати худ аз ҳаҷми истеҳсол, сохтори он, бузургии хароҷоти доимӣ ва тағйирёбанда вобаста мебошад. Хароҷоти доимӣ ва тағйирёбанда дар навбати худ аз самаранокии истифодабарии сарватҳо ва нархи сарватҳои истеъмолшаванда вобастаанд.

Арзиши маҳсулоти молӣ аз ҳаҷм ва сохтори истеҳсол ва нархи маҳсулот вобаста мебошад.

Умуман ба тағйирёбии хароҷоти воқеӣ аз бузургии нақшаи онҳо чунин омилҳо таъсир мерасонанд:

- тағирёбии ҳаҷм ва сохтори истеҳсоли маҳсулот;
- тағйирёбии арзиши аслии маҳсулот;
- тағйирёбии нархи маҳсулот.

Ҳангоми тағйирёбии ҳаҷм ва сохтори маҳсулоти молӣ афзоиши ҳиссаи як намуд ва камшавии ҳиссаи намудҳои дигари маҳсулот ба амал меояд. Аз сабаби он ки хароҷоти намудҳои маҳсулот аз ҳам фарқ мекунад, пас бо афзоиши вазни қиёсии он намудҳои маҳсулоте, ки барои онҳо хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулот нисбат ба бузургии ин нишондиҳанда барои тамоми маҳсулоти молӣ каманд, бузургии хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ нисбат ба нақша паст мешавад ва баръакс.

Тағирёбии арзиши аслии маҳсулоти молӣ ба тағйирёбии мутаносибонаи рости хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ меорад. Ҳар чиқадаре, ки арзиши аслии пурраи тамоми маҳсулоти молӣ кам бошад, нишондиҳандаи хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ кам мешавад ва баръакс.

Тағйирёбии нархҳои яклухт ба бузургии хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ вобастагии мутаносибонаи чаппа дорад. Агар нархҳои яклухт паст шаванд - хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ зиёд мешавад ва баръакс. Таҳлил нишон медиҳад, ки бузургии хароҷот бо таъсири ҳар як омил ба кадом андоза тағйир меёбад. Таҳлил бо ёрии усули гузоришҳои занҷирӣ ба ҷо оварда мешавад.

Барои таҳлили тағйирёбии хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ чунин амалиётҳо иҷро карда мешаванд.

Ҷадвали 1. Таҳлили хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ

Нишондиҳанда	Маблағ
Хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ, нақшавӣ	43,03
<i>Хароҷоти маҳсулоти моли воқеъан истеҳсолшуда, аз он ҷумла:</i>	
- аз рӯи нақша, ки бо ҳаҷм ва ассортименти воқеъӣ ҳисоб карда шудааст;	43,19
- воқеъан бо нархҳои яклухти нақшавӣ;	42,83
- воқеъан бо нархҳои амалкунандаи соли ҳисоботӣ.	42,84

Сарчашма: Шодиев К.К. Назарияи таҳлили иқтисодӣ, ИРФОН Душанбе 2012с.

1. Хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ бо тамоми нишондиҳандаҳои нақшавӣ ҳисоб карда мешаванд: $X_{1cmm}^0 = \frac{\sum MM_0 s_0}{\sum MM_0 z_0}$.

2. Хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ бо ҳаҷм ва ассортименти воқеъӣ ҳисоб карда мешаванд: $X_{1cmm} MM_1 = \frac{\sum MM_1 s_0}{\sum MM_1 z_0}$.

3. Хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ бо арзиши аслии воқеъӣ, яъне ҳаҷми истеҳсоли воқеъӣ бо нархҳои дар нақша қабулшуда ҳисоб карда мешаванд:

$$X_{1cmm} S_1 = \frac{\sum MM_1 s_1}{\sum MM_1 z_0}$$

4. Хароҷоти воқеъӣ бо нархҳои дар соли ҳисоботӣ амалкунанда ҳисоб карда мешаванд;

$$X_{1cmm} Z_1 = \frac{\sum MM_1 s_1}{\sum MM_1 z_1}$$

Тағйирёбии хароҷот бар 1 сомонӣ маҳсулоти молӣ;

$$\Delta X_{1cmm} = X_{1cmm} Z_1 - X_{1cmm}^0 = 42,84 - 43,03 = -0,19 \text{ с.}$$

Аз он ҷумла аз ҳисоби;

- тағйирёбии ҳаҷм ва сохтори маҳсулот;

$$43,19 - 43,03 = +0,16 \text{ с.}$$

- пастшавии зиёд аз нақшаи арзиши аслии маҳсулот;

$42,83 - 43,19 = -0,36$ с.

- пастшавии нархҳои яклухти маҳсулот;

$42,84 - 42,83 = +0,01$ с.

Баланси тамоилот: $+0,16 + (-0,36) + 0,01 = -0,19$ сомони.

Маҳсулоти дар корхона истеҳсолшаванда дорои фоида ва даромаднокии гуногун мебошанд. Бо баланд шудани сатҳи истеҳсоли маҳсулоти даромаднокиаш зиёд сатҳи харочот кам мешавад ва баръакс.

Тағирёбии сатҳи арзиши аслии маҳсулоти алоҳида аз ин омилҳо вобаста аст:

- тағирёбии нархи ашёи хом, масолеҳ, сӯзишворӣ, тарифҳои барқ, нақлиёт;

- сатҳи харочоти моддаҳои алоҳидаи арзиши асли.

Пастшавии нархҳои яклухт бо бетағир будани дигар шароитҳо харочот бар 1 сомони маҳсулоти молиро зиёд мекунад ва баръакс.

Барои муайян намудани сарфа (изофахарҷкунӣ)-и воқеии тамоми истеҳсол сарфа (изофахарҷкунӣ) бар 1 сомони маҳсулоти молӣ ба бузургии истеҳсоли воқеии маҳсулоти молӣ зарб карда мешавад.

Барои муайян намудани таъсири омилҳо ба тағирёбии маблағи фоида афзоиш (пастшавӣ)-и харочот бар 1 сомони маҳсулоти молӣ аз ҳисоби ҳар як омил ба ҳаҷми воқеии фурӯши бо нархҳои планӣ ифодагардида зарб карда мешавад.

Инчунин зикр кардан ба маврид аст, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон имрӯзҳо барандаи ақидаҳои навин дар соҳаи идоракунии субъекҳои хоҷагидорӣ ҳисоб меёбад. Бо ташаббуси Президенти ҷумҳурӣ Эмомалӣ Раҳмон ҳоло дахҳо субъектҳои хоҷагии халқ, аз он ҷумла бузургтарин муассисаҳои коркарди ашёи хом, маҳсулоти охирин, хизматрасонӣ ба Стандартҳои байналхалқии ҳисоботи молиявӣ гузаштанд. Ин шароит фароҳам овард, ки солҳои охир сармоягузориҳои хориҷӣ дар иқтисодиёти кишвар афзояд.

Ҳоло бисёр муассисаҳои кишвар ба мақсади мукамал гардонидани рукҳои идоракунии субъектҳои хоҷагидорӣ, усулҳои ҳозиразамони ба буҷагирӣ, баҳисобгирӣ ва муайянкунии арзиши аслии маҳсулот, қору хизматҳо ва омилҳои аслии арзиши аслии маҳсулотро муайян намуда, истифода мебаранд. Чунин равиҷи иқтисодиёти корхонаҳоро тариқи назорати қатъии истифодаи захираҳои иқтисодӣ меафзояд.

Дар шароити амалкарди муносибатҳои молӣ- пули ҳарачоти инфиродии истеҳсолот, яъне ҳарачоти истеҳсолии корхонаҳо дар шакли арзиши аслии маҳсулот баромад мекунад. Ҳамин тариқ, арзиши аслии пули ҳарачоти корхона барои истеҳсол ва фурӯши воҳиди маҳсулот мебошад.

Тадқиқот нишон дод, ки сабабҳои муҳимтарини яке аз тағирёбии сатҳи арзиши аслии маҳсулот ин ташкили меҳнат мебошад. Паст будани дараҷаи ташкил меҳнат захираҳои меҳнат, техника, хурока, нури ва ғайраҳо дар натиҷа ба харочотҳои зиёдатӣ ба воҳиди маҳсулот мусоидат менамояд.

Омузиши адабиёти иқтисодию таҳсусии соҳаҳои равиҷҳои мавҷудаи арзишмуайянкунии маҳсулот ва ташҳиси ҳисобгирии ташакулёбии арзиши аслии пурраи он дар фаъолияти хоҷагидорӣ имкон дод, ки чунин ҳулосаҳо барорем:

1. Арзишмуайянкунӣ ва баҳодихии амволи корхона яке аз усулҳои баҳисобгирии муҳосибӣ буда барои ҳисобгирии ҳолатҳои ҳақиқии амволу ўҳдадорихо, сармояи хусусию ҷалбкардашуда дар тавозунӣ муҳосибӣ вазифаи муҳимро иҷро мекунад.

2. Муайян кардани арзиши аслии ҳақиқии маҳсулот ва хусусан як воҳиди маҳсулоти истеҳсолкардашуда барои муайян кардани омилҳои зерини фаъолияти хоҷагидорӣ асос мегузорад, аз он ҷумла: Сарфи меҳнати зарури ба воҳиди маҳсулоти тайёркардашуда; таъсири истифодаи таҷҳизотҳои технологияи ҳозиразамон; истифодаи усулҳои беҳтарини коркарди ашёи хом, масолеҳ, нимфабрикат, тайғирёбии харочотҳои корхона таносубан ба нақша гирифта шуда ва дигарҳо.

3. Муайян кардани арзиши аслии ҳақиқии маҳсулоти истеҳсолкардашуда оиди асоси нархгузорӣ ба маҳсулот ва дар оянда банақшагирии харочотҳои истеҳсоли ба як воҳиди маҳсулот мебошад.

4. Дар давраи иқтисодиёти бозоргонӣ нархи хариди захираҳои истеҳсолӣ (ашёи хом, масолеҳ, нимфабрикат ва Ҳ.К) доим тағйирёбанда буда аз нақшаи қабулкардашуда фарқ карда меистанд, яъне кам ва ё зиёд мешаванд. Аз ин лиҳоз муайян кардани арзиши аслии ҳақиқии масолеҳи харидашуда ва бо он нарх ҳисоб кардани хароҷот ба истеҳсолот, имкони дуруст муайян кардани арзиши аслии маҳсулоти тайёр ба ҳисоб меравад.

5. Арзиши аслии пурраи маҳсулот дар давраи фуруши он ташакул меёбад. Дар ин давра ба ташкилҳои арзиши аслии ду омил таъсир мерасонад: аввал – майлқунии арзиши аслии ҳақиқии аз нақшаи ё меъёрӣ; дувум – тағйирёбии хароҷотҳои тичоратӣ ва ҳақиқии тақсими кардани онҳо ба миқдори маҳсулоти фурухташуда ва маҳсулоте, ки дар амбори корхона боқи мондааст. Аз дараҷаи ҳисобқунии ҳақиқии ин ду омил фоида аз фуруши маҳсулот ҳам аниқтар ҳисоб карда мешавад.

Хулас, дар давраи иқтисодиёти бозорӣ ҳар як корхонаро мебояд, ки сиёсати ҳисобгирии худро дуруст ба роҳ монанд. Аз ин иқдом онҳо метавонанд ба пешравиҳо ноил гарданд. Истифодаи дурусти усулҳои ҳисобгирии хароҷот ва паст кардани арзиши аслии маҳсулот ва идорақунии ба корхонаҳо имкони дуруст ба роҳ мондани сиёсати ҳисобгирӣ ва калкулятсияқунонию баҳодихии дурусти маҳсулоти тайёр оварда мерасонад ва барои афзунгардидани фоидаи корхона мусоидат менамояд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи фаъолияти баҳодихӣ (нархгузорӣ)” (Қонуни ҚТ аз 6.10.2008 № 428)
2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ» аз 25 март соли 2011
3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи санҷиши фаъолияти субъектҳои хоҷагидор» (Ахбори Маҷлиси Олии ҚТ, аз 4.11.2015с., № 210), Душанбе 2015
4. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи шарикӣ давлат ва баҳши хусусӣ» (Ахбори Маҷлиси Олии ҚТ, аз 28.12.2012с., № 907), Душанбе 2012
5. Раҳимов.С.Х Баҳисобгирии муҳосибӣ ва аудит, дастури таълими (маҷмӯи лексияҳо), Душанбе Ирфон-2011, 268 с.

Саидов П. - докторанти PhD

Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ

УСУЛҲО ВА ИНДИКАТОРҲОИ МУАЙЯНКУНИИ САМАРАНОКИИ ИСТЕҲСОЛОТИ КОРХОНАҲОИ КАС

Комплекси агросаноатии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар марҳилаи гузариш ба иқтисоди баро расидани ба яке аз ҳадафҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон яъне таъмини амнияти озуқавории кишвар нақши асосиро мебозад. Соҳаи кишоварзӣ муҳимтарин зинаест, ки бидуни он дигар бахшҳои КАС ва соҳаҳои иқтисодӣ наметавонанд ба таври самаранок фаъолият кунанд. Барои муайян кардани индикаторҳои самаранокии истеҳсолоти корхонаҳои КАС ба корхонаҳои истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ маҳсусгардонидашуда, коркарди маҳсулоти кишоварзӣ, фуруш, истеҳсоли воситаҳои истеҳсолот барои кишоварзӣ ва соҳаҳои хизматрасон аҳамияти чидди додан зарур аст. Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки бо гузариш ба иқтисоди бозорӣ дар соҳаи кишоварзӣ шаклҳои нави хоҷагидорӣ ба вучуд омаданд, ки пайдоиши онҳо характер, вазифаҳо ва мундариҷаи системаи идорақунии давлатиро дар КАС-и Ҷумҳурии Тоҷикистон дигаргун месозанд.

Маълум аст, ки КАС-и Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи иқтисодиёти он нақши калидӣ доранд. Аммо дар КАС ва умуман корхонаҳои соҳаи кишоварзӣ ҷумҳурий фаъолияти истеҳсолӣ начандон дараҷаи баланди рушдро доро мебошад.

Чӣ тавре, ки олими ватанӣ Исайнов Ҳ.Р. қайд мекунанд, «...Самаранокии иқтисодии соҳаҳои истеҳсолоти миллӣ тавассути нишондиҳандаҳои натуралӣ ва арзишӣ тавсиф карда мешавад. Нишондиҳандаҳои натуралӣ нишондиҳандаҳои ибтидоӣ (соҳавӣ)

ба ҳисоб рафта, дар соҳаи кишоварзӣ бештар истифода мешаванд. Ба онҳо дохил мешаванд: ҳосилнокии зироатҳои кишоварзӣ, маҳсулнокии чорво ва истеҳсоли маҳсулот ба 100 гектар замини кишт»[1].

Яке аз нишондиҳандаҳои муҳими самаранокии ғаъолияти корхонаҳои кишоварзӣ ва самаранокии истифодаи захираҳои замин ин дараҷаи даромаднокии истеҳсоли маҳсулотҳои соҳаи кишоварзӣ, ки инъикоскунандаи муқоисаи ғоиди корхонаҳои кишоварзӣ бо хароҷотҳои барои истеҳсоли маҳсулот мебошад:

$$D_{\phi} = \frac{\sum_{j=1}^n \Phi_j}{\sum_{j=1}^n X_j} \cdot 100\%,$$

дар ин ҷо: D_{ϕ} - дараҷаи даромаднокии истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ, бо %, Φ_j - ғоиди корхонаи кишоварзӣ аз ҳисоби истеҳсоли маҳсулоти j -зироати кишоварзӣ, сомонӣ; X_j - хароҷоти ҳарсола барои истеҳсоли маҳсулоти j - зироати кишоварзӣ, сомонӣ.

Усулҳои муайянкунии нишондиҳандаҳои самаранокии иқтисодӣ. Нишондиҳандаи нисбатан муҳими самаранокии иқтисодӣ ба ҳисоб мераванд:

-таносуби байни маҳсулоти умумӣ (МУ) ва хароҷотҳои меҳнати зиндаю таҷассумёфта;

$$\mathcal{E}_{МУ} = \frac{МУ}{ХИ + ФАИ * К}$$

дар ин ҷо: МУ – маҳсулоти умумии кишоварзӣ;

ХИ – хароҷотҳои истеҳсоли, сомонӣ;

ФАИ – фондҳои асосии истеҳсоли, сомонӣ;

К – коэффисиенти самаранокии фондҳо.

-таносуби байни даромади умумӣ (ДУ) ва хароҷотҳои меҳнати зиндаю таҷассумёфта:

$$\mathcal{E}_{ДУ} = \frac{ДУ}{ХИ + ФАИ * К}$$

Андозаи даромади умумӣ дар кишоварзӣ аз фуруши маҳсулоти истеҳсолшуда, нархи он ва бузургии хароҷотҳои моддӣ вобастагӣ дорад. Андозаи даромади умумӣ аз самаранокии истифодаи меҳнати дар воситаҳои истеҳсолот таҷассумёфта ва меҳнати зинда гувоҳӣ медиҳад.

Дар ҳамин ҳол, дар тавсияи методологӣ масъалаҳои муайяни муайян кардани нишондиҳандаҳои самаранокии истеҳсолоти корхонаҳо дар соҳаи кишоварзӣ захираҳо ҳанӯз индикаторҳои мушахас нест. Масалан, нишон дода шудааст, ки дар ғаъолияти корхонаҳои КАС пурра истифода нашудани дастовардҳои илми техника ва таҷрибаи пешқадами мамолики пешрафта оиди истифодабарии захираҳои иқтисодӣ. Чӣ қадаре ки усулҳои нави истеҳсоли ба моликияти умумӣ табдил ёбанд, ҳамон қадар самаранокии истеҳсолоти корхонаҳои КАС тадиричан рушд мекунад. Ҳангоми омӯзиши проблемаи захираҳои самаранокӣ, иқтисоддонҳо ба систематиконии омилҳои рушд ва саҳми онҳо диққати ҷиддӣ медиҳанд: ҳангоми ба даст овардани натиҷаҳои ғаъолияти иқтисодӣ дар соҳаҳои алоҳидаи иқтисоди минтақавӣ, масалан, комплекси агросаноатӣ[2].

Иқтисодичиёни дигар дар бобати зарурияти истифодаи якчанд нишондиҳандаҳои гуногун низ вобаста ба сатҳи гуногуни хоҷагидорӣ ибрози ақида кардаанд. Масалан, критерияи умумии истифодабарии сарватҳои истеҳсоли низ вучуд дорад: ҳадди афзали натиҷаи истеҳсоли бо хароҷоти камтарини сарватҳо. Айни замон, барои баҳодихии сатҳи самаранокӣ низ нишондиҳандаҳои ҷузъиро оид ба самаранокии хароҷот ва сарватҳои сарфшуда истифода мебаранд: маҳсулнокии меҳнат, маводғунҷоиш, фондбоздеҳӣ.

Омӯзиши адабиёти махсус нишон медиҳад, ки олимони иқтисодӣ дар таҳқиқоти худ таснифоти гуногуни критерияҳо ва мувофиқан низомии нишондиҳандаҳои самаранокии иқтисодии истеҳсолотро дар корхонаҳои кишоварзӣ тарафдорӣ менамоянд:

Олимони соҳаи иқтисод Минаков И. А., Куликов И., Петранева Г. А. бо дар назардошти он, ки ба ҳайси маҳраҷи формулаи самаранокии иқтисодии истеҳсолоти аграрӣ гоҳе сарватҳо ва дар ҳолати дигар арзиши хароҷот истифода мешавад, низоми нишондиҳандаҳои самаранокиро ба ду гурӯҳ чудо менамоянд: нишондиҳандаҳои самаранокии сарватҳои истифодашуда (боздеҳи замин, боздеҳи фондҳо, маҳсулнокии меҳнат, меҳнатталабии маҳсулот ва ғ.) ва нишондиҳандаҳои самаранокии хароҷоти ҷорӣ истеҳсолӣ (арзиши асли, меҳнатғунҷоиш, масолеҳғунҷоиш ва ғ.) [3, С.8].

Ҳамзамон таҳқиқотчи Леонтев В. В. мавқеи истифодаи яқҷояи ду критерияи самаранокии иқтисодӣ дастгирӣ менамоянд: самаранокии иқтисодии истифодаи сарватҳои асосӣ (замин, меҳнатӣ, моддӣ-техникӣ ва ғ.) ва баҳои молиявии самаранокии фаъолияти корхонаҳо [4].

Агар перумуни нишондодҳои самаранокии истифодабарии сарватҳо мулоҳиза ронем, самара манфиатнокиро аз истифодаи нуриҳо ифода намекунад ва аз рӯи он ҳатто мақсаднокии ин ё он ҷорабиниҳои муайяни гузарондашударо баҳо додан номумкин аст. Дар ин маврид, ба ақидаи мо, нишондиҳандае, ки манфиатнокиро пурра инъикос менамояд, нишондоди “самаранокии иқтисодӣ” маҳсуб меёбад, ки ба таносуби натиҷаи фаъолият ва хароҷоти моддӣ-пулӣ баробар аст.

Бо дар назардошти ин гуфтаҳо, дар асоси омӯзиши ақидаҳои олимону мутахассисон низоми нишондоддиҳандаҳои самаранокии иқтисодии корхонаҳои кишоварзиро иборат аз чор бахш пешниҳод менамоем:

- 1) Нишондиҳандаҳои баҳодихии ҳолати амвол;
- 2) Нишондиҳандаҳои бозоргирӣ ва қобилияти пардохтпазирӣ;
- 3) Нишондиҳандаҳои баҳодихии устувории молиявӣ;
- 4) Нишондиҳандаҳои даромад ва даромаднокӣ.

Бояд қайд, ки сатҳи самаранокии иқтисодии соҳаи кишоварзӣ аз шароитҳои иқлим низ вобастагии калон доранд. Аз ин рӯ, ҳангоми муайян намудани самаранокии истеҳсолоти кишоварзӣ яке аз шартҳои ҳатмӣ ин таҳлили нишондиҳандаҳо дар тӯли на кам 3-5 сол мебошад. Ин имкон медиҳад, ки тамоюл ва қонуниятҳои рушд воқеъбинона ошкор гардад.

Ҳамин тариқ, тавсифи нишондиҳандаҳои самаранокии иқтисодии истеҳсолот дар корхонаҳои кишоварзӣ аз ҷониби олимони гуногун аз он гувоҳӣ медиҳад, ки дар маҷмӯъ аксари таҳқиқотчиён онҳоро ба гурӯҳҳои зерин чудо мекунанд.

1. Индикаторҳои самаранокии фаъолияти истеҳсолии корхонаҳои кишоварзӣ Ба онҳо дохил мешавад: ҳосилнокии миёнаи пахта, ҳосилнокии миёнаи гандум, ҳосилнокии сабзавот, чушиши миёнаи шир, вазнафзункунии ҷорҳои калони шохдор, нигоҳдорӣ саршумори ҷорҳои калон .

2. Индикаторҳои самаранокии фаъолияти иқтисодии корхонаҳои кишоварзӣ. Ин намуди индиктор фаъолияти қисмҳои даромад ва хароҷоти бучетӣ корхонаҳои кишоварзиро муайян карда барои харидори қардани воситаҳои асосии корхона аз ин ҳисоб маблағ чудо мекунад.

3. Индикаторҳои самаранокии молиявӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ. Индикатори мазкур дар навбаи худ ба заминаҳои молиявӣ иқтисодӣ, моддӣ-техникӣ ва меҳнатии ташаккули самаранокии иқтисодӣ истеҳсолоти корхонаҳои кишоварзӣ чудо мешавад. Онҳоро дар навбати худ нишондиҳандаҳои зерин тавсиф менамоянд: ҳаҷми маблағгузориҳои асосӣ, ки ба ташкили истеҳсолот, азнавбарқароркунӣ инишоотҳои корхонаҳои КАС, ҳаҷми молиякунонии соҳаи кишоварзӣ, хориҷшавии иқтидорҳои воситаҳои асосӣ бо сабаби фарсудашавӣ, афзоиши иқтидорҳои истеҳсолии корхонаҳо.

4. Индикатори самаранокии иқтисодии фаъолияти логистикӣ (ҳамлу нақл) дар корхонаҳои кишоварзӣ. Индикатори мазкур барзиёд набудани сатҳи меъёрии захираҳои сарватҳои моддӣ-техникӣ, баъзаи моддӣ-техникӣ, иҷроиши нақшаи фурӯши сарватҳои моддӣ-техникиро муайян месозад.

5. Индикаторҳои самаранокии хароҷот дар корхонаҳои кишоварзӣ. Ин намуди индикатор дар навбати худ ба ду гурӯҳ чудо мешаванд: хароҷотҳои солонаи воситаҳои моддию техники барои нигоҳдорӣ корхонаҳои истеҳсолии КАС, музди меҳнати коркунони соҳаи кишоварзӣ.

6. Индикаторҳои гурӯҳи нишондиҳандаҳои натиҷавӣ самаранокии хароҷотҳои ташаккул ва амалкарди мӯътадили соҳаи истеҳсоли дар корхонаҳои КАС (дар доираи соҳаҳо, комплексҳо, корхонаҳои алоҳида ва муассисаҳо) тавсиф медиҳад. Ин нишондиҳандаҳо бо роҳи қиёс намудани натиҷаҳои иҷтимоӣ, иҷтимоию иқтисодӣ ва иқтисодӣ бо хароҷотҳои барои ба даст овардани онҳо сарфшуда муайян карда мешавад. Ин нишондиҳандаҳои дар навбати худ ба се гурӯҳ чудо мешаванд: иҷтимоӣ, иҷтимоию иқтисодӣ, иқтисодӣ.

АДАБИЁТ

1. Исайнов Ҳ.Р. Иқтисоди миллӣ. Китоби дарсӣ. – Душанбе: «Ирфон», 2018. – с.121
2. Чичканова В.П., Минакир П.А. Анализ и прогнозирование экономики региона / Под ред. [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.m-economy.ru/art.php3?artid=24469>
3. Минаков И. А. Экономика отраслей АПК / И. А. Минаков. - М.: КолосС, 2004. - 369 с.
4. Леонтьев В. В. Межотраслевая экономика / В. В. Леонтьев. — М., 1997. - 315с.

*Қодиров А.В. – н.и.у., дотсент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

БАЪЗЕ ТАҲЛИЛИ ҲИСОБИ АМАЛИЁТИ ВОСИТАҲОИ МОЛИЯВӢ ДАР ТАВОЗУНИ ПАРДОХТ

Тибқи Қонун “Дар бораи Бонки миллии Тоҷикистон”, Қарори Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиб додани Тавозуни пардохт ба души Бонки миллии Тоҷикистон вогузор карда шудааст.

Тавозуни пардохт аз ду қисм иборат буда, дар аввал “ҳисоби амалиётҳои ҷорӣ” ва “ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ” мебошад.

Дар татқиқоти тавозуни пардохти Бонки миллии Тоҷикистон, мо дар доираи ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ қадре маълумотро аз таҳлили гузаронидашудаи худ пешниҳод менамоем.

Дар ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ, амалиёт бо активҳо ва ӯҳдадорихои резидентҳо нисбат ба ғайррезидентҳо, ки дар давраи ҳисоботӣ ба вукӯъ омадаанд, инъикос карда мешаванд. Тағйири қарздорӣ дар натиҷаи азнавбаҳоидихии активу ӯҳдадорихо дар ҳисоби молиявӣ инъикос намегардад.

Салдои манфии ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ афзоиши ҳолиси активҳои хориҷии резидентҳо ва коҳиши ҳолиси ӯҳдадорихои хориҷии онҳоро дар натиҷаи амалиёт нишон медиҳад. Баръакс, салдои мусбат коҳиши ҳолиси активҳои хориҷии резидентҳо ва афзоиши ӯҳдадорихои хориҷии онҳоро ифода менамояд.

Дар ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ активу ӯҳдадорихо дар навбати аввал аз рӯи нишонаи функционалӣ тасниф мегарданд. Ҷор гурӯҳи функционалии актив ё ӯҳдадорихо фарқ карда мешавад: сармоягузори мустақим, сармоягузори маҷмӯӣ, захираҳо ва сармоягузориҳои дигар.

Ҳудуди байни ин гурӯҳҳо ба қадри кофӣ шартист. Сармоягузори мустақим барои таъсир расонидан ба раванди идорасозии корхона амалӣ карда мешавад, ки ин ба воситаи иштирок дар сармояи он ба даст меояд.

Ҷамаи амалиёте, ки байни сармоягузори мустақим ва корхонаи мустақиман сармоягузоришаванда дар шакли иштирок дар сармояи хусусии ин корхона, масалан, додани қарз анҷом дода мешавад, низ ҳамчун сармоягузори мустақим тасниф мегардад.

Сармоягузори маҷмӯӣ (портфелӣ) коғазҳои қиматноки қарзӣ, сахмияҳо ва ғайраро, ки асосан барои гирифтани даромад харида мешаванд, ифода менамояд.

Барои тафрикаи сармоягузориҳои мустақим ва маҷмӯӣ дар амалия меъёри зерин истифода мегардад: агар сармоягузор 10 фоизи саҳмияҳои оддии корхона ё аз ин зиёдро соҳибӣ намояд, дар ин маврид чунин шуморида мешавад, ки маблағҳои гузошташуда хусусияти сармоягузори мустақимро доранд.

Аз рӯи таъиноте, ки аз ҷониби Бонки миллии Тоҷикистон истифода мегардад, захираҳои зудфӯруши хориҷии Бонки миллии Тоҷикистонро бо асъори хориҷии мубодилаи озод ташкил медиҳанд.

Ба таркиби онҳо асъори нақди хориҷӣ, бақияи маблағҳо дар ҳисобҳои муросилотӣ, ҷорӣ ва дар амонатҳои кӯтоҳмуддат дар бонкҳо-ғайррезидентҳо, коғазҳои қиматноки зудфӯруши ҳукуматҳои хориҷӣ, активҳо дар ХБА (ҳукукҳои махсуси қарзгирӣ (СДР), мавқеи захиравӣ дар ХБА) ва дигар активҳои зудфӯруш дохил мешаванд. Активҳои захиравӣ, барои баробар кардани тавозуни пардохт (масалан, бо роҳи мудохила дар бозорҳои асъор) истифода мегарданд.

Ҳамаи амалиёте, ки ҳамчун амалиёт бо сармоягузориҳои мустақим, маҷмӯӣ ва активҳои захиравӣ баррасӣ мегарданд, дар моддаи «сармоягузориҳои дигар» инъикос карда мешаванд.

Сармоягузориҳои дигар ҳамчун сармоягузориҳои маҷмӯӣ мутобиқи он, ки оё воситаи молиявӣ актив ё ўҳдадорӣ резидентҳо аст ё на, тасниф мегарданд.

Актив ва ўҳдадорӣ дар моддаи «сармоягузориҳои дигар» аз рӯи наъми воситаи молиявӣ тасниф мешаванд: асъори нақд ва пасандозҳо, кредитҳои савдо (тиҷоратӣ), қарз ва вомҳо, қарздорӣ мӯҳлатгузашта, актив ва ўҳдадорӣҳои дигар.

Дар моддаи «асъори нақди хориҷӣ» афзоиши коҳиши ҳолиси асъори нақди хориҷӣ дар ҳазинаи бонкҳо ва соҳаи ғайрибонкӣ (масалан, дар «даст»-и аҳоли) нишон дода мешавад. Дар моддаи «бақияҳо дар ҳисобҳои ҷорӣ ва амонатҳо» (активҳо) тағйироти бақияҳо дар ҳисобҳои ҷорӣ ва мӯҳлатноки амонатӣ резидентҳо (бахши бонкӣ ва ғайрибонкӣ) дар бонкҳо-ғайррезидентҳо нишон дода мешавад.

Ҳамонанди ин, дар моддаи «асъори нақди миллий» харидорӣ фӯруши ҳолиси пули миллии нақд аз ҷониби ғайррезидентҳо ва дар моддаи «бақияҳо дар ҳисобҳои ҷорӣ ва амонатҳо» (ўҳадорӣҳо) тағйироти бақияҳо дар ҳисобҳои ҷорӣ ва мӯҳлатноки амонатӣ ғайррезидентҳо дар бонкҳо резидентҳо нишон дода мешавад.

Дар моддаи «кредитҳои савдо ва пешпардохтҳо» (чалбшуда ва додашуда) тағйироти қарздорӣ аз рӯи пешпардохтҳо ва ба мӯҳлатҳо ҷудо кардани пардохтҳо барои содироту воридоти молу хизматҳо нишон дода мешавад.

Дар моддаи «қарзу вомҳои додашуда (мӯҳлатнагузашта)» ҳамаи амалиёте, ки ба тағйири қарздорӣ аз рӯи қарзу вомҳои мӯҳлатнагузашта оварда мерасонанд, нишон дода мешаванд. Амалиёте, ки боиси афзоиши қарздорӣ мешаванд, истифодаи кредитҳои нав ва ба вучуд омадани қарзи нав дар натиҷаи таҷдиди сохтори (ё ба вақти дигар гузаронидани мӯҳлати пардохтӣ) қарзи кӯҳна мебошанд.

Коҳиши (камшавии) қарздорӣ мӯҳлатнагузашта аз рӯи қарзу вомҳо мутобиқи чадвали пардохти он ва дар натиҷаи пардохти дарозмуддати он ба амал меояд.

Дар моддаи «қарздорӣ мӯҳлатгузашта» (актив ва ўҳадорӣҳо) ҳамаи амалиёте, ки боиси тағйири қарздорӣ мӯҳлатгузашта мегарданд, нишон дода мешаванд: андӯхт, аз ҷумла андӯхти қарздорӣ аз рӯи фоизҳои мӯҳлатгузашта, бозпардохт, аз ҷумла бозпардохт аз ҳисоби таҷдиди сохтор ва аз нав ба расмият даровардан дар созишномаи қарзии нав.

Масалан, агар мӯҳлати қарз гузашта бошад, дар ин сурат дар моддаи «қарз ва вомҳо»-и тавозуни пардохт нишон дода мешавад, ки қарз пардохта шуда буд, вале дар ин маврид ба вучуд омадани талаботи нав аз рӯи моддаи «қарздорӣ мӯҳлатгузашта» нишон дода мешавад. Ҳамин тарик, дар тавозуни пардохт чунин шуморида мешавад, ки агар мӯҳлати қарз гузашта бошад, дар ин сурат қарздорӣ аз рӯи он қарзӣ ҳисобида намешавад, зеро ки охири аз рӯи таъриф аз ҷониби кредитор ба дебитор пешниҳод намудани маблағҳои молиявиро дар доираи баъзе созишномаҳои ибтидоӣ ифода мекунад.

Муносибати ҳамонанд барои инъикоси таъхири фоизҳо истифода мешавад.

Масалан, агар фоизҳое, ки бояд пардохта мешуданд, воқеан пардохта нашуда бошанд, дар ин сурат дар тавозуни пардохт дар ҳисоби амалиёти ҷорӣ ҷадвали пардохти фоизҳо ва дар ҳисоби молиявӣ ба вучуд омадани қарздории мӯҳлатгузашта аз рӯи фоизҳо нишон дода мешавад.

Агар дар давраи ҳисоботӣ фоизҳое, ки дар давраҳои гузашта ба таъхир афтодаанд, воқеан пардохта шаванд, дар ин маврид дар ҳисоби молиявии тавозуни пардохт бозпардохти қарздории мӯҳлатгузашта аз рӯи фоизҳо нишон дода мешавад, на пардохти фоизҳо дар ҳисоби амалиёти ҷорӣ.

Агар қарзи мӯҳлатнагузашта ба кредити нав табдил дода шавад, дар ин сурат дар моддаи «қарз ва вомҳо» бозпардохти он нишон дода мешавад ва ҳамзамон дар ҳуди ҳамин модда ба вучуд омадани қарздории нав мутобиқи созишномаи нав низ нишон дода мешавад. Ҳамонанди ин, ба кредити нав табдил дода шудани қарздории мӯҳлатгузашта нишон дода мешавад: дар моддаи «қарздории мӯҳлатгузашта» камшавии қарздорӣ ва дар моддаи «қарзу вомҳои мӯҳлатнагузашта» ба вучуд омадани қарздорӣ инъикос мегардад.

Дар ҳолате ки агар таҷдиди сохтори қарзҳои мӯҳлатнагузашта ва мӯҳлатгузашта ба воситаи барориши коғазҳои қиматнок амалӣ гардад, дар ин сурат дар моддаҳои «қарзу вомҳои мӯҳлатнагузашта» ва «қарздории мӯҳлатгузашта» мувофиқан камшавии қарздорӣ ва дар моддаи «сармоягузори мачмӯӣ» афзоиши қарздорӣ, ки ба коғазҳои қиматнок табдил дода шудааст, нишон дода мешавад.

Услугҳои тавсифгардидаи инъикоси амалиёт бо воситаҳои молиявии қарзӣ имкон медиҳанд, ки дар тавозуни пардохт тағйири (трансформатсия) қарз ва аз як категория ба категорияи дигар гузаштани он, новобаста аз он ки онҳо бо пардохтҳои воқеӣ (ҳазинавӣ) алоқаманданд ё на, нишон дода шавад.

Ҳамаи ин таҳлилҳоро пурра Бонки миллии Тоҷикистон ҳар лаҳзаҳои лозима пурра бо маводҳои оморӣ тақвият дода, ба Ҳукумати ҚТ, Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати рушди иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кумитаи давлатии омили Ҷумҳурии Тоҷикистон, Хадамоти гумрукӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ба дигар вазорату ташкилотҳои дахлдор барои муҳокима пешниҳод менамояд.

Аз сабаби маҳдуд будани имконият барои ҷоп татқиқоти мо дар шакли мухтасар пешниҳод карда шуда, дар оянда омузиши худро оиди амалиёти ҷорӣ, таҳлили касри тавозуни пардохт, роҳҳои пӯшонидани он таҳти баррасӣ қарор медиҳем.

АДАБИЁТ

1. Дастурамали № 5 ХБА.
2. Журнали Бонки миллии Тоҷикистон: Ҳисоботи Тавозуни пардохти Бонки миллии Тоҷикистон семоҳаҳои солҳои 2019-2020

Ҳакимов К.С. - ассистент

Расулӣ Ф.Т. – магистрант

Қараев А.Б. - магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

МАФҲУМ, ТАСНИФОТ ВА ВАЗИФАҲОИ ЭКСПЕРТИЗАИ МУҲОСИБӢ

Дар раванди муурофияи ҷиноии судӣ оид ба ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ, ва муурофияҳои умумии судии шаҳрвандӣ аксаран зарурати тадқиқу таҳлили таҳассусӣ ба вучуд меояд. Қонун мафҳуми «донишҳои махсус»-ро таъйин ё муқаррар намекунад, яъне ин мафҳумро дақиқан шарҳу тафсир намедиҳад. Тибқи анъана дар адабиёти ҳуқуқшиносӣ таҳти ин истилоҳ система-низоми донишҳои назариявӣ ва малакаҳои амалӣ дар соҳаи муайяну мушаххаси илм дар назар дошта мешавад, ки омодагии махсус ва таҷрибаи таҳассусиро тақозо доранд ва барои ҳаллу фасли масъалаҳои дар раванди муурофияи ҷиноӣ ё ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ бавучудоянда зарур мебошанд. Шугли таҳлилу таҳқиқҳои ҷиноӣ-иқтисодиро таҳқиқ ё худ экспертизаи

(тамйиз) муҳосиботӣ-судӣ ном бурдан ҷоиз аст, ки маъмулан мавриди қор қарор мегирад[1, с. 31].

Талабот ба ин навъи таҳқиқу экспертиза дар иртибот ба рушди муносибатҳои бозорӣ рӯнамо мешавад ва аз ин вачҳ бахсҳои субъектҳои хоҷагидор бештар ба вуқӯъ мепайванданд. Инчунин экспертизаҳо ба сабаби бештар руҳ додани қонуншиканӣҳо дар соҳаи ҳисобдорӣ иқтисодӣ ва шакливазқунии он гузаронида мешаванд. Экспертиза (аз лот. Exspertus таҷрибадор, аз рӯи таҷриба доништан, озмудашуда) дар илм ва амал барои таҳқиқу таҳлил зарур буда, ки донишҳои таҳассусиро тақозо менамояд. Экспертизаи муҳосиботӣ-судӣ ӯ худ муҳосибӣ, ки аз тарафи эксперт – муҳосиб амалӣ мешавад, аз ҷумлаи ҷунин таҳлил аст. Экспертизаи муҳосибӣ – судӣ дар муассисаҳои системаи Вазорати адлияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар асоси «Дастурамал оид ба гузаронидани экспертизаи муҳосибӣ – судӣ дар муассисаҳои экспертии системаи Вазорати адлияи Ҷумҳурии Тоҷикистон» гузаронида мешавад.

Экспертизаи судӣ тадқиқотест, ки эксперт мувофиқи тартиботи муқаррарнамудаи қонунгузорӣ мурофиавӣ барои муайян кардани маълумот ва уҳдадорӣҳои воқеӣ аз рӯи парвандаи ҷиноятӣ ӯ иқтисодӣ мегузаронад. Экспертизаи судӣ амали мураккаб ва ягонаи тафтишотӣ мебошад, ки давраҳои тайёри ва хотимавии онро қормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, давраи таҳқиқотро эксперт мегузаронад. Экспертиза бо қарори махсуси шахсе, ки пурсиши пешакӣ гузаронидааст, муфаттиш, прокурор, инчунин бо ҳукми суд гузаронида мешавад. Экспертизаро шахси пешакӣ тафтишқарда, муфаттиш, прокурор дар давраи таҳқиқоти пешакӣ бо қушодани парванда, суд дар раванди баррасии парванда муқаррар қарда метавонанд. Судя барои таъмин намудани далелҳои метавонад экспертизаро дар давраи омода намудани парванда ба муҳокимаи суд низ муқаррар намояд.

Ҳангоми назорати андоз мувофиқи моддаи 95 Кодекси андоз (КА) экспертизае, ки дар асоси шартнома гузаронида мешавад, барои ба даст овардани маълумот дар бораи далелҳои (фактҳои) мувофиқи моддаи 100 КА дар санадҳои тафтишоти сайёри андози инъикосёбанда имқон медиҳад ва бо дарназардошти онҳо барои рӯёнидани бақияпулиҳо, ҷарима, ба мақомоти тафтишотӣ ва судӣ фиристодани парванда ва ғайра қарор қабул қарда мешавад.

Гузаронидани экспертиза амали мурофиавист. Ҳангоми он эксперт бо супориши мақомоти ҳифзи ҳуқуқ далелҳои шайъӣ ва дигар маводро бо мақсади бартараф намудани ҳолат ва уҳдадорӣҳои воқеие, ки барои қабул қардани қарори дуруст оид ба моҳияти парвандаи баррасишаванда аҳаммияти қалон дорад, таҳқиқ менамояд.

Эксперти судӣ иштирокчиҳои тафтишоти судӣ буда, барои ҳулосабарорӣ оид ба масъалаҳои барои парванда муҳим қалб қарда мешавад. Суд ва тарафҳои дар мурофияи судӣ ҳуқуқ доранд ба эксперт танҳо дар робита бо экспертизаи ба ӯ супоридашуда ва масъалаҳои марбут ба ҳадафи экспертиза дар назди онҳо гузошташуда мурочиат намояд.

Тартиби муқаррарар намудан ва гузаронидани экспертиза дар моддаҳои 69, 78, 82, 184, 185, 187, 189–194, 268–290 Кодекси мурофияи ҷиноятӣ (КМҶ), моддаҳои 74–78 Кодекси мурофияи граждани (КМГ), моддаҳои 17, 45, 52, 66–68, 117, 252 Кодекси ҳуқуқи маъмурӣ (КХМ), моддаи 95, 100 Кодекси андоз (КА), инчунин низомнома ва дастурамалҳои оид ба гузаронидани намудҳои алоҳидаи экспертиза пешбини шудаанд[1, с. 43].

Дар амалия масъалаи дар қадом ҳолатҳои аз қониби қормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ талаб қардани гузаронидани санчиши аудиторӣ ӯ тафтишот ва дар қадом ҳолатҳои таъйин намудани экспертизаи муҳосибӣ–судӣ ӯ дигар экспертиза мушқилоти қидди ро пешӣ рӯ меорад[8, с.85]. Экспертизаи муҳосибӣ–судӣ амали ҷиноятию мурофиавӣ мебошад, ки бо қарори муфаттиш (таъйиноти суд) таъйин ва мувофиқи таҳқиқоти бо супориши мақомоти ҳифзи ҳуқуқ гузаронида шуда, аз рӯи мавод ва объектҳои дар парванда ошқоргардида, ҳулосаи пешниҳодқардашудаи шахсони аз илм, техника ва дигар соҳаҳои махсуси дониш воқиф гузаронида мешавад. Экспертизаи муҳосибӣ–судӣ, маъмулан, баъди тафтиши фаъолияти молиявӣ, ки риоя нашудани қонунгузорӣ амалиқунандаро ошқор ва маблағи зиёни расонидашударо муайян намудааст ва он предмети тафтишоти ҳуқуқӣ гардидааст, гузаронида мешавад. Тафтишоти фаъолияти молиявӣ хоҷаги ро низ бо қарори мақомоти ҳифзи ҳуқуқ дар

вакти гузаронидани экспертизаи муҳосибӣ–судӣ, гузаронидан мумкин аст, агар тафтиши пештар гузаронидашуда далелҳои кофии маблағи зарар, камомад ва ғайраро ҳам накарда бошад. Барои ҳалли масъалаи гузаронидани санчиши аудиторӣ тафтиш ё экспертиза ҳолатҳои зерин, ки фарқияти онҳоро нишон медиҳанд, хеле муҳимманд:

Асоси меъёри гузаронидани экспертизаи муҳосибӣ– судӣ дар асоси қонунҳо, ҳамчунин Низомнома оид ба ташкили пешбурди экспертизаҳои судӣ дар муассисаҳои экспертии Вазорати адлияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Дастурамал дар бораи гузаронидани экспертизаи муҳосибӣ–судие, ки Вазорати адлияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар мувофиқа бо Прокуратура, Суд ва Вазорати қорҳои дохилӣ тасдиқ кардааст, ба танзим давроварда мешавад. Эксперт–муҳосиб дар фаъолияти худ танҳо қонун ва стандартҳои гузаронидани санчиши аудиторӣ, муфаттиш бошад, инчунин ҳуҷҷатҳои меъёри идораеро, ки тафтишро таъин намудааст, ба асос мегирад.

Моҳияти мурофиавии шаклҳои истифодаи донишҳои махсус дар соҳаи баҳисобгирӣ ва назорат ҳангоми гузаронидани санчиши аудиторӣ, тафтиш ё экспертиза мувофиқи талаботи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ гуногун аст. Тафтиши ҳуҷҷатие, ки бо дархости муфаттиш гузаронида шудааст, мисли экспертизаи муҳосибӣ–судӣ яке аз шаклҳои истифодаи донишҳои махсус дар пешбурди судӣ мебошад. Вале бар хилофи экспертизаи муҳосибӣ–судӣ тартиби гузаронидани тафтишоти ҳуҷҷатӣ на бо санадҳои мурофиавӣ, балки бо дигар қонунҳо ва санадҳои зерқонунӣ муайян карда мешавад. Экспертизаи муҳосибӣ–судӣ ба шаклҳои назорати молиявӣ дохил намешавад, балки тарзи муайян намудани маълумотҳо ва уҳдадорӣҳои воқеӣ мебошад.

Предмети санчиши аудиторӣ ё тафтишот бо дархости мақомоти ҳифзи ҳуқуқ метавонад танҳо ҳолате бошад, ки ба фаъолияти молиявӣ ҳоҷагии субъектҳои иқтисодӣ ё фаъолияти хидмати мансабдорони алоҳидаи онҳо тааллуқ дорад. Предмети экспертиза метавонанд ҳам гуна ҳолатҳои бошанд, ки аз рӯи парванда аниқ карда мешаванд (албатта, агар барои ин донишҳои махсус зарур бошанд)[6, с. 96].

Аз ҷиҳати хусусияти иштирок дар мурофиа муфаттиш шахси мансабдор мебошад ва дар тафтишоти пешакӣ ва суд ба сифати шохид иштирок мекунад, баёноти шохидӣ медиҳад. Муфаттиш санад тартиб медиҳад, ки дар он натиҷаҳои тафтишот инъикос карда мешаванд. Эксперт дар тафтишоти пешакӣ дар суд шаҳодат намедиҳад, балки дар асоси маълумотҳо ва таҳқиқотҳои худ ҳуҷҷатҳои пешниҳод мекунад. Вай иштирокчи мурофиа мебошад ва дар доираи салоҳиятҳои худ бо иҷозати муфаттиш ё суд метавонад ба айбдоршаванда ва муфаттиш саволҳо диҳад.

Мувофиқи вазифаҳои дар назди тафтишот ҳамчун воситаи назорати маъмурию ҳоҷагӣ гузошташуда, муфаттиш вазифадор аст, ки дар баробари омӯхтани вазъи воқеии қорҳо дар объекти таҳти назорат вайронкорӣ ва ҷиноятро ошкор намояд, дар таҳқиқ ва баҳодихии ин ҷиноятҳо муваззаф аст[6, с.85]. Эксперт бошад далелҳои танҳо дар доираи салоҳияти худ таҳқиқ ва муайян мекунад, ба онҳо баҳои таҳассусӣ медиҳад. Экспертиза бо қарори шахсе, ки тафтиши пешакӣ гузаронидааст, муфаттиш, прокурор, инчунин тибқи муқаррароти суд ё қарори суд дар робита бо тафтишот ва баррасии парвандаҳои ҷиноятӣ ва граждани гузаронида мешавад. Вай ба мутахассиси баландихтисос–эксперт–муҳосиб, ки қорменти воҳидӣ (штатӣ) ва ғайриштатии муассисаи экспертии давлатӣ мебошад, супорида мешавад. Қонун ба сифати эксперт–муҳосиб истифода бурдани аудитореро, ки маълумоти дахлдори касбӣ дорад, иҷозат медиҳад. Интиҳоби ҷунин мутахассисон, тасдиқи ҳаياتи онҳо ва тартиби фаъолияти онҳоро роҳбари муассисаи экспертӣ ба амал мебарорад. Тафтишотро бо дархости мақомоти ҳифзи ҳуқуқ муфаттишони ташкилотҳои назоратии давлатӣ ё идоравӣ мегузаронанд. Ҷойи гузаронидани экспертизаи муҳосибӣ–судӣ бинои муассисаҳои экспертӣ мебошад. Дар мавриди зарурат ҷойи гузаронидани экспертизаро эксперт дар мувофиқа бо мақоме, ки экспертизаро таъин намудааст, муайян мекунад. Тафтиш бо дархости мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, одатан, дар ҷойи воқеъгардии объекти таҳқиқшаванда гузаронида мешавад. Қонун ҳангоми тафтишот ҳуқуқи гирифтани танҳо ҳамон ҳуҷҷатҳоро пешбинӣ мекунад, ки аз хусуси ҳуқуқвайронкунӣ шаҳодат медиҳанд.

1. Расулов Т.М., Раҳимов С., Махмаризоева М., Расулов Ф. Ташхиси(экспертиза) муҳосибӣ-судӣ. Душанбе "Аржанг" – 2020
2. Международные стандарты финансовой отчетности, том 1 с МСФО (IAS) 1 по МСФО (IAS) 27 - Душанбе, Минфин РТ, 2009. - 185с.
3. Международные стандарты финансовой отчетности, том 2 с МСФО (IAS) 28 по МСФО (IAS) 41, МСФО (IFRS) 1 по (IFRS) 7 - Душанбе, Минфин РТ, 2009. - 323с.
4. Ковалев В.В. Как читать баланс- М.: Финансы и статистика, 1998.
5. Расулов Т.М., Махмаризоева М., Расулов Ф. Баҳисобгирӣ ва ҳисобот дар ҳазинадорӣ Душанбе "Аржанг" – 2019
6. Расулов Т.М. Махмаризоева М. Расулов Ф. Баҳисобгирӣ ва аудит, -.Душанбе "Аржанг" - 2019

Расулов Т.М. – н.и.и., дотсент
Расулӣ Ф.Т. – магистрант
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат
Махмаризоева М. – муаллими калон
Донишқадаи омӯзгорӣи Тоҷикистон дар шаҳри Панҷакент

ТАРТИБИ ЭКСПЕРТИЗАИ МУҲОСИБӢ-СУДИРО ТАӢИН КАРДАНИ МУФАТИШ

Агар ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ дар истифодаи усулу воситаҳои ошкорнамоӣ ва тасдиқкунии далелҳо танҳо кумак лозим шавад, мутахассис даъват карда мешавад. Муфаттиш ё суд супоришро дар намуди умумӣ тартиб медиҳад. Мутахассис бо истифода аз маводди парванда ва дониши касбии худ барои муфаттиш ё суд дар шакли озод маълумотнома тайёр мекунад. Мутахассис аз рӯи мақоми мурофиавии худ аз эксперт хеле тафовут дорад. Чалб намудани мутахассис яке аз шаклҳои истифодабарии донишҳои махсус буда, пешбурди экспертизаро такрор намекунад ва тағйир намедиҳад. Мутахассис бар хилофи эксперт таҳқиқоти мустақилона намегузаронад, хулоса пешниҳод намекунад, танҳо ба муфаттиш дар ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо ёрӣ мерасонад. Ақидаи мутахассисро ба хулосаи эксперт баробар қардан нашоёд. Дар назди мутахассис гузоштани масъалаҳое, ки ба салоҳияти эксперт тааллуқ доранд, раво нест. Дар айни замон масъалаҳои ба салоҳияти мутахассис тааллуқдоштаро дар назди эксперт гузоштан мумкин аст. Мутахассис барои ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо ба қарордони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ёрӣ мерасонад. Эксперт бошад, далелҳои аллақай ҷамъовардари меомӯзад. Дар асоси чунин омӯзиш бо ёрии донишҳои махсус далелҳои нав ва пеш ба тафтишот маълумнабуда ошкор қарда мешаванд [1, с.75].

Дархости муфаттиш, судя дар бораи даъвати мутахассис барои роҳбари қорхона, муассиса ё ташкилоте, ки мутахассис дар он қор мекунад, ҳатмӣ буда, дар намуди дархости ҳатмӣ ба номи мансабдори дахлдор тартиб дода мешавад. Пеш аз оғози амали тафтишотие, ки мутахассис иштирок мекунад, ба шахсият ва салоҳияти вай боварӣ ҳосил намудан, муносибати ӯро нисбат ба айбдоршаванда ва ҷабрдида аниқ қардан зарур аст. Ба мутахассис ҳуқуқ, уҳдадорӣ ва масъулияти вай барои раққунӣ ё дуршавӣ аз иҷрои уҳдадорихояш фаҳмонда мешавад, ки дар протоколи ба амали тафтишотии дахлдор қайд ва ба имзои мутахассис тасдиқ қарда мешаванд. Мутахассис вазиқадор аст: бо даъват ҳозир шавад; бо истифода аз донишҳои махсус ва малаки худ барои ёрӣ расондан ба муфаттиш дар ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо дар пешбурди амали тафтишотӣ ё қаласаи суд иштирок кунад; диққати муфаттишро ба ҳолатҳои марбут ба ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо равона созад; амалҳои иҷроқардаашро ба онҳо шарҳ диҳад. Вай метавонад барои дохил намудан ба протокол оид ба ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо ариза пешниҳод

намоёд. Мутахассис ҳуқуқ дорад ҷуброни хароҷоти расонидаи онҳоро, ки ба ҳозиршавии ӯ бо даъвати муфаттиш алоқаманданд, талаб намоёд [1, с.142].

Барои аз иҷрои уҳдадорихояш нисбати ӯ чораҳои таъсиррасонии ҷамъиятиро ба кор бурдан ё вайро ба андозаи аз се як ҳиссаи маоши ҳадди аққал ҷарима бастан мумкин аст. Ҳангоми санчиши андоз дар асоси шартнома барои ёрӣ расондан дар гузаронидани ин санчиш мутахассисро, ки дониши махсус, маҳорат дорад ва ба натиҷаи кор манфиатдор нест, ҷалб намудан мумкин аст. Зимнан истифодаи шахс ба сифате мутахассис имконияти пурсиши ӯро ҳамчун шоҳиди ин ҳолатҳо истисно намекунад.

Дархости муфаттиш, судя дар бораи даъвати мутахассис барои роҳбари корхона, муассиса ё ташкилоте, ки мутахассис дар он кор мекунад, ҳатмӣ буда, дар намуди дархости ҳаттӣ ба номи мансабдори дахлдор тартиб дода мешавад. Пеш аз оғози амали тафтишотие, ки мутахассис иштирок мекунад, ба шахсият ва салоҳияти вай боварӣ ҳосил намудан, муносибати ӯро нисбат ба айбдоршаванда ва ҷабрдида аниқ кардан зарур аст. Ба мутахассис ҳуқуқ, уҳдадорӣ ва масъулияти вай барои радкунӣ ё дуршавӣ аз иҷрои уҳдадорихояш фаҳмонда мешавад, ки дар протоколи ба амали тафтишотии дахлдор қайд ва ба имзои мутахассис тасдиқ карда мешаванд. Мутахассис вазифадор аст: бо даъват ҳозир шавад; бо истифода аз донишҳои махсус ва малаки худ барои ёрӣ расондан ба муфаттиш дар ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо дар пешбурди амали тафтишотӣ ё ҷаласаи суд иштирок кунад; диққати муфаттишро ба ҳолатҳои марбут ба ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо равона созад; амалҳои иҷрокардаашро ба онҳо шарҳ диҳад. Вай метавонад барои дохил намудан ба протокол оид ба ошкорнамоӣ, тасдиқкунӣ ва гирифтани далелҳо ариза пешниҳод намоёд. Мутахассис ҳуқуқ дорад ҷуброни хароҷоти расонидаи онҳоро, ки ба ҳозиршавии ӯ бо даъвати муфаттиш алоқаманданд, талаб намоёд. Барои аз иҷрои уҳдадорихояш нисбати ӯ чораҳои таъсиррасонии ҷамъиятиро ба кор бурдан ё вайро ба андозаи аз се як ҳиссаи маоши ҳадди аққал ҷарима бастан мумкин аст. Ҳангоми санчиши андоз дар асоси шартнома барои ёрӣ расондан дар гузаронидани ин санчиш мутахассисро, ки дониши махсус, маҳорат дорад ва ба натиҷаи кор манфиатдор нест, ҷалб намудан мумкин аст. Зимнан истифодаи шахс ба сифате мутахассис имконияти пурсиши ӯро ҳамчун шоҳиди ин ҳолатҳо истисно намекунад.

Дар раванди тафтишот ва муҳокимаи парвандаҳои ҷиноятӣ ва граждани ҳалли баъзе масъалаҳо дар соҳаи илм, техника, санъат ё ҳунар донишҳои махсусро тақозо менамоянд. Дар ин мавридҳо мақоми тафтишотӣ, муфаттиш, прокурор ё суд экспертиза таъйин мекунанд.

Эксперт шахсест, ки дар соҳаи фаъолияти инсон дар соҳаи мушаххас дониши махсус дорад ва аз ҷониби мақоми тафтишотӣ, суд ё дигар мақомоти давлатӣ (масалан, судӣ ҳакамӣ) барои гузаронидани экспертиза ҷалб карда мешавад.

Мавқеи мурофиавии эксперти муҳосиби судӣ бо қонунгузории мурофиавии Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда мешавад.

Шахс баъди қарор қабул кардани (муайян кардани) мақоме, ки кори тафтишотӣ ё судӣ дар пешбурди вай мебошад, ба эксперт табдил меёбад. Корманди муассисаи илмию тадқиқотии криминалистӣ бошад, мувофиқи ҳуқуқ, уҳдадорӣ ва масъулияти эксперти судӣ, ки қонун муқаррар намудааст, аз лаҳзаи аз ҷониби роҳбар ба ӯ супоридани пешбурди экспертиза ва додани маводди барои экспертиза воридшуда ҷиҳати гузаронидани экспертиза ҳуқуқ пайдо мекунад. Яққоя кардани вазифаи эксперт ва пурсанда, муфаттиш, прокурор ё суд раво нест, ҳатто агар онҳо дар ҳамон ҳаҷм мисли эксперт дониши махсус дошта бошанд ҳам.

Эксперт-муҳосиб шахсест, ки дар соҳаи баҳисобгирии муҳосиботӣ дониши зарурӣ дорад, оид ба экспертизаи муҳосибӣ–судӣ аз тайёрии махсус гузаштааст ва тахассуси эксперти муҳосибӣ–судӣ-ро гирифтааст. Ба сифати эксперт-муҳосиб танҳо мутахассиси соҳаи баҳисобгирии муҳосиботӣ, тафтишот ва назорат, аудит ва таҳлили фаъолияти хоҷагӣ даъват карда мешавад. Вале бояд қайд кард, ки ба сифати эксперт ҳар кадом шахси дорой дониши зарурӣ барои хулосабарориро даъват кардан мумкин аст. Барои гузаронидани экспертиза экспертҳои Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар мутахассисонро метавон ҷалб кард. Агар дар рафти гузаронидани экспертиза муайян шавад, ки эксперт барои гузаронидани

экспертиза аз рӯйи парвандаи мазкур маҳорат надорад ё донишаш нокифоя аст, вай бесалоҳият доништа шуда, аз гузаронидани экспертиза барканор карда мешавад [1, с.172].

Меъёри асосии дуруст ва объективӣ будани хулосаҳои эксперт-муҳосиб асоснокии ҳуччатҳои ибтидоии баҳисобгирие мебошад, ки далели (факти) амалиёти хочагии гузаронидашударо, ки объекти тафтишот ва таҳқиқоти экспертиза шудааст, тасдиқ менамояд.

Объективияти хулосаи эксперт ҳуқуқи худрадқунии экспертро қафолат медиҳад. Масалан, худрадқунии ӯ бо қарори далелноки муфаттиш, таҳқиқгар, суд ё прокурор ҳал карда мешавад. Бо ҳамин ҳолатҳо айбдоршавандае, ки аз рӯйи парвандаи мазкур ба ҷавобгарӣ кашида шудааст, экспертро рад карда метавонад.

Радқуниро мақомоти ҳифзи ҳуқуке баррасӣ менамоянд, ки дар хусуси иваз намудани эксперт қарор қабул мекунанд. Ҳуқуқ, вазифа ва масъулияти мурофиавии экспертҳо ҳангоми гузаронидани экспертизаи судӣ, инчунин тартиби огоҳкунии эксперт дар хусуси ҷавобгарии ҷиноятӣ барои раднамоӣ, канорагирӣ аз додани хулоса ё хулосаи зарурии ошкоро бо қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда мешаванд.

Ҳуқуқҳои эксперт-муҳосиб дар Кодекси ҷиноятӣ, Кодекси граждани, суди олии иқтисодӣ мустаҳкам карда шудаанд. Эксперт мувофиқи қонунгузорӣ ҳуқуқ дорад хулоса пешниҳод кунад ва ба пурсишҳо ҷавоб диҳад, хулоса барорад, ба забони модарӣ ва агар забони модариро надонад, бо ҳамон забоне, ки мурофиаи судӣ бурда мешавад, дархост пешниҳод намояд. Мувофиқи моддаҳои дахлдори Кодекси ҷиноятӣ эксперт ҳуқуқ дорад ба амалҳо шахсе, ки таҳқиқи пешакӣ мегузаронад, муфаттиш, прокурор, ки ҳуқуқи экспертро вайрон мекунанд, эътироз кунад; ба суд барои маҳдуднамоии муҳлати вақти иштироқаш дар маҷлиси суд, ки барои таҳқиқи далелҳои ба предмети экспертиза дахлдошта зарур аст, дархост пешниҳод намояд.

Қонунҳои мурофиавӣ ба экспертҳо-муҳосибон, агар яқоя қор кунанд, ҳуқуқ додааст, ки хулосаи муштарак тартиб диҳанд ва имзо гузоранд, дар мавриди ихлофи ақида хулосаҳои алоҳида пешниҳод кунанд.

Эксперт-муҳосиб барои мукофотонӣ ва пардохти хароҷоти ба назди муфаттиш ва ба суд омаданаи, ғайр аз хароҷоте, ки барои вазифаи хидматиаш мекунад, ҳуқуқ дорад. Ҳаҷм ва тартиби пардохти музди қори эксперт-муҳосиб, инчунин ҷуброни хароҷоти ӯро кодексҳои граждани, иқтисодӣ ва ҷиноятӣ ба танзим медиҳанд.

Ғайр аз ин, мувофиқи моддаҳои кодексҳои граждани, ҷиноятӣ ва иқтисодӣ эксперт ҳуқуқ дорад:

- бо маводди парвандаи ҷиноятӣ ва граждани, ки ба предмети экспертиза тааллуқ доранд, шинос шавад;

- дар хусуси ба вай додани маводди иловагии барои хулосабарорӣ зарур дархост пешниҳод намояд;

- бо иҷозати шахсе, ки таҳқиқот мебарад, муфаттиш, прокурор, суд (судя) дар пурсишҳо ва дигар амалиёти тафтишотӣ ва судӣ иштироқ кунад;

- бо иҷозати суд ба ҷабрдида, даъвогар, ҷавобгарон ва намоёндагони онҳо, ҳимоятгар ва судшаванда савол диҳад;

- ба мақоми таҳқиқкунанда, муфаттиш, суд дар бораи вобаста ба ҳолати мушаххас ба вай додани маводди зарурӣ дархост пешниҳод намояд.

Эксперт ҳуқуқ дорад хулосаи иловагӣ диҳад ё дар рафти пурсиш хулосаашро дигар кунад, он вақт экспертизаи такрорӣ таъйин карда мешавад ё хулосаи пештар пешниҳодшуда дуруст ҳисобида мешавад.

Эксперти дар амалиёти тафтишотӣ иштироқкунанда дар рафти баамалбарории ҳуқуқҳои мувофиқи моддаи 82 КМҶ ба вай додашуда ҳуқуқи эътироз қардан надорад.

Вазифаҳои эксперт-муҳосиб дар қонунҳои мурофиавӣ дар баробари ҳуқуқҳои ӯ пешбинӣ карда мешаванд. Муҳимтарини онҳо дар моддаи 82 КМҶ номбар шудаанд. Қонун вазифаҳои экспертро тавре ба танзим даровардааст, ки бояд пуррагӣ ва объективияти таҳқиқотҳои вай, риояи ҳуқуқҳо ва манфиатҳои ба экспертиза алоқаманди иштироқчиёни

мурофия, инчунин дар мавридҳои зарурӣ маҳфуз доштани сирри маводди экспертиза таъмин намоянд. Эксперт-муҳосиб вазиладор аст: – ба муфаттиш (таҳқиқгар), прокурор, суд, роҳбари муассисаи экспертиза дар бораи ҳолатҳое, ки иштироқи ӯро дар парвандаи мазкур истисно менамоянд, хабар диҳад. Ба ӯ дар навбати худ асосҳо барои худрадкунӣ фаҳмонда дода мешаванд;

Тафтиши пешакии фаъолияти ба қонуни муурофиявии қиноятӣ асосёфтаи шахсони мансабдор оид ба тез ва пурра кушодани қиноятҳо, ошкор намудани қинояткорон мебошад. Он аз қониби муфаттишон, прокурорҳо, инчунин мақомоти тадқиқотӣ, ки пеш аз ҳама, ба сохторҳои Вазорати қорҳои дохилӣ тааллуқ доранд, гузаронида мешавад [1, с.164].

Экспертизаи муҳосибӣ–судӣ вақте таъйин карда мешавад, ки баъди гузаронидани амалҳои санҷиши тафтишотӣ ва ба даст овардани маводди эътимоднок барои гузаронидани ин экспертиза дар назди муфаттиш масъалаҳои махсусе пайдо шуда бошанд, ки онҳоро танҳо мутахассис-муҳосиб ҳал карда метавонад.

АДАБИЁТ

1. Расулов Т.М., Раҳимов С., Махмаризоева М., Расулов Ф. Ташхиси(экспертиза) муҳосибӣ-судӣ. Душанбе "Аржанг" – 2020
2. Международные стандарты финансовой отчетности, том 1 с МСФО (IAS) 1 по МСФО (IAS) 27 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 – 185 с.
3. Международные стандарты финансовой отчетности, том 2 с МСФО (IAS) 28 по МСФО (IAS) 41, МСФО (IFRS) 1 по (IFRS) 7 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 – 323с.
4. Методические рекомендации по применению международных стандартов финансовой отчетности, том 1 с МСФО (IAS) 1 по МСФО (IAS) 28 – Душанбе, Минфин РТ, 2009 . – 232с.
5. Басовский Л.Е. Теория экономического анализа: Учеб. Пособие. – М.:ИНФРА-М, 2001
6. Ковалев В.В., Волкова О.Н. Анализ хозяйственной деятельности предприятия М.: Проспект, 2000
7. Расулов Т.М. Махмаризоева М. Расулов Ф. Баҳисобгирӣ ва ҳисобот дар ҳазинадорӣ Душанбе “Аржанг” – 2019
8. Расулов Т.М. Махмаризоева М. Расулов Ф. Баҳисобгирӣ ва аудит. Душанбе “Аржанг” – 2019

Нидоев П.Ф. - н.и.и., дотсент

Хушбахти Қ. – магистрант

Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат

МАСЪАЛАҲОИ НАЗАРИЯВИИ ТАШАККУЛЁБИИ ИҚТИСОДИИ МИНТАҚАҲО

Дар шароити имрӯза зарурати омӯзиши масъалаҳои минтақавӣ ба миён омадааст. Чунки, барои ҳаматарафа омӯхтани рушди иқтисоди миллӣ мушкилоти минтақаҳоро бояд таҳлил намуд. Иқтисоди минтақа дар доираи фаҳмиши худ якҷанд ҷанбаҳо дорад: яқум – усули ташкили фаъолияти хоҷагидорӣ минтақаи муайян дар таркиби иқтисоди миллӣ, дуҷум, соҳаи илме, ки иқтисоди минтақаҳои алоҳида, таркиби дохилии он ва муносибати мутақобиларо бо воҳидҳои минтақавӣ дигар мавриди омӯзиш қарор медиҳад. Сеҷум, фанни таълимие, ки омӯзиши он дар нақшаҳои таълимӣ факултаҳои иқтисодии баъзе мактабҳои олии пешбини мегардад. Ҳамаи ин ҷанбаҳо бо якдигар алоқамандии зич дорад, зеро онҳо асоси ягона ва ҳамон як соҳаи муносибатҳои ҷамъиятиро дар бар мегиранд, ки дар он инкишоф ва идоракунии маҳаллӣ (мунисипалӣ) ба вуқӯъ меояд.

Мавзӯи иқтисодии минтақа мураккаб ва гуногунпаҳлӯ буда аз инҳо иборатанд:

Ҳангоми баррасии мавзӯҳои иқтисоди минтақавӣ мафҳумҳои асосиро муайян намудан зарур аст, ки дар асоси онҳо ба вуҷуд овардани тасаввуроти асосноки илмӣ оиди иқтисоди минақавӣ имконпазир мегардад. Мафҳуми аввалин - масоҳат ба шумор меравад.

Ҷадвали 1.

ҚИСМАТҲОИ АСОСИИ ИҚТИСОДИИ МИНТАҚА	
1.	<i>Иқтисоди минтақаи муайян</i> иқтидорҳои захиравӣ ва истехсоли, таркиби соҳавӣ, шароити зиндагӣ, механизми амалнамоӣ ва идоракунии иқтисодиёт;
2.	<i>Робитаҳои иқтисодӣ байни минтақаҳо</i> кушод будани минтақаҳо, алоқамандии мутақобилаи онҳо;
3.	<i>Низомҳои иқтисодии минтақавӣ</i> иқтисоди миллӣ ҳамчун низоми минтақаҳои якҷояамалкунанда;
4.	<i>Ҷойгиркунии қувваҳои истехсолкунанда</i> хусусиятҳои минтақаҳо дар бобати ҷойгиршавии захираҳои табиӣ, аҳоли, истехсолот, инфраструктураҳо ва ғайра);
5.	<i>Ҷанбаҳои минтақавии ҳаёти иқтисодии минтақаҳо</i> аз назари ба амалории чараёнҳои истехсоли, сармоягузорӣ, меҳнатӣ ва молявӣ.

«Масоҳат – ин қисмати (маҳдуди) қабати саҳти болоии замин аст, ки дорои хусусиятҳо ва захираҳои табиӣ ва антропогенӣ буда, бо дарози, масоҳат ҳамчун намуди махсуси манбаи маконӣ, мавқеи ҷуғрофӣ ва бо дигар сифатҳо тавсифшаванда буда, ки мавриди фаъолияти мушаххас ё тадқиқотҳо қарор мегирад». Якхел набудани таркиби масоҳатҳо аз рӯи нишонаҳои муҳимтарани иқтисодӣ, ҷуғрофӣ, миллӣ, демографӣ, таърихӣ ва ғайра ё аз ҳад бузург будани масоҳат зарурати тақсим кардани масоҳатро ба қисмҳо – ноҳияҳо, минтақаҳо, зонаҳо пеш меорад.

Ноҳия аз масоҳати маҳдудгардонидашудае иборат мебошад, ки дорои ҳислати яқпорчагӣ, алоқаманди унсурҳои таркибӣ, тамомият мебошад, ки зимнан ин тамомияро шароитҳои объективӣ ва қонунмандии инкишофи масоҳати мазкур тақозо менамояд. Муродифи мафҳуми «ноҳия» «минтақа» мебошад, ки мафҳуми русии он – регион аз лотинӣ ба маънои сарзамин, кишвар, вилоят ҷудо кардан омадааст [1].

Таърифҳои асосии зерини аз тарафи умум қабулгардидаи ноҳия (минтақа) - ро мумкин аст:

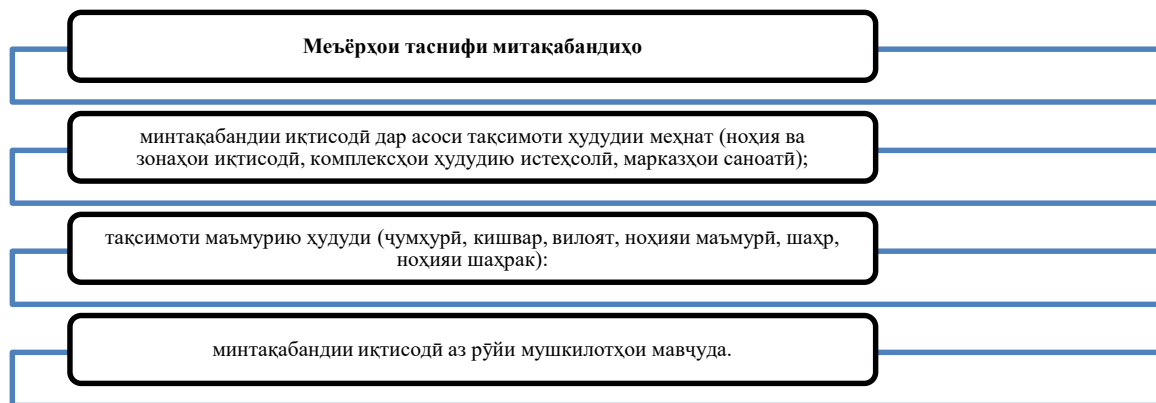
1. Вилоят (ноҳия, қисмате аз кишвар), ки аз дигар қисматҳо бо маҷмӯи хусусияҳои табиӣ ё таърихан ташаккулёфтаи иқтисодию ҷуғрофӣ тафовут дошта бо хусусиятҳои ҳолати миллии аҳоли ҳамбастагӣ дорад;

2. Шакли фазоию ташкилии фаъолияти ҳаётии аҳоли;

Воҳиди калони мураккабташкили тақсимои истехсолию минтақавии кишвар;

3. Минтақа – масоҳат дар ҳудуди маъмурии кишвар, ки дорои хусусиятҳои зерин: тамомият, маҷмуият, махсусгардонидашуда ва идорашавандагӣ мебошад. Мафҳуми «минтақа» инчунин нисбат ба ҷомеаҳои байналмилалӣ – минтақаҳои ҷаҳон низ истифода мегардад. Масалан, минтақаи ИДМ, минтақаи Осиёи Марказӣ, ки бар ҳамгиروي иқтисодиёти давлатҳои алоҳида асос меёбад. Кушода гардидани бозорҳои миллии молҳо, қор, сармояи барои ташвиқи инкишофи муносибатҳо байни минтақаҳои миллӣ мусоидат менамояд. Мафҳуми дигари асосии иқтисодии минтақа - фазои иқтисодӣ аст. Фазои иқтисодӣ - ин маҷмӯи муносибатҳои иқтисодӣ дар ҳудуди муайян мебошад. Тақсимои худудро ба минтақаҳо минтақабанди менамоянд. Вобаста ба меъёрҳои таснифи минтақаҳо митақабандиҳои зеринро фарқ кардан мумкин аст.

Минтақаи иқтисодӣ – комплекси ҳудудию истехсоли аст, ки дар асоси масоҳати калон ба вучуд омада аз қисматҳои дигари кишвар бо махсус гардонда шудани хоҷагии халқ, мавқеи ба худ хоси иқтисодию ҷуғрофӣ, зохираҳои табиӣ ва меҳнатӣ фарқ мекунанд. Минтақаи иқтисодӣ бо қисматҳои дигари кишвар тавассути тақсимои ҷамъиятии меҳнат алоқаи ногусастани дорад

Нақшаи 1. Меъёрҳои таснифи минтақаҳо митақабандиҳо

Ҳалқаи асосӣ дар системаи минтақабандии иқтисодӣ ба ҳисоб меравад.

Маркази саноатӣ - гурӯҳи истеҳсолоте мебошад, ки дар масоҳати начандон калон зич ҷойгир карда шуда байни ҳамдигар бо робитаҳои истеҳсоли алоқаманданд, дорои системаи умумии ҷобачокунӣ, инфраструктураи иҷтимоӣ ва техникӣ таркибёфта мебошад.

Масоҳати кишвар бо дар назардошти шароити табиӣ, иқлим, хусусиятҳои орогидрографӣ, хоку замин, геологӣ ва ғайра мумкин аст ба зонаҳо тақсим карда шавад. Дар натиҷа имконият фароҳам меояд, ки иқтидорҳои имконпазир ва дурнамоӣ рушди ҳудудҳо бо асоснокӣ бештар муайян карда шавад. Тақсимои маъмурию ҳудудӣ - инчунин намуди минтақабандиест, ки барои ба амал баровардани мақсаднок, инкишоф додани ҳудуди муайян бо таъсиррасонии доимӣ ба рафти таҳаввулоти иқтисодию иҷтимоӣ бо дарназардошти махсусиятҳои ҳудудӣ мавриди назар, имконият медиҳад [1].

Мавҷуд будани мушкilotе, ки ҳалли онҳо ба манфиатҳои рушди вилоятҳои гуногуни ҷухурӣ ё ноҳияҳои гуногуни яке аз вилоятҳои ҷумҳурӣ даҳолат мекунад, заруратеро ба миён меоварад, ки дар системаи умумии ҳудудӣ минтақаҳои ва истилоҳ мушкilotдор ҷудо карда шавад.

Ҳар як минтақа дорои мушкilotи худ мебошад, вале ҳар кадом минтақаро ба шумори минтақаҳои мушкilotдор нисбат додан маънӣ надорад. «Минтақаи мушкilotдор» - гуфта минтақаро мегӯянд, ки мустақилона ба ҳалли мушкilotи иҷтимоию иқтисодии худ ё ба амал татбиқ сохтани имкониятҳои ба андозае зиёди худ қодир нест ва аз ин рӯ, ба дастгирии фаъолонаи давлат эҳтиёҷ дорад. Ба навъҳои асосии минтақаҳои мушкilotдор минтақаҳои сустираққикарда, касодшуда, бӯҳронӣ мансуб мебошанд.

Минтақаҳои сустираққикарда (қафомонда) – минтақасое мебошанд, ки нишондиҳандаҳои рушди иҷтимоӣ иқтисодии онҳо доимо дар давоми муддати тӯлонӣ пасттар аз нишондиҳандаҳои миёнаи кишвар қарор доранд.

Минтақаҳои сустираққикарда ё қафомонда одатан дорои сатҳи пасти инкишофи иқтисодӣ ва зиндагии аҳоли мебошад. Чун қоида, дар ин минтақаҳо қафомонии қобили мулоҳиза аз бештари минтақаҳои кишвар дар соҳаи истеҳсолию техникӣ ва иҷтимоӣ ба мушоҳида мерасад.

Минтақаҳои касодшуда - минтақаҳои дар гузашта аз нуқтаи назари иҷтимоию иқтисодӣ инкишофёфта мебошанд, ки бо сабабҳои гуногун дар давоми солҳои охир дар ҳолати бӯҳрони иқтисодӣ қарор доранд.

Минтақаҳои касодшуда аз қафомонда бо он фарқ мекунанд, ки бо вучуди дар ҳоли ҳозир нишондиҳандаҳои иҷтимоию иқтисодии аз нишондиҳандаҳои миёнаи кишвар пасттаранд, ин минтақаҳо пешрафта буданд ва ҳатто аз рӯи баъзе нишондиҳандаҳои истеҳсоли дар кишвар мавқеи намоёнро ишғол менамоянд. Чун қоида ин минтақаҳо дорои сатҳи ба андозае баланди иқтидорҳои андӯхтаи истеҳсолию техникӣ, ҳиссаи қобили мулоҳизаи истеҳсолоти саноатӣ дар таркиби иқтисод ва сатҳи нисбатан баланди кормандони иқтисосманд мебошанд. Бо вучуди он бо сабабҳои гуногун ин минтақаҳо аҳамият ва бартариатҳои иқтисодии пештараи худро аз даст додаанд.

Минтақаҳои бӯҳронӣ – ин минтақаҳои касодшуда ва қафомнда мебошанд, ки нишондихандаҳои аз ҳама бадтарин рушди иҷтимоию иқтисодӣ дошта, ба дастгирии давлат эҳтиёҷ махсус доранд. Минтақаҳои бӯҳронӣ бо вазъи фалокатбори чи соҳаи иқтисодӣ ва чи иҷтимоӣ гирифтбор буда ба ёрмандии таъҷилии давлат ниёзманд мебошанд. Хусусияти ин намуди минтақабандии иқтисодӣ аз он иборат аст, ки вай сартосарӣ ва бефосила нест, яъне минтақаҳои мушкилотдори ҷудокардашаванда тамоми масоҳати кишварро фаро намегиранд.

Барои донишмандони хусусиятҳои минтақа ҳамчун объекти таҳқиқот ва идоракунии, ошкор сохтани махсусиятҳо ва фарқиятҳои он аз дигар объектҳои идоракунии зарур аст, ки тақсимоии ҷамъиятии меҳнат дида баромарда шавад. Ва он иборат аст аз муайян намудани тафовутҳои дар навъҳои гуногуни фаъолияти инсон, намудҳо ва зернамудҳои истеҳсолӣ, ки марбут ба шахсони алоҳида, истеҳсолот, ҳудудҳо ва кишварҳо буда, шартҳои муҳими инкишофи қувваҳои истеҳсолкунанда дар ҷомеа ба шумор мераванд.

Дар ин ҳол, тақсимоии ҷамъиятии меҳнат дар ду шакли асосӣ – шакли ҳудудӣ ва шакли соҳавӣ ифода ёфта инкишоф меёбад.

Тақсимоии ҳудудии меҳнат дар назар дорад, ки соҳаҳои алоҳидаи истеҳсолот ба минтақаҳои муайян вобаста карда шаванд. Асоси табиӣ он дар ин ҳол тафовутҳои ба шумор мераванд, ки дар шароити табиӣ, иқлимӣ ва иқтисодии минтақаҳои гуногун вучуд доранд. Асоси иқтисодии ин шакли тақсимоии меҳнат тафовут дар ҳудудҳои гуногун мебошад, ки бинобар бастубандии махсус доштани омилҳои номбаршуда дар ҳар қадам минтақа ба вучуд меояд. Тақсимоии соҳавии меҳнат мавҷуд будани соҳа ва истеҳсолоти алоҳидаро дар назар дорад, ки эҳтиёҷи муҳалифи ҷомеа ба воситаи онҳо қонунгардонда мешавад. Ҳолат ва инкишофи соҳа, истеҳсолоти соҳа, истеҳсолоти алоҳида аз бисёр ҷиҳат ба таркиби микродурии сифатии омилҳои истеҳсолот иртибот доранд. Барои рушди муътадили иқтисоди минтақа, чунон ки тамоми кишвар дар маҷмӯъ, зарурат аст, ки манфиатҳои минтақавӣ ва соҳавӣ дар якҷоягӣ ба назар гирифта шаванд.

Дар робита бо ин, принсипҳои ҳудудӣ ва соҳавии тақсимоии меҳнат бояд бар пояи самтҳои асосии зерин асос ёбанд:

- ✓ ҷойгиркунии қувваҳои истеҳсолкунанда бар асоси наздик намудани истеҳсолоти соҳавӣ ба захираҳои ашёи хом, энергия ва захираҳои меҳнати;
- ✓ аз назари иқтисодӣ мувофиқи мақсад будани оптимизатсиякунии алоқамандии бандии ҳамдигарии чунин доираҳои такрори истеҳсолкунии соҳавӣ ба монанди наздик сохтани истеҳсолот ба истеъмолкунандагон, ки он ҷанбаи комилан возеҳи минтақавӣ дорад;
- ✓ бастубандии гуногун ба истеҳсолот, ки дар заминаи ба ҳам пайвастании тамоми марҳилаҳои (зинаҳои) баъдии коркарди ашёи хоми минтақа то тавлиди маҳсулоти ниҳой, асос ёфтааст.

Тақсимоии ҳудудии меҳнат хусусияти соҳавии онро тақдир дода омили тавоноии самарабахшии истеҳсолоти ҷамъиятӣ мегардад.

Иқтисодии иқтисодӣ барои ҳалли мушкилоти рушди иҷтимоию иқтисодии минтақа заминро муҳайё сохта, андозаҳои имконпазири микродурии ва сифати рушдро муайян менамояд.

Маҷмӯи омилҳои рушди минтақа иқтисодии рушди минтақавиро ташкил медиҳад. Сатҳи истифодабарии иқтисодии иқтисодӣ бо пешрафти ҳалқаҳои функционалии он, хусусиятҳои робитаҳои мутақобила ва фаъолияти байниҳамдигарии онҳо алоқаи ногустанӣ дорад. Ҳафт зерсистемаҳои функционалкӣ бо ҳам зич алоқаманданд фарқ кардан мумкин аст, ки иқтисодии иқтисодиро ҳамчун система пурратар тавсиф менамоянд (расми 1).

Хусусиятҳои муҳимтарини ин система чунин аст:

- ➔ система ҳамчун комплекс аст, ки чунин маънӣ дорад, ки ҷузъҳои ба таркиби иқтисодии иқтисодӣ дохилгардида ба якдигар амал карда наметавонанд;
- ➔ доимии функционалӣ дар фаъолияти байниҳамдигарии байни зерсистемаҳо мушоҳида мешавад;
- ➔ таъсирпазирӣ, ки самтгирии муайяни афзоиши ҳар қадам зерсистема ва системаро дар маҷмӯъ ифода менамояд.

Нақшаи 2. Таркиби функционалии иқтисодии минтақа

Мавҷуд будани захираҳои табиӣ шартӣ асосии дар минтақа ҷойгиркунии қувваҳои истеҳсолкунанда ба ҳисоб меравад. Миқдор, сифат ва бандабастии захираҳо, нерӯи захираҳои табиӣ минтақаро муайян намуда, омили муҳими ҷойгиркунии аҳоли ва фаъолияти хоҷагидорӣ мегардад. Нерӯи захираҳои табиӣ минтақа ба махсусгардонии бозори минтақа ва мавқеи он дар тақсими меҳнат таъсир мерасонад.

Нерӯи захираҳои табиӣ минтақа – ин қисме аз маҷмӯи захираҳои табиӣ мебошад, ки бо сатҳи муайяни инкишофи иқтисодию техникии ҷомеа ва омӯхта шудани минтақаи мазкур мумкин аст, ки барои фаъолияти хоҷагидорӣ дар шароити ҳозира ва дар оянда истифода гардад. Омӯхтани захираҳои табиӣ, азхудкунии иқтисодии онҳо, яке аз масъалаҳои умдатарини иқтисоди минтақавӣ мебошад. Дар робита бо ин, вазифаҳои асосии зерини тадқиқотҳои минтақавиро ҷудо кардан мумкин аст:

1. Омӯзиши сохт, таркиб, миқёсҳо, самаранокии иқтисодии истифодабарии захираҳои табиӣ дар ҳудуди минтақаҳои муайян ҳамчун заминаи ташаккули комплексҳои хоҷагидорӣ минтақавӣ дараҷаҳои гуногун дар минтақаҳои калон;

2. Омӯзиши анвои дар ҳудуди минтақа будаи захираҳои табиӣ ва дурнамои азхудкунии иқтисодии онҳо бо мақсади рушди комплекси истеҳсолот дар минтақаҳо ва муайян сохтани тарзҳои аз ҳама самарабхши азхудкунӣ ва истифодабарии захираҳои табиӣ;

3. Баҳодиҳии иқтисодии захираҳои табиӣ;

4. Дурнамозии тамоюлҳои ҷойгиркунӣ ва баҳрабардорӣ иқтисодӣ ва захираҳо; Аз рӯйи таснифи иқтисодӣ захираҳои табиодатан ба ду гурӯҳ ҷудо карда мешаванд:

✦ захираҳои истеҳсолоти моддӣ, яъне захираҳои, ки дар саноат ва кишоварзӣ истифода мегарданд (захираҳои сӯзишворӣ энергетикӣ, металлҳо, ашёи агрохимиявӣ, ҷуб, захираҳои моҳӣ, хок, обу обёрӣ ва ғайра);

✦ захираҳои ғайриистеҳсолӣ, аз ҷумла захираҳои бевосита ва бавосита истеъмолшаванда (оби нӯшокӣ, манбаҳои истироҳатӣ ва ғ).

Аз рӯйи пайдоиш ва ҳислатҳои табиӣ захираҳоро ҷудо мекунанд:

⊙ захираҳои минералӣ (канданиҳои фойданок);

⊙ захираҳои замин;

⊙ захираҳои обӣ;

⊙ захираҳои биологӣ;

⊙ захираҳои иқлимӣ (гармӣ ва равшаниҳои офтоб, боришҳо);

⊙ захираҳои энергияи ҳодисаҳои табиӣ (гармии дохилии замин, бодҳо ва ғайра).

Аҳамияти бағоят муҳимро захираҳои минералӣ доранд. Аз рӯйи хусусияти истифодабарӣ захираҳои минералӣ ба се гурӯҳ ҷудо мешаванд:

⊗ сӯзишворӣ энергетикӣ (нафт, гази табиӣ, ангишт, торф, варақҳои сӯзанда);

⊗ маъданҳои металлӣ – маъданҳои металлҳои сиёҳ, ранга, нодир, ва асил;

⊗ маъданҳои ғайриметаллӣ, ба қатори онҳо фосфоритҳо, намакҳои гуногун, абрак, графит, асбест, маолеҳи сохтмон дохил мешаванд.

Дар шароити ҳозира дар соҳаи кашфи минбаъдаи захираҳои табиӣ вазифаҳои нав гузошта мешавад. Диққати махсус ба таҳким ва тавесаи заминаи ашёию маъдани кишвар, баланд бардоштани самаранокӣ ва сифати оmodасозии захираҳои кашфшудаи канданиҳои фойданок барои баҳрабардорӣ, равон карда мешавад.

Иқтидори меҳнатӣ – ҷузъи муҳимтарини таркибии потенциали иқтисодӣ буда, он ба сифати ҳалқаи пайвасткунандаи тамоми зерсистемаҳо хизмат мекунад. *Иқтидори меҳнатӣ* – ин маҷмӯи захираҳои меҳнатӣ аст, ки дорои ягонагии микдорию сифатӣ ва сатҳи муайяни муташаккилӣ мебошад. Дар таркиби он нишондиҳандаҳои зерини микдорию сифатӣ шомиланд: шумора ва ҳайати чинсию синусолии аҳолии қобили меҳнати маҳаллаи муайян, давомнокии миёнаи умр, донишу таҷриба, сатҳи тандурустӣ ва фарҳанг, дараҷаи кӯчиши аҳолий.

Минтақаҳо дар қатори мушкилоти умумӣ дорои мушкилоти танҳо ба онҳо хосбуда низ ҳастанд, аз ин рӯ хусусиятҳои хоси минтақаҳо дар назар гирифтани зарур аст. Вазифаи аввалиндараҷаи рушди минтақаҳо ба эътидол овардани инкишофи иҷтимоию иқтисодӣ мебошад, вале вазифаи стратегӣ таъмин намудани рушди комплексӣ ба воситаи амалӣ гардонидани бартариятҳои мутлақ ва нисбӣ мебошад, ки ҳар кадом минтақаи ҷумҳурӣ дорад. Аммо ҳоло муайян намудани минтақаҳои бӯҳронии ҷумҳурӣ бағоят муҳим аст. Маҳз нисбати онҳо аз ҷониби давлат бояд сиёсати дастгирӣ татбиқ гардад, қабул намудани қонун «Дар бораи дастгирии давлатии минтақаҳои мушкилотдор» дар ин замина мувофиқи мақсад аст. Барои таҳия намудани асосҳои сиёсати иҷтимоӣ дар минтақаҳо маълумотҳои омори бояд мавриди таҳлил қарор дода шаванд, ки вазъияти иҷтимоиро баён месозад.

Тафриқгузориҳои ноҳияҳои маъмурии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи дараҷаи шиддати вазъияти иҷтимоӣ.

Ҷадвали 2.

<i>Минтақаҳо, ки вазъияти нисбатан муносиби иҷтимоӣ доранд</i>	<i>Минтақаҳо, ки вазъияти ногувори иҷтимоӣ доранд</i>	<i>Минтақаҳо, ки вазъияти иҷтимоии шадид доранд</i>
1. Турсунзода	19. Ғонҷӣ	38. Айнӣ
2. н. Б.Ғафуров	20. Ишқошим	39. Роғун
3. Сарбанд	21. Тавилдара	40. Ҷиликӯл
4. Норақ	22. Мастҷоҳ	41. Панҷ
5. Истаравшан	23. Шӯғнон	42. Шӯрообод
6. Ашт	24. Кӯҳистони мастҷоҳ	43. Бохтар
7. Рашт	25. Дарбанд	44. Вахш
8. Конибодом	26. Ёвон	45. н.Н.Хисрав
9. Зафаробод	27. Ҷиргатол	46. Тоҷикобод
10. Панҷакент	28. Колхозобод	47. Восеъ
11. Шаҳристон	29. Рушон	48. Шаҳритус
12. Ваҳдат	30. Мурғоб	49. Балҷувон
13. Шаҳринав	31. Дарвоз	50. Қабодиён
14. Рӯдакӣ	32. Ҳисор	51. Қумсангир
15. Исфара	33. Ванҷ	52. Ховалинг
16. н. Ҷ.Расулов	34. Файзобод	53. н.Ҷ.Румӣ
17. Кӯлоб	35. Фархор	54. Мӯъминобод
18. Варзоб	36. Рошқалъа	
	37. Данғара	

Соҳтори ҳудудии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳоли ҳозир воҳидҳои маъмурию ҳудудии зеринро дар бар мегирад:

- шаҳри Душанбе;
- шаҳру ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ;
- вилояти Суғд;
- вилояти Хатлон;

➤ вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон.
Ҷамағӣ дар ҷумҳурӣ 58 ноҳия, 23 шаҳр, 47 шаҳрак, 356 ҷамоати деҳот мавҷуд аст.

Ҳудуди ҷумҳурӣ аз рӯи нишонаҳои табиӣ иқтисодӣ одатан ба ҳафт минтақа тақсим мешавад: минтақаи Шимолӣ, минтақаи Зарафшон, минтақаи Ҳисор, минтақаи Вахш, минтақаи Кӯлоб, минтақаи Рашт (Ғарм), минтақаи Кӯҳистони Бадахшон.

Ҳар кадом минтақаи ҷумҳурӣ (ҳамун воҳиди маҳмурӣ ва ҳамчун минтақаи табиӣ) дорои шароитҳои инкишофи худ мебошад. Ҳангоми асоснок намудани рушд, ба назар гирифтани хусусиятҳои хоси минтақаҳои алоҳида, зарур аст.

Ҳамин тавр ҳамгирии иқтисодӣ - ин якҷояшавии ҳаёти иқтисодӣ, сиёсӣ, тичоратӣ ва иҷтимоӣ мамлакатҳо мебошад, ки ҳар як аз он гурӯҳи ҳамгирии масъалаҳои стратегии худро дорад.

Чуноне, ки аз таҳлилҳо бар меояд рушди қараёни ҳамгироӣ хусусияти асоситарини инкишофи хоҷагии давлатӣ ва ҷаҳонӣ мебошад. Таҳлили усулҳои муосири ташхис ва арзёбии рушди иҷтимоӣ иқтисодии минтақаҳо нишон дод, ки усулҳои мавҷудаи ташхис наметавонанд пурра вазъи иҷтимоӣ иқтисодиро дар минтақаҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳогузорӣ кунанд. Дар навбати худ, усули комплекси арзёбӣ ва ташхиси рушди минтақаҳо имкон медиҳад, ки хусусиятҳо ва иқтидорҳои имконпазирӣ рушди минтақаҳо равшан карда шаванд.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон Дар бораи минтақаҳои озоди иқтисодӣ (Аҳбори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 2011, №3, мод. 167.
Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 02.01.2019 с., № 1581)
2. Авдокушин Е. Ф. Международные экономические отношения. М: Юрист, 2015-368 с.
3. Батманова Е. С., Томилов П. С. Мировая экономика и международные экономические отношения: Екатеринбург 2016-118 с.
4. Борко Ю. А. Буторшиной О. В. ЕС на пороге XXI века: Выбор стратегии развития. – М.: Эдиторная УРСС, 2014. – 471 с.
5. Глинкин. А.Н. Интеграция в Западном полушарии М.: 2000.

*Ахмедова М.Ф. - старший преподаватель
Институт туризма, предпринимательства и сервиса*

РОЛЬ И МЕСТО ЛЮДЕЙ С ОГРАНИЧЕННЫМИ ВОЗМОЖНОСТЯМИ В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

В современном мире люди стараются использовать свои возможности на сто процентов, чтобы улучшить своё жизненное положение и повисит свой социальный статус в обществе. Но есть непредвиденные обстоятельства, которые замедляют или разрушают наши планы и вынуждают нас, просит помощи у государства или из других источников. И этими людьми являются, инвалиды под которым понимается взаимодействие людей с нарушениями здоровья с личными и контекстовыми факторами, такими как негативное отношение, недоступность транспорта и общественных зданий и ограниченная социальная поддержка. По оценкам ВОЗ более 1 миллиарда людей имеют какую-либо форму инвалидности. Это соответствует примерно 15% населения мира, причем до 190 миллионов (3,8%) людей в возрасте 15 лет и старше испытывают значительные трудности в функционировании, часто нуждаясь в медицинских услугах. [1].Количество людей с инвалидностью возрастает отчасти в связи со старением населения и увеличением бремени хронических нарушений здоровья. В нашей стране согласно закону Республике Таджикистан о социальной защите инвалидов, в котором сказано инвалид - лицо, имеющее нарушение здоровья со стойким расстройством функций организма, обусловленное заболеваниями, травмами, физическими и умственными дефектами, приведшими к ограничению жизнедеятельности, и вызывающее необходимость в

его социальной защите. В соответствии со статистикой, представленной Министерством здравоохранения и социальной защиты населения Республики Таджикистан, на начало 2019 года в стране зарегистрировано 149 тысяч лиц с инвалидностью, из которых около 27 тысяч – дети с инвалидностью, 15 тысяч – инвалиды 1-ой группы.[2]. Также согласно исследованию путей доступа лиц с инвалидностью к рабочим местам на рынке труда Таджикистана общественной организацией Центр инновационного развития количество лиц с инвалидностью по регионам республики выглядит следующим образом. Таблица.1.

Как показывают данные таблицы 1, количество ЛСИ к количеству населения по регионам республики составляет: ГБАО - 2,9%, Согдийская область – 1,8%, Хатлонская область – 1,6% РРП – 1,4%. Душанбе – 1,8%, по республике данное отношение составляет - 1,7%. Отсюда вывод: доля ЛСИ в ГБАО к населению превышает средне республиканский уровень. Самое низкое соотношение наблюдается в РРП. В среднем количество ЛСИ к населению по республике составляет – 1,7%.

Основоположник мира и национального единства Президент Республики Таджикистан Эмомали Рахмон, выступая на встрече с работниками сферы здравоохранения 1 сентября 2018, отметил, что содержание детей - инвалидов в год обходится государству в 24 миллиона сомони, на одного ребёнка-инвалида приходится свыше 14 тысяч сомони. Общее количество детей-инвалидов по состоянию 1 апреля 2018 года составляет 26 тысяч человек, из которых 2 тысячи в настоящее время содержатся в учреждениях здравоохранения и социальной защиты населения.[3].

Таблица.1.Количество лиц с инвалидностью по регионам республики.[2].

№	Регионы	Население (тыс. чел)	Количество ЛСИ (чел.)	% ЛСИ от населения
1	ГБАО	223,6	6487	2,9
2	Согдийская обл.	2608,5	47138	1,8
3	Хатлонская обл.	3198,5	51431	1,6
4	РРП	2069,2	27982	1,4
5	Душанбе	831,4	14808	1,8
	Итого	8931,2	147846	1,7

Следует, отметить, что Таджикистан в сфере доступа лиц с инвалидностью к услугам, в том числе, реабилитации, имеет ряд трудностей, которыми являются следующее:

- недофинансирование сфер здравоохранения, реабилитации и социальной защиты;
- не реализация действующих нормативных актов на практике;
- отсутствие мониторинга и оценки реализации нормативных актов;
- низкий уровень социально-экономической жизнедеятельности и образования инвалидов и их семей;
- отсутствие высококвалифицированных специалистов в сфере здравоохранения, реабилитации и социальной защиты;
- дефицит реабилитационных услуг по трудоустройству, особенно, в сельских местностях;
- барьеры во внешней среде, с которыми сталкиваются инвалиды;
- отсутствие достаточной информации о пользе и потенциале услуг реабилитации и др.

Перечисленные факторы не дают человеку возможности обеспечить себе и своей семье достойный уровень жизни с учетом сложившихся в современном обществе общепринятых стандартов. Доходы таких лиц ниже прожиточного минимума, качество жизни низкое, поэтому возникает необходимость в защите со стороны государства. Но как показывает практика большинство людей с ограниченными возможностями, находятся на попечительстве

своих родных и не обращаются за помощью государству и далее семьи, в которых воспитываются, дети инвалиды они сталкиваются финансовыми трудностями.

Связи с этим особое внимание должно уделяться следующим мерам и рекомендациям индивидуальной программы реабилитации:

1. Опубликовать нормативные правовые акты, связанные с индивидуальной программой реабилитации лиц с инвалидностью и распространить среди специалистов этой области для контроля;

2. Довести до заинтересованных государственных органов, организаций и лиц Приказ № 412 Министерства здравоохранения и социальной защиты РТ от 7 июня 2019 года о разработке и реализации индивидуальной программы реабилитации лиц с инвалидностью, а также формуляр Индивидуальной программы реабилитации;

3. Разработать и опубликовать новое методическое руководство "Методика подготовки и реализации индивидуальной программы реабилитации лиц с инвалидностью";

4. Организация обучающих курсов, тренингов, круглых столов и семинаров по изучению нормативно методических документов, связанных с индивидуальной программой реабилитации;

5. Вовлекать руководителей и ответственных сотрудников Государственной службы медик социальной экспертизы, учреждений первичной медико-санитарной помощи, консультативных и медицинских комиссий городских и районных Центров здравоохранения, органов труда и занятости населения и других учреждений в участие на тренингах, семинарах и круглых столах по индивидуальной программой реабилитации;

6. Проводить мониторинг и оценку процесса реализации индивидуальной программой реабилитации, выборочно в столице, административных центрах и во всех страны;

7. Запустить информационную кампанию в СМИ: специальные программы на телевидении, радио и других средствах массовой информации.

В заключении нужно отметить что, социальная защита инвалидов - действия и средства государства и общества, ориентированные на комплекс экономических, социальных и правовых гарантий для инвалидов, обеспечивающий поддержание достойного уровня их материальной и духовной жизни, и базирующийся на принципах международного права по отношению к инвалидам со стороны государства и общества. Современная система социальной защиты инвалидов показал, что основными направлениями является социальная поддержка, социальное обслуживание, социальное обеспечение, социальная помощь. системы социальной защиты инвалидов на местном уровне в настоящее время с стороны правительство страны делается все возможное для облегчения жизни данным категориям граждан.

ЛИТЕРАТУРА

1. Режим доступа: <https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/disability-and-health>
2. Источник: Государственная служба медико-социальной экспертизы, 2019 г. Агентство по статистике при Президенте Республики Таджикистан. Численность населения Республики Таджикистан, с.9, 2018 г.
3. Общественная организация «Центр инновационного развития» Исследование путей доступа лиц с инвалидностью к рабочим местам на рынке труда Таджикистана. Душанбе 2020.г.126.с.22-23
4. Социальная защита инвалидов. Учебное пособие для академического бакалавриата Авторы книги: Бегидов М. В., Бегидова Т. П.
5. Жаворонков Р.Н. Права инвалидов в области образования // Жизнь с диагнозом? Сборник статей. - М.: МГППУ, 2005. - 0,5 п.л.
6. Жаворонков Р.Н. Концепция Института информационных и гуманитарных технологий. 2006 - 0,5 п.л.

АҲАМИЯТИ ТАКМИЛИ ТАЪЛИМ ВА ОМЎЗИШИ ЗАБОНҲОИ ХОРИЧӢ ДАР ПЕШРАФТИ ИҚТИСОДИЁТИ МАМЛАКАТ

Моҳияти дониستاني забонҳои хориҷӣ, махсусан забони англисӣ дар таракқиёти сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии мамлакат ва Концепсияи миллии маълумоти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи зарурати омӯзиши забонҳои хориҷӣ барои пешрафти илмию техникии ҷомеа боиси он гаштааст, ки имрӯзҳо баргузор намудани ҷорабиниҳои муҳими сатҳи байналмилалӣ чун анъана қарор гирифтаанд. Дар замони ҳозира оид ба забонҳои хориҷӣ ҳамчун воситаи байналмилалӣ ва байнифарҳангии муошират, дар шароити соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки тақозои давру замон мебошад, мулоҳизаҳои судманде иброн шудаанд.

Омӯзиши забон ҷараёни мураккабу заҳматталаб буда аз омӯзгор дар баробари дониш, инчунин ҷиддият ва эҷодкориро талаб менамояд. Табиист, ки барои таълим додани забон мутахассисе бештар комёб мешавад, ки ӯ аз лиҳози амалия таҷрибаи қавиро соҳиб аст.

Бо талаботи прогресси илмию техникӣ ва ба хотири дар сатҳи ҳозиразамон баланд бардоштани донишу маърифати маданияю техникии ҳар як шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон лозим аст, ки яке аз забонҳои хориҷиро ба дараҷаи лозимӣ аз бар намояд.

Дар шогирдон такмил додани малакаи мустақили ва муносибати эҷодкорона бо забон бо истифода аз дониши ҳосилкарда дар фаъоляти меҳнатӣ ва дар оянда мукамал намудани ҳам дониши назариявӣ ва ҳам амалӣ аз вазифаҳои муҳиме ба шумор меравад, ки бояд ҳар як омӯзгор онҳоро дар марҳилаи аввали омӯзиши забон ба донишҷӯён такмил дода тавонад. [4, с.98]

Барои омӯзгорон солҳои пеш мушкilotи асосие, ки пеш меомад, ин махсусиятҳои фардию равонии донишҷӯён буд, ки таҳқиқу таҳлили ин масъала вақти бисёреро мегирифт. Айни ҳол ин масъала роҳи ислоҳи худро пайдо кард. Дар ин замина ҳамчунин нобаробарии донишу тайёрии донишҷӯён сатҳи ҷаҳонбинии онҳо низ муассир аст. Методикаи кори омӯзиши забони хориҷӣ барои донишҷӯёни гурӯҳҳои ибтидоӣ вижагиҳои худро доро мебошад ва то кунун кор карда нашудааст. Дар байни осори методии гуногуни ин соҳа ақидаву мулоҳизаҳои ҷолибе мавҷуданд, аммо омӯзгорони ҷавон аз ин баҳри бекарони ғояву андешаҳо баъзан наметавонанд равияи лозимиро интихоб кунанд. Аз ин рӯ, баъзе аз онҳо ба хатоҳои ислоҳнопазир роҳ медиҳанд.

Чунин роҳу усулҳои нави самарабахшӣ омӯзиши забонҳои хориҷӣ, аз қабili аудиовизуалӣ, гипнопедикӣ, сугестопедикӣ, ки бо унвони лозаноаи низ машҳур аст ва ғайраҳо барои навомӯзон чандон муфид нестанд.

Баъзе маводҳо доир ба ин масъала дар асарҳои методистону равоншиносоне, чун И.М. Герман, А.А. Герт, В.С. Гинзбург ва дигарон ҷой доранд.

Айни замон, олимони забоншинос ба ҳулосае омаданд, ки омӯзиши забон дар гурӯҳи калонсолон бояд аз ташаккул додани нутқи шифоҳӣ оғоз гирад. Чунончи, И.М. Герман менависад, ки агар мақсади асосии калонсолон фақат хондан бошад, пас марҳилаи аввали омӯзиш бояд машқи муҳовара бошад. [5, с.54]

Аз набудани ягон дастури таълимию методӣ омӯзгорон дар дарсҳои худ бо гурӯҳҳои ибтидоӣ аз усулҳои омехта истифода мебаранд, ки бо тақозои шароит ҷавобгӯ бошанд. Дар чунин ҳолатҳо аз ҳама муфидтар мубодилаи таҷрибаи эҷодию методии худи омӯзгорон нақши хубтаре мебозад. Аз рӯи чунин амал ҳулоса ва натиҷаҳои дар амал санчидашуда ба даст меояд.

А.Г. Миронова чунин мешуморад, ки ба даст овардани ягон намуди натиҷаи дилхоҳ хангоми омӯзиши забони ғайр танҳо дар ҳолати бештар кардани дарсҳои амалӣ муяссар мегардад. Аз ин ҷо ҳам, ӯ чунин пешниҳод дорад, ки ба донишҷӯён ҳар чӣ бештар китобҳои ба забони хориҷӣ интишоршударо бояд тавсия намоем. Ва аз рӯи ҳамаи мавзӯҳои пешбинишуда бояд айни як матнро ба ду забон ба донишҷӯ пешкаш кунем.

Аз рӯи назарияи мазкур ҳар як мавзӯ бояд чунин унсурҳоро фарогир бошад:

- а) нақл (топик) бо тарҷумаи пурааш;
- б) матн бо шарҳаш;
- в) матнҳои бетарҷумаи санчишӣ;
- г) ифоданок хондани матн аз тарафи устод;
- д) гӯш кардани матнҳои аудиовизуалӣ.

Ҳамин тариқ, дар 8 дарс 14 матн хонда шуда, дар охир матни иловагӣ дода мешавад, ки аз рӯи он натиҷаи ба даст омадаро месанҷанд, ва дар ин замина истифодаи воситаи техникаи таълим низ муҳим аст.

Бо вучуди ҳамаи ҷанбаҳои мусбии худ усули мазкур ба андешаи мо, мураккаб буда, иҷрои он нозӯкиҳои зиёдеро тақозо менамояд.

Малакаи фаъолияти омӯзгории З.В. Гранитский, ки дар асоси назарияи бунёд ёфтааст, таъими забони хоричиро дар гурӯҳҳои ибтидоии донишҷӯён матраҳ месозад. Ӯ барои самаранокии омӯзиши забон дар гурӯҳҳои навоғоз диққати бештар додан ва тарзи таллафуз ва муошират тавсия карда, усули амалии муҳовараро дар мисоли омӯзиши забони франсавӣ ба таҳқиқ гирифтааст. Дарвоқеъ, дар заминаи машқҳои фонетикӣ баланд бардоштани малакаи муҳовараи донишҷӯён хубтар муяссар мегардад. Баъди сабақгардониҳои нахустини талаффузӣ қоидаҳои хониш тавсия мешаванд, он бо худ матн ва шарҳи мухтасари грамматикӣ дорад. Дар тақвияти усули забонмӯзии мазкур нақши воситаҳои техникӣ ҳам муҳим аст. [6, с.8]

Омӯзгори забони хоричӣ дар гурӯҳҳои ибтидоӣ бояд ҳамеша фаъолияти мустақилона амал кардани забонмӯзиро ба донишҷӯён талқин созад. Чигунагии идомаи ин амал дар қадамҳои нахустин асос меёбад. Барои ин машқҳои гуногуни эҷодӣ ва матнҳои зарурӣ лозим мешаванд, ки дар донишҷӯён малакаи забондониро меафзоянд.

Муҳимтарин омил дар омӯختани забон кор бо матн мебошад. Аз ин ру, ҳангоми тартиб додани корҳои методӣ таълимӣ ба усули таълими омӯзиш диққати бештар додан лозим аст. Ин ҷо зикр намудани мулоҳизоти Г.В. Скворцоваро лозим медонем, ки ба хато роҳ додани муаллимони забони хоричӣ баён доштаанд. Ҳадаф ин аст, ки бархе аз омӯзгороне, ки усулҳои нави таълимро ба кор мебаранду паҳлуҳои нозуки қори таълимиро сарфи назар месозанд, охир ба норасоӣ роҳ медиҳанд, ки ислоҳи он дар оянда мушкил мегардад. Ин норасоӣ иборатанд аз беаҳамиятии муаллим ба сомеон, аҳамият надодан ба дониши грамматикӣ гирифтаи донишҷӯ ва гузаштан ба маводи нави луғавӣ, инчунин, диққат надодан ба тарзи муоширати донишҷӯён, ки дар охир онҳо наметавонанд дониши назариашонро ба амал ворид созанд. Дар ин замина дуруст истифода набурдани воситаҳои техникӣ низ дар ноқомии забонмӯзӣ метавонад муассир бошад.

Усули қори консервативии омӯзгоронро Г.В. Рогова танқид карда меафзояд, ки ҳангоми дарс муаллим бояд чун воситаи муҳаррик амал кунад. Зеро у мефаҳмонад, мепурсад, мехонад, суол медиҳад ва ғайра. Дар чунин ҳолат забонмӯзон ҳамчун шунаванда мемонанду фаъол нестанд. Агар дар синфхона акси ин падида амалӣ мебуд, малакаи муоширати донишҷӯён қавитар мешуд.

Мулоҳизаҳои методистони соҳаи забонро хулоса карда ин қазияи асосиро, ки дар амал татбиқ шудани малакаи забондони пеш аз ҳама ба маҳорати омӯзгор вобастагӣ дорад, метавон ҷонибдорӣ кард. Ба қавли Ш. Хус омӯзгори хуб метавонад бо усули қафмондаи таълим ҳам натиҷаҳои назаррас ҳосил кунад. Вале, вақте ки омӯзгор таҷрибаи кофӣ корӣ надорад, аз он ҷо, ки бехтарин усули таълимро пеша мекунад, аз ӯ маҳсули некро интизор шудан ғайриимкон аст.

Дар амалия мавриди истифода кардани ҷанбаҳои назарӣ ва амалии мулоҳизоти педагогии муҳаққиқони мазкур дар заминаи таҷҳизоти навини технологияи таълим барои минбаъд ташаккул додани малакаи маҳорати омӯзгори соҳаҳои забони хоричӣ аз аҳамият холӣ нест. Зеро амалияе, ки дар заминаи назарияи комили таҳқиқӣ сураат мегирад, ҳама вақт маҳсули дилхоҳ ба бор меоварад. Аз дигар ҷониб, барои амалӣ кардани ҳамаи он мулоҳизот пеш аз ҳама мусаллаҳ будан бо табиат ва қавонини забони модарӣ лозим аст. Зеро то

нозукиҳои забони модарии худро омӯзгор маърифат нанамояд, наметавонад ба табиат ва таълими забони ғайр ворид гардад.

Адабиёт

1. Арнольд И.В. Лексикология современного английского языка. - М., 1989.
2. Виноградов В.В. Вступительное слово, "Вопросы терминологии". - М., 1961, -3 с.;
3. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. - 2-е изд. Испр. И доп.-М.: Высш. Шк.,1986. -426
4. Гинзбург, Хидекель. Лексикология английского языка. - М., 1981.
5. Герман И.М. Как надо изучать иностранные языки. М. –Л. Изд. АПНРСФСР.1929. с. 54.
6. Границкая А.С. Некоторые проблемы научной организации учебно-воспитательного процесса в вузе. В кн.: Вопросы научной организации и планирования учебного процесса по иностранному языку. М.МГПИИЯ, 1975- С.8.

*Махмадуллоев А.Н. – ассистент
Институт туризма, предпринимательства и сервиса*

ПРОДУКТИВНОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННЫХ И КОММУНИКАТИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ НА УРОКАХ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ

История педагогики богата не только новациями в области методов и организационных форм обучения. На разных этапах параллельно развитию технической мысли шло интенсивное внедрение всевозможных средств наглядности, технических средств в учебный процесс. Все делалось для повышения эффективности предлагаемых инноваций и учебного процесса в целом. В конечном итоге в педагогике, дидактике всегда преследуется одна единственная цель - воспитание и образование подрастающего поколения. Очень мало технических устройств было разработано специально для учебного процесса. Пожалуй, в этом ряду можно назвать лишь графопроектор и лингафонное устройство для уроков иностранного языка. Все остальные технические средства педагоги заимствовали из быта: граммофон, проигрыватель, магнитофон, телевизор, видеоманитофон, наконец - компьютер. Эти полезные вещи создавались для обустройства разных сфер жизни человека. Каждая из них обладает определенными свойствами, возможностями, определяющими ее назначение в быту, культуре, экономике и пр. И каждый раз, исходя из предполагаемого назначения того или иного технического средства, мы пытаемся выделить присущие ему технические качества, которые могут помочь в решении проблемы определенной области знания, культуры и будут полезными повседневной жизни. Педагоги никогда не стояли на стороне этого процесса.

Развитие систем связи в экономически развитых странах мира привело к появлению уникальной сети Интернет. В Таджикистане выбор провайдеров Интернет достаточно широк и позволяет найти для себя возможность работы, которая в наибольшей степени соответствует запросам и возможностям каждого конкретного абонента [2, с. 43-47].

Интернет - это глобальная сеть, объединяющая пользователей из различных организаций, государственных учреждений и частных фирм, а также частных пользователей. Прообразом Интернет была экспериментальная сеть Министерства обороны США. Сейчас сеть Интернет распространена по всему миру, и ее пользователями уже стали сотни миллионов человек. За последние несколько лет произошли кардинальные изменения в подходе программистов к применению компьютерных телекоммуникаций (КТК). Свойства и функции КТК становятся гораздо более мощными, сфера применения, в частности в педагогике, резко расширяется. Возникает такое мощное направление учебной деятельности с применением КТК, как сетевые публикации. Практически любой результат, полученный учащимися в ходе учебного проекта или просто на уроке, в считанные минуты может быть опубликован в сети Интернет. Фактически любая учебная деятельность с применением средств новых информационных технологий теперь может не просто считаться, но и реально быть сетевой.

Несомненно, новые компьютерные технологии играют важную роль в обучении иностранным языкам на современном этапе. Особое место отводится Интернет.

Главным образом, это зависит от широкого спектра возможностей сети.

Во-первых, Интернет позволяет постоянно получать новую информацию на интересующую тему. При этом информация на иностранном языке будет совершенно аутентичной и, кроме того, современной.

Во-вторых, существующие сайты позволяют отследить уровень своих знаний, выполняя то или иное тренировочное упражнение.

В-третьих, с помощью Интернет можно создать подлинную языковую среду на основе интенсивного общения с носителями языка, работой с аутентичной литературой, аудирования оригинальных текстов, что, несомненно, способствует повышению уровня мотивации студентов.

И, наконец, Интернет является незаменимым помощником при обучении различным видам и аспектам речевой деятельности.

Ресурсы Интернет, несомненно, могут присутствовать на всех этапах обучения иностранному языку. Особенно важную роль глобальная сеть будет играть при самостоятельной работе студентов, побуждая их к поисковой и творческой деятельности.

Дидактические возможности сети очень велики. Она может стать средством достижения образовательных целей как для студентов, так и для преподавателя. В этом случае преподаватель становится помощником, выполняющим работу, которая наиболее органична в современном контексте образования. Интернет не заменяет преподавателя, а становится одним из наиболее важных средств обучения иностранному языку на современном этапе [1, с. 96].

Интернет позволяет также интенсифицировать процесс обучения лексике на основе выполнения детьми разных, но равных по сложности заданий. Приведём примеры упражнений на употребление лексических единиц в *речевой* деятельности:

Составить целостный диалог из разрозненных реплик;

Догадаться о значении слов, сходных с русскими, и проверьте точность догадки по словарю;

Назовите существительные, которые могут сочетаться с данным глаголом;

Подберите устно к данным словам антонимы, синонимы и т.д.

При выполнении таких заданий возможна работа двух студентов за одним компьютером, т.е. Интернет кроме обеспечения вариативности заданий способствует формированию у ребят умение работать индивидуально и в паре. При обучении с использованием Интернета контроль осуществляется на всех этапах обучения лексике за счёт того, что с его помощью решается проблема обратной связи. Таким образом, Интернет создаёт условия для индивидуализации и интенсификации процесса обучения лексике, обеспечивая выполнение равных по сложности упражнений всеми студентами одновременно [7, с. 3-11].

Таким образом, Интернет-проекты - это образовательные технологии, позволяющие их участникам решать свои учебные (образовательные) задачи при помощи организации собственной деятельности в кооперации с партнерами и коллегами (в том числе из разных стран) и использованием ресурсов Интернет.

В деятельности педагогического сообщества использование интернет-проектов создает условия для обеспечения современного уровня образования, развития профессионального мастерства и эффективного повышения квалификации педагогов, расширения границ образовательных пространств, приобретения опыта мультикультурного взаимодействия, существования идей культуры мира и построения практики народной дипломатии.

ЛИТЕРАТУРА

1. Азимов Э.П. Материалы Интернета на уроке ИЯ // "ИЯШ", 2001. - №1. - с.96.
2. Бужинская В.В. Работа над английским произношением на начальной ступени коммуникативного обучения иноязычному говорению // "ИЯШ",- 1991. - №4. - С.43-47.
4. Владимирова Л.П. Интернет на уроках иностранного языка // "ИЯШ", 2002. - №3. - с 39.

5. Дистанционное обучение. Учебное пособие / Под ред. Е.С. Полат. - М.: Гуманит. Изд. Центр ВЛАДОС, 1998 - 192 с.
6. Макаревич И.Г. Использование Интернета на уроке ИЯ // "ИЯШ", 2001. - №5. - с.40-43.
7. Полат Е.С. Интернет на уроках ИЯ "ИЯШ", 2001. - №3. - с.5.

Сафаров Н.У.
Донишгоҳи Миллии Тоҷикистон

МУҲОЧИРАТИ МЕҲНАТӢ: ОМИЛҲО ВА САБАБҲОИ ИҚТИСОДӢ-ИҚТИМОИИ ОН ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Муҳочирати байналхалқии қувваи кор яке аз заминаҳои муносибатҳои бозорӣ мебошад, чунки бояд ҳаракати озоди аҳолии ҷаҳони иқтисодиро дар қатори ҳаракати молҳо ва маблағҳои молиявӣ таъмин намояд. Муҳочирати аҳоли ҳодисаи позитивӣ мебошад, ки аз навтақсимкунии аҳоли ва захираҳои меҳнатӣ, афзоиши ҳосилнокии меҳнатро имконпазир мегардонад.

Муҳочирати байналхалқӣ ду тарафи иқтисодӣ-иқтимоӣ дорад:

- 1) Эмигрантсия – яъне кучида рафтани аҳолии қобили меҳнат аз мамлакати истиқомат барои зисти доимӣ ва ё дарозмуддат ба дигар мамлакати истиқомат;
- 2) Иммигрантсия – яъне ворид шудан (одатан муваққатӣ) – и қувваи корӣ ба ин ва ё он мамлакат аз хориҷа.

Мувофиқи таснифоти таҳиякардаи Созмони умумиҷаҳонии меҳнат муҳочирати муносири меҳнатӣ ба 5 намуди асосӣ тақсим мешавад:

- 1) Онҳое ки дар асоси қарордод кор мекунанд ва дар он муҳлати қарор доштан дар мамлакати қабулкарда амиқ муайян карда шудааст. Асосан инҳо коргарони мавсимӣ мебошанд, ки барои чамъ кардани ҳосил меоянд ва инчунин муҳочирони беихтисос ё ки камихтисос корҳои ёрирасон ҷаҳолияткунанда мебошанд;
- 2) Профессоналҳо – ки бо дараҷаи баланди тайёрӣ, таълимоти мувофиқ ва таҷрибаи кофӣ корӣ фарқ мекунанд. Ба ин гуруҳ намояндагони профессорону устодонро дохил мекунанд;
- 3) Иммигрантҳои – ғайрилегалӣ, ки онҳо асосан аз хориҷиёни муҳлати равобидашон ба охир расида ё ки равобиди сайёҳидошта иборатанд, ки ҷаҳолияти меҳнатӣ машғул мешаванд. Миллионҳо намояндагони ин гуруҳ доимо дар ШМА, мамлакатҳои Аврупо, Япония Амрикои Ҷанубӣ ва ҳатто Африқо қарор доранд;
- 4) Муҳочирон – яъне онҳое и ба ҷои доимии зист мераванд. Ин гуруҳи муҳочирон пеш аз ҳама барои рафтан ба мамлакатҳои мутараққии саноатӣ майл доранд;
- 5) Гурезагон – яъне нафароне, ки иҷборан аз ватани худ бинобар сабаби ин ё он таҳдид ба ҳаёт ё ки ҷаҳолият ба дигар мамлакатҳо муҳочир мешаванд.

Муҳочирати хориҷии меҳнатӣ дар зерин таъсири сабабҳои ба вуқӯ меоянд, ки бо шароити иқтимоию иқтисодии дар ин ё он мамлакат ҷойдошта алоқамандӣ дорад. Дар қатори онҳо мавқеи асосиро онҳо ба монанди вазъи демографӣ дар мамлакат, сатҳу сифати зиндагонии аҳоли, ҳиссаи баланди бекорӣ дар доираи аҳолии қобили меҳнат ва аз ҷумла, бо вучуд надоштани ҷойҳои кори ихтисосҳо ва касбҳо мувофиқ ишғол мекунанд.

Ниҳоятан, давраи сеюми муҳочират баъди ба охир расидани Ҷанги дуҷуми ҷаҳонӣ оғоз мешавад. Дар ин марҳила ду гуруҳи ба ҳам муқобили муҳочирон аз мамлакатҳои сусттараққикарда ба мутараққӣ хос аст. Аз як тараф маҷрои хеле калони коргарони беихтисос ва камихтисос аз тарафи дигар бошад муҳочиршавии кадрҳои илмӣ ва мутахассисон яъне «хичрати ақлони ба миён омадааст» [10, с.98-99].

Пеш аз ҳама муҳочирати қувваи корӣ ба тараққиёти истеҳсолоти калони мошини вобаста аст, ки нобаробарии тараққиёти иқтимоию иқтисодии мамлакатҳои ҷудоғонаро ба миён овард. Дар мамлакатҳои, ки дар онҳо суръати суст инкишоф ёфта истода барзиёдии нисбии қувваи корӣ ба миён омада бекорӣ пайдо мешавад. Барои бартараф кардани чунин

вазъят асосан воридоти қувваи кориро истифода мекунад. Дар мамлакатҳои сул тараққиқарда сатҳи пасти зиндагӣ ва музди кори наҷандон баландошта, ки асосан ҳоси давлатҳои ру ба тараққи мебошад одамонро маҷбур месозад, ки ба дигар мамлакатҳо муҳоҷир шаванд.

Ба ғайр аз сабабҳои иҷтимоӣ иқтисодӣ боз сабабҳои дигари муҳоҷират ҷой дорад. Ноустувории сиёсӣ ё ки гурехтан аз таъқиби сиёсӣ. Дискриминатсияи наҷодӣ, динӣ ва милли сабабҳои дигари муҳоҷират мебошанд. Ҳолатҳои ҷангӣ, эвакуатсия ва ғайраҳо низ сабаби муҳоҷират шуда метавонанд. Инҷунин, васеъшавии системаи байналхалқии иттилоот ба одамон дарк кардани имкониятҳои васеи иҷтимоӣ иқтисодии дигар мамлакатҳоро медиҳад ва барои муҳоҷиршавӣ мусоидат мекунад. Ниҳоятан инкишоф ва арзоншавии воситаҳои нақлиёт раванди муҳоҷиршавии одамонро тезонид.

Дар замон муосир ба муҳоҷирати қувваи корӣ тамоюлҳои зерин ҳос аст. Асоси маҷрои муҳоҷиратро мисли пештара коргарон ва қисми камтари онро хизматчиён ташкил мекунад. Аммо шакли нисбатан нави муҳоҷирати байналхалқии қувваи корӣ – хичрати кадрҳои илмию техникаӣ мебошад. Барои пайдо кардани шароити беҳтарини зиндагӣ барои истифодаи қобилияти худ ва сатҳи баланди зиндагӣ, шахсони соҳибмаълумот асосан ба ШМА, Аврупо ва Федератсияи Руссия муҳоҷир мешаванд [10, с.10-12].

Дар қатори омилҳои барангезандаи муҳоҷират мақсадҳои моддӣ бартирият доранд. Вале мисли пештара сабабҳои сиёсӣ, динӣ ва этникӣ ҷой дорад, ки одамон аз як мамлакат ба мамлақати дигар муҳоҷир мешаванд. Яке аз қонуниятҳои асосии муҳоҷирати муосири байналхалқӣ ин зиёдшавии миқёси он ба ин раванд ҷалбшавии меҳнатқашон аз ҳамаи континентҳо мебошад.

Дар солҳои охир вобаста ба бад шудани вазъи сиёсӣ дар мамлакатҳои Шарқи наздик муҳоҷирати ғайриқонуни зиёд шуда ба соҳибқорон имконияти истифодабарии қувваи қорин арзон ва беҳуқуқро дода гирифтани қоидаи баландро таъмин менамояд.

Тибқи маълумоти Созмони Байналмилалӣ Муҳоҷират (СБМ), дар соли 2020 дар ҷаҳон 272 миллион муҳоҷири байналмилалӣ мавҷуданд (ки ин 3,5 фоизи тамоми аҳолии дунёро ташкил медиҳад). Иёлоти Муттаҳидаи Амрико маълумтарин макони муҳоҷирони қоричӣ боқӣ мемонад. Муҳоҷирати байналмилалӣ одамон ҳоло ба ҳадди рекордӣ расидааст, ки дар он зиёда аз 41 миллион нафар муҳоҷирони дохилӣ ва қариб 26 миллион гурезаҳо зиндагӣ мекунанд.

Инкишофи ҳоҷагии ҷаҳонӣ ҳамавақт бо ҷойивазқунии захираҳои меҳнатӣ (муҳоҷират) ҳам байни қитъаҳо ва ҳам дар дохили онҳо мушоҳида мешуд. Сабабҳои муосири муҳоҷирати меҳнатӣ бо нақорабарии инкишофи иқтисодии мамлакатҳои иштирокчиёни робитаҳои ҳоҷагидорӣ шарҳ дода мешуд. Ҷараёнҳои пулии ҳарсола, ки муҳоҷирати байналхалқии қувваи қориро ҳамроҳи менамояд, то имрӯз садҳо миллиард долларро ташкил дода, аз рӯи миқёс бо сармоягузориҳои мустақими қоричӣ қиёспазиранд. Дар ҳолати таҳлили инкишофи иқтисодии мамлакатҳои дар марҳилаи гузариш қарор дошта ба маврид аст, ки интиқоли маблағҳои муҳоҷирони меҳнатӣ ҳамчун омилҳои дохилии молияқунонии қоричӣ дида шаванд. [10, с.17].

Интиқоли маблағҳои муҳоҷирони меҳнати сарчашмаи устувори воридшавии асқори қоричӣ ба иқтисодиёти мамлакат ба ҳисоб рафта, метавонад бевосита ба вазъияти иқтисодии ҳоҷағиҳои ҳонагӣ таъсир расонад. Дар маҷмӯъ гуфтан мумкин аст, ки мамлакатҳои тараққиқарда сарчашмаи асосии интиқоли маблағҳо барои мамлакатҳои рӯ ба инкишоф ва мамлакатҳои дигари рӯ ба инкишоф сарчашмаи интиқоли маблағҳо барои мамлакатҳои сатҳи пасти даромад дошта ба ҳисоб мераванд.

Таҷқиқотҳои гузаронида шуда муайян намуданд, ки интиқоли маблағҳо ба оилаҳо дар ҳолатҳои вазнин ёри медиҳанд, ки ба маъориф ва тандурустӣ роҳ ёбанд, инҷунин бизнеси қурд ва миёнаро сармоягузори нақоян Ба ҳама маълум аст, ки муҳоҷирати меҳнатӣ ва интиқоли маблағҳои ба он алоқаманд оқибати ноғақонии гузариши баъзе мамлакатҳо аз иқтисодиёти фармонфармой ба иқтисодиёти бозорӣ мебошад. Тоҷикистон ҳам яке аз инҳо ба ҳисоб меравад. Мамлакат тадриҷан баъди солҳои номуътадили иқтисодӣ ва ҷанги шаҳрванди барқарор шуда истодааст. Тарқиши робитаҳои иқтисодӣ баъди пошхӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ,

чанги шаҳрвандӣ ва сиёсати бади макроиктисодӣ, маҳдудияти муносибатҳои сиёсӣ бо мамлакатҳои ҳамсоя ҳамаи ин ба таври манфӣ ба муносибатҳои берунииктисодӣ дар солҳои 1990 таъсир расонид. Иқтисодии содиротӣ кам шуда бозорҳои анъанавӣ аз даст рафтанд, системаи пардохтҳо барҳам хурд. Истеъмомоти ҳаррӯза ба кӯмаки хориҷӣ таъямнабуд. Дар охир оилаҳои тоҷик барои худ роҳи дигар наёфтанд, ғайр аз он, ки ақалан яке аз аъзоёни оиларо барои қор ва гирифтани даромад равон созанд. Ин ягона қафолати зиндамонии аҳоли буд.

Дар доираи бӯҳрони умумии иқтисодӣ барои ҚТ проблемаи истифодаи муҳочирони меҳнатӣ ҳама хело муҳим буд. Мувофиқи маълумотҳои дурномаии Кумитаи омили давлатӣ ва Вазорати иқтисод ва савдои ҚТ-қайд менамояд иқтисодии машҳури тоҷик Н. Нурмаҳмадов - шумораи мутлақи аҳолии ҷумҳури то соли 2010 ба 8,5 млн. нафар, то соли 2025 ба 12,1 млн. нафар, то соли 2050 ба 18,7 млн. нафар, то соли 2060 ба 21,1 млн. нафар баробар мешавад. Тамоилҳои дар боло қайдшуда шумораи аҳолии қобилияти меҳнатӣ доштара зиёд менамоянд. Агар ҳоло 47%-50% - аҳолиро захираҳои меҳнатии ҷамъияти ташкил диҳанд дар ин маврид шумораи онҳо соли 2010 ба 4,1 млн. нафар, соли 2025 ба 5,8 млн. нафар, соли 2050 ба 9 млн. нафар, соли 2060 ба зиёда аз 10 млн. нафар баробар хоҳад шуд. Аз байни мамлакатҳои иқтисодии гузариш Тоҷикистон душвориҳои давраи гузаришро тавонист, ки бе ягон кӯмаки хориҷӣ, балки ба воситаи оддии бозорӣ паси сар намояд. [9, с.3-4].

Натиҷаи тадқиқотҳои Бонки Ҷаҳонӣ дар мисоли 71 мамлақати рӯ ба инкишоф нишон дод, ки интиқоли маблағҳо сатҳи камбизоатиро паст мекунад. Дар вақти таҳлил 3-нишондиҳандаи қабри камбизоатӣ (сатҳи камбизоатӣ, индекси қабри камбизоатӣ ва индекси шиддатнокии камбизоатӣ) истифода карда шудаанд.

Дар ҳар яке аз нишондиҳандаҳо нишон дода шудааст, ки зиёдшавии ҳаҷми интиқоли маблағҳо сатҳи камбизоатиро паст менамояд.

Сатҳи камбизоатӣ – ин 10 % зиёдшавии ҳаҷми интиқоли маблағҳо бо ҳисоби миёна ба 3,5% камшавии одамоне, ки бо на кам аз 1 долл. дар як рӯз зиндагӣ мекунанд оварда мерасонад.

Муҳочирати қувваи қорӣ ва интиқоли маблағҳо ба нишондиҳандаҳои макроиктисодӣ дар ҚТ таъсири хело мусбӣ доранд. Интиқоли маблағҳо оқибатҳои нохуби чанги шаҳрвандиро солҳои 1990 дар ҷумҳури осон намуд, инчунин душвориҳои давраи гузаришро низ. Дар шароити мавҷуд набудани системаи инкишофёфтаи суғуртанамои иҷтимоӣ ва самаранокии бозори дохилии меҳнатӣ муҳочират ва интиқоли маблағҳо ягона механизми мубориза ба муқобили камбизоатӣ барои бисёри аҳолии Тоҷикистон ба ҳисоб меравад. Интиқоли маблағҳо дар ҚТ ба зиёдшавии истеъмомот ва рушди иқтисодӣ мусоидат менамояд. [4, с.65-66].

Мувофиқи ҳулосаҳои Бонки Миллии Тоҷикистон бузургии интиқоли маблағҳо истифодаи онҳоро барои истеъмомот ё сармоя муайян менамояд. Интиқоли маблағҳо то 1000 долл. дар як сол асосан ба истеъмомот, хусусан хӯроқа, пӯшоқа ва хизматрасонии тиббӣ сарф карда мешаванд. Интиқоли маблағҳо аз 1000 то 5000 долл. барои хариди молҳои истеъмолии дуру дароз (мебел, мошин, таъмири хона) сарф карда мешавад. Интиқоли маблағҳо зиёда аз 5000 долл. барои сохтмони хонаҳо дар қишлоқ ва зиёда аз 10000 долл. барои аз нав таъмиркунии хонаҳои шаҳрӣ сарф карда мешаванд. Гарчанд аввалан қариб ҳамаи интиқоли маблағҳо барои истеъмомот истифода мешуданд, инчунин қисматан ба мақсадҳои инвестиционӣ низ равона карда мешуд.

Соли 2020 мамлакатҳои асосие, ки аз онҳо интиқоли маблағҳо ба Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид мешуд инҳо ба ҳисоб мерафтанд: Федератсия Россия (92,3%), Қазоқистон (2,1%), Ўзбекистон (1,3%), Қирғизистон (0,4%) ва дигар мамлакатҳо (4%).

Вобаста ба танзимнашавии қараёни муҳочирати меҳнатӣ ва интиқоли маблағҳо оиди шумораи муҳочирон ва интиқоли маблағҳои онҳо маълумотҳои аниқ вучуд надорад. Мувофиқи сарчашмаҳои гуногун (Созмони Ҷаҳонии Меҳнат, Бонки Ҷаҳонӣ, Идораи муҳочирати Федератсия Россия, Вазорати меҳнат ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли), шумораи муҳочирони меҳнатӣ-шаҳрвандони Тоҷикистон, ки дар ҳудуди Федератсия Россия қарор доранд аз 420 ҳазор то 800 ҳазор қоҳиш ёфтааст.

Натиҷаҳои сатҳи камбизоатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2018 – 2019

	Сатҳи умумии камбизоатӣ бо фоиз	Сатҳи умумии камбизоатӣ бо фоиз	Сатҳи камбизоатии шадид бо фоиз	Сатҳи камбизоатии шадид бо фоиз	Ҳиссаи камбизоатии умумӣ дар сатҳи минтақаҳо дар соли 2019 бо фоиз
	с.2018	с.2019	с.2018	с.2019	
Ҷумҳурии Тоҷикистон	27,4	26,3	11,8	10,7	100,0
Шаҳр	21,5	18,4	9,1	7,6	76,2
Деҳот	30,2	30,1	13,1	12,3	23,8
ш.Душанбе	18,0	18,0	11,1	9,4	7,8
Вилояти Суғд	17,5	15,4	6,1	4,4	15,5
Вилояти Хатлон	32,7	32,8	12,6	13,5	39,3
НТҶ	33,2	32,4	17,5	14,0	28,3
ВМКБ	27,7	29,7	11,9	13,3	9,1

Сарчашма: Омори солонаи Ҷумҳурии Тоҷикистон 2020 с.- Душанбе, - 2020 с.- с.11-12

Маблағҳои интиқолшудаи муҳочирони меҳнатӣ ба иқтисодиёти кушоди хурди ҷумҳури таъсири институтсионали расониданд. Онҳо ба пурзӯршавии рақобат байни бонкҳо мусоидат намуданд. Баъди содданамоии раванди гирифтани интиқоли маблағҳо, ки дар ин ҳолат доштани суратҳисоб дар бонк шарт набуд, бонкҳо маҷбур шуданд байни худ низ бо дигар миёнаравонии молиявӣ (Western Union, Anelic, Money Gram, Contact, Migom ва ғайра) барои ҷалби мизочон рақобат кунанд.

Интиқоли маблағҳо ва муҳочирати меҳнатӣ ба пастшавии сатҳи камбизоатӣ таъсири мусбӣ расонид. Аз сабабе, ки интиқоли маблағҳо асосан истеъмолотро молия менамояд, барои ҳамин ҳам таъсири онҳо ба миқёси камбизоатӣ зиёд аст. Сатҳи аҳолии дар доираи камбизоатӣ дар ҷумҳури зиндагӣ дошта, солҳои охир хело кам шуда аз 83 %- дар соли 1999 ба 26,3 % дар соли 2019 баробар шуд. [6, с.11-12].

Бино ба иттилои Вазорати меҳнат дар Тоҷикистон соли 2020 баландтарин маош 2376,2 сомонӣ ва пастарин маош 561,1 сомонӣ мебошад, ки баландтарини он ба бахши сохтмон ва пастарини он ба кишоварзӣ ва ҷангадорӣ рост меояд. Вазири меҳнат мегӯяд, ки маоши миёнаи номиналӣ дар Тоҷикистон соли 2020 то 3,9 дар сад боло рафта бар муқоиса бо соли 2019 1377,17 сомони ро дар бар гирифтааст. Ба назари Вазорат нишондиҳандаи беҳтарро дар ин бахш ВМКБ дорад, ки дар ин вилоят то 10,2 сад боло рафтааст. Дар Хатлон 5,9 навоҳии тобейи ҷумҳурий 5,2 Суғд 4,1 ва Душанбе 1,5 дар сад будааст. Дар соли 2020 дар Тоҷикистон 193 ҳазор ҷои нави кори таъсис дода шудааст. Вобаста ба паҳн гардидани пандемияи covid-19 ва баста будани сарҳад миёни давлатҳо соли 2020 аз Тоҷикистон ба Федератсияи Руссия ҳамагӣ 129 ҳазору 807 нафар ба муҳочират рафтаанд, ки аз ин 117 912 нафар ба Руссия ва 4574 нафар ба Қазоқистон мебошад. [9, с.2-3].

Қисми асосии аҳолии Тоҷикистонро бекорон ташкил медиҳанд. Бекори ва музди кам дар ҷумҳурий омилҳои асосии муҳочирати меҳнатӣ мебошанд. Интиқоли маблағҳои кории аз муҳочират дастгирии зарурӣ мебошанд. Маблағҳои муҳочирони меҳнатӣ дастгирии зарурӣ мебошанд, ки бучети аксар хонаводаҳои Тоҷикистон ба он ниёз доранд. Иқтисоди ҷумҳурий низ бештар аз интиқоли шаҳравандони Тоҷикистон аз дигар кишварҳои ИДМ вобаста аст. Ҳамин тариқ бӯхронҳои пандемияи covid - 19 дар тамоми давлатҳо алалхусус ба федератсияи Руссия коҳиши пешниҳодҳои ҷойҳои кориро ба бозори меҳнат оварда расонид.

Тадқиқоти гузаронидашуда ба мо имкон медиҳад, ки чунин ҳулосаҳо барорем.

- Дар шароити якбора коҳиш ёфтани даромадҳо дар хонаводаҳои ҷумҳурӣ на он қадар далели рушд ва рушди муътадили иқтисодии миллий дар паст кардани сатҳи камбизоатӣ нақши муҳим намебозад, балки пеш аз ҳама тақсимоии одилонаи захираҳо муҳим мебошад;
- Натиҷаҳои воқеии рушди иқтисодӣ ба андешаи мо пеш аз ҳама бояд таъсири ҷойҳои нави корӣ бо афзоиши музди меҳнат дар асоси баланд гардидани ҳосилнокии меҳнат буда, бо қабули ҳадафи ҷоруми стратегияи мамлакат саноатикунонии босуръат ин проблема сол то сол ҳалли худро хоҳад ёфт;
- Зиёд кардани маблағгузорӣ барои барномаи кӯмаки суроғавӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон;
- Ташкили ҳамгироии кишвар бо бозорҳо ва донишҳои минтақавӣ ва ҷаҳонӣ;
- Навсозӣ ва баланд бардоштани самаранокӣ ва фарогирии иҷтимоии хизматҳои асосии иҷтимоӣ

Ин ҳама ҳадафҳо ва пешниҳодҳои дар пешгузошташуда барои боз ҳам баланд бардоштани сатҳи сифати зиндагии аҳолии Тоҷикистон дар солҳои минбаъда хоҳад гашт.

АДАБИЁТ

1. Арзёбии камбизоатӣ дар Тоҷикистон: Эзоҳи методологӣ. Душанбе, 2015 – 76 с.
2. А. Пигу «Назарияи иқтисодии неқӯаҳволӣ» - Москва -1985 -512 с.
3. Мальтус Т. Тачриба дар бораи қонуни ҷамъият // Антологияи классикони иқтисодӣ – ҷилди – 2 – Москва – 1993 – 133 с.
4. Нишондиҳандаҳои асосии тадқиқоти бучети хонаводаҳо. Агентии Омори назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон [манбаи электронӣ]. URL:<https://stat.tj/tj/news/publications/main-indicators-of-the-survey-of-household-budgets-of-the-republic-of-tajikistan> (санаи истифодабарӣ (14.01.2021)).
5. Норов А.К. Асосҳои иҷтимоию иқтисодии паст кардани сатҳи камбизоатӣ (дар асоси маводҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон). Автореферат барои дарёфти номзади илмҳои иқтисодӣ - Душанбе – 2012 - 25 с.
6. Омори солонаи ҚТ соли 2019 нашри: Агентии омори назди Президенти ҚТ [манбаи электронӣ]. URL: <https://stat.tj/tj/electronic-versions-of-publications>. (санаи истифодабарӣ 20.02.2021).
7. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олӣ, аз 26 январи соли 2021, маҷаллаи «Ҷумҳурият» аз 27 январи соли 2021 таҳти № 252.
8. Стратегияи миллии рушди ҚТ барои давраи то соли 2030 [манбаи электронӣ]. URL:<https://vkd.tj/index.php/tj/masoili-mubram/18246> strategiyai-millii-rushdi-umrii-to-ikiston-baroi-davrai-to-soli-2030. (санаи истифодабарӣ 15.01.2021).
9. Ҳисоботи солонаи Вазорати меҳнат ва шуғли аҳолии ҚТ санаи 11 феввали соли 2021 [манбаи электронӣ]. URL: <http://mehnat.tj/mehnat/> (санаи истифодабарӣ 19.01.2021).
10. Ҳамидов С.Г., Фархудинов Ф.И. Ҷанбаҳои институтсионалии андозагирии сатҳи камбизоатӣ дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон // Маводҳои семинари «Дурномаи андозагирии камбизоатӣ». Женева, Швейтсария - 2- 4 декабр - 2013 - 120 с.

*Маликов М.Н. - ассистент
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибкорӣ ва хизмат*

РОҲҶОИ РУШДИ СОҲИБКОРИИ ИСТЕҲСОЛӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Дар замони муосир, ҳангоми таҳлил намудани намудҳои гуногуни фаъолияти соҳибкорӣ, бояд қайд намуд, ки соҳибкории истеҳсолӣ аз рӯи доираи фаъолият ва самаранокнаш аз дигар намудҳои соҳибкорӣ: соҳибкории тичоратӣ, молию – қарзӣ, миёнаравӣ, суғуртавӣ ба кулӣ фарқ мекунад. Мувофиқан фаъолияти соҳибкорӣ ин фаъолияти хоҷагидорӣ шахс ва гурӯҳи одамон, ки дар асоси маблағҳои худӣ, тадбиқи

навоарӣ ва ихтироот, дар шароити ҷой доштани хатар, бо истеҳсоли молу ҳадамот ва мақсади асосиаш гирифтани ғоидаи иқтисодӣ мебошад, ба роҳ монда мешавад. Мақсади асосии тамоми шакли фаъолияти расмӣ ва ғайрирасмӣ истеҳсолоти ҷамъиятӣ дар соҳаи истеҳсолоти молӣ қонеъ сохтани талаботҳои бозорӣ (истеъмолкунандагон) ва гирифтани ғоида мебошад. Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки барои таъмини рушди иқтисодӣ дар мамлакат, пурра таъмин намудани бозори дохила бо молҳои ватанӣ, истеҳсол намудани молҳои рақобатпазир дар бозори дохила ва хориҷа бо истифода аз дастовардҳои илмӣ – техникӣ, бояд бештар дар мамлакат соҳибқорӣ истеҳсоли ба роҳ монда шавад.

Мувофиқи маълумотҳои оморӣ ҳамаҷола дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳиссаи соҳибқорӣ истеҳсоли дар самтҳои ташкил ва бавучуд овардани ҷойҳои қорӣ ҳолӣ, истеҳсоли молҳои ивазкунандаи молҳои воридотӣ, таъмин намудани бозорҳо бо молҳои ватанӣ, дар ғайри гардонидани бучети давлатӣ, ворид намудани техника ва технологияи нав ба иқтисодиёти мамлакат саҳми назаррас дорад.

Дар паёми навбатии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, ки 26 – уми январи соли 2021 ба Маҷлиси миллӣ ва вакилони Маҷлиси намояндагон ироа гардид, натиҷаи мусбӣ назарраси соҳибқорӣ истеҳсоли дар саноати мамлакат ба тарзи пурмӯҳтаво ба саҳми мардуми кишвар пешкаш карда шуд.

Баъд аз ба даст овардани истиқлолият дар Ҷумҳурии Тоҷикистон сиёсати давлатӣ дар соҳаи саноат қомилан тағйир ёфта, тавачҷуҳи асосӣ ба тақвияти истеҳсолот ва содироти маҳсулоти тайёр бо роҳи ворид намудани технологияҳои нав, истифодаи ҳарчи бештари манбаъҳои ашёи хоми ватанӣ, қорқарди пурраи он ва истифодаи васеи захираҳои меҳнатии ватанӣ равона карда шуд.

Дар натиҷа танҳо дар панҷ соли охир дар дохили кишвар ба маблағи умумии беш аз 44 миллиард сомонӣ маҳсулоти ивазкунандаи воридот истеҳсол карда шуд, ки боиси хеле қоҳиш ёфтани вобастагии бозори истеъмолӣ аз маҳсулоти воридотӣ гардид [1].

Дар ҷумҳурӣ бо мақсади тадриҷан зиёд кардани шумораи қорхонаҳои саноатӣ ва зиёд кардани ҳаҷми истеҳсоли маҳсулоти саноатии рақобатнок мо саноатикунони босуръати кишварро ҳадафи қоруми миллӣ эълон намудем.

Ҷумҳурии Тоҷикистон дорои захираҳои бойи маъданӣ ғайримаъданӣ, аз қабилӣ металҳои сиёҳ, ранга, қиматбаҳо, нодир, сангҳои ороишӣ, ангишт ва монанди инҳо мебошад, ки ҳаҷми тасдиқшудаи онҳо садҳо миллиард сомониро ташкил медиҳад.

Имрӯз дар Тоҷикистон беш аз 600 қон ва 800 зӯҳурот қашф ва омӯхта шудааст, ки дорои зиёда аз 60 навъи ашёи хоми маъданӣ ғайримаъданӣ мебошад. Ҳоло ҳамагӣ 27 ғоизи захираҳои зикршуда истихроҷ ва қорқард шуда истодааст, ки қунин ҳолат барои расидан ба ҳадафи қоруми стратегӣ мо қонеъкунанда нест [1].

Аз ин лиҳоз қалби сармоягузориҳои мустақими хориҷӣ ва бо ин васила ба роҳ мондани истеҳсолоти маҳсулоти саноатии рақобатпазир боиси пешрафти соҳа ҳоҳад буд.

Соли 1991 дар кишвар ҳамагӣ 358 қорхонаи саноатӣ ба қайд гирифта шуда буд. Танҳо соли 2020–ум 300 қорхонаву қоргоҳҳои нави саноатӣ бо зиёда аз 6500 ҷойи қорӣ сохта, ба истифода дода шуданд. Дар натиҷа соли гузашта шумораи қорхонаҳои саноатӣ ба 2274 расида, тибқи ҳадафҳои муайянгардида дар ҳафт соли оянда ба зиёда аз 3500 расонида мешавад, яъне беш аз 54 ғоиз афзоиш меёбад [1].

Дар Ҷумҳурии соҳибистиклоли мо барои рушд додани фаъолияти соҳибқорӣ ё ҳарчи бештар афзоиш додани шумораи соҳибқорӣ истеҳсоли аз манфиат ҳолӣ нест. Дар Шароити имрӯзаи бӯҳрони қаҳонӣ молиявӣ фаъолияти соҳибқорӣ дар қои аввал меистад. Барои соҳибқорони Тоҷикистон таъсири бӯҳрон дучанд мебошад. Барои ҳамин ҳам мо бояд роҳҳои пешгири намудани таъсири бӯҳрони молиявиро ба фаъолияти молиявӣ соҳибқорони мо ва роҳҳои раҳиро аз ин бӯҳрон аз нуқтаи назари илмӣ – амалӣ қустуҷӯ намоем. Дар ҷумҳуриамон дар баробари мавҷуд будани низомӣ муайяни қонунгузорӣ дар бораи фаъолияти соҳибқорӣ инқунин як қатор муаммоҳои молиявӣ низ мавҷуданд, ки аз инҳо иборатанд:

1) Оид ба сиёсати андоз ва андозбандӣ - дар ин бора бояд эътироф намуд, ки шумораи номгуӣ андозҳо кам ва меъёри онҳо хело паст шудааст. Лекин имрӯз ҳам соҳибкор 8-10 номгуӣ андози давлатӣ ва чандин пардохтҳои ғайриандозӣ месупорад, ки дар маҷмӯъ қариб 60% даромади ӯ ба буҷети давлат ва аз тарафи фондҳои ғайрибуҷетӣ ситонида мешавад.

2) Оиди сиёсати қарзӣ - яке аз нишондиҳандаҳои муҳими дастгирии соҳибкорӣ - ин маблағгузори қарзӣ ба соҳибкорони истеҳсоли мебошад. Агар маблағгузори қарзӣ дар иқтисодиёт дар соли 2007 - 3300 млн сомони ташкил карда бошад, дар соли 2021 – танҳо ба соҳибкорони истеҳсоли 4 миллиард сомони қарз дода шуд, ки ин нишондиҳанда нисбат ба соли 2019–ум ду фоиз зиёд мебошад. Барои боз ҳам бештар рушд ёфтани соҳибкории истеҳсоли, ҳаҷми маблағгузори қарзӣ бештар карда шаванд.

Барои муваффақ шудан ба суръати баланди рушди соҳибкории истеҳсоли дар Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷрои талаботҳои зерин зарур мебошанд:

- ташкили механизмҳои самарабахши дастгирии пулиро қарзӣ ва суғуртаи таваккали соҳибкории истеҳсоли;
- таъмини ҳимоятнокии бозорӣ ва амнияти соҳибкорон;
- ташкили механизмҳои мусбати ҳамкориҳои соҳибкории истеҳсоли бо сохторҳои давлатӣ ва бозор;
- баргараф кардани монеаҳои маъмури дар роҳи рушди соҳибкории истеҳсоли;
- ташаккули бозорҳои рақобатӣ ва механизмҳои бозорӣ дар иқтисодиёт;
- ташкил намудани бозори қоғазҳои қиматнок дар малмакат, ки боиси афзудани фондҳои пули соҳибкорони истеҳсоли мегардад.

Хулоса, рушди соҳибкории истеҳсоли дар шароити иқтисоди бозорӣ метавонад ҳамчун омилҳои муҳими тараққиёти саноати мамлакат ва густариши фаъолияти иқтисодии дохилиро хориҷӣ хизмат намояд. Ба андешаи мо фақат зарур аст, ки ин соҳибкорӣ характери ашӣ пайдо накарда бештар истеҳсоли моли тайёро барои бозорҳои дохилӣ ва хориҷӣ пайгирӣ намояд. Дар устуворгардии соҳибкории истеҳсоли бо назардошти андешаҳои дар боло овардашуда нақши танзимсозанда ва ҳавасмандкунандаи давлат бештар ба мақсад мувофиқ аст. Аз бисёр сарчашмаҳои иттилооти мо метавонем хулосабарори намоем, ки сардороматгарин соҳибкорони дунё ё ширкатҳои бузургтарини ҷаҳон фаъолияти иқтисодии худро аз савдои хурд ё чакана (small business) барои муштарӣ шурӯъ намудаанд. Мутоқибан ба корхонаҳои муқтадир ва азими умумичаҳонӣ табдил ёфта, боиси мусоидати аз байн бурдани бекорӣ, хоҳиш додани табақаи камбизоат ва ниҳоятан ғани гардонидани буҷаи мамлакат гардидаанд.

Рушд ва тақмили муносибатҳои бозорӣ ба ташкил ва доираи соҳибкорӣ таъсир расонида, боиси мукамвалшавии ин фаъолият дар ҷамъият мегарданд. Дар ҳолати заифии муносибатҳои бозорӣ инкишофи босуръати соҳибкориро интизор шудан ғайриимкон аст. Ҷомеа дар симои муҳимтарин ниҳоди худ - давлат бояд барои инкишофи босуръати соҳибкорӣ шароитҳои муҳайё созад ва қувваҳои соҳибкориро ҳамчун муҳаррики ҳаёти иқтисодиро иҷтимоӣ дастгирӣ намояд. Хусусан бо истифода аз фаъолияти иқтисодӣ ва сиёсати қарзии худ, давлат метавонад ба самти рушди соҳибкорӣ дар мамлакат таъсир расонад ва бештар соҳибкории истеҳсолиро ҳавасманд созад.

АДАБИЁТ

1. Паёми Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба аъзои Маҷлиси миллӣ ва вакилони Маҷлиси намояндагон. Душанбе. 26.01.2021
2. Комилов С.Ҷ., Низомова Т.Д., Давлатзод У. “Иқтисоди корхона”. Душанбе: Диловар ДДМТ - 2015с.
3. Комилов А.Қ. Гулов Ш.М. “Назарияи иқтисодӣ”. Душанбе “Эр-гаф” 2016с.

РУШДИ СОҶАИ ЭНЕРГЕТИКА ДАР ЗАМОНИ МУОСИР ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Яке аз марҳилаҳои стратегии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба даст овардани истиқлолияти энергетикӣ кишвар ба шумор меравад . Барои амалӣ шудани ин масоили стратегии кишвар захираҳои мавҷудаи мамлакат имконият медиҳанд .

Мавриди зирк аст, Ҷумҳурии Тоҷикистон дорои захираҳои бойи гидроэнергетикӣ мебошад. Ҳаҷми умумии захираҳои гидроэнергетикӣ – 527 миллиард квт/ соатро дар як сол ташкил медиҳанд [1].

Бо иқтидори энергетикӣ барқи обӣ Тоҷикистон ҷои 8-умро дар ҷаҳон пас аз Чин ,ИМА, Россия, Бразилия, Ҳиндустон ва Канада ишғол менамояд. Дар шароити имрӯза энергетикаи кишвар иборат аст аз: НБО-и бо иқтидори 4,4 миллион квт, 60 ҳазор киломерт ҳатти барқ, садҳо зеристгоҳҳои барқӣ ва нуқтаҳои трансформаторӣ , яъне танзимкунанда мебошад.

Асоси соҳаи энергетикаи Ҷумҳурии Тоҷикистонро ҳоло чунин неругоҳҳои барқӣ: обӣ, ҳароратӣ ва гармидиҳӣ ташкил медиҳанд.

1. НБО - и “Норак” бо иқтидори 3-миллион МВТ дар дарёи Вахш;
2. НБО - и “Роғун” ду ҷарҳаи он бо иқтидори 1200 МВТ дар дарёи Вахш;
3. НБО - и “Сарбанд” бо иқтидори – 240 МВТ дар дарёи Вахш;
4. НБО – и “Санагтуда -1” бо иқтидори - 670 МВТ дар дарёи Вахш;
5. НБО - и “Сангтуда – 2” бо иқтидори - 220 МВТ дар дарёи Вахш
6. НБО-и Бойғозӣ “бо иқтидори 600 МВТ дар дарёи Вахш;
7. НБО-и Шаршара бо иқтидори 29,9 МВТ дар дарёи Вахш;
8. НБО-и марказӣ бо иқтидори 15,1 МВТ дар дарёи Вахш;
9. Силсилаи НБО – Варзоб 1,2,3 бо иқтидори умумӣ -25,7 МВТ дар дарёи Варзоб;
10. НБО- и Хоруғ бо иқтидори 9 МВТ дар дарёи Ғунд;

Ғайр аз ин НБО-и оби боз дар Тоҷикистон се истигоҳи барқи ҳароратӣ дуто дар шаҳри Душанбе ва дар ноҳияи Ёвон мавҷуд аст.

НБО-1 дар шаҳри Душанбе бо иқтидори 225 МВТ ва НБО-2 дар шаҳри Душанбе бо иқтидори 400МВТ .

Ғайр аз ин дар шаҳри Душанбе маркази гармӣ бо иқтидори 400мвт мавҷуд аст ва фаъолият менамояд [2].

Соҳаи энергетика дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар замони муосир бо роҳҳои зерин инкишоф меёбад;

1. Сохтмони НБО-и оби хурд ва калон;
2. Таъмир ва таҷдиди НБО-и оби ва НБҲ мавҷуд аст;
3. Сохтмон ҳатҳои интиқоли барқ;
4. Сарфаю сариштакорӣ дар истифодаи қувваи барқ;

Бояд қайд намуд, ки дар замони рушди босуръати техникӣ технологияи муосир эҳтиёҷ ба манбаъҳои неруи барқ меафзояд.

Ҳукумати Тоҷикистон дар баробари бунёди неругоҳҳои барқӣ нав ба маслиҳати барқарор намудани иқтидорҳои мавҷуда тавачҷуҳи хоса зоҳир намоянд . Зеро дар ҳолати таҷдид накардани як қатор неругоҳҳо, ки солҳои тулони фаъолият қарда истодаанд самараноки истеҳсоли онҳо коҳиш меёбад. Масалан НБО-и Норак соли 1972 ба истифода дода шуда ва пурра 9-ҷарҳи НБО-и норак соли 1979 ба истифода дода шудаанд ва давоми ҳамин давра фаъолият намуда агрегат ва таҷҳизотҳои онҳо ҷисман хурда шуда қобили истифода нестанд.

Бинобар ин ҳоло таҷдиди неругоҳи барқӣ обии “Сарбанд” ба маблағи 1,3 миллион сомони идома дорад ва соли 2019 таҷдиди неругоҳи барқӣ обии “Барқи тоҷик “ собиқ

Қайрокум дар ҳаҷми 1,9 млрд сомонӣ ва марҳилаи якуми таҷдиди нуругоҳи барқи обии Норақ ба маблағи 3,5 млрд сомони оғоз гардид [3].

Баъди таҷдиди пурраи тавоноии ин нуругоҳ нисбат ба ҳаҷми воҳиди имрӯзаи онҳо дар маҷмӯъ 840 мегават афзоиш меёбад. Илова бар ин тавоноии нуругоҳҳои амалкунандаи масири дарёи Вахш 4-млрд ВТС меафзояд. То ҳоло зиёда аз 1 млрд -900 млн доллари америқои ба таъмири НБО-и мавҷуда масраф гардида аст, ки ин нишондиҳанда далели таваҷҷӯҳи бештаре афзалиятноки Ҳукумати кишвар ба соҳаи энергетикаи мамлакат мебошад.

Дар даҳсолаи охир иқтидорҳои истеҳсолии низоми энергетикаи кишвар дар ҳаҷми 1520 МВт зиёд карда шуда ва пеш аз 1300 километр хатҳои интиқоли барқи баландшиддат сохта ба истифода дода шудаанд.

Дар замони муосир бо ёрии Россия ва Эрон дар Тоҷикистон НБО-и Сангтӯда бо иқтидори 670МВт ва “Сангтӯда”-2 бо иқтидори 220 мвт дар дарёи Вахш сохта ба истифода дода шудааст.

Ҳоло дар Тоҷикистон сохтмони НБО-и Роғун бо иқтидори 360МВт ва якҷанд НБО-и идома ёфта истодаст. Бо ба истифода супоридани якҷанд НБО-и хурд ва махсусан “Роғун” норасоии нуруи барқ дар Тоҷикистон ҳис карда намешавад. Зикр кардан ба маврид аст, ки 29 –октябри соли 2016 бо иштироки Асосгузори Сулҳу ваҳдати милли Пешвои миллат Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомали Раҳмон дар шаҳри Роғун маросими оғози бунёди Роғун барпо шуда буд. Ин рӯйдод аз он ҷиҳат хотирмон аст, ки Пешвои миллат паси чамбараки экватор нишаста мавҷи дарёи Вахшро тағйир дод.

Бояд қайд намуд, ки 27-уми августи соли 2007 бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон чамбояти саҳҳомии кушодаи “Нуругоҳи барқи обии Роғун тасис ёфт.

Пас аз ба анҷом расидани марҳилаи асосноккунии техникаву иқтисодӣ тавассути эълон намудани тендери байналмиллалӣ ширкатҳои бонуфузи сайёра барои иштирок дар корҳои сохтмонию васлгарии ин нуругоҳ даъват шудаанд. Аз байни якҷанд ширкатҳои байналмиллалӣ дар ин тендир ширкати Солити –Имперечило-и Италия, ки яке аз ширкатҳои пуриқтидор дар сохтмони иншооти гидротехникаи дар арсаи қаҳони шинохта шудааст, пирӯзи ба даст овард ва ба сохтмони сарбанди НБО-и Роғун шурӯъ намуд. Аз тарафи дигар назорати раванди сохтмон ба намояндагии фармоишгар бар души ширкати бонуфузи дигари Трактебел инҷинирии Фаронса, ки дар арсаи байналмиллалӣ оид ба корҳои машваратӣ ва муҳандисӣ обрӯю нуфузӣ беҳамто дорад, воғузур шуд.

Сохтмони ин ширкати бузург бо иштироки компанияи бонуфузи Итолиё, яъне ширкати “Солити Имперечило” идома дорад.

Хусусияти хоси энергетика, ки аз он иборат аст, барқ аз корхонаи истеҳсолӣ то ба истеъмолкунанда ба воситаи сохтмони хатҳои интиқоли барқ расонида мешавад. Дар тамоми давра то соли 2020 – ум дар Ҷумҳурии Тоҷикистон 60 ҳазор километр хати интиқоли барқи гуногун сохта ба истифода дода шудаанд.

То ҳоло ҷиҳати зиёд намудани иқтидори истеҳсолӣ ва мустаҳкам намудани пойдевори инфрасохтори энергетикаи кишвар бо ҷалби сармояи хориҷию дохилӣ беш аз 1 миллиарду 900 миллион доллари америқои масраф гардидааст, ки ин нишондиҳанда, далели таваҷҷӯҳи бештаре афзалиятноки ҳукумати мамлакат ба самти энергетика мебошад.

Муҳимтарин амале, ки дорои аҳамияти сатҳи байналмилалӣ эътироф гардидааст, ин оғози татбиқи муваффақонаи тарҳи КАСА – 1000 мебошад. Лозим ба ёдоварист, ки ҳануз соли 2006 дар шаҳри Душанбе ёддошти тараҳум оид ба таъсиси бозори минтақавии энергетикаи Осиёи Марказӣ ва Осиёи Ҷанубӣ ба имзо расида буд. Бо гузашти даҳ сол бо талошҳои пайгиронаву ҳадафмандонаи роҳбари давлати Ҷумҳурии Тоҷикистон моҳи майи соли 2016 оғози расми бахшида шуд. Бо дарназардошти ибрази мутахассисон ва коршиносон лоиҳа аз нигоҳи тижоратӣ ва истифодаи васоити техникаи муосир беназир ҳисобида мешавад.

Бунёди 1342 километр хатҳои интиқоли қараёни баландшиддатӣ доимӣ ва тағйирӣ табдили шиддат бо истифодаи ҷадидтарин таҷҳизот дар кишварҳои ҳаммарзи мо боиси тавлиди ҳазорон ҷойҳои нави корӣ хоҳад шуд.

Ин лоиҳа имкон фароҳам меорад, ки фурӯшандагони нерӯи барқ (Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Қирғизистон аз моҳи апрел то моҳи октябр) – 5 миллиард кв/соат, аз ҷумла тақрибан – 3 миллиард кв/соат аз Тоҷикистон ва 2 - миллиард кв/соат аз Қирғизистон, нерӯи барқро ба кишварҳои Осиёи Ҷанубӣ Афғонистон ва Покистон содир намоянд. Бо дарназардошти захираҳои бузурги гидроэнергетикӣ бо тадбиқ гардидани лоиҳаи мазкур Тоҷикистон ба яке аз кишварҳои содиркунандаи нерӯи барқи аз ҷиҳати экологӣ тоза, дар бозори минтақавии нерӯи барқ ҷой мегирад.

Дар бунёди ин лоиҳа Тоҷикистон бо харҷи – 314 миллион, Қирғизистон бо маблағи – 209 миллион, Афғонистон бо маблағи – 354 миллион ва Покистон бо маблағи – 209 миллион доллари америкоӣ саҳмгузори хоҳанд кард.

Татбиқи лоиҳаи бунёди хатти интиқоли барқи КАСА – 1000 барои таъмини ниёзҳои кишварҳои шарикӣ Тоҷикистон, Қирғизистон, Афғонистон ва Покистон ҳамзамон барои қонеъ намудани талаботи дигар кишварҳо ба “Бозори минтақавии энергетикӣ” низ асос мегузорад. Баробари бунёди ин хат дигар минтақаҳое, ки эҳтиёҷи энергетикӣ мавсимӣ ё доимӣ доранд, метавонанд истеъмолкунандаҳои ин бозор бошанд ва баръакс барзиёд истеҳсолкунандаи ин нави маҳсулот моли худро пайдо менамоянд.

Чуноне, ки Президенти мамлакат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон зимни баромади хеш дар маросими оғози татбиқи лоиҳаи бунёди хатти интиқоли барқи КАСА- 1000 ибраз доштанд, лоиҳаи мазкур натавонанд хатти интиқоли барқ аст, ки кишварҳои моро бо ҳам пайваस्त медиҳад, балки рамзи эҳё ва таҳкими робитаҳои таърихи тичоратию иқтисодӣ ва оғози ҳамгириҳои онҳо оянда дар дигар самтҳо низ мебошад.

Тоҷикистон ҳамчун манбаи энергияи “сабз” аз рӯи ғолиби истеҳсоли он дар асоси мавқеъдидии Бонки ҷаҳонӣ дар қатори шаш кишварҳои аз ин лиҳоз пеш оҳанги сайёра қарор дорад. Айни ҳол Тоҷикистон аз 100 ғолиб-и захираҳои энергетикӣ хеш танҳо имконияти 5-% -и истеҳсоли онро ба даст овардааст ҳалос.

Бунёди КАСА- 1000 як қадами устувор ва ҷаҳиши ҳадафмандонаи кишвар дар роҳи истифодаи мақсадноки захираҳои табиӣ хеш дар мисоли некрӯи барқ буда, барои расидан яке аз ҳадафҳои стратегии мамлакат дастёби ба истиқлолияти энергетикӣ замин мувофиқ фароҳам месозад.

Ҳамин тавр, татбиқ ва бунёди лоиҳаи КАСА 1000- барои дастрасӣ ба яке аз ҳадафҳои стратегии кишвар – таъмини истиқлолияти энергетикӣ мусоидат намуда, барои Тоҷикистон нақши муҳимро дар бозори минтақа бозида, пайвандгари истеҳсолкунандаю истеъмолкунандаи нерӯи барқ маҳсуб меёбад. Бо дарназардошти манфиатҳои зикршуда, лоиҳаи КАСА – 1000 метавон дарвозае ба сӯи ҳамкориҳои байналмилалӣ ва заминаи инкишофи бахшҳои иқтисодию иҷтимоӣ ва экологии кишварҳои Осиёӣ, ҳамҷвор ва доимӣ.

Дар Паёми имсолаи худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон оиди инкишофи соҳаи энергетика чунин қайд намудааст. “ Дар давраи соҳибистиклолии кишвар ҷиҳати ҳалли мушкилоти соҳаи энергетикӣ ва рушди он – 34 лоиҳаи давлатии сармоягузори ба маблағи – 57,2 миллиард сомонӣ амалӣ карда шудааст. Ҳоло дар ин самт боз – 17 лоиҳаи давлатии сармоягузори ба маблағи – 16,4 миллиард сомонӣ тадбиқ гардида истодааст”.

Дар ин давра зиёда аз – 200 мегават иқтидорҳои нав ба кор андохта, ҳаҷми истеҳсоли нерӯи барқ аз – 17 миллиард киловат соати соли 1991 ба – 21 миллиард киловат – соат дар соли 2019 афзоиш дода шуд [4]

Ҳукумати Тоҷикистон аз мандорад, ки бо мақсади дар ояндаи наздик таъмин намудани истиқлолияти энергетикӣ, бо нерӯи барқ пурра қонеъ сохтани талаботи аҳоли ва иқтисоди миллӣ бунёду таҷдид як силсила иншооти хурду бузурги ҳаётан муҳимро вусъат бахшад.

Ҳоло бо маблағи умумии – 11,3 миллиард сомонӣ корҳо оид ба таҷдиди неругоҳҳои барқи обии “Норак”, “Сарбанд”, “Қайроқум” ва дар доираи лоиҳаи “КАСА – 1000” сохтмони хатҳои интиқоли барқи – 500 киловат ва зеристгоҳҳо идома дошта, бунёди Неругоҳи барқи обии “Себзор” дар ноҳияи роштқалъаи вилояти Мухтори Куҳистони Бадахшон оғоз гардидааст [5].

Соли чорӣ Неругоҳи барқи обии “Сарбанд” ба маблағи беш аз 1,5 миллиард сомонӣ пурра таҷдид гардида, ба истифода супурда мешавад, ки бо иқтидорӣ – 270 мегават, яъне аз иқтидори имрӯзааш – 110 мегават зиёд мебошад.

Инчунин соли чорӣ сохтмони хати интиқоли барқи 500 киловата аз Неругоҳи барқи обии “Роғун” то зеристгоҳи конвертори “Сангтӯда”, ки имконияти содироти барқро зиёд менамояд ва корҳо доир ба навъҳои ҷиҳати кам кардани талафоти неруи барқ ва зерӣ низоми муосири барқ ҳисобкунӣ он дар шаҳрҳои Душанбе, Бохтар, Кӯлоб, Панҷакент, Истаравшан, Исфара, Конибодом, Бӯстон ва ноҳияи Данғара ба маблағи 2,4 миллиард сомонӣ оғоз мегардад.

Бо вучуди ин, дар самти таъмини доимиву устувори неруи барқ як силсила маблағҳои муҳими ҳалталаб вучуд доранд, ки истифодаи самараноку сарфакоронаи барқ аз ҷумлаи ҳамин маблағҳо мебошад.

Аз ин рӯ, Вазорати энергетика ва захираҳои об ва ширкатҳои соҳаро зарур аст, ки якҷо бо вазорату идораҳо ва дигар сохторҳои марбута, вобаста ба ҳалли масъалаву мушкилоти соҳа, хусусан дар бобати баҳисобгирии истеҳсол ва истеъмоли барқ, кам кардани талафот ва истифодаи таҷҳизоти барқии каммасраф тадбирҳои амалиро роҳандозӣ намоянд.

АДАБИЁТ

1. Омори солони Ҷумҳурии Тоҷикистон, Душанбе, 2019, саҳ. 40
2. Умеда Холмуродова. Нақши Пешвои Миллат дар рушди энергетикӣ – Рӯзномаи “Фароғат” 10.06.2017 №1 (735), саҳ 4
3. Рӯзномаи “Ҷумҳурият” 1006,2017 №1229 (23903), саҳ 2
4. Рӯзномаи “Минбари халқ” 26,12,2018 №52 (н89), саҳ: 4–5
5. Рӯзномаи “Ҷумҳурият” 27,01,2021 №18 (24125), саҳ: 2

*Холиқзода А. - докторанти PhD
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

МЕХАНИЗМИ ПАРДОХТИ КҶМАКПУЛИИ УНВОНИИ ИҶТИМОӢ ДАР ҶУМӢУРИИ ТОҶИКИСТОН

Пардохти кӯмакпулиҳои унвонии иҷтимоӣ яке аз воситаҳои таъмини ҳифзи иҷтимоии аҳоли ба ҳисоб меравад. Дар замони муосири рушди иҷтимоӣ-иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаҳои таъмини иҷроиши самараноки стратегияҳои давлатӣ, аз ҷумла Стратегияи паст кардани сатҳи камбизоатии аҳоли, ба миён меояд. Камбизоатӣ ҳамчун сарчашмаи нобаробарии иҷтимоӣ ба пайдоиши низоъҳои иҷтимоӣю сиёсии гуногун замина фароҳам меорад. Аз ин сабаб сиёсати давлат бояд барои бартараф кардани сарчашмаҳои он, аз ҷумла ҷуброн гардонидани таъсирҳои манфии иқтисодӣ, равона гардад. Айни замон Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳри баланд бардоштани самарои кӯмаки иҷтимоӣ ба аҳолии осебпазир Барномаи давлатии расонидани кӯмакҳои иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2020-ро қабул намуд. Мақсади татбиқи барномаи мазкур аз ташкили шароити мусоид барои таъин ва пардохти кӯмакпулиҳои унвонии иҷтимоӣ иборат буда, ба баланд бардоштани сатҳи некуаҳволии мардуми ниёзманд равона мегардад.

Таҳлили натиҷаҳои пардохти ҷубронпулӣ барои истифодаи қувваи барқ ва гази табиӣ ва кӯмакпулӣ ба мактаббачаҳо аз оилаҳои камбизоат нишон дод, ки механизми мазкур барои дастгирии иҷтимоии табақаҳои ниёзманд як андоза мусоидат намудааст. Бо вучуди ин, чараҳои босуръати иҷтимоӣю иқтисодӣ дар ҷумҳурӣ боиси ислоҳоти низоми мазкур гардид. Тибқи барномаи мазкур аз соли 2011 инҷониб дар зиёда аз 40 шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ низоми нави таъин ва пардохти кӯмакпулиҳои унвонии иҷтимоӣ татбиқ шуд. Зимнан шароит фароҳам омад, то сарчашмаи маблағгузориҳои ҳарду кӯмакпулиҳо: барои мактаббачаҳо ва барои истифодаи нерӯи барқу газ муттаҳид ва низоми нави таъин ва пардохти кӯмакпулиҳои иҷтимоии унвонӣ ба оилаҳо ва шаҳрвандони камбизоат бо истифода аз индикаторҳои муайянкунандаи вазъи некуаҳволӣ ва тарзи муосири арзибӣ эҳтиёҷмандии онҳо татбиқ карда шавад.

Мувофиқи маълумоти омори давлатӣ шумораи гирандагони кӯмакпулӣ ва ҳаҷми маблағҳои пардохтшуда рӯ ба афзоиш дорад. Аммо то чӣ андоза барномаи навини мазкур самараи хуб медиҳад ва оё маблағҳои ҷудошуда ба аҳолии ниёзманд дастрасанд ё на, номаълум аст.

Соҳаи ҳифзи иҷтимоӣ яке аз соҳаҳои муҳими иқтисодӣ ба ҳисоб меравад. Стратегияҳо ва барномаҳои давлатӣ дар самти коҳиш намудани камбизоатӣ, баланд бардоштани сатҳи некуаҳволии мардум ва бартараф кардани нобаробарии иҷтимоӣ бевосита ба сифати татбиқ ва иҷроиши низоми ҳифзи иҷтимоии давлат марбутанд. Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади тақмили низоми ҳифзи иҷтимоии аҳолии ислоҳотҳои заруриро андешида истодааст, ки яке аз онҳо гузариш ба шакли нави дастгирии иҷтимоӣ – таъин ва пардохти кӯмакҳои унвонии иҷтимоӣ ба ҳисоб меравад. Бо мақсади ҷорӣ намудани шаклҳои нави дастгирии иҷтимоии аҳолии осебпазир шуруъ аз соли 2011, дар ҷумҳурӣ таҷрибаи нави таъину пардохти кӯмакпулии унвонии иҷтимоӣ ҷорӣ карда шудааст, ки татбиқи таҷрибаи мазкур барои баланд бардоштани сатҳи некуаҳволии шаҳрвандони камбизоат мусоидат намуда, барои беҳбудии ҳифзи саломатии омма, баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳолии ва самаранок истифода бурдани маблағҳои бучетӣ ва ғайрибучетӣ равона карда шудааст [1, с. 2].

Кӯмакпулии унвонии иҷтимоӣ дар аввал дар ду шаҳру ноҳияи ҷумҳурӣ-Истаравшан ва Ёвон ба таври таҷрибавӣ амалӣ гардида, айни замон 40 шаҳру ноҳияро фаро гирифтааст. Кӯмаки иҷтимоӣ дар асоси муқаррароти Консепсияи ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Стратегияи паст кардани сатҳи камбизоатӣ таҳия гардида, бар ивази механизми қаблӣ – ҷубронпулӣ барои истифодаи барку ва табиӣ ва кӯмакпулӣ барои мактаббачагони оилаҳои камбизоат ҷорӣ гардид, ки кӯдаконашон дар мактабҳои таҳсилоти умумӣ таҳсил менамоянд. Таъини шаш сол аст, ки таҷрибаи нави таъин ва пардохти кӯмакпулии унвонии иҷтимоӣ ҳамчун қисми асосии барномаи суғуртаи иҷтимоии аҳолии камбизоат амалӣ шуда истодааст, аммо то чӣ андоза ин ислоҳоти нав ба баланд бардоштани сатҳи некуаҳволии мардум мусоидат менамояд? Ва оё ин иқдоми нав самараи хуб медиҳад ё на? То ҳол ҷавоби мушаххасу асоснок ёфт нашудааст. Ба ҳамагон маълум аст, ки қисми зиёди хароҷоти соҳаи ҳифзи иҷтимоӣ ба барномаҳои суғуртаи иҷтимоӣ рост меояд. Бинобар вазъи мушкили иқтисодию иҷтимоии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷустуҷуи роҳҳои истифодаи самараноки маблағҳои бучетӣ бояд аҳамияти хоса дод. Бинобар ин зарурият ба миён меояд, ки бархе аз натиҷаҳои татбиқи таҷрибаи нави таъин ва пардохти кӯмакпулии унвонии иҷтимоиро мавриди омӯзиш қарор диҳем.

Мақсад ва принсипҳои кӯмакҳои унвонии иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон низоми соҳаи ҳифзи иҷтимоӣ як қатор барномаҳои дастгирии иҷтимоиро (кумакҳои иҷтимоӣ) дарбар мегирад, ки муҳимтаринаш: кӯмакҳои унвонии иҷтимоӣ, ҷубронпулӣ ба оилаҳои камбизоат барои истифодаи неруи барқ ва вази табиӣ, кумакпулӣ ба оилаҳои камбизоате, ки кудаконашон дар мактабҳои таҳсилоти умумӣ мехонанд, хизматрасониҳои иҷтимоӣ ва барномаҳо доир ба суғурта аз бекорӣ мебошад. Ба асноди меъёрию ҳуқуқие, ки ҚУИро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон танзим менамоянд санадҳои зерин дохил мешавад:

- Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи кумакҳои унвонии иҷтимоӣ”, аз 24 февралӣ 2017, №1396.
- Консепсияи ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 29 декабри соли 2006, № 783 тасдиқ шудааст.
- Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030.
- Барномаи миёнамӯҳлати рушди иҷтимоию иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2016-2020.
- Стратегияи рушди ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2020.
- Барномаи давлатии расонидани кӯмакҳои унвонии иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2020,
- Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи идома ва ҷорӣ намудани механизми таҷрибавии кӯмаки унвонии иҷтимоӣ ба оилаҳо ва шаҳрвандони камбизоат” аз 3 июли соли 2014, №437 ва ғайраҳо.

Тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи кумакҳои унвонии иҷтимоӣ” зери мафҳуми кумакҳои унвонии иҷтимоӣ - ба шаҳрвандон (оилаҳо)-и камбизоат расонидани кумакҳои пулӣ ё моддӣ фаҳмида мешавад. Дар ҳолати аз ҳадди ниҳоии муқарраршуда паст будани индекси сатҳи некуаҳолии шаҳрванд (оила) он ба феҳристи кумакҳои унвонии иҷтимоӣ ворид карда мешаванд. Ин вазъият ҳамчунин ба шаҳрвандоне (оилаҳо)-е мутобик аст, ки бо тартиби муқаррарнамудаи санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон камбизоат эътироф шудаанд.

Мақсади расонидани кумакҳои унвонии иҷтимоӣ аз [2]:

✓ мусоидат намудан ба коҳиш додани вазъияти душвори зиндагӣ ва дастгирии шаҳрвандон (оилаҳо)-и камбизоатест, ки даромади ҳадди ақаллашон аз меъёри эҳтиёҷот пасттар мебошад;

✓ муҳайё намудани шароите, ки ба шаҳрвандон (оилаҳо)-и камбизоат имконияти баланд бардоштани сатҳи зиндагиашонро фароҳам меорад;

✓ таҳкими дастгирии иҷтимоии шаҳрвандон (оилаҳо)-и камбизоат;

✓ коҳиш додани сатҳи камбизоатии аҳоли;

✓ истифодаи самараноки маблағҳои бучетӣ ва ғайрибучетӣ;

Андозаи кумакпулии унвонии иҷтимоӣ барои як оила (шаҳрванд) дар як сол 400 сомони ташкил дода, ҳар семоҳа дар ҳаҷми 100 сомонӣ пардохт карда мешавад. Қисми зиёди хароҷоти соҳаи ҳифзи иҷтимоӣ ба барномаҳои суғуртаи иҷтимоӣ рост меояд. Маблағгузориҳои кӯмакҳои иҷтимоӣ танҳо 0,5% ММД-ро ташкил медиҳад, ки аз ҳама нишондиҳандаи паст барои давлатҳои ЕҚА мебошад. Кумакпулии унвонии иҷтимоӣ аз соли 2011 мавриди амал қарор дода шуда, дар аввал дар ду шаҳру ноҳия-Истарвшан ва Ёвон ба таври таҷрибавӣ амалӣ гардид. Аз соли 2013-ум бошад механизми мазкур 10 шаҳру ноҳия ва дар соли 2014-ум 25 шаҳру ноҳияро фаро гирифт[3].

Бояд қайд намуд, ки ин кӯмаки иҷтимоӣ дар асоси муқаррароти Консепсияи ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Стратегияи паст кардани сатҳи камбизоатӣ таҳия гардида, бар ивази механизми қаблӣ-чубронпулӣ барои истифодаи барқу гази табиӣ ва кӯмакпулӣ барои мактабчагони оилаҳои камбизоате ҷорӣ гардид, ки кӯдаконашон дар мактабҳои таҳсилоти умумӣ мехонанд. Ҳуқуқи гирифтани кумакпулии иҷтимоии унвониро ҳар як шаҳрванде дорад, ки худро камбизоат шуморида, имконияти аз ин ҳолат мустақилона баромадан надорад. Барои ин шаҳрванд ё сардори оила ба унвони шубҳаю бахшҳои ҳифзи иҷтимоии аҳолии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии шаҳр ё ноҳияи таҷрибавӣ ариза навишта, онро бо ҳуҷҷатҳои зарурӣ ба ҷамоатҳои шаҳраку дехот, идораи манзилию коммуналӣ ва ё кумитаи маҳаллии ҷойи истиқоматашон месупоранд.

Рӯйхати ҳуҷҷатҳои заруриро, ки шаҳрванд барои таъини кумакпулии иҷтимоии унвонӣ бояд пешниҳод намояд: ариза дар бораи таъин намудани кумакпулии иҷтимоии унвонӣ, нусхаи шиносномаи аризадиханда (асли он ҳангоми супурдани ариза нишон дода мешавад), маълумотнома дар бораи ҳаёти оилаи камбизоат, маълумот дар бораи даромад ва молу мулки аъзои оила.

Ҳуҷҷатҳои пешниҳоднамудаи шаҳрванд бо имзои раис ё котиби ҷамоати шаҳрак ё дехот ва сардори идораи манзилию коммуналӣ тасдиқ карда мешаванд, ки дар доираи салоҳияти худ саҳеҳии маълумоти пешниҳодшударо месанҷад ва ба дурустии онҳо масъул мебошад. Баъди санҷиш ҳуҷҷатҳо ба мӯҳлати на дертар аз 10 рӯз ба мақомоти маҳаллии ҳифзи иҷтимоӣ равона карда мешаванд. Мақомоти маҳаллии ҳифзи иҷтимоӣ ба мӯҳлати на дертар аз 10 рӯз ариза, маълумотномаҳо дар бораи ҳаёти оила, дар бораи даромад ва молу мулки ҳамаи аъзои оила, инчунин мушаххасоти шиносномаи аризадихандаро барои муайян намудани нишондиҳандаи умумии сатҳи некуаҳолии оила, ба маҳзани ягонаи маълумоти низоми иттилоотии кумаки унвонии иҷтимоӣ, яъне барномаи электронӣ ворид менамояд. Маълумотҳо дар системаи электронӣ холгузорӣ шуда, дар охир ҷамъ карда мешаванд. Агар ҷамъи холҳо аз 222 хол кам бошад, пас ба оила ё шаҳрванд кумакпулӣ таъин ва пардохт карда мешавад[4].

Бояд қайд кард ки, барномаи электронӣ дар асоси Методикаи муайян намудани оила ва шаҳрвандони камбизоат таҳия карда шудааст. Аз гуфтаҳои боло бармеояд, ки субъекти

кумакпулии иҷтимоии унвонӣ ин оила ва шахрвандони камбизоат ба ҳисоб рафта, объекти он даромад ва молу мулки ӯ ба ҳисоб меравад.

Бартариятҳои таҷрибаи мазкур нисбати дигар кумакҳо дар он мебошад, ки:

1. Дар механизми нав қариб ҳамаи ташвишҳои шахрванд барои ҳуччатгузорӣ ва чамъоварии маълумоти гуногун барҳам дода шуда, коркарди маълумот тавассути барномаи электронӣ ба роҳ монда мешавад.

2. Зиёда аз ду маротиба андозаи кумаки иҷтимоии мазкур нисбат ба механизми пештара афзоиш ёфтааст.

3. Кормандони сатҳи ҷамоатҳои шаҳраку деҳот ва кормандони Агентии давлатии ҳифзи иҷтимоии аҳоли дар маҳал ба раванди муайянсозии ниёзмандии оилаҳо даҳлат карда наметавонанд.

Таҳлили иҷроиши барномаи давлатии КУИ шаҳодат аз он медиҳад, ки тайи шаш соли охир Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ислоҳотҳои назаррасро дар ҷодаи такмилдиҳии низоми ҳифзи иҷтимоии аҳоли андешида истодааст. Аммо боиси қайд аст, ки дар соҳаи ислоҳоти низоми КУИ ва махсусан иҷроиши Барномаи давлатии КУИ, як чанд мушкилоти муайян мавҷуданд, ки бояд ҳарчи зудтар ҳалли худро ёбанд, аз ҷумла:

➤ Татбиқи низоми КУИ дар шаҳру ноҳияҳои маҳдуди ҷумҳурӣ. Айни ҳол ба таври озмоиш дар 40 шаҳру ноҳияи ҷумҳурӣ ин низом татбиқ шудааст, ки дар навбати худ фарогирии аҳолии ниёзмандро маҳдуд месозад. Бинобар афзун намудани фарогирии аҳолии ниёзманд ин ислоҳотҳоро дар дигар шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурӣ татбиқ намудан зарур аст.

➤ Таҳлили нишондиҳандаҳои пардохти КУИ ба сари ҳар як шахрванди ниёзманди гирандаи ингуна пардохто нишон медиҳад, ки ҳаҷми умумии пардохти КУИ сарикасӣ сол то сол коҳиш ёфта истодааст. Бинобар ин ба мақомотҳои дахлдори давлатӣ супориш дода шавад, ки ҳаҷми пардохти маблағгузориҳои КУИ-ро то ҳадди ақал расонанд.

➤ Аз оғози ҷоришавии барномаи давлатии КУИ, сол то сол иҷро нагардидани нақшаи маблағгузориҳои КУИ аз ҳисоби буҷети давлатӣ ба чашм мерасад. Айни ҳол аз ҳисоби барномаи КУИ 18,2 млн сомонӣ (17,2% маблағҳои дар соли 2017 пешбинишуда) сарфа шудааст, ки онро Ҳукумат баҳри фарогирии шумораи зиёди ниёзмандон ва баланд бардоштани кумакупулии сарикасӣ метавонад равона созад.

➤ Ҳаҷми воқеии андозаи КУИ аз соли 2011 то инҷониб ба 36% коҳиш ёфт. Қудрати маблағҳои дар шакли КУИ банақшагирифташуда сол то сол ба 6-7% бо назардошти таваррум паст мешавад, ки ба норасоии маблағи воқеӣ барои қонеъ гардонидани эҳтиёҷоти аҳолии ниёзманд оварда мерасонад. Бинобар ин ба Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва мақомотҳои дахлдор баҳри индексатсияи КУИ чораҳои мушаххас андешидан зарур аст.

➤ Шумораи шахрвандони гирандаи КУИ нисбат ба шумораи умумии аҳолии камбизоатгарине, ки ниёз ба чунин кумаки иҷтимоӣ доранд, ҳиссаи ночизро ташкил менамояд (ҳамаги 7%), ки ин далел аз аст, ки фарогирии КУИ дар байни табақаи ниёзманди аҳоли хеле паст мебошад. Аз ин сабаб ба агентии таъминоти ҳифзи иҷтимоӣ ва мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ бояд супориш дод, ки бо мақсади фарогирии васеи аҳолии ниёзманд барои гирифтани КУИ тадбирҳои зарурӣ андешанд.

➤ Ҳиссаи КУИ хеле ночиз аст ва ба андозаи 8,5 маротиба аз маблағгузориҳои давлатии кумаки иҷтимоии ба аҳоли пешниҳодшуда камтар аст. Бинобар ин бояд зикр намуд, ки дар доираи амалигардии сиёсати давлатии ҳифзи иҷтимоӣ ба маъсалаи таъйин ва пардохти КУИ ба аҳолии ниёзманд диққати хоса дода шавад. Аз ин бар меояд, ки мақомотҳои дахлдори давлатӣ баҳри зиёд кардани ҳаҷми маблағгузориҳои буҷетӣ барои таъйин ва пардохти КУИ бояд чораҳои заруриро андешанд.

Ҳамин тариқ мо умед дорем, ки бартарф кардани камбудихои зикршуда ба афзун гаштани самараи КУИ ва ҳамчун натиҷа ба беҳдошти зиндагӣ ва амалишавии стратегияи муҳими давлатӣ, аз ҷумла коҳиш намудани сатҳи камбизоатӣ, оварда мерасонад.

АДАБИЁТ

1. Барномаи давлатии расонидани кӯмакҳои унвонии иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2020. – с. 2

2. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи кумакҳои унвонии иҷтимоӣ”, аз 24 феввали 2017, №1396
3. Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон: <http://minfin.tj>
4. Агентии суғуртаи иҷтимоии Ҷумҳурии Тоҷикистон: <http://nafaka.tj>

*Нуриддинова М.С.
Донишқадаи сайёҳӣ, соҳибқорӣ ва хизмат*

ТАДБИРҲО ОИД БА ТАДБИҚИ СИЁСАТИ ИННОВАТСИОНӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Ҷумҳурии Тоҷикистон муносибатҳои тичоратӣ-иқтисодиро қариб бо 100 давлатҳои ҷаҳон ба роҳ мондааст, ки бо бисёри онҳо муносибатҳои мутақобила дар чорчӯбаи созишномаҳои дучониба барпо мегарданд. Бо давлатҳои ИДМ савдо дар чорчӯбаи Созишнома дар бораи таъсиси минтақаи савдои озод ва Шартнома дар бораи Иттиҳоди гумрукӣ ва фазои ягонаи иқтисодӣ (ҳоло Иттиҳоди Иқтисодии АвруОсиё) амалӣ карда мешавад.

Ғайр аз ин, бо шарикони асосии тичоратии Тоҷикистон аз давлатҳои хориҷи дур (Хитой, Австрия, Булғория, Ҳиндустон, Куба, Малайзия, Покистон, Лаҳистон, Руминия) созишномаҳо дар бораи ҳамкориҳои дучонибаи тичоратӣ-иқтисодӣ баста шудаанд.

Ҳамчунин, бо мақсади амалишавии созиши бадастомада дар соҳаи тичоратӣ-иқтисодӣ, ҳам бо давлатҳои ИДМ ва ҳам бо давлатҳои хориҷи дур комиссияҳои байниҳукумати оид ба ҳамкориҳои тичоратӣ-иқтисодӣ ва илмӣ-техникӣ таъсис дода шудаанд. Падидаи комиссияҳои байниҳукумати имкон медиҳад, ки диққати ҷонибҳо ба масъалаҳои муносибатҳои мутақобила ҷалб карда шуда, қарорҳои консенсусӣ оид ба истифодабарии иқтисодии ҷонибҳо дар баргарафкунии муамоҳо қабул карда шаванд, ҳамчунин назорат ва мониторинги созиши бадастомада амалӣ карда шавад. Аз соли 1992 сар карда то ҳол 26 комиссияи байниҳукумати оид ба ҳамкориҳои тичоратӣ-иқтисодӣ ва илмӣ-техникӣ таъсис дода шудааст.

Комиссияҳо созишномаҳои навро таҳия карда, барномаҳои дарозмуҳлати ҳамкориро қабул мекунанд, ки ба рушди робитаҳои тичоратӣ-иқтисодӣ, илмӣ-техникӣ ва ҷалби сармоягузориҳои хориҷӣ равона карда шудаанд. Аз ҳама муҳим – ба рӯзмараи комиссия масъалаҳое, ки ба рушди истеҳсолоти савдо монеа мешаванд ва ҳалли онҳо танҳо дар сатҳи давлатӣ ҳал карда мешавад (масъалаҳои транзит, рӯғнидани андозҳои бавосита, татбиқи чораҳои ҳифзкунанда ва ғ.) бароварда мешаванд.

Бешубҳа, ҳалли масъалаҳои асосӣ шароити мусоид ва имкониятҳоро ба субъектҳои хоҷагидорӣ барои фаъолгардонии савдои хориҷӣ ва дар ин асос самаранок истифодабарии захираҳои ташкил мекунад, ки дар натиҷа, аз рӯи натиҷаҳои солҳои 2012-2018 мулоҳизашаванда савдо авҷ гирифт, таҳвили содиротӣ ба мамлакатҳои хориҷи дур ва наздик нисбатан баланд шуд.

Узвияти Тоҷикистон дар ташкилотҳои байналмилалӣ ва иттиҳодҳои минтақавӣ ҳамчун ҷиҳати ҷалбкунанда барои агентҳои ҷаҳонӣ дар бахши хусусӣ, ки харидор ва фурӯшандагони мол, хизматрасониҳо ва технологияҳо, сармоягузориҳои байналмилалӣ, бонкҳо ва муассисаҳои молиявӣ мебошанд, хизмат мекунад.

Самтҳои рушди инноватсионии иқтисодиёти кишвар, алалхусус саноат дар Барномаи давлатии рушди инноватсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2012 – 2020 пешбинӣ шуда, мақсади асосии он аз баланд бардоштани маҳсулнокии ва рақобатнокии истеҳсолот, таҳкими имконоти истеҳсоли маҳсулот дар асоси технологияи баланди инноватсионӣ бо хусусиятҳои сарфаҷӯии энергия, захираҳои ашёӣ ва беҳатариҳои экологӣ иборат мебошад.

Аҳамияти фаъолияти инноватсионӣ ва татбиқи технологияҳои нав дар соҳаҳои саноат - афзоиши вазни қиёсии маҳсулоти дар натиҷаи азхудкунии технологияи муосир истеҳсолшуда, ба содирот баровардан ва қонеъ гардонидани бозори дохилӣ аз ин маҳсулот мебошад.

Ҳоло азхудкунии лоиҳаҳои нави технологӣ дар саноати маъданҳои кӯҳӣ бештар ба ташкили истеҳсолати маҳсулати тайёр аз концентратҳои сурб, руҳ, мис, истифодаи технологияҳои дар як раванд чудо намудани металлҳои ҳамроҳ, аз қабилҳои тилло, нуқра ва металлҳои нодиру камёфт, дар саноати хӯрокворӣ технологияҳои коркард ва истеҳсоли бепартови рағани растанӣ аз маҳсулати маҳаллӣ, дар саноати сабук истеҳсоли маҳсулати насосӣ, дӯзандагӣ ва моделҳои нави пойафзоли мардона, занона ва кӯдакона, истеҳсоли матоъ аз атласу адрас, қолинбофии дастӣ, дар саноати масолеҳи сохтмон татбиқи технологияҳои такмилёфтаи истеҳсоли гачкартон, кошинҳо ва шиша, дар саноати мошинсозӣ ва химия истеҳсоли феррохӯлаҳо, қисмҳои эҳтиётӣ барои таҷҳизоти технологияи корхонаҳои саноатӣ, сохтмон ва роҳсозӣ, мошинолати кишоварзӣ, ба роҳ мондани коркарди саноатии ангишт ва аз он ҳосил кардани маҳсулати карбогидридӣ, бензин, сӯзишвориҳои дизелии синтезӣ, рағанҳои техникӣ, нуриҳои минералӣ ва органикӣ дар назар дошта шудааст.

Сохтори имрӯзаи саноатро бештар корхонаҳои хурд ташкил медиҳанд, ки онҳо барои афзоиш додани ҳаҷми истеҳсолот ба воридоту азхудкунии технологияҳои нав эҳтиёҷ доранд. Бо мақсади вусъат бахшидан ба навсозии технологияи истеҳсолати корхонаҳо зарурати васеъ гардонидани инфрасохтори инноватсионӣ (паркҳои технологӣ, марказҳои паҳнкунии технологияҳо, таҳкими муносибатҳои кооператсионӣ дар ҳар як соҳаи саноат, расонидани кӯмаки техникӣ дар доираи ассотсиатсияҳои соҳибқориҳои истеҳсоли) ба вучуд омадааст. Муҳим аст, ки барои тақвият бахшидан ба иҷрои тадбирҳои зикршуда маблағгузориҳои ғайрибучетӣ аз ҳисоби саҳмгузориҳои ассотсиатсияҳои соҳавии саноат ва амалиётҳои лизингӣ ба таври васеъ истифода гарданд.

Ба амал баровардани сиёсати инноватсионӣ ва татбиқи технологияҳои нав дар алоқамандӣ бо тадбирҳои зерин метавонад, натиҷаҳои самаранок диҳад:

- бо назардошти ниёзмандии саноати мамлакат муайян намудани номгӯи мавзӯҳои муҳими илмӣ ва илмӣ-тадқиқотӣ оид ба коркарди технологияҳои нав, мушаххас гардонидани нақшаи иҷрои ин мавзӯҳо бо баҳисобгирии истифодаи ашёи хоми дохилӣ, сифатнокӣ ва талаботи бозор;

- таъсиси Шӯрои байнисоҳавии ҷумҳуриявӣ оид ба баҳодиҳӣ ва интиҳоби технологияҳои нави пешниҳодшуда барои татбиқ намудан дар истеҳсолати саноатӣ ва тавсиядиҳӣ чиҳати сармоягузориҳои татбиқи лоиҳаҳо;

- муқаррар намудани самтҳои ҳамкорӣ тариқи шартномабандӣ байни корхонаҳои саноатӣ, муассисаҳои илмӣ - тадқиқотӣ, шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ чиҳати бо фармоиш анҷом додани тадқиқотҳо оид ба технологияҳои истеҳсоли маҳсулати тайёр ва рақобатпазир;

- мутобиқ гардонидани тадқиқотҳои илмӣ ва технологияҳои инноватсионӣ ба истеҳсоли маҳсулати ниҳии воридотивазкунанда ва самти содиротидошта дар корхонаҳои ватанӣ;

- фаъол гардонидани тадбирҳо вобаста ба ҳавасмандгардонии равандҳои дар истеҳсолот ҷорӣ намудани коркардҳои илмӣ-техникӣ, азхудкунии маҳсули зеҳнии ихтироъкорону навоарон ва воридсозии технологияҳои хориҷӣ.

Дар шароити имрӯза, ки саноати ҷумҳурӣ дар марҳилаи рушд қарор дорад, дар корхонаҳо норасоии мутахассисони баланди муҳандисӣ – техникӣ ва касбҳои коргарӣ эҳсос гардида истодааст.

Бо назардошти он, ки раванди барқарорсозии системаи таъминоти кадрҳо барои соҳаи саноат муҳлати тӯлониро тақозо дорад, роҳҳои ҳалли фаврӣ ва самарабахши ин масъаларо тариқи густариши ҳамкориҳо бо воситаи ташкили муассисаҳои такягоҳӣ (базавӣ), бо иштироки бевоситаи мақомоти ваколатдори соҳаи таълимоти олӣ ва миёнаи касбии мамлакат бояд роҳандозӣ кард.

Дар истеҳсолати саноатии мамлакат имрӯз норасоии мутахассисони баландихтисос, бахусус дар самтҳои идоракунии технологияҳои нав, таҳлили иқтисодӣ, маркетинги бозори дохилу хориҷӣ ва таҷрибаи ба истеҳсолот гузаронидани коркардҳои нави илмию техникӣ монеаҳои зиёд эҷод карда истодаанд. Ба ин муносибат дар оянда тадбирҳои таҷрибаомӯзии мутахассисони муҳандисӣ – техникӣ дар ширкатҳо ва муассисаҳои илмӣ – тадқиқотӣ ва

таълимии хоричӣ, ба ҷумҳури ҷалб намудани мутахассисони баландихтисоси хоричӣ бо мақсади омӯзиш ва тайёр кардани мутахассисони маҳаллӣ бояд ба амал бароварда шаванд. Дар ин хусус ҳамкориҳо бо мамлакатҳои Руссия, Чин, Эрон, Туркия, Ўзбекистон ва ғайра бояд зич ба роҳ монда шавад.

Ба сифати шартҳои ҳавасмандгардонӣ ва таъмини рақобатнокии захираҳои меҳнати барои саноат андешидани тадбирҳои зерин зарур доништа мешаванд:

- муқаррар намудани фармоиши давлатӣ чиҳати тайёр намудани мутахассисони маҳорати баланди касбидошта барои соҳаҳои дахлдор;
- ҷорӣ намудани системаи шартномавӣ барои донишҷӯёни донишгоҳҳои олии бо кафолати ҷои кор ва дигар шартҳои иҷтимоӣ ҳангоми тақсимои онҳо ба корхонаҳои саноатӣ.

Сиёсати кадрӣ барои ҳар як соҳаи саноат дар доираи Барномаи комплекси мақсадноки рушди соҳаҳо бо нишондоди шумораи мушаххаси мутахассисони касбӣ бояд ба амал бароварда шавад.

Тадқиқотҳои нишон медиҳанд, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон имкониятҳои эҳтимолии зиёдро барои ҳамгирии бомуваффақ ба хоҷагии ҷаҳонии иқтисодӣ дорад, ки бо захираҳои бойи гидроэнергетикӣ, сарватҳои зеризаминӣ, мавқеи ҷуғрофӣ муфид, мавҷудияти захираҳои кадрӣ ва ғайра боис мешавад. Барои амалишавии онҳо гузаронидани сиёсати иқтисодӣ, ки имкони таъмин намудани истифодабарии самаранок захираҳои табиӣ ва дар ин асос афзоиши устувори иқтисодиёти миллӣ, баланд бардоштани рақобатпазирии молҳо ва хизматрасониҳои ватаниро дорад, зарур аст.

Ҳамкориҳои ҳамгирионаи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо дигар давлатҳо, Иттиҳодҳои Иқтисодии АвроОсиё (ИИ АвроОсиё) ва Созмони Ҳамкориҳои Шанхай (СХШ) соҳаи муҳими фаъолият мебошад, зеро ба тезонидани рушди инфрасохтори сусти иқтисодӣ, баланд бардоштани ҳиссаи маҳсулоти тайёр дар ҳаҷми умумии содирот имкон медиҳад. Ба манфиати васеъшавии ҳамкориҳо зарур аст, ки ба тақвияти раванасозии амалии ИДМ ва баланд бардоштани нақши Ҷумҳурии Тоҷикистон дар он ёрӣ расонида, фаъолиятро дар ҷорчӯбаи Созмони Ҳамкориҳои Шанхай сермаҳсул гардонид ва дар навбати аввал муносибатҳои иқтисодии махсусро бо Хитой сохт. Робитаи мутақобила дар ҷорчӯбаи ин сохтори суръатнок, ки бо манфиатҳои умумии сиёсии иштирокчиёни он алоқаманд аст, метавонад ба таври қатъӣ ҳамгирии иқтисодиро барои як қатор самтҳои афзалиятнок (нақлиёт, соҳаи обӣ-энергетикӣ, ҳамкориҳои илмӣ-техникӣ) тезонад.

Имрӯзҳо барои рушди соҳаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ ва васеъшавии доираи иштироки Ҷумҳурии Тоҷикистон дар равандҳои минтақавӣ ҳамгирӣ, бо мақсади самаранок истифодабарии захираҳои иқтисодӣ ҳалли масъалаҳои зерин ба мақсад мувофиқ аст:

- афзоиши иқтисодӣ механизми муҳимтарини таъминоти имкониятҳои бокортаъминкунӣ ба воситаи ташкили ҷойҳои нави корӣ ва баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳолии мебошад;

- захираҳои табиӣ бояд дар тағйирёбии сохторӣ, ташаккули соҳаҳои нав нақши муҳимро бозанд ва сарчашмаи таъминоти афзоиши иқтисодӣ бошанд;

- дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон бе ташкил намудани саноати рушдкарда, таъминоти сатҳи баланди зиндагии мардум, амнияти экологӣ ҳалли бомуваффақи масъалаҳои иҷтимоӣ номумкин аст. Дар ин бора Стратегияи рушди саноат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 тибқи дастури супоришхое, ки дар Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 22 декабри соли 2016 баён ёфтаанд ва қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 4 декабри соли 2003 №523 «Дар бораи Концепсияи рушди саноати Тоҷикистон» таҳия гардидааст;

- масъалаи асосии стратегии мамлакат дар ояндаи наздик ин сохтмони нерӯгоҳҳои хурд ва бузурги барқии обӣ бо мақсади расидан ба амнияти энергетикӣ мебошад. Ҳоло дар ин самт сохтмони нерӯгоҳи бузурги барқии оби Роғун бомуваффақият идома дорад;

- барои бунёди иқтисоди бозаргонии самаранок фаъолияткунанда ташкили низоми молиявии мутобик, ки ниёзи корхонаҳои таъсисдодашударо қаноатманд мекунад, ҳамчунин, азнавсозӣ ва азнавтаҷҳизонии корхонаҳои мавҷуда муҳим мебошад;

- дастгирии соҳибкорӣ ва рушди фаъоли соҳибкории хурд ва миёна дар мамлакат омилҳои асосии оқилона ва самаранок истифодабарии захираҳои табиӣ ва биологӣ рушди иқтисодии миллии мешаванд.

Ҳамаи ин имкон медиҳад, ки асоси воқеӣ барои ҳамгироии минбаъдаи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар сохторҳои байналмилалӣ иқтисодӣ гузошта шавад. Ҷумҳурии Тоҷикистон метавонад бо давлатҳои рушдқардаи ҷаҳон дар соҳаҳои гуногуни иқтисодӣ ҳамкорӣ намояд. Тақвияти ҳамкориҳои иқтисодӣ имкон медиҳад, ки масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ҳал карда шуда, ҳамгироии иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба низоми хоҷагии ҷаҳонӣ тезонида шавад.

АДАБИЁТ

1. Искаков, И. Ж. Евразийская интеграция, как ответ вызовам глобализации // Евразийская интеграция: экономика, право, политика. 2012. - № 11
2. Интеграционные сообщества на постсоветском пространстве. – Душанбе, 2002
3. Тошев О. Т., Кандиерова Д.О. Интеграционные процессы в системе внешнеэкономических связей Республики Таджикистан: реалии и перспективы. Душанбе «Ирфон» 2006

*Ҷаҳоншоҳ С. - ассистент
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
Ҳикматов У.С. – д.и.и.
ҶСП "Спитамен Банк"*

АСОСҲОИ НАЗАРИЯВИЮ АМАЛИИ ҶАЛБИ САРМОЯГУЗОРИИ ХОРИҶӢ БА СОҲАИ МАОРИФ

Маориф дар ҷаҳони имрӯза ба захираи муҳимтарини рушди иқтисодӣ иҷтимоӣ кишварҳо, баланд бардоштани неқӯаҳволи ва рушду такомули инфиродӣ шаҳрвандон мубаддал мегардад. Рушди соҳаи маориф яке аз самтҳои афзалиятноки сиёсати иҷтимоӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон эълон гардидааст. Маориф дар тарбияи кӯдакони соҳибихтисос ва ташаккули ҷомеаи босубот нақши ҳалкунанда мебошад.

Маориф тӯли солҳо ҳамчун омилҳои асосии рушди инсон ва омилҳои калидии пешрафти ҷомеаи шинохта шудааст. Маълумоти олии ба даромади шахс мустақиман таъсир расонида маҳсулнокии меҳнат ва ММД-и мамлакатро меафзояд. Ҳар 1 доллари ИМА, ки шахс барои таҳсил сарф мекунад дар оянда ба вай 10 ё 15 доллари ИМА фоида меорад. Баланд бардоштани саводнокии яке аз роҳҳои муҳими афзун гардонидани самаранокӣ, зиёд намудани ММД ба сари аҳоли ва кам кардани сатҳи камбизоатӣ мебошад. Мамлакатҳое, ки нишондиҳандаи саводнокии аҳолиашон аз сатҳи миёнаи байналхалқӣ 1% боло аст, маҳсулнокии меҳнат дар онҳо нисбат ба мамлакатҳои дигар ба андозаи 2,5% зиёдтар мебошад. ММД ба сари аҳоли дар чунин мамлакатҳо аз мамлакатҳои дигар 1,5% зиёдтар мебошад. Агар дар мамлакатҳои кафомонда ҳамаи донишҷӯён қобилияти ибтидоии хондану навиштанро соҳиб мебуданд, 170 миллион нафар аҳолии дунё аз факр берун мешуд.

Иқтисоддони машҳури англис Алфред Маршал чунин андеша дорад, ки арзишмандтарин сармоя ҳамоноест, ки ба инсон гузошта шудааст [2, с.125].

Муҳаққиқони зиёде аҳамияти сармоягузорӣ ба низоми маорифро мавриди таҳлил қарор додаанд. Аз миёни онҳо дорандагони ҷоизаи Нобелӣ дар илмҳои иқтисодӣ – Гари Бекер, Теодор Шултз ва Ҷеймс Ҳекман назарияҳои беҳамто пешниҳод намудаанд. Онҳо дар бораи муҳимияти сармоягузорӣ ба сармояи инсонӣ, хусусан ба маориф назарияҳо ва афкори созанда пешниҳод намудаанд. Ҳоло ин назарияҳо дар мамлакатҳои мутараққӣ, рӯ ба тараққӣ ва дар давраи гузариш қарордошта васеъ истифода мешаванд.

Назарияҳои ин се муҳаққиқро ҷиҳати равшантар соختани муҳимияти сармоягузорӣ ба маориф дида мебароем.

Г. Бекер маорифро омилҳои афзоюндаи маҳсулнокии меҳнати коргарон дониста, Т.Шултз бошад баланд бардоштани сифати донишро манбаи боигарӣ ва даромад медонад. Ҷ.Ҳекман

масъалаи муҳимро ба миён мегузорад, мувофиқи ақидаи ӯ сармоягузори бояд аз даврони кӯдакӣ оғоз гардад [1, с.381].

То солҳои 50-ум иқтисоддонҳо мепиндошанд, ки меҳнат ҳамту истифода мешавад ва афзудани он чандон аҳамият надорад. Таҳлилҳои гуногун дар бобати сармоягузори ба сармояи инсонӣ, аз ҷумла маориф аз тарафи Адам Смит, Милтон Фридман, ва Алфред Маршал гузаронида шуда буд, аммо онҳо дар доираи таҳлилҳои худ маҳсулнокиро ҳамроҳ накарда буданд.

Минбаъд, Теодор Шултз ва як лауреати дигари Нобел ба таҳқиқи алокаи сармоягузори ба маориф ва рушди иқтисодӣ пардохтанд. Бинобар мушоҳидаҳои ӯ, одами нисбатан хубтар таълимгирифта нисбат ба дигарон даромади бештар мегирад [4, с.289]. Ин тамоюл ҳам дар мамлакатҳои мутараққӣ ва ҳам дар мамлакатҳои рӯ ба тараққӣ яхела аст. Ҳамин тариқ, ҳеч давлат бе дастгирии қувваи корӣ ва маблағгузори маориф ба рушди устувори иқтисодии худ расида наметавонад.

Сармоягузори ба маорифро давлатҳо ҳангоми мувоҷеҳ шудан бо падидаи бекорӣ метавонанд ҳамчун воситаи раҳебӣ истифода кунанд. Афзудани сатҳи таълими қувваи корӣ барои иқтисоди ба дониш асосёфта муҳим арзёбӣ мешавад. Он боиси тавлиди шуғл гашта, рушди устувори иқтисодиро таъмин менамояд.

Ҳоло сармояи инсонӣ чун омили истеҳсолот мукамалкунандаи сармояи физикӣ ба ҳисоб меравад. Муҳаққиқон бар он назаранд, ки ҳар қадаре ба сармояи инсонӣ сармоягузори бештар шавад, ҳамон қадар иқтисодиёт тезтар рушд мекунад.

Сармоягузори ба сармояи инсонӣ, хусусан ба маориф барои рушди устувори иқтисодӣ хеле муҳим аст. Фоидаи онро муҳаққиқон таҳлил намуда, афзудани сармоягузори дар ин бахш маслиҳат додаанд. Далелҳои зер исботи фоидаи сармоягузори ба маориф мебошанд.

Якум, меъёри бекорӣ дар байни одамони соҳибмаълумот камтар аст. Ҳангоми ба вучуд омадани бекорӣ, ҷинойткорӣ ҳамчун роҳи алтернативии ба даст овардани фоида дар ҷомеа зиёд мегардад. Яъне ҷомеа низ аз сармоягузори ба маориф фоида мебинад.

Дуюм, иштироки одамон дар равандҳои сиёсӣ меафзояд. Барои мисол одамон дар қабули қарорҳо саҳм гузошта, бо ин роҳ сифати қарорҳоро беҳтар месозанд.

Сеюм, ин фоида ба насли оянда аст. Волидони соҳибмаълумот ва донишманд фарзандонашонро беҳтар тарбият мекунанд.

Чорум, одамони соҳибмаълумот барои ҷомеа муфиданд.

Хароҷоти пулии “харидан”-и маълумоти олий пардохтҳои зеринро талаб менамояд: монанди ҳаққи таълим, либоси мактабӣ, китоб ва ғ.

Баробари расидан ба синни 18 фард ё ба бозори меҳнат ворид мегарданд ва ё таҳсили худро давом медиҳад. Ин аз тасмими ҳар шахс вобаст аст. Даромадан ба бозори меҳнат пас аз хатми донишгоҳ ба фард фоидаи бештар медиҳад. Таҷрибаҳо собит сохтаанд, ки шахси донишгоҳро хатмнамуда дар бозори меҳнат нисбатан фоидаи бисёртар мегирад.

Баъзе таҳқиқотҳои, ки миёни мардуми Британияи Кабир гузаронида шудаанд, нишон доданд, ки ҳар соли таҳсил дар муддати 12 сол сатҳи бекориро то 4% ва мушкилии кадриро то 12% кам мекунад. Дигар таҳқиқотҳои нишон доданд, ки ҳар соли мактабҳои ММД-и мамлакатҳоро ба ҳисоби миёна ба андозаи 0.37% афзуда, даромаднокӣ ба сари ҳар фардро то 10% меафзояд.

Аз рӯи ин бозёфтҳои маълум мегардад, ки баланд бардоштани сифати захираҳои кадрӣ омили калидии рушди мамлакат ба ҳисоб меравад. Захираҳои кадрӣ соҳибмаълумот ва хубтаълимгирифтаре ҳамчун дороиҳои муҳими стратегӣ ҷиҳати афзун намудани рақобатнокӣ дар сатҳи минтақавӣ ва маҳаллӣ баҳо додаанд. Мамлакате, ки мардумаш босавод ҳастанд, барои ҷалби сармоягузорон имкони бештар дорад.

Профессор Гари Бекер дар масъалаи гирифтани фоида аз сармоягузори ба маориф назарияҳои машҳур дорад. Бекер чунин мепиндорад, ки захираи асосии ҳар корхона одамони он ҳастанд. Корхонаҳои аз ҳама муваффақ онҳое ҳастанд, ки идораи сармояи инсониро дуруст ба роҳ мондаанд ва барои рушди донишу малакаи коргаронашон бештар сармоягузори мекунанд [3, с.106].

Дар омӯзиши худ Г.Бекер сармоягузори ба таълимо ба навъҳои гуногун чудо намудааст, ки ғоидадиҳишон аз ҳам фарқ мекунад. Мувофиқи ақидаи ӯ, одамоне, ки дорои маълумоти олии мебошанд, нисбат ба дигарон ғоидаи бештар мегиранд. Давлатҳои мутараққӣ ба сармоягузори дар соҳаи маориф аҳамияти махсус медиҳанд.

Боигарии асосии ҳар мамлакат одамони он ҳастанд, аз ҳамин лиҳоз сармоягузори ба сармояи инсонии онҳо, хусусан ба таълиму тарбияи онҳо беҳтарин сармоягузори ба ҳисоб меравад. Он ба ҳалли мушкилии шуғл мусоидат намуда, рушди устувори мамлакатро таъмин менамояд.

Ҳоло бисёри мамлакатҳо дар доираи стратегияи рушди худ сармоягузори ба сармояи инсонӣ ва маорифро фаро гирифтаанд. Сармоягузори ба соҳаи маориф, хусусан барои мамлакатҳое, ки ба мушкилии бекорӣ ва суръати пасти рушд мувоҷеҳанд, ҷиҳати расидан ба рушди устувори иқтисодӣ омилӣ зарурӣ ба ҳисоб меравад. Ин таҷриба аллакай дар давлатҳои мутараққӣ ва рӯ ба тараққӣ озмуда шудааст.

Таҷрибаи байналмилалӣ, дар навбати аввал дар кишварҳои тараққикарда ва рӯ ба инкишоф нишон медиҳад, ки манбаи асосии рушди босуръати иҷтимоию иқтисодии онҳо таҳсилоти миллат аст. Сармоягузори ба иқтисодиёти давлатҳое, ки аҳолии он дорои сатҳи пасти таҳсилот ё таҳсилоти ба талаботи замон ҷавобгӯ набуда мебошад, танҳо ба бунёди истеҳсолоти аз ҷиҳати технологӣ камсамару қафомонда, қафомонии ҳарчи бештари кишвар аз тамоюлооти ҷаҳонии рушди иқтисодиёти ба дониш асосёфта мусоидат карда метавонаду ҳалос.

Хулоса, дар шароити имрӯзаи рушди иқтисодиёти ба дониш асосёфта маориф яке аз омилҳои муваффақияти иқтисодии давлат мегардад. Рушди ҷомеа, таъмини амнияти ҷамъият ва давлат, сифати зиндагии мардум, расидан ба сатҳи ҷаҳонии иқтисодиёт, азхудкунии имкониятҳои нави технологӣ ва умуман рушди иҷтимоӣ мустақиман аз сатҳи маориф, ташкили раванди мураттабу хушсифати таълиму тарбияи талабагону донишҷӯён, хулоса, аз сатҳи саводнокии миллат вобаста аст. Аз ин рӯ, ҷалби сармоягузории хориҷӣ ба соҳаи маорифи кишвар зарур ва саривақтӣ мебошад.

АДАБИЁТ

1. Игонина Л.Л. Инвестиции. М.: Экономист, 2014. – 478 с.
2. Инвестиции: учебник / под. ред. В. В. Ковалева. - М.: Проспект, 2015. – 583 с.
3. Киселева Н.В., Боровикова Т.В., Захарова Г.В. и др. Инвестиционная деятельность: учебное пособие/Под ред. Г.П.Подшиваленко и Н.В.Киселевой. 2-е изд. – М.: КНОРУС, 2016. – 432 с.
4. Лукасевич, И. Я. Инвестиции / И. Я. Лукасевич. - М.: ИНФРА-М, 2014. - 411 с.
5. Одинаев Ш.Т., Раджабов Ш.Х., Музаффаров Б.С. Инвестиционная привлекательность регионов: особенности и пути достижения//Вестник Таджикского национально университета. - Душанбе: «СИНО», 2013. - № 2/5(85). - С.256-258
6. Султонзода И.М. Асосҳои назариявии танзими сармоягузории мустақими хориҷӣ дар иқтисодиёти миллӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон): дис. ... доктори фалсафа (PhD): 6D050600 / И.М.Султонзода. – Душанбе, 2020. – 172 с.

*Баёнова М.Г. – старший преподаватель
Институт туризма, предпринимательство и сервиса*

ОБОСНОВАНИЕ МЕХАНИЗМОВ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В СИСТЕМЕ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СОБСТВЕННОСТИ

Необходимость разработки инновационной составляющей экономических систем определяет актуальность механизмов контроля развития, которые будут идти к инновационной траектории роста. Следует отметить, что во всех странах есть сегмент государственной собственности, которая охватывает социально значимые объекты страны, нехватка средств для финансирования инфраструктурных проектов, с которыми сталкиваются практически в каждой стране. В то же время, в экономической стабильности страны,

привлечение средств частного бизнеса активно используется в течение длительного времени, а также схемы государственно-частное партнерство (далее ГЧП) достаточно доказано. Этот фактор определяет необходимость изучения передового опыта и формирования национальных методов ГЧП в Республике Таджикистан.

Термин «государственно-частное партнерство» является переводом английского термина «public-private partnership» (PPP) и используется в течение длительного времени за границей. [1] В рамках механизмов ГЧП понимаются различные схемы инвестиционных проектов. За рубежом ГЧП решили использовать очень широкий спектр бизнес-моделей и отношений. В самом общем смысле, этот термин используется для любого использования ресурсов частного сектора для удовлетворения потребностей публики. Выбор основной сферы ГЧП проекта зависит от уровня социально-экономического развития и приоритетов в той или иной стране или регионе. Есть 3 уровня развития ГЧП (табл. 1).

Таблица 1. Уровни развития ГЧП [2]

Уровень	Показатель
1	Уровень развития стандартов и нормативно-правовой базы; создание государственного органа для осуществления ГЧП, развитие структуры соглашения о ГЧП, создание системы взаимодействия, строительство открытого рынка для участников ГЧП; использовать опыт других стран - стран Восточной Европы Латинской Америки
2	Создание отделов ГЧП в министерствах; разработка новых моделей концессии; расширение рынка ГЧП; стимулирования новых источников финансирования; использование ГЧП для развития сектора услуг; увеличение числа проектов ГЧП на основе опыта, накопленного странами, которые уже прошли этот путь: Великобритании (строительство школ, больниц и военной инфраструктуры); Австралии и Ирландии (дорожное строительство), Нидерланды (строительство муниципального жилья)
3	совершенствование моделей ГЧП, повышение риска платежной системы; увеличение ГЧП проектов жизненным циклом пенсионных и взаимных фондов для участия в ГЧП; совершенствование системы государственного участия в ГЧП; совершенствование системы подготовки для работы в системе ГЧР (США, Великобритания, Австралия, Ирландия, США)

В настоящее время разнообразие видов, форм и сфер применения ГЧП превращают их в универсальный механизм для решения различных типов долгосрочных целей в широком диапазоне сфер деятельности - от продажи исключительно социальных и инфраструктурных проектов национального значения к разработке и адаптации особенно перспективной технологии для новых точек роста.

Например, отраслевые приоритеты для зарубежных стран заключаются в следующем:

- дороги в Соединенных Штатах (32 из 36 проектов)
- в Великобритании - Здоровье (123 из 352 проектов) и образование (113 из 352 проектов)
- Германия - образование (24 из 56 проектов)
- в Италии, Канаде, Франции, - здравоохранение и т.д.

Однако основной сферой экономики Европы и США являются строительство и эксплуатация автомобильных дорог. Отраслевая локализация проектов ГЧП разнообразна.

Эффективное партнерство возможно при выполнении следующих условий. Во-первых, как и любое партнерство ГЧП (МЧП) требует, чтобы интересы публичного и частного партнера совпадали. Это является ключевым условием эффективности ГЧП, как с точки зрения общественной и частной эффективности. Во-вторых, применяемые в мировой практике механизмы ГЧП различаются отраслевой специализацией и соответствующими ей различными схемами ГЧП, осуществляемых на основании концессионных соглашений или контрактов жизненного цикла. В-третьих, приоритетность отрасли, выбираемой для

привлечения в нее инвестиций с помощью ГЧП (МЧП), зависит от социально-экономического уровня развития страны, региона (муниципального образования).

Таблица 2. Сущность и формы ГЧП за рубежом [3]

Страна	Механизм государственно-частного партнерства
Великобритания (первая PFI была основана в 1992)	Суть механизма «частной финансовой инициативы» (Private financing initiative (PFI) состоит в привлечении частных инвестиций в строительство крупных государственных объектов с последующей компенсацией расходов частного инвестора либо за счет последующих доходов от эксплуатации объекта, либо за счет платежей из бюджета. Специфика механизма: частный инвестор привлекается к последующей эксплуатации объекта и организации его деятельности вплоть до найма персонала с целью получения
Франция (законодательные основы SEM восходят к 1966 и 1983 годам)	Суть механизма ГЧП включала в себя деятельность «сообществ смешанной экономики» (SEM), как промежуточным звеном во взаимоотношениях государства и органов местного самоуправления с частным бизнесом. Им предоставляются государственные или муниципальные концессии. Они несут всю ответственность.
Германия (реализована проектов кооперативного строительства)	Взаимодействие государства с некоммерческими компаниями, созданными на основе частных инициатив, при котором налагаются некоторые ограничения на их собственный бизнес и политику получения прибыли в обмен на налоговые льготы.

В-четвертых, учитывая сложное состояние инфраструктурных сетей в регионах, значительные денежные средства, выделяемые из внебюджетных фондов, региональных фондов капитального ремонта, существует потребность в развитии рынка ГЧП - проектов.

Приведем специфику механизмов ГЧП в табличной форме (табл. 3).

Организовывая конкурс на право заключения договора ГЧП, органы власти хотят быть уверенными, что победитель конкурса располагает достаточными техническими и финансовыми возможностями для успешной реализации проекта по модернизации и реконструкции объектов коммунальной инфраструктуры. В этой связи конкурсный отбор проводится таким образом, чтобы победивший оператор предложил наилучшее качество предоставляемых коммунальных услуг за оптимальную для населения и органа власти цену. А это означает, что процесс выбора оператора должен организовываться таким образом, чтобы он отвечал следующим условиям:

Ясный и прозрачный. Цели заключения договора ГЧП должны быть ясными, а критерии выбора четко определенными. Все стороны процесса, включая третьи заинтересованные лица и организации, должны понимать суть конкурсного отбора и причины принятия тех или иных решений.

Продуманный. Процесс должен быть устойчивым по отношению к проблемам, которые могут возникнуть во время отбора оператора, и настолько грамотно организованным, чтобы проигравшие участники не смогли поставить под сомнение его результаты;

Честный. Процесс отбора участников конкурса должен происходить на равных для всех условиях;

Эффективный с точки зрения материальных и временных затрат. Стоимость и длительность проведения конкурса должны быть соизмеримы с потенциальными выгодами от этого процесса.

На практике при проведении конкурсов, как правило, выделяют два этапа. Стадия предварительного квалификационного отбора часто используется при реализации проектов ГЧП в США, Великобритании, Франции, ФРГ, Испании, Японии и других странах. Эксперты

Всемирного банка также придерживаются мнения, что конкурс должен состоять из двух этапов, а именно:

- предварительного (квалификационный) отбора;
- конкурсного отбора, включающего отдельно оценку финансового предложения участника конкурса и оценку технического предложения.

Таблица 3 - Основные типы механизмов ГЧП по состоянию на 2020 год

Название	Сущность механизма	Тип механизма и его специфика
ВОТ	Build, Operate, Transfer (Построй-Управляй-Передай)	Концессионный механизм: создание объекта, право пользования (без права собственности) в течение срока соглашения с последующей передачей государству
ВООТ	Build, Own, Operate, Transfer (Построй-Владей-Управляй-Передай)	Концессионный механизм: создание объекта, право собственности в течение срока соглашения передается частному партнеру, а после передается государству
ВТО	Build, Transfer, Operate (Построй-Передай-Управляй)	Строительство объекта, право пользования (без права собственности) в течение срока соглашения, объект передается государству сразу после строительства. Частный партнёр обслуживает объект в течение срока действия соглашения, а публичный партнер возмещает затраты регулярными платежами (контракт жизненного цикла)
*ВОО	Build, Own, Operate (Построй-Владей-Управляй)	Концессионный механизм: создание объекта, передача права собственности в течение срока соглашения частному партнеру, которое остается за ним по истечении срока соглашения
ВОМТ	Build, Operate, Maintain, Transfer (По строй-Управляй-Поддерживай-Передай)	Концессионный механизм. Акцент на поддержке жизнеспособности и обслуживании объекта. Право собственности остается у публичного партнёра
*ДВООТ	Design, Build, Own, Operate, Transfer (Спроектируй-Построй-Владей-Управляй-Передай)	Концессионный механизм: создание объекта, в обязанности частного партнёра входит и проектирование объекта соглашения; право собственности в течение срока соглашения передается частному партнеру, затем передача государству
ДВФО	Design, Build, Finance, Operate (Спроектируй-Построй-Финансируй-Управляй)	Акцент на обязанности частного партнёра финансировать строительство и мероприятия по обслуживанию. Публичный партнёр возмещает издержки регулярными платежами

На предварительном этапе оцениваются возможности участников конкурса, чтобы в результате отсеять неподходящие компании. Предварительная оценка может также использоваться для того, чтобы сократить число участников конкурса, стимулируя, таким образом, достаточно квалифицированные компании делать по-настоящему проработанные конкурсные предложения. Например, при проведении конкурса на право заключения концессионного соглашения в г. Бухаресте критерии предварительного отбора включали в себя финансовые, организационные и технические критерии, по которым было отобрано 6 международных операторов. 3 из Впоследствии 6 компаний (IWL, Vivendi Water, Суэц) представили конкурсные предложения.

Эксперты Всемирного банка советуют органам власти разрабатывать правила проведения предварительного этапа. К разработке этих правил существует несколько подходов, и у каждого есть свои достоинства и недостатки.

Установление предварительного «порога». Этот подход предполагает, что в краткий список будущих участников конкурса попадают компании, которые преодолеют определенный порог качества. При этом порог качества следует устанавливать такой, чтобы получить оптимальное число будущих участников. В результате применения такого подхода возможно, что участников конкурса будет или слишком много, или слишком мало;

Определение конкретного числа компаний, которые будут допущены к участию в конкурсе. Этот подход подразумевает, что число компаний, которые будут выбраны для участия в конкурсе, установлено заранее. Поэтому по результатам предварительного этапа выбирается именно это число компаний, начиная с участника, показавшего наилучшие результаты на предварительном этапе, и далее по списку, пока не наберется нужное число. В результате применения данного подхода возможно, что к конкурсу будут допущены слишком слабые кандидаты;

Смешанный подход. Этот подход предполагает сочетание двух описанных выше подходов и подразумевает, что максимальное число допущенных к конкурсу и к тому же преодолевших установленный для участников порог качества компаний будет составлять, например, пять. При этом органы власти сохраняют за собой право выбрать еще две или три компании из верхних строчек списка, если предварительный порог преодолеют всего два или три участника.

В ходе предварительной оценки используются количественные критерии, связанные с техническими и финансовыми возможностями будущего оператора. Примеры критериев, которые использовались на предварительном этапе при проведении конкурсов ГЧП, представлены в таблице 4. Критерии могут касаться таких аспектов деятельности операторов:

- деятельность участника конкурса на одном или более сопоставимых по размеру рынках (как правило, выражается в количестве абонентов);
- финансовая состоятельность участника конкурса;
- минимальная выручка (от основной деятельности) от сходного предприятия в коммунальной сфере, которым управлял участник конкурса;
- минимальная доля акционерного участия предприятия в консорциуме, которая требуется от участника конкурса.

Законодательство разных стран также предусматривает возможность проведения переговоров между участниками, прошедшими предварительный отбор, и представителями органов власти и коммунального предприятия. При этом предусматриваются определенные правила проведения таких переговоров с целью обеспечения равного доступа к информации всеми прошедшими предварительный отбор участниками.

Прошедшие предварительный отбор участники конкурса, как правило, приветствуют возможность проведения диалога с властью относительно содержания конкурсной документации и проекта договора ГЧП. Отзывы и пожелания потенциальных участников конкурса повысят привлекательность конкурсной документации и проекта договора ГЧП, не сделав его при этом менее выгодным для органов власти и других заинтересованных сторон. В результате таких действий участниками конкурса могут быть представлены более качественные и соответствующие ожиданиям органов власти предложения [5].

К числу основных проблем, препятствующих созданию эффективной системы оценки проектов ГЧП можно отнести: неэффективность обратной связи, возникающей в процессе взаимодействия участников проекта ГЧП; невозможность согласования интересов сторон, ставящих перед собой противоречивые цели; недостаточная степень координации и взаимосвязи теоретических разработок в области оценки бизнеса и стоимостного анализа проектов; невозможность применения сравнительного подхода; отсутствие качественной оценки эффектов проекта и соответствующих показателей его эффективности на всех стадиях жизненного цикла проекта. [6]

Таблица 4. Примеры критериев предварительной оценки участников при проведении конкурса на право заключения договора ГЧП [4]

Сфера деятельности	Страна	Процедура предварительной оценки	Технические критерии	Финансовые критерии
Энергоснабжение Концессия в сфере распределения электрической энергии	Аргентина	Во время предварительной оценки от участников требуется гарантия того, что они не откажутся от участия в конкурсе после прохождения предварительной оценки	Консорциум должен включать квалифицированного оператора с требуемым опытом работы, связанной с передачей электрической энергии	Минимальная стоимость чистых активов компании-участника конкурса; доказанное 10-процентное увеличение стоимости активов за три года до момента проведения конкурса
Транспорт	Венгрия	Приглашение к предварительному этапу на основании предварительного одобрения пакета проектной документации	Возможности соискателей в области проектирования, строительства, обслуживания и ремонта платных автомобильных дорог	Возможности претендентов в области самостоятельного финансирования платных дорог без помощи со стороны
Водоснабжение Концессия «Аргентина. Буэнос-Айрес»	Аргентина	Взнос в размере 30 тыс. долларов за подготовку документации для предварительной оценки	Минимальная численность населения самого крупного города, который обслуживала компания, и общая численность	Минимальные требования к выручке от осуществления деятельности, связанной с предоставлением услуг водоснабжения
Водоснабжение Концессия «Ла-Пас»	Боливия	Представление банковской гарантии выполнения инвестиционных обязательств	Консорциум должен включать оператора услуг водоснабжения с требуемым опытом и объемом предоставляемых услуг	Максимальный собственный капитал участника конкурса

Таким образом, на сегодняшний день актуальными путями по преодолению существующих проблем в сфере оценки инвестиционных проектов ГЧП будет являться: создание условий для эффективного взаимодействия сторон; учет особенностей, целей и задач каждого участника; создание эффективной методологической основы оценки, строящейся на современных научных наработках по данной проблеме. Также необходим анализ проекта и оценка эффектов проекта на всех стадиях жизненного цикла; создание информационно-аналитической системы по проектным сделкам и выпуск научной литературы, описывающей лучшие практики реализации проектов ГЧП, содержащей информацию об особенностях структурирования сделок, о направлениях развития законодательной базы и фактические данные об эффективности таких проектов в сфере ГЧП.

Подводя итоги, следует отметить, что необходимость реализации проектов государственно-частного партнерства в современной экономической системе Таджикистана является объективной необходимостью. Следует определить механизмы реализации ГЧП на всех стадиях реализации:

- 1 этап - определение потребности в финансировании проекта, определение социальной экономической значимости;
- 2 этап - определение финансовых потребностей в реализации проектных решений; Данный этап должен осуществляться как частными, так и государственными экспертами, под постоянным контролем заинтересованных государственных служб;
- 3 этап - проведение конкурсных процедур.
- 5 выбор концедента, реализация проекта;
- 6 этап - подготовка отчетности по финансовой обоснованности и социальной эффективности.

ЛИТЕРАТУРА

1. ADB Public-Private Partnership Handbook. Asian Development Bank. 101 p. 5. Delivering the PPP promise. A review of PPP issues and activity. PricewaterhouseCoopers International, 2005. 84 p.
2. Guidelines for Successful Public - Private Partnerships. European Commission Directorate-General Regional Policy. 2003. 100 p.
3. System of National Accounts 2008. European Communities, International Monetary Fund, Organisation for Economic Co-operation and Development, United Nations and World Bank. 2009. 722 p.
4. Ефимова Л.И. Некоторые модели государственно-частных партнерств: тенденции и зарубежный опыт. URL: www.eatc.ru/rus/doc.id_71.book_1.php (дата обращения: 05.06.2016)
5. Рубвальтер, Д.А. Нормативно-правовое обеспечение государственно-частного партнерства в на- учно-технической и инновационной сферах в России: проблемы и направления совершенствования / Д.А. Рубвальтер, А.В. Кольцов, Е.А. Наумов / Центр исследований и статистики науки. – М., 2008. – С. 24–56
6. Зельднер, А.Г. Концептуальные основы становления и функционирования государственно-частного партнерства [Текст] / А.Г. Зельднер. - М.: Институт экономики РАН, 2010. – 38 с

*Ҳакимов И.Б. – ассистент
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

НИЗОМИ МОЛИЯВИЮ ҚАРЗӢ ВА НАҚШИ ОН ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИЁТ

Оғози истиклолияти давлатӣ бо ҷанги шаҳрвандӣ ва офатҳои табиӣ нимаи аввали солҳои 90-уми асри ХХ бар намехӯраду он нақшаву барномаҳои дурнамои солҳои охир қабулшуда амалӣ мегардиданд, ҷумҳурии навбунёди Тоҷикистон дорои иқтисодиёти тараққиқарда, бӯҷети давлатии аз ҷиҳати молиявӣ устувор ва низоми пуливу қарзии ҷавобгӯи талаботи замони муоссир мебуд. Мутаассифона, кашмокашиҳои дохилӣ ва офатҳои табиӣ он солҳо ба иқтисодиёти ҷумҳурӣ, пеш аз ҳама, ба потенциали истеҳсолии он зарари калони моддӣ расонид, ки он аз рӯи ҳисоби экспертҳои байналмилалл, аз ҷумла Бонки умумиҷаҳонӣ, бо нархҳои ҳамонвақта зиёда аз 7 миллиард доллари ИМА-ро ташкил менамуд.

Ҳолати иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва сиёсӣ он вақт ба ҷое расида буд, ки аз хатари нобудишавии давлат хабар меод.

Дар ҷунин шароити муташанниҷ аз 3-декабри соли 1994 фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон таҳти №8, «Дар бораи ҷораҳои аввалиндараҷа оид ба дигаргунсозии амиқи иқтисодӣ» ва гузаштан ба иқтисоди бозорӣ ба имзо расид, ки дар асоси он Барномаи давлатии гузаштан ба иқтисоди бозорӣ барои солҳои 1995–2000 таҳия ва қабул карда шуд.

Тадқиқот нишон медиҳад, ки барои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар фарқият аз ҷумҳуриҳои дигари ИДМ солҳои 1990–1994 солҳои шикасту рехти кашмакашиҳои дохилӣ ва солҳои 1995–2000 солҳои барқароркунии иқтисодиёт баҳисоб мераванд.

Дар масъалаи идоракунии давлатӣ ягона сиёсати дурусти молиявӣ он буд, ки ресурсҳои молиявӣ ба ҳалли ду масъалаи аввалиндараҷа равона карда шуданд:

1. барои барқарорнамудани иқтисодиёти фалаҷгардида;
2. дар қатори давлатҳои дигари ИДМ ба бунёди инфрасохтор ва такмили муносибатҳои иқтисоди бозорӣ.

Маҳз натиҷа ҳамин шуд, ки аз охири соли 1998 пастравии сатҳи истеҳсолот боз дошта шуд ва аз охири соли 2000 сар карда иқтисодиёти ҷумҳурӣ рӯ ба тараққӣ ниҳад.

Аз нуқтаи назари илмӣ дар он ақидаем, ки таҳлили муқоисавии рушди иқтисодиву иҷтимоии солҳои соҳибистиклолӣ дар дохили ҷумҳурӣ ва бо давлатҳои дигари ҳамсоя бояд дар муқоиса бо соли 2000 гузаронида шавад, чунки ин ба ҳақиқат рост меояд.

Дар бораи рушди иқтисодӣ иҷтимоии ҷумҳурӣ суҳан ронда бояд ҳаминро дарназар дошт, ки гарчанде минтақаҳои ҷумҳурӣ дорои боигариҳои зиёди зеризаминӣ ва захираҳои табиӣ бошанд ҳам дар миқёси СССР Тоҷикистон баъд аз Ўзбекистон истеҳсолкунандаи пахта буда ҷумҳурии аз ҷиҳати аграрӣ тараққикарда ба ҳисоб мерафт аз ҷиҳати саноатӣ бошад ба ғайр аз заводи алюминии Турсунзода ва яқчанд фабрикаву заводҳо дар шаҳри Душанбе ва вилояти Суғд (Ленинободи онвақта) яқчанд заводҳои пахтазоакунӣ буданд.

Аз ин лиҳоз, дар муносибати иқтисодии хоричӣ потенциали содиротии ҷумҳурӣ асосан аз аҷёи хом иборат буда, дар ҳаҷми умумии то 30 фоизро ташкил мекунаду халос. Аз рӯзҳои аввали соҳибистиклолият то имрӯз дар назди давлат ва Ҳокимият бунёди тамоми соҳаҳои иқтисодиёт, дар ин замина таъмини рушди соҳаҳои иҷтимоӣ фарҳангӣ, сохторҳои давлатӣ ва дигарҳо меистад, ки ин пеш аз ҳама дарёфти маблағҳои калони молиявиро талаб менамояд.

Бо назардошти гуфтаҳои болоӣ ба таҳлили механизми молиявии рушди иқтисодиёти ҷумҳурӣ дар 18 соли охир рӯ меорем. (ба ҷадвали 1 нигаред).

Ҷадвали 1. Динамикаи захираҳои молиявии рушди иқтисодии ҷумҳурӣ дар солҳои 2000 - 2018

№	Нишондиҳандаҳо	2000	2010	2015	2016	2017	2018
1	Шумораи аҳолии доимӣ (ҳаз. навар)	6250,0	7621,2	8551,2	8742,8	8931,2	9126,7
2	Даромади бучети давлатӣ (млн. сом.)	251,7	7024,0	16060,9	18473,8	23307,3	23925,5
2.1	Ба 1- нафар аҳоли	40,3	921,6	1878,2	2113,0	2609,6	2621,5
3	Сармоягузорӣ аз ҳисоби ҳамаи сарчашмаҳо						
	- ҳамагӣ (млн. сом.)	108,6	4669,0	9750,0	11179,7	11371,6	13361,0
	- ба 1 наф. аҳоли сом	17,4	612,6	1140,2	1278,7	1263,0	1463,9
	Аз ҳаҷми умумӣ						
	- давлатӣ	47,3	1677,4	3446,0	4399,9	5013,8	6468,8
	- аҳоли	4,9	356,2	572,4	483,5	457,5	436,3
	- ташкилотҳои дигар	56,4	2635,2	5731,6	6296,3	5900,4	6455,8
	Аз ин маблағ сармояи хоричӣ	42,4	1012,0	2900,0	3400,0	3023,0	2990,2
4	Қарзи давлатӣ берунӣ млн. доллар	1027,1	1942,8	2194,5	2274,1	2879,0	2924,2
	- млн. сомонӣ	1879,6	8509,5	13518,1	17806,2	24586,6	26756,4

Сарчашма: Дар асоси ҳисоботҳои омории Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия шудааст.

Аз таҳлили маводҳои амалии Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бар меояд, ки дар санаи 1уми январи соли 2019 дар ҷумҳурӣ шумораи умумии аҳолии доими истиқоматкунанда 9126,7 ҳазор нафарро ташкил намуд, ки он нисбат ба соли 2000 1,6 маротиба, соли 2010 1,2 маротиба, соли 2015 6,7% ва соли 2017 2,7% зиёд мебошад.

Аз нуқтаи назари илмӣ амалӣ диққатҷалбкунанда аст, ки дар ин давра дар ҷумҳурӣ захираҳои молиявӣ таъмини рушди иқтисодӣ иҷтимоӣ бо суръати баланд афзудаанд.

Аз ҷумла даромади умумии бучети давлатӣ аз 251,7 млн. сомони соли 2000 дар соли 2018 23925,5 млн. сомони ташкил намуд, ки ин нисбат ба он сол 95 маротиба, соли 2010 3,4 маротиба, соли 2015 1,5 маротиба афзудааст.

Яке аз сарчашмаҳои асосии молиягузори дарозмуддат барои бунёди фондҳои асосӣ, сармоягузори мебошад, ки ин нишондиҳанда аз ҳисоби ҳамаи сарчашмаҳо дар охири соли 2018 13361 млн. сомони ташкил намудааст, ки он нисбат ба соли 2000 12,3 маротиба, соли 2010 2,9 маротиба, ва соли 2015 қариб 1,4 маротиба зиёд мебошад. Дар натиҷаи гузаронидани ислохотҳои молиявӣ дар соҳаи сипаригашта таркиби сарчашмаҳои сармоягузорӣ ба кулӣ тағйирёфтаанд (ба ҷадвали 1 нигаред).

Бояд қайд намуд, ки бухрони ҷаҳонии молиявӣ ба пояи молиявӣ давлатӣ таъсири манфии худро расонид, ки он аз соли 2008 то айни замон ҳис карда мешавад. Чуноне ки аз нишондиҳандаҳои ҷадвали 2 дида мешавад, агар дар ҳаҷми умумии сармоягузорӣ ба иқтисодиёти ҷумҳурӣ вазни ҳоси сармоягузори давлатӣ аз 70 75 % замони Шӯравӣ дар соли 2000 то ба 43,5% фаромада, сарчашмаҳои ғайридавлатӣ 56,5%ро ташкил намудаанд, ки ин ба талаботи иқтисоди бозорӣ мутобиқ мебошад. Лекин баъд аз соли 2010 да натиҷаи сусти гардидани қобилияти молиявӣ сектори хусусӣ дар ҳаҷми умумии сармоягузорӣ ҳисси сармояи давлатӣ аз 35,9% и соли 2010 дар соли 2018 то ба 48,4% расида, вазни ҳоси сармояи аҳолий мутаносибан аз 7,6% то 3,3% омада расидааст, ки ин аз сатҳи ғайриқаноатбахши ин сарчашма гувоҳӣ медиҳад ва дар сатҳи Ҳукумати Ҷумҳури ва мақомотҳои маҳаллии Ҳокимияти давлатӣ андешидани чораҳои заруриро талаб менамояд.

Ҷадвали 2. Дигаргуншавии таркиби сарчашмаҳои сармоягузорӣ дар ҷумҳурӣ дар солҳои 2000-2018 (бо иборати фоиз)

№	Манбаи сармоягузорӣ	Солҳо					
		2000	2010	2015	2016	2017	2018
	Сармоягузорӣ ҳамагӣ	100	100	100	100	100	100
-	давлатӣ	43,5	35,9	35,3	39,3	44,1	48,4
-	аҳолий	4,5	7,6	5,9	4,3	4,0	3,3
-	хориҷӣ	39,0	21,7	29,4	30,4	26,6	22,4
-	ташкilotҳои дигар	13,0	34,8	29,4	26,0	25,3	25,9

Сарчашма: Дар асоси маълумоти оморӣ Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардидааст.

Дар низоми ресурсҳои молиявӣ рушди иқтисодӣ иҷтимоӣ ҷумҳурӣ қарзи давлатии берунӣ мақоми баҳуд хосро ишғол менамояд.

Дар Тоҷикистон чун дар ҷумҳуриҳои дигари соҳибистиклол ҳисобкардани қарзи давлатии хориҷӣ аз охири соли 1992 оғоз гардида он дар санаи 1 январи соли 1995 750 млн. доллари ИМА ро ташкил мекунаду дар охири соли 2000 1027,1 млн доллари ИМА ро ташкил намуда буд. Дар санаи 10.12.2019 қарзҳои ду ва бисёртарафаи Тоҷикистон бо созмонҳои байналмиллалӣ ва давлатҳои хориҷӣ 2924,2 млн доллари ИМА ё худ 26756,4 миллион сомони ташкил менамояд, ки асосан бо истифодаи лоиҳаҳои инвестиционӣ сохтмони иншоотҳои аъзими ҳаётан муҳим (нақбҳои Истиклол, шаҳристон, чормағзак, шохроҳҳои автомобилгард, корхонаҳои саноатӣ ва объектҳои иҷтимоӣ) вобаста мебошанд. Қарзи хориҷии давлати дар асоси Созмонҳои байнидавлатии барои иқтисодиёти ҷумҳури фойданок ҷалб карда шуда, ҳамасол аз ҳисоби бучети давлатӣ хизматрасонӣ карда мешавад.

АДАБИЁТ

1. Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3. 12. 1994, № 8 «Дар бораи чораҳои аввалиндараҷа оиди дигаргунсозии амиқи иқтисодӣ ва гузаштан ба иқтисоди бозорӣ» Душанбе – 1994

2. Барномаи дигаргунсозихои иқтисодӣ ва гузаштан ба иқтисоди бозорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи солҳои 1995 – 2000. Душанбе – 1995
3. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи самтҳои сиёсати дохилӣ ва хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон». Душанбе – 26.12.2017
4. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи самтҳои сиёсати дохилӣ ва хориҷии ҷумҳурӣ» Душанбе – 26.12.2019
5. Алимардонов Ҷ., Мамадризоева Н. Республика Таджикистан: Государственное регулирование региональных бюджетов (теория и практика) Паёми ДМТ. -С.2019 № 4 қисми 1 сах. 121 – 125
6. Омори солонаи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2019. Душанбе – 2019.

*Зубайдуллоев Э. – магистрант
Қараев Ф. - магистрант*

РОҲҲОИ САМАРАНОК ИСТИФОДАБАРИИ СИСТЕМАҲОИ БИСЁРДАРАҶАГИИ АХБОРОТ ДАР КОРХОНАҲОИ ТИҶОРАТӢ

Яке аз қисмҳои асосии фаъолияти системаҳои коркарди автоматонии ахбороти иқтисодӣ ва ташаккили он, дар корхонаҳо муассисаҳо, бо ҳам алоқамандии қисмҳои алоҳидаи он ва ба лоиҳа даровардани системаи ҳисоббаробарӣ, ҳалли масъалаҳои иқтисодӣ, тайёр намудани мутахассисони махсус барои истифодабарии воситаҳои барномасозии техникӣ ва барои бо самаранок истифода бурдани ин система корҳои бисёреро иҷро кардан ҳатмист.

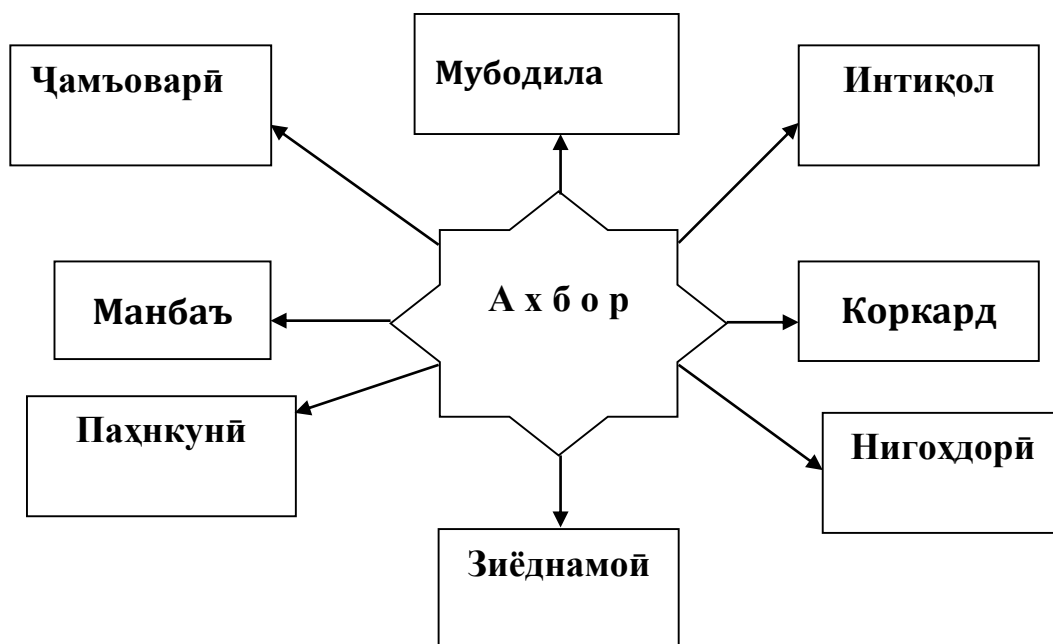
Дар амал тадбиқ намудани системаи коркарди ахбороти иқтисодӣ ба қайр аз тадбиқкунӣ, боз доимо дар такмилу танзим мебошад. Чунки системаи тартибдошуда доимо дар як дараҷаи муайян намеистад, вай ҳамчун организми зинда доимо дар тарақӣ ва такмилёбӣ мебошад.

Бинобар ҳамин ҳам, дар система пеш аз ҳама тарақии дохилии система мушоҳида карда мешавад. Дар натиҷа, тарақии дохилии система ба тарақии байни системаҳо оварда мерасонад.

Агар инро мо дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон дида бароем, он гоҳ ин система дар дохили худ, аз рӯи марҳалаҳои ба худ хос тараққӣ менамояд. Ин рафт пеш аз ҳама ба дигаргун намудани вазифаҳои корҳои корхонаҳои саноатӣ оварда мерасонад. Яке аз роҳҳои асосии коркарди ахборот дар корхонаҳои саноатӣ ва самаранок истифодабарии он ин коркарди ахборот дар органҳои идоракунӣ сатҳи аз поёнӣ то ба сатҳи болоӣ мебошад. Ҳар як шабака чунин системаи шабакаи глобалиро (бузургро) ташкил намуда, ба он пеш аз ҳама, маркази ҳисоббаробарии дар амал вучуддошта, ки ахбороти иқтисодиро аз муассисаҳои корхона алоҳида-алоҳида қабул ва таҳлил карда ва ҳам шабакаҳои локалии (алоҳида) органҳои идоракунӣ истифода бурда мешаванд. Ба қайр аз ин боз дар ҷойҳои қорӣ мутахассисон (иқтисодчиён, муҳосибон, молиячиён, кормандони бонкҳо) автоматонии ҷои қор (АҶК) ташкил карда мешаванд ва ҳамаи онҳо бо як система пайванд карда мешаванд, пурра истифода мегарданд, ки инро системаи яклухти (пайвастаи) истифодабарии коркарди ахбороти иқтисодии органҳои идоракунӣ корхона меноманд. Шабакаҳои ҳисоббаробар бо усули автоматонӣ маълумотҳо бо хатти алоқа аз шабакаҳои глобалӣ ба шабакаҳои локалӣ ва баракси он ирсол менамоянд. Ин рафт доимо такрор мешавад, ки асоси автоматонии коркарди ахбороти иқтисодиро ташкил менамояд.

Бо ҳамин роҳ кормандони муассиса ва органҳои идоракунӣ корхона бо маълумоти лозимӣ доимо таъмин карда мешаванд.

Бинобар ҳамин ҳам доимо дар байни кормандони муассисаҳои корхонаҳо аз боло то ба поён баракси он, ҳам дар байни мутахассисони марказӣ ҳисоббаробарии вазифаҳо тақсим карда мешаванд.

Расми 1. Гурӯҳбандии ахбори иқтисодӣ аз рӯи хусусияти истифодаи он дар идоракунии.

Дар ин маврид аниқ карда мешавад, ки кадом корхоро оиди коркарди ахбороти иқтисодӣ кормандону мутахассисони маркази ҳисоббарор ва кадомашонро кормандони дастгоҳи идоракунии иҷро менамоянд. Самаранок ташкил ва истифодабарии системаҳои коркарди автоматонии ахбороти иқтисодӣ пеш аз ҳама ба тақсими корҳо дар байни кормандони корхонаҳои саноатӣ вобаста мебошад. Асоси ташкил ва истифодабарии системаҳои ахборотиро омӯхта ва аз ҷиҳати илми асоснок намуда, элементҳои алоҳидаи системаи бисёрдараҷагии корхонаҳои саноатиро дар дараҷаи лоиҳакашӣ ба роҳ мондан имконпазир аст. Чунки дар марҳалаи аввал алоқаҳои ахборотии дохилии система ва баъдан алоқаи берунии он, тавсифи селоби ахборотӣ, моҳияти ташкили ин селоб, ҷамъоварӣ, аз нав барқароркунӣ ва ирсолӣ он аз як дараҷаи идоракунии ба дараҷаи дигари он дида баромада мешавад. Дар ҳуҷҷатҳои лоиҳа дараҷаи хуб ва оли барои муайян намудани тавсияҳои ташкилию-ҳуқуқӣ, дастурҳо оиди иҷроиши вазифаҳо ва амалиётҳои рафти технологӣ дар ҳар як дараҷаи системаи ҳисоббарорӣ пешбинӣ карда мешаванд.

Ҳамаи ин ба он оварда мерасонад, ки аз як тараф сифати системаи ахборотӣ баланд бардошта мешавад ва аз тарафи дигар бо ин роҳ сифати коркарди ахборот ва дараҷаи қабули қарорҳо дар рафти идоракунии баланд бардошта мешаванд.

Самаранок истифода бурдани системаҳои ахборотӣ дар коркарди яклухтии (пайваस्ताи) он пеш аз ҳама, бо ҳам мутобиқкунонии система ва алоқамандии он, бо ҳам истифодабарии ду ва аз он ҳам зиёд системаҳои ахборотӣ оварда мерасонад. Системаҳои автоматонии коркарди ахбороти иқтисодӣ, ки асоси онҳоро системаи яклухти (интегрирование) коркарди ахборот ташкил медиҳад, бо системаҳои автоматонии вазорату корхонаҳои дигар алоқаманд мебошанд ва доимо дар байни ин органҳои идоракунии бояд алоқаи ахборотии хуб вучуд дошта бошад. Дар ҳамин маврид ин системаҳо бо тарзи пурра ва самаранок истифода бурда мешаванд.

Мутобиқкунии дохили система, пеш аз ҳама, аз мутобиқкунии элементҳои қисми таъминотии системаи ахбороти иборат буда, дар ҳар як дараҷаи идоракунии онҳо ҳар хел мешаванд. Таъминоти ташкилии мутобиқкунӣ дар ҳамон вақт ба ҷо оварда мешавад, ки агар ҳуҷҷатҳои ташкилию фармондиҳии лоиҳаи система ва ҳаракати ҳамаи қисмҳои ҷудоғонаи он ба тартиб дароварда шуда бошад. Ин корҳо асосан дар ҳолати омӯхтани объект, пеш аз тартиб додани лоиҳа ба ҷо оварда мешаванд, ки дар он ҳалли кулли масъалаҳои иқтисодии корхона пешаки дида баромада ва дар лоиҳаи системаи ахбороти тасвир ёфта бошанд[9; 135].

Мутобиққунонии таъминоти ташкилӣ аз рӯи дараҷаи сохтани системаҳои ахборотӣ ба он равона карда мешавад, ки барои амали гардонидани ин система, бояд ба ҳисобгирӣ ва назорат аз болои амалиёти маблағҳои пулӣ ва дигар амалиётҳои муҳосиба дуруст ба роҳ монда шуда бошанд. Масалан, усулҳои ташкилию методӣ, ташкилию ҳуқуқӣ ва мутобиққунии ахборот имконият медиҳад, ки дар асоси истифодабарии ҳисоботи иҷроиши нақшаҳои корхона, ахборотро дар бораи иҷроиши онҳо кор карда, натиҷаи онро ба органҳои дахлдори идоракунии пешниҳод намоянд. Дар асоси кулли ахбороти коркардашуда органҳои идоракунии корхона аз болои фаъолияти истеҳсолии корхона назорат мебаранд. Ва дар асоси ҳамин ахборот, ин органҳои идоракунии корхона ҳисоботи ғаври оиди иҷроиши нақшаҳо ба органҳои болои ҳисобот медиҳанд.

Дар мутобиққунии таъминоти ахборотии системаи ахборотии бисёрдараҷаги бошад, баланд бардоштани самаранокии ахборот барои истифодабарандагону кормандони органҳои идоракунии корхона аз ҳисоби яклухтукунии (интеграция) ахборот дар рафти аз нав барқароркунӣ ва қункунии он ба ҷо оварда мешавад. Дар ин ҳолат барои иваз намудани маълумот дар байни истифодабарандагони дараҷаҳои гуногун имконият пайдо мешавад. Ин ҳолат пеш аз ҳама дар байни марказҳои ҳисоббарори органҳои идоракунии корхонаҳои гуногун ба ҷо оварда мешавад[7].

Чунин тартиби коркарди ахборот имконият медиҳад, ки аз нав тартиб додан ва аз нав барқарор кардани маълумот барои ҳалли масъалаҳои нав аз байн бардошта мешавад.

Наздикшавии амсилаҳо дар чунин мавридҳо имконият медиҳанд, ки ҳуҷҷатҳои натиҷавӣ оиди коркарди ахбороти муҳосиба талаботи ин системаро ҳамчун системаи бисёрдараҷагӣ қаноат кунонида тавонад.

Мутобиққунонии таъминоти барномасозии системаи коркарди ахборот дар ҳамаи ҳолатҳо ба ҷо оварда мешаванд дар ҳолати бо ҳам алоқамандии система аз поён то ба боло ва аз боло то ба поён барномаҳои тартибдодашуда истифода бурда шаванд. Дар ҳамаи зинаҳои системаҳои ахборотӣ ба дараҷаи максималӣ дастаи барномаҳои амалӣ (ДБА) барои ҳалли масъалаҳои идоракунии дар машинаҳои электронии ҳисоббарори фардӣ истифода бурда мешаванд. Истифодабарии мини-мэҳ бо воситаҳои терминалӣ (воситаҳои қабулу фиристодани ахборот дар як масофаи муайян) ва автоматикунонии ҷои кор дар асоси истифодабарии МЭХ фарди дар навбати аввал ташкил ва истифода бурдани тартиби тақсимшавандаи коркарди ахборотро ба миён меоранд. Ин тартиби коркарди ахборот талаботҳои нав ба навро оиди таъминоти барномасозии, ахбороти, риёзӣ, техникӣ ва ташкилию ҳуқуқиро низ ба миён меоранд.

Мутобиққунии воситаҳои техникӣ дар зинаҳои гуногуни системаҳои ахборотӣ, пеш аз ҳама имконият медиҳанд, ки онҳо бо тарзи автоматона бо ҳам алоқаманд шаванд ва дар асоси усулҳои якхела дар ҳамаи зинаҳои коркарди автоматони ахборот, ахбороти лозима ба даст оварда шуда ва дар кор истифода карда шаванд. Бо чунин тартиби кор роҳбарони ҳамаи зинаҳои идоракунии органҳои идора бо ахбороти лозима таъмин карда мешаванд. Аз тарафи дигар мутобиққуни воситаҳои техникӣ дар ҳолати амалан тадбиққунии системаи автоматона имконият медиҳад, ки хароҷоти пулӣ, меҳнатӣ ва вақт барои дар амал тадбиқ намудани системаи номбурда кам карда шаванд. Аз тарафи дигар, ин шакли мутобиққунии ба аз нав рамзбардорӣ ва ҳам корҳои дастие, ки мавриди вучуд доштани маълумоти натиҷавии зинаи поёнии органҳои идоракунии ба ҷо оварда мешаванд ва фиристодани он ба органҳои болои коркарди ахборот аз байн бардошта мешавад. Ин ба он оварда мерасонад, ки тартиби нави технологияи коркарди ахбороти иктисодӣ ба монанди тартиби гуфтугӯи (диалогӣ) ташкил карда мешавад, ки ин тартиби идоракунии ғаврии фаъолияти корхонаҳоро дар ҳамаи зинаҳои идоракунии онҳо оварда мерасонад. Истифодабарии усулҳо ва талаботи якхела, ки барои ҳисоб намудани воситаҳои техникӣ ҳисоббарори, барои системаи идоракунии зарур ва баланд бардоштани самаранокии система, кӯтоҳ намудани муҳлати лоиҳакашӣ ва дар амал тадбиққунии масъалаҳои нав ба нав оварда мерасонад. Аз тарафи дигар паст намудани хароҷотҳо ва баланд бардоштани эътимоднокии ин система нисбат ба системаҳои дигар дар марҳалаи тартиб додани лоиҳа пешбини карда мешаванд. Ин пешбинӣ дар лоиҳа барои бо ҳам

алоқамандии система бо ҳамаи он системаҳое, ки бо системаи номбурда сару қор доранд тасвир қарда мешавад. Дар чунин маврид мутобиқкунии зерсистемаҳои таъминоти ва зерсистемаҳои иҷроии қор аз рӯи вазифа дар байни системаҳои автоматонии гуногун, дар лоиҳаи системаи ахборот пешбинӣ қарда мешаванд[8].

Иҷро намудани чунин қорҳо дар марҳалаи лоиҳакашӣ ба он оварда мерасонад, ки системаи ташкил қардашуда дар ҳамаи зинаҳои идоракунии қорхонаҳои саноатӣ бо ахбороти лозими дар сари вақт таъмин қарда мешаванд. Чунин мутобиқкунии ахбороти бо системаҳои автоматонии соҳаҳои дигар, масалан бо системаҳои қорқарди ахбороти ҳисобкунии нақшавӣ ва дигарҳо пешбинӣ қарда мешаванд. Дар амал тадқиқкунии чунин система дар асоси бо ҳам мутобиқкунии ташкилию ҳуқуқии ахбороти техникий барномасозии ҳамаи системаҳои аватоматонӣ, ҳам алоқаманд ба роҳ монда мешаванд.

АДАБИЁТ

1. Автоматизированные информационные технологии в банковской деятельности. / под ред. Титоренко Г.А. М.: Финстатинформ, 2010
2. Ашуров Н. Управление банковскими рисками. Душанбе, 2000
3. Балабанов И.Т. Электронная коммерция. Учебник для вузов. – М.: Дело и сервис, 2009
4. Банки и банковские операции: учеб. для вузов Е.Ф. Жуков. Москва 2000. - С. 55-62
5. Банки на развивающихся рынках. В2. М: финансы и статистика, 2004
6. Бушева Л.И. Роль Интернет – услуг практической маркетинговой деятельности и маркетинг в России и зарубежом. - 2008. № 6. - С. 10-16
7. Сомонаи расмии Бонки миллии Тоҷикистон: www.nbt.tj
8. Титоренко Г.А. Автоматизированные информационные технологии в экономике: учебник - М.: ЮНИТИ, 2004. – 399 с.
9. Уткин В.Б., Балдин К.В. Информационные системы в экономике. Учебное пособие. - М.: Академия, 2004.- 288 с.

*Қараев Ф. – магистрант
Зубайдуллоев Э. – магистрант
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

МАРҲИЛАҲОИ РУШДИ МУНОСИБАТҲОИ СУҒУРТАВӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Фаъолияти ташкилотҳои суғурта муносибатҳои молиявиро оид ба ташкил, тақсим ва истифодаи фондҳои пулии таъиноти махсусдошта, дар бар мегирад. Вай дар қорҷӯбаи бастанӣ шартнома бо суғурташавандагон, пардохти маблағи зарар дар мавриди қой доштани ҳодисаҳои суғурта ва пасандози маблағи фонди захиравии суғурта ба миён меояд.

Муносибатҳои молиявӣ дар фаъолияти суғурта хароҷоти фаъолияти суғурта, ташкили захираҳо, додану гирифтани қарз, маблағгузорию супоридани андозҳо, додани дивиденд ва ғайраро дар бар мегирад.

Ташкилу тақсим ва истифодаи фондҳои суғурта даромаду хароҷот натиҷаҳои молиявии амалиёти суғуртавиरो ба миён меорад, ки дар ҳамҷоягӣ муносибатҳои молиявии суғуртароифода менамояд.

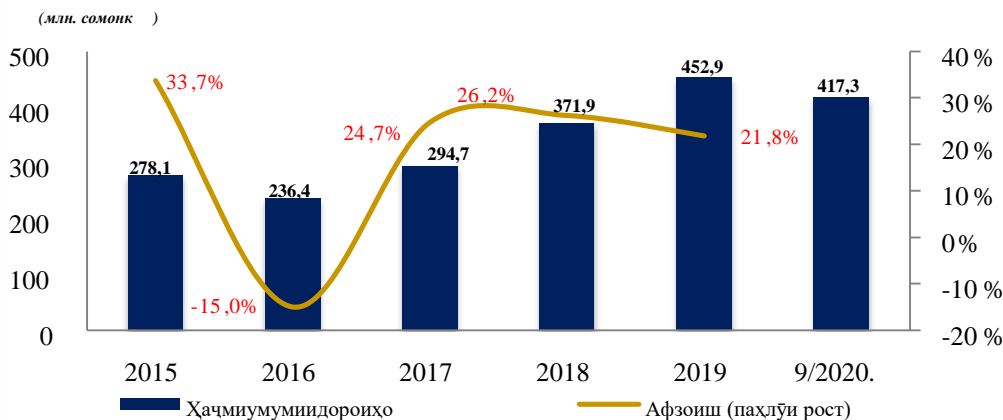
Дар ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳолати 30 сентябри соли 2020 хизматрасониҳои суғуртавӣ аз қониби 18 иштирокчи қасбии бозори суғурта амалӣ қарда мешаванд, ки онҳо аз 2 адад ташкилотҳои суғуртавии давлатӣ (КВД), 15 адад ташкилотҳои суғуртавии ғайридавлатӣ ва 1 адад Маркази дастгирии суғуртаи мутақобила иборат мебошанд. Дар ин давра, шумораи филиалҳои ташкилотҳои суғуртавӣ ба 77 адад баробар шуданд. Шумораи ташкилотҳои суғуртавӣ дар давраи ҳисоботӣ бинобар сабаби барҳамхӯрии ҚДММ “ТС Лидер иншуранс” ба 1 адад қам гардидааст (ниг. ба қадвали1).

Ҷадвали 1. Сохтори иштирокчиёни касби бозори суғурта (бо адад)

Нишондиҳандаҳо	9/2019	9/2020	(+/-)
Ташкилотҳои суғуртавӣ	2	2	0
Ташкилотҳои суғуртавии ғайридавлатӣ	16	15	-1
Маркази дастгирии суғуртаи мутақобил	1	1	0
Ҷамағӣ	19	18	-1
Филиалҳои ташкилотҳои суғуртавӣ	77	77	0

Дороиҳои умумии ташкилотҳои суғуртавии кишвар дар маҷмӯъ дар нӯҳмоҳи соли 2020 ба 417,3 млн. сомони баробаргардида, дар муқоиса ба ҳамин давраи соли гузашта ба маблағи 452,9 млн. сомони (3,4 фоиз) камгардидааст (ниг. ба диаг. 1):

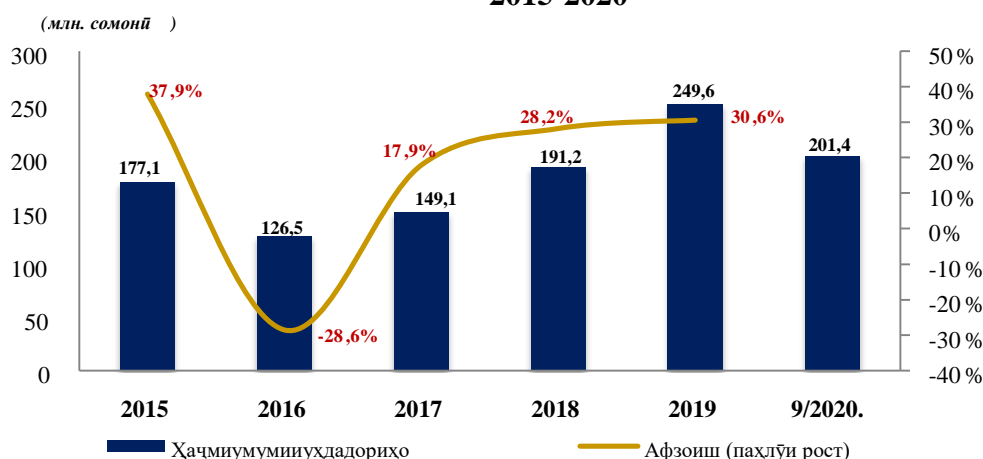
Диаграммаи 1. Тағйирёбии дороиҳои низоми суғурта дар солҳои 2015-2020

Сарчашма: Сомонаи расмии Бонки миллии Тоҷикистон

Дар давраи ҳисоботи уҳдадорӣҳои тавозунии ташкилотҳои суғуртавӣ 201,4 млн. сомони ро ташкил доданд, ки нисбат ба ҳамин давраи соли гузашта 50,3 млн. сомонк (20,0 фоиз) камтар мебошанд (ниг. ба диаг. 2)

Диаграммаи 2. Тағйирёбии уҳдадорӣҳои тавозунии низоми суғурта дар солҳои 2015-2020

Сарчашма: Сомонаи расмии Бонки миллии Тоҷикистон

Маблағҳои худии (сармояи) иштирокчиёни касбии бозори суғурта дар нӯҳ моҳи соли 2020 маблағи 215,9 млн. сомони ро ташкил дода, нисбат ба ҳамин давраи соли гузашта ба маблағи 35,7 млн. сомони (19,8 фоиз) афзоиш ёфтааст, ки ин раванд дар самти устувории молиявӣ ва пардохтпазирии ташкилотҳои суғуртавӣ мусбӣ арзёбӣ мегардад. Боиси зикр аст, ки қисми асосии маблағҳои худии (сармояи) иштирокчиёни касбии бозори суғуртаро сармояи оинномавии онҳо ташкил медиҳад, ки ин нишондиҳанда дар нӯҳ моҳи соли 2020 122,9 млн.

сомони ро ташкил дода, нисбат ба ҳамин давраи соли гузашта ба маблағи 3,3 млн. сомони (2,8 фоиз) зиёд шудааст.

Даромади ташкилотҳои суғурта аз ҳисоби маблағе, ки суғурташавандагон мепардозанд ва ҳаққи узвияте, ки мувофиқи тарифҳои муайянкардашуда супурда мешавад, бавучуд меояд. Ҳаққи узвияте, ки аз суғуртакардашудагон ситонида мешавад, фонди ҷории воридотро ташкил медиҳад.

Ташкилотҳои суғурта аз ғаъолияти ғайрисуғуртави низ даромад ба даст меоранд, ки он дар якҷоягӣ бо маблағҳои фонди ҷорӣ даромадҳои умумии суғуртакунандагонро ташкил медиҳад.

Маблағҳои фонди эҳтиётӣ ва захираҳо низ яке аз қисмҳои таркибии даромади ташкилотҳои суғурта буда, онҳоро дар ҳолати нарасидани маблағҳои фонди ҷорӣ барои пардохти ҳамаи суғуртапулиҳо истифода мебаранд. Бинобар ин маблағҳои фонди эҳтиётӣ дар маънои асли даромад ҳисобида намешаванд. Вале барои ташкилотҳои суғурта яке аз механизми танзими ҳолати молиявӣ ба ҳисоб мераванд.

Фонди маблағҳои ҷорӣ барои ҳар як навъи суғурта дар алоҳидагӣ ё барои ҳамаи соҳаҳои он дар ягонагӣ ташкил шуда метавонад.

Суғуртакунанда имконияти интихоби варианти аз ҳама самарабахши ташкили манбаи молиявиро дорад.

Маблағи суғуртапулиҳо ҳамчун манбаи даромад дар асоси меъёрҳои муайян кардашуда супорида мешавад.

Баҳри дар сатҳи мутадил анҷом додани кори суғуртавии ҳар як кишвар саҳми ташкилотҳои суғуртави назаррас аст.

Маҳз дар ин ҷо раванди ташаккули ба истифодаи фонди суғуртави оғоз меёбад, як муносибат ташаккул ёфта, муносибати дигари иқтисодӣ пайдо мешавад, манфиатҳои шахсӣ, гурӯҳӣ ва коллективӣ ба ҳам мепайванданд, ҳуллас дар ташкилоти суғуртави «ҷараёни суғурта» сурат мегирад.

Ташкилоти суғуртави шакли ҷамъиятии таърихан муайяншудаи амалкунии фонди суғуртави буда, сохтори махсусро, ки бо бастанӣ шартномаи суғуртави ва иҷрои он машғул аст, ифода мекунад. Ба ташкилоти суғуртави ягонагии техникаию ташкилӣ ва мустақилияти иқтисодӣ хос аст. Мустақилияти иқтисодии ташкилоти суғуртави - ин мустақилияти захираҳо ва гардиши пурраи мустақилонаи онҳо мебошад. Ташкилоти суғуртави дар системаи иқтисодӣ ба сифати субъекти мустақили хоҷагидорӣ амал мекунад ва дар системаи муайяни муносибатҳои истеҳсолӣ ҷой дорад. Ташкилотҳои суғуртавии аз ҷиҳати иқтисодӣ мустақил муносибатҳои худро бо дигар суғуртакунандаҳо дар асоси азнавсуғуртакуни ва ҳамсуғуртакуни ба роҳ мемонанд.

Гузариши иқтисоди милли ба бозор нақш, сохтори ташкилӣ ва мавқеи ташкилоти суғуртави дар системаи муносибатҳои иқтисодӣ ба таври назаррас муайян мекунад. Ташкилоти суғуртави бояд ба субъекти комилҳуқуқи ҳаёти иқтисодии мамлакат табдил ёбад.

Ҳадамоти назорати давлатии суғуртави оид ба баланд бардоштани самаранокии бозори суғурта ва роҳҳои пешгирии таъсири бӯҳрони молиявӣ иқтисодии ҷаҳонӣ ба бозори суғуртаи Тоҷикистон корҳои зеринро амалӣ кард:

➤ бо фармони Ҳадамоти давлатии назорати суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон тағйирот ба Қоидаҳои ҷойгирони захираҳои суғуртави дароварда шуд, ки ҳангоми сармоягузори захираҳои суғуртави меъёри он ба пасандозҳои бонкӣ аз 50 то 70 фоиз баланд карда шуд, ки ин таъсири худро ба таъмин намудани маблағҳои қарзӣ ба соҳибкорону тоҷирон мерасонад. Инчунин ҳангоми сармоягузори захираҳои суғуртави меъёр барои харидори амволҳои ғайримақул аз 40 то 20 фоиз паст карда шуд.

➤ бо мақсади таъсир накардани бӯҳрони молиявӣ иқтисодии ҷаҳонӣ ба Ташкилотҳои суғуртави аз тарафи Ҳадамоти давлатии назорати суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон оиди риоя намудани ҳаҷми таносуби дорои молиявӣ ва ўҳдадорӣҳои суғуртави гирифташуда, санҷиш ва таҳлилҳо карда шудааст. Оиди ислоҳ ва риоя намудани ин таносуб аз тарафи Ҳадамот ба Ташкилоти «Тоҷиксармоягузор», Ширкат суғуртави «Эсхата-Групп»

ва Ташкилоти суғуртавии «Труд» таъинот равона шудааст, ки дар он таҳия ва тасдиқ намудани барномаи солимгардонии ваъзи молиявии ин ташкилотҳо талаб карда шудааст.

➤ аз тарафи Хадамоти давлатии назорати суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон, ташкил намудани «Чамиятҳои суғуртакунандагон», мавриди омӯзиш қарор дода шуда, бо мақсади ҳимоя ва пурзӯр намудани ваъзи пардохтпазирии суғуртакунандагон нисбати ташкил намудани «Чамиятҳои суғуртакунандагон» ба ташкилотҳои суғуртавӣ тавсия дода шуд. Чунки, ташкилоти суғуртавӣ метавонанд дар назди ин Чамият фонди махсуси зидди бӯҳронӣ ташкил намуда, манфиатҳо ва ҳолати пардохтпазирии ташкилотҳои аъзоёни ин Чамиятро ҳимоя ва таъмин намоянд.

➤ бо мақсади пурзӯр намудани назорат дар бозори суғурта, ки қисми чудонашавандаи бозори молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, байни Хадамоти давлатии назорати суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон ва Оҷонси Ҷумҳурии Қазоқистон оид ба танзиму назорати бозори молиявӣ ва ташкилотҳои молиявӣ ёддошти тафоҳум оид ба масъалаҳои назорати суғурта таҳия ва 20 - уми марти соли 2009 ба имзо расонида шуд.

➤ аз тарафи Хадамоти давлатии назорати суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон талаботҳо оид ба такмили сатҳи дониши ҳайати роҳбарикунандаи ташкилотҳои суғуртавӣ пурзӯр карда шуда истодааст.

➤ пурзӯр намудани мониторинг дар фаъолияти ташкилотҳои ҳаҷми молиявиашон нисбатан калон дар бозори суғуртаи Ҷумҳурии Тоҷикистон доимӣ ба нақша гирифта шудааст.

Ташкилотҳои суғуртавии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2019 оид ба баланд бардоштани назорати фаъолияти суғуртавӣ корҳои муайяно ба анҷом расониданд.

Дар баробари ин, ба Хадамоти давлатии суғуртаи назди Бонки миллии Тоҷикистон ва Корхонаи воҳиди давлатии «Тоҷиксармогаззор» дар соли 2019 супориш дода шудааст, ки дар самти фаъолияти суғуртавӣ корро ҷонок намуда, фаъолияти худро ба талаботи имрӯза мувофиқ намоянд.

Хулоса, марҳилаҳои асосии инкишофи муносибатҳои суғуртавиرو дар Тоҷикистон метавон ба се давра ҷудо намуд:

Марҳилаи аввал аз соли 1924 то 1990 – ро дар бар гирифта, аз оғози муносибатҳои суғуртавӣ дар Тоҷикистон ва тобеияти он ба Саридораи суғуртаи собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ даракмедихад. Яъне амалиёти суғуртавӣ аз рӯи принципҳои ҳудудӣ ва оинҳои миллии, инчунин сатҳи зиндагонии шаҳрвандон дар ҳар як давлат бо нақшаҳои гуногун муайян мегардиданд. Агар гӯем, ки ташкилотҳои суғуртавӣ ҳамчун шӯъбаи тоҷикистони саридораи давлатӣ фаъолият мекарданд, иштибоҳе намекунем.

Марҳилаи дуюм баъд аз ба даст овардани истиқлолият, солҳои 1991 – 1994. Дар ин давра суғуртаи тоҷик нав ташаккул ёфта, боз ба ҷанги дохилӣ рӯ ба рӯ гардид, ки дар натиҷа ба мисли дигар корхонаю ташкилотҳо бучети он низ хароб гардид. Бисёр мутахассисони соҳаи суғурта Тоҷикистонро тарк карданд. Беш аз нисфи суғурташудагон, ки бо ташкилотҳои суғурта аз рӯи суғуртаи шахсӣ ва амволӣ шартнома доштанд, ҳуқуқҳои шартномаро поймол карда, аз он даст кашиданд.

Яке аз сабабҳои асосии дар марҳилаи дуюм номӯътадил инкишоф ёфтани суғурта ваъзи нооромии кишвар ва аз боварии мардум баромадани ташкилотҳои суғуртавии давлатӣ буд.

Марҳилаи сеюм аз қабули қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи суғурта” аз соли 1994 то ба имрӯз аст, ки қисман бозори суғуртавӣ фаъол гардида, ташкилотҳои нави суғуртавӣ, аз ҷумла ташкилотҳои саҳомӣ ба миён омаданд. Номгӯҳои нави суғурта дар ҷумҳурӣ ташкил карда шуда, соли 1999 Корхонаи воҳиди давлатии “Тоҷиксуғурта” узви комилҳуқуқи Ассотсиатсияи Ширкатҳои давлатии суғуртаи кишварҳои муштаракулманофеъ гардид.

АДАБИЁТ

1. Ҷабборов А., Алимов К.К. Фаъолияти суғуртавӣ дар бозори молиявии ҷаҳон. Душанбе «Ирфон»- 2016. 316 с.
2. Ақобиров Ҳ.Н., Ашӯров Ғ.Д. «Суғурта». Дастури таълимӣ–Душанбе, «Шарқи озод» 2006.156 с.

3. Ақобиров Ҳ.Н., Одинаев Д. Н., Молия, китоби дарсӣ Душанбе-2011 сол. 312 с.
4. Алимардонов У. Молия, дастури таълимӣ, Душанбе-2014. 293 с.
5. Алинчев В.В. Страхование валютных рисков, банковских и экономических коммерческих кредитов. –М. ЮКИС, 1993
6. Шаропов Н., Буриева М., Ҳомидов А., Фаъолияти суғурта. Душанбе - 2010. 156 с.

*Ҳикматов С.Ҳ. – н.и.и., дотсент
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон*

МУАММОҲОИ ТАКМИЛИ МУНОСИБАТҲОИ БАЙНИБУЧЕТӢ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат мухтарам Эмомали Раҳмон ба Маҷлиси Олиро метавон ҳидоятномаи ояндасоз, санади муҳими барномавии сиёсӣ ҳуқуқӣ, иқтисодӣ иҷтимоӣ ва фарҳангӣ ва дастури мукаммали сабақомӯз номид, ки дар он тамоми масъалаҳои ҳаёти ҷомеа аз нигоҳи манфиатҳои давлатдорӣ миллий таъкид шудааст. Вазифаҳои асосӣ сиёсати буҷети, ки дар Паёми маскур таъкид шудаанд, ин таъмини суботи буҷети, коҳиш додани сатҳи тавачҷуҳ ва ғайра мебошад. Қабл аз ҳама, қайд кардан зарур аст, ки дар Паёми навбатӣ моҳиятан раванди рушди миллий таҳлил гардида, самтҳои дурнамои пешрафт ва инкишофи бомароми давлатӣ соҳибхатиёри Тоҷикистон ба таври мушаххас нишон дода шудаанд. Дар ин санади муҳим, ки воқеан ҳам барномаи амали ҳар шаҳрванди ҷумҳурӣ мебошад, барои таъмини фаъолияти муътадили низоми буҷети ва дигар сохторҳои молиявӣ, ки дар шароити имрӯза яке аз омилҳои асосӣ рушди устувори иқтисодӣ молиявӣ ба ҳисоб меравад, махсус таъкид карда шудааст. Инчунин, дар асоси таҳлили ҳаматарафаи рушди иҷтимоӣ иқтисодӣ соли гузаштаи кишвар, сарвари давлат бо ин мақсад ба Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати молияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар сохторҳои иқтисодӣ кишвар дастур додаанд, ки барои қатъии фаъолияти сохторҳои молиявӣ қарзӣ, корхонаву муассисаҳои буҷети тадбирҳои пурзӯрро ба роҳ монда, ҷиҳати нигоҳ доштани эътимоди аҳоли ба ташкилотҳои молиявӣ қарзии мамлакат, ҳифзи ҳуқуқи манфиатҳои қонунии амонатгуздорон, гирандагон ва истифодабарандагони маблағҳои буҷети ва иҷрои уҳдадорӣ бонки чораҳои фаврӣ андешанд.

Дастуру супоришҳои Пешвои миллат, Президенти мамлакат дар Паёми навбатӣ Вазорату идораҳои молиявӣ ҷумҳурӣ ва сатҳи низоми буҷетии кишварро барои бартараф кардани мушкилотҳои молиявӣ соҳаҳои минтақаҳои кишвар, то дар ин роҳ аз тамоми имконияту воситаҳои мавҷуда босамар истифода намуда, мушкилоту норасоии молиявӣ минтақаҳои кишвар бартар карда шуда, тавозуни даромаду хароҷоти буҷетҳои самтҳои низоми буҷетӣ таъмин карда мешавад.

Дар амалигаштани дастуру супоришҳои дар боло зикр ёфтаи Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нақши муҳимро амалинамоии муттавозуни ҳамаи звенаҳои низоми буҷетӣ, истифодабарии усулҳои буҷети ва танзимноомии рушди минтақавӣ мебошанд. Давлат барои амалисозии ҳадафҳои стратегии рушди миллий, махсусан рушди соҳаҳои воқеии иқтисодӣ, индустриалиқунонии онҳо тамоми чораҳои ҳешро андешаида истодаанд, ба монанди маблағгузори буҷетӣ, ки он сол аз сол зиёд хоҳад гашт [6:78].

Яке аз элементҳои муайяни сиёсати буҷетии мамлакат дар умум ва воҳидҳои маъмурии минтақавӣ он, низоми мунисобитҳои байнибуҷетӣ ташкил медиҳад.

Муносибатҳои байнибуҷетӣ – ин маҷмӯи муносибатҳои байни мақомоти ҳокимияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон, мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ ва мақомотҳои идорақунии давлатии фондҳои, ки ба таъминсозии чараёни буҷетӣ равона карда шудаанд мебошад.

Мувофиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” Муносибаҳои байни буҷети – ин муносибаҳои байни мақомоти ҳокимият ва идорақунии давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон мақомоти иҷроияи маҳаллии ҳокимияти давлати,

мақомоти худ идоракунии шаҳрак ва деҳот мақомоти идоракунии фондҳои мақсадноки давлати, ки дар раванди бучетӣ ба амал меояд, муносибатҳои байнибучетӣ мебошад.[1:22]

Муносибаҳои байнибучетӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бо хусусиятҳои хоси худ бо риояи принципҳои зерин амали мегардад ки онҳо:

– тақсимнамоӣ ва алоқамандсозии хароҷотҳои бучетӣ аз рӯи сатҳҳои муайяни низомии бучетӣ давлатии ҷумҳурӣ;

– тафриқаандозии мунтазам ва тақсимнамоӣ аз рӯи меъёрҳои танзимшавандаи даромадҳои байни сатҳҳои гуногуни низомии бучетӣ даромадҳои танзимшаванда ва байни низомҳои сатҳҳои гуногун;

– баробарсозии сатҳҳои минималии таъминнокии бучетии минтақаҳо;

– баробарии ҳамаи бучетӣ дар муносибатҳои тарофайн бо бучетӣ давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Қайд кардан зарур аст, ки вазъи иқтисодию иҷтимоӣ ва молиявии минтақаҳои кишвар, вобаста бо шароити табиӣ, ҷойгиршавии ҷуғрофӣ ва ҷойгиршавии қувваҳои истеҳсолкунанда, гуногун мебошад, ки бисёри минтақаҳои кишвар, ҳатто хароҷоти худро бо даромади худ рӯпуш карда наметавонад. Бинобар он зарурияти трансфертҳои байнибучетӣ ба миён меояд.

Муовиқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” чунин пешбинӣ менамояд, ки ҳамаи субъектҳои ҷумҳури дар доираи трансфертҳои байнибучетӣ аз бучетӣ ҷумҳуриявӣ воситаҳоро (маблағҳоро) дар муовифқа бо қонунгузори ҷумҳурӣ ба даст меоранд. Дар баробари ин ҳамаи минтақаҳо дар доираи ўҳдадорихи ҷумҳуриявӣ ва дар муовифқа ба салоҳиятҳои бучетӣ дар қисмати маблағгузори рушди иҷтимоӣ – иқтисодии минтақа ҳуқуқ доранд ба субсидияҳо ва субвенсияҳо аз ҳисоби воситаҳои фондҳои, ки барои маблағгузорӣ оид ба қисмати “трансфертҳои байнибучетӣ” равона гардидаанд таъя намоянд ба истиснои фонди дастгирии молиявии минтақаҳо.

Дар таҷриба дар сурате, ки воситаҳои, ки аз бучетӣ ҷумҳуриявӣ дар доираи “трансфертҳои байнибучетӣ” барои пушонидани хароҷотҳои бучетӣ дар сатҳи идоракунии маъмури қофӣ нест, онҳо аз ҳисоби воситаҳои фонди дастгирии молиявии минтақаҳо қисмати хароҷотҳои бучетӣ маҳалли амали карда мешавад.

Бояд гуфт, ки бо баробари маблағгузорӣ аз бучетӣ ҷумҳуриявӣ барои рушди соҳаҳои иқтисодии кишвар, инчунин аз бучетӣ маҳаллӣ низ маблағгузорӣ амалӣ карда мешавад. Инак, дар соли 2016 ба соҳаи саноат (саноати маъдани кӯҳи ва истеҳроҷ ва коркарди канданиҳои фойданок) – 91596,6 ҳазор сомонӣ; соли 2017 – 97600 ҳазор сомонӣ; соли 2018 – 101126 ҳазор сомонӣ; соли 2019 – 102675 ҳазор сомонӣ, ки он нисбат ба соли 2018 қариб 1,4 баробар зиёд мебошад. Ба соҳаи кишоварзӣ соли 2016 – 83225 ҳазор сомонӣ; соли 2017 – 91596 ҳазор сомонӣ; соли 2018 ва соли 2019, ки он нисбат ба соли 2018 қариб 1,6 баробар зиёд мебошад [6:79]

Дар ҳақиқат маблағгузорӣ аз бучетӣ ҷумҳуриявӣ бидуни трансфертҳои байнибучетӣ ба минтақаҳои кишвар барои рушди соҳаҳои иқтисодии сол аз сол зиёд гардида истодааст, ки он ба сиёсати иҷтимоӣ иқтисодии пешгирифтаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон муосидат мекунад.

Муовиқи қонунгузори ҷумҳурӣ трансфертҳо – ин воситаҳои (маблағҳои) бучетӣ барои маблағгузори пардохтҳои ҷорӣ ва капиталӣ ба аҳоли дар намуди нафақа, идрорпулӣ, кӯмакпулиҳо ва ғайра мебошанд, ки онҳо барои беҳтар кардани сатҳи иҷтимоии аҳолии кишвар пешбини гардида, аз бучетӣ давлатӣ амали карда мешавад, ки ба он мисол шуда метавонад: аз 1.09.2020 зиёд кардани маоши кормандони соҳаи бучетӣ дар ҳаҷми 15%, нафақа – 15%, идрорпулӣ ва кӯмакпулиҳо ба ҳамин миқдор, инчунин дар соли 2021 зиёд кардани нафақа маъбони гурӯҳи 1 ба 50%, идрорпули асперантҳо, доктарантҳо ва ғайра 30%, ки он ғамхори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистонро нисбати аҳолии кишвар, махсусан гурӯҳи аҳолии ниёзмандон мебошад.

Қайд кардан ба маврид аст, ки дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи молияи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон” (моддаи 24) қайд карда шудааст, ки трансфертҳои байнибучетӣ ҳамчун воситаҳои (маблағҳои) як бучетӣ низомии бучетии Ҷумҳурии Тоҷикистон

муайян карда мешавад, ки ба дигар сатҳи бучети низоми бучетии кишвар интиқол дода мешавад.

Аз омӯзиш ва таҳлили муносибатҳои байнибучетӣ ва трансфертҳои байнибучетӣ, метавон чунин хулосабарори намуд, ки трансфертҳои байнибучетӣ дар доираи муносибатҳои байнибучетии амали кара мешаванд. Аз ҳамин сабаб “трансфертҳои байнибучетӣ” ва меъёрҳои дар онҳо мавҷуда муносибатҳои байнибучетиро танзим менамоянд. Трансфертҳои байнибучетии дар шаклҳои гуногун амалӣ карда мешаванд, ки муҳимтарини онҳо: кӯмаки молиявӣ (дотатсия), мусоидати молиявӣ (субвенсия), субсидия қарзҳои мақсадноки бучетӣ.

Дотатсия (кӯмаки молиявӣ беподош) яке аз маҳфилҳои трансфертҳои байнибучетӣ буда, ки он дар асоси беподгашт ва бемӯҳлат бемуқарасозии ягон шарту самт ва шароитҳои истифодабарии онҳо пешниҳод карда мешавад, меноманд.

Дотатсия (кумаки моливу беподош) барои баробарнамоии таъминнокии бучетӣ дар асоси баҳогузориҳои ҳисобии таъминнокии бучетҳои маҳаллӣ дар мувофиқа аз сатҳи рушд ва сохтори иқтисодиёт ва инчунин аз омилҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, ҷуғрофӣ, иқлимӣ ва дигар омилҳо ва шароитҳои, ки арзиши хизматрасониҳои давлатӣ таъсир мерасонанд ба эътибор гирифта аз бучетии ҷумҳуриявӣ ҷудо карда мешаванд. Кӯмаки минималӣ аз бучетии ҷумҳуриявӣ ба бучетҳои маҳаллӣ, ки барои таъминнокии баробарнамоии минималии бучетӣ ҷудо карда мешавад, аз рӯи меъёрҳои хароҷотҳои молиявӣ бо мақсади маблағгузориҳои хароҷотҳо, ки меъёрҳои хароҷоти минималии таъминоти давлатиро таъмин месозанд, ҷудо карда мешаванд. Меъёри хароҷотҳои молиявӣ оид ба хизматрасониҳои давлатӣ ва меъёрҳои минималии таъминнокии бучетӣ аз ҷониби ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ карда мешавад ва мувофиқи он аз бучетии ҷумҳуриявӣ ба сатҳҳои иётии низоми бучетӣ маблағи кӯмаки молиявӣ беподош ҷудо карда мешавад.

Қайд кардан зарур аст, ки кӯмаки молиявӣ беподош инчунин захираҳои ғайримақсаднок ба ҳисоб рафта мақомотҳои маҳаллӣ метавонанд онҳоро аз рӯи дидгоҳи худ дар доираи салоҳиятҳои ба онҳо вогузор кардашуда истифода намоянд.

Бо ақидаи мо кӯмакпулии молиявӣ беподош беподгашт (дотатсия) аз бучетии ҷумҳуриявӣ ба бучетҳои маҳалли лозим, вале ҳамчун монета дар рушди иқтисодиёти маҳалҳо, ҳавасмандии ҳукуматҳои маҳалли оиди дарёфт кардани манбаъҳои даромад, ҷойҳои кории нав, пайдо намудани корхонаҳои нав дар минтақаҳо ва ғайра таъсири манфӣ меравонад.

Хӯб мешуд, ки сол аз сол ҳаҷми онро маҳдуд намуда, ҳукуматҳои маҳаллиро маҷбур сохтан зарур аст, ки манбаъҳои нави даромадҳои маҳаллиро пайдо намуда барои баробарнамоии таъминнокии бучетӣ ҳавасманд гарданд. Аз ҳамин сабаб, дар айни замон трансфертҳои бучетӣ дар намуди кӯмаки молиявӣ беподош (дотатсия) дар ҳаҷми маҳдуд қабул карда мешаванд ва дар оянда ҳаҷми онҳо ба сатҳи минималӣ ё илоҷаш бошад аз байн бардошта мешуд, ба мақсад мувофиқ мебуд. Аз ин рӯ барои пушонидани таъминнокии минималии бучетҳои маҳаллӣ объектҳои субвенсияшаванда ва субсидияшаванда истисно доништа мешавад.

АДАБИЁТ

1. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи молияи давлатии ҚТ» 28.06.2011 №723, 17.05.2018 №1535 тағйирот ворид шудаанд.
2. Қонунҳои ҚТ «Дар бораи бучетии давлатии ҚТ дар солҳои 2020-2021»
3. Қонуни ҚТ «Дар бораи дурнамоҳои давлатӣ консепсияҳо, стратегияҳо ва барномаҳои рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҚТ» аз 03.08.2018 №1544
4. Паёми Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба маҷлиси олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 20.01.2021, ш. Душанбе
5. Ҳикматов С.Ҳ. Маҳмадризоён Сӯҳроб Ҳабибулло. Паёми ДМТ: бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ 2020с №4, саҳ 78-79
6. Ҳикматов С.Х. Ҷаҳоншоҳ Саъдизода «Бучет ва низоми бучетӣ» (воситаи таълимӣ), ДМТ 2021

МУНДАРИҶА

БАХШИ I. ПРОБЛЕМАҶОИ МУОСИРИ БАҲИСОБГИРИИ МУҲОСИБӢ, ТАҲЛИЛ ВА АУДИТ ДАР ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН	3
Асрорзода У.С., Каримӣён М.Б. Хусусиятҳои баҳисобгирии муҳосибии дороиҳои дарозмуҳлат.....	3
Хушвахтзода Қ.Х., Ҳафизов А.З. Ташкили баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ.....	7
Хоркашов И.С., Музофирова Т.Б. Танзимкунии давлатии нотавонии молиявии корхонаҳо.....	12
Ойев Н.А. Хусусиятҳои баҳисобгирии идоракунии стратегӣ дар корхонаҳои кишоварзӣ.....	16
Низомов С.Ф., Каримӣён М.Б. Хусусиятҳои баҳисобгирии воридшавии воситаҳои асосӣ дар шароити муосир.....	21
Каримов Б.Х., Миршарипов Э.Қ. Баҳисобгирии муҳосибӣ дар шароити ҷаҳонишавӣ ва рақамикунонии иқтисодиёт.....	26
Раҳимов С.Х. Совершенствование системы внутреннего контроля на предприятиях туристической деятельности.....	29
Давлатзода М.Х., Каримӣён М.Б. Учет удержания подоходного налога.....	33
Тоҳирова Р.С., Асоев К.Р. Ташкили аудити самаранокӣ дар низоми назорати молиявии давлатӣ.....	39
Абдурахимов А.А., Алиев А.А. Баҳодиҳии мавқеи омилҳои таъсиррасон ба сифатнокӣ иттилооти баҳисобгирӣ.....	42
Шоймардонов С.Қ., Хонбоев А.З., Фатоҳов Д.Х. Баҳисобгирӣ ва назорати идоракунии ҳисобикунҳои андозии корхонаи тиҷоратӣ.....	47
Нуров Б.А., Каримӣён М.Б. Организация бухгалтерского учета в условиях аутсорсинга.....	51
Ғуломова З.З., Қараев А.Б. Унсурҳои ҳисоботи молиявӣ ва тарзҳои баҳодиҳии онҳо тибқи СБҲМ.....	54
Расулов Т.М., Расулӣ Ф.Т., Маҳмаризоева М. Ташкили аудити самаранокӣ дар низоми назорати молиявии давлатӣ.....	58
Рустамов Р.У., Абдукаримзода А.Х. Натиҷаҳои молиявии фаъолияти ширкатҳои савдо ҳамчун объекти баҳисобгирии муҳосибӣ.....	60
Саидов Р.Н., Буриев С.А. Асосҳои методологии тақмили аудити давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	63
Бахронов Ш.Ю., Муҳаммадиев Х.Х., Абдукаримзода А.Х. Ташаккули сиёсати баҳисобгирӣ дар корхонаҳои агросаноатӣ.....	67
Каримӣён М.Б. Хусусиятҳои эътирофкунӣ ва баҳодиҳии воситаҳои асосӣ.....	69
Шоймардонов Х.Қ., Фирӯзи Ш., Хонбоев А.З. Нақши таҳлили молиявӣ дар аудит...	75
Курбанова С.М., Ҳикматов Ш.М. Ҷанбаҳои муҳими таҳлили комплекси корхона..	78
Маҳмадова М.Ш., Мирзозода М.И. Истифодабарии технологияҳои иртиботӣ-иттилотӣ дар мавриди омӯзиши фанҳои тахассусии муҳосибӣ.....	80
Одинаев Б.Х., Ҷумъаев Ҷ.О. Аудит ҳамчун омилҳои самаранокӣ тиҷорат.....	82
Оқилов Ф.М., Муҳаммадиев Х.Х., Абдукаримзода А.Х. Нақшаи баҳисобгирии муҳосибӣ дар комплекси агросаноатӣ.....	84
Шоймардонов С.Қ., Фатоҳов Д.Х., Фирӯзи Ш. Баҳисобгирии идоракунии фаъолияти сармоягузорӣ.....	86
Акрамова Ҳ.А., Қодиров О.А., Амонқулов Ф.А. Ташкили баҳисобгирии музди меҳнат ва инъикоси натиҷаҳои он дар ҳисоботи молиявӣ.....	90
Сафаров Х.А., Ғафуров С.Х. Таҳлили устувории молиявии буҷети маҳаллӣ.....	94
Каримов Н.С., Оқилов Ф.М., Мирзораҳимзода Ҷ.А. Ташкили низоми назорати идоракунии марказонӣ ва ғайримарказонӣ.....	98

Ғуломова З.З., Ғуломалиева С.Г. Танзимкунии меъёрии аудити дохилӣ дар баҳши адвлатӣ.....	102
Рустамов Р.У., Расулов Х.Н. Моҳият ва вазифаҳои баҳисобгирии муҳосибӣ дар ширкатҳои сайёҳӣ.....	105
Набиев Б.А., Набиев С.А. Ташкили баҳисобгирии сармояи худӣ дар бонки тижоратӣ	107
Кенчаева Р.Ҳ., Толибов Ф., Шарифзода С.Т. Мақсади асосии гузариш ба стандартҳои байналмилалӣ ҳисоботи молиявӣ.....	110
Абдурахимов А.А., Баротов Ҳ.А. Усулҳои муосири таҳлили бозоргирии ҳолати молиявии корхона.....	112
Нидоев П.Ф., Убайдуллоева М.А. Афзалиятҳои асосии назорати хароҷоти бучети Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	115
Курбанова С.М., Расулов Х.Н. Таҳлили вазъи молиявии ширкатҳои сайёҳӣ.....	120
Абдулхайров Ф.М., Обидов Ҷ.А. Хусусиятҳои аудити дохилӣ дар субъектҳои иқтисодӣ.....	123
Досиев М.Н., Ҳасанов Т.Л. Хусусиятҳои аудити ҳолати баҳисобгирии муҳосибӣ дар корхонаҳо.....	125
Абдуллоева Ш.Ф. Баҳисобгирии музди меҳнат ва нақши он дар иқтисодиёт	128
Оев А.Д. Методологияи таҳлили ҳисоботҳои молиявии бонкҳо дар шароити иқтисодиёти рақамӣ.....	132
Саидахмадов М.Б., Ғуломов А.А. Таҳқиқи хусусиятҳои аудити фаъолияти иқтисодии берунӣ.....	134
Сафаров И.Н., Обидов Ҷ.А. Асосҳои институтсионалии стандартҳои байналмилалӣ аудит дар баҳши давлатӣ.....	137
Олимзода Д.З., Мелибоев Ҷ.Ҳ. Роҳҳои тақмили аудит дар низоми назорати молиявии субъектҳои хоҷагидорӣ.....	140
Маҳмадова М.Ш., Бадрдинов Б.Н. Давраҳои таҳия ва пешниҳод кардани ҳисоботи молиявӣ дар муассисаҳои бучетӣ ва илмӣ.....	143
Иззатмуродова О.Ш. Бунёдгариҳои истифодабарии натиҷаҳои фаъолияти аудити дохилӣ.....	147
Ҳисайнов А.С., Зоиршоҳи М. Асосҳои тақмили методикаи аудити муассисаҳои соҳаи маориф.....	149
Бахронов Ш.Ю., Ҳасанов К.М. Муайянкунии захираҳои пасткунии арзиши аслии маҳсулот.....	152
Ҷулиев М.Ҳ. Методикаи ташкили аудити самаранокии истифодабарии маблағҳои давлатӣ дар шароити бӯҳрони иқтисодӣ.....	153
Шаҳнозаи С. Усулҳои баҳисобгирии идоракунии стратегӣ ва нақши он дар стратегияи рушди корхонаҳо.....	157
Абдурахмонов С.Ф., Бадрдинов Б.Н. Баҳисобгирӣ ва пардохти руҳсатии меҳнатӣ....	161
Муродов М.А., Ҷулиев М.Ҳ. Ҳолатҳои сохтакорӣ зимни гузаронидани аудити ҳисоботи молиявӣ.....	166
Олимзода Д.З., Ҳасанов К.М. Таҳлили хароҷоти комплекси истехсол ва фурӯши маҳсулот.....	169
Нидоев П.Ф., Шарапова Д.Д., Мелибоев Ҷ.Ҳ. Хусусиятҳои назорати даромадҳои молиявии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи бӯҳрони иқтисодӣ.....	171
Абдурахимов А.А. Асосҳои назариявии баҳисобгирии хароҷот ва муайянкунии арзиши аслии маҳсулот.....	179
Қурбонова Г.М., Ятимова Ш.С. Истифодаи вожаҳои ҳисобдорӣ-иқтисодӣ дар таълими забони англисӣ.....	181
БАҲШИ II. НАҚШИ СОҲАҲОИ АЛОҲИДА ДАР РУШДИ ИҚТИСОДИЁТИ МИЛЛӢ	184
Нидоев П.Ф., Авдиев А.А. Заминаҳои таърихӣ ва муосири танзими муносибатҳои молиявӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	184

Одиназода К.С., Раҳматова А. Механизми пешниҳоди қарзҳои ипотекаӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	189
Шоймардонов Х.К., Таваралиев Ф.И. Экономические механизмы, финансово-кредитная и налоговая политика в системе регулирования рынка мясомолочной продукции.....	192
Каримов Б.Х., Расулов Х.Н. Сайёҳӣ чун соҳаи афзалиятноки иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	198
Каримов Г.У., Ҳакимов Ҷ.С. Хусусиятҳои соҳаи сохтмон ҳамчун як баҳши иқтисод	202
Тешаев М. Роҳҳои афзун намудани баландбардории самаранокии экологӣ-иқтисодии истифодаи заминҳои обӣ дар минтақаи Кӯлоб.....	204
Нидоев П.Ф., Раҳмонов О.Ҷ. Танзими хароҷоти давлатӣ ҳамчун шоҳаи муҳими назорати давлатӣ.....	208
Гадоев А.Ф. Концептуальные аспекты разработки и реализации управленческих решений.....	214
Алишоев Х.Х., Зиёев Ш.С., Раҳмонов Ҷ.А. Имтиёзҳои андозӣ ва рушди иқтисодиёт дар Паёми Пешвои миллат.....	218
Саидова М.С., Маҳмудова М.Х. Нақши соҳибкорӣ дар рушди иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва шароитҳои мусоидаткунандаи он.....	220
Сафарова М.И. Нақши бучети давлатӣ дар идоракунии молияи давлатӣ	222
Бахромов Ф.Б. Масъалаҳои математикаи молиявӣ ва хусусиятҳои он дар шароити муосир.....	227
Ризоев К. Беҳатарии иқтисодӣ.....	231
Ҳайбатов Н.В. Мутахассисони рақобатпазир тарбия намоем.....	234
Нидоев П.Ф., Рабиев Р.И. Моҳият, зарурият ва хусусиятҳои ташкили бучетҳои маҳаллӣ ва таркиби онҳо.....	236
Гафуров С.Х. Теоретические основы механизма государственного регулирования индустриально-инновационным развитием промышленных предприятий.....	241
Давлатова Қ.О. Мушкilotи муҳочирати меҳнатии занон дар кишвар.....	244
Олимов Д.А. Таъсири низоми танзими давлатии рушди зермаҷмӯи ғуштуруши шир дар ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ.....	247
Алишоев Х.Х., Давлатов Ш.Қ., Раҳмонов Ҷ.А. Нақши ширкатҳои сайёҳӣ дар рушди иқтисодиёти мамлакат.....	250
Нидоев П.Ф., Имомназаров С.Ф. Танзими арзиши аслии маҳсулот ҳамчун нишондодаи муҳими иқтисодӣ.....	254
Саидов П. Усулҳо ва индикаторҳои муайянкунии самаранокии истеҳсолоти корхонаҳои КАС.....	258
Қодиров А.В. Баъзе таҳлили ҳисоби амалиёти воситаҳои молиявӣ дар тавозуни пардохт.....	261
Ҳакимов К.С., Расули Ф.Т., Қараев А.Б. Мафҳум, таснифот ва вазифаҳои экспертизаи муҳосибӣ.....	263
Расулов Т.М., Расули Ф.Т., Маҳмаризоева М. Тартиби экспертизаи муҳосибӣ-судиро таъин кардани муфатиш.....	266
Нидоев П.Ф., Хушбахти Ҷ. Масъалаҳои назариявии ташаккулёбии иқтисодии минтақаҳо.....	269
Ахмедова М.Ф. Роль и место людей с ограниченными возможностями в современном мире.....	275
Пиров Қ., Эмомов И.Б. Аҳамияти такмили таълим ва омӯзиши забонҳои хориҷӣ дар пешрафти иқтисодиёти мамлакат.....	278
Махмадуллоев А.Н. Продуктивное использование информационных и коммуникативных технологий на уроках иностранных языков.....	280
Сафаров Н.У. Муҳочирати меҳнатӣ: омилҳо ва сабабҳои иҷтимоӣ-иқтисодии он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	282

Маликов М.Н. Роҳҳои рушди соҳибкории истеҳсоли дар Ҷумҳурии Тоҷикистон	286
Тутизода М. Рушди соҳаи энергетика дар замони муосир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон	289
Холиқзода А. Механизми пардохти кӯмакпулии унвонии иҷтимоӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	292
Нуриддинова М.С. Тадбирҳо оид ба тадқиқи сиёсати инноватсионӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	296
Ҷаҳоншоҳ С., Ҳикматов У.С. Асосҳои назариявӣ амалии ҷалби сармоягузори хориҷӣ ба соҳаи маориф.....	299
Баёнова М.Г. Обоснование механизмов государственно-частного партнерства в системе экономического развития государственной собственности.....	301
Ҳакимов И.Б. Низоми молиявӣ қарзӣ ва нақши он дар рушди иқтисодиёт.....	307
Зубайдуллоев Э., Қараев Ф. Роҳҳои самаранок истифодабарии системаҳои бмсёрдараҷагии ахборот дар корхонаҳои тиҷоратӣ.....	310
Қараев Ф., Зубайдуллоев Э. Марҳилаҳои рушди муносибатҳои суғуртавӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	313
Ҳикматов С.Ҳ. Муаммоҳои тақмили муносибатҳои байнибуҷетӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.....	317

МАВОДИ

**КОНФЕРЕНСИЯИ ИЛМӢ-АМАЛИИ ҶУМҲУРИЯВИИ
«ВАЗӢИ МУОСИР ВА ДУРНАМОИ РУШДИ БАҲИСОБГИРИИ
МУҲОСИБӢ, ТАҲЛИЛ ВА АУДИТ ДАР ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН»
(27 март соли 2021)**

МАТЕРИАЛЫ

**РЕСПУБЛИКАНСКОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ «СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И
ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА,
АНАЛИЗА И АУДИТА В РЕСПУБЛИКЕ ТАДЖИКИСТАН»
(27 марта 2021 года)**